

INSCRIPTIONES GRAECAE

CONSILIO ET AUCTORITATE
ACADEMIAE SCIENTIARUM GERMANICAE
EDITAE

VOLUMINIS IX PARTIS I EDITIO ALTERA
FASCICULUS III

BEROLINI
APUD GUALTERUM DE GRUYTER ET SOCIOS
MCMLXVIII

INSCRIPTIONES GRAECAE

CONSILIO ET AUCTORITATE
ACADEMIAE SCIENTIARUM GERMANICAE
EDITAE

VOLUMINIS IX PARTIS I EDITIO ALTERA
FASCICULUS III

BEROLINI APUD GUALTERUM DE GRUYTER ET SOCIOS
MCMLXVIII

INSCRIPTIONES
GRAECIAE SEPTENTRIONALIS

VOLUMINIBUS VII ET VIII NON COMPREHENSAE

CONSILIO ET AUCTORITATE
ACADEMIAE SCIENTIARUM GERMANICAE
EDITAE

PARS I
INSCRIPTIONES PHOCIDIS LOCRIDIS AETOLIAE
ACARNANIAE INSULARUM MARIS IONII
EDITIO ALTERA

FASCICULUS III

INSCRIPTIONES LOCRIDIS OCCIDENTALIS

EDIDIT
GUENTHERUS KLAFFENBACH

BEROLINI APUD GUALTERUM DE GRUYTER ET SOCIOS
MCMLXVIII

Archiv-Nr. 3406681
Ex typographia Gualteri de Gruyter

PRAEFATIO

En habes ex consilio, quod in praefatione fasciculi secundi enuntiavi, sc. inscriptiones reliquarum quoque regionum separatim singulis fasciculis retractandi, tertium fasciculum inscriptiones Locridis occidentalis comprehendentem. Qui quod nunc demum foras editur tot annis post alterum, prima ut solet causa est cura generalis Inscriptionum Graecarum, tot et tanta officia habens. Accessit autem, quod in hoc fasciculo quattuor tituli sunt intellectu ideoque tractatu vel maxime difficiles (nr. 609. 706. 717. 718). Ceterum tamen fortuna me multum adiuvavit. Optime enim de hac ipsa regione meritus est LUCIEN LERAT, qui librum plenum summa sane doctrina composuit inscriptum *Les Locriens de l'Ouest. I Topographie et Ruines. II Histoire, Institutions, Prosopographie. Paris 1952.* Qui vir doctus, ut est mihi verus amicus, non solum hoc libro, cuius duas partes sub notis 'Lerat I' et 'Lerat II' infra affero, maximo mihi usui erat sed etiam omni alio officio velut ectypis et photographis. Quin etiam cum a. 1960 nonnulla Locridis occidentalis loca post triginta fere annos denuo visitarem, mihi per aliquot dies comes et dux fuit. Accipiat hoc quoque loco gratiam ex animi mei sententia.

Sunt etiam alii, quibus gratiae referendae sint. Inter quos nomino imprimis J. BOUSQUET et G. DAUX, utrumque amicum spectatae fidei, qui sive Athenis sive Delphis optima officia mihi praestiterunt. Sed etiam gratiam debitam habeo collegae semper prompto P. R. FRANKE et ephoro antiquitatum E. MASTROKOSTAS, qui mihi non solum ectypa miserunt sed etiam de titulis quibusdam rogati me edocuerunt. Valde tamen doleo, quod mihi permissum non erat titulum iam diu inventum et maximi sane momenti ad historiam Naupacti illustrandam corpori inscriptionum Locrorum occidentalium inserere. Cuius tituli mentionem fecit Mastrokostas Δελτ. 19, 1964 (1966), B 2—Χρον. 295, et nonnisi ea, quae hoc loco enarrat, reddidi p. IX 76ss. Speremus hunc titulum tandem aliquando editum iri. Beneficio autem viri docti P. M. FRASER debeo ectypa tituli nr. 721 et MUSEI BRITANNICI photographa titulorum nr. 717 et 718. Denique grato animo memini auxilii, quod mihi discipuli mei E. ERXLEBEN et R. KOERNER in typothetarum plagulis corrigendis cum diligentia et iudicio praebuerunt.

Facienda vero sunt verba pauca de iis titulis, quos in hunc fasciculum non recepi. Vetus stela sepulcralis in vico *Vlachomandra* inventa, nunc Agrinii in museo asservata, quam edidit K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 46 (Peek, *Griech. Vers-Inschr.* I 55), titulis Aetolicis, non cum editore Locricis annumeranda est, cf G. Klaffenbach, *SB Ak. Berl.* 1935, 714[2]; Lerat I 76. II 27; L. H. Jeffery, *The Local Scripts of Archaic Greece* 1961, 225; M. Guarducci, *Epigrafia Greca* I 1967, 212 nr. 1. — Etiam titulus sepulcralis in monasterio S. Demetrii *Kravari* (IG IX 1, 392) Aetoliae attribuendus est; nam regio τὸ Κράβαρι sita est inter fluvios Euenum et Daphnum, cf. W. J. Woodhouse, Aetolia 1897, 40ss.; A. Philippson, *Die griech. Landschaften* II 2 (1958) 304. — Tres alii tituli potius Delphorum sunt, sc. IG IX 1, 324, cf. P. Perdrizet, *BCH* 19, 1895, 385[2]. 23, 1899, 348; titulus SEG 16, 336, de quo vide appendicem nr. 722; titulus Amphissae inventus, quem edidit A.D. Keramopullos, Ἐφ. 1908, 172[1] (cf. Lerat I 179) et quem cum titulo *FD* III 1, 234 (in

Siphniorum thesauro) coniungendum esse G. Daux per litteras (3. 10. 1965) mecum communicavit. — Duo autem tituli, IG IX 1, 986. 987 spurii sunt.

Huic quoque fasciculo additae sunt tabula geographica confecta ad exemplum eius, quam Lerat in fine prioris partis sui libri habet, et tabulae titulorum photographicae, quae satis esse videntur ad illustrandam litteraturae varietatem.

Berolini die III mensis Aprilis a. MCMLXVIII.

Guentherus Klaffenbach

HOC FASCICULO CONTINENTUR

FASTI LOCRORUM OCCIDENTALIUM

Helladicum Vetus. Huic aetati antiquissima Locridis occidentalis incolarum vestigia attribuenda sunt. Detecta sunt prope oppidum *Galaxidi* duobus locis, altera in insula parva *Apsiphia* (L. Lerat et F. Chamoux, *BCH* 71/2, 1947/8, 51 ss.; Lerat I 160 ss. II 11/2), altera c. 800 metra in meridiem versus ab oppido (Cl. Vatin, *BCH* 88, 1964, 559 ss.). Utraque autem sedes ante Helladicum Medium relicta est. Quinam hi incolae fuerint, nescimus; Aristoteles eos Λέλεγας appellavit (frg. 560, Rose). Haud dubie eisdem nomina geographica velut Ἄμφισσα, Ταφιασσός, Φαιστῖνος, Οἰάνθη ascribenda sunt (Lerat II 8).

aetas Mycenaea. Adhuc parva vestigia huius aetatis inventa sunt et quidem partis posterioris (Lerat II 12: '*Rien jusqu' à présent n'est antérieur à l'époque de la koine mycénienne*').

c. 1200. Eae gentes, quas '*Nordwestgriechen*' dicimus, in Graeciam intraverunt, inter eas una cum Boeotis et Phocensibus etiam Locri. Qui occupaverunt eam regionem, quae postea Locris orientalis appellabatur, et ex hac regione crebris colonis deductis (probabiliter per vallem Cephisi et transitum Cytinii) paulatim occidentalem quoque, quae dicebatur, Locridem possederunt (Lerat II 13 ss.). Videtur Amphissa omnium prima condita esse, ex qua sensim in occidentem solem secundum oram processerunt vel e mari oram insederunt. Sed Aetoli fortiter obstiterunt, ita ut Locri non longius in interiores regiones penetrare potuerint. Haud dubie posterioribus demum temporibus oppidum Physcenses propter situm centralem caput factum est.

Quod ad nomen Λοκροί et vulgatum cognomen Ὀζόλαι attinet, non dubium videtur, quin utrumque Graecae originis sit atque cognomen illud cum v. d. Macan ad vocabulum ὄζος referendum et '*Branch-Lokri*' sc. ramus, i. e. coloni, Locrorum (orientalium) interpretandum sit, cf. Lerat II 7.

saec. VIII. Multa sepulcra et vasorum fragmenta huius aetatis in oppido *Galaxidi* inventa sunt, cf. Lerat II 12.

c. 675. Coloniam Locros Epizephyrios a Locris occidentalibus deductam esse non satis constat neque autem improbabile est, cf. Lerat II 22 ss.

altera parte saec. VII. Molycrium a Corinthiis conditum, Thuc. III 102, 2.

in. saec. VI. Μενεκράτης Τλασία Οἰανθεύς proxenus Corcyraeorum, IG IX 1, 867.

480. Cum Persae in Phocidem invaderent, οἱ πλεῦνες αὐτῶν (i. e. Phocensium) ἐς τοὺς Ὀζόλας Λοκροὺς ἐξεκομίσαντο, ἐς Ἄμφισσαν πόλιν τὴν ὑπὲρ τοῦ Κρισαίου πεδίου οἰκεομένην, Herod. VIII 32, 2. Etiam pars Delphorum ἐς Ἄμφισσαν τὴν Λοκρίδα ὑπεξῆλθον, ibid. 36, 2.

priore parte saec. V (ante 460). Opuntii (Locri Hypocnemidii) ἐποικίαν Naupactum deduxerunt, cuius Chalienses quoque participes fuerunt, nr. 718.

brevi ante 460/59. Athenienses Naupactum ex Locris expugnaverunt, cf. Thuc. I 103, 3 (460/59): Ναύπακτον – – ἣν ἔτυχον ᾑρηκότες νεωστὶ Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν (sc. οἱ Ἀθηναῖοι); fortasse tum temporis etiam vicinum Molycrium occupaverunt, quod saltem a. 426 in dicione Atheniensium fuit (Thuc. III 102, 2). Contra Diodorus XI 84, 7 expugnationem Naupacti et translationem Messeniorum a. 456/5 tribuit, cf. infra ad a. 460/59.

460/59. Messenii in monte Ithome obsessi, cum Lacedaemoniis se dedissent, ἐξῆλθον – – αὐτοὶ καὶ παῖδες καὶ γυναῖκες, καὶ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι δεξάμενοι κατὰ ἔχθος ἤδη τὸ Λακεδαιμονίων ἐς Ναύπακτον κατῴκισαν, Thuc. I 102, 3; cf. Diod. XV 66, 5; Paus. IV 24,7. X 38, 10. De tempore cf. G. Klaffenbach, Historia I 1950, 231 ss. Neque autem Naupactios expulsos esse docent et communis dedicatio Messeniorum et Naupactiorum Olympiae facta (nr. 656; cf. Lerat II 35) et titulus adhuc ineditus, e quo apparet sympolitiam quandam inter utrumque populum initam esse. Eodem titulo certiores fimus summam deam Ἀθάναν τὰν Πολιάδα fuisse. Alios autem deos commemorat Pausanias, Δία τὸν Ἰθω-

μάταν (IV 33, 2: τὸ δὲ ἄγαλμα τοῦ Διὸς [τοῦ Ἰθωμάτα in monte Ithome] Ἀγελάδα μέν ἐστιν ἔργον, ἐποιήθη δὲ ἐξ ἀρχῆς τοῖς οἰκήσασιν ἐν Ναυπάκτῳ Μεσσηνίων, cf. Pfuhl, *RE* VII 2193/4) et Ἄρτεμιν τὴν Λαφρίαν (IV 31, 7: Καλυδωνίοις ἡ Ἄρτεμις -- ἐπίκλησιν εἶχε Λαφρία· Μεσσηνίων δὲ οἱ λαβόντες Ναύπακτον παρὰ Ἀθηναίων — τηνικαῦτα γὰρ Αἰτωλίας ἐγγύτατα ᾤκουν — παρὰ Καλυδωνίων ἔλαβον).

c. 460. Μέναιχμος et Σοΐδας artifices Naupactii statuam Dianae Laphriae Calydone cultae fecerunt, Paus. VII 18, 10, cf. H. Brunn, *Gesch. Gr. Künstl.*[2] I 80; Lippold, *RE* XV 701/2 nr. 4.

inter 459 et 453. Messenii Naupacti consistentes Oeniadas occupaverunt et per annum fere tenebant, tum autem ab Acarnanibus obsessi octavo mense excursione facta per Aetolos eis faventes Naupactum redierunt, cf. Fast. Acarn. p. X 87 ss.; eos, qui tempus posterius praeferunt, sequitur etiam Lerat II 36 (inter 454 et 438).

priore parte saec. V. Pactum inter Chalienses et Oeanthenses, nr. 717.

inter med. fere saec. V et 426. Inimicitiae inter incolas Naupacti et Aetolos ortae sunt, nam hi a. 426 Ναυπάκτῳ πολέμιοι ὄντες dicuntur (Thuc. III 94, 3).

448. Ad commune omnium Graecorum concilium Athenis habendum etiam Locri occidentales a Pericle invitati sunt, cf. Plut. Pericl. 17, 2: ἐκ δὲ ταύτης (i. e. Πελοποννήσου) διὰ Λοκρῶν ἐπὶ τὴν πρόσοικον ἤπειρον ἕως Ἀκαρνανίας καὶ Ἀμβρακίας ἀπεστάλησαν (legati Atheniensium). Vide etiam Fast. Acarn. p. XI 39 ss.; Lerat II 36.

431. Inter socios Lacedaemoniorum a Thucydide II 9,2 etiam Λοκροί enumerantur, sed sine dubio Locri orientales denotantur, id quod etiam Diodorus confirmat, a quo Locri sic recensentur XII 42, 4: Λοκροὶ τῶν μὲν πρὸς Εὔβοιαν ἐστραμμένων οἱ πλείους. Quod autem addit: τῶν δ' ἄλλων Ἀμφισσεῖς, per errorem fecit, cf. Ed. Meyer, *Gesch. d. Alt.* IV 2[4], 26[1]; Oldfather, *RE* XIII 1197; Lerat II 37. Videntur igitur Locri occidentales primo neutri parti se adiunxisse (usque ad a. 426, cf. infra). Fecerunt autem cum Atheniensibus Μεσσήνιοι οἱ ἐν Ναυπάκτῳ (Thuc. II 9, 4; Diod. XII 42, 5).

430 et 429. Ex ineunti hieme 430/29 Phormio Atheniensis Naupacti cum viginti navibus in statione erat (Thuc. II 69, 1). Rem autem gessit prospere aestate 429 adversus classem Peloponnesiacam (Thuc. II 83—92; Diod. XII 48).

Quas propter victorias Athenienses Theseo et Neptuno ἐπὶ τῷ ὀνομαζομένῳ Ῥίῳ sacrificium fecerunt, Paus. X 11, 6.

hieme 429. Phormio ex expeditione contra Acarnanes facta, cuius et quattuor milia Messeniorum participes fuerunt (Thuc. II 102, 1), Naupactum rediit ibique usque ad ver anni 428 mansit (ibid. 103, 1).

aestate 428. Asopius, Phormionis filius, ab Atheniensibus praetor missus ἔχων δώδεκα (sc. naves) ἀφικνεῖται ἐς Ναύπακτον, Thuc. III 7, 3.

aestate 427. Νικόστρατος ὁ Διειτρέφους, Ἀθηναίων στρατηγός, παραγίγνεται (Corcyram, ubi bellum intestinum ortum erat) βοηθῶν ἐκ Ναυπάκτου δώδεκα ναυσὶ καὶ Μεσσηνίων πεντακοσίοις ὁπλίταις, Thuc. III 75, 1.

aestate 426. Demosthenes, praetor Atheniensium, cum Leucade rem gereret, inter socios etiam παρὰ Μεσσηνίων τῶν ἐν Ναυπάκτῳ στρατιώτας secum habebat, Diod. XII 60, 1. Δημοσθένης δ' ἀναπείθεται κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ὑπὸ Μεσσηνίων ὡς καλὸν αὐτῷ στρατιᾶς τοσαύτης ξυνειλεγμένης Αἰτωλοῖς ἐπιθέσθαι, Ναυπάκτῳ τε πολεμίοις οὖσι, Thuc. III 94, 3. Itaque a Messeniis quoque adiutus ἐστράτευσεν ἐπ' Αἰτωλούς. ὡρμᾶτο δὲ ἐξ Οἰνεῶνος τῆς Λοκρίδος. οἱ δὲ Ὀζόλαι οὗτοι Λοκροὶ ξύμμαχοι ἦσαν, καὶ ἔδει αὐτοὺς πανστρατιᾷ ἀπαντῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὴν μεσόγειαν· ὄντες γὰρ ὅμοροι τοῖς Αἰτωλοῖς καὶ ὁμόσκευοι μεγάλη ὠφελία ἐδόκουν εἶναι ξυστρατεύοντες μάχης τε ἐμπειρίᾳ τῆς ἐκείνων καὶ χωρίων, ibid. 95, 2—3. Demosthenes praedam primis diebus partam ἐς Εὐπάλιον τῆς Λοκρίδος ἀπέπεμψεν, 96, 2. Sed cum τοὺς Λοκροὺς οὐκ ἀναμείνας οὓς αὐτῷ ἔδει προσβοηθῆσαι (97, 2) expeditionem irritam reddidisset, Naupactum rediit et περὶ Ναύπακτον καὶ τὰ χωρία ταῦτα ὑπελείφθη τοῖς πεπραγμένοις φοβούμενος τοὺς Ἀθηναίους (98, 5).

autumni flexu 426. Petentibus Aetolis σφίσι πέμψαι στρατιὰν ἐπὶ Ναύπακτον διὰ τὴν τῶν Ἀθηναίων ἐπαγωγὴν -- ἐξέπεμψαν Λακεδαιμόνιοι περὶ τὸ φθινόπωρον τρισχιλίους ὁπλίτας τῶν ξυμμάχων. -- Σπαρτιάτης δ' ἦρχεν Εὐρύλοχος τῆς στρατιᾶς, καὶ ξυνηκολούθουν αὐτῷ Μακάριος καὶ Μενεδάϊος οἱ Σπαρτιᾶται. ξυλλεγέντος δὲ τοῦ στρατεύματος ἐς Δελφοὺς ἐπεκηρυκεύετο Εὐρύλοχος Λοκροῖς τοῖς Ὀζόλαις· διὰ τούτων γὰρ ἡ ὁδὸς ἦν ἐς Ναύπακτον, καὶ

ἅμα τῶν Ἀθηναίων ἐβούλετο ἀποστῆσαι αὐτούς. ξυνέπρασσον δὲ μάλιστα αὐτῷ τῶν Λοκρῶν Ἀμφισσῆς διὰ τὸ τῶν Φωκέων ἔχθος δεδιότες· καὶ αὐτοὶ πρῶτοι δόντες ὁμήρους καὶ τοὺς ἄλλους ἔπεισαν δοῦναι φοβουμένους τὸν ἐπιόντα στρατόν, πρῶτον μὲν οὖν τοὺς ὁμόρους αὐτοῖς Μυονέας (ταύτῃ γὰρ δυσεσβολώτατος ἡ Λοκρίς), ἔπειτα Ὑπνιέας (corr. J. Bousquet apud G. Daux, *BCH* 1939, 167; L. Lerat, *BCH* 1946, 332) καὶ Μεσσαπίους καὶ Τριταιέας καὶ Χαλαίους καὶ Τολοφωνίους καὶ Ἰσίους (corr. Vischer, cf. Lerat, l. c.) καὶ Οἰανθέας. οὗτοι καὶ ξυνεστράτευον πάντες. Ἀλπαῖοι (corr. Nikitsky, cf. Lerat I 14) δὲ ὁμήρους μὲν ἔδοσαν, ἠκολούθουν δὲ οὔ· καὶ Ὑαῖοι οὐκ ἔδοσαν ὁμήρους πρὶν αὐτῶν εἷλον κώμην Πόλιν ὄνομα ἔχουσαν. ἐπειδὴ δὲ παρεσκεύαστο πάντα καὶ τοὺς ὁμήρους κατέθετο ἐς Κυτίνιον τὸ Δωρικόν, ἐχώρει τῷ στρατῷ ἐπὶ τὴν Ναύπακτον διὰ τῶν Λοκρῶν, καὶ πορευόμενος Οἰνεῶνα αἱρεῖ αὐτῶν καὶ Εὐπάλιον· οὐ γὰρ προσεχώρησαν. γενόμενοι δ' ἐν τῇ Ναυπακτίᾳ καὶ οἱ Αἰτωλοὶ ἅμα ἤδη προσβεβοηθηκότες, ἐδῄουν τὴν γῆν καὶ τὸ προάστειον ἀτείχιστον ὂν εἷλον· ἐπί τε Μολύκρειον ἐλθόντες, τὴν Κορινθίων μὲν ἀποικίαν, Ἀθηναίων δὲ ὑπήκοον, αἱροῦσιν. Δημοσθένης δὲ ὁ Ἀθηναῖος (ἔτι γὰρ ἐτύγχανεν ὢν μετὰ τὰ ἐκ τῆς Αἰτωλίας περὶ Ναύπακτον) προαισθόμενος τοῦ στρατοῦ καὶ δείσας περὶ αὐτῆς, ἐλθὼν πείθει Ἀκαρνᾶνας -- βοηθῆσαι Ναυπάκτῳ. καὶ πέμπουσι μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῶν νεῶν χιλίους ὁπλίτας, οἳ ἐσελθόντες περιεποίησαν τὸ χωρίον. δεινὸν γὰρ ἦν μή, μεγάλου ὄντος τοῦ τείχους, ὀλίγων δὲ τῶν ἀμυνομένων, οὐκ ἀντίσχωσιν. Εὐρύλοχος δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὡς ᾔσθοντο τὴν στρατιὰν ἐσεληλυθυῖαν καὶ ἀδύνατον ὂν τὴν πόλιν βίᾳ ἑλεῖν, ἀνεχώρησαν οὐκ ἐπὶ Πελοποννήσου, ἀλλ' ἐς τὴν Αἰολίδα τὴν νῦν καλουμένην, Καλυδῶνα καὶ Πλευρῶνα καὶ τὰ ταύτῃ χωρία, Thuc. III 100—102, 5; Diod. XII 60, 2—3; cf. Lerat II 39/40.

hieme 426. Demosthenes cum Acarnanes contra Ambraciotas adiuvaret, inter alios ducentos hoplitas Messeniorum secum habebat (Thuc. III 107, 1).

Ambraciotis victis οἱ ἐν ταῖς εἴκοσι ναυσὶν Ἀθηναῖοι, qui expeditionis participes fuerant (naves ἔτυχον περὶ Πελοπόννησον οὖσαι, ὧν ἦρχεν Ἀριστοτέλης τε ὁ Τιμοκράτους καὶ Ἱεροφῶν ὁ Ἀντιμνήστου) ἐς Ναύπακτον ἀπῆλθον, Thuc. III 114, 2, cf. 105, 3.

aestate 425. Messenii et, ut videtur, etiam Naupactii, illi Comone duce, interfuerunt rei ab Atheniensibus ad Pylum contra Lacedaemonios praeclare gestae (cf. Thuc. IV 9, 1. 36, 1—2; Diod. XII 63, 5; Paus. IV 26, 1—2) καὶ οἱ ἐκ τῆς Ναυπάκτου Μεσσήνιοι ὡς ἐς πατρίδα ταύτην (ἔστι γὰρ ἡ Πύλος τῆς Μεσσηνίδος ποτὲ οὔσης γῆς) πέμψαντες σφῶν αὐτῶν τοὺς ἐπιτηδειοτάτους ἐλῄζοντό τε τὴν Λακωνικὴν καὶ πλεῖστα ἔβλαπτον ὁμόφωνοι ὄντες, Thuc. IV 41, 2. Qua ex praeda Olympiae (et Delphis?) notam illam dedicationem obtulisse videntur, cf. ad nr. 656.

autumno 425. οἱ ἐν τῇ Ναυπάκτῳ Ἀθηναῖοι Acarnanes in expugnanda Corinthiorum colonia Anactorio adiuverunt (Thuc. IV 49, cf. Fast. Acarn. p. XIV 30 ss.).

aestate 424. Δημοσθένης Ἀθηναίων στρατηγὸς (qui hieme 426 Athenas redierat) τεσσαράκοντα ναυσὶν ἀφικνεῖται ἐς Ναύπακτον (Thuc. IV 76, 1), ὅπως ἐξ ἐκείνων τῶν χωρίων στρατὸν ξυλλέξας Ἀκαρνάνων τε καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων πλέοι ἐπὶ τὰς Σίφας (Thespiensium), ibid. 77, 1.

aestate 421. καὶ Φωκῆς καὶ Λοκροὶ ἤρξαντο πολεμεῖν, Thuc. V 32, 2. Plura de hoc bello sub a. 418/7 tradit Diodorus XII 80, 4: ἐγένετο δὲ καὶ ἑτέρα κίνησις κατὰ τὴν Ἑλλάδα· καὶ Φωκεῖς γὰρ πρὸς Λοκροὺς διενεχθέντες παρατάξει ἐκρίθησαν διὰ τὴν οἰκείαν ἀνδρείαν· ἐνίκησαν γὰρ Φωκεῖς ἀνελόντες Λοκρῶν πλείους χιλίων. Probabiliter de Locris occidentalibus agitur, cf. F. Schober, *Phokis* (1924), 65; Oldfather, *RE* XIII 1200; Lerat II 40/1.

418. πέμπουσι δὲ (Lacedaemonii brevi ante pugnam ad Mantineam factam) καὶ ἐς τὴν Κόρινθον καὶ Βοιωτοὺς καὶ Φωκέας καὶ Λοκρούς, βοηθεῖν κελεύοντες κατὰ τάχος ἐς Μαντίνειαν. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἐξ ὀλίγου τε ἐγίγνετο καὶ οὐ ῥᾴδιον ἦν μὴ ἀθρόοις καὶ ἀλλήλους περιμείνασι διελθεῖν τὴν πολεμίαν (ξυνέκληε γὰρ διὰ μέσου), ὅμως δὲ ἠπείγοντο, Thuc. V 64, 4. Inter quos num etiam Locri occidentales intellegendi sint, incertum est.

413. ἀφικόμενος ὁ Δημοσθένης (in Siciliam navigans) εἰς τὴν Ζάκυνθον καὶ Κεφαλληνίαν ὁπλίτας τε παρέλαβε καὶ ἐκ τῆς Ναυπάκτου τῶν Μεσσηνίων μετεπέμψατο, καὶ ἐς τὴν ἀντιπέρας ἤπειρον τῆς Ἀκαρνανίας διέβη, ἐς Ἀλύζειάν τε καὶ Ἀνακτόριον, Thuc. VII 31,2. Cum ibi moraretur et Eurymedo e Sicilia venisset, ἀφικνεῖται -- Κόνων παρ' αὐτούς, ὃς ἦρχε Ναυπάκτου, ἀγγέλλων ὅτι αἱ πέντε καὶ εἴκοσι νῆες τῶν Κορινθίων αἱ σφίσιν (sc. Atheniensibus) ἀνθορμοῦσαι οὔτε καταλύουσι ναυμαχεῖν τε μέλλουσιν· πέμπειν οὖν ἐκέλευεν αὐτοὺς ναῦς, ὡς οὐχ ἱκανὰς οὔσας δυοῖν δεούσας εἴκοσι τὰς ἑαυτῶν πρὸς τὰς ἐκείνων πέντε καὶ εἴκοσι ναυμαχεῖν. τῷ μὲν οὖν Κόνωνι δέκα ναῦς ὁ Δημοσθένης καὶ ὁ Εὐρυμέδων τὰς ἄριστα

σφίσι πλεούσας ἀφ' ὧν αὐτοὶ εἶχον ξυμπέμπουσι πρὸς τὰς ἐν τῇ Ναυπάκτῳ, ibid. 4—5.

altera parte saec. V. Πρόξενος Χαλκ[ιδέος] Χαλ[ειεύς?] proxenus Atheniensium, IG I^2 146; de alio supplemento cf. SEG XII 36.

400. Lacedaemonii ἐστράτευσαν ἐπὶ Μεσσηνίους, ὧν οἱ μὲν ἐν Κεφαλληνίᾳ φρούριόν τι κατῴκουν, οἱ δὲ Ναύπακτον ἐν τοῖς προσεσπερίοις λεγομένοις Λοκροῖς, δόντων 'Αθηναίων. ἐκβαλόντες δ' αὐτοὺς ἐκ τῶν τόπων ἀπέδωκαν τὰ φρούρια, τὸ μὲν τοῖς τὴν Κεφαλληνίαν οἰκοῦσι, τὸ δὲ τοῖς Λοκροῖς, Diod. XIV 34, 2, cf. Paus. IV 26, 2. X 38, 10.

395. [Controversia finium inter Locros et Phocenses a Thebanis mota (Xenoph. Hell. III 5, 3—4; Hell. Oxy. 18, 2—4 Bart.; Paus. III 9, 9—10) maiore cum probabilitate ad Locros Opuntios (Xenoph.) referenda est, cf. Lerat II 42/3. 239.]

aestate 395. Foedus inter Locros et Athenienses ictum, IG II/III^2 15, cf. Tod, *Greek. Hist. Inscr.* II 102; Bengtson, *Staatsverträge* II 224. Locros utrosque bello Corinthio a partibus Atheniensium et Boeotorum stetisse testantur Xenoph. Hell. IV 2, 17. 3, 15; Ages. II 6; Plut. Apophth. Lac. 212 *A*.

aestate 394. Pugnis et ad flumen Nemeam et ad Coroneam commissis Locri quoque occidentales interfuerunt, cf. locos supra v. 22s. allatos.

389. Aetoli ἤλπιζον -- Ναύπακτον αὐτοῖς συμπράξειν (Agesilaum) ὥστ' ἀπολαβεῖν, Xenoph. Hell. IV 6, 14. Suo iure Lerat (II 44/5, cf. etiam I 39) contendit Naupactum tunc temporis nondum Achaeorum fuisse, ut cum aliis sumit J. A. O. Larsen, *Studies Robinson* II 807, sed etiam tum Locrorum, cf. etiam Swoboda, *Staatsaltert.* 372 ^{9}. Fuit autem a. 367 Achaeorum (vide infra v. 58ss.). Itaque haud sine probabilitate sumendum est urbem brevi post a. 389 in dicionem Achaeorum venisse (Lerat II 45).

post 386. Post pacem Antialcidae etiam Locros occidentales sub Lacedaemoniorum imperium cecidisse pro certo habendum est, cf. infra v. 44ss., vide etiam Oldfather, *RE* XIII 1202; Lerat II 45.

378. Lacedaemonii τάς τε πόλεις καὶ τοὺς καταλεγομένους στρατιώτας εἰς τὸν πόλεμον διεῖλαν εἰς δέκα μέρη -- ἐνάτην δὲ (μερίδα ἐπλήρουν) Φωκεῖς καὶ Λοκροί (sc. utrique), Diod. XV 31, 2. Ed. Meyer, *Gesch. d. Alt.* V^4 300/1 et Bengtson, *Gr. Gesch.*^{3} 265 hanc discriptionem iam a. 382 attribuunt.

ante 373. E narratione, quam Polyaenus VIII 46 tradit, compertum habemus hoc tempore in oppido Oeanthea tyrannum nomine Phricodemum fuisse, cf. etiam Lerat II 45/6.

370. Thebani Φωκεῖς καὶ Αἰτωλοὺς καὶ Λοκρούς sibi conciliaverunt (Diod. XV 57, 1). Utrosque Locros intellegendos esse apparet infra e v. 55ss.

hieme 370/69. Boeotis cum Epaminonda duce in Peloponnesum invaderent, ἠκολούθουν -- καὶ Λοκροὶ ἀμφότεροι, Xenoph. Hell. VI 5, 23, cf. Ages. II 24 et Diod. XV 62, 4.

367. 'Επαμεινώνδας -- Ναύπακτον καὶ Καλυδῶνα φρουρουμένην ὑπ' 'Αχαιῶν ἠλευθέρωσεν, Diod. XV 75, 2; sine dubio Naupactus Locris reddita est (Oldfather, *RE* XIII 1203; Lerat II 46). Fortasse tum commune Locrorum occidentalium Epaminonda auctore conditum est, cf. Lerat II 57. Ut autem Amphictyonum catalogi docent, in quibus modo 'Εσπέριοι modo 'Αμφισσεῖς vocem Locrorum occidentalium gerunt, statim ab initio Amphissenses peculiari quadam condicione usi esse videntur, cf. Lerat II 57 ss.

c. 365—356. In thearodocorum Epidauriorum stela IG IV^2 1,95$_{4-6}$ recensentur:

'Αμφίσσαι· Ξενοκράτης.
Οἰανθέαι· Θεαρῖνος.
Ναύπακτος· Νέων.

aestate 362. Locri (sc. utrique) pugnae ad Mantineam factae interfuerunt, Diod. XV 85, 2.

autumno 358. Λοκροὶ 'Εσπέριοι obtulerunt 750 drachmas ad novum Apollinis Pythii templum ab Amphictyonibus exstruendum, ἥνικε 'Ορόγκ[ι]ος, *FD* III 5, 4 III$_{46}$; de tempore cf. J. Pouilloux, *BCH* 1949, 192 ss. Fortasse est prima mentio communis Locrorum occidentalium, cf. Lerat II 56.

ante 357/6. [Probabiliter Lerat II 49/50 foedus Atheniensium et Locrorum IG II/III^2 148 (Bengtson, *Staatsverträge* II 311) tempori, quod est ante Tertium Bellum Sacrum, tribuit. Utris de Locris agatur, incertum est, sed Locri Opuntii praeferendi videntur.]

aestate 356. διαβοηθείσης δὲ τῆς περὶ τὸ ἱερὸν (Apollinis Pythii a Philomelo perfectae) καταλήψεως Λοκροὶ μὲν οἱ πλησίον οἰκοῦντες (sc. Amphissenses, cf. Lerat II 47) παραχρῆμα ἐστράτευσαν ἐπὶ τὸν Φιλόμηλον. γενομένης δὲ περὶ Δελφοὺς μάχης οἱ μὲν

Λοκροὶ λειφθέντες καὶ πολλοὺς ἀποβαλόντες τῶν στρατιωτῶν ἔφυγον εἰς τὴν οἰκείαν, Diod. XVI 24, 4.

356 aut 355. μετὰ δὲ ταῦτα (i. e. Delphis munitis et militibus mercede conductis) στρατεύσας (sc. Φιλόμηλος) εἰς τὴν τῶν Λοκρῶν (sc. occidentalium) χώραν καὶ πολλὴν τῆς πολεμίας γῆς δῃώσας κατεστρατοπεδεύσατο πλησίον ποταμοῦ τινος (probabiliter ὁ Κατσιποκνίκτης, C. Bursian, *Geographie* I 143) ῥέοντος παρὰ φρούριον ὀχυρόν (haud dubie Amphissam). τούτῳ δὲ προσβολὰς ποιησάμενος καὶ μὴ δυνάμενος ἑλεῖν τῆς μὲν πολιορκίας ἀπέστη, πρὸς δὲ τοὺς Λοκροὺς συνάψας μάχην ἀπέβαλε τῶν στρατιωτῶν εἴκοσι καὶ τῶν νεκρῶν οὐ δυνηθεὶς κρατῆσαι τὴν ἀναίρεσιν αὐτῶν διὰ κήρυκος ᾐτήσατο. οἱ δὲ Λοκροὶ τὴν ἀναίρεσιν οὐ συγχωροῦντες ἀπόκρισιν ἔδωκαν ὅτι παρὰ πᾶσι τοῖς Ἕλλησι κοινὸς νόμος ἐστὶν ἀτάφους ῥίπτεσθαι τοὺς ἱεροσύλους. ὁ δὲ Φιλόμηλος χαλεπῶς φέρων τὸ συμβεβηκὸς συνῆψε μάχην τοῖς Λοκροῖς καὶ πᾶσαν εἰσενεγκάμενος φιλοτιμίαν ἀνεῖλέ τινας τῶν πολεμίων καὶ τῶν σωμάτων κυριεύσας ἠνάγκασε τοὺς Λοκροὺς ἀλλαγὴν ποιήσασθαι τῶν νεκρῶν. κρατῶν δὲ τῶν ὑπαίθρων καὶ πολλὴν πορθήσας τῆς Λοκρίδος ἐπανῆλθεν εἰς Δελφοὺς ἐμπεπληκὼς ὠφελείας τοὺς στρατιώτας, Diod. XVI 25, 2—3, cf. Lerat II 47/8.

355. τῶν δὲ Λοκρῶν στρατευσάντων ἐπ᾽ αὐτὸν (sc. Φιλόμηλον) ἐγένετο μάχη περὶ τὰς Φαιδριάδας καλουμένας πέτρας, ἣν νικήσας ὁ Φιλόμηλος πολλοὺς μὲν ἀνεῖλε τῶν πολεμίων, οὐκ ὀλίγους δ᾽ ἐζώγρησε, τινὰς δὲ κατὰ τῆς πέτρας συνηνάγκασεν ἑαυτοὺς κατακρημνίσαι, Diod. XVI 28, 3, cf. Lerat II 48, qui hanc narrationem diversam putat ab illa Diodori XVI 24, 4 (supra p. XII$_{88\,ss.}$), iure ut videtur, cf. etiam Bengtson, *Gr. Gesch.*^{3} 302.

354. Onomarchus Ἀμφισσεῖς καταπληξάμενος ἠνάγκασεν ὑποτάττεσθαι, Diod. XVI 33, 3.

post 354. Narrationem Plutarchi, quam Mor. 249 *E. F* de Thyiadibus Amphissae in foro collapsis affert, huic tempori tribuit Lerat II 49[1].

— Ἄγεμος Λύσωνος Ναυπάκτιος thearodocus Epidauriorum, IG IV^2 1, 95$_{54}$.

346(?). Παυσανίας Θεσσαλὸς καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ ὅρους (sc. terrae sacrae Apollinis Pythii) ἐποίησαν, quod iudicium Amphissensibus commodum fuit, Syll.^{3} 826 *E* (col. II 29/30). Tempus in controversia est, sed G. Daux, *Delphes* 378 ss. anno 346 fidem fecit, cf. etiam Lerat II 52.

ante 341. Naupactus ab Achaeis recuperata est; nam Demosthenes IX 34 (in oratione a. 341 habita) de Philippo dicit: οὐχ Ἀχαιῶν Ναύπακτον ὀμώμοκεν Αἰτωλοῖς παραδώσειν; Quando Achaei hoc fecerint, ignotum est; probabiliter Lerat II 49 de tempore Tertii Belli Sacri cogitat.

ante 340. Amphissenses ad Thebanos se applicaverunt, nam a. 340 Aeschines III 116 de eis dicit: ὑποπεπτωκότες καὶ δεινῶς θεραπεύοντες τοὺς Θηβαίους.

autumno 340. Amphissenses in consilio Amphictyonum εἰσέφερον δόγμα –– πεντήκοντα ταλάντοις ζημιῶσαι τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, ὅτι χρυσᾶς ἀσπίδας ἀνέθηκεν πρὸς τὸν καινὸν νεὼν πρὶν ἐξαράσασθαι inscripto titulo: Ἀθηναῖοι ἀπὸ Μήδων καὶ Θηβαίων, ὅτε τἀναντία τοῖς Ἕλλησιν ἐμάχοντο. Pro aegroto hieromnemone Atheniensium Diogneto Aeschines, unus e tribus pylagoris, irritatus sermone contumelioso Amphissensis cuiusdam (probabiliter hieromnemonis Callicronis, Lerat II 52[1]) invicem Amphissenses accusavit propter ἐξειργασμένον τὸ Κιρραῖον πεδίον –– καὶ κεραμεῖα ἐνῳκοδομημένα καὶ αὔλια et τὸν ἐξάγιστον καὶ ἐπάρατον λιμένα τετειχισμένον, Aeschin. III 113—122, cf. Demosth. XVIII 149—150. Amphictyones autem in posterum diem expeditionem indixerunt, qua opera Amphissensium delerent cuique non solum omnes hieromnemones et pylagori sed etiam Delphorum incolae interesse deberent (Aeschin. III 122). Qua de expeditione Aeschines III 123 haec narrat: τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἥκομεν ἕωθεν εἰς τὸν προειρημένον τόπον (τὸ Θυτεῖον; de probabili situ cf. Bursian, *Geographie* I 179) καὶ κατέβημεν εἰς τὸ Κιρραῖον πεδίον, καὶ τὸν λιμένα κατασκάψαντες καὶ τὰς οἰκίας ἐμπρήσαντες ἀνεχωροῦμεν. ταῦτα δὲ ἡμῶν πραττόντων οἱ Λοκροὶ οἱ Ἀμφισσεῖς, ἑξήκοντα στάδια ἄπωθεν οἰκοῦντες Δελφῶν, ἧκον πρὸς ἡμᾶς μεθ᾽ ὅπλων πανδημεί· καὶ εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφούς, ἐκινδυνεύσαμεν ἀπολέσθαι, cf. etiam Demosth. XVIII 151, qui addit: (οἱ Λοκροὶ) τινὰς δὲ καὶ συνήρπασαν τῶν ἱερομνημόνων. Postero die constitutum est ἥκειν τοὺς ἱερομνήμονας πρὸ τῆς ἐπιούσης πυλαίας ἐν ῥητῷ χρόνῳ εἰς Πύλας, ἔχοντας δόγμα, καθ᾽ ὅ τι δίκην δώσουσιν οἱ Ἀμφισσεῖς, Aeschin. III 124.

vere 339. Amphictyones praeter Athenienses et Thebanos συνελέγησαν εἰς Πύλας –– καὶ συνελθόντες ἐψηφίσαντο ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τοὺς Ἀμφισσέας, καὶ στρατηγὸν εἵλοντο Κόττυφον τὸν Φαρσάλιον τὸν τότε τὰς γνώμας ἐπιψηφίζοντα. –– καὶ παρελθόντες

τῇ πρώτῃ στρατείᾳ καὶ μάλα μετρίως ἐχρήσαντο τοῖς Ἀμφισσεῦσιν· ἀντὶ γὰρ τῶν μεγίστων ἀδικημάτων χρήμασιν αὐτοὺς ἐζημίωσαν, καὶ ταῦτ' ἐν ῥητῷ χρόνῳ προεῖπον τῷ θεῷ καταθεῖναι, καὶ τοὺς μὲν ἐναγεῖς καὶ τῶν πεπραγμένων αἰτίους μετεστήσαντο, τοὺς δὲ δι' εὐσέβειαν φυγόντας κατήγαγον, Aesch. III 128—129, cf. Demosth. XVIII 151.

autumno 339. ἐπειδὴ δὲ (Amphissenses) οὔτε τὰ χρήματα ἐξέτινον τῷ θεῷ τούς τ' ἐναγεῖς κατήγαγον καὶ τοὺς εὐσεβεῖς κατελθόντας διὰ τῶν Ἀμφικτυόνων ἐξέβαλον, Amphictyones pylaea autumnali alteram expeditionem adversus Amphissenses constituerunt et summam imperii ad Philippum detulerunt, Aesch. III 129, cf. Demosth. XVIII 151.

hieme 339. Athenienses decem milia mercennariorum Charete et Proxeno ducibus ad Amphissam defendendam miserunt, Aesch. III 146; Polyaen. IV 2, 8.

vere 338. Φίλιππος ἐπὶ τὴν Ἀμφισσέων ἐστράτευεν· Ἀθηναῖοι καὶ Θηβαῖοι τὰ στενὰ προκατελάβοντο, καὶ ἦν ἡ δίοδος ἀμήχανος. ἐξαπατᾷ τοὺς πολεμίους Φίλιππος, ἐπιστολὴν πεπλασμένην Ἀντιπάτρῳ πέμψας ἐς Μακεδονίαν, ὡς τὴν μὲν στρατείαν τὴν ἐπ' Ἀμφισσεῖς ἀναβάλοιτο, σπεύδοι δὲ ἐς Θρᾴκην, πεπυσμένος τοὺς ἐκεῖ νεωτερίζειν. ὁ γραμματοφόρος ⟨διῄει⟩ διὰ τῶν στενῶν. οἱ στρατηγοὶ Χάρης καὶ Πρόξενος αἱροῦσιν αὐτὸν καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἀναγνόντες πιστεύουσι τοῖς γεγραμμένοις καὶ τὴν φυλακὴν τῶν στενῶν ἀπολείπουσι. Φίλιππος δὲ λαβόμενος ἐρημίας ἀφυλάκτως διεπέμψατο, καὶ τοὺς στρατηγοὺς ἀναστρέψαντας ἐνίκησε καὶ τῆς Ἀμφίσσης ἐκράτησεν, Polyaen. IV 2, 8, cf. Aeschin. III 147. Dinarch. I 74 (qui Proxenum proditorem appellat); Neque tamen oppidum deletum esse, ut Strabo IX 427, cf. 419 dicit, certe non funditus, e titulis apparet, sed haud pauci incolae in exilium pulsi sunt (cf. Diod. XVIII 56,5). Sin autem G. Daux tit. nr. 775 recte supplevit, etiam inde, quod Amphissenses Philippum statua Delphis honoraverunt, concludi potest regem moderatum se praebuisse, cf. Lerat II 53/4.

aestate 338. Amphissa expugnata Philippus Naupactum perrexit, urbem vi cepit, Aetolis adiudicavit (Theopomp., *FGrHist* 115 *F* 235; Strab. IX 427). Totum praesidium urbis trucidatum esse Theopompus est auctor, etiamsi de textu non satis constat, cf. Lerat II 54/5, qui etiam demonstrat Philippum ante pugnam Chaeronensem Naupactum occupasse (cf. etiam Beloch[2] III 1, 567[2]; Bengtson, *Gr. Gesch.*[3] 314). Probabile autem est tunc temporis non solum viciniam quoque occidentalem Naupacti (velut oppidum Macyniam, cf. v. 70) in dicionem Aetolorum venisse sed etiam regionem orientalem usque fere ad insulam *Trisoniam,* cf. Lerat II 61 ss. 66.

338/7. In societate communi Graecorum Corinthi facta universis Locris tria suffragia attributa sunt (Tod, *Gr. Hist. Inscr.* II 177_{31}), cf. Lerat II 55.

338—321. His annis Aetoli omnes Locros occidentales praeter Amphissenses et vicinos in potestatem suam redegisse videntur, cf. infra ad annum 321.

335/4 aut 332/1 (?). κρίμα οἱ ἱερομνήμονες ἐπὶ ἄρχοντος Ὀρνιχίδα ἐν Δελφοῖς πεποίηκαν de finibus terrae sacrae, quod Amphissensibus incommodum videtur fuisse, Syll.[3] 826 *E* col. II 31. III 7/8, cf. Lerat II 54; de anno archontis Ornichidae vide J. Bousquet, *BCH* 1957, 492[1].

329/8. ἄρχοντος Βαθύλλου (cf. Daux, *Chron. delph.* C 24; De la Coste-Messelière, *BCH* 1949, 236) Delphi cuidam Αἰτωλῶι ἐκ Μακυνέας proxeniam contulerunt, *BCH* 23, 1899, 356 nr. II.

323. Bello Lamiensi, quod dicitur, Locri (sc. utrique, cf. Lerat II 63) cum Atheniensibus foedus inierunt, cf. Diod. XVIII 9, 5. 11, 1; Paus. I 25, 4. Edidit O. Broneer, Hesperia II 1933, 397 nr. 16 fragmentum tituli, quod reliquias quinque versuum Atheniensium iusiurandum Locris datum continentium praebet et secundum litterarum formas huius temporis est.

321. Aetoli cum praetore Alexandro in Thessaliam incursionem facerent, ἐν παρόδῳ τοὺς Ἀμφισσεῖς ⟨τοὺς⟩ Λοκροὺς πολιορκήσαντες τήν τε χώραν αὐτῶν κατέδραμον καί τινα τῶν πλησίον πολισμάτων εἷλον, Diod. XVIII 38, 2.

Fortasse inde, quod Aetoli hoc anno solos fines Amphissensium aggressi sunt, colligendum est reliquos Locros omnes fere in potestate Aetolorum fuisse (Fasti Aetol. p. XV 67 ss.; addubitat Lerat II 63/4).

c. 300. Pactum inter Chaleenses et Triteenses, nr. 739.

in. saec. III. Ἀριστίων Ἀνδροκλέους Χα[λεύς] proxenus Aetolorum, IG IX 1[2] 1, 5.

c. 294 (?). Ante hunc fere annum, quo Aetoli Delphos occupaverunt, omnes Locros occidentales in dicionem Aetolorum venisse certum videtur (de Amphissensibus dubitari posse censet Lerat II 65/6).

Inde a vere 277 (cf. G. Klaffenbach, *Klio* 32, 1939, 194) Aetoli in Amphictyonum consilio suffragium Locrorum occidentalium gerebant (cf. Fast. Aet. p. XVII 94 ss.).

288—281. Ἀνδρόβολος Μένωνος Αἰτωλὸς ἐκ Ναυπάκτου proxenus Cassandrensium, Syll.^{3} 380 (corr. E. Fabricius 1926 per litteras et David M. Robinson, *Transact. and Proceed. of the Amer. Philol. Assoc.* 59, 1928, 227^{2}).

autumni flexu 279. Contra Brennum Gallosque Delphis inter alios Graecos ἐξ Ἀμφίσσης ὁπλῖται τετρακόσιοι subvenerunt, Paus. X 22, 13.

c. 273. Καλλίας καὶ οἱ υἱοὶ Καλλίδαμος, Καλ⟨λ⟩ικράτης, Σωκράτης ἐξ Ἀμφίσσας ab Aetolis isopolitia honorati sunt, IG IX 1^{2} 1, 12 *a*.

vere 272 (?). Pylaea verna ἄ. Ἀρχιάδα (cf. Daux, *Chron. delph.* G 7) hieromnemones Τεισάνδρῳ Μικκίνα Αἰτωλῷ ἐγ Βοττοῦ, qui una cum aliis furtum in Apollinis Pythii fano commissum indicaverat, προδικίαν, ἀσφάλειαν, ἐπιτιμάν contulerunt, *FD* III 3, 203. Eodem tempore etiam Delphi hos viros decreto adhuc inedito honoraverunt, cf. R. Flacelière, *Les Aitoliens à Delphes* 441^{1}.

c. 265. Νικοφῶν Ἀριστολάου Λοκρός proxenus Histiaeensium Euboeae, IG XII 9, 1187_{22}. Fuit Locrorum occidentalium, cf. Lerat II 76^{3}; de tempore vide G. Klaffenbach, *Klio* 20, 1926, 78.

255/4 (?). Λύκων Ἀγρολέοντος Ναυπάκτιος proxenus Delphorum ἄ. Ἐμμενίδα (Daux, *Chron. delph.* G 23), *FD* III 4, 12.

252. Ξενοφάνης Ἀμφισσεύς *('Aetolius ex Amphisia')* victor Olympiorum (στάδιον), Euseb. I 207 Sch. (L. Moretti, *Olympionikai* [1957] nr. 559).

c. 252—248. Hieromnemones pylaea autumnali ἄ. Καλλικλέος Μέντορι Δαμοσθένεος ⟨Αἰτωλῶι⟩ ἐκγ Ναυπάκτου προδικίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀτέλειαν πάντων donaverunt, κατασκευάζοντι τὸν κόσμον τᾶι Ἀθάναι τᾶι Προναίαι, Syll.^{3} 422; de tempore cf. Daux, *Chron. delph.* G. 26.

med. saec. III vel paulo antea. Φύσκος Μαχάτα Ναυπάκτιος proxenus Thisbensium, IG VII 2224. De viro, qui etiam bularchus et praetor Aetolorum fuit, vide ad IG IX 1^{2} 1, 6_{10}; probabiliter idem est, cui Olympiae ab Eleis (aut Aleis Arcadibus) statua posita est, I. Olymp. 295.

c. 250. Βοῦκρις Δαίτα Ναυπάκτιος proxenus Deliorum, IG XI 4, 692; cf. Fast. Aet. p. XIX 100 et XXII 41; Lerat II 79.

245. ὁ δὲ Ἄρατος αἱρεθεὶς στρατηγὸς τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν τὴν μὲν ἀντιπέρας Λοκρίδα καὶ Καλυδωνίαν ἐπόρθησε, Plut. Arat. 16; cf. Paus. II 8, 4: αὐτίκα δὲ στρατηγὸς ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ᾕρητο, καὶ σφᾶς ἐπὶ Λοκροὺς τοὺς Ἀμφισσέας ἀγαγὼν καὶ ἐς τὴν Αἰτωλῶν πολεμίων ὄντων τὴν γῆν ἐπόρθησε. Cf. Lerat II 69/70.

c. 230—200. Πολέμαρχος Μένωνος Χαλεύς proxenus Aegosthenitarum, IG VII 208.

c. 225—220. Naupactii Ceis, qui legatos εἰς Ναύπακτον καὶ πρὸς τοὺς συνέδρους τοὺς Αἰτωλῶν miserant, civitatem, qua simul Aetoli facti sunt, aliosque honores decreverunt, nr. 654. Cei autem remunerantes Aetolis, i. e. etiam Naupactiis, eosdem honores tribuerunt, IG XII 5, 532 .Notandum est insulam Ceum Naupactiorum coloniam habitam esse, Heracl. Pont. FHG II 214 IX; cf. Lerat II 17/8.

c. 225—200. Ξενίας Ἡρα[κλείδα? Χαλειεύς?] proxenus Delphorum, *FD* III 4, 238. Fortasse eundem ἁ πόλις τῶν Χ[αλειῶν?] statua Delphis honoravit, ibid. 237.

c. mense Maio 220. οἱ δὲ περὶ τὸν Δωρίμαχον καὶ Σκόπαν – – συναθροίσαντες πανδημεὶ τοὺς Αἰτωλοὺς ἐπὶ τὸ Ῥίον – – διεβίβασαν τοὺς ἄνδρας εἰς Πελοπόννησον, Polyb. IV 6, 8.

aestate 220. Scerdilaidas Illyrius Pylum frustra aggressus ποιούμενος τὸν πλοῦν ὡς ἐπ' οἴκου προσεῖχε πρὸς Ναύπακτον μετὰ τετταράκοντα λέμβων – – ποιησάμενος δὲ συνθήκας πρὸς Αἰτωλοὺς δι' Ἀγελάου περὶ τοῦ μερισμοῦ τῶν λαφύρων, ὑπέσχετο συνεμβαλεῖν ὁμόσε τοῖς Αἰτωλοῖς εἰς τὴν Ἀχαΐαν, Polyb. IV 16, 9—10.

- Demetrius Pharius a Taurione, Peloponnesi rebus praefecto Macedonico, rogatus, ut Aetolos e Peloponneso domum revertentes transitu impediret, δυσὶ καθυστερήσας ἡμέραις τῆς τῶν Αἰτωλῶν διαβάσεως, προκατασύρας τινὰς τόπους τῆς παραλίας τῆς τῶν Αἰτωλῶν κατήχθη πάλιν εἰς τὴν Κόρινθον, Polyb. IV 19, 9; haud dubie de ora Locrensi agitur, cf. Lerat II 70.

aestate 219. Ἀλέξανδρος δὲ καὶ Δωρίμαχος – – ἔχοντες πρᾶξιν κατὰ τῆς τῶν Αἰγειρατῶν πόλεως, ἀθροί-

σαντες τῶν Αἰτωλῶν περὶ χιλίους καὶ διακοσίους εἰς Οἰάνθειαν τῆς Αἰτωλίας, ἣ κεῖται καταντικρὺ τῆς προειρημένης πόλεως, καὶ πορθμεῖα τούτοις ἑτοιμάσαντες, πλοῦν ἐτήρουν πρὸς τὴν ἐπιβολήν, Polyb. IV 57, 2.

aestate 218. Philippus expeditione in Aetoliam facta ἀναχθεὶς ἐκ τῆς Λευκάδος καὶ πορθήσας ἐν παράπλῳ τὴν τῶν Οἰανθέων χώραν, κατῆρε μετὰ τοῦ στόλου παντὸς εἰς Κόρινθον, Polyb. V 17, 8, cf. 18, 9.

aestate 217. ὁ τῶν Ἀχαιῶν ναύαρχος ἐξοδεύσας εἰς Μολυκρίαν, ἧκεν ἔχων οὐ πολὺ λείποντα τῶν ἑκατὸν σωμάτων. αὖτις δ' ὑποστρέψας ἔπλευσε πρὸς Χάλκειαν, τῶν δ' ἐκβοηθησάντων ἐκυρίευσε δύο μακρῶν πλοίων αὐτάνδρων· ἔλαβε δὲ καὶ κέλητα περὶ τὸ Ῥίον Αἰτωλικὸν ὁμοῦ τῷ πληρώματι, Polyb. V 94, 7—8.

Paulo post ὁ ναύαρχος τῶν Ἀχαιῶν ποιησάμενος ἀποβάσεις πλεονάκις εἴς τε τὴν Καλυδωνίαν καὶ Ναυπακτίαν τήν τε χώραν κατέσυρε καὶ τὴν βοήθειαν αὐτῶν συνέτριψε δίς. ἔλαβε δὲ καὶ Κλεόνικον τὸν Ναυπάκτιον, ὃς διὰ τὸ πρόξενος ὑπάρχειν τῶν Ἀχαιῶν παραυτὰ μὲν οὐκ ἐπράθη, μετὰ δέ τινα χρόνον ἀφείθη χωρὶς λύτρων, ibid. 95, 11—12.

Philippus nuntio pugnae Trasumenicae accepto παραχρῆμα Κλεόνικον τὸν Ναυπάκτιον πρὸς τοὺς Αἰτωλοὺς διεπέμψατο· κατέλαβε γὰρ ἔτι τοῦτον ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπιμένοντα τὴν τῶν Ἀχαιῶν σύνοδον. – – μετὰ ταῦτα δὶς ἢ τρὶς ἀνακάμψαντος τοῦ Κλεονίκου, δεομένων τῶν Αἰτωλῶν εἰς λόγους σφίσι συνελθεῖν ἐπήκουσε atque cum Aetolis, qui πανδημεὶ Naupactum convenerant, per legatos egit. Denique rex ab Aetolis rogatus διέπλευσε μετὰ τῆς δυνάμεως πρὸς τὰ λεγόμενα Κοῖλα τῆς Ναυπακτίας, ἃ τῆς πόλεως εἴκοσι μάλιστα σταδίους ἀφέστηκε (de probabili situ cf. W. J. Woodhouse, Aetolia 1897, 317/8), Polyb. V 102, 4—103, 4. Tunc temporis Agelaus Naupactius notissimam illam orationem habuit, qua πάντας μὲν παρώρμησε τοὺς συμμάχους πρὸς τὰς διαλύσεις, μάλιστα δὲ τὸν Φίλιππον, ibid. 104—105, 1. Sic exeunte mense Augusto vel ineunte Septembri Naupacti pax facta est, qua bellum sociale compositum est, cf. Fast. Aet. p. XXIX 26 ss.

vere 211. M. Valerius *Laevinus veris principio a Corcyra profectus – – cum venisset Naupactum, Anticyram inde se petiturum edixit*, Liv. XXVI 26, 1; de Anticyra i. e. oppido Phocidis cf. Lerat I 54 ss. II 71.

hieme 211/0 vel vere 210. Cleonicus Naupactius ab Aetolis legatus Spartam missus est, cf. Fast. Acarn. p. XXIV 56 ss.

209. *Aetoli navibus per fretum, quod Naupactum et Patras interfluit — Rhion incolae vocant —, exercitu traiecto* fines Achaeorum *depopulati* sunt, Liv. XXVII 29, 9.

Postea Aetoli, *postquam – – Romanam classem stare ad Naupactum audivere*, animis satis confirmatis colloquium de pace Aegii initum ad irritum redegerunt, ibid. 30, 11.

Eadem aestate Sulpicius *cum quindecim navibus ab Naupacto Cyllenen* traiecit, ut Eleis auxilium ferret, ibid. 32, 2.

Hieme autem Sulpicius non Naupacti sed Aeginae cum rege Attalo hibernabat, ibid. 33, 5.

208. Philippus Aegio *navibus acceptis ab Achaeis – – Anticyram traiecit. inde* suis navibus, quas *miserat in Corinthium sinum, profectus ad Erythras Aetolorum, quae prope Eupalium sunt, escensionem fecit. haud fefellit Aetolos: nam hominum quod aut in agris aut in propinquis castellis Potidaniae atque Apolloniae fuit, in silvas montesque refugit; pecora, quae inter festinationem abigi nequierant, sunt direpta et in naves compulsa*, Liv. XXVIII 8, 7—10.

208/7. ἄρχοντος Ἀθανίωνος (cf. H. van Effenterre, *BCH* 1953, 176) Τιμόθεος Ξενοδόκου Λοκρὸς ἐχ Φαιστίνου proxenus Delphorum, *FD* III 1, 442. Notandum est ethnicum Λοκρός usurpatum esse, non Αἰτωλός, quod exspectatur; cf. Lerat II 76.

aestate 207. Ἀμφισσεῖς, Πολιεῖς, Ναυπάκτιοι, Φυσ[κεῖς] Magnetum de Leucophryenis decretum acceperunt, IG IX 1² 1, 186; de tempore cf. H. van Effenterre, *BCH* 1953, 176.

201/0 (?). ἄρχοντος Εὐαγγέλου (cf. G. Daux, *Delphes* 100) Φιλλέας Μίκκου Ναυπάκτιος, κατασταθεὶς ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν ἐπιμελητὰς τοῦ τε ἱεροῦ καὶ τᾶς πόλιος (Delphorum), proxenus Delphorum, *FD* III 4, 175. Idem hieromnemo Aetolorum vere c. 204, R. Flacelière, *Les Aitoliens à Delphes* 412 nr. 44.

vere 200. Legati Romanorum ut ad alios Graecos καὶ πρὸς Αἰτωλοὺς ἐν Ναυπάκτῳ venerunt, Polyb. XVI 27, 4.

c. 200. Μνασίλαος Εὐδαμίδα Ἀμφισσεύς proxenus et thearodocus Lusiatarum, IG V 2, 394.

fin. saec. III. Poeta Ἀρχύτας Ἀμφισσεύς, de quo vide Knaack, *RE* II 599 nr. 2. Probabiliter idem est atque Ἀρχύτας Λαμένεος Ἀμφισσεύς bis testis proxeniae ab Aetolis datae c. a. 214/3, IG IX 1² 1, $31_{152 \cdot 154}$.

saec. III. Δίων Δαμύλου Ἀμφισσεύς proxenus Thisbensium, SEG III 349.

fin. saec. III vel primis annis saec. II. Vaxii Cretenses apud Aetolos pro cive suo Epicle, qui bello captus Amphissam venditus erat et, postquam se redemit, ibi cum filiis Erasiphone (?) et Timonacte filiaque Melita habitabat, deprecati sunt, ut ei tutela praeberetur et sic κοινοπολιτεία conservaretur. Aetoli autem illis, qui supra commemorati sunt, civitatem tribuerunt et tutelam polliciti sunt, IG IX 1^2 1, 178; I. Cret. II 65 nr. 19; J. Bousquet, *BCH* 1960, 161 ss.

fin. saec III / in. saec. II. In catalogo Delphico thearodocorum *BCH* 45, 1921, 1 ss. haec Locrorum occidentalium oppida et viri recensentur:

col. IV 120 ἐν Ἄλπαι· Λύσω[ν].
IV 76/7 ἐν Ἀμφίσαι (!)· Ε – – – – | ξενίδα.
IV 127 ἐγ Κύρᾳ (?)· – –, cf. Lerat I 34 cum nota 5.
IV 44 ἐν Ναυπάκτωι· Κλεα – –.
IV 72/3 ἐν Οἰανθέαι· Ἀριστόμ[αχος Κρινία], | Κρινίας Ἀριστομά[χου], cf. p. XVIII$_{70}$.
IV 70/1 ἐν Τολφῶνι· Ἀνδροσθ[ενίδας Κρινία], | Ἀρχίδαμος Ἀνδροσθ[ενίδα], cf. p. XVIII$_{69}$.
IV 69 ἐγ Χαλειῶι· Χαι[ρέ]λαο[ς].

De capitibus II 17 ἐν Χαλ – – et II 18 ἐν Ἴπνωι cf. Lerat, *BCH* 1946, 332; Lerat I 32.

De accurato tempore non satis constat, cf. Fast. Acarn. p. XXV 77 ss.; Lerat I 118[4]; L. Robert, Hellenica XI/XII 168. 171.

in. saec. II. ὁ δεῖνα – – δάμου Ναυπάκτιος proxenus Deliorum, IG XI 4, 837.

— Λεόντιος Κρινία Φυσκεύς proxenus Thespiensium, IG VII 1727 (orator huius decreti Τορτέας Φαείνω Θεσπιεύς proxenus Delphorum ἄ. Ξένωνος τοῦ Ἀτεισίδα = 189/8 (Daux, *Chron. delph.* L 10), Syll.^{3} 585, 42, eius filius Φαῖνος Τορτέα Θεσπιεύς testis manumissionis Delphis ἄ. Βαβύλου τοῦ Αἰακίδα = 146 vel 145, Daux, *BCH* 1944/5, 112 § 23_{13}).

vere 199. Naupacti *concilium Aetolorum stata die, quod Panaetolium vocant, futurum erat. huic ut occurrerent, et regis* (sc. Philippi) *legati iter adcelerarunt, et a consule* (sc. P. Sulpicio) *missus L. Furius Purpurio legatus venit; Atheniensium quoque legati ad id concilium occurrerunt*, Liv. XXXI 29, 1—2.

196. Flaminini pronuntiatio de liberatione Graecorum Isthmiis facta non attinebat ad Locros occidentales, cf. Lerat II 72.

exeunte aestate 193. Aetoli *concilium* (sc. extraordinarium) *Naupactum indixerunt*, Liv. XXXV 12, 3.

vere 191. Rex Antiochus *principio veris, cum per Phocidem Chaeroneam – – venisset,* – – duces suos *Stratum Aetoliae copias ducere iussit; ipse Delphis sacrificio Apollini facto Naupactum processit. consilio principum Aetoliae habito via, quae praeter Calydonem et Lysimachiam fert ad Stratum, suis, qui per Maliacum sinum veniebant, occurrit*, Liv. XXXVI 11, 5—7. Sed expeditione contra Acarnanes fere irrita facta *per Aetoliae ac Phocidis urbis Chalcidem redit*, i. e. eadem atque antea via, ibid. 12, 11.

aestate 191. Μενέστρατος (Μενεστᾶς) ὁ Ἠπειρώτης – – ἐτύγχανε τότε παραβεβοηθηκὼς εἰς Ναύπακτον *cum praesidio*, Polyb. XX 10, 5, cf. XXI 31, 13; Liv. XXXVI 28, 3.

— M'. Acilius certior factus *Naupactum concurrisse Aetolos, ut inde totum impetum belli sustinerent*, Heraclea ad Coracem profectus est et hoc monte, qui *est altissimus inter Callipolim et Naupactum*, haud sine damno superato *vexato exercitu ad Naupactum descendit, et uno castello adversus arcem posito ceteras partes urbis divisis copiis pro situ moenium circumsedit*, Liv. XXXVI 30, cf. Appian. Syr. 21.

autumno 191. *T. Quinctius* Corintho *Naupactum traiecit, quae iam per duos menses* (Aug.–Septembr., cf. Lerat II 73[3]) *– et iam prope excidium erat – oppugnabatur*. Quo intercedente Aetolis indutiae a M'. Acilio datae sunt, ut legationem Romam mittere possent. Tum *soluta obsidio et exercitus in Phocidem missus*, Liv. XXXVI 34—35, 6, cf. Plut. Tit. 15; vide etiam Lerat II 73.

hieme 191/0. M'. Acilius Delphos a dominatione Aetolorum liberavit et 24 fundos, 46 domus, quas Aetoli et imprimis Locri occidentales sibi paraverant, τῶι θεῶι καὶ τᾶι πόλει dedit. Locri sunt hi: 2 Ἀλπαῖοι, 11 Ἀμφισσεῖς et 2 Ἀμφισσίδες, 4 Ναυπάκτιοι, 1 Οἰνοαῖος, 4 Πλυγονεῖς, 5 Τολφώνιοι et 1 Τολφωνία, 2 Τριτεῖς, 9 Φυσκεῖς, 3 Χαλειεῖς et 2 Χαλειίδες. Fortasse hoc modo territorium dei et urbis

cum damno praecipue Locrorum occidentalium amplificatum est. Certe Plygonenses (cf. Lerat I 59 ss.) tum Delphi facti sunt, cf. P. Roussel, *BCH* 56, 1932, 1 ss.; G. Daux, *Delphes* 225 ss. 234 ss.; Lerat II 74.

brevi ante ver 190. *Aetoli, postquam legati ab Roma rettulerunt nullam spem pacis esse, quamquam omnis ora maritima eorum, quae in Peloponnesum versa est, depopulata ab Achaeis erat, periculi magis quam damni memores, ut Romanis intercluderent iter, Coracem occupaverunt montem: neque enim dubitabant ad oppugnationem Naupacti eos principio veris redituros esse,* Liv. XXXVII 4, 6—7.

vere 190. *Occupato ad Coracem ab Aetolis saltu – – oppugnare Acilius Amphissam statuit. ab Heraclea per Oetam exercitus eo deductus. cum ad moenia castra posuisset, non corona – – sed operibus oppugnare urbem est adortus. pluribus simul locis aries admovebatur, et cum quaterentur muri, nihil adversus tale machinationis genus parare aut comminisci oppidani conabantur; omnis spes in armis et audacia erat: eruptionibus crebris et stationes hostium et eos ipsos, qui circa opera et machinas erant, turbabant. multis tamen locis decussus murus erat, cum adlatum est* Scipiones appropinquare. *sub adventum eorum* (exeunte fere m. Aprili) *oppidani relicta urbe – iam enim magna ex parte moenibus nudata erat – in arcem, quam inexpugnabilem habent, omnes armati atque inermes concessere. consul sex milia fere passuum inde posuit castra.* Denique Aetoli indutias sex mensium, ut legatos Romam mittere possent, impetraverunt et obsidio Amphissae soluta est; Romani exercitum deduxerunt, Liv. XXXVII 5, 4 ad 7, 7; cf. Fast. Aet. p. XLI 41 ss.

c. 190. Myanensium et Hypniensium sympolitia, nr. 748.

190/89—189/8. Acute sane sed incerte opinatur Lerat II 87 ss. Amphissam obsessam et Delphos liberatos in vicinis oppidis Locrorum occidentalium impulsum liberationis movisse.

aestate 189. *Aetolos inde* (Amphilochia) *avocavit populatio maritumae orae. Pleuratus, Illyriorum rex, cum sexaginta lembis Corinthium sinum invectus adiunctis Achaeorum quae Patris erant navibus maritima Aetoliae vastabat. adversus quos mille Aetoli missi, quacumque se classis circumegerat per litorum amfractus, brevioribus semitis occurrebant,* Liv. XXXVIII 7, 2–3.

flexu autumni 189. Pax inter Aetolos et Romanos. Aetoli Locridem occidentalem retinuerunt, cf. Fast. Aet. p. XLIII 18 ss.

188/7. ἄρχοντος Κλεοδάμου τοῦ Πολυκλείτου (Daux, *Chron. delph.* L 11) Στράτιος Στρατίου Ναυπάκτιος proxenus Delphorum, Syll.^{3} 585 nr. 64.

187/6. ἄρχοντος Πεισίλα (Daux, *Chron. delph.* L 12) Πυθόδωρος Μεγιστοτίμου Ναυπάκτιος proxenus Delphorum, Syll.^{3} 585 nr. 70.

aestate 183. T. Quinctius Flamininus a senatu ad regem Prusiam missus Naupacti versatur, Polyb. XXIII 5, 16.

180 aut 179. ἄ. Μαντία τοῦ Πολύωνος (Daux, *Chron. delph.* L 20) controversiae inter Amphissenses et Delphos περὶ τῶν τεμενέων καὶ τᾶς ἀμφιλλόγου χώρας. Delphi unum Atheniensem et novem Rhodios arbitros arcessiverunt, sed cum Amphissenses adesse denegarent, οὐκέτι συνετελέσθη ἁ [κρίσ]ις, *FD* III 3, 383. III 2, 89; cf. Daux, *Delphes* 277 ss.; Lerat II 92.

175/4. ἄ. Ἀρχελάου τοῦ Δαμοσθένεος (Daux, *Chron. delph.* L 24) Delphi Ἀνδροσθενίδαι Κρινία Τολφωνίωι et Ἀριστομάχωι Κρινία Οἰανθεῖ proxeniam avitam renovaverunt, *BCH* 1899, 541 nr. 30; Daux, *Delphes* 436/7.

166. Inde ab hoc anno Locris occidentalis est divisa in tres partes (cf. Lerat II 95 ss.):

I. Pars occidentalis (inde a Taphiasso usque ad fere insulam *Trisonia*) in dicione Aetolorum manebat, i. e. Macynia, Molycrium, Naupactus, Buttus cum vicinia, Eupalium, Oeneum, Polis, insuper Phalica.

II. Liberata ab Aetolorum dominatione est pars media, i. e. Oeanthea, Phaestinus, Tolphon, Tritea, Myania, Physcenses cum vicinia (Dymanes, Cyracenses). Hac parte continetur τὸ κοινὸν τῶν Λοκρῶν τῶν Ἑσπερίων.

III. Pars orientalis, i. e. Amphissa et Chaleum, sui iuris manebat, neque Aetolorum neque Locrorum dicioni subiecta.

158/7. ἄ. Ἄρχωνος τοῦ Καλλία (Daux, *Chron. delph.* L 41) Ἀριστώνυμος Ἀριστοδάμου Ναυπάκτιος proxenus Delphorum, *FD* III 1, 151.

priore parte saec. II. [ἁ πόλις τῶν Ὀα?]ξίων Λάδικον Δρωπίνα [Αἰτωλὸν ἐκ Κ]αλλιπόλιος statua Delphis honoravit, *FD* III 4, 240. Si supplementum op-

pidi certum est, probabiliter de oppido Locrorum occidentalium agitur, cf. Lerat I 18 ss.

c. 150. ἄ. Δεξώνδα τοῦ Δάμωνος (Daux, *Chron. delph.* L 49) Βίαιος Ἀριστοδάμου Ναυπάκτιος theorodocus et proxenus Delphorum, *FD* III 1, 152.

brevi ante 146. οἱ Θηβαῖοι – – τεμόντες καὶ τὴν Ἀμφισσέων (χώραν) περὶ ἀκμὴν σίτου a Caecilio Metello poena condemnati sunt, Paus. VII 14, 7.

vere 146. A. Gabinius, quem Q. Metellus una cum aliis legatis Corinthum miserat, ubi Achaei bellum Lacedaemoniorum constituerant, Naupactum se contulit, Polyb. XXXVIII 13,9.

hieme 146/5. Commune Locrorum occidentalium, cum belli Achaici particeps non fuisset, a Romanis dissolutum esse verisimile non est, cf. S. Accame, *Il dominio romano in Grecia dalla guerra acaica ad Augusto* (1946) 16 ss.; Lerat II 100.

c. 145. ἄ. Βαβύλου τοῦ Αἰακίδα (Daux, *Chron. delph.* L 47) Πύρρος Λύκου Ναυπάκτιος proxenus Delphorum, *FD* III 1, 153.

c. 130. Controversiae inter homines privatos Delphorum et Locrorum a tribus arbitris Hermionensium Delphis ἄ. Ἀτεισίδα τοῦ Ξένωνος (Daux, *Chron. delph.* L 66) κατὰ τὸ σύμβολον diiudicatae sunt, *FD* III 4, 169; cf. Lerat II 100/1.

119. Nova κρίσις περὶ ὅρων Ἀπόλλωνος ab Amphictyonibus ἄ. Εὐκλείδα τοῦ Καλλείδα (cf. Daux, *Chron. delph.* L 68, qui annum c. 125 praefert) facta, quae confirmavit κρίσιν hieromnemonum ἄ. Ὀρνιχίδα (supra p. $XIV_{62\ ss.}$). Icti sunt Amphissenses et Myanenses tum ut videtur sympolitia coniuncti, Syll.^{3} 826 *E*; cf. Lerat II 101/2.

116—111. ἄ. Πυρρία τοῦ Ἀρχελάου (Daux, *Chron. delph.* L 76 potius annos 124—116 praefert) Στρατόνικος Ἀνδρονίκου Ἀμφισσεύς proxenus Delphorum, *GDI* 2686.

116—100. ἄ. Ἄρχωνος τοῦ Εὐαγόρα (Daux, *Chron. delph.* L 90 potius de annis 124—100 cogitat) Τηλέμαχος Ἀριστοκράτεος Ἀμφισσεύς proxenus Delphorum, *Goett. Anz.* 1913, 166.

saec. II. In controversia, quae de voce Amphictyonica inter Thronium et Scarpheam annis fere 166 ad 146 orta est, Thronium ad iudicium, quod πρότερον περὶ τούτων ἐν Ἀμφίσσαι κατὰ τὸν Ἀμφικτιονικὸν νόμον factum est, provocavit, *FD* III 4, 38_{11-12}; cf. Lerat II 105/6.

— Φιλόστρατος Χρυσίππου et Εὔτυχος Ἡρακλείδου Ἀμφισσεῖς proxeni Thespiensium, Ἐφ. 1936, Ἀρχ. Χρον. 40 nr. 214. Fortasse eidem qui Delphis testes manumissionum *GDI* 2130 (a. 192/1) et ibid. 2133 (a. 182) sine patronymico inveniuntur.

81. Naupactus ἀπεδέξατο τήν τε ἀσυλίαν τοῦ ἱεροῦ (Hecates Stratonicensium) καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν τιθέμενον κατὰ πενταετηρίδα Ἑκάτηι Σωτείραι Ἐπιφανεῖ καὶ Ῥώμηι θεᾶι εὐεργέτιδι, OGI 441_{168}.

57 aut 56. L. Calpurnio Pisone provinciam Macedoniam administrante etiam *Naupactus ab hostibus capta est* et *Locri exusti* sunt, Cicero, In Pisonem 91. 96; cf. Fast. Aet. p. XLVI 73 ss.

49. Pompeiani Naupactum praesidio occupaverunt, Caes. Bell. civ. III 35, 1. Amphissa Pompeianis milites misit, Lucan. III 172.

48. C. Calvisius Sabinus, legatus Caesaris, praesidium Pompeianorum Naupacto deiecit, Caes. Bell. civ. III 35, 1.

Cn. Domitius Calvinus, legatus Caesaris, Λοκρῶν δὴ καὶ Αἰτωλῶν προσχωρησάντων οἱ ἐς τὴν Θεσσαλίαν μετ' αὐτῶν ἐσέβαλε, Cass. Dio XLI 51, 3.

34 aut 33. τὸ κοινὸν Βοιωτῶν, Εὐβοέων, Λοκρῶν, Φωκέων, Δωριέων proquaestorem M. Iunium Silanum, σωτῆρα καὶ εὐεργέτην γενόμενον, statua Athenis honoravit, IG II/III^2 4114. Cuius communis an Locri occidentales participes fuerint, nescitur. Cf. J. Deininger, *Die Provinziallandtage der römischen Kaiserzeit* (1965) 89.

30. ὅτε βασιλεὺς ὁ Ῥωμαίων (sc. Octavianus) ἀναστάτους ἐς τὸν Νικοπόλεως συνοικισμὸν ἐποίησεν Αἰτωλούς, ἀποχωρῆσαι τοῦ δήμου τὸ πολὺ ἐς τὴν Ἄμφισσαν narrat Pausanias X 38, 4. De tempore cf. Fast. Acarn. p. XXX 92 ss.

post 30 (27?). In nova compositione Amphictyoniae ab Augusto facta mittebant καὶ Λοκροὶ οἵ τε καλούμενοι Ὀζόλαι καὶ οἱ πέραν Εὐβοίας ἕνα (sc. Ἀμφικτύονα) ἑκάτεροι, Paus. X 8, 5. De tempore cf. Fast. Aet. p. XLVII 26 s.

14. Augustus Patras coloniam deduxit, cf. Ernst Meyer, *RE* XVIII 2, 2209 ss. Tum praeter Amphissenses omnes Locros occidentales Patrensibus attributos esse auctor est Pausanias X 38, 9: πλὴν δὲ Ἀμφίσσης ὑπ' Ἀχαιῶν οἱ ἄλλοι Πατρέων ἄρχονται, βασιλέως σφίσι δόντος Αὐγούστου. Probabiliter autem hoc postea demum factum est, fortasse ae-

tate Neroniana, cf. U. Kahrstedt, Historia I 1960, 549 ss.

in. saec. I p. Φιλώτας Νίκωνος Ἀμφισσεὺς ἰατρός a Delphis honoratus est, *FD* III 4, 58. Sine dubio idem est qui a Plutarcho (Anton. 28, 3) commemoratur.

priore parte saec. I. Commemoratur anno 35 aut 36 commune quoddam Achaeorum, Boeotorum, Phocensium, Euboensium, Locrorum, Doriensium (IG IV^2 1, 80). Idem commune sed sine Doriensibus etiam a. 37 (IG VII 2711) et Claudio imperatore (ibid. 2878) invenitur. Utrum omnes Locri an soli orientales, id quod probabilius videtur, intellegendi sint, incertum est. Cf. J. Deininger, *Die Provinziallandtage der römischen Kaiserzeit* (1965) 89/90.

saec. I (?). Γάϊος (?) Ἀριστόδαμος Ναυπάκτιος ab urbe Delphorum statua honoratus est, *FD* III 1, 576; cf. U. Kahrstedt, Historia I 1950, 553; Lerat II 110.

c. 100. In fragmento tituli Delphis invento, quo titulo honores Bacchii cuiusdam enumerati videntur esse, leguntur etiam haec verba: ὁ δῆμος ὁ Χαλεατῶν πολειτήαν, *FD* III 1, 218 *l*; G. Daux, *BCH* 89, 1965, 501. Ad hanc formam ethnici oppidi Chalii cf. Lerat I 27/8.

brevi post 110. C. Avidius Nigrinus, legatus Augusti pro praetore, Elateae *de controversia Delphorum adversus Amphissienses et Myanenses de finibus* iudicavit et fines secundum iudicium hieromnemonum a. 119 factum (supra p. $XIX_{26\,ss.}$) determinavit, Syll.[3] 827 *C. D*; cf. Lerat II 110/1. De tempore vide E. Groag, *Die römischen Reichsbeamten von Achaia bis auf Diokletian* (1939) 56.

med. fere saec. II. Pausanias Amphissam, Myaniam, Oeantheam, Naupactum visitavit (X 38).

post 151. In Claudii Ptolemaei Geographia haec oppida Locrorum occidentalium commemorantur: Μολυκρία, Ἀντίρριον ἄκρον, Ναύπακτος, Εὐάνθεια, Χαλεός (III 14, 3), Ἄμφισσα (III 14, 15).

197. Primum Naupactus sedes episcopalis commemorata est; nam hoc anno interfuit primae synodo Ephesi habitae Callicrates episcopus Naupacti, cf. Oldfather, *RE* XIII 1235. XVI 1993/4.

ante 535. Ab Hierocle in Synecdemo haec oppida Locrorum occidentalium recensentur: Ναύπηκτος (643, 12) et Ἄμφισσα (644, 1).

551. Naupactus magno terrae motu vastata, Procop. Bell. Goth. IV 25,17.

TESTIMONIUM INCERTUM

saec. III/II a. Pausanias VI 16, 2 auctor est Timonem Eleum Αἰτωλοῖς ἐπιστρατείας μετασχεῖν ἐπὶ Θεσσαλοὺς καὶ φρουρᾶς ἡγεμόνα ἐν Ναυπάκτῳ φιλίᾳ γενέσθαι τῇ ἐς Αἰτωλούς. De tempore non constat, alii de bello Demetriaco (239/8 ss., cf. *RE* XXI 1628; Bengtson, *Griech. Gesch.*[3] 407[2]) cogitant, alii de altero bello Macedonico (200—197), cf. Fast. Aet. p. XLVIII 1 ss.; J. Regner, *RE* VI A 1297 nr. 2; L. Moretti, *Olympionikai* (1957) 143 nr. 601.

I. *VELVINA*

Prope vicum *Velvina* occidentem versus exstant loco, qui hodie vocatur 'Ελληνικό, antiquae ruinae oppidi adhuc ignoti, cf. Lerat I 84 ss. 191. Certe non fuit Molycrium, ut denuo P. M. Fraser, *Gnomon* 26, 1954, 250 et E. Kirsten apud A. Philippson, *Die griech. Landschaften* II 2 (1958) 322² sumunt.

605 PROXENIA AETOLORUM. Fragmentum tenuis tabulae aëneae undique mutilum praeter dextram partem, ubi margo exstat, a. max. 0,057, l. max. 0,055. Inventum est in ruderibus templi loci 'Ελληνικό prope vicum *Velvina* ('κατὰ τὸ μέσον τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ ναοῦ εἰς τὸ βάθος τῆς εὐθυντηρίας'), nunc Athenis in Museo Nationali (inv. nr. 15 186) asservatur. Litt. alt. 0,005 ad 0,007, interv. vers. 0,004; ΜΠΣ, formae punctis impressae. Edd. A. K. Orlandos, Δελτ. IX 1924/5, παρ. 63 cum delineatione (Lerat I 86 nr. 2; SEG XII 301); Y. Béquignon, *BCH* 55, 1931, 451. Tabulam contuli.

s. III a. [. . . c. 8 . . . καὶ τἆλλα, ὅσα καὶ το]ῖς ἄλλο-
[ις προξένοις δίδοται. βουλ]ạρχεόν-
[των – – – – c. 20 – – – –],Πολε-
[μοκράτεος(?) – – c. 12 – –, γρα]μματεύ-
[οντος – – – – c. 19 – – – –]ος. ἔγγụ-
[ος τᾶς προξενίας – – – – – – – –]

Suppl. e. gr. Lerat et Kla. || 4 γρα]μματευ, 5 ἐγγυ-[ητής Orlandos.

Cum Orlandos propter supplementum suum ἐγγυητής de venditione quadam cogitaverit, recte Lerat agnovit haec de proxenia Aetolica superesse, quam non solum propter litterarum formas sed etiam collatis, quae ad IG IX 1² 1, 6 de bularchis Aetolorum adnotavi, cum Orlando saeculo IV vel ineunti III tribuit. Equidem confidenter saec. III praefero.

---

606 DEDICATIO. Basis lapidis albi a sinistra et a tergo fracta a. 0,47, l. 0,32, cr. 0,39, inventa in ruderibus eiusdem templi atque nr. 605. In latere superiore exstat cavum diametri 0,60 et profunditatis 0,048; titulus in summa fronte baseos exaratus est. Litt. alt. 0,055, interv. vers. 0,035; ΑΣ. Ed. A. K. Orlandos, Δελτ. IX 1924/5, παρ. 63 s. cum delineatione (Lerat I 85 s. nr. 1; SEG XII 302). Lapidem contuli.

s. IV a. [Διον]ụσία
[Ἀθά]ναι.

Suppl. v. 1 Lerat, 2 Orlandos.

Cum Orlandos hoc loco oppidum Molycrium situm fuisse sibi persuaserit ac proinde ruinas templi ad Neptunum rettulerit, Lerat suo iure hac ex dedicatione, dummodo recte sit suppleta, colligit templum potius Minervae sacrum fuisse.

TITULI SEPULCRALES

607 Tabula lapidis arenacei leucophaei fracta l. c. 0,46, quam a. 1893 Woodhouse invenit loco 'Ελληνικό prope sepulcra quaedam '*on the face of the hill, towards Velvina*' neque autem iam Orlandos a. 1925 repperisse videtur. Litterae neglegenter incisae et inaequales, a. v. 1 et 2 c. 0,08, v. 3 c. 0,05; ΑΩ (Woodhouse). Ed. W. J. Woodhouse, *Journ. Hell. Stud.* 13, 1892/3, 348 nr. 15 (IG IX 1, 393) et Aetolia 1897, 325. Frustra quaesivi.

Δ
s. III/II a. (?) Δραικὼ
Νικολάου.

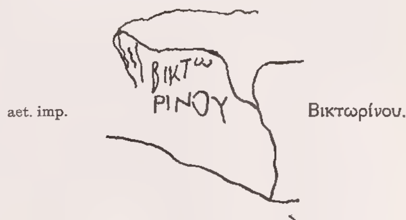
Ad nomen Δραικώ, dummodo recte lectum sit, de quo Dttb. valde dubitat, cf. nomen Δραικος (lectio

certa, ut ectypum docet) Chyretiis Perrhaeborum (A. S. Arvanitopullos, Ἐφ. 1917, 25 nr. 313 B_{17}); fortasse conferri potest etiam nomen probabiliter Macedonicum Δρακας, de quo vide L. Robert, *Gnomon* 35, 1963, 76. Plane autem dubius haereo de primo versu, quia ne id quidem scitur, utrum littera Δ sola incisa sit an sola legi potuerit.

---

608 In rupe quadam clivi templi (vide nr. 605 et 606), qui inter occasum et meridiem spectat. Titulus ita evanuit, ut nonnisi paucae litterae multo negotio agnoscantur. Ed. A. K. Orlandos, Δελτ. IX 1924/5, παρ. 64 cum delineatione infra reddita (Lerat I 86). Titulum contuli.

aet. imp.

Βικτωρίνου.

Iure ut videtur Lerat titulum sepulcralem putat.

Proxime ab hac rupe (c. 2,5 m ad septemtriones versus) abest alia rupes duobus versibus inscripta neque autem plura quam in superiore versu litteras TEA legere potui.

II. NAUPACTUS ET VICINIA

Nomen: Ναύπακτος.

Situs: *Navpaktos.*

Cf. Lerat I 38 ss. 86 ss.

609 LEX DE AGRIS DISTRIBUENDIS. Tabula aënea opisthographa *(A. B)* a. 0,143, l. supra 0,333, infra 0,325, cr. 0,003; angulus inferior sinister deest, tres reliqui foramina habent. Certus locus, quo tabula inventa est, ignoratur; altera fama nuntiat eam '2 ὥρας ἀνατολικῶς τοῦ Θέρμου, κατὰ τὴν θέσιν Ψώριανη, ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Εὐήνου' inventam esse, altera eam oriundam esse 'ἔκ τινος τόπου οὐχὶ μακρὰν τῆς Ναυπάκτου κειμένου'; nunc Athenis in Museo Nationali asservatur (inv. nr. 15124). Litterae βουστροφηδόν dispositae, sed vs. 22—25 inversa positura et ab altera manu incisae (a. vs. 1—21 0,005—0,01, vs. 22—25 0,005—0,013); de formis litterarum vide phot. tab. II 1. 2. Edd. N. G. Pappadakis, Ἐφ. 1924 (1927), 119 ss. cum imag. phot.; U. von Wilamowitz-Moellendorff, *SB Ak. Berl.* 1927, 7 ss. (= *Kl. Schr.* V 1, 467 ss.); S. Luria, *CR Ac. des Sciences de l'URSS* 1927, 216 ss.; P. Kretschmer, *Glotta* 18, 1930, 208 ss.; Solmsen-Fraenkel 46; C. D. Buck, *The Greek Dialects* (1955) nr. 59; L. H. Jeffery, *The Local Scripts of Archaic Greece* (1961), 403 cum phot. tab. 14,2, cf. 105 s. 108,2; Cl. Vatin, *BCH* 87, 1963, 1 ss. (omissis vs. 22—25). Cf. A. Meillet, *Rev. Phil.* 1928, 185 ss.; A. Ch. Hatzis, Ἐφ. 1927/8 (1930), 181 ss.; W. Schwahn, *Wien. Stud.* 48, 1930, 141 ss.; E. Fraenkel, *Glotta* 20, 1932, 84 ss.; E. A. Pezopulos, Πολέμων 1, 1929 (1933), 97 ss.; Lerat I 53. 76. II 9 s. 153[5]; M. P. Nilsson, Historia 3, 1954/5, 270 ss.; D. J. Georgacas, *Class. Philol.* 51, 1956, 249 ss.; D. Asheri, *Journ. Jur. Papyrology* 15, 1965, 313 ss. Tabulam ipsam contuli. *Phot.*

A

± 500 a. *a* → τεθμὸς ὅδε περὶ τᾶς γᾶς βέβαιος ἔστο κὰτ τὸν
← ἀνδαιθμὸν Πλακὸς Ὑλίας καὶ Λισκαρίας καὶ τõν ἀ-
→ ποτόμον καὶ τõν δαμοσίον. ἐπινομία δ' ἔστο γο-
← νεῦσιν καὶ παιδί, αἰ δὲ μὲ παῖς εἴε, κόραι, αἰ δὲ μὲ κόρα εἴε,
→ ἀδελφεõι, | αἰ δὲ μὲ ἀδελφεὸ⟨ς⟩ εἴε, ἀνχιστέδαν ἐπινεμέσθο κὰ(τ) τὸ |
← | δίκαιον, αἰ δὲ μὲ τοὶ ἐπίνομοι ΟΙΙ | ⟦ΟΝ⟧ *h*ότι δέ κα φυτεύσεται,
→ ἄσυλος ἔ{ι}στο, αἰ μὲ πολέμοι ἀνανκαζομένοις δόξξαι ἀ-
← νδράσιν *h*ενὶ κἐκατὸν ἀριστίνδαν τõι πλέθει ἄνδρας δια-

→ κατίος μεῖστον ἀξξιομάχος ἐπιϜοίκος ἐφάγεσθαι. *h*όστ-
← ις δὲ δαιθμὸν ἐνφέροι ἒ ψᾶφον διαφέροι ἐν πρείγαι, ἐν πόλι, ἐ-
→ ν ἀποκλεσίαι ἒ στάσιν ποιέοι περὶ γαδαισίας, αὐτὸς μὲ-
← ν Ϝερρέτο καὶ γενεὰ ἄματα πάντα, χρέματα δὲ δαμευόσθον
→ καὶ Ϝοικία κατασκαπτέσθο κὰτ τὸν ἀνδρεφονικὸν τετθμ-
← όν. ὅδε τετθμὸς ἱαρὸς ἔστο τõ ᾿Απόλλονος τõ Πυθίο καὶ τõν συνν-
→ [άον· ἔμεν τõι τα]ῦτα παρβαίνοντι ἐξξόλειαν αὐτõι καὶ γενεᾶι καὶ πά-
← ντεσιν, τõι δ' εὐσεβέοντι *h*ίλαος ἔστο. ἁ δὲ γ[ᾶ τὸ μὲν ἔμισον]

B

→ κομίζοιεν, ἀξιοδότας ἔστο τὰν αὐτõ ὄτινι χρέιζοι.
vacat unus versus
→ τõν ὐπαπροσθιδίον ἔστο, τὸ δ' ἔμισον τõν ἐπιϜοίκον ἔσ-
← ⟨τ⟩ο.
vacat unus versus
→ τὸς δὲ κοῖλος μόρος διαδόντο! ἀλλαγὰ δὲ βέβαιο-
← ς ἔστο, ἀλαζέσθο δὲ ἀντὶ τõ ἀρχõ.
(versus qui sequuntur inversi sunt)
b → [αἰ δὲ τοὶ] δαμιοργοὶ κερδαίνοιεν ἄλλο
← τõν γεγραμένον, *h*ιαρὸν τõ ᾿Απόλλο-
→ νος: ἐχέτο ἄγαλμα δι' ἐννέα Ϝετ-
← έον καὶ μὲ ποτιγράψαι κέρδος.

2 Πλακὸς ῾Υλίας Luria, Πλακοσυλίας Pappadakis, Kretschmer, Πλακὸς ὑλίας Wilamowitz, Solmsen-Fraenkel, πλακὸς ῾Υλίας Pezopulos, Hatzis, Buck, Jeffery || 5/6 litterae lineis circumdatae in rasura exstant || 5 Ϻ potius error quam littera *Ssade;* ἀνχιστί[ν]δαν S.-Fr. contra tabulam || 6 τοὶ ἐπίνομοι Papp., Jeff., τõι ἐπινόμοι Wil., Lur., Pez., Kretsch., S.-Fr., Buck, Georgacas; ΟΙΙ⟦ΟΝ⟧ (i. e. ΟΝ erasum) certa lectio, quam probant etiam Pez., Buck, Georg., Jeff. (l. c. 105[1], aliter 403), ΟΜ . ΟΝ Papp., Wil., Lur., S.-Fr. || 7 ἔ{ι}στο recte Jeff., Vatin, ἔστο reliqui || 10 ἐν (tris) Papp., Wil., Lur., Kretsch., Vat., ἒ 'ν S.-Fr., Buck, Jeff. || 12 fin. δαμευόσθον certa lectio || 15 in. suppl. Wil. (Lur., Kretsch., S.-Fr., Buck), [άον· τõι μὲν τα]ῦτα Papp. iusto brevius, [άον· ἔμεν δὲ τõι τα]ῦτα Jeff. iusto longius || 15/6 πά|ντεσιν recte priores, πα|μάτεσιν Buck, Jeff. contra tabulam || 16 fin. suppl. Papp. || 17 τάν Papp., Buck, τᾶν Wil., Kretsch., S.-Fr. || 18 ὑπαπροσθιαίον frustra defendit Pez., ὑπαπροσθιδίον certum || 19 in. ΙΟ || 22 in. suppl. Wil. (reliqui), αἰ | δέ τι τοὶ] Papp. || 23/4 *h*ιαρὸν τõ ᾿Απόλλονος ἐχέτο Buck, Jeff.(?), *h*ιαρὸν τὸ ᾿Απόλλονος ἐχέτο Papp., Jeff.(?), *h*ιαρόντο (vel *h*ιαρõν τõ) ᾿Απόλλονος ᾿Εχέτο Wil., Pez., Kretsch., S.-Fr.

Continet tabula titulos duos *(a. b);* nam etiam v. 17 ad titulum *a* pertinere (Papp.), non finem tertii cuiusdam tituli esse (Wil.) vel litteratura, quae plane eadem est, docet. Ut initium posterioris tituli *b* sic etiam initium prioris tituli *a* in alia tabula exaratum fuit. V. 16 (*h*ίλαος ἔστο) finem praebet legis cuiusdam de agris distribuendis; sequuntur duo additamenta, quorum alterum vs. 16 fin. et 18/9, alterum vs. 20/1 amplectitur. Quod autem ad v. 17 attinet, hoc videtur probabiliter concludendum esse scribae, qui, ut condicio vs. 5 et 6 indicat, errorem quendam corrigere studuit, spatium non suffecisse ideoque eum reliqua verba enuntiati in postica parte tabulae exarasse. Scilicet tum demum additamenta legis addita sunt. De titulis autem ipsis, qui non omni parte faciles intellectu sunt, adeas imprimis commentaria, quae Pappadakis, Wilamowitz, Vatin composuerunt. Unde nonnulla tantum, quae videntur gravioris momenti esse, hic adnotari possunt.

V. 1 τεθμὸς ὅδε· sc. τεθμὸς in tabula antecedenti exaratus. 2 Πλὰξ ῾Υλία καὶ Λισκαρία· nomina locorum obscura. — τõν ἀποτόμον· haud dubie intellegendi sunt fundi separati (privati), cf. ἐξαίρετος Syll.[3] 141_3. 3 ἐπινομία· optime vero de hoc titulo explicando meritus est Vatin, qui contra omnes priores demonstravit vocem ἐπινομία hic non ut solet ius pascendi significare sed *'attribution de l'héritage'*, cf. l. c. 7 ss. Suo iure iam Nilsson l. c. 270 monuerat: *'Die Aufteilung des Weidelandes in individuelle Lose widerstreitet allem, was wir sonst wissen. Das Weideland war im Altertum gemeinsamer Besitz.'* 6 De hoc versu interpretando maxime dissentiunt viri docti. Nihil sane interest eorum, qui falsa lectione ΟΜ.ΟΝ nisi sunt, varias interpreta-

tiones afferre. Itaque satis habeo eorum tantum sententias enumerare, qui vera lectione usi sunt. Quam qui primus agnovit, Pezopulos, proposuit intellegere: 'αἰ δὲ μέ, τõι ἐπινόμοι (= κληρονόμωι), ὃι ἰόν (ἐνν. ἐστι), τουτέστιν ᾧ ἔρχεται, ἢ ᾧ καθήκει τὸ ἐπινέμεσθαι'. Buck autem legere vult: αἰ δὲ μέ, τõι ἐπινόμοι ⟨ὀμ⟩οἰιον, id quod interpretatur: *'like, similar' persons as referring to collateral relatives, not within the limits of technical kinship*. Georgacas vero intellegit οἶιον = ὧν τινων, i. e. *'if not, to the heir from among whomsoever'. The conclusion, therefore, is that the postclassical meaning of* οἶος = ὅς *really did occur dialectally much earlier.* Contra Vatin, qui suo iure putat v. 17 ad v. 6 pertinere, dicit: *Il ne faut sans doute pas tenir compte des traces de lettres qui suivent* επινομοι *et qui sont simplement mal effacées. – – la phrase* αι δε με τοι επινομοι κομιζοιεν αξιοδοτας εστο ταν αυτο οιτινι χρειζοι *demeure à peu près inintelligible; on est évidemment tenté d'interpréter: 'mais s'il n'a pas d'héritiers légaux, qu'il ait la faculté de laisser son bien à qui il veut'. Or, de quelque façon qu'on retourne les mots grecs, on ne peut parvenir à leur faire dire cela sans violenter outrageusement et la syntaxe et le vocabulaire.* Revera omnes interpretationes plane incertae sunt, quamdiu non constat, quid litterae post ἐπίνομοι exstantes sibi velint. Liceat tamen etiam propriam opinionem afferre. Fortasse sic fere intellegendum est: 'sin autem heredes – – non accipiunt(?) , ius habeto dandi suam terram, cuicumque volet'.

7 Cum reliqui post vocabulum ἔστο interpungant, recte Luria et Vatin perspexerunt vs. 6 fin. — 9 unum tantum enuntiatum comprehendere. — δόξξαι· cf. v. 9 ἀξξιομάχος et v. 15 ἐξξόλειαν (sed v. 17 ἀξιοδότας). De hac scribendi ratione vide P. Amandry, *BCH* 64/5, 1940/1, 61 s. 75. 8 τõι πλέθει· i. e. maiori parti (centum unius virorum). 15/6 πά|ντεσιν· *'ist Neutrum'*, Wil. 17 τὰν αὐτõ· 'τάν *acc. sg. after the verbal notion implicit in* ἀξιοδότας. *Cf.* τὰ μετέωρα φροντιστής, *Plato'*, Buck. Ceterum cf. ad v. 6. 22 De damiurgis cf. ad nr. 720. 23/4 Etiam de hoc loco interpretando magnus est dissensus. Equidem autem persuasum habeo iam primum editorem verum vidisse. Certe cognomen Ἔχετος novum esset (*'der dasselbe bedeuten wird wie* ἐχέτας, *also den Gott als den Besitzer des Landes, wohl nicht nur der* ἱερὰ γῆ, *sondern überhaupt als Landesherrn bezeichnet'*, Wil.), sed v. 14 Apollo cognomen Πύθιος habet. Ergo ἐχέτο sc. fanum τõ (sic) Α. ἄγαλμα.

Et aetas et origo tabulae dubiae sunt. Aetatis fines extremi coniciuntur c. 525—500 (Jeffery l. c. 105) et 460—450 (Vatin l. c. 16); equidem praetulerim annos proximos anno 500. Quod autem ad originem attinet, litteratura est Locrica, non Aetolica (Jeffery ibidem), itaque fama tabulam a vicinia Naupacti oriundam esse (vide lemma) verisimilior est, praeterea Naupacti templum quoddam Apollinis notum est. Itaque ut iam Pappadakis et Wilamowitz hanc tabulam Naupacto ipsi attribuerim; nam suo iure dixit Wilamowitz l. c. 12: *'Die weiter westlich gelegenen lokrischen Orte sind niemals zu irgendwelcher Bedeutung gelangt, so daß es schwer fällt, unsere Inschriften einem von ihnen zuzutrauen.'* Atque utique mihi quidem ratio habenda videtur eius sententiae, quam iam primus editor protulerat (l. c. 141): 'οὕτω δὲ ὁ τεθμὸς καὶ προαγγέλλει πως, ἐν στ. 7—9, γενεᾷ πρότερος τοὐλάχιστον, τὴν ἐν τῷ πίνακι τῆς Οἰανθείας [potius τοῦ Χαλειοῦ, nr. 718] ἐποίκησιν ἐξ Ὀποῦντος ἐκείνην· διότι βέβαια καὶ οἱ ἡμέτεροι ἐπίϝοικοι θὰ ἐξῆλθον ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀνεξαντλήτου διὰ πολυανθρωπίαν παλαιφάτου Ὀποῦντος'. Cf. etiam Oldfather, *RE* XVI 1986. Alii aliter de hac re censent velut Lerat et Vatin.

---

610 DECRETUM. Naupacti 'ad portam' (Cyriacus); iam Lolling frustra quaesivit. Ed. Cyriacus (Epigrammata reperta per Illyricum a Cyriaco Anconitano apud Liburniam, c. 1660) p. VIII nr. 61 (CIG I 1758; Le Bas-Foucart II 1025; *Bezzenb. Beitr.* VII 252 nr. 5; *GDI* 1428; IG IX 1, 388).

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ . ΔΕΑΡΟΥ. ΚΑΠΠ.

ἐπὶ Στασία ⟨θ⟩εαροῦ ΚΑΠΠ – –

Corr. F. G. Osann, Sylloge inscriptionum antiquarum (1834) 161[12]. — Ultimas litteras Dttb. ⟨Ν⟩α⟨υ⟩π[ακτίων – –] interpretatur.

'Initium decreti', Boeckh coll. nr. 654. — Eandem nominis formam (pro Στασέας) habes tit. Camir. 3 Δ a_{31} et 54_8 (Ἀργεῖος); ceterum cf. Wilhelm, *Att. Urk.* V 138.

---

611 DEDICATIO. Naupacti in vestibulo templi cuiusdam Turcici exscripsit W. M. Leake et edidit *Travels in Northern Greece* II 1835 tab. XXIII nr. 104 (Le Bas-Foucart II 1029; Kaibel, Epigr. Gr. 1071; E. Cougny, Anth. Pal. III 1890, 317 nr. 159. 374 nr. CLIX; IG IX 1, 390). Cf. L. Robert, Hellenica IV 83 ss.; W. Peek, *Wiss. Zschr. Univ. Halle, Ges.-Sprachw.* 4, 1955, 219 (SEG XV 354). Lolling et ego frustra quaesivimus.

s. IV p. (?) ⟨λ⟩ουτρὸν μὲν [π]ρ[ο]-
{νος} χέω (*sic*) Νύμφαι[ς],
⟨θ⟩νητοῖσι δ' ὑγείην

†ΦΩΣΧΑΡΙΝΗΣ†⟨'Α⟩[ν]-
δρέας θῆκ' εὐνο[μί]-
ης ἰθυντήρ με.

1—3 suppl. Kaibel coll. Anth. Pal. IX 684_3: Νύμφαις μὲν προχέω λουτρόν, θνητοῖσι δ'ὑγείην, Robert [.]ρ|νος (= nomen fontis) χέω || 1 Δ Leake || 3 Ο idem || 4—6 ΦΩΣΧΑΡΙΝΗΣΛ. | ΔΡΕΑΣΘΗΚΕΥ ΝΟ|ΗΣΙΘΥΝΤΗΡΜΕ idem, ⟨ὧν⟩ χάριν ⟨ἐκτε⟩λ|⟨έσ⟩ας θῆκ' Εὔνο|⟨μο⟩ς ἰθυντήρ με Kaibel, φῶς, χάριν ΗΣ(?) ⟨'Α⟩[ν]|δρέας θῆκ' εὐνο[μί]|ης ἰθυντήρ με Rob., τ̣ο̣[ῖ]ς χάριν ἐ̣ξα̣|ν̣ύ̣σ̣ας θῆκ' Εὐνό|μ̣[ι]ς ἰθυντήρ με Peek.

V. 6 ''Ιθυντήρ εὐνομίης *convient parfaitement à un gouverneur, ou à un vicaire ou à un préfet du prétoire. -- Au IVe siècle les textes relatifs à des gouverneurs emploient fréquemment* ἰθύνειν *ou* εἰθύνειν', Robert l. c. 86.

MANUMISSIONES

I. EX AESCULAPIO NAUPACTIORUM.

De situ atque reliquiis cf. Lerat I 90. Tituli aut in rupe meridionali collis desecti, in quo fanum fuit, aut in lapidibus inde in oppidum devectis exstant.

612 In rupe Aesculapii, in media fere parte. Litt. alt. 0,015—0,025, interv. vers. c. 0,01; ΑΜΣ, bonae formae. Edd. R. Weil, *Ath. Mitt.* 4, 1879, 25 *c*; Dittenberger IG IX 1, 366 ex apographo Lollingii. Titulum contuli. *Ect.*

s. III^2 a.
[στρ]αταγέοντ[ο]ς – – – c. 12 – – –
. . . . Α – – – – – c. 20 . – – – –
. . . ΑΙΕ . . c. 6 . . Τ – – – c. 12 – – –
. . . ΕΝ 2–3 ΔΑΜ – – c. 14 – – –
[ἀπέ]δοτο Δ̣αμα – – – c. 14 – – –
[τ]οῖ 'Ασκλαπι[ο]ῖ τ[οῖ ἐν Ναυπάκτοι]
[σῶ]μα ἀνδρεῖον, [ὧι ὄνομα – c. 6 –]
. . .ς, τιμᾶς ἀρ[γυρί]ου μνᾶν – c. 4 –.
[β]εβαιωτὴ[ρ Λύ]κος [Τ]ιμάν[δρου].
[μάρ]τυρ[οι Φαλ]ακρίων Φι – c. 6 –
– – – c. 11 – – . Πί̣θω[ν] Σωσιν̣ι̣[κο.]
– – – – c. 13 – – – – ΣΧ . . . Ε/ – c. 5 –
– – – – c. 14 – – – – – Σ̣ – c. 10 – – –
– – – – – – – – – – – – – – – – – – – –

Litteras priorum editorum, quas non iam recognovi, linea subscripta insignivi. — Suppl. Weil et Dttb. || 3 in. ΑΙΚ Weil, Α . Ε . . . . . . Τ Loll. (γραμμ]α[τ]ε[ύοντος] τ[οῖς θεαροῖς] Dttb.), ΑΙΕ certa lectio || 9 fin. legit et suppl. Kla., Σ̣ . ΜΑΙΙ Loll. (Σ[α]μά[νδρου? Dttb.) || 11 fin. Σωσίνι[κος] (Dttb.) aut Σωσινί[κου].

Litterarum formae alteram saec. III a. partem indicare videntur.

---

613 In rupe Aesculapii, a dextra tituli nr. 618. Litt. alt. 0,015—0,02, interv. vers. c. 0,008; ΑΜΠΣ. Ed. Dittenberger IG IX 1, 370 ex apographo Lollingii. Titulum contuli. *Ect.*

a. 205/4
στραταγ[έ]ο[ντος]
[Σκόπ]α Τ[ρ]ιχονίο[υ]
[τὸ] τρ̣[ίτ]ον, μηνὸς Εὐ[θυ]-
[αίου] ἀπ[έ]δοτο Διο̣ – –
[Ναυ]π̣ά̣[κτιο]ς τῶ[ι 'Α]σκλα[πιῶι]
[τῶι] ἐν Ναυπάκτωι σῶμ[α ἀν]-
[δρ]ε̣ῖον, [ὧι . . .]ελας̣ ὄν̣ο[μα, τὸ γέ]-
[ν]ο[ς . . . 6 . .]ν τιμᾶς ἀ[ργυ]ρίου – –.
[βεβαιωτὴρ κα]τὰ τὸ ἥμισυ̣ Φ̣ι̣λο-
[. . c. 6 . .Π]οσειδωνίο[υ Τρ]αγά[ντι]-
[ος(?), κ]ατὰ τὸ ἥ[μισυ – – – – – – – –]
. . ος. μάρτυρες – – – – – – – – – – – –
'Αντικράτης, 'Επι⁝ – – – – – – – – – – –
φ̣ι̣λος, Κλέων, Β̣ – – – – – – – – – – – –
α[ς], 'Επικράτης, Σ – – – – – – – – – –
. . . . c. 9 . . . . ΑΣΑ – – – – – – – – – – –
. . . . . c. 11 . . . . .Λύκος̣ – – – – – – – – –
– –

Legit et supplevit Kla.; Lollingii valde mancum apographum nihil fere conducit || 3 fin./4 in. iam Dttb. || 10 ΙΔΩΝΙΟΣ Loll. || 14 med. ΝΚ idem || 16 med. ΣΣ idem.

V. 2 E numero praetorum Aetolorum, qui a Trichonio oriundi eo tempore, quod tituli litterarum formae produnt, tertium munere functi sunt, propter spatium solus Scopas in censum venit. Cuius tertia praetura mea quidem sententia anno 205/4 assignanda est (cf. IG IX 1^2 1 ad nr. 31_{106}); dubitat R. Flacelière, *Les Aitoliens à Delphes* 1937, 310^2. 3 Εὐθυαῖος· mensis quintus Aetolicus. 9 βεβαιωτὴρ κατὰ τὸ ἥμισυ· cf. J. Partsch, *Griech. Bürgschaftsrecht* I 254ss. 10 Τραγάντιος· de hoc ethnico ignoto cf. IG IX 1^2 1 ad nr. 109_8. 13 et 15 'Αντικράτης Ναυπάκτιος nr. 638, 12 et 'Επικράτης Ναυπάκτιος nr. 638,3, uterque recentioris aetatis, probabiliter alii habendi sunt.

614 In rupe Aesculapii, in dextra parte. Litt. alt. 0,017—0,022, interv. vers. 0,01; Α et ΑΜΠΣ et ΣΩ. Edd. Le Bas-Foucart II 992 (per errorem inter titulos Stirienses Phocidis); R. Weil, *Ath. Mitt.* 4, 1879, 24*b*; Dittenberger IG IX 1, 364 ex apographo Lollingii; Lerat I 68[3] ex apographo meo (SEG XII 291). Cf. IG IX 1[2] fasc. 1 p. LII adnot. Habui etiam apographum Rhusopuli (1868). Titulum contuli. *Ect.*

a. 201/0 [στραταγέοντος Ἁγήτα Καλλ]ιπολ[ί]τα τ[ὸ δεύ]-
[τερον, μηνὸς ....c. 11.... ἀπ]ἐ̣δοντο[Μ]νασικλ[ῆς]
[καὶ ——————c. 18—————— τ]ο̣ῖ Ἀσκλαπιοῖ τοῖ ἐν
[Ναυπάκτοι σ]ῶμα ἀνδρεῖ[ον, οἷ ὄ]ν̣ομα Π̣ρατίων, τὸ
[γένος ...c. 7...]μο[ν] ἀργυρίου ΜΜΜ. βε̣[β]αιωτὴρ
[κατὰ τὸν νό]μον ..c. 5.. ω̣ν Ἀκωτιεύς. μά[ρ]τυροι Π̣α̣-
....c. 10.... μος̣, ...γ̣ης, Ἀριστοκ̣[ρ]άτη[ς], Λύκος,
[...c. 8..., Δημ]ήτ[ριος] Ναυπάκτιοι, Λ. .c. 6. .λιανός.

vacat

Litterae linea subscripta insignitae a prioribus editoribus lectae sunt, hodie autem evanuerunt. — Suppl. Dttb., vs. 1. 2 in. 8 med. Kla. || 1 med. ϽΓΟΛ Lolling (Ματρ]οπολ[ί]τα Dttb.), ΙΓΟΛ Rhus., rupes || 1 fin. ΤΑΙ Le Bas, ΤΑΤ̣ Rhus., cuius lectio ectypo confirmatur, in quo alterum Τ nunc certo dispicio (antea Γ legi, unde γ[ραμμα|τεύοντος θεαροῖς ——] apud Lerat l. c. suppleveram) || 2 med. probabiliter Ἱπποδρομίου || 6 med. ethnicum rectum agnovit Lerat, —— να Κωτιεύς Dttb.; —— ω̣ν Kla. || 6 fin. idem || 7 med. ΜΟΣΙ ... ΓΗΣ Rhus. || 8 med. ΗΣΤ. Weil, ΙΙΗΣ... Loll., ΗΤΓΙ.. Rhus., in rupe nonnisi ΗΤ legitur || 8 fin. legit Kla.; scilicet subest ethnicum ignotum.

V. 1 Cum pro ethnico Ματροπολίτας, de quo iam Pomtow dubitaverat, nunc certa ratione Καλλιπολίτας supplendum sit, duo tantum praetores Aetolorum e Callipoli oriundi in censum veniunt, Ἁγήτας et eius filius Λόχαγος. Filius autem nonnisi semel, quod sciamus, praetor fuit, pater bis. Ergo hic supplendus est. Cuius alteri praeturae c. a. 201/0 tribuendus est, cf. IG IX 1[2] l. c. p. L. 6 Ἀκωτιεύς· de hoc ethnico cf. Lerat I 68. 95. 191. 7 Ἀριστοκράτης· cf. ad nr. 624 f_{15}. 8 Δημήτριος Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 621_{12}.

---

615 In rupe Aesculapii, a dextra tituli nr. 612. Litt. alt. c. 0,02, interv. vers. varians; ΑΜΣ, bonae formae. Edd. vs. 1—7 R. Weil, *Ath. Mitt.* 4, 1879, 24*a*; Dittenberger IG IX 1, 357 ex apographo Lollingii; vs. 9 ss. idem l. c. 358 ex apographo eiusdem. Cf. G. Daux, *BCH* 56, 1932, 322 s. Titulum contuli.

a. 199/8 στραταγέον[τ]ος Χαλέπου,
γραμματ[έο]ς δὲ Μ̣ενάρχου,
ἐπὶ ἱερέος ....κ.ου, μηνὸς 1-2 Υ
ΙΟΥ ἀπ[έδοτο ...]δ[ω]ρος ΓΑ/..ΙΟΣ [τῶι Ἀ]-
σκλαπ[ιῶι σῶμα ἀ]νδ[ρεῖον ..c. 6..]\ ——
2-3 Α.....c. 11.....Ι....c. 8....ΡΙ ——
......c. 13......ΟΥ...c. 7...ΓΘ ——
—————————————— —— .
—— ΙΟΣ̣ΑΣC —— ————— ———
—— ΕΙΘΗΣ ——————————————
[Να]υπάκτ[ι]οι ——————————————
——— Ν ——————————————

————— Ο
—— Α.ΕΥΣ
—— ΤΩ ——

– – ΔΑΚ – – – – – – – – – – –
– – Ρ – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – – – – – – – –

Litterae linea subscripta insignitae hodie perierunt. — Suppl. Weil et Dttb. || 2 vel Ξενάρχου, Lerat II 125. 229 || 3/4 mensis nomen dubium; μηνὸς – – | ΙΟ Weil, μηνὸς ⌒Υ|ΙΟΥ Lolling, μηνὸς . . Υ|ΙΟ Nikitsky (*Die geographische Liste der delphischen Proxenoi, Jurjew* 1902, 14), cf. infra || 6 med. Τ pro Ι Weil || 7 Δ pro ΟΥ et \Ο pro ΓΘ idem || 10 [᾿Αριστοπ]είθης(?) Dttb. || 11 ΥΠΑΚΤ . ΟΙ Lolling, suppl. Kla. ([ἐν Να]υπάκτοι Dttb.).

Ante rupem mihi certum esse videbatur vs. 9 ss. ad praecedentem manumissionem pertinere (hodie vs. 7 et 8 fractura interierunt), sed eas litteras a Lollingio exscriptas, quas Dttb. in initio tituli IG IX 1, 358 exhibet (v. 2 [γραμμ]α[τ]εύς supplet), ad aliam manumissionem a sinistra positam. — V. 1 Praetor Aetolorum Chalepus Naupactius a. 199/8 munere functus est, cf. IG IX 1² fasc. 1 p. L. 2 Hic scribam Aetolorum, non thearorum Naupactiorum (ut vult Lerat II 125. 229) intellegendum esse suo iure monet Dttb. 3/4 Lectiones nomen mensis Θυῖος (Dttb.) indicare videntur. Sed Nikitsky et Daux ll. cc. probant huic mensi nullum locum in fastis Aetolorum dari posse et potius de supplemento [᾿Αγ]υ[ε]ίου aut [Βο]υ[κατ]ίου cogitant, probabiliter recte. An vitium scribae, qui Εὐθυαίου scribere debuit, statuendum est? 9 ss. Haud dubie hic testes manumissionis enumerati erant atque primo quidem Naupactii.

---

616 Tabula lapidis calcarii a. 0,46, l. 0,56, cr. 0,20, quondam gradus vicibus functus in scalis domus, quam Naupacti a. 1933 possidebat Κόστας Παπαϊωάννου, ubi tum vidi et contuli, nunc Naupacti in bibliotheca Παπαχαραλάμπειος. Litt. alt. 0,015—0,016, interv. vers. c. 0,005; Α Μ Π Σ Ω. Titulus hodie pedibus valde detritus est. Ed. W. J. Woodhouse, *Journ. Hell. stud.* 13, 1892/3, 338 s. nr. 1 et Aetolia 313 s. nr. 1 cum delineatione (IG IX 1, 359; Michel 1419; Schwyzer 389, cf. M. N. Tod, *Ann. Brit. Sch.* 28, 1926/7, 144, 23); E. Mastrokostas, *Rev. ét. anc.* 66, 1964, 298 s. nr. II. *Ect.*

a. 195/4 στραταγέοντος Δικαιάρχου Τρι-
χονίου, μηνὸς ῾Ιπποδρομίου ἀπέδο-
το ᾿Επικράτεια Ναυπακτία σῶμα γυναι-
κεῖον, ἅι ὄνομα Πραξώ, καὶ τὸ παιδάριον αὐ-
τᾶς ῾Ηρακλειόδωρον, τὸ γένος Σκύριοι, τ[ῶι]
᾿Ασκλαπιῶι τῶι ἐν Ναυπάκτωι ἀργυρίο[υ]
M. βεβαιωτὴρ κατὰ τὸν νόμον Δαμοκρ[ά]-
της Ναυπάκτιος. μάρτυρες Φίλων
Φαιδίμου, Περιγέν^{v}ης, Σατυρῖνος,
Νικίας Νικολέωνο^{v}ς, Φύσαλος, ᾿Αρί-
στων, Γραμματεύς, ^{v} Πολέμαρχος,
᾿Αλέξανδρος ὁ θευκ^{v}όλος. τὰν ὠνὰν
φυλάσσοντι οἱ ἄρχοντες Δίων,
Πολύκριτος, Κλεόξενος.

Litteras, quas a. 1933 solas in lapide agnoscere potui, lineis subscriptis insignivi; vs. 11—14 demum lapide e scalis remoto apparuerunt || 5 med. ῾Ηρακλειδῶρον Mastrokostas per errorem || 7 fin. Dttb., Δαμοκρ[ί]της Woodhouse, Mast. || 9 fin. Σατυρί⟨ω⟩νος Dttb., '*à ne pas corriger*' suo iure Lerat II 220 s. v. Σατυρῖνος.

V. 1 Δικαίαρχος (᾿Αλεξάνδρου) Τριχόνιος prima praetura a. 195/4 functus est, cf. IG IX 1² fasc. 1 p. LI. 2 ῾Ιπποδρόμιος· decimus mensis Aetolicus. 5 'Nominativus Σκύριοι neglegentia in titulis haud

infrequenti pro accusativo exaratus', Dttb. 7 Δαμοκράτης Ναυπάκτιος· cf. ad nr. $639,6_{26}$. 8 Φίλων Φαιδίμου (Ναυπάκτιος)· idem haud dubie μάρτυς manumissionis Naupacti etiam nr. 617. 10 Νικίας Νικολέωνος (Ναυπάκτιος)· probabiliter idem μάρτυς manumissionis Naupacti etiam nr. 617 et custos manumissionis ibidem nr. 625*a* (falso Mast.); filius est Νικολέων II Νικία, γραμματεὺς θεαροῖς nr. 639,3 (Nachmanson, *Ath. Mitt.* 1907, 64). — Φύσαλος· de nomine cf. Bechtel, *H. P.* 587. 11 Γραμματεύς· quia articulus ὁ deest, hoc vocabulum non cum nomine praecedenti Ἀρίστων coniungi neque designatio magistratus (sc. thearorum) intellegi potest sed potius nomen proprium interpretandum est. Quod nomen sane videtur perrarum esse, siquidem unum tantum aliud testimonium invenire potui: CIG IV 6904 = stela sepulcralis incertae originis et Romanae aetatis in museo Veronensi. Contra Mast. designationem magistratus praefert et cum sequenti nomine Πολέμαρχος coniungit. Qui ante γραμματεύς interpungens quomodo contextum tituli intellexerit, nescio. 12 ὁ θευκόλος· cf. ad nr. 619_6. 14 Κλεόξενος Ναυπάκτιος· Mast. de viro cognomini nr. 623_9 admonet, sed hic titulus videtur serioris aetatis esse. Ceterum quae Mast. de Aristone (v. 10), Polemarcho (v. 11), Alexandro (v. 12), Polycrito (v. 14) adnotat, omnia incerta sunt.

---

617 Lapis calcarius ab utroque latere desectus, ut eisdem scalis atque nr. 616 insereretur, ubi eum a. 1933 vidi et contuli, a. 0,40, l. 0,54, cr. 0,18; nunc Naupacti in bibliotheca Παπαχαραλάμπειος. Litt. alt. 0,015 —0,02 (o minus), interv. vers. varians; Α Μ Σ Ω. Titulus sicut nr. 616 hodie detritus. Ed. W. J. Woodhouse, *Journ. Hell. stud.* 13, 1892/3, 339 s. nr. 2 et Aetolia 314 s. nr. 2 (IG IX 1, 360); E. Mastrokostas, *Rev. ét. anc.* 66, 1964, 299 s. nr. III. *Ect.*

a. 193/2 [στραταγέοντος Δα]μοκρίτου Καλυδωνίου τὸ δεύτε[ρον],
[γραμματεύοντ]ος δὲ θεαροῖς Δαμονίκου τοῦ Δαμο – –,
[μηνὸς . . . c. 7 . . .]ου ἀπέδοτο Φιλοστέφανος Ναυπάκτ[ιος τῶι]
[Ἀσκλαπιῶι τῶι ἐ]ν̣ Ναυπάκτοι σῶμα γυναικεῖον, ἇι ὄν[ομα]
[. . . c. 8 . . . , τὸ γέ]νος ἀπὸ τοῦ Ἄθου, τιμᾶς ἀργυρίου ΜΜΜ[Μ ?].
[βεβαιωτῆρες κ]ατὰ τὸν νόμον Εὔδικος Ἀμοίβα, – – –
[. . . . c. 9 . . . . μάρ]τυροι Λύκος Πύρρου, Δαμέας Νικία, – –
. . . . . c. 12 . . . . .ς, Φίλων Αἰσχρίωνος, Φίλων Φαι[δίμου, – –]
[. . . c. 7 . . . , Νικία]ς Νικολέωνος, Δαμόνικος Δα[μο – – –]
[. . . c. 8 . . . ἁ ὠνὰ] παρὰ τοὺς ἄρχοντας Δαμόνι[κον, – – –]
. . . . . c. 12 . . . . . στρατον, Πολεμοκράτη *vac.*
[*vac.* c. 6(?) καὶ Δα]μ̣αίνετον Θαύμωνος *vac.*
[. . . . *vac.* c. 12 . . . . .] Ναυπάκτιον. *vac.*

Litterae, quae in lapide aut in ectypo lapidis e scalis remoti legi possunt, lineis subscriptis insignitae sunt. — Suppl. Woodhouse || 2 fin. Δαμο[νίκου ?] Mastrokostas || 5 med. Ἄθου lectio certa, Ἀόου voluit Dttb., cf. infra || 5 fin. Kla. propter spatium, ΜΜΜ Mast. || 6 in. Kla., Mast., βεβαιωτήρ priores, sed spatia pluralem postulare videntur || 6 fin. Ἀμοίβα – – lapis, Ἀμοι – – aut Ἀμθι – – Woodh., Ἀμ⟨φ⟩ι – – Dttb. || 7 in. μάρτυρες Ε]ὐροίδυκος Woodh., corr. Dttb. (Λύκος certa lectio) || 9 fin. Δαμ[ονίκου ?] Mast. || 10 in. probabiliter Ναυπάκτιοι Kla. || 10 fin. post Δαμόνι[κον denuo Δαμονίκου ? Mast.

V. 1 Δαμόκριτος (Στρατάγου) Καλυδώνιος· iterum praetor Aetolorum a. 193/2, cf. IG IX 1² fasc. 1 p. LI. 2 De eponymo magistratu Naupactiorum, scriba thearorum, cf. Lerat II 122 s. — Δαμόνικος Δαμο – – Ναυπάκτιος non idem est atque nr. 639, 11 et 12 (Mast.), quod hi tituli serioris aetatis sunt. 5 '*Pro monte Thracio notissimo malui fluvium Illyricum ne ipsum quidem ignobilem intellegere*', Dttb., qui flexionem nominis Athonis plane inauditam putat. Sed Steph. Byz. s. v. Ἄθως tradit: 'εἴρηται δὲ καὶ Ἄθοος – – λέγεται καὶ κατὰ συναίρεσιν Ἄθους'. Conservandum igitur est alterum exemplum huius genetivi, ad quod delegat G. Daux,

BCH 1965, 301[3]: IG XII s 347 II$_9$ ἔσω ῎Αθο (i. e. ῎Αθου), non mutandum in ῎Αθ⟨ω⟩. 6 ᾽Αμοίβας· ad nomen cf. Bechtel, *H. P.* 520. 7 Λύκος Πύρρου (Ναυπάκτιος)· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 640*e* (Mast.). Filius ut videtur est Πύρρος Λύκου Ναυπάκτιος p. XIX$_{19}$. 8 Φίλων Φαι[δίμου] (Ναυπάκτιος)· cf. ad nr. 616$_8$. 9 [Νικία]ς Νικολέωνος (Ναυπάκτιος)· cf. ad nr. 616$_{10}$. 12 Θαύμων·ad nomen cf. Bechtel, *H. P.* 199.

---

618 In rupe Aesculapii, in dextra parte. Litt. alt. 0,02, interv. vers. 0,008; ΑΣ et ΣΩ. Edd. Dittenberger IG IX 1, 369 ex apographo Lollingii; Lerat I 40[1] ex apographo meo (SEG XII 293). Cf. W. Dittenberger, *Herm.* 32, 1897, 182 ss.; A. Nikitsky, *Žurn. Min. Nar. Prosv.* 1910, *Dekabr* 119 ss. [non vidi], 1911, *Fevral* 71[1]; H. Swoboda, *Staatsaltert.* 332[6]; G. Busolt–H. Swoboda, *Gr. Staatskunde* II 1513. 1529[5]; Lerat II 80 ss. 88; P. M. Fraser, *Gnomon* 26, 1954, 253 s. *Ect.*

c. 200—180 a.

[βουλαρ]χέοντος τ[οῦ Λο]-
[κρικοῦ τ]έλεος Λ̣. .$^{4-5}$. .
[νος ᾽Αγρ]ινιέος, [μηνὸς Ε]ὐ-
[θυ]αίου ἀπέδοτο Κλ[έω]ν
[Ε]ὐ̣αν[δ]ρίδα Νι̣λ̣ίωνα τῶι
᾽Ασκλαπιῶι ἀργυρίου 𐅅.
[β]έ[β]αι[ο]ς δὲ ἔστω ἁ ὠνὰ
τῶι [θεῶ]ι, ἐπεί κά τι Κλέων
[π]άθηι. [βεβαι]ωτῆρες ᾽Αν *vac.?*
. . . ΥΙ Ι[. . , Λ]άμιος Οἰκυλ[η]-
ε̣ῖ̣ς. τὰ[ν ὠ]νὰν φυλάσσ[ον]-
τι οἱ ἄ[ρχον]τες Διοκλῆς,
Π̣άσων, [Ν]ικίας, Λεο̣ν̣[το]-
[μ]ένης. μ[άρ]τ[υρ]ο[ι – – –]
.$^{3-4}$. ΑΙ – – – – – – – –

Suppl. vs. 1. 2. 12 Dttb., reliquos Kla., qui et lectiones Lollingii multifariam auxit vel correxit || 3 in. Nachmanson, *Ath. Mitt.* 1907, 60[2], cf. etiam nr. 625a_2 (inde supplementum νος), Κυτ]ινιέος Dttb. || 5 aut [Ε]ὐαν[ο]ρίδα || 13 in. Π̣άσων nunc mavult Kla. quam [Θ]ράσων, cf. nr. 620$_{11}$, non habet Lolling.

V. 1 ‘τέλος hic ut ubique in rebus publicis partem quandam maioris corporis significat, ut ex hac voce iure meritoque colligas, aliquando Aetolorum sympolitiam in complures distributam fuisse regiones, quarum suos quaeque magistratus haberet’ (Dttb.). Atque revera τὸ Στρατικὸν τέλος (IG IX 1[2] 1, 3 B_2) et τὸ Λοκρικὸν τέλος (*GDI* 2070) novimus. Itaque hoc a Dittenbergero supra recte suppletum esse mihi quidem certum est neque tamen Lerato, quia miratur, quod hic bularchus non ex ipsis Locris ut in titulis *GDI* 2070 et 2139 electus est, sed ex Agrinio veteris Aetoliae oppido oriundus est. Nequaquam autem hoc mirum puto, quia cum E. Bauero (*Untersuchungen zur Geographie und Geschichte der nordwestlichen Landschaften Griechenlands nach den delphischen Inschriften* 1907, 53) persuasum habeo bularchum τοῦ τέλεος ‘*nichts anders als der Repraesentant der aetolischen Bundesregierung*’ esse, i. e. ex omnibus Aetolis elegi potuisse. Ceterum de quaestione, ad qualem divisionem haec τέλη referenda sint, vide auctores supra in lemmate allatos; videtur non ita de re militari quam de vectigalibus cogitandum esse (Swoboda, Lerat). Quod autem ad aetatem tituli attinet, apparet eum eiusdem anni esse atque nr. 625 *a*. Quem annum primis decenniis saec. II a. Chr. tribuendum esse utriusque tituli prosopographia docet (vide hic ad v. 10, illic ad v. 11). Cum vero illae duae manumissiones Delphicae (*GDI* 2070 et 2139), quae et ipsae bularchum τοῦ Λοκρικοῦ τέλεος praescriptum habent, anno 189/8 vindicandae sint i. e. eidem fere tempori atque manumissiones Naupactiae, de quibus agitur, alio autem tempore bularchus τοῦ Λοκρικοῦ τέλεος adhuc quidem repertus non sit, Lerat, qui, ut supra dictum est, de supplemento τοῦ Λοκρικοῦ τέλεος in titulo supra posito dubitat, secutus Bauerum l. c. 52, suspicatur illa aetate, qua Aetoli in iniqua condicione erant, motum quendam Locrorum ortum esse: ‘*dans cette période de crise, l'assemblée régionale et son président ont pu prendre une importance qu'ils n'avaient pas eue jusqu'alors, et, sans rompre ouvertement avec la Confédération étolienne, se préparer à user d'une liberté qu'ils pouvaient espérer prochaine*’ (II 87/8). 3/4 Εὐθυαῖος· quintus mensis Aetolicus. 5 Νιλίων· ad nomen cf. F. Preisigke, *Namenbuch* 235. Videtur servus ex Aegypto oriundus. 10 Λάμιος Οἰκυληεύς· sc. hieromnemo Aetolorum ἄ. ἐν Δελφοῖς Μεγάρτα = 205/4–203/2 (Daux, *Chron. delph.* K 14), Syll.[3] 564$_4$. — De ethnico cf. Lerat I 70. 12 Διοκλῆς Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 620$_2$. 13 Πάσων Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 620$_{11}$. — Λεοντομένης Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 625$_8$. Est etiam archon (et μάρτυς et custos manumissionis Naupacti) nr. 641; de Leontomene nr. 623$_{10}$ non constat.

619 Lapis calcarius undique praeter dextram partem mutilus a. 0,36 + x, l. 0,65, inaedificatus Naupacti in domo Κωνσταντίνου Παπαιωάννου (a. 1933) sedili, quod est ante domum. Litt. alt. c. 0,02, interv. vers. c. 0,01; Α Μ Σ. Ed. W. J. Woodhouse, *Journ. Hell. stud.* 13, 1892/3, 340/1 nr. 3 et Aetolia 315 nr. 3 (IG IX 1, 361). Lapidem contuli. *Ect.*

c. 200—180 a.
– –
[. . c. 6 . . σῶ]μα ἀνδρεῖον, ὧι ὄνομα Νούιος, τὸ γέ-
[νος . 4—5 .]ς, τιμᾶς ἀργυρίου μνᾶν $\overline{\text{Μ}}$ Μ. βεβαιοῖ
[κατὰ τὸν] νόμον Ἀλεξιάδας Ναυπάκτιος. *vac.*
[μάρτυροι Ἀ]λέξανδρος, Φίλων, Λύκος, Λυκίσκος
. . . 7—8 . . . ᾳ ὠνὰ παρὰ Λυσίαν τὸν ἄρχοντα. *vac.*
[ἐπὶ θεοκό]λου τοῦ Ἀσκλαπιοῦ Λύκου τοῦ *vac.*
– – – – – – –.

Suppl. Woodhouse || 1 demum lapide calce liberato apparuit, non habet Woodh. || 5 med. et 6 med. spatia vacua, quae praebet Woodh. (Dttb.), non in lapide || 6 in. et 7 in. Νικοδάμου Dttb. coll. nr. 637 A_9, ubi confer.

V. 1 Νούιος· sc. Novius, cf. servam Νουία Delphis a. 187/6 manumissam (*GDI* 2227). 5 Λυσίας Ναυπάκτιος· idem archon et custos manumissionis Naupacti una cum Leontomene Naupactio c. a. 200—180 a. Chr. fuit, cf. ad nr. $641_{6.10}$. 6 θεοκόλος τοῦ Ἀσκλαπιοῦ· exstat etiam nr. 616, ubi inter testes manumissionis Naupacti recensetur. θεοκόλος Aesculapii etiam Amphissae occurrit (nr. 755); ceterum cf. de hoc munere L. Ziehen, *RE* V A 1998 s.

Tempus tituli archonte Lysia definitur (cf. ad v. 5).

---

620 In rupe Aesculapii, infra nr. 612. Litt. alt. 0,012—0,015, interv. vers. c. 0,005; ΑΜΣ. Ed. Dittenberger IG IX 1, 367 ex apographo Lollingii. Cf. IG IX 1² fasc. 1 p. LII adnot. Titulum contuli. *Ect.*

med. s. II a.
[– – – – – – – – – – c. 28 – – – – – – – – – – –, γραμματεύ]-
[οντος θεαροῖ]ς Διο[κ]λέ[ος ἀπέδοτο Ἀ]νδρ̣. . c. 5 . .
. . . c. 7 . . . τοῖ ᵛ [Ἀ]σκλαπιο[ῖ τοῖ ἐν Να]υπά[κτοι σῶ]-
[μα ἀνδρε]ῖον, ο[ἷ] ὄνομα [. . . 8—9 . . . , τὸ] γέ[νος . c. 4 .],
[ἐπ' ἐλευ]θερία[ι] τιμᾶς [ἀργυρίου . c. 4 .] μν[ᾶν. βεβαι]-
[ωτὴρ κατ]ὰ τὸν νόμ[ον– – – – – – – – – – – – – – – –]
. . . c. 8 . . . Ι Ι Ι . ας, Ἀσ – – – – – – – – – – – – – – –
. . . . c. 9 . . . . ḭτας, Α – – – – – – – – – – – – – – – – –
. . . . Λ . . . ḭεύς, Τι – – – – – – – – – – – – – – – – – –
. . c. 5 . . Ν[α]υπάκτι[ο – – – – – – – – – – – – – – – – – –]
. . . . ς Πάσων –
[. . . Αἰ]σχ[ίν]ας (?) – – – – – – – – – – – – – – – – –
– –

Suppl. Dttb. et Kla. qui hic illic plura legit || 7 fin. ΑΣ Loll., ΔΙ(?) Kla. || 9 in. Λ Loll., non vidit Kla. || 11 ΣΓΓΥΣΩΝ_ Loll. (– – ς, Γ[ε]ύσων(?) Dttb.).

V. 1 Probabiliter hic praetor Aetolorum nominatus erat. Id autem nunc ex nr. 621 apparet Dioclem non praetorem (id quod iam Dttb. et Pomtow addubitaverant), sed scribam thearorum Naupactiorum fuisse. 2 De tempore Dioclis non constat. Litterarum formae huius tituli certum iudicium non sinunt, sed litteratura nr. 621 medio fere saeculo II a. Chr. videtur vindicanda esse (etiam Lerat II 127 Dioclem annis post 167 tribuit). An autem archon Naupactiorum Diocles nr. 618_{12} idem sit, in dubio relinquendum est. 5 Numerus minarum hic praecessit, velut e. g. *GDI* 1883. 11 Πάσων· an idem qui archon Naupactiorum nr. 618_{13}? Ad nomen cf. Bechtel, *H. P.* 362 et *Bull. épigr.* 1952, 110. [Cf. etiam nr. 785_6].

621 In rupe Aesculapii (non iam scio quo loco). Litt. alt. 0,012—0,032 (plerumque c. 0,025), interv. vers. c. 0,005; A et ΑΖΠΣω, formae satis neglegenter incisae. Ed. Dittenberger IG IX 1, 368 ex apographo Lollingii. Cf. IG IX 1² fasc. 1 p. LII adnot. Titulum contuli. *Ect.*

med. s. II a. . . . . c. 11 . . . . . ΝΠL[. . ., γραμμ]ατ[εύ]-
[ον]τος [θεαρ]οῖς Διοκλέος, μηνὸς Ἀγυ[είου]
ἀπέδοτο Δ[ικα]ιο⟨π⟩λούτα τῶι Ἀσκλαπι[ῶι]
[τῶι] ἐν Να[υπάκτ]ωι σῶμα γυναικεῖον, ἆι
[ὄνο]μα [Ζω]π[ύρ]α, τι[μᾶ]ς ἀργυρίου ΜΜΜ.
ΡΑΜΟΝΑ [προ]πωλεῖ [Πο]σειδών[ι]ος Μένητος. πα̣-
\Γ/ ραμεινάτω Ζωπύρα παρὰ αὐ[τ]ὰν ἔτη
[ἑ]πτὰ ποιοῦσα πᾶν [τ]ὸ [κ]ελευόμενον κα̣[ὶ]
– – – – c. 13 – – – – ν καὶ εἴ κα παραμείν[ηι]
ΟΝΤΑΣΙ▨ [τέ]ω̣ς, ἁ ὠνὰ ἰτηλὸς ἔστω. ἁ ὠνὰ παρὰ τ[ο]ὺ[ς]
ἄ⟨ρ⟩χοντας. μάρτυρες Λέ[ω]ν Λεωνίδ[α],
Γ . . . ελέ[ω]ν Ὀλυμπίχου, Δημήτριος
[Δη]μ̣ητ[ρίου – – – – – – – – – –]

Suppl. vs. 2 fin. et 4 Dttb., reliquos Kla. auctis multifariam lectionibus Lollingii || 3 med. Δ . . . ΙΟΛΟΥΤΑ || 7 παρὰ Λυ[σί]αν Dttb., quod spatium vetat || 11 in. ΑΧΟ.

V. 2 De Diocle cf. ad nr. 620_2. — Ἀγύειος est nonus mensis Aetolicus. 3 Ad nomen Δικαιοπλούτα cf. Bechtel, *H. P.* 134. 10 ἰτηλός· ex Aeschylo afferunt Hesych. Lex. et Photius, interpretantes ille 'ἔμμονος καὶ οὐκ ἐξίτηλος', hic 'οὐκ ἐξίτηλος ἀλλ' ἀνεξάλειπτος', cf. H. J. Mette, *Die Fragmente der Tragödien des Aischylos* 1959, 165, 452; G. Klaffenbach, *Glotta* 42, 1964, 182 s. 11 Λεωνίδας· fortasse idem atque scriba thearorum Naupactiorum, de quo cf. ad nr. $639{,}7_4$. 12 Δημήτριος Δημητρίου (Ναυπάκτιος)· pater fortasse testis manumissionis nr. 614_8.

'Quae a sinistra leguntur quattuor versuum reliquiae, non huius tituli sunt, sed alius, qui sane eiusdem generis fuisse videtur', Dttb. Equidem has litteras dispicere nequivi et suspicor eas revera ad manumissionem supra positam pertinere, sc. ΡΑΜΟΝΑ ad ραμεινάτω (v. 7. in.) referendum esse et ΟΝΤΑΣ ad ἄ⟨ρ⟩χοντας (v. 11 in.).

---

622 In rupe Aesculapii, infra nr. 615. Litt. alt. 0,025—0,03 (o minus), interv. vers. c. 0,01; A et ΑΜ et ΜΠ et ΠΣ et ΣΩ. Edd. Dittenberger IG IX 1, 365 ex apographo Lollingii; Lerat I 68³ ex apographo meo (SEG XII 292). Habui etiam apographum Rhusopuli (1868). *Ect.*

c. med. s. II a. στραταγ[έοντος . . c. 6 . .]-
μ . . . του, μ[ηνὸς Ἱπ]πο[δρο]-
μί[ου ἁ]πέδοτ[ο . . c. 5 . .]ο – –
[. . Ναυ]πάκτιο[ς τῶι Ἀσ]κλα-
πι[ῶι τ]ῶι ἐ[ν Ν]α[υπάκτωι σ]ῶμ[α]
γυ[ναικ]ε[ῖ]ο[ν, ἆι] ὄν[ομα Πολε]-
μώ, [τὸ γέν]ος Κ̣[υπ]αρισσία[ν .]ν
π[. . c. 6 . . τὰ τέκν]α τὰ ἐκ Πο-
λ[ε]μ[ῶς – – c. 11 – –]αυτα – –
κ[. c. 3 . τιμᾶς ἀργυρίου] μν[ᾶ]ν
τριῶ̣[ν. προαποδότ]α̣ς Λ̣ύκ[ο]ς
Λ . c. 4 . Π̣Α . c. 4 . Ο . . Σ̇ – –
. . c. 5 . . Κ̇λεω[ν – – – – – – – – – –]
Κλεόνικος, Τέλλω[ν, Ἰό]λαος(?)
Ναυπάκτιοι, Πυρρι . . ΞΑΙ . Σ, [Τι]-

μάγορος, Τηλẹ . .c. 5. . ΤΙ – – –
νης Ἡρακληῶ[τ]αι ΑΣ . . . ΣΙΦΑ – –
τὸν Ἀσκλαπιόν. ᾇ [ὠ]ν[ὰ π]αρὰ Πυρρίαν, Α – –,
Ἀγέλαον, Κλεόνικον, Δόξαι[ον], Α – –
– – – – – – Ο [. . . τ]ὸν ἄρχοντ[α].
vac

Litterae linea subscripta insignitae non iam exstant. — Pleraque ectypo iterum atque iterum excusso legit et supplevit Kla., cuius priores lectiones hic non repetuntur; vs. 1. 4. 10 fin. 11 fin. suppl. Dttb. || 8 fin. ΑΤΑ ΕΚΠC Rhusopulos, Kla., ΑΤΑΕΙ ΠC Lolling (σώμ]ατα ἐν πο[λέμωι ἑαλωκότα(?)Dttb.) || 12 med. Ο . . ΣΙΑΛ Rhus., ΑΣΚ . . . ΙΟΥ . ΣΙΑΑΡΙ Loll. (Ἀσκ[λαπ]ιοῦ . σια Ἀρι Dttb.) || 14 med. in nomine Τέλλων prius Λ supra Ε scriptum || 15 fin. ΞΑΙΟΣ Rhus., itaque coll. v. 18 et 19 exspectatur Πυρρί[ας, Δό]ξαιος, sed spatium nequaquam suppetit || 16 in. ΜΑΓΟΡΟΣ Rhus., Kla. || 16 med. Ι ΙΛ Rhus., ΤΙΚΛ Loll. || 17 med. ΗΡΑΚΛΗΩΤΑΙ Rhus., Kla. || 18 med. Α . Ν . . Α . Α supra nomen Πυρρίαν scriptum.

V. 1 Supplementum Δαμοκρίτου breve videtur atque litteratura tituli recentiorem aetatem indicat (prior praetura Damocriti a. 200/199); cf. etiam infra ad v. 12. 2 Ἱπποδρόμιος decimus mensis Aetolicus. 6/7 Ad nomen Πολεμώ (cf. v. 8/9) vide Bechtel, *H. P.* 375. 7 Κυπαρισσία· de quo oppido huius nominis agatur, nimirum prorsus incertum. 12 Si Λ[ύκου] suppleri potest, videtur Λύκος Λύκου (Ναυπάκτιος) idem esse atque scriba thearorum (nr. 634*a*. 635*b*. 638,1. 639,4), qui Antiocho praetore munere functus est i. e. a. 137/6(?), cf. nr. 677_{16}. — Post Λ[ύκου] fortasse μ̣ά[ρτυρ]ο[ι], at Lollingii lectio obstare videtur. 14 Τέλλων· ad nomen cf. Bechtel, *H. P.* 422/3. 17 Ἡρακληῶται· ethnicum in hac quidem regione adhuc ignotum. 19 Δόξαιος· ad nomen cf. Bechtel, *H. P.* 139. 20 Cf. nr. 619_5.

---

623 In rupe Aesculapii (non iam scio quo loco). Litt. alt. c. 0,025, interv. vers. c. 0,008; ΑΜΣΩ. Ed. Dittenberger IG IX 1, 371 ex apographo Lollingii. Titulum contuli. *Ect.*

c. med. s. II a.
– –
ΟΝ– –
. . . . . .c. 12. . . . . Κ̣ΑΙΘ – – – – – – – – – – – –
τῶι Ἀσ[κλαπι]ῶι τῶι ἐ[ν Ναυπάκτω]ι παιδά[ρι]ον, [ὧι ὄνο]-
μα Καλλ[ίδα]μος, καὶ [κορ]ίδιον, [ἇι ὄνομα – – – – – – –]
τιμᾶς ἀργ[υ]ρίου Μ – – – – – – – – – – – – – – – – –
Λάμιος . . . ΑΡ̣Α . . . ΥΛ . . c. 6 . . ΙΣ – – – – – – – – –
ΔΑΠ– –
ων, Ερ – – – – –c. 16– – – – –Α[– – – – – – – – – πα]-
τρος, Δ[ιο]νύσιος̣, [Κλ]εόξενο[ς – – – – – – – – – –]
ΠΑΙ [.2—3., Ἀ]ρ[κ]ίσων̣, Λεοντο[μέ]νης, – – – – – – – –
ΝΟ . . . .c. 8. . . ., Τιμα . . . Ο – – – – – – – – – – –
[.3—4. Στ]ρατίου . .4—5. . ΟΝ . . . . Α̣ – – – – – – – –
. . . .c. 8. . . . ΛΕΟΝ – – – – – – – – – – – – – –

Apographum Lollingii, quod a v. 5 demum incipit, auxit et correxit Kla., cuius quoque sunt supplementa omnia || 10 in. ΠΑΤ Loll. || 13 med. ▨ΛΕΟΝ idem ([Κ]λεόν[ικος] Dttb.).

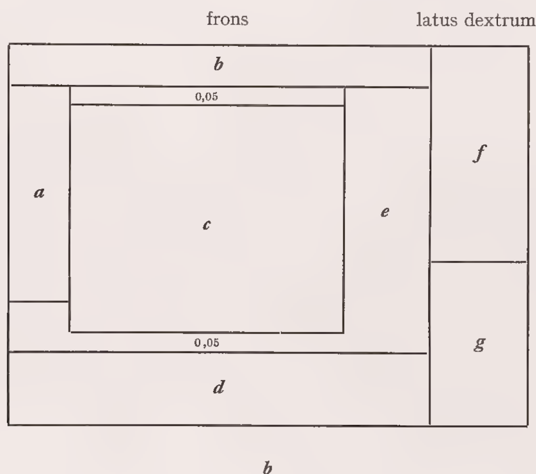
Litterarum formae medii fere saeculi II a. Chr. sunt; prosopographia nihil prodest.

II. EX DIONYSIO NAUPACTIORUM [Cf. add. nr. 785].

De situ non constat, cf. Lerat II 153, sed videtur in oppido ipso fuisse. Tituli quidem omnes hic inventi sunt.

624 Magnus angularius lapis calcarius ab utroque angulo inferiore laesus, a. 0,78, l. 0,965, cr. max. 0,48. Inaedificatus erat Naupacti in turri rotunda castelli iuxta hortum, quem possidet I. B. Kyritsis, nunc Naupacti in bibliotheca Παπαχαραλάμπειος. Lapis inscriptus est quinque titulis in fronte et duobus titulis in

latere dextro (de dispositione titulorum videas imaginem infra positam); medium spatium frontis, in quo titulus *c* exaratus est, leviter elatum est. Litt. alt. *a* 0,01 (ϑ, o minora), *b* c. 0,01, *c* 0,018 (ϑ, o minora), *d* 0,015 (o minus), *e* 0,015 (o minus), *f* 0,01—0,015, *g* 0,007—0,013, interv. vers. *a* c. 0,004, *b* c. 0,003, *c* c. 0,005, *d* c. 0,002, *e* nullum fere, *f* c. 0,008, *g* 0,004—0,008; *a* A et A M N Π Σ, *b* M Π Σ, *c* A M Π Σ, *d* A M Π Ω, formae tenues bonae, *e* A M N Π Σ, *f* A Ϝ M et M Π Σ, *g* A Θ M Π Σ. Edd. *a* Dittenberger IG IX 1, 376 ex apographo Lollingii, *b* Dttb. l. c. 378 ex apographo eiusdem, *c* Dttb. l. c. 375 ex apographo eiusdem, *d* (C. Moroni), Epigrammata reperta per Illyricum a Cyriaco Anconitano apud Liburniam (c. 1660) p. VII nr. 59; L. A. Muratori, Novus thesaurus II (1740) p. DXCII nr. 2 e schedis suis (cf. ad nr. 760) et Barberiniis Cyriaci (cf. lemma nr. 627) (CIG I 1756; Joh. Franz, Elementa epigr. Graec. 240 s. nr. 95; Le Bas-Foucart II 1024; *Bezzenb. Beitr.* VII 250 nr. 2; *GDI* 1425); Dttb. IG IX 1, 374 ex apographo Lollingii (*Inscr. jur.* II 286 nr. 24), *e* Dttb. l. c. 377 ex apographo eiusdem; omnes titulos (*a*—*g*) E. Mastrokostas, *Rev. ét. anc.* 66, 1964, 291 ss. nr. I cum imag. phot. titulorum *a*—*e* (tab. IV. V. VI 1) et *f*. *g*. (tab. VII). Titulos *a*. *c*. *d* vidit etiam Rhusopulos a. 1868. Adnotationes per litteras misit J. Bousquet. Ectypa contuli. *Ect.*

b

c. med. s. II a.

[γραμματεύοντο]ς θ̣[ε]ạροῖς [– – – μηνὸς – – – – – – – – – – – – – – – – ἀπέδοτο τῶι Δι]-
[ονύσωι τῶι ἐν Να]ụπάκτωι ἐπ' [ἐ]λευθε[ρίαι σῶμα ἀν]δρẹ[ῖον, ὧι ὄνομα – – – – προαποδότας κατὰ]
[τὸν νόμον – – –] Θόα Ναυπά[κ]τιος. μ[άρτυροι] ΑΡΙΣΤΩ –
[– – – – Να]υπάκτιοι, Λυκίδ̣ας 'Αρ̣σινοεύς. τὰν ὠνὰν φυλά̣[σσ – – – – – – – – – – – – – – –].

a

c. med. s. II a.

[γραμματεύοντ]ος
[θεαροῖς . . c. 6 . .], μ̣η-
[νὸς Δίου 'Αν]δρόνικος,
. . . c. 8 . . . ος, 'Αναξι-
[. . c. 5 . . Δ]ικαιάρχου
[ἀπέδον]το τοὶ Διονύ-
[σοι τοὶ] ἐν Ναυπάκτ-
[οι ἐπ' ἐ]λ̣ευθερίαι σ-

c

c. med. s. II a.

γραμματεύοντος θεαροῖς Εὐμαί-
ου τοῦ Πυθοδώρου, μηνὸς 'Ομολωΐου ἀ-
πέδοτο Διονύσιος Εὐσθένεος τῶι Διον-
ύσωι τοὶ ἐν Ναυπάκτωι σῶμα ἀνδρεῖον,
οἷ ὄνομα Εὐτυχίδας, τὸ γένος Γαλά-
ταν, καὶ γυναικεῖον, ἇι ὄνομα 'Αφροδισί[α],
τὸ γένος Θρᾶισσαν, καὶ κορίδιον, οἷ ὄνομα
Σωστράτα, τὸ γένος οἰκογενές, ταῦτα πάντα

e

c. med. s. II a.

γρα[μματεύοντο]-
ς θε[αροῖς – – –]-
ου, μη[νὸς – – – –]
ἀπέδọ[ντο – – – –]-
εα 'Αντιδ̣[ώρου, 'Αν]-
τίδωρος Σω – – –
Ναυπάκτιοι τῶ[ι Διο]-
νύσωι τῶι ἐν Να[υ]-

[ὦμα] ἀνδρẹῖον, οἷ ὄ-
[νο]μα Ἴστρος, οἰ-
[κο]γενῆ, τιμᾶς
[ἀργυρ]ίου ΜΜΜ.
[προ]αποδότας
[κατὰ] τὸν νόμον
. ⁽ᶜ·⁴⁾ . ς Κλινοξέ-
[νου. μ]άρτυροι Λα-
. ⁽ᶜ·⁴⁾ . , Ε⟨ὐ⟩άμερος,
. ⁽³⁻⁴⁾ . οφῶν, Διο-
. ⁽ᶜ·⁴⁾ . , Ἀνδρομέν-
[ης, . . ⁽ᶜ·⁵⁾ . .]ς. τὰν
[ὠνὰν φ]ụλάσσο-
[ντι ὁ χρε]ọφύλα-
[ξ . . . ⁽ᶜ·⁷⁾ . . .]ς καὶ
— — — — — — — — ος.

τιμᾶς ἀργυρίου μνᾶν ΔΔΔ/Μ [Μ]. προαποδό-
τας κατὰ τὸν νόμον Λύκος Λυκίσκου Ναυ-
πάκτιος. μάρτυροι Θέων, Λυκίσκος, Λύκος,
Σωσίστρατος, Ἀπολλώνιος, Σ̣ωτίων, Πολύ-
κ̣ρ̣ιτος, [Θ]υωνίδας, Εὔμαιος, Ε̣ὔμ̣αιος, Σωσί-
πατρος, Δαμόξενος, Νικόβουλος Θέων̣ο̣ς.
τὰν ὠνὰν φυvvvv λάσσοντι οἱ ἄρχον-
τες κ̣αὶ Δεξίων vv κ̣αὶ ὁ χρεοφύλαξ
Εὔμαιος Λύκου. *vac.*

π̣άκτωι ἐπ' ἐλε[υθε]-
[ρ]ίαι σῶμα ἀ̣ν̣δ[ρεῖ]-
ον, ὧι ὄνομα Ἄγα[θο]-
ς̣, οἰκογενῆ ἐγ Να[υπ]-
άκτου, τιμᾶς ἀρ[γυ]-
ρίου ΜΜΜ. προαπ[ο]-
δότας κατὰ τὸν ν[ό]-
μον Εὐαίνετος Σ[ω]-
πάτρου Ναυπ̣[άκ]-
τιος. v μάρτυρο[ι Δ]-
ιονύσιος, Σωτη[— —, Ἡρ]-
άκλ̣ε̣ιτος, Σω̣ — — — —,
Ἡρακλείδ̣[ας, — — — —]-
χος, Νικ̣ά̣νω[ρ Ναυ]-
πάκτιοι, . Α — — — —
ΑΛ . . Σ . . ΕΙ[— — Παν]-
αίτωλος Π̣Α — — — —.
τὰν ὠνὰν φụ[λάσσ]-
ει Παναίτωλ̣ο̣[ς]
Ἀρίσ̣τ̣ωνος.

d

post c. a. 141/0
γραμματεύοντος θεαροῖς Ἀρίστωνος τοῦ Ἀριστωνύμου, μηνὸς Διονυ-
σίου ἀπέδοτο Δελφίων Σωτίωνος Ναυπάκτιος συνευδοκεούσας
καὶ τᾶς θυγατρὸς Καλλιστῶς τοῖ Διονύσοι τοῖ ἐν Ναυπά[κτοι] ἐπ' ἐ-
λευθερί̣α̣ι σῶμα ἀνδρέον, οἷ ὄνυμα Λίβανος, γένος Ἄραβα, τιμᾶ[ς] ἀργυρίου
ΜΜΜ. προαποδότας κατὰ τὸν νόμον Δαμοκλῆς Δαμοστράτ̣ο̣[υ. μὴ θρεψάτω]
[δ]ὲ γενεὰν Λίβανος· εἰ δὲ θρέψει, ἀτελὴς καὶ ἀρμένα ἁ ὠνὰ ἔστω̣ καὶ ὁ προ-
αποδότας μὴ προπωλίτω καὶ Λίβανος ἔστω Δελφίωνος. μάρτυροι Νικόμαχος (?),
Σώσανδρος Λυκίδα, Δαμοτέλης, Μίκκος Βοΐσκο̣ . Α . Ρ̣ΑΦ̣ΑΤΗΣ. τὰν ὠνὰν φυλά-
[σ]σει Σώσανδρος Λυκίδα. *vac.*

f

c. 200/180
— —
[— ⁽ᶜ·⁴⁾ — προαποδότας κατ]ὰ [τὸ]ν νόμ[ον — —]
— — — — — — — — — ⁽ᶜ·¹⁹⁾ — — — — — — — — — παραμε[νέτω]
[δὲ Βίβλο]ς̣ π̣αρ̣ὰ Σω[κ]ρ̣άτεvιαν καὶ [Μενίσ]-
[κον, ἕ]ως κα ζῶντι, ποιῶν αὐτvοῖς τὸ πο̣[τιτασ]-
[σό]μ̣εν̣ον· εἰ δὲ μὴ παραμένvvοι, καθὼς [γέ]-
[γρα]πται, ἀτελὴς ἁ ὠνὰ ἔσvτω καὶ ὁ πρ[ο]-
[αποδ]ότας μὴ βεβαιούτω καvὶ ἐξουσίαṿ [ἐχέτω]-
[σαν Μ]ẹνίσκος καὶ Σωκράτvεια ἐπιτι[μέον]-
[τε]ς̣ Βίvvβλον, ὧι κα θέλvωντι τρvvό[πωι]·
εἰ δὲ Βvvίβλος πρότερον θέλοι ἀπο[τρέ]-
χειν ἀπὸ Μενίσκου καὶ Σωκρατείας — —
ουτων αὐτῶν, καταβαλὼvvν ὑπὲρ [αὐτο]-
σαυτὸν ἀργυρίου Δ/Μ ἀπο vv τρεχέτ[ω]
καὶ ἐvvvλvεύθερος ἔστω. μάρτυρ[οι]

[᾿Α]γέ^vν^vμαχος, ᾿Αριστοκράτης, Λευ▨ – –
. ας, ᾿Αριστώνυμος, Στράτα^vγος, Λυκ – –,
[᾿Α]ρ̣ιστέας, ῾Α^vφαιστίων, Ταυρίσκος, Σω – –
[. ἱ]δας. τὰν ὠνὰν φυλάσσοντι ᾿Αριστῴ[νυ]-
[μ]ος ᾿Α^vριστοδάμου καὶ ὁ ἄρ^vχων Ταυρί-
σ̣κος.

g

c. med. s. II a.

γραμματεύοντος θεαροῖς Πυθοδώρου, μην[ὸς]
Λαφριαίου ᾿Αριστώνυμος, Βίαιος, Εὔδικος οἱ ᾿Αρίσ̣[τω]-
ν̣ος Ναυπάκτιοι ἀπέδοντο, συνευδοκε^vούσας καὶ τ[ᾶς μα]-
[τρ]ὸς καὶ ὀρ̣φανοφύλακος Λανάσσας ^v τᾶς Βιαίου, τ̣[ῶι Διο]-
[νύ]σωι τῶ[ι] ἐ̣ν Ναυπάκτωι̣ ἐπ' ἐλευθερίαι σῶμα ἀ̣[νδρεῖ]-
[ον, ὧι ὄνομ]α Δ̣ίκαιος, γένος ᾿Αντιοχῆ, τιμᾶς ἀργυ[ρίου]
[. . c. 6 . . προαπ]ο[δό]τας κατὰ [τὸν νόμ]ον Π[ολ]εμο̣ – –
[– – – μάρτυροι – –]ΝΙΔΑ – – – Ο – – – – – – – – –

a Suppl. Dttb. || 1 fin. ΟΣ Mast., nihil in ectypo, suppl. Kla. || 2 fin. ΛΩ Lolling, unde μηνὸς ῾Ομο]λω[ΐου Dttb., μην Mast., sed solum μη in ectypo || 3 med. [Δίου] Kla. || 4 in. κ̣ος Mast., non in ect. || 5 in. [δαμος?] Kla. || 5 fin. ἀπ Mast., non in ect. || 8 fin. σῶ idem, solum σ in ect. || 13 fin. κα idem, non in ect. || 15 fin. ΗΛΙΝΟΞΕ Lolling, 'ex emendationibus, quae succurrunt, [Κ]λ⟨ε⟩ινόξενος maxime placet', Dttb., quod nomen revera in ect. legitur, Καινοξέν Mast. (ΚΑΙΝΟΞΕ etiam Rhusopulos) || 17 in. [μιος?] Kla. || 17 med. Τ Rhus., Loll., ect., non adnotat Mast. || 18 in. Mast., ΟΟΩΝ Loll., unde [Θ]όων Dttb. || 22/3 ΦΥΛΑ Loll., unde [ὁ χρεο]φύλα[ξ] Dttb., [Εὐ]θύδα|[μος] Mast., sed Lollingii lectio certa || 23 in. [Εὔμαιο]ς? Kla. coll. nr. *c* 17 || 24 legit Mast., deficit ect.

b Ectypo hic prorsus fere deficiente supra apographum Mastrokostae immutatum datum est, in quo omnes litterae, quas etiam Lolling legit, lineis subscriptis insignitae sunt. Suppl. Dttb. et Mast. || 1 Π▨ΤΟ▨▨Υ▨Ω▨ Loll. || 3 in. ΙΟΑ idem || 4 med. ᾿Αρσινοεύς· diffido lectioni.

c 1 fin. Εὐφάν[τ]|ου Dttb. ex apographo Lollingii, Εὐθυδί|κου Mast., Εὐμ̣αί|ου Bousquet, ect. || 4 ΤΩΙ Loll., τοῖ Mast., ect. || 6 ΚΑΙΣΩΜΑΚΙ▨ΙΟΝΟΙ Loll., unde καὶ σῶμα ⟨γυναι⟩κεῖον οἱ Dttb., corr. Mast. || 6/7 ᾿Αφροδισί|α̣ Mast., 7 in. . ΤΟ iam Loll., improbat ect. || 8 in. Σωσι[στρ]άτα Dttb. ex apographo Lollingii, corr. Mast. || 8 fin. ταῦτα πάντα Loll., Dttb., ect., Ναυπακτίαν Mast. || 9 med. ΓΗ Loll., corr. Mast., praebet revera ect. id, quod iam M. N. Tod, *Ann. Brit. Sch.* 18, 1911—1912, 112 postulaverat || 12 in. Σώστρατος Loll., corr. Mast. || 12 med. / . . ΟΤΙΩΝ Loll., unde [Δαμ]οτίων Dttb., Σοτίων Mast., potius Σωτίων ect. || 13 med. [Θ]υωνίδας Dttb. (Loll.), ect., Λεωνίδας Mast. per errorem, quem per litteras correxit; post prius nomen Εὔμαιος legit Loll. Π᾽. . ΟΣ, unde Πύ[ρρ]ος Dttb., corr. Mast. (repetitum est nomen Εὔμαιος, probabiliter per errorem) || 14 post Δαμόξενος nihil habet Loll., nomina supra posita legit Mast. (ect. lectionem probabilem sed non certam reddit) || 15/6 Lollingii non satis accuratam lectionem recte interpretatus est Dttb., praeterquam quod v. 16 in. [Ν]α[υπ]α[κτί]ων restituere voluit. Contra nomen Καρδιατίων legit Mast. improbante ect., quod καὶ Δεξίων praebere videtur.

d Litterae lineis subscriptis insignitae hodie non exstant, sed aut a Cyriaco aut a Lollingio lectae sunt. — 1 fin. Cyr. || 2 fin. idem || 3 in. Loll. || 3 fin. Ναυπα idem; ἐπ' ἐ Cyr. || 4 in. λευθερία Loll. falso || 4 fin. Cyr. || 5 totum versum om. idem || 5 fin. suppl. Dttb. || 6 in. ΕΙΣ Cyr., . Σ Loll. (unde δέ Dttb.), sed Ε revera in lapide (Rhusopulos, Mast., ect.) || 6 med. ΑΤΗΣ ΚΑΙ ΑΡΜΕΝΑ Cyr., ΑΤΕΛΕ . . ΑΡΜΕΝΑ Loll., corr. Fick et Dttb., legit Mast. || 6 fin./7 in. Cyr. || 7 fin. idem, qui tamen sequens nomen Σώσανδρος omisit || 8 med. ΒΡΣΚΟΣ Cyr., ΒΟΙΣΚΟΥ Loll., Βοΐσκος Mast., ect. minus clarum; ΑΤΡΑΦΑΤΗΣ Cyr., . . ΡΑΦΑΤΗΣ Loll., ᾿Ακ̣ραιάτης Mast., ᾿Αμφικράτης Bousquet (phot.), Α . Ρ̣Α̣ΦΑΤΗΣ ect. || 8 fin. Cyr., τάν etiam in lapide (Mast., ect.), ΕΜ Loll. per errorem, unde falso suppl. Dttb.

e Suppl. Dttb. || 1 ΩΡΑ Loll., corr. et suppl. Mast. || 3 ΟΥΜΕ Loll., unde v. 2/3 θε[αροῖς – – τ]|οῦ Με – – Dttb., θε[αροῖς Φίλωνος τ]|οῦ Με[νεμάχου] Nachmanson, *Ath. Mitt.* 1907, 64 coll. nr. 632, corr. et suppl. Mast. || 4/5 [Μ]|ελανθα – – Mast., improb. Loll., ect., [Δωροθ]|έα? Kla. || 6 ιόδωρος Σωσ – – Mast., improb. Loll., ect. || 10 in. ίαι Mast., improb. Loll., ect. || 12/3 ΓΕΝΗΤΙΜΑ – – |.Μ. . c. 6 . . ΝΑΣΑΡ Loll., τιμᾶ[ς|

.]μ. . . . . . νας ἀρ[γυ]|ρίου Dttb. adnotans: 'Vs. 13 inter τιμᾶς et ἀργυρίου videtur genetivus participii nescio cuius scriptus fuisse', corr. et suppl. Mast. || 16 fin. vel Σ[ωσι]- || 17 in. ΩΠΑΤΡΟΥ Loll., σιπάτρου Mast., improb. ect. || 19 fin./20 Σ[ω]σιμ|[ίδ]α, Κά[ρπ]ος Σι – – Dttb. (Loll.), corr. Mast. || 21—28 legit et suppl. idem probante ectypo, quod tamen v. 24 deficit.

f Suppl. Mast., versuum distinctionem corr. Kla. || supra v. 1 τιμ]ᾶς ἀ[ργυρίου Mast., non in ect. || 7/8 Kla., ἐχόντω Mast. || 8/9 legit et suppl. Kla., ἐπιτε[ιμᾶ]ν Mast. || 12 in. lectio certissima, [τ]ούτων αὐτῶν Mast., quod non intellegitur, mendum subesse videtur et supplendum [ζω]|ό⟨ν⟩των αὐτῶν, cf. *GDI* 1717_6: εἰ δὲ πρότερον θέλοι Ἀφροδισία ἀπολύεσθαι ἀπὸ Καλλιστράτου καὶ Θα[υμί]ου ζωόντων || 12/3 Kla., ὑπὲρ σαυτόν Mast. || 15 fin. Λευκ[ί]ας idem, sed pro Κ potius Ρ in ect. exstare videtur || 16 fin. sic ect., Λυκί[δας] Mast.

g Suppl. Mast. || 7 fin. Kla., Σω . . . ς Μειδ – – Mast. || 8 sic idem, ect. deficit.

a V. 15 Κλινόξενος = Κλεινόξενος. Idem nomen exstat in tit. Aegiensi *BCH* 1953, 618_{13}.

c V. 1 Εὔμαιος Πυθοδώρου Ναυπάκτιος· cf. ad nr. $636b_{10}$. 2 Ὁμολώϊος· sextus mensis Aetolicus. 3 Διονύσιος Εὐσθένεος (Ναυπάκτιος)· frater est Ἀρίσταρχος Εὐσθένεος Ναυπάκτιος, de quo cf. ad nr. 633_8. 9 i. e. 35 minae. 11 Θέων (Ναυπάκτιος)· fortasse idem atque μάρτυς manumissionis Naupacti nr. 625*b* et ἐν Κρουνοῖς nr. 638, 9, probabiliter pater Nicobuli (v. 14). 12 Ἀπολλώνιος (Ναυπάκτιος)· cf. ad nr. 638, 3_{15}. — Σωτίων (Ναυπάκτιος)· fortasse pater Delphionis tit. *d* (Mast.). 14 Δαμόξενος (Ναυπάκτιος)· cf. ad nr. 633_{13}. — Νικόβουλος Θέωνος (Ναυπάκτιος)· cf. ad v. 11. 17 Εὔμαιος Λύκου (Ναυπάκτιος)· cf. ad nr. $636b_{10}$.

d V. 1 Ἀρίστων Ἀριστωνύμου Ναυπάκτιος· idem scriba thearorum etiam nr. 638, 8_1, ubi cf. de tempore magistratus (post c. a. 141/0). Videtur filius (pater, Mast.) esse Ἀριστωνύμου τοῦ Ἀρίστωνος tit. g_2. — Διονύσιος· octavus mensis Aetolicus. 2 Σωτίων Ναυπάκτιος· fortasse idem qui μάρτυς manumissionis tit. c_{12} (Mast.). 5 Δαμοκλῆς Δαμοστράτου Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 638, 3_2. 8 (9) Σώσανδρος Λυκίδα (Ναυπάκτιος)· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 638, 5; eius frater probabiliter Λάμιος Λυκίδα Ναυπάκτιος, manumissor Delphis ἄ. Ἐμμενίδα τοῦ Καλλία = a. 163/2? (Daux, *Chron. delph.* L 36), *GDI* 1737 (Mast.). — In voce non certo lecta haud dubie nomen proprium latet, non ethnicum, ut putat Mast.

f V. 15 Ἀγέμαχος (Ναυπάκτιος)· idem μάρτυς manumissionis Delphis ἄ. Αἰακίδα = a. 173/2 (Daux, *Chron. delph.* L 26), *GDI* 1856 (Mast.). — Ἀριστοκράτης (Ναυπάκτιος)· fortasse idem μάρτυς manumissionis Naupacti etiam nr. 614 (Mast.). 17 Ἀριστέας (Ναυπάκτιος)· cf. ad nr. 638, 9_{25}. — Ταυρίσκος (Ναυπάκτιος)· idem archon et custos manumissionis Naupacti etiam nr. 641 (c. 200—180). 18 Ἀριστώνυμος Ἀριστοδάμου (Ναυπάκτιος)· cf. ad nr. 641_3.

g V. 1 Πυθόδωρος Ναυπάκτιος· idem scriba thearorum etiam nr. 639, 6 (c. med. s. II a.). 2 Λαφριαῖος· undecimus mensis Aetolicus. — Ἀριστώνυμος, Βίαιος, Εὔδικος οἱ Ἀρίστωνος Ναυπάκτιοι· de Aristonymo et Biaeo cf. ad nr. 641_3, de Eudico ad nr. 638, 5_3. 4 ὀρφανοφύλαξ· cf. ad nr. 643_2.

Quod ad tempus singulorum titulorum attinet, antiquissimus est tit. *f* (c. 200—180), sub quo postea tit. *g* inscriptus est atque ita quidem, ut eius primi duo versus in ultimo versu tit. *f* additi sint; tit. *g* est c. med. s. II a. tribuendus. Contra videntur tituli frontis omnes recentiores esse, quorum antiquissimus, ut ex eorum dispositione colligitur (aliter Mast.), haud dubie tit. *c* est (et ipse c. med. s. II a., cf. prosopographiam). Recentissimus est fortasse tit. *d*, qui tempori post c. a. 141/0 adsignandus est.

---

625 Magna stela lapidis calcarii a. 0,77, l. 0,74, undique, imprimis a dextra et in media superiore fronte laesa, inaedificata Naupacti in turri rotunda munitionum occidentalium oppidi sita in fundo, quem a. 1934 possidebat Χρίστος Παλαιογιάννης. Exarati sunt duo tituli (*a. b*). Litt. alt. *a* 0,015—0,02, *b* 0,013—0,016, interv. vers. *a* 0,005—0,01, *b* c. 0,005; *a* ΑΘΜΠ et ΠΣ, formae crassae, *b* ΑΜΠΣ, formae crassae et in inferiore parte tituli admodum detritae, itaque lectio difficillima. Commemoravi *SB Ak. Berlin* 1935, 693; ed. ex apographo meo Lerat I 91 s. nr. I (SEG XII 294). Cf. Lerat I 40 s. II 88. Exscripsi. *Ect.*

c. 200—180 a. *a* βουλ[α]ρχέοντος [τοῦ Λοκρικοῦ] τέλεος [Λ̣ . .⁴⁻⁵. .]-
νος Ἀγλινιέος (!), μηνὸς Παν[άμου ἀπ]έδοτο Σωκ̣[ρά]-
της Ναυπάκτιος [τ]οῖ Διονύ[σοι τοῖ ἐν Ν]αυπάκτοι σ[ῶ]-
[μ]α ἀνδρεῖον, ὧι ὄνομα Νικ[. . .ᶜ·⁷. . ., τ]ὸ γένος Θρᾶ[ικα],

⟦. . . .⟧ τιμᾶς ἀργυρίου Μ[ΜΜΜ. προαπ]οδόται κα[τὰ]
τὸν νόμον Βίαιος Ἱέρωνο[ς, . . . c. 8 . . .]ος Νικο . c. 4 .,
Λεοντομένη[ς . . c. 6 . . μ]άρτυ[ροι Καλλ]ίστρατ[ος]
Ἀγάθωνος, Σ . . c. 6 . . ος Ν[. . c. 5 . , Λε]οντομ[έ]-
νης Φρύνου, Ἀ[σκλαπι]άδας Ἀμ[υνάνδρ]ου, Φ[αλα]-
κρίων Νικο[κ]λέ[ος. ἁ ὠνὰ π]αρὰ τοὺς [ἄρχο]ν[τας]
καὶ Νικ[ί]αν Νικ[ολέωνο]ς καὶ Καλλίσ[τρατον Ἀ]-
γάθω[ν]ος. *vac.*

c. a. 153/2 *b* γραμματεύοντος θεαρο[ῖς Φ]ίλ[ωνο]ς τοῦ Ṃ[ενεμά]-
χου, μηνὸς Διον[υσίου ἀ]π[έ]δοτο – – – – – – –
ΩΛΕΑ Εὐκυλῆϊς τ[ῶι Δ]ιονύσωι τῶι ἐν Ν[αυ]π[άκτωι]
ἐπ' ἐλευθερίαι παιδάρια δ[ύ]ο, οἷς ὀνόματα – – – – –,
Φιλόνικος, οἰκογενεῖς, τιμᾶς ἀργυρίου |M|Μ. προ-
αποδότας κατὰ τὸν [ν]όμον Δαμέα[ς]. μάρτ[υ]ροι
Λάμιος Λεοντομένεος, . . τίων ΕὐΛ[. . c. 6 . ., Σώ]σανδ[ρος]
Σωσάνδρ[ου, Κλε]όνικο[ς – – – – – – – – – – – – –]ΟΣΚΛ – –
– –
– ΟΣ *vac.*
– Π – – – –
– ατος Δαμέα Εὐκυ[ληεῖς],
. 4—5 . . αρχος Θ . . c. 5 . . ς, Ἀρχέλαος . c. 4 . ΝΟ – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – – Θέωṿ – – – – – – – – – – – – – – – –
[– – – – – – – – – – – – – σ]τρατος Ἀριστων – – – – – – – – –
[– – – – – – – – – τὰν ὠνὰν φ]υλάσοντι (!) Φι – – – – – –
– –

Suppl. Kla. || 1—2 cf. nr. 618_{1-3} || 7 med. probabiliter Φρύνου, cf. v. 8/9 || 9 med. nunc Kla. || 13 cf. nr. 632_2 || 15 in. nomen Ὠδέας (cf. Pape-Benseler et Preisigke, *Namenbuch* s. v.) videtur serioris demum aevi esse || 17 pretium probabilius sex minarum revera nunc in ectypo legi videtur || 18 fin. nunc Kla. || 19 med. Φωτίων non tenendum neque Σωτίων; fortasse legendum Βο aut Βωτίων, quod nomen inauditum videtur.

a V. 1 cf. ad nr. 618_1, ubi vide etiam de aetate tituli. 2 Ἀγλινιεύς· de hac ratione scribendi cf. K. Dieterich, *Untersuchungen* 122 s. — Πάναμος· duodecimus mensis Aetolicus. 3 De Dionyso Naupacti culto cf. Lerat II 153. 8 Λεοντομένης Φρύνου(Ναυπάκτιος)· probabiliter etiam προαποδότας (v. 7) et archon huius anni, cf. nr. 618_{13}. 11 Νικίας Νικολέωνος (Ναυπάκτιος)· cf. ad nr. 616_{10}.

b V. 13 Φίλων Μενεμάχου Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 632_2, ubi vide etiam de anno eius magistratus. 14 Διονύσιος· octavus mensis Aetolicus. 15 Εὐκυλῆϊς· de hoc ethnico cf. Lerat I 70. Vetustior forma nominis fuit Οἰκυλειεύς. Eandem mutationem habes in nomine et ethnico oppidi Οἰάνθεια, cf. Lerat I 43 s. ('*Le passage – – n'est certainement pas phonétique. Il s'agit d'un phénomène d'étymologie populaire.*'). 19 Λάμιος Λεοντομένεος (Βούττιος)· cf. ad nr. 639, 5_3. 20 Κλεόνικος (Βούττιος)· probabiliter idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 638, 6. 26 Θέων haud dubie Naupactius (recensentur inter testes deinceps Buttii, Eucyleenses, Naupactii), de quo cf. ad nr. 624 c_{11}.

626 Lapis calcarius rutilus a tergo et a dextra fractus, cuius pars superior dolata est, a. 0,195, l. max. 0,57, cr. 0,33. Inaedificatus erat Naupacti supra portam tertii munimentorum orbis castelli, nunc Patris in museo. Litt. alt. 0,016—0,02 (o minus), interv. vers. c. 0,006; Α Μ Π Σ. Ed. E. Mastrokostas, *Rev. ét. anc.* 66, 1964, 301 nr. V cum imag. phot. (tab. VIII 2). Ectypum contuli. *Ect.*

s. II[1] a. στραταγέοντος Πανταλέωνος [– – – – – – – – ἀπέδοτο – – – – – – – –]
Ναυπάκτιος τῶι Διονύσωι τῶι [ἐν Ναυπάκτωι σῶμα – – – – οἰκογενῆ]
ἐγ Ναυπάκτου, τιμᾶς ἀργυρίου Ṃ[– – προαποδότας – – – – – – μάρ]-
τυροι Λυσίμαχος, Σωσικράτης, –
τὰν ὠνὰν φυλάσσοντι Λυκίδα[ς – – – – – – – – – – – – – – –].
vac.

Suppl. Mastrokostas || 2 fin. Kla. coll. nr. 624 e_{12}, τὸ γένος Mast.

V. 1 Litterarum formae docent non praetorem Pantaleonem I tertii saeculi sed Pantaleonem II intellegendum esse, qui tribus praeturis functus est (IG IX 1² fasc. 1 p. LI): a. 186/5, a. 180/79 vel 179/8 (cf. G. Daux, *BCH* 58, 1934, 162), a. 174/3. De quota hic agatur, plane ignoratur. 4 Σωσικράτης (Ναυπάκτιος)· probabiliter idem μάρτυς manumissionis Naupacti etiam nr. 630. 5 Λυκίδας (Ναυπάκτιος)· haud dubie idem μάρτυς manumissionis Naupacti nr. 630 et probabiliter etiam pater Lamii Naupactii, venditoris Delphis ἅ. Ἐμμενίδα τοῦ Καλλία = a. 163/2? (Daux, *Chron. delph.* L 36), *GDI* 1737, et Sosandri Naupactii, de quo cf. ad nr. 638, 5_{11}. Contra Mast. utrumque paulo recentiorem putat Lycida tituli supra positi.

---

627 Naupacti 'in moeniis ad Orientalem partem', Cyriacus. Edd. (C. Moroni), Epigrammata reperta per Illyricum a Cyriaco Anconitano apud Liburniam (c. 1660) p. VII nr. 60; L. A. Muratori, Novus thesaurus II (1740) p. DXCII nr. 1 e schedis suis (cf. ad nr. 760) et Barberiniis Cyriaci (cf. E. W. Bodnar, *Cyriacus of Ancona and Athens* 1960, 74 ss.) (CIG I 1757; Le Bas-Foucart II 1023; *Bezzenb. Beitr.* VII 251 nr. 3. 4; *GDI* 1426. 1427; IG IX 1, 372. 373). Frustra quaesivi.

(Moroni)

ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ. ΚΛΕΑΝΣΕΥΟΝΤΟΣ. ΘΕΑΡΟΙΣ. ΛΕΩ. ΕΥΔΟΚΕΟΥΣΑΣ. ΚΑΙ
ΤΑΣ. ΜΑΤΡΟΣ. ΕΥΘΥΑΙ. ΝΙΚΑΙΑ. ΑΠΟ. ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ. ΑΠΕΔΟΝΤΟ. ΤΩ. ΔΙΟ.
ΝΥΣΙΩ. ΕΔΟΤΟ. ΤΩ. ΔΙΟΝΥΣΩΙ. ΤΩ. ΕΚΤΩΙ. ΕΠ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΙ. ΣΩΜΑ. ΑΝΔΡΕΙΟΝ
ΝΑΥΠΑΚΤΩΙ. ΕΠ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΙ. ΣΩ. ΛΥΚΙΔΟΣ. ΟΙΚΟΓΕΝΗ. ΤΙ. ΜΣ. ΔΡΙΟΝ. ΩΙΟ.
ΝΟΜΑ. ΑΡΙΩΝΟΙΚΟΣ. ΤΙΜΑΣ. ΑΡΓΥΡΙΟΥ. ΝΟΣ. ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ. ΝΙΚΟΚΟΥΛΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΩ.

(Muratori)

ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΚΛΕΑΝΣΕΥΟΝΤΟΣ ΘΕΑΡΟΙΣ ΛΕΩ▨▨
ΕΥΔΟΚΕΟΥΣΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΜΑΤΡΟΣ ▨▨▨▨▨ ΕΥΘΥΑΙ
ΝΙΚΑΙΑ ΑΠΟ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ ΑΠΕΔΟΝΤΟ ΤΩ ΔΙΟΝΥΣΙΩ
ΤΩ ΕΚ ΤΟΙ ΕΠΕΛΕΥΘΕΡΙΩΙ ΝΑΥΠΑΚΤΙΩ ΣΩΜΑ ΑΝΔΡΕΙΟΝ ΩΙ
ΟΝΟΜΑ ΑΡΙΩΝΟΙΚΟΣ ΛΥΚΙΔΟΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΣ ΤΙΜΑΣ
ΑΡΓΥΡΙΟΥ Μ̄Σ̄. ΑΡΙΟΝ ΥΙΟΣ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΝΙΚΟΚΛΑΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΥ

'Apparet a Cyriaco duos titulos, quorum unus iuxta alterum in eadem lapidis planicie exaratus erat, in unum confusos esse. -- Cyriacus versus non separavit, Muratorii vero divisionem arbitrariam esse eo certius est, quia versuum vera confinia indicant lacunae non significatae vs. 3 paullo ante medium, vs. 4 post tertiam litteram, vs. 5 post quintam', Dttb.

Titulos sic fere restituere conati sunt Boeckh et Dittenberger, quorum ille haec adnotat: 'Pro fundo posui textum Cyriaci; nam Muratoriana texta in universum minus sunt fida. Uterque vero mire discrepat'.

c. a. 152/1 ***a*** στραταγέοντος Κλεάν⟨δ⟩[ρου[1]) – – – – – – συν]ευδοκεούσας καὶ τᾶς ματρὸς Νικαία⟨ς τᾶς⟩ Ἀπο[λλ – –] Ναυπακτίας[2]) ἀπέδοντο τῶ⟨ι⟩ Διονύσ⟨ωι⟩ τῶ⟨ι⟩ ἐ[ν Ναυπά]κτωι ἐπ' ἐλευθερίαι σῶμα ἀνδρεῖον, [ὧι ὄνομα] Λυκίδ[ας, τὸ γέν]ος[3]) οἰκογενῆ, τιμ[ᾶ]ς [ἀργυρίου – – προαποδόται κατὰ τὸν νόμον[4]) – –]νος Ἀριστάρχου, Νικό⟨β⟩ου⟨λ⟩ος Διονυσ⟨ο⟩[δώρου[5]) – – – –]

c. a. 135/4 ***b*** [γραμματ]εύοντος θεαροῖς Λεω[νίδα[6]), μηνὸς] Εὐθυαί[ου[7]) – – – – – ἀπ]έδοτο τῶ⟨ι⟩ Διονύσωι [τῶι ἐν] Ναυπάκτωι ἐπ' ἐλευθερίαι σῶ[μα ἀν]δρ[ε]ῖον, ὧι ὄνομα Ἀρίων, οἰκο[γενέ]ς, τιμᾶς ἀργυρίου – – –

1) Κλεαν – – ς Boeckh, 'Κλεάν[ορο]ς Fick; sed cum hic incipiat lacuna usque ad ΕΥΔΟΚΕΟΥΣΑΣ pertinens, litteram Σ pro Δ lectam existimaverim proclivi errore et nomen multo frequentius Κλεάν[δρου] reposuerim', Dttb. De praeturae tempore cf. IG IX 1² fasc. 1 p. LII. 2) τᾶς ματρὸς – – τᾶς Νικά⟨τ⟩α ἀπὸ Ναυπακτίας Boeckh, Fick, corr. Dttb. (τᾶς add. Kla.). 3) 'Lacunam Fickius agnovit et explevit acumine egregio, cum Boeckhius Λυκῖ⟨ν⟩ος emendasset', Dttb. 4) Kla., μάρτυροι reliqui. 5) Cum Boeckh nomen ΔΙΟΝΥΣΩ de tertio quodam titulo superesse putaverit probante ut videtur Fickio, Dittenberger probabilius hoc nomen patronymicum Nicobuli interpretatur atque adnotat: 'ΔΙΟΝΥΣΩ facilius ex Διονυσο[δώρου] quam ex Διονυσίο[υ] corrumpi potuisse sponte patet.' 6) Hoc supplementum, quod Boeckh (et Fick) proposuit, Dittenberger autem non probavit, optime commendatur titulo nr. 639, 7_4, ubi confer. 7) 'Εὐθύ⟨δ⟩ι[κος]Boeckh et Fick, sed apparet nomen mensis esse', Dttb. Est quintus mensis Aetolicus.

628 Lapis calcarius a tergo et a dextra fractus, in fronte laesus, a. 0,292, l. 0,415, cr. 0,42. Inaedificatus erat Naupacti in muro castelli, qui est septemtrionem versus ab horologio iuxta hortum 'Ανδρέα Κοτσόνι, nunc Patris in museo. Exstant reliquiae trium manumissionum *(a. b. c)*, quarum initia in lapide a sinistra contiguo exarata erant. Litt. alt. *a* 0,016 (0 minus), *b* 0,019—0,026, *c* c. 0,015 (0 minus), interv. vers. *a* 0,006, *b* c. 0,012, *c* c. 0,005; *a* ΑΜΣ, *b* Α et ΑΠΣ, *c* ΜΠΣ. Ed. E. Mastrokostas, *Rev. ét. anc.* 66, 1964, 301 s. nr. VI cum imag. phot. (tab. VI 2). Ectypum contuli. *Ect.*

c. med. s. II a.

a [γραμμ]ατε[ύοντος θεαροῖς – – – ἀπέδοτο – – – – τῶι Διονύσωι τῶι ἐν Ναυπάκτωι σῶμα – – – – – – – –]
[ὄνομα] ΔΕΛΜΙΣ, τὸ γέ̣ν̣ο̣ς̣ [– – τιμᾶς ἀργυρίου – – προαποδότας κατὰ τὸν νόμον – – – – – – – – μάρτυροι]
[. . . . δ]αμος, Λύκος, 'Αρμό⟨δ⟩ιο[ς –].

intervallum 0,023

b [γραμμ]ατεύοντος θεαροῖς 'Αρι[– – – – – – – ἀπέδοτο – – – – – – – – – – συνευδοκεούσας καὶ τᾶς – – – – – – καὶ]
[ὀρφανο]φύλακος . . ^{5} . . τῶι Διον[ύσωι τῶι ἐν Ναυπάκτωι σῶμα– –ὄνομα– –τὸ γένος– –τιμᾶς ἀργυρίου]
. . . ^{6} . . . προαπο[δότας κ]ατὰ τὸν ν[όμον – – – – – – – – – – – – – – μάρτυροι –]
. . . ^{6} . . . Φιλόδ[αμος, Διο]νύσιος, Ν –.

intervallum c. 0,005

c [– – – τοῖ Διονύ]σοι το[ῖ ἐν Ναυπάκτ]οι ἐπ' ἐλευθ[ερίαι σῶμα –]
[– – – μάρτυρο]ι Σῖμος, ... $^{c. 11}$ . . . . κλέος, Λυκ̣– –

vacat

Suppl. Mastrokostas || 2 med. Δέλμις idem, sed fortasse nomen longius fuit || 3 fin. Kla. (ΛΙΟ lapis), 'Αρμολιθ[ο – –] Mast. || 4 fin. 'Αρισ – – idem || 5 in. cf. nr. 624 g_4 || 5 med. Κ[λ]ε̣ῶς Mast., sed lapis hoc loco valde deletus, ect. plane deficit || 9 fin. – – κλέος Kla., – – τ̣έλεος Mast. improbante ectypo.

Quod prosopographia nihil prodest, aetas titulorum non multum tempore inter se distantium colligi potest solum ex litteratura, quae med. fere saec. II a. indicare videtur. — Mast. putat lapidem quondam templo Dionysi prope limen insertum fuisse: '*Fragment de calcaire qui a appartenu à l'assise supérieure de la crépis, près du seuil de la porte du temple de Dionysos; – – à la partie supérieure, on observe des traces de l'entaille pour placer le chambranle de bois de la porte*'.

III. EX SERAPEO NAUPACTIORUM.

Situm fuit in oppido ipso prope ecclesiam 'Αγ. Παρασκευή, cf. lemma nr. 630.

629 Fragmentum lapidis calcarii undique mutilum a. 0,21, l. 0,44, cr. 0,145; vidi Naupacti in domo, quam a. 1934 Κωνσταντῖνος Μανιώτης, a. 1960 Κώστας Καρανικόλας possidebat. Litt. alt. 0,012—0,02, interv. vers. 0,005; ΑΡΠΣ. Commemoravi *SB Ak. Berlin* 1935, 694; ed. ex apographo meo Lerat I 92 nr. I (SEG XII 295). Exscripsi. *Ect. Phot.* (tab. VII 16).

a. 182/1 [στραταγέοντος 'Αρ]χεδάμου Φόλα τὸ τρίτον, μηνὸς
[. . . ^{7} . . . ἀπέδοτο Κ]όνων Ναυπάκτιος τῶι Σαράπε[ι]
[σῶμα ἀνδρεῖον, ὧι ὄ]νομα Πλεῖστος, τὸ γένος Φοίνικ[α],
[τιμᾶς ἀργυρίου |Μ| Μ]. προπωλέοντι κατὰ τὸν νόμον
. . . . ^{15} . . . . αρχος Πυρρία Ναυπάκτιοι. παρα-
[μεινάτω δὲ Πλεῖστ]ος παρὰ Κόνωνα, ἕως κα βιοῖ Κόν[ων]·
[εἰ δὲ μὴ παραμείναι, καθὼ]ς γέγραπτ̣α̣ι, ἀτελὴ̣[ς ἔστω]
[ἁ ὠνά –]

Suppl. Kla. || 1 in nomine 'Αρχεδάμου altera littera α ex η correcta || 4 spatium docet pretium nonnisi duas notas continuisse; proinde ut supra supplendum videtur.

V. 1 Tertia praetura Archedami Pholae in annum 182/1 incidit, cf. IG IX 1^2 fasc. 1 p. LI. 2 De Sarapide cf. ad nr. 630_3.

630 Duo fragmenta lapidis calcarii *(a. b)* undique mutila, quae Naupacti a. 1933 alterum iuxta alterum inaedificata limini portae domus, quam possidebat Δημήτριος Σερεμέτις (sitam prope ecclesiam Ἁγ. Παρασκευή), vidi; fragmenta in hoc fundo ipso inventa erant; nunc frg. *a* Naupacti in bibliotheca Παπαχαραλάμπειος asservatur, de frg. *b* non constat. Frg. *a* a. 0,165, l. 0,48, *b* a. 0,16, l. 0,585. Litt. alt. 0,013—0,017, interv. vers. non constans; Α et Α Μ Ν Π Σ. Commemoravi *SB Ak. Berlin* 1935, 694; ed. ex apographo meo Lerat I 92 nr. II (SEG XII 296). Exscripsi. *Ect.*

s. II¹ a. [– ἀπέ]- *a*
[δοτο] σ̣[υνευδοκέοντος καὶ τοῦ υἱοῦ(?) – – –]
. . .α Νικάδας Τριχονεὺς ἐπ' ἐ[λευθερίαι τῶι]
[Σ]αράπει τῶι ἐν Ναυπάκτωι σῶμα ἀ[νδρεῖον],
[ὧι ὄ]νομα Νουμήνιος, τὸ γένος Σύρον Ο – –,
[τε]χνίταν ἀρτοποιόν, τιμᾶς ἀργυρίου ⌈Μ⌉. [προπω]-
[λε]ῖ κατὰ τὸν νόμον Σωσίπατρος Ναυπ[άκτιος].
[μά]ρτυροι Νικίας, Σωσίπατρος, Αἰσχίνα[ς, – –]-
. . . ης, Λέων, Ἀγίας, Ἀσκλαπιά[δ]ας, ▨ – – –
. . . ΙΛ . . ς, Σωσικράτη[ς, – – – – – – – – – – –]

[– – – – – – – – – – – – – – – – – – –, Με]λήσα[ν]- *b*
[δρ]ος, [. . . . . .c. 13. . . . . ., Κά]σσανδρος, Λυκίδα[ς]
[Ν]αυπάκτιοι. τὰν ὠνὰν φυλάσσοντι Ξεναρχ[ί]-
[δα]ς ὁ ἄρχων, Νικίας Διονυσίου, Καλλίδαμος
[Πύρρ]ου, Λύκος Νικέα. *vac.*

Suppl. Kla. || 4 fin. Ὀ[ρθωσιῆ]?, cf. Σύρον Βηρύτιον *GDI* 2183_5 || 5 fin. propter spatium probabiliter pretium non fuit maius quinque minis || 10 quot versus, si aliqui, inter vs. 9 et 10 interciderint, incertum est || 14 in. cf. Πύρρον Καλλιδάμου Ναυπάκτιον *GDI* 2049_4; vide infra.

V. 3 De Sarapide Naupacti culto cf. Lerat II 156. Ceterum vide P. M. Fraser, *Two studies on the cult of Sarapis in the Hellenistic world* (= Opuscula Atheniensia III 1960, 1 ss.), imprimis p. 42 ss. 4 Alius servus Syrius nomine Νουμήνιος recurrit in manumissione Delphica *GDI* 2275_4; cf. etiam M. Lambertz, *Die griech. Sklavennamen* 65. 5 τεχνίτας ἀρτοποιός· cf. τεχνείταν σκυτῆ *GDI* 2094, τεχνῖτιν ῥαφίδηαν *FD* III 2, 230. III 3, 26 al.; vide M. N. Tod, *Epigraphical notes on freedmen's professions* (= Epigraphica XII 1950). 7 Αἰσχίνας Ναυπάκτιος· idem fortasse nr. 620_{12} (Lerat II 188 s. v.). 9 Σωσικράτης Ναυπάκτιος· probabiliter idem μάρτυς manumissionis Naupacti etiam nr. 626. 11 Λυκίδας Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 626_5. 13 Καλλίδαμος [Πύρρ]ου (Ναυπάκτιος)· eius pater Πύρρος Καλλιδάμου Ναυπάκτιος, βεβαιωτήρ manumissionis Delphis a. 201/0, *GDI* 2049.

Litterarum formae priorem partem saec. II a. Chr. produnt, cf. etiam ad v. 13.

IV. EX AESCULAPIO ἐν Κρουνοῖς.

De hoc fano, quod duarum fere horarum intervallo orientem et septemtrionem versus a Naupacto in loco, qui hodie vocatur Λογγά, situm oppidi Buttiorum (cf. ad nr. 634_2) fuit, vide quae W. J. Woodhouse, Aetolia (1897) 331 ss., E. Nachmanson, *Ath. Mitt.* 32, 1907, 1 ss., Lerat I 93 s. 228 exposuerunt. Tituli aut in separatis lapidibus, qui praeter nr. 631 in angusta valle torrentis, quae est infra templum, inventi sunt (nr. 631—637), aut in columna (nr. 638) aut in duabus antis (I. II) (nr. 639 et 640) exarati sunt.

631 Stela lapidis subrubri infra fracta a. max. 0,325, l. 0,32, cr. 0,065, inventa a. 1953 in vico *Skala* (prope quem antiquus Βουττός situs erat, cf. ad nr. 634_2), nunc Naupacti in bibliotheca Παπαχαραλάμπειος. Litt. alt. 0,01—0,015, interv. vers. 0,007; Α et Α Μ et Μ Π Σ et Σ. Commemoraverunt P. M. Fraser, *Gnomon* 26, 1954, 249; *BCH* 79, 1955, 257; edd. Στέφ. Ν. Κουμανούδης, Νέον Ἀθήναιον I 1955, 59 s. (SEG XIV 469); ectypo collato (Kla.) SEG XVI 363. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* (tab. VIII 17).

c. 163/2 στραταγέοντος Τεισίππ-
ου Τριχονέος, μηνὸς Ἀθα-
ναίου ἀπέδοτο Δίων ⟨Ν⟩αυπά-
κτιος σῶμα ἀνδρεῖον τῶι Ἀ-
σκλαπιῶι τῶι ἐν Κρουνοῖς τι-
μᾶς ἀργυρίου ἐπ' ἐ⟦. .⟧ λευ-
[θ]ερίαι ⌉Μ⌈, ὧι ὄνο[μ]α Θρασύμ-
[αχ]ọς, τὸ γένος Μ̣άγνης. βε-
[βαιωτ]ῆ̣ρες κατὰ τὸν νόμο-
[ν . . .^{6}. . .]ιος Δίωνος Ναυ-
[πάκτιος, . .^{4}. .]ων Βούττι-
[ος. μάρτυροι Α]ἰ̣σχύλος
– – – – – $^{c. 15}$ – – – – –ς Προ-
– – – – – – – – – – – – – –

Suppl. Kum. || 3 fin. ΔΙΩΝΑΥΠΑ || 8 in. legit et suppl. Kla.

V. 1 Prima Tisippi praetura c. a. 163/2 tribuenda est, cf. IG IX 1^{2} fasc. 1 p. LII. 2 Ἀθαναῖος· secundus mensis Aetolicus. 10 Probabiliter filius manumissoris (Kum.). 11 Videtur aut Θράσων Εὐξενίδα Βούττιος (cf. ad nr. 638, 6_{2}) aut Πέτρων Βούττιος (nr. 638, 4_{23}) fuisse.

632 Lapis calcarius a. 0,48, l. 0,72, cr. 0,33. Litt. alt. 0,013. Ed. A. Nikitsky, *Žurn. Min. Nar. Prosv.* 1884, *Dekabr* 47 ss. nr. 1 [non vidi] (E. Nachmanson, *Ath. Mitt.* 32, 1907, 35 nr. 26). Cf. A. Nikitsky, l. c. 1911, *Mart* 117 s. Lapidem frustra quaesivi.

c. a. 153/2 γραμματεύοντος θεα-
ροῖς Φίλωνος τοῦ Μενεμάχου, μηνὸς Ἱπποδρο-
μίου ἀπέδοντο Δαμώ, Λύκος Καφρεῖς τοῖ Ἀσκλαπιοῖ
τοῖ ἐν Κρουνοῖς παιδάριον καὶ κορίδιον οἰκογενῆ ἐπ' ἐ-
λευθερίαι, οἷς ὀνόματα τοῖ μὲν παιδαρίοι Ἀριστοκράτης,
τοῖ δὲ κορασίοι Νικάσιον, τιμᾶς ἀργυρίου ⌉Μ⌈. προαποδότας
κατὰ τὸν νόμον Μενέστρατος Θεοδώρου Ποτιδανιεύς.
μάρτυροι Ἀντίμαχος, Γλαῦκος, Δαΐλοχος, Δικαίαρχος
Καφρεῖς, Λάμπις, Λάμιος Βούττιοι, Τείσαρχος Ναυπά-
κτιος. τὰν ὠνὰν φυλάσσοντι οἱ ἄρχοντες τῶν Βουττί-
ων Λάμιος Ἀλεξομενοῦ Βούττιος, ⟨τῶν Ναυπακτίων⟩ Τείσαρχος Λύκου
Ναυπάκτιος.

11 τῶν Ναυπακτίων add. Lerat, cf. infra.

V. 2 Annus scribae thearorum Φίλωνος τοῦ Μενεμάχου, qui etiam nr. 625 *b* exstat, inde definitur, quod archon Buttiorum Λάμιος Ἀλεξομενοῦ (v. 11) anno alterius praeturae Trichae Stratii, i. e. c. a. 153/2 (cf. IG IX 1^{2} fasc. 1 p. LII), munere functus est, cf. nr. 638, 12. — Ἱπποδρόμιος· decimus mensis Aetolicus. 3 Δαμώ· probabiliter eadem atque Δαμὼ Δορκίνα Καφρεάς nr. 639, 12, cf. Lerat I 66[1]. — Καφρεύς· de hoc ethnico cf. Lerat I 66. 69. 70. 7 Ποτιδανιεύς· de Aetolorum oppido Potidania cf. *RE* XXII 1037 ss. 9 Λάμπις Βούττιος· cf. ad nr. 634_{12}. 11 Λάμιος Ἀλεξομενοῦ Βούττιος· archon Buttiorum et φυλάσσων τὰν ὠνὰν ἐν Κρουνοῖς etiam nr. 638, 12; προαποδότας manumissionis ibidem nr. 639, 9. — Nikitsky cum primo verba οἱ ἄρχοντες τῶν Βουττίων ad ambo viros sequentes rettulisset, ergo sumpsisset Naupactium etiam Butti munere archontis fungi potuisse, quam sententiam Nachmanson (l. c. 49) probavit, deinde (l. c. 1896, 67 ss. [non vidi] et 1911, 117 s.) potius post verbum Βουττίων interpunxit, ita ut non solum omnes Buttiorum archontes sed etiam duo homines privati, alter Buttius, alter Naupactius, manumissionis instrumentum custodirent. Probabilius autem mihi quidem videtur Lerat (II 127[1]) coniecisse ante nomen Τείσαρχος verba τῶν Ναυπακτίων per errorem excidisse.

633 Lapis calcarius l. 0,38. Litt. alt. c. 0,011. Ed. A. Nikitsky, *Žurn. Min. Nar. Prosv.* 1884, *Dekabr* 47 ss. nr. 8 [non vidi] (E. Nachmanson, *Ath. Mitt.* 32, 1907, 44 s. nr. 34). Cf. A. Nikitsky, l. c. 1911, *Mart* 152 s. Lapidem frustra quaesivi.

c. a. 150/49 στραταγέοντος Ἀρκίσωνος Καλυ-
δωνίου, μηνὸς Διονυσίου Σάτυρος Ἀ-
[ρι]στοφίλου Φυλλαῖος ἀπέδοτο ἐπ' ἐλευ-

θερίαι τῶι Ἀσκλαπιῶι τῶι ἐν Κρουνοῖς σῶ[μα]
ἀνδρεῖον, ὧι ὄνομα Ἀ[σ]κλαπιάδας,
τιμᾶς ἀργυρίου |M| M. β[εβαιωτὴρ κατὰ τὸν]
νόμον Ἀριστόμαχος Ἀλεξ[ιδάμου? Βούτ]-
[τιος]. τὰν ὠνὰν φυλάσσοντι Ἀρίσταρχ[ος]
[Ε]ὐσ[θέ]νεος, Λυκίσκος Λάκωνος Ναυπάκτι-
οι. μάρτυροι Νικόδαμος Λαμίου, Ἁγήτας Ἀμ[υ]-
νανδρο., Ἀρίστων, Ἑρμίας, Σωσίπατρος
[Δ]αμονίκου, Ἀντίδωρος Κρίτωνος, Μενέ-
μαχος Μ̣[έν]ωνος, Δαμόξενος Εὐνόστου,
Λάμ[ι]ος, Δίων Πολεμάρχου Ναυπάκτιοι,
. . . . .[10]. . . . . Βούττιοι, Σύων, Μικκίων Κα-
φρεῖ[ς].

Suppl. Nikitsky || 3 in. An Ἀ|[ρι]στοβούλου? Vide infra || 3 med. Φυλλαῖος Nik. l. c. 1896, 64 [non vidi] || 7 fin. Nachmanson; etiam Ἀλεξ[ομενοῦ] vel Ἀλεξ[ιάδα] in censum venire monet Nik. l. c. 1911, 152/3 || 9 in. Nachm., prob. Nik. l. c. 1911, 153 || 11 in. Ἀμύνανδρο[ς] aut Ἀμυνάνδρο[υ], cf. infra || 13 Κ[ρίτ]ωνος Nik., Μ̣[έν]ωνος? Nachm., quam lectionem non improbat Nik. l. c. 1911, 153, cum Κ non plane certum sit || 13 fin. Εὐνόστου lectio recta, cf. Nik. l. c. 1911, 153.

V. 1 Cum hic titulus ut reliqui saeculi secundi a. Chr. sit, cogitari non potest de praetore Arcisone saeculi tertii a. Chr., sed alter cognominis exstat, cui c. a. 150/49 attribui (IG IX 1² fasc. 1 p. LII). 2 Διονύσιος· octavus mensis Aetolicus. — Σάτυρος Ἀριστοφίλου Φυλλαῖος· cf. ad nr. 634_{7}. Quod vero nr. 639, 2 βεβαιωτήρ manumissionis ἐν Κρουνοῖς audit Σάτυρος Ἀριστοβούλου Φυλλαῖος, mihi quidem in suspicionem venit de uno eodemque viro agi, i. e. cum nr. 639, 2 de lectione constet, in titulo supra posito patronymicum non recte lectum esse, sed hic quoque Ἀριστοβούλου exaratum esse. 3 Φυλλαῖος. cf. ad nr. 677_{23}. 7 Ἀριστόμαχος Ἀλεξιδάμου(?) Βούττιος· cf. ad nr. 635_{16}. 8 Ἀρίσταρχος Εὐσθένεος Ναυπάκτιος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 639, 6; frater est Διονύσιος, manumissor Naupacti nr. 624 *c* (Nachmanson, l. c. 63). 10 Ἀμύνανδρος Ναυπάκτιος· cf. Ἀμύνανδρον Τεισάνδρου Ναυπάκτιον nr. 638, 6, qui et ipse μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς est. Fortasse igitur supplementum Ἀμύνανδρο[ς] praeferendum est. 12 Μενέμαχος Μένωνος Ναυπάκτιος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 639, 6. 640 *e*. 13 Δαμόξενος Εὐνόστου Ναυπάκτιος· idem fortasse μάρτυς manumissionis Naupacti nr. 624 *c*. Ad nomen Εὔνοστος cf. J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1959 p. 193. 15 Σύων Καφρεύς· de nomine cf. Nachmanson, l. *e.* 67; Bechtel, *H. P.* 411; de ethnico ad nr. 632_{3}. — Μικκίων Καφρεύς· idem haud dubie προαποδότας manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 639, 12.

---

634 Lapis calcarius leucophaeus in duas partes contiguas fractus, ab utroque latere et supra laesus, a. 0,30, l. 1, 14, cr. 0,52. Invenit lapidem a. 1933 Klaffenbach quinquaginta fere metris supra columnam (i. e. adversa ripa) proxime torrentem inversa positura iacentem, atque ita quidem ut superior dexter angulus in terra infixus esset; totum lapidem vidit ibidem a. 1947 Lerat, frustra tamen a. 1951 quaesivit, sed a. 1953 repperit P. M. Fraser (*Gnomon* 1954, 249) eodem loco, denuo autem semiobrutum terra. Exstant duo tituli *(a. b)*. Litt. alt. *a* 0,0085—0,013, *b* 0,011—0,013, interv. vers. *a* 0,005, *b* 0,005—0,007; formae litterarum fere eaedem Α Μ et Μ Π Σ et Σ Ω, sed titulus *a* minus diligenter incisus. Commemoravit G. Klaffenbach, *SB Ak. Berl.* 1935, 694 s.; ed. Lerat I 94 ss. ex utriusque apographo cum imag. phot. tab. VII 4 et VIII (SEG XII 299. 300). *Ect.*

a. 137/6? ***a*** [σ]τραταγέον[τος τῶ]ν Αἰτωλῶ[ν] Ἀντιόχου [Ἀν̣ . . . c. 8 . . .]ου, ἐν δὲ [Ναυ]πάκτοι γραμ-
ματεύοντος θ[ε]α[ροῖς] Λύκου τοῦ Λύκου, ἐν δὲ Βουττοῖ ἀρχόντων Ἑλλανίκου τοῦ Λαμ[ίου],
Λυκίου τοῦ Λαμίου, μηνὸς Προκυκλίου ἀπέδοτο . . c. 6 . . Λλίας Ἀκ[ωτ]ι̣ε̣ὺς τοὶ Ἀσκλα[πι]-
οῖ τοὶ ἐν [Κ]ρουνοῖς τοὶ ἐν Βουττοῖ σῶμα γυναικεῖον, [αἶ ὄνομα . . c. 6 . . , ο]ἰκογενῆ, ἐ̣π̣' ἐ̣λ̣[ευ]-
θ̣ερί[αι] τιμᾶ[ς] ἀργυρίου |M| ΜΜΜ⊣. προαποδότ[αι κατὰ τὸν νόμον . . c. 5 . .]μος, Μ . . κ . . . Ἀ-
κ̣ωτιεῖς. τὰν ὠνὰν φυλάσσοντι Παυσανίας Φυλλαῖος, Σατυρῖν̣ο[ς] Ἀκ̣ωτιεύς. μάρ-

τυροι Λυ . οίτιος, Λεοντεύς, Λάδαμος, Δύρων Ἀκωτιεῖς, Σάτυρος, Ξενοκρά[της, Στ]ρατ̣όλαος
Φυλλαῖοι, Φαλακρίων, Δαμάρετος, Τελέσαρχος Δαστι⟨ά⟩δαι, Δωρίμαχος – – – – –
Ἁγήτα⟨ς⟩, Στ[έ]φ⟨α⟩νος, Πυρρανοίδας Ἰστώριος. *vac.*
c. a. 141/0 *b* [σ]τρα⟨τα⟩γέοντος τῶν Αἰτωλῶν Νικιάδα τοῦ Λέωνος Ἀπειρικοῦ, ἐν δὲ Ναυπάκτοι γρ-
[α]μματεύοντος θεαροῖς Φίλωνος τοῦ Σωσάνδρου, ἐν δὲ Βουττοῖ ἀρχόντων Λεο[ν]-
[τ]ομένεος, Λαμίου τοῦ Εὐξενίδα, Ἀρίστωνος, μηνὸς Λοφριαίου Λάμπις Γάστρωνος Βού[ττ]-
[ιος] ἀπέδοτο τοῖ Ἀσκλαπιοῖ τοῖ ἐν Κρουνοῖς, συνευδοκέοντος καὶ τοῦ ὑοῦ Γάστρωνος, [σῶ]-
[μα γυνα]ικ̣ῆον, αἶ ὄνομα Ε . . c. 5 . ., τὸ γένος οἰκογενῆ, ἐπ' ἐλευθερίαι τιμᾶς ἀργυρίου μν[ᾶν]
[. c. 3 . προαποδότας κατὰ τὸν νόμον] Ἀ̣έροπος Συνμάχου Ἰστώριος. τ[ὰν] ὠ[νὰν φ]υ[λάσσοντι]
[οἱ ἄρχοντες Ἀρίστων, Λάμιος, Λε]οντομένης. μάρτυροι Ἀριστο – – – – – – – – – – – – – – –
[– – – – – – – – c. 23 – – – – – – – – Λυκί]σκος οἱ Θράσωνος, Δαμόνο[μος – – – – – – – – – – – –]

vacat

Pleraque legit et supplevit Lerat, qui etiam meas primas lectiones sinistrae partis lapidis hic illic correxit; ectypis assidue collatis pauca tantum adnotanda sunt || 1 med. [Ἀγ̣. . . c. 8 . . .]ου, cf. nr. 677_{16} || 5 med. προαποδότ[αι Kla., cf. v. 6 in.; tum fortasse [Λάδα]μος, Lerat per epistulam coll. v. 7 || 5 fin. Kla., Με̣ν̣[. . . . . Ἀ] Lerat || 6 in. Kla., κ̣ωτιε . . Lerat || 6 fin. recte legit et supplevit Lerat (Σατυρῖ[νος? Ἀκ]ωτιεύς) || 7 fin. Kla., Ἀριστ ?]όλαος Lerat || 8 med. ΔΑΣΤΙΔΑΙ lapis, cf. infra || 9 in. ΑΓΗΤΑΣΤ . ΦΔΝΟΣ lapis || 9 med. lectio certa, Πυρρανόνδας Lerat, cf. infra || 10 in. ΤΡΑΓΕΟΝΤΟΣ lapis.

Titulum *a* post demum titulum *b* in lapide incisum esse e ratione, qua scriba lapidarius tituli *a* litteras ultimorum versuum disposuit, suo iure iam Lerat concluserat atque revera praetorum Aetolorum anni omnem dubitationem tollunt. Nam praetor Antiochus (v. 1) a. c. 137/6 tribuendus est (cf. ad nr. 677_{16}) et praetor Niciadas (v. 10) a. c. 141/0 (cf. IG IX 1² fasc. 1 p. LII).

V. 2 Λύκος Λύκου Ναυπάκτιος· idem scriba thearorum nr. 635 *b*. 638, 1. 639, 4, cf. etiam ad nr. 622_{12}. — Βουττός· de hoc oppido cum Naupactiis artius coniuncto et probabiliter prope hodiernum vicum *Skala* sito cf. Lerat I 20 ss. 191 s. — Ἑλλάνικος Λαμίου Βούττιος· idem archon etiam nr. 638, 13. 640 *b*, ἐν Κρουνοῖς manumissor nr. 639, 6, φυλάσσων τὰν ὠνάν nr. 640 *d*, μάρτυς manumissionis nr. 640 *a;* de patre cf. infra ad v. 12. Hellanicus igitur bis archon Buttiorum fuit: sub Lyco scriba thearorum Naupactiorum (hic) et sub Satyro scriba (nr. 638, 13. 640 *b*). 3 Λύκιος Λαμίου Βούττιος· idem ἐν Κρουνοῖς μάρτυς manumissionis nr. 639, 6 et φυλάσσων τὰν ὠνάν nr. 635 *b*; pater est Λάμιος Λεοντομένεος, de quo cf. ad nr. 639, 5_3. — Προκύκλιος· primus mensis Aetolicus. — Ἀκωτιεύς· cf. ad nr. 614_6. 5 Notam ⊣ equidem nonnisi in titulo Nesi IG XII 2, 646 repperi, ubi statera aureum significat, hic autem dimidiam minam indicare videtur. Pretium $8^1/_2$ minarum notabile est. 6 Παυσανίας Φυλλαῖος· idem ἐν Κρουνοῖς μάρτυς manumissionis nr. 639, 2, probabiliter etiam nr. 638, 12. De ethnico cf. ad nr. 677_{23}. 7 Probabiliter Λυ[κ]οίτιος aut Λυ[σ]οίτιος, sed utrumque nomen adhuc ignotum. — Δύρων· lectio certa, ergo non Λύρων. Fortasse voluit scriba Δρύων. — Σάτυρος Φυλλαῖος· probabiliter aut Σ. Ἀριστοβούλου, βεβαιωτήρ manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 639, 2 aut Σ. Ἀριστοφίλου, manumissor ibidem nr. 633 (nisi de uno eodemque agitur, cf. ad nr. 633_2). — Ξενοκράτης Φυλλαῖος· idem in manumissione ἐν Κρουνοῖς nr. 639, 7. 8 Δαστιάδας· de hoc ethnico eiusque forma cf. Lerat I 68. 9 Πυρρανοίδας Ἰστώριος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 638, 3, ubi editor falso formam Πυρρανόνδας praebet. Itaque Lerat etiam in titulo supra posito hanc formam legere sibi visus est. — Ἰστώριος· de hoc ethnico cf. Lerat I 66. 69. 11 Φίλων Σωσάνδρου Ναυπάκτιος· idem scriba thearorum Naupactiorum etiam nr. 638, 2. 639, 1. Haud improbabiliter Nachmanson, *Ath. Mitt.* 1907, 50 putat non diversum esse scribam thearorum Φίλωνα Σωσία Ναυπάκτιον nr. 638, 4. 638, 6. Dubitaverat Nikitsky, *Žurn. Min. Nar. Prosv.* 1911, *Fevral* 61 s. et nunc obloquitur Lerat I 96, quod duo archontes Buttiorum, qui in titulis nr. 638, 4 et 638, 6 nominantur, alii sunt atque tres archontes tituli *b* supra positi. Monendum autem est e titulo nr. 638, 11 apparere quinque archontes Butti fuisse, neque obstat, quod nr. 638, 6_7 προαποδότας manumissionis Λάμιος Εὐξενίδα Βούττιος titulum archontis non habet, quia hoc in Buttiorum inscriptionibus fieri haud inauditum est (cf. Nachmanson l. c.). — Λεοντομένης (Λαμίου) Βούττιος· idem archon et φυλάσσων τὰν ὠνάν nr. 638, 13. 640 *b*, μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 635 *b* (et φυλάσσων τὰν ὠνάν). 637 *A*. 638, 5. 638, 6. 640 *a*. 640 *d*. Leontomenes quoque bis archon Buttiorum fuit: sub Philone scriba thearorum Naupactiorum (hic) et sub Satyro scriba (nr. 638, 13. 640 *b*); pater est Λάμιος Λεοντομένεος,

de quo cf. ad nr. 639, 5_3. 12 Λάμιος Εὐξενίδα Βούττιος· idem ἐν Κρουνοῖς manumissor nr. 639, 3. 639, 5, προαποδότας et μάρτυς nr. 638, 6, μάρτυς et φυλάσσων τὰν ὠνάν nr. 639, 6; filius est Ἑλλάνικος, cf. supra ad v. 2. — Ἀρίστων Βούττιος· μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 635 *b*. 638, 7. — Λοφριαῖος· undecimus mensis Aetolicus. — Λάμπις Γάστρωνος Βούττιος· idem ἐν Κρουνοῖς manumissor nr. 635 *b*, βεβαιωτήρ nr. 640 *d*, μάρτυς nr. 632, φυλάσσων τὰν ὠνάν nr. 639, 9; de filio cf. ad v. 13. 13 Γάστρων Λάμπιος Βούττιος· idem ἐν Κρουνοῖς προαποδότας manumissionis nr. 635 *b* (et μάρτυς). 638, 1, μάρτυς. nr. 638, 6. 640 *d*, φυλάσσων τὰν ὠνάν nr. 640 *e*; de patre cf. ad v. 12. 17 Λυκίσκος Θράσωνος Βούττιος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 639, 6, fortasse etiam nr. 635 *a*; de patre cf. ad nr. 638, 6_2.

---

635 Lapis calcarius ab angulo superiore dextro fractus a. 0,47, l. 0,27—0,68. Exstant duo tituli *(a. b)*. Litt. alt. utriusque tituli eadem; litterae tituli *a* paulo artius exaratae. Ed. A. Nikitsky, *Žurn. Min. Nar. Prosv.* 1884, *Dekabr* 47 ss. nr. 2 et 3 [non vidi] (E. Nachmanson, *Ath. Mitt.* 32, 1907, 35 s. nr. 27 et 28). Cf. A. Nikitsky, l. c. 1911, *Mart* 118 s. Lapidem frustra quaesivi.

c. a. 138—135 ***a*** στραταγέοντος Δαμοτίμο[υ – – – – – –, μηνὸς – – – – – – – – – – –]-
[. . Λα]μίου Βούττιος ἀπέδοτ̣[ο τοῖ Ἀσκλαπιοῖ τοῖ ἐν Κρουνοῖς ἐπ' ἐλε]-
[υ]θερίαι σῶμα ἀνδρεῖον, οἷ ὄ[νομα – – – –, οἰκογενῆ τιμᾶς ἀργυ]-
ρίου $\overset{\Delta}{\mathrm{M}}$. βεβαιωτὴρ κατὰ τ[ὸν νόμον – – – – – – – – – Ναυπά]-
κτιος. τὰν ὠνὰν φυλάσσοντι Κ – – – – – – – – – – – – – – –,
Σώσανδρος Ἀλύπου Ναυπάκτ[ιος. μάρτυροι – – – – – – – – – –],
Παρμενίδας Ἀριστοκλέος, Λ̣ – – – – – – – – – – – – – – – – – – –
δας Φαικίνα, Λυκίσκος –
. . . .⁸. . . . τ̣α̣ς̣ Λαμ[ί]ου . α – – – – – – – – – – – – – – – – –

a. 137/6? ***b*** γραμματεύοντος θεαροῖς Λύκου τοῦ Λύκου, μη-
νὸς Εὐθ̣υαίου Λάμπις Γάστρωνος Βούττιος ἀ-
π̣έδοτο τοῖ Ἀσκλαπιοῖ τοῖ ἐν Κρουνοῖς ἐπ' ἐλευθερίαι
σῶμα ἀνδρεῖον, οἷ ὄνομα Φιλλέας, οἰκογενῆ τιμᾶς ἀρ-
γυρίου |Μ| ΜΜ. προαποδότας κατὰ τὸν νόμον Γάστρω[ν]
Λάμπιος. μάρτυροι Ἁρπαγίων, Σωσίνικος, Ἀρχί-
ας Ναυπάκτιοι, Ἀριστόμαχος, Λάμιος, Λεοντομέ-
νης, Ἀρίστων, Δαμοκράτης, Γάστρων Βούττιοι. τὰν
ὠνὰν φυλάσσοντι Λύκιος, Λεοντομένης οἱ
Λαμίου Βούττιοι.

Suppl. Nikitsky || 3 οἰκογενῆ add. Kla. || 9 fin. [Γ]ά[στρων] Nik.

V. 1 In tabula praetorum Aetolorum (IG IX 1² fasc. 1 p. LII) archontem Damotimum anno fere 160/59 vindicaveram. Interim autem Daux probavit archontem Delphorum Amphistratum, cuius in annum praetura altera praetoris Stratonis Arsinoënsis incidit (*FD* III 3, 54), non a. 159/8, sed potius a. 160/59 in munere fuisse (*Delphes* 120; *Chron. delph.* L 39 cum signo interrogationis). Apparet igitur Damotimi praeturam posteriori anno tribuendam esse, id quod etiam tempus tituli *b* (cf. ad v. 10) suadere videtur. Quod autem incertum est, utrum titulus *a* ante *b* incisus sit an post *b* (id quod fortasse litterae artius exaratae indicant), praetori Damotimo annos c. 138—135 attribuerim. 4 Compendium nimirum decem minas significat. 6 Σώσανδρος Ἀλύπου Ναυπάκτιος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 639, 8. 7 Παρμενίδας Ἀριστοκλέος· fortasse idem atque Παρμενίδας Ναυπάκτιος, μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 639, 6. 8 Φαικίνας· de nomine cf. Bechtel, *H. P.* 495, ubi adde Φαίκων (Callatis, *Bull. épigr.* 1962, 225). — Λυκίσκος· probabiliter Λυκίσκος Βούττιος, de quo cf. ad nr. 638, 1_{16}, aut Λυκίσκος Θράσωνος Βούττιος, de quo cf. ad nr. 634_{17}. 10 Λύκος Λύκου Ναυπάκτιος· fuit scriba thearorum anno praetoris Antiochi (c. 137/6, cf. ad nr. 677_{16}), cf. ad nr. 634_2. 11 Εὐθυαῖος· quintus mensis Aetolicus. — Λάμπις Γάστρωνος Βούττιος· cf. ad nr. 634_{12}; filius v. 14. 14 Γάστρων Λάμπιος Βούτ-

τιος· cf. ad nr. 634_{13}. 15 Ἁρπαγίων· de nomine cf. Bechtel, *H. P.* 503. — Ἀρχίας Ναυπάκτιος· idem fortasse nr. 638, 1. 640 *c*. 16 Ἀριστόμαχος (Ἀλεξιδάμου?) Βούττιος· μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 638, 11. 639, 3; βεβαιωτήρ ibidem nr. 633. — Λεοντομένης Βούττιος· sc. idem atque v. 18, ubi vide. 17 Ἀρίστων Βούττιος· cf. ad nr. 634_{12}. — Δαμοκράτης (Φίλωνος) Βούττιος· cf. ad nr. 639, 10_7. 18 Λύκιος Λαμίου Βούττιος· cf. ad nr. 634_3. — Λεοντομένης Λαμίου Βούττιος· cf. ad nr. 634_{11}.

---

636 Lapis calcarius, quem Nikitsky a. 1883 aliis lapidibus contectum invenerat, ita ut nonnisi dextra pars supra et infra et, ut videbatur, dextra mutila conspicua esset. In hac parte Nikitsky reliquias duorum titulorum *(a. b)* alterius super alterum vidit et exscripsit. Litt. alt. *a* 0,015—0,018, *b* c. 0,01, interv. vers. *a* 0—0,01, *b* c. 0,006; *a* et *b* **A**. Commemoravit A. Nikitsky, *Žurn. Min. Nar. Prosv.* 1884, *Dekabr* 51 [non vidi] et 1911, *Janvar* 42; ed. ibidem *Mart* 153 s. nr. 37. 38. Lapidem frustra quaesivi.

med. s. II a. *a* [γραμματεύοντος θεαροῖς ἐν Ναυπάκτοι . . . . c. 10 . . . .] τ̣ο̣[ῦ] Α̣[– – –, μηνὸς – – – –]
[– – – – – – – – – – – – ἀπέδοτο τοῖ Ἀσκλαπι]ο̣ῖ̣ [τ]οῖ [ἐν Κρουνοῖς σῶμα – – –]
[– –, οἷ ὄνομα – – –, συνευδοκέοντος καὶ τ]ο̣ῦ̣ ὑ̣ο̣ῦ̣ Ἀρίστωνος, ἐ̣π̣' ἐ̣λ̣ε̣υ̣θ̣ε̣ρ̣ί̣α̣ι̣
[τιμᾶς ἀργυρίου – –. βεβαιωτῆρα κατέστασε – – – Ἁ]γ̣ή̣μ̣ωνος Ναυπάκτιο̣ν̣. τὰν ὠνὰ[ν]
[φυλάσσοντι οἱ ἄρχοντες. μάρτυροι – – – – – – – – – – – – – – – –]ος, Μενέμαχος Κρινολάου,
– – – – – – – – – – – – – – – – – – – –, Λυκίσκος Σω̣σ̣ᾶ Ναυπάκτιοι. *vac.*

med. s. II a. *b* [γραμματεύοντος θεαροῖς? . . . c. 7 . . .]σ̣ί̣ο̣υ̣, μηνὸς Ἑρμαίου Κρινὼ Ἀμυ̣ν̣ά̣ν̣δ̣ρ̣ου [Ναυ]-
[πακτία ἀπέδοτο τοῖ Ἀσκλαπιοῖ] τ̣ο̣ῖ ἐν Κρουνοῖς σῶμα γυναικεῖον, ⟨α⟩ἷ ὄνομα Ε-
[– – –, τιμᾶς ἀργυρίου – –. προαποδότας – – –]ς Μείδωνος Ναυπάκτιος. μάρ-
[τυροι –]ων[ο]ς, Λύκος, Πυθόδωρος οἱ Εὐμαίου
[Ναυπάκτιοι. τὰν ὠνὰν φυλάσσοντι – – – –]ων, Ἁγήμων καὶ [οἱ ἄρχοντες?].
vacat

Suppl. e. gr. Nikitsky || 8 fin. οἱ Nik. (per errorem?), corr. Kla.

V. 4 Ἁγήμων Ναυπάκτιος· fortasse idem atque μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 638, 9. 7 Ἑρμαῖος· septimus mensis Aetolicus. — Cum Ἀμύνανδρος non solum Naupacti (cf. ad nr. 633_{10}) sed etiam Butti (cf. ad nr. 638, 7_{19}) occurrat, supplementum Ναυπακτία nequaquam certum est. 10 Εὔμαιος· haud dubie aut Εὔμαιος Λύκου (Ναυπάκτιος), χρεοφύλαξ et custos manumissionis Naupacti nr. 624 *c* aut Εὔμαιος Πυθοδώρου, scriba thearorum ibidem. 11 Ἁγήμων· probabiliter idem atque Ἁγήμων Εὐξενίδα Βούττιος, qui etiam nr. 638, 1. 640 *a* ἐν Κρουνοῖς τὰν ὠνὰν φυλάσσει; ceterum cf. ad nr. 639, 3_4.

Uterque titulus (*b* est post *a* exaratus, Nikitsky) medio fere saeculo II a. Chr. videtur attribuendus esse.

---

637 Angulus inferior basis quadratae, cuius duae planities contingentes titulos exhibent *(A. B)*. Invenit et exscripsit Woodhouse, qui lapidem Naupactum in domum Christi Tasopuli transportavit, ubi frustra quaesivi. Litterae *'poor and careless'*. Ed. W. J. Woodhouse, *Journ. Hell. stud.* 13, 1892/3, 347 nr. 13 (IG IX 1, 386. 387; E. Nachmanson, *Ath. Mitt.* 32, 1907, 46 nr. 35. 36) et Aetolia 384 nr. 8.

B

Α
ΝΑΥ
ΥΛΑΣ
ΣΘΕΩ

A

c. med. s. II a. ἐπιτασ[σόμενον – – – – – – – – – – βεβαιωτὴρ κατὰ]
τὸν νόμ[ον – μάρ]-
τυροι Ἀμ –
λων Ἐλαφ[– – – – – – – – – – – – – – – – – – – Ναυ]-
πάκτιοι. τὰν [ὠνὰν φυλάσσοντι – – – – – – – Ναυ]-
πάκτιοι ἀρχοντ – – – – – – – – – – – – – – – – – – –
τίων Λεοντομέν[ης – – – – – – – – – – – – – – – – –]
Δαμέας· ἐν δὲ Ναυ[πάκτωι – – – – – – – – – – – – – –]-
κος Νικοδάμου, Θεο – – – – – – – – – – – –.

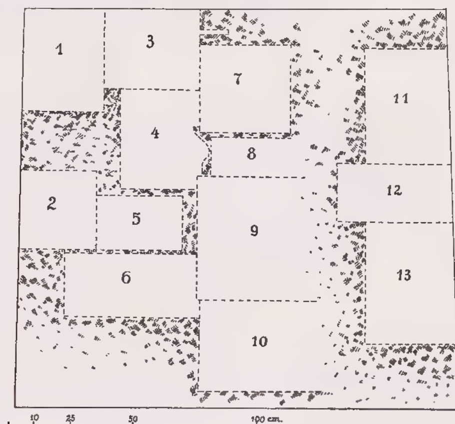
A Suppl. Woodhouse || 3 Ἀμ[ύνανδρος? – – – Φί?] Nachmanson || 6 ἄρχοντ[ες Woodh.; hic versus deest in eius priore editione, itaque etiam apud Dittenberger et Nachmanson || 6/7 Βουτ]|τίων Dttb., Nachm. || 8/9 Λύ]|κος Νικοδάμου θεο[κόλος Ἀσκλαπιοῦ] Dttb. coll. nr. 619; sed etiam nomen velut Θεο[γείτων] in censum venire monet Nachm., cf. infra.

B 1 per errorem om. Dttb., Nachm. || 2 'versus Naupacti urbis aut hominis Naupactii mentionem habet, reliquorum duorum reliquiae obscurae sunt', Dttb.

A V. 7 Λεοντομένης· probabiliter Λεοντομένης Λαμίου Βούττιος, de quo cf. ad nr. 634_{11}. 8 Δαμέας· haud dubie Δαμέας Βούττιος, de quo cf. ad nr. 638, 13_{18}. 9 Sagaciter sane Dttb. perspexisse sibi visus est hic et nr. 619 eundem hominem exstare, qui θεοκόλος Aesculapii fuit. Obstant autem diversa titulorum tempora, nam cum nr. 619 annis fere 200—180 a. Chr. tribuendus sit, litteratura (Woodhouse) et prosopographia probare videntur titulum supra positum *A* medii fere saeculi II a. Chr. esse. Praeterea in supplemento Dittenbergeri articulo ante θεοκόλος non facile careas. Itaque Nachmansonium sequi praeferendum est. Ceterum confiteor me contextum tituli, qualis sit inde a v. 6 non intellegere.

---

638 Columna lapidis calcarii, quae proxime torrentem iacet, a. 1,72, diam. 0,55 (supra)—0,58 (infra); in partibus superiore et inferiore bina foramina fibulis ferreis destinata exstant. Exarati sunt 13 tituli, quorum dispositionem in columna imago infra addita, quam Nachmanson confecit, docet. Edd. nr. 4. 6. 7. 11. 12 W. J. Woodhouse, *Journ. Hell. stud.* 13, 1892/3, 342 s. nr. 6. 345 s. nr. 10. 345 nr. 9. 344 nr. 7. 344 s. nr. 8 et Aetolia 380 s. nr. 1 cum delineatione ad p. 333. 383 nr. 5. 382 s. nr. 4. 381 s. nr. 2. 382 nr. 3 (IG IX 1, 379. 383. 382. 380. 381); nr. 1—13 (13a) E. Nachmanson, *Ath. Mitt.* 32, 1907, 6 ss. Cf. A. Nikitsky, *Žurn. Min. Nar. Prosv.* 1911, *Janvar* 44 ss., *Fevral* 51 ss.

1. Litt. alt. c. 0,01—0,012, interv. vers. c. 0,006; ΑΜΠΣ, '*ganz verwilderte Schriftzüge*'. Titulus in superficie lapidis non laevigata pessime omnium insculptus est ('*Die Massen von Furchen und Rissen im Steine erschweren sehr die Lesung, der Abklatsch hilft nicht viel und trügt leicht*'). Ed. Nachmanson nr. 1. Cf. Nikitsky 44 s. Ectypum contuli. *Ect.*

c. a. 137/6
γραμμ[ατεύο]ντος
θεαρ[οῖς ἐν Ναυ]πάκτωι
[Λ]ύκου [τοῦ Λύκ]ου, μην[ὸς Δ]-
ίου Ἀσ[κλαπιά]στας(?) Τρω[ΐ]-
[λ]ου Βόττ[ιος ἀπέ]δοτο τῶι
Ἀσκλαπιῶι τῶι ἐν Κρου-

νοῖς ἐπ' ἐλευθερίαι
σῶμα ἀνδρεῖον, ὧι ὄνο-
μ̣α Χάρις, γένος οἰκογενῆ,
τιμᾶς ἀργυρίου |Μ| ΜΜΜΜ.
προαποδότας κ̣ατὰ τὸν
νόμον Γάστ⟨ρ⟩ων Λάνπι-
ος Βόττιος. μάρτυροι
ΛΕΟΝΤΙ . Ν̣ΑΒ̣ΑΤΤΙΟΣ, Θ⟨ρ⟩ά-
σων, Ἁγήμων, Δαμέας,
Δαμ̣οκλ̣ῆς, Λυκίσκος,
Δαμόνικος Βούττιοι,
ΔΕ . Ι ΙΝ, Ἀρκίας
Ναυπάκτιοι.
τὰν ὠν[ὰν φ]υλά[σσον]-
τι Ἁγή[μω]ν̣ Β – – –
Λύκιος . . . Ν – – –

Suppl. Nachmanson || 1 fin. Kla. || 2 fin. οι Nachm. || 3 legit et suppl. Kla. || 3/4 μη[νὸς Δ]|ίου Nikitsky || 4/5 legit et suppl. Kla., ἀσ . . . ? . . . στασι̣ου|ι̣ου̣ Nachm., Ἀσ[κλαπιάδα]ς Γάστρω|νος(?) Nik. || 5 fin. τοῖ Nachm. || 6 bis οι pro ωι idem || 12 med. ΓΑΣΤΩΝ lapis || 12/13 Λάνπ|⟨ι⟩ος Nachm. || 14 Kla., Λ̣εον̣ε̣υ̣μ̣ . β . . . ν̣ος Nachm. ('*kaum* Λεοντομένης') || 14 fin. ΘΤΑ lapis || 18 in. Δε[ίν]⟨ω⟩ν Nachm. || 18 fin. lectio certa, Ἀρχίας coniecerat Nik. || 21 Kla., Λ̣ενο̣. . ⁵ . . β . . . . Nachm. || 22 fin. Kla.

V. 3 Λύκος Λύκου Ναυπάκτιος· c. a. 137/6 scriba thearorum fuit, cf. ad nr. 634_{2}. — Δῖος· quartus mensis Aetolicus. 9 Χάρις· de hoc nomine cf. Nachmanson l. c. 70; Bechtel, *H. P.* 467. 12 Γάστρων Λάνπιος Βόττιος· cf. ad nr. 634_{13}. 14 Θράσων (Εὐξενίδα) Βούττιος· cf. ad nr. 638, 6_{2}. 15 Ἁγήμων (Εὐξενίδα) Βούττιος· cf. ad nr. 639, 3_{4}. — Δαμέας Βούττιος· cf. ad nr. 638, 13_{18}. 16 Λυκίσκος Βούττιος· probabiliter idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 635 *a* (aut Λυκίσκος Θράσωνος). 638, 2. 7. 8. 639, 6. 640 *e*. 17 Δαμόνικος Βούττιος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 638, 2. 18 Ἀρκίας Ναυπάκτιος· fortasse idem Ἀρχίας Ναυπάκτιος, μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 635 *b*. 640 *c*. 21 Ἁγήμων· haud dubie idem qui v. 15 μάρτυς recensetur, itaque fortasse Β[ούττιος] supplendum. 22 Λύκιος· nomen et Butti et Naupacti occurrit.

2. Litt. alt. 0,007—0,025, interv. vers. c. 0,004; ΑΜΣΩ. Ed. Nachmanson nr. 2 (Schwyzer 390). Ectypum contuli. *Ect.*

c. a. 141/0 γραμματεύοντος θ̣ε-
αροῖς ἐν Ναυπάκτοι Φίλω-
νος τοῦ Σωσάνδρου, μην̣ὸς
Ὁμολοΐου (!) ἀπέδοτο Πολυ-
ξένα Ἡ̣ρακλ̣ε̣ίτου Βουττία,
συνευδοκέοντος Ἀλεξιδά-
μου τοῦ ὑοῦ, τοῖ Ἀσκλαπιοῖ τοῖ
ἐν Κρουνοῖς ἐπ' ἐλευθερίαι̣
σῶμα ἀνδρεῖον, οἷ ὄνομα
Ὀρόντας, τὸ γένος Μ̣ῆδον,
τιμᾶς ἀργυρίου Μ Μ Μ Μ̣.
προαποδότας κατὰ τὸν
νόμον Δαμόξενος Βού-
ττιος. μάρτυροι Λύκος, Λυκ̣ί-
σκος, Δαμόνικος Βούττιοι,
Τελέσαρχος, Ξ̣ένων, Θ̣ρα-
σ̣ύλαος Πώριοι. τὰν ὠνὰν
φυλάσσει Δαμέας Βούττιος.

3 fin. μη in ligatura.

V. 2 Φίλων Σωσάνδρου Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 634_{11}; c. a. 141/0 in munere fuit. 4 ʽΟμολώϊος· sextus mensis Aetolicus. 6 ᾽Αλεξίδαμος Βούττιος· cf. ad nr. 638, 4_{23}. 13 Δαμόξενος Βούττιος· cf. ad nr. 638, 11_{12}. 14 Λύκος Βούττιος· cf. ad nr. 639, 3_3. — Λυκίσκος Βούττιος· cf. ad nr. 638, 1_{16}. 15 Δαμόνικος Βούττιος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 638, 1. 16 Τελέσαρχος Πώριος· cf. ad nr. 638, 13_{13}. — Ξένων Πώριος· cf. ad nr. 640 b_8. — Θρασύλαος Πώριος· cf. ad nr. 640 b_3. — Πώριοι· cf. ad nr. 640 b_4. 18 Δαμέας Βούττιος· cf. ad nr. 638, 13_{18}.

3. Litt. alt. 0,009—0,015, interv. vers. 0,002—0,005; Α Σ Μ Π Σ Ω. Ed. Nachmanson nr. 3. Cf. Nikitsky 45 s. Ectypum contuli. *Ect.*

paulo post a. 137/6 γραμματεύοντος θεαρῶν
ἐν Ναυπάκτοι Δαμοκλέος τοῦ
Δαμοστράτου, μηνὸς Λαφριαίου
ἀπέδοντο ᾽Αριστέᾳς, Νίκανδρος, ᾽Επίλαος
οἱ Ξεν̣ν̣ία ᾽Ιστώριοι τοῖ ᾽Ασκλαπιοῖ
τοῖ ἐν Κρουνοῖς σῶμα γυναικεῖον
ἐπ᾽ ἐλευθερίαι, ἆι ὄνομα Φρυνέα,
τὸ γένος Σαρμάτισσαν, τιμᾶς
ἀργυρίου Μ Μ Μ. βεβαιωτὴρ κατὰ
τὸν νόμον Δαμοτέλης Φιλοξέ-
νου ᾽Ιστώριος. παραμεινάτω δὲ Φρυ-
νέα παρὰ Νίκανδρον καὶ ᾽Αριστέαν
⟨καὶ ᾽Επί⟩λαον ποιοῦσα τὸ ἐπιτασσόμενον,
ἕως κα ζῇ ὁ πατὴρ αὐτῶν Ξενίας(!).
μάρτυροι ᾽Επικράτης, ᾽Απολλώνι-
ος Ναυπάκτιοι, Ξεννίας, ᾽Ιωνι-
αῖος, Δαμοτέλης, Πυρρανοί-
δας ᾽Ιστώριοι.

13 in. Litterae ΛΑ attingunt ultimas litteras vs. 12 tituli 1 ΛΑΝΠΙ atque ita quidem, ut pars sinistra litterae Λ super litteram Ι incisa sit. Videtur etiam, nisi ectypum fallit, supra litteras ΑΝ minoribus litteris ΚΑΙΕ additum esse. Quoquo autem modo res se habet, id sane constat titulum 3 post demum titulum 1 exaratum esse || 16/7 ῎Ιων, ᾽Ιαῖος (vel ᾽Ισαῖος, Νεαῖος) praefert Nikitsky, qui etiam de nomine ʽΙστιαῖος coll. nr. 638, 5_{10} admonet. Sed Nachmanson recte legit || 17 fin. lectio certa, Πυρρανόν|δας Nachm., de qua nominis forma iam Nik. dubitaverat.

V. 2 Δαμοκλῆς Δαμοστράτου Ναυπάκτιος· fuit scriba thearorum post c. a. 137/6, probabiliter paulo post, vide supra ad v. 13. Idem προαποδότας manumissionis Naupacti nr. 624 *d* et fortasse μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 639, 11 (Nachmanson 63). 3 Λαφριαῖος· undecimus mensis Aetolicus. 5 ᾽Ιστώριοι· cf. ad nr. 634_9. 7 Φρυνέα· nomen novum videtur; de origine cf. Bechtel, *H. P.* 587. 15 ᾽Επικράτης Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 613_{15}. — ᾽Απολλώνιος Ναυπάκτιος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 639, 11 et probabiliter etiam Naupacti nr. 624 *c*. 16 ᾽Ιωνιαῖος· nomen novum ut videtur, cf. Bechtel, *H. P.* 539. 17 Πυρρανοίδας ᾽Ιστώριος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 634 *a*.

4. Litt. alt. 0,008—0,013, interv. vers. 0,003—0,005; Α Μ Π Σ Ω. Edd. Woodhouse, *Journ. Hell. stud.* nr. 6 et Aetolia nr. 1 cum delineatione l. c. (IG IX 1, 379; Michel 1420); Nachmanson nr. 4 cum imag. phot. ectypi vs. 1—7 (tab. II). Cf. Nikitsky 46 s. Ectypum contuli. *Ect.* vs. 1—6. 22—27.

c. a. 141/0 ἀγαθᾶι τύχαι. γραμματεύοντος
θεαροῖς Φίλωνος τοῦ Σωσία ἐν
Ναυπάκτοι, μηνὸς Εὐθυαίου ἀπέ-
δοτο Σάτυρος Μενῦος Ναυπάκτιος
τοῖ ᾽Ασκλαπιοῖ τοῖ ἐν Κρουνοῖς παι-

δάριον, οἷ ὄνομα Σωσᾶς, καὶ κορά-
σιον, ἆι ὄνομα Σωσώ, γένος οἰ-
κογενῆ, τιμᾶς ἀργυρίου ἑκάτε-
ρα |M| M ἐπ' ἐλευθερίαι. παρα-
μεινάτωσαν δὲ Σωσᾶς
καὶ Σωσὼ παρὰ Σάτυρον καὶ
Ἀγαθὼ τὰγ γυναῖκα αὐτοῦ πọ-
έοντες τὸ ἐπιτασσόμενον· εἰ
δὲ μὴ παραμείναισαν, ἅ τε ὠνὰ
ἀτελὴς ἔστω καὶ ὁ προαποδότας
μὴ βεβαιούτω. προαποδότας ἐπὶ
τούτοις κατὰ τὸν νόμον Λάμιος
vvv Λεοντομένεος Βούττιος.
vvv μάρτυροι Δάφνων, Σωσίας
Τηλέφου, Σωσίβιος, Εὔβοος, Κάλλιπ-
πος Ναυπάκτιοι, Λάμιος, Νεαῖος,
Ἀμύνανδρος, Ἀμεινοκράτης,
Δαμέας, Ἀντίοχος, Πέτρων, Ἀλε-
ξίδαμος ὁ ἄρχων. τὰν ὠνὰν φυ-
λάσσοντι Ἀλεξίδαμος ὁ ἄρχων
Βούττιος καὶ Σωσίας Τηλέφου
Ναυπάvvvvvκτιος. XKA

18 in. 19 in. laesura lapidis || 23 med. lectio certissima, Πέτ̣ρων dubitanter Nachmanson, Nikitsky, Πευρών Woodhouse, Πεύρων Dittenberger, Michel || 27 med. laesura lapidis.

V. 2 Φίλων Σωσία Ναυπάκτιος· scriba thearorum c. a. 141/0, cf. ad nr. 634_{11}. 3 Εὐθυαῖος· quintus mensis Aetolicus. 4 Μενῦς· de nomine cf. L. Robert, Hellenica 13, 68 s. 12 Ἀγαθώ· cf. ad nr. 639, 4. 17 Λάμιος Λεοντομένεος Βούττιος· cf. ad nr. 639, 5_3. 19 Δάφνων· de nomine cf. Nachmanson 68 et Bechtel, *H. P.* 592. 20 Εὔβοος· sc. idem nomen atque Εὔβοιος, de quo vide Bechtel, *H. P.* 98 (Nikitsky). 21 Νεαῖος Βούττιος· cf. ad nr. 640 a_{15}. 22 Ἀμύνανδρος Βούττιος· cf. ad nr. 638, 7_{19}. — Ἀμεινοκράτης Βούττιος· cf. ad nr. 639,9_3. 23 Δαμέας Βούττιος· cf. ad nr. 638, 13_{18}. — Ἀντίοχος Βούττιος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 638, 6. — Πέτρων Βούττιος· cf. ad nr. 631_{11}. — Ἀλεξίδαμος Βούττιος· archon etiam nr. 638, 6; συνευδοκέων manum. ἐν Κρουνοῖς nr. 638, 2; μάρτυς manumissionis ibidem nr. 640 *d*; φύλαξ ὠνᾶς ibidem etiam nr. 638, 6. 27 Litteras XKA mihi quidem videtur recte interpretatus esse Nikitsky, qui sumit scribam lapidarium summam litterarum huius tituli (621) exarasse, sc. ut operam impensam ad calculos vocaret.

5. Litt. alt. 0,01—0,015, interv. vers. c. 0,01; A M Γ̄ et ΠΣ. Ed. Nachmanson nr. 5. Cf. Nikitsky 47. Ectypum contuli. *Ect.*

c. med. s. II a.

γραμματεύοντος θ̣εαρῶν
Πολυάρχου, μηνὸς Εὐθυαίου
ἀπέδοτο Εὔδικος Ἀρίστωνος
Ναυπάκτιος τοῖ Ἀσκλαπιοῖ
τοῖ ἐν Κρουνοῖς ἐπ' ἐλευθερίαι
σῶμα γυναικεῖον, ἆι ὄνομα Νόη-
μα, τὸ γένος Θρᾶισσαν, τιμᾶς
ἀργυρίου μ(νᾶν) δυῶν̣. προαποδότας
κατὰ τὸν νόμον Πολεμαῖος
Ἰστώριος. μάρτυροι Ἱστιαῖος,
Κίντος, Ἀριστοκράτης, Σώσανδρ-
ος ⟨Λ⟩υκίδα, Λεοντομένης, Κλεύ-
ξενος Θαρσύα. τὰν ὠνὰν φυ-
λάσσει Ἱστιαῖος.

8 med. ΜΔΥΩΝ Nachmanson, in ectypo M et Δ certa, reliqua incerta || 12 ΔΥΚΙΔΑ lapis, Λ̣υκίδας Nachm. per errorem.

V. 2 Πολύαρχος Ναυπάκτιος· scriba thearorum etiam nr. 639, 5 et 9; μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 638, 12. — Εὐθυαῖος· quintus mensis Aetolicus. 3 Εὔδικος Ἀρίστωνος Ναυπάκτιος· idem manumissor Naupacti nr. 624 *g* et μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 639, 11, fortasse etiam nr. 640 *c*. 6 Νόημα· de nomine cf. Nachmanson 69; Bechtel, *H. P.* 615; L. Robert apud N. Firatli, *Les stèles funéraires de Byzance gréco-romaine* (1964), 180. 10 Ἰστώριος· cf. ad nr. 634_{9}. 11 Κίντος· de nomine cf. Nachmanson 68 s.; A. Wilhelm, *N. Beitr.* V 27 s.; L. Robert, *Études ép. et phil.* 207 ss. — Ἀριστοκράτης· fortasse idem Ἀριστοκράτης Παρμενείδα Ναυπάκτιος, scriba thearorum nr. 639, 2. 10. — Σώσανδρος Λυκίδα Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 624 d_{8}. 12 Λεοντομένης· probabiliter Λεοντομένης Λαμίου Βούττιος, de quo cf. ad nr. 634_{11}.

6. Litt. alt. 0,008—0,016, interv. vers. c. 0,003; ΑΜΠΣ. Edd. Woodhouse, *Journ. Hell. stud.* nr. 10 et Aetolia nr. 5 (IG IX 1, 383); Nachmanson nr. 6 cum imag. phot. ectypi vs. 1—5 (tab. II). Cf. Nikitsky 47. Contuli in phot. vs. 1—5.

c. a. 141/0 γραμματεύοντος θεαροῖς ἐν Ναυπάκτωι
Φίλωνος τοῦ Σωσία, μηνὸς Ἀγυείου Θράσων
Εὐξενίδα Βούττιος ἀπέδοτο ἐπ' ἐλευθε-
ρίαι τοῖ Ἀσκλαπιῶι τοῖ ἐν Κρουνοῖς σῶμα ἀν-
δρεῖον, ὧι ὄνομα Εὐβουλίδας, τὸ γένος Σύρον,
τιμᾶς ἀργυρίου Μ Μ Μ Μ. προαποδότας κατὰ τὸν
νόμον Λάμιος Εὐξενίδα Βούττιος. μάρτυροι
Δαμόξενος, Φίλων, Ἀντίοχος, Σκορπίων,
Λεοντομένης, Καλλιάδας, Λάμιος Λεοντο-
μένεος, Κλ̣ε̣όνικος, Λέων, Ζωπυρίων, Γάστ-
ρων, Λάμιος Εὐξενίδα Βούττιοι, Ἀμύνανδρος
Τεισ̣άνδρου Ναυπάκτιος. τὰν ὠνὰν φυλάσ-
σοντι οἱ ἄρχοντες τῶν Βουττίων Ἀγριά-
δας, Ἀλεξίδαμος.

10 med. Κασόνικος Woodhouse, Κα⟨λ⟩όνικος Nikitsky, Κ⟨λε⟩όνικος Dittenberger, Κλ̣ε̣όνικος Nachmanson (E ex Σ correctum).

V. 2 Φίλων Σωσία Ναυπάκτιος· scriba thearorum c. a. 141/0, cf. ad nr. 634_{11}. — Ἀγύειος· nonus mensis Aetolicus. — Θράσων Εὐξενίδα Βούττιος· manumissor ἐν Κρουνοῖς etiam nr. 639, 3; ἄρχων et φύλαξ manumissionis ibidem nr. 638, 11; μάρτυς manumissionis ibidem nr. 638, 1 et 640 *e*; fortasse βεβαιωτήρ manumissionis ibidem nr. 631_{11}. 7 Λάμιος Εὐξενίδα Βούττιος· frater manumissoris, de quo cf. ad nr. 634_{12}. 8 Δαμόξενος Βούττιος· cf. ad nr. 638, 11_{12}. — Φίλων Βούττιος· cf. ad nr. 639, 10_{4}. — Ἀντίοχος Βούττιος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 638, 4. — Σκορπίων Βούττιος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 638, 12. 9 Λεοντομένης Βούττιος· cf. ad nr. 634_{11}. — Λάμιος Λεοντομένεος Βούττιος· cf. ad nr. 639, 5_{3}. 10 Κλεόνικος Βούττιος· probabiliter idem μάρτυς manumissionis Naupacti nr. 625 *b*. — Λέων Βούττιος· cf. ad nr. 639, 5_{3}. — Γάστρων (Λάμπιος) Βούττιος· cf. ad nr. 634_{13}. 11 Ἀμύνανδρος Τεισάνδρου Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 633_{10}. 13 Ἀγριάδας Βούττιος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 639, 3. 9. 10; de nomine cf. Bechtel, *H. P.* 20. 14 Ἀλεξίδαμος Βούττιος· cf. ad nr. 638, 4_{23}.

7. Litt. alt. 0,008—0,015, interv. vers. c. 0,005, ΑΖΜ et ΜΠΣ. Edd. Woodhouse, *Journ. Hell. stud.* nr. 9 et Aetolia nr. 4 (IG IX 1, 382); Nachmanson nr. 7. Cf. Nikitsky 47 s. Ectypum contuli, sed in dextra parte aqua corrosa non omnes litteras quas Nachmanson legit agnovi. *Ect.*

c. a. 151/0 ἐπὶ ἄρχοντος Εὐμήλου ἐν Βου̣[ττ]ο̣[ῖ, μη]-
νὸς Ἱπποδρομίου ἀπέδοτο Νι̣κό[στρα]-
τος Βούττιος τῶι Ἀσκλαπι̣ῶ̣ι τῶι [ἐν Κρο]-
υνοῖς σῶμα ἀνδρεῖον. ὧι ὄνομ[α Σ]ω̣[σ . ., τὸ γένος]

οἰκογενῆ, τειμᾶς ἀργυρίου ΤΜ̣Τ Μ Μ̣. [βεβαιω]-
τὴρ κατὰ τὸν νόμον Δαμόξ[ενος τοῦ δεῖνος?]
Βούττιος. παραμενέτω δὲ Σ̣ω̣σ̣[. . παρὰ]
Νικόστρατον, ἅς κα ζῆ Νικόστρα[τος, ποιῶν]
τὸ ποτιτασσόμενον· εἰ [δέ τί κα πάθῃ]
Νικόστρατος, τόκα ἁ ὠνὰ [κυρία ἔστω καὶ]
ὁ βεβαιωτὴρ βεβαιούτω ⟨τῶι⟩ Ἀσ̣κ[λαπιῶι]·
εἰ δέ τι μὴ πειθαρχέοι Σω[σ . ., αὐ]-
τοὶ ἐπιτιμέων Νικόστρατο̣ς [τρόπωι ὧι κα]
θέλῃ κύριος ἔστω. μάρτυροι
Τίμαιος, Μικκάδας, Ἀρίστων,
Ε̣ὐριπίδας, Φίλων, Λυκίσκος, Φορ̣[μίων],
Ἀλεξιάδας, Πετραῖος.
τὰν ὠνὰν φυλάσσοντι οἱ ἄρχο̣ν̣[τες]
Ε̣ὔμηλος, Ἀμύνανδρος
Βούττιοι.

Suppl. Woodhouse || 4 fin. Σωσᾶς, Σῶσος, Σωσίας Nachmanson || 6 fin. fortasse patronymicum supplendum, Kla. || 7 med. παραμενέτω lapis, Woodh., παραμεινάτω Nachm. || 11 fin. ⟨τῶι⟩ add. Nikitsky || 12/3 legit et suppl. Nachm. || 16 fin. legit et suppl. idem adnotans Φ non esse certum || 17 fin. [Βούττιοι]? Nikitsky.

V. 1 Εὔμηλος Βούττιος· archon c. a. 151/0, cf. ad nr. 638, 11_3. 2 Ἱπποδρόμιος· decimus mensis Aetolicus. 6 Δαμόξενος Βούττιος· cf. ad nr. 638, 11_{12}. 15 Τίμαιος (Βούττιος)· cf. ad nr. 639, 2_4. — Μικκάδας (Βούττιος)· cf. ad nr. 640 b_{11}. — Ἀρίστων (Βούττιος)· cf. ad nr. 634_{12}. 16 Εὐριπίδας (Βούττιος)· μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς etiam nr. 638, 12. — Φίλων (Δαμοκράτεος Βούττιος)· cf. ad nr. 639, 10_4. — Λυκίσκος (Βούττιος)· cf. ad nr. 638, 1_{16}. 17 Ἀλεξιάδας (Βούττιος)· cf. ad nr. 639, 2_4. — Πετραῖος (Βούττιος)· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς etiam nr. 640 *e*. 19 Ἀμύνανδρος Βούττιος· archon et φύλαξ manumissionis ἐν Κρουνοῖς etiam nr. 638, 11; μάρτυς manumissionis ibidem nr. 638, 4. 640 *a. d. e.*

8. Litt. alt. 0,005—0,008, interv. vers. c. 0,005; Α Μ Π Σ. Titulus aqua valde corrosus est. Ed. Nachmanson nr. 8. Cf. Nikitsky 48 ss. Ectypum contuli. *Ect.*

post c. a. 141/0 γραμματεύοντος θεαροῖς [ἐν Ναυπάκτοι Ἀρίστωνος]
τοῦ Ἀριστω̣νύμου, μ̣η̣νὸς [– – – ἀπέδοτο – – – – – –]
μένοντος [κ]ατοι[κ]έων ἐ̣ν̣ [Βουττοῖ(?) τοῖ Ἀσκλαπιοῖ τοῖ ἐν]
Κρουνοῖς ἐπ' ἐλευ[θ]ερί̣α̣ι̣ σῶ[μα γυναικεῖον, ἆι ὄνομα – –, τὸ]
γένο̣ς Σ̣ύραν, [τ]ι[μᾶς ἀργυρίου – – – . βεβαιωτῆρες κατὰ τὸν νό]-
μον –
μ̣[ά]ρ̣τυ[ρ]οι Νικόμα̣[χ]ο[ς – – – – – – – – – – – – – – – – – Λυκί]-
σκος. τ̣ὰ̣ν [ὠνὰ]ν φυλά[σσ –]
vac.?

Legit et suppl. vs. 1—4 Nachmanson, vs. 5—8 Kla. || 1 ἐν Ναυπάκτοι add. Nikitsky || 2 in. Ἀριστω̣νύμου Kla., Ἀριστονύμου Nachm. || 2 med. μ̣η̣νός Kla., quod iam Nik. postulaverat || 2 fin. Ἐπι-, Παρ- sim. Nachm. || 3 med. recte coniecerat Nik. e lectione Nachmansoni, confirmat ectypum || 4 fin. suppl. Kla.

V. 1 Ἀρίστων Ἀριστωνύμου Ναυπάκτιος· scriba thearorum etiam nr. 624 *d*. De tempore magistratus non constat, sed ex delineatione columnae apparet titulum supra positum post demum titulum nr. 4 i. e. post c. a. 141/0 exaratum esse. 7/8 Λυκίσκος· cf. ad nr. 638, 1_{16}.

9. Litt. alt. 0,008—0,017, interv. vers. c. 0,005; Α Μ Π Σ et Σ Ω, formae tenues et bonae. Dextra pars tituli aqua valde corrosa. Ed. Nachmanson nr. 9. Cf. Nikitsky 51 ss. Ectypum contuli. *Ect.*

a. 155/4 στραταγέοντος τῶν Α̣[ἰ]τ̣ω̣λ̣[ῶν Ἀλε]-
ξάνδρου τοῦ Νικία Καλ̣υ[δωνίου, ἐν δὲ]
Ναυπάκτωι γραμματε̣ύοντος [θεαροῖς]

Ἀριστόνου, μηνὸς Ὁμολωΐου [ἀπέδοτο]
Ἀριστομάχα Δαμοξέ[ν]ου [Βουττία?]
τῶι Ἀσκλαπιῶι τῶι ἐν Κρου[νοῖς σῶμα]
ἀνδρεῖον, ὧι ὄνομα Ἀσκ[λαπιάδας, τὸ γένος]
οἰκογενῆ, ἐπ' ἐλευθερίαι [τιμᾶς]
ἀργυρίου Μ Μ Μ. παραμει[νά]τ[ω δὲ]
Ἀσκλαπιάδας παρὰ Ἀ[ριστομά]-
χαν ἔτη δέκα ποιῶν τὸ [ποτιτασ]-
σόμενον· εἰ δέ τι πάθοι [Ἀριστομάχα]
πρὸ τοῦ τὰ δέκα ἔτη [διελθεῖν, παραμει]-
νάτω δὲ(!) Ἀσκλαπιάδας [τὸν λοιπὸν]
χρόνον Δαμοξένωι τῶι [ὑῶι τῶι Ἀριστομά]-
χα[ς] πο[ι]ῶν τὸ ποτιτα[σσόμενον· εἰ δὲ πα]-
ραμείναι Ἀσκλαπι[άδας, καθὼς γέγρα]-
[π]ται, ἐλεύθερος ἔ[στ]ω κα[ὶ ἁ ὠνὰ βέ]-
βαιος ἔστω· ἄρξει δ[ὲ τῶν δέκα ἐτέων μὴν]
Προκύκλιος ὁ ἐπὶ Ἀλε[ξάνδρου. προαπο]-
δότας κατὰ τὸν νόμον [Λάμιος]
Λεοντομένεος [Βο]ύττ[ιος. μάρτυροι – –]-
άδας, Λύκος, ... ΟΣ – – – – – – – – –
Λέων, Φίλων . . . Τ – – – – – – – – – –
Θέων, Ἀριστέας, Ἁγήμ[ων, – – – –]
[Να]υπάκτιοι. τὰν ὠν[ὰν φυλάσσοντι οἱ]
[ἄρ]χοντες Ἀλεξιάδας, – – – –

Suppl. Nachmanson || 4 in. Ἀριστονόου praefert Nikitsky improbante lapide || 5 med. Δαμόξε[ν]ος exspectat idem, cf. infra; in ectypo nihil certi praeter Δαμο dispicitur || 7 fin. τὸ γένος delere praefert idem, fortasse recte || 13 med. ad διελθεῖν Nachm. confert *GDI* 2084_7 || 15 med. τῶι [πατρί Nachm., τῶι [Ἀριστομά]|χα[ς] Nik., τῶι [ὑῶι Kla., cf. infra || 17 med. τὰ δέκα ἔτη ante καθὼς Nachm., recte del. Nik. || 20 med. ὁ ἐπὶ Λο – – Nachm.; addubitavit suo iure Nik., qui de supplemento ὁ ἐπιδό[κιμος (i. e. proximus Procyclius) cogitavit; ΑΛΕ – – lapis || 22/3 probabiliter Ἀλεξι]|άδας, Kla. || 23 fin. idem || 24 fin. idem, fortasse [Βού]τ[τιοι || 25 in. idem, . ων Nachm. || 26 in. 27 in. Kla.

V. 1 Ἀλέξανδρος Νικία Καλυδώνιος· sc. praetor Alexander II (Nachmanson 55), cuius magistratus in annum 155/4 incidit, cf. G. Daux, *BCH* 1932, 324/5. 4 Ὁμολώϊος· sextus mensis Aetolicus. 5 Δαμόξενος· fortasse Δαμόξενος Βούττιος, de quo cf. ad nr. 638, 11_{12}. 15 In supplemento Nachmansoni τῶι πατρί suo iure offendit Nikitsky, quod mirum sit, ut filia patris gratia testamentum faciat. Itaque potius filium Aristomachae et v. 5 et v. 15 nominatum esse putat (cf. supra ad utrumque versum). Equidem autem Nachmansoni lectioni v. 5 confisus ibi patrem Aristomachae et v. 15 cognominem nepotem, Aristomachae filium, hoc ipso verbo notatum, agnoscendum esse putaverim. 20 Tempus definitum decem annorum mense Procyclio anni vertentis incipit, i. e. initium ad primum mensem repetitur. 21 Λάμιος Λεοντομένεος Βούττιος· cf. ad nr. 639, 5_3. 23 Λύκος (Βούττιος)· cf. ad nr. 639, 3_3. 24 Λέων (Βούττιος)· cf. ad nr. 639, 5_3. — Φίλων (Δαμοκράτεος Βούττιος)· cf. ad nr. 639, 10_4. 25 Θέων (Ναυπάκτιος)· cf. ad nr. 624 c_{11}. — Ἀριστέας (Ναυπάκτιος)· idem fortasse ἔγγυος proxeniae Thermi IG IX 1^2 1, 32_{28} et μάρτυς manumissionis Naupacti nr. 624 *f*. — Ἁγήμων (Ναυπάκτιος)· fortasse pater eius, qui βεβαιωτήρ manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 636 *a*. 27 Ἀλεξιάδας (Βούττιος)· cf. ad nr. 639, 2_4.

10. Litt. alt. 0,009—0,015, interv. vers. 0,003; Α Μ Πᴵ, formae tenues. Dextra pars tituli aqua valde corrosa. Ed. Nachmanson nr. 10. Cf. Nikitsky 56 s. Ectypum contuli. *Ect.*

med. s. II a. γραμματεύοντος Θ[εαροῦς ἐν Ναυ]-
πάκτωι Εὐσθέ[νεος, μηνὸς Προ]-
[κ]υκλίου – – – – – – – – – – – – – –

νο . ἀπέδοτο [τῶι Ἀσκλαπιῶι τῶι]
ἐν Κρουνοῖς [σ]ῶ̣[μα ἀ]ν̣δ̣[ρεῖον, ὧι ὄνο]-
μ̣[α – – – –, τὸ γένος – – –, τι]-
μ[ᾶ]ς ἀ[ργυρίο]υ – – – – – – – –
ΑΣΚ – – – – – – – – – – – – – –
. . ΛΑΙ – – – – – – – – – – – –
. Κ – – – – – – – – – – – – – – – –
νοκλῆς, Ν[ίκ]ων – – – – – – – – – –
Λάμαχος. τὰν ὠνὰν [φυλάσσοντι – –]
. . . . ὁ ἄρχων, – – – – – – – – – – – –

Suppl. vs. 1. 4. 12 Nachmanson, vs. 2 fin. 5. 6. 7 Nikitsky, probante ubique ectypo || 2 med. legit et suppl. Kla. || 7/8 βεβαιωτῆρ]|ας κ[ατέστασε Nik., nequaquam probabiliter || 10 in. littera K, quam praebet Nachm., in ectypo non dispicitur, fortasse potius I . P – – || 10 fin. Φα? Ἀμει? Kla. || 11 med. legit et suppl. idem || 13 ectypum non continet.

V. 2 Εὐσθένης Ναυπάκτιος· nomen Naupacti notum est, cf. ad nr. 633_{8}. — Προκύκλιος· primus mensis Aetolicus.

Litterarum formae tempus med. saec. II a. Chr. produnt, probabiliter brevi post titulum nr. 9.

11. Litt. alt. 0,008—0,013, interv. vers. 0,002—0,006; Α Ϝ Μ Π Σ Ω. Sinistra pars tituli aqua valde corrosa est. Edd. Woodhouse, *Journ. Hell. stud.* nr. 7 et Aetolia nr. 2 (IG IX 1, 380); Nachmanson nr. 11. Cf. Nikitsky 57 s. Ectypum contuli sed in sinistra parte non omnes litteras, quas Nachmanson legit, agnovi. *Ect.*

c. a. 151/0 στραταγέοντος Λαδίκου Ἀρσινοέος
[τὸ] δεύτερον, ἄρχοντος δὲ ἐν Βουττοῖ
[Εὐμή]λου, μηνὸς Προκυκλίου ἀπέδοντο
. . ^{5} . . δας, Σωσίχα Βούττιοι τῶι Ἀσκαπι(!)-
ῶι τῶι ἐν Κρουνοῖς παι^{v}δάριον, οἶ ὄνομα
. . μ̣ό̣λαος, ἐπ' ἐλ^{v}ευθερίαι, τὸ γένος οἰ-
κογενῆ, τειμᾶς ἀ^{v}ργυρίου Μ Μ Μ. βεβαι-
ωτὴρ κατὰ τὸν νόμον Λάμιος Λεοντο-
μένεος Βούττιος. μάρτυροι Ἀλεξιάδας,
. . ^{5} . ., Μικκάδας, Ἀριστόμαχος, Μένων,
. . . . ν, Φίλων, Τιμόλαος, Λέων, Ἀρκίσων,
. . ^{5} . . άδας, Δαμόξενος, Τίμαιος Βούττιοι,
. . ^{5} . . σ̣ος Σπάττιος, Κυδρίων Ναυπάκτιος.
[τὰν] ὠνὰν φυλάσσοντι οἱ ἄ^{v}ρχοντες
[Εὔμη]λος, Ἀμύνανδρος, Θράσων, Ἀμει[νο]-
κράτης, Δαμόξενος Βούττιοι.

Suppl. Woodhouse || 6 in. Nachmanson, . . . λαος Woodh., id quod etiam in ectypo solum certum || 13 in. ισος Woodh., sed Nachm. adnotat: '*Das erste* I *kann ich nicht sehen; das* Σ *ist nicht sicher, es ist vielleicht* Λ'; ectypum deficit. Cum editores litteras sequentes alii aliter legissent et interpretati essent, ethnicum Σπάττιος coniecerunt Nikitsky l. c. et G. Daux, *BCH* 1932, 326. Quod revera in lapide exstat (Lerat I 67) et in ectypo clare legitur || 13 fin. ultimam litteram (Σ) legit Nachm.

V. 1 Altera praetura Ladici Arsinoënsis c. a. 151/0 (IG IX 1² fasc. 1 p. LII). 3 Quin hic (et v. 15) nomen archontis Eumeli, qui nr. 638, 7 exstat, recte suppletum sit, in dubium vocari non potest. — Προκύκλιος· primus mensis Aetolicus. 4 Σωσίχα· nimirum nomen muliebre; manumittunt maritus – – δας et uxor Σωσίχα. Nachm. quamquam in titulo edendo recte post – – δας interpunxit, p. 67 de genetivo nominis virilis Σωσίχας cogitasse videtur. — De ratione scribendi Ἀσκαπιός cf. ad nr. 640 b_{5}. 8 Λάμιος Λεοντομένεος Βούττιος· cf. ad nr. 639, 5_{3}. 9 Ἀλεξιάδας Βούττιος· cf. ad nr. 639, 2_{4}. 10 Μικκάδας Βούττιος· cf. ad nr. 640 b_{11}. — Ἀριστόμαχος Βούττιος· cf. ad nr. 635_{16}. — Μένων Βούττιος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς etiam nr. 638, 12. 11 Φίλων Βούττιος· cf. ad nr. 639, 10_{4}. — Λέων Βούττιος· cf. ad nr. 639, 5_{3}. 12 Δαμόξενος

Βούττιος· idem βεβαιωτήρ manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 638, 2 et 7, μάρτυς manumissionis ibidem etiam nr. 638, 6. 639, 5. 10. 640 *d*, custos manumissionis etiam nr. 638, 12. — Τίμαιος Βούττιος· cf. ad nr. 639, 2_4. 13 Σπάττιος· de hoc ethnico cf. Lerat I 67. 15 Ἀμύνανδρος Βούττιος· cf. ad nr. 638, 7_{19}. — Θράσων Βούττιος· cf. ad nr. 638, 6_2. — Ἀμεινοκράτης Βούττιος· cf. ad nr. 639, 9_3.

12. Litt. alt. 0,008—0,013, interv. vers. c. 0,005; Α Ξ Μ Π Σ Ω. Edd. Woodhouse, *Journ. Hell. stud.* nr. 8 et Aetolia nr. 3 (IG IX 1, 381); Nachmanson nr. 12 (Schwyzer 391) et 13a (vs. 21 et 22). Cf. Nikitsky 58 (nr. 12) et 61 (nr. 13a). Ectypum contuli, sed in sinistra parte non omnes litteras recognovi. *Ect.*

c. a. 153/2 στραταγέοντος τῶν Αἰτωλῶν Τριχᾶ Στρα-
τίου β', ἐν δὲ Βουττοῖ ἄρχοντος Λαμίου
τ̣οῦ Ἀλεξομενοῦ, μηνὸς Εὐθυαίου ἀπέ-
δοτο Μικκίων Βούττιος τοῖ Ἀσκλαπιοῖ
τοῖ ἐν Κρουνοῖς σῶμα ἀνδρεῖον, οἷ ὄνο-
μ̣α̣ Φ̣ιλόξενος, τὸ γένος Ἀμφίλοχον,
τιμᾶς ἀργυρίου Μ Μ Μ Μ. βεβαιωτὴρ
κατὰ τὸν νόμον Λάμιος Λεοντομένε-
ος Βούττιος. παραμενέτω δὲ Φιλόξε-
νος παρὰ Μικκίωνα, ἇς κα ζῇ Μικκίων,
ποιῶν τὸ ποτιτασσόμενον· εἰ δὲ μὴ ποέ-
οι, ἀτελὴς ἁ ὠνὰ ἔστω· εἰ δέ τί κα πάθῃ
Μικκίων, τόκα ἁ ὠνὰ κυρία ἔστω καὶ
ὁ βεβαιωτὴρ βεβαιούτω τοῖ Ἀσκλαπιοῖ.
μάρτυροι Μένων, Φίλων, Νεαῖος,
. . .ος, Σκορπίων, Εὐριπίδας Βούττιοι,
Σάτυρος, Ἀντικράτης, Πολύξενος,
Πολύαρχος Ναυπάκτιοι. τὰν ὠνὰν
φυλάσσοντι Λάμιος ὁ ἄρχων, Δα-
μόξενος Βούττιοι.
Ἀρίστων, Παυσανίας,
Εὔι̣ος, Λέων Φυλλαῖοι, Ἡγήτωρ.

7 lectio pretii certa || 16 in. [Ξ]ἐ̣ν̣ος Nachmanson, itaque Nikitsky opinatur v. 15/6 supplendum esse [Δαμό|ξ]ενος. Sed v. 15 fin. post Νεαῖος haud dubie vacare et v. 16 in. nihil nisi . . . ος certum esse docet ectypum || 21 et 22 altera manu neglegenter scripti.

V. 1 Altera praetura Trichae Stratii c. a. 153/2 (IG IX 1² fasc. 1 p. LII). 2 Λάμιος Ἀλεξομενοῦ Βούττιος· cf. ad nr. 632_{11}. 3 Εὐθυαῖος· quintus mensis Aetolicus. 8 Λάμιος Λεοντομένεος Βούττιος· cf. ad nr. 639, 5_3. 15 Μένων Βούττιος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς etiam nr. 638, 11. — Φίλων Βούττιος· cf. ad nr. 639, 10_4. — Νεαῖος Βούττιος· cf. ad nr. 640 a_{15}. 16 Σκορπίων Βούττιος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς etiam nr. 638, 6. — Εὐριπίδας Βούττιος· μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς etiam nr. 638, 7. 17 Ἀντικράτης Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 613_{13}. 18 Πολύαρχος Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 638, 5_2. 19 Δαμόξενος Βούττιος· cf. ad nr. 638, 11_{12}. 21/2 Haec nomina, de quorum condicione Nachmanson dubitabat, quae tamen Nikitsky finem tituli nr. 8 praebere suspicatus est, mea quidem sententia non aliter nisi additamentum altera manu ad titulum praecedentem factum intellegi possunt. Agitur ut videtur de testibus omissis. — Ἀρίστων Φυλλαῖος· μάρτυς (et custos) manumissionis ἐν Κρουνοῖς etiam nr. 639, 2. — Παυσανίας Φυλλαῖος· cf. ad nr. 634_6. 22 Εὔιος· de nomine cf. Bechtel, *H. P.* 531. — Φυλλαῖος· de ethnico cf. ad nr. 677_{23}.

13. Litt. alt. 0,007—0,02, interv. vers. 0,006—0,012; Α et ΑΘ et ΘΠΣ et ΣΩ. Et litterarum formae et versus satis neglegenter exarati. Ed. Nachmanson nr. 13 cum imag. phot. ectypi vs. 4—10 (tab. II). Cf. Nikitsky 58 ss. Ectypum contuli. *Ect.*

c. med. s. II a. γραμματεύοντος
θεαρῶν ἐν Ναυπάκτοι
Σατύρου τοῦ Σώσου, μη-

νὸς Ἀθαναίου ἀπέδοτο
Οἰ̣κιάδας Πώριος τοῖ Ἀσ-
[κ]λ̣α̣πιοῖ τοῖ ἐν Κρουνοῖς σῶ-
μα ἀνδρέον, οἷ ὄνομα Ὠφε-
λ̣ί̣ω̣ν, τὸ γένος Τιβερανόν, τιμᾶς
ἀργυρίου μνᾶν τριῶν. βεβαιω-
τῆρες(!) κατέστασε Πολεμαίνε-
τον Θαῖον, Φιλλίδαν Πώριον. τὰν ὠ-
ν̣ὰ̣ν φυλάσσοντι οἱ ἄρχοντες
. . . . άδας, Τελέσαρχος, Νίκαρχος
Π̣ώ̣ρ̣ι̣οι. μάρτυροι Τελέσαρχος,
. . . . ανδρος, Φιλόδαμος, Πλάτωρ,
[Ἁγ ?]ήμων, Κράτης, Ἁγέλοχ̣ος Ἴσιος.
τὰν ὠνὰν φυλάσσοντι οἱ ἄρχοντες
τῶν Βοττίων Δαμέας, Λεοντο-
[μ]ένης, Ἑλλάνικος.

5 in. Οἰκεάδας Nachmanson falso || 11 med. Φελλῖδαν idem confirmans (p. 67[1]) litteram E certam esse; repugnat ectypum || 14 in. Πώριοι om. Nachm. || 16 fin. Kla., Ἀγέ⟨λ⟩αος{ος} Nachm., Ἁγήμονος? Nikitsky || 18/9 Λεοντομ|ένης Nachm. falso || 19 fin. Ἑλλάνικος, quod iam Nikitsky suo iure postulaverat, revera in lapide (cf. etiam Lerat I 65[4]), Θ̣ελλανιέος Nachm.

V. 3 Σάτυρος Σώσου Ναυπάκτιος· scriba thearorum etiam nr. 639, 11 et 640 *b*. 4 Ἀθαναῖος· secundus mensis Aetolicus. 5 Πώριος· cf. ad nr. 640 b_4. 8 Τιβερανός· Steph. Byz. Τιβαρηνία· χώρα πρὸς τῷ Πόντῳ, πρόσοικος Χάλυψι καὶ Μοσσυνοίκοις. τὸ ἐθνικὸν Τιβαρανοὶ καὶ Τιβαρηνοί, καὶ τὸ θηλυκὸν Τιβαρηνίς, revera potius Τιβαρανή (*GDI* 1894) vel Τιβαράνισσα (IG II/III² 10451) [Nachm.]. Ceterum cf. A. Herrmann, *RE* VI A 764. 9 βεβαιωτῆρες· cf. ad IG IX 1² 95_4. 11 Θαῖος· vel Θαιῖος (nr. 639, 2), ethnicum aliunde ignotum, de quo cf. Lerat I 66 s. 69. — Φιλλίδας Πώριος· cf. ad nr. 640 b_9. 13 Τελέσαρχος Πώριος· idem manumissor ἐν Κρουνοῖς nr. 640 *b*, μάρτυς manumissionis ibidem nr. 638, 2. 639, 1. Fortasse igitur etiam quinque testes qui sequuntur Porii sunt, cf. Lerat I 33[1]. 15 Πλάτωρ· nomen Illyricum, cf. H. Krahe, *Lexikon altillyrischer Personennamen* 92 ss. 16 Ἴσιος· de hoc ethnico cf. Lerat I 32 ss. 212 s. (de situ). 18 Δαμέας Βούττιος· archon etiam nr. 639, 11 et 640 *b*, μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 638, 1. 4. 639, 6. 11. 640 *e*, custos manumissionis ibidem etiam nr. 637 *A*. 638, 2. 639, 11. 640 *b*. — Λεοντομένης (Λαμίου) Βούττιος· cf. ad nr. 634_{11}. 19 Ἑλλάνικος Βούττιος· cf. ad nr. 634_2.

---

639 Anta I a. 2,05, l. 0,55, cr. 0,40 magno saxo obtecta in crepidine templi fuit (cf. phot. apud Nachmanson l. c. p. 21), ubi etiam anno 1933 vidi, nunc autem diffracta et ablata est (Lerat I 94). In latere superiore erant duo foramina fibulis ferreis destinata, frons et latera dextrum et sinistrum titulis contecta, tergum prorsus rude relictum erat. Propter iniquam antae posituram non omnes tituli exscribi neque horum omnium ectypa confici potuerunt; exscripti sunt in fronte nr. 1—5, in latere sinistro nr. 6—8, in latere dextro nr. 9—12. Edd. nr. 1 et 2 W. J. Woodhouse, *Journ. Hell. stud.* 13, 1892/3, 346 nr. 11. 12 et Aetolia 383 s. nr. 6. 7 (IG IX 1, 384. 385); nr. 1—12 E. Nachmanson, *Ath. Mitt.* 32, 1907, 21 ss. nr. 14—25. Cf. A. Nikitsky, *Žurn. Min. Nar. Prosv.* 1911, *Fevral* 61 ss., *Mart* 99 ss.

1. In summa fronte. Litt. alt. 0,006—0,012, interv. vers. 0,002—0,004; Α Μ Π Σ Ω. Edd. Woodhouse, *Journ. Hell. stud.* nr. 11 et Aetolia nr. 6 (IG IX 1, 384); Nachmanson nr. 14. Cf. Nikitsky 61 s. Ectypum contuli. *Ect.*

c. a. 141/0 [γραμματε]ύοντος θεαροῖς Φίλωνος τοῦ Σωσ̣ά-
[ν]δρου̣, μηνὸς Διονυσίου ἀπέδοτο Νικιά̣δας Ν̣εοπ̣-
[τ]ο̣λέμου Πώριος κορίδιον, ᾇ̣ ὄνομα Ἱστιαιίς, τοῖ
Ἀσκλαπιοῖ τοῖ ἐν Κρουνοῖς τιμᾶς ἀργυρίου
Μ Μ Μ. βεβαιωτῆρες(!) κατέστασε κατὰ τὸν νόμο-

ṿ Ḳλέωνα, Ἀρχέλαο⟨ν⟩ Πωρίο⟨υ⟩ς. τὰν ὠνὰν φυλάσσ-
οντι οἱ ἄρχοντες. μάρτυροι Φιλλίδας, Ἀρχέλαος, Φι-
λόχωρος, Θρασύλαος, Τελέσαρχος, Ξένων,
Πανκράτης Πώριοι.

2/3 Ν[ι]κο|δέμου Woodhouse, quod Dittenberger in Ν[ι]κο|[πολ]έμου mutavit, Ν⟨ι⟩ḳοπ̣|[ο]λέμου Nachmanson, Νẹοπ̣|[τ]ọλέμου, quod iam Nikitsky coniecerat, Kla. || 3 med. ᾧι idem, οἱ Woodh., Nachm. || 6 in. Kla., ν Λέωνα Woodh., Nachm. || 6 med. Ἀρχέλαος et Πωρίοις in lapide.

V. 1 Φίλων Σωσάνδρου Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 634_{11}; c. a. 141/0 scriba thearorum fuit. 2 Διονύσιος· octavus mensis Aetolicus. — Νικιάδας Νεοπτολέμου Πώριος· idem βεβαιωτήρ, custos, μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 640 *b*. De ethnico cf. ad nr. 640 b_4. 3 Ἱστιαιίς· ad nomen cf. Bechtel, *H. P.* 539. 5 βεβαιωτῆρες· cf. ad nr. 638, 13_9. 6 Κλέων Πώριος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 640 *b*. — Ἀρχέλαος Πώριος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 640 *b*. 7 Φιλλίδας Πώριος· cf. ad nr. 640 b_9. — Φιλόχωρος· nomen novum videtur, cf. Nachmanson 67 s. Fortasse autem potius Φιλόχ⟨ο⟩ρος legendum est. 8 Θρασύλαος Πώριος· cf. ad nr. 640 b_3. — Τελέσαρχος Πώριος· cf. ad nr. 638, 13_{13}. — Ξένων Πώριος· cf. ad nr. 640 b_9.

2. In fronte infra nr. 1. Litt. alt. 0,008—0,015, interv. vers. c. 0,005; ΑƘΜΓΣΩ. Edd. Woodhouse, *Journ. Hell. stud.* nr. 12 et Aetolia nr. 7 (IG IX 1, 385); Nachmanson nr. 15. Cf. Nikitsky 62 s. Ectypum contuli. *Ect.*

c. med. s. II a.

γραμματεύοντος θεαροῖς ἐν Ναυπά-
κτωι Ἀριστοκράτεος τοῦ Παρμενείδα,
μηνὸς Ἀθαναίου, ἐπὶ δὲ ἀρχόντων ἐν
Βουττοῖ Ἀλεξιάδα, Τιμαίου ἀπέδ^v^οντο
Ἀνδρὼ Ἀριστάρχου, Ἀνδρὼ Οἰκιάδα Φυλλα-
ῖαι σῶμα ἀνδρεῖον, οἶ ὄνομα Κόσμος, τὸ γέ-
νος Θρᾶικα, τοῖ Ἀσκλαπιοῖ τοῖ ἐν Κρουνοῖς
ἀργυρίου μνᾶν τριῶν ἐπ᾽ ἐλευθερίαι. βε-
βαιωτῆρες κατὰ τὸν νόμον Σάτυρος Ἀρι-
στοβούλου, Ἀντίοχος Φυλλαῖοι. μάρτυροι
Τείσων, Ἀρίστων, Θαρσύας, Ἀριστόβουλος,
Ἀκρίσιος, Νείκαρχος, Παυσανίας Φυλλαῖοι,
Ἀλεξιάδας Βούττιος, Λέων Θαιῖος. τὰν
ὠνὰν φυλάσσοντι Ἀλεξιάδας Βούττιος,
Ἀρίστωṿ Φυλλαῖος.

2 fin. Παρμενείδα Kla., Παρμενίδα Woodhouse, Nachmanson || 6 med. οἶ in ectypo certum videtur, ᾧι Woodh., Nachm. || 11 med. Θαρσύας, quod addubitavit Nikitsky, certum || 13 fin. Θαἴιος Nachm. recte, Θάριος coni. Nikitsky.

V. 2 Ἀριστοκράτης Παρμενείδα Ναυπάκτιος· scriba thearorum Naupactiorum etiam nr. 639, 10; fortasse idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 638, 5. 3 Ἀθαναῖος· secundus mensis Aetolicus. 4 Ἀλεξιάδας Βούττιος· archon et custos manumissionis ἐν Κρουνοῖς etiam nr. 638, 9. 639, 10; μάρτυς manumissionis ibidem etiam nr. 638, 7. 11. 639, 9. 10. 640 *e*. Alexiadas igitur bis archon Buttiorum fuit: sub Aristonoo scriba thearorum Naupactiorum (nr. 638, 9) et sub Aristocrate scriba (hic et nr. 639, 10). — Τίμαιος Βούττιος· archon etiam nr. 639, 10 (simul custos manumissionis ἐν Κρουνοῖς), μάρτυς manumissionis ibidem nr. 638, 7. 11. 639, 9. 5 Admirationem habet, quod ambae venditrices idem nomen proprium habent. An mendum quoddam subest? — Φυλλαῖαι· cf. ad nr. 677_{23}. 9 Σάτυρος Ἀριστοβούλου Φυλλαῖος· cf. ad nr. 634_7; μάρτυς (v. 11) pater aut filius est. 11 Ἀρίστων Φυλλαῖος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς ut videtur etiam nr. 638, 12. — Ἀριστόβουλος Φυλλαῖος· cf. ad v. 9. 12 Παυσανίας Φυλλαῖος· cf. ad nr. 634_6. 13. Θαιῖος· de hoc ethnico cf. ad nr. 638, 13_{11}.

3. In fronte infra nr. 2. Litt. alt. 0,009—0,014, interv. vers. 0,002—0,005; ΑƘΜΓΣΩ, accurata scriptura. Ed. Nachmanson nr. 16. Cf. Nikitsky 63 s. Ectypum contuli. *Ect.*

c. med. s. II a.
γραμματεύοντος θεαροῖς ἐν Ναυπάκτωι
Ν⟨ικολ⟩έωνος τοῦ Νικία Ναυπακτίου, ἀρχόν-
των δὲ ἐν Βουττοῖ Ἁγήμονος, Θέωνος, Λύκου,
μηνὸς Προκυκλίου ἀπέδοντο Θράσων, Ἁγή-
μων, Λάμιος οἱ Εὐξενίδα Βούττιοι τοῖ
Ἀσκλαπιοῖ τοῖ ἐν Κρουνοῖς ἐπ' ἐλευθερίαι
σῶμα ἀνδρεῖον, ὧι ὄνομα Ὀνάσιμος, τὸ γέ-
νος Μακεδόνα, τιμᾶς ἀργυρίου Μ Μ Μ Μ.
προαποδότας κατὰ τὸν νόμον Λάμιος Βούτ-
τιος. μάρτυροι Λάμιος Λεοντομένεος, Ἀ-
γριάδας, Μικκάδας, Λύκος, Ἀριστόμαχος,
Τιμόλοχος, Λύκων, Θέων. τὰν ὠνὰν φυ-
λάσσοντι Λάμιος Λεοντομένεος.

2 ΝΗΚΘΑΕΩΝΟΣ lapis, corr. Nachmanson, qui ante hoc nomen etiam κ̣α̣ι agnovisse putavit; in ectypo non videtur.

V. 2 Νικολέων Νικία Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 616_{10}. 3 Ἁγήμων Βούττιος· cf. ad v. 4. — Θέων Βούττιος· ut hic (v. 12) etiam nr. 639, 11 μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς. — Λύκος Βούττιος· archon etiam nr. 640 *d*; μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς etiam nr. 638, 2. 9. 639, 10. 640 *c. e*; custos manumissionis ibidem nr. 640 *d*. 4 Προκύκλιος· primus mensis Aetolicus. — Θράσων Εὐξενίδα Βούττιος· cf. ad nr. 638, 6_2. — Ἁγήμων Εὐξενίδα Βούττιος· manumissor ἐν Κρουνοῖς etiam nr. 639, 5; προαποδότας manumissionis ibidem nr. 639, 6; μάρτυς manumissionis ibidem nr. 638, 1. 639, 9. 10. 640 *a. d*; custos manumissionis ibidem nr. 636 *b*. 638, 1. 640 *a*. 5 Λάμιος Εὐξενίδα Βούττιος· cf. ad nr. 634_{12}. 9. 10. 13 Λάμιος Λεοντομένεος Βούττιος· cf. ad nr. 639, 5_3. — Ἀγριάδας (Βούττιος)· cf. ad nr. 638, 6_{13}. 11 Μικκάδας (Βούττιος)· cf. ad nr. 640 b_{11}. — Λύκος (Βούττιος)· cf. ad v. 3. — Ἀριστόμαχος (Βούττιος)· cf. ad nr. 635_{16}. 12 Λύκων (Βούττιος)· μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς etiam nr. 639, 9. 10. — Θέων (Βούττιος)· cf. ad v. 3. 13 Aut nomen alterius custodis omissum aut pluralis φυλάσσοντι falso positus est.

An titulus eiusdem anni sit atque nr. 640 *e*, plane incertum est, cf. ibi. Certum autem est et ipsum medio saec. II a. Chr. tribuendum esse; neque enim coniectura, quam protulit Nikitsky titulum 639, 4 (c. a. 137/6) fortasse priorem esse titulo 639, 3, stare potest, quia hic nullo modo ne in ultimis quidem versibus coartatus i. e. postea in finitum spatium insertus est.

4. In fronte infra nr. 3. Litt. alt. 0,004—0,07, interv. vers. 0,005—0,008; Α Μ Ν et Ν Σ, titulus perdifficilis lectu. Ed. Nachmanson nr. 17. Cf. Nikitsky 64 s. Ectypum contuli. *Ect.*

c. a. 137/6
γραμματεύοντος θεαροῖς Λύκου τοῦ Λύκου, μηνὸς Λαφρια[ί]ου [ἐν]ᾴται
ἐπ' εἰκάδι Ἀγαθὼ Σατύρου κατοικέουσα ἐν Ναυπάκτοι ἀπέδοτο τοῖ Ἀσκλαπι[οῖ]
τοῖ ἐν Κρουνοῖς ἐπ' ἐλευθερίαι σῶμα [ἀ]νδρε̣ῖ̣ο̣ν̣ [– – – καὶ γυναικεῖον – – – – – – καὶ]
τὸ ἐξ αὐτᾶς κορίδιον, ᾇ̣ι ὄνομα Μεν –
. . . . τ̣ειμᾶς ᾀ̣[ργυρίου – παρὰ]
Ἀγαθῶ, ἕως κα ζῇ Ἀγαθώ· εἰ δὲ μὴ πο[ι – ἁ]
[ὠ]ν̣ὰ ᾄ̣κ̣υ̣ρος ἔστῳ. π̣ρ̣ο̣απο[δό]ται κατὰ τ̣ὸν ν̣ό̣μ̣ο̣ν̣ Θεόξ̣ενος – – – – – – – – – – – –
. . . . c. 9 . . . τὰν ὠνὰν̣ φυλάσσοντ[ι –]
. ΙΟ . μάρτυροι Ξ̣ενο̣μ̣ένης, Εὔδ̣α̣μ̣ος, Τίμ̣ων, Ἐ̣π̣ –

Lectionem, quam praebet Nachmanson, his locis auxit Kla.: vs. 1 fin. 3 med. 4 in. 5. 6 fin. 7—9, sed monendum est pro difficultate legendi huius tituli imprimis nomina propria non omnia plane certa esse || 2 in. iam Nikitsky recte interpretatus est || 4 fin. Μεν Nachm., in ectypo non legitur || 9 ultimus versus est.

V. 1 Λύκος Λύκου Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 634_2; scriba thearorum c. a. 137/6. — Λαφριαῖος· undecimus mensis Aetolicus. 2 Ἀγαθὼ Σατύρου· quod Nikitsky putat hanc feminam fortasse eandem esse atque cognominem uxorem Satyri Naupactii nr. 638, 4, nequaquam probabile est.

5. In fronte infra nr. 4. Litt. alt. 0,01—0,015, interv. vers. 0,006; **Α Μ Σ**. Ed. Nachmanson nr. 18. Cf. Nikitsky 65. Ectypum contuli. *Ect.*

c. med. s. II a. γραμματεύοντος θεαροῖς ἐν Ναυπά-
κτω̣ι Πολυάρχου, ἐν δὲ Βουττοῖ ἀρχόντων
Λαμίου τοῦ ⟨Λ⟩εοντομένεος, Λέωνος, μ[η]-
νὸς Βουκατίου ἀπέδοντο Ἁγήμων, Λ̣άμιος
οἱ Εὐξενίδα Βούττιοι τῶι Ἀσκλαπιῶι τ[ῶ]ι̣
ἐν Κρουνοῖς ἐπ' ἐλευθερίαι σῶμα γυναι-
κεῖον, v ἆι ὄν[ομ]α̣ Δέξις, τὸ γένος ἐκ Πυ . .-
. ος, τιμᾶς ἀργ[υ]ρίου v Μ Μ̣ Μ̣. προαποδ[ό]τας
κατὰ τὸν νόμον [Λ]ε̣ω̣ν Σωσιπα̣τ̣ρο̣[υ Ναυ]-
πάκτιος. μάρτυροι Λ – – – – – – – – – – – – –
Δαμόξενος Ν – – – – – – – – – – – – – – – – – –
. . . Ν –
vacat ?

3 med. Δ || 4 fin. fortasse etiam hic Δ pro Λ || 7/8 Πύξ|ι̣ος (?) Nachmanson, qui de oppido Lucanico cogitat sed adnotat: '*ist nichtganz sicher. Das* I *ist vielleicht* T, *zu Ende von Z. 7 kann noch ein Buchstabe gestanden haben; für* Πυξ[οῦν]|τ̣ος *ist aber nicht Platz*'. Revera lectio Πύξ|ι̣ος, quae etiam syllabarum distinctionem neglegit, nequaquam probabilis. In ectypo v. 7 fin. post ΠΥ potius Ε aut Ρ, tum littera triangularis, v. 8 in. Τ legitur. Quod nomen lateat, obscurum || 11 fin. 12 Kla.

V. 2 Πολύαρχος Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 638, 5_2. 3 Λάμιος Λεοντομένεος Βούττιος· idem προαποδότας manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 638, 4. 9. 11. 12. 639, 3. 10; μάρτυς manumissionis ibidem nr. 632(?). 635 *b*. 638, 4(?). 6. 639, 3, Naupacti nr. 625 *b*; custos manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 639, 3. 9. — Λέων Βούττιος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 638, 6. 9. 11. 639, 9. 10. 11. 4 Βουκάτιος· tertius mensis Aetolicus. — Ἁγήμων Εὐξενίδα Βούττιος· cf. ad nr. 639, 3_4. — Λάμιος Εὐξενίδα Βούττιος· cf. ad nr. 634_{12}. 7 Δέξις· de nomine cf. Bechtel, *H. P.* 119. 11 Δαμόξενος (Βούττιος)· cf. ad nr. 638, 11_{12}.

6. In latere sinistro. Litt. alt. 0,006—0,01, interv. vers. c. 0,003; **Α** et **Α Μ** et **Μ Π Σ**. Ed. Nachmanson nr. 19 cum imag. phot. ectypi vs. 17—22 (tab. II). Cf. Nikitsky 65. Ectypum contuli. *Ect.*

c. med. s. II a. γραμματεύοντος θεαροῖς
ἐν Ναυπάκτοι Πυθοδώρου, μη-
νὸς Ἑρμαίου Ἑλλάνικος Λα-
μίου Βούττιος ἀπέδοτο, συνευ-
δοκεούσας καὶ τᾶς θυγατρὸς
αὐτοῦ Ξεναίνας, ἐπ' ἐλευθερί-
αι τοῖ Ἀσκλαπιοῖ τοῖ ἐν Κρου-
νοῖς σώματα ἀνδρεῖα δύο, οἷς
ὀνόματα Μακεδών, Β̣ῶλος, γέ-
νος Μακεδὼν μὲν Ἀμφιπολί-
τας, Βῶλος δὲ οἰκογενής, καὶ γυ-
ναικεῖον, ἆι ὄνομα Ἀγαθώ, γένος
οἰκογενές, τιμᾶς ἕκαστον
τούτων Μακεδόνα μὲν ἀργυρί-
ου μνᾶν |Μ| Μ, Βῶλον δὲ ἀργυ̣ρί-
ου μ̣(νᾶν) |Μ| Μ Μ, Ἀγαθὼ δὲ ἀργυρίου
μνᾶν |Μ| Μ Μ Μ Μ. προαποδότας
κατὰ τὸν νόμον Ἁγήμων Εὐξε-
νίδα Βούττιος. μάρτυροι Λυκί-
σκος Θράσωνος, Φαλακρίων
Καλλιάδα, Λάμιος Εὐξενίδα,

Δαμέας, Λύκιος Λαμίου, Στράτων
Ἁγήμονος, Λυκίσκος, Ἀσκλαπιά-
δας Βούττιοι, Ἀρίσταρχος Εὐσθέ-
νεος, Μενέμαχος Μένωνος,
[Δ]αμοκράτης, Μεγιστότιμος,
Π̣αρμενίδας Ναυπάκτιοι. τὰν ὠ-
νὰν φυλάσσει Λάμιος Εὐξενί-
δα Βούττιος, Κλέανδρος Δαμο-
κράτ^{v}εος.

19 in vocabulo Βούττιος prius O postea additum esse recte adnotat Nachmanson || 22 med. Λαμίου certa lectio.

V. 2 Πυθόδωρος Ναυπάκτιος· idem scriba thearorum etiam nr. 624 *g*. 3 Ἑρμαῖος· septimus mensis Aetolicus. — Ἑλλάνικος Λαμίου Βούττιος· cf. ad nr. 634_{2}. 9 Βῶλος· ad nomen cf. Nachmanson 68; L. Robert, *Ét. épigr. et philol.* 168. 18 Ἁγήμων Εὐξενίδα Βούττιος· cf. ad nr. 639, 3_{4}. 19 Λυκίσκος Θράσωνος Βούττιος· cf. ad nr. 634_{17}. 21. 28 Λάμιος Εὐξενίδα Βούττιος· cf. ad nr. 634_{12}; est pater venditoris. 22 Δαμέας Βούττιος· cf. ad nr. 638, 13_{18}. — Λύκιος Λαμίου Βούττιος· cf. ad nr. 634_{3}. — Στράτων Ἁγήμονος Βούττιος· idem προαποδότας manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 639, 7. 23 Λυκίσκος Βούττιος· cf. ad nr. 638, 1_{16}. — Ἀσκλαπιάδας Βούττιος· haud dubie idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 640 *e*. 24 Ἀρίσταρχος Εὐσθένεος Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 633_{8}. 25 Μενέμαχος Μένωνος Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 633_{12}. 26 Δαμοκράτης Ναυπάκτιος· probabiliter non idem atque cognominis Naupactius, qui nr. 616_{7} β̣εβαιωτήρ manumissionis Naupacti est, sed eiusdem familiae. Filius fortasse est Κλέανδρος v. 29. — Μεγιστότιμος Ναυπάκτιος· eius pater fortasse Πυθόδωρος Μεγιστοτίμου Ναυπάκτιος, proxenus Delphorum a. 187/6, Syll.^{3} 585_{159}. 27 Παρμενίδας Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 635_{7}. 29 Κλέανδρος Δαμοκράτεος (Ναυπάκτιος)· cf. ad v. 26.

7. In latere sinistro infra nr. 6. Litt. alt. 0,006—0,011, interv. vers. 0,003—0,004; Α Ζ Μ Π Σ. Ed. Nachmanson nr. 20. Cf. Nikitsky 65 ss. (G. Daux, *BCH* 56, 1932, 314). Ectypum contuli. *Ect.*

c. a. 135/4

στρα̣ταγέοντος τῶν̣ Α̣ἰτ̣ω-
λῶν Φύλακος τὸ ε', ἐν δὲ Ναυ-
πάκτοι γραμματέος θεαροῖ[ς]
Λεωνίδα, μηνὸς Διονυσίου ἀπ[έ]-
δοτο Ἁγησίπ[π]α Φυλλαία, συν̣-
ευδοκεόντων καὶ τῶν ὑῶν Ξε-
νοκράτεος, Ἁγεστ̣ρ̣άτου, τοῖ Ἀ-
σκλαπ̣ιοῖ τοῖ ἐν Κρουνοῖς ἐπ' ἐλευ̣-
θερίαι σῶ[μ]α γυναικέον, ἆι [ὄ]νο-
μα Σωσώ, οἰκογενῆ, τιμᾶς ἀργυ-
ρίου Μ̣ Μ. παραμεινάτω δὲ Σωσὼ
ἔτη δ', ὅσον μέν κα χρόν^{v}ον ζῆ̣ι Ἁγ[η]-
σίππα, παρ' Ἁγη^{v}σίππαν, τὸν δὲ λοι-
πὸν χρόνον τῶν δ' ἐτέων μετὰ τὸ
μεταλλάξαι Ἁγησίππαν παρὰ το[ὺς]
ὑοὺς τοὺς Ἁγησίππας Ξενοκράτη
καὶ Ἁγέστρατον ποιοῦσα{ν} τὸ ἐπι-
τασσόμενον· εἰ δὲ μὴ παραμείν[η̣]
Σ̣ωσὼ ἢ μὴ ποιῆ̣ι τὸ ἐπιτασσόμε-
νον, καθὼς γέγραπται, ἅ τε ὠνὰ
{ἅ τε ὠνὰ} ἀτελὴς ἔστω καὶ οἱ προαπο-
δόται μὴ βεβαιούντω· θρεψάτω δὲ
Σωσὼ ἐν τοῖ χρόνοι, οἶ δεῖ αὐτὰν πα-
ραμεῖναι, παιδάριον ἢ κορίδιον καὶ τὸ

τραφὲν ῾Αγησίππας καὶ τῶν ὑῶν ἔ-
στω· εἰ δὲ μὴ τρέφει τὸ παιδίον, κα-
θὼς γέγραπται, ἀποτεισάτω Ξε-
νοκράτει καὶ ῾Αγεστράτοι ἀργυρί[ου]
Μ. ἄρξει τῶν δ' ἐτέων ὁ Διονύσ̣ι̣ο[ς]
[μὴν ὁ ἐν τᾶι ὠνᾶι. προαποδόται ἐπὶ τοῖς προγεγραμ]μένοις Λέων Ναυπάκτιος, Στράτ[ων]
[῾Αγήμονος Βούττιος. τὰν ὠνὰν φυλάσσοντι οἱ ἄρχοντες]. μάρτυροι Σατυρῖνος, ᾿Αριστόδαμο̣[ς],
– *vacat*

2 med. τὸ ε' lectio certa, τὸ β' Nachmanson falso || 13 med. παρά Nachm. per errorem || 15/6 το|ὺ]ς̣ ὑούς idem, sed 16 in. ante ὑούς nihil in ectypo et syllabarum distinctio ubique servata est || 27 fin. post Ξε nihil in ectypo (Ξει̣? Nachm.) || 30/31 recte legit sed falso interpretatus est Nachm., sagaciter correxit et supplevit Nikitsky docens scribam lapidarium, cum ad finem tituli venisset, impeditum titulo infra iam exstanti (nr. 8) duos ultimos versus in lapidem a sinistra contiguum produxisse.

V. 2 Φύλαξ Πανταλέωνος Καλυδώνιος· eius quintam praeturam adhuc ignotam haud iniuria c. a. 135/4 tribuas, quia quarta c. a. 142/1 statuenda est (cf. IG IX 1^2 fasc. 1 p. LII). 4 Λεωνίδας Ναυπάκτιος· idem probabiliter scriba thearorum Naupactiorum etiam nr. 627 *b* (Nachmanson 64); filius fortasse Λέων Λεωνίδα (Ναυπάκτιος), μάρτυς manumissionis Naupacti nr. 621. — Διονύσιος· octavus mensis Aetolicus. 5 Φυλ-λαία· de hoc ethnico cf. ad nr. 677_{23}. 6 Ξενοκράτης Φυλλαῖος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 634 *a*. 11 Hagesippa videtur aut morbo aut senectute valde affecta esse, siquidem ipsa fieri posse putat, ut intra quattuor annorum spatium moriatur. 30 Στράτων ῾Αγήμονος Βούττιος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 639, 6.

8. In latere sinistro infra nr. 7. Litt. alt. 0,007—0,01, interv. vers. c. 0,003; **Α Θ Μ Π Σ Ω**, formae bonae. Ed. Nachmanson nr. 21 cum imag. phot. ectypi (tab. I). Cf. eundem 55 ss.; Nikitsky 70 ss. 99 ss. Ectypum contuli. *Ect.*

a. 143/2 ἀγωνοθετέοντος ῾Υβρίστα τοῦ Βουλάρ-
χου ᾿Αγρινιέος, ἔτους τετάρτου, μηνὸς
Εὐθυαίου Φιλομήλα Γλαυκέα Καλλιὰς
ἀπέδοτο, συνευδοκέοντος καὶ τοῦ ἀν-
δρὸς ῾Ελλανίκου τοῦ ᾿Αντισθένεος Καλ-
λιέος, τοῖ ᾿Ασκλαπιοῖ τοῖ ἐγ Κρουνοῖς ἐπ' ἐ-
λ{ι}ευθερίαι παιδάριον, οἷ ὄνομα ᾿Αριστέας,
γένος οἰκογενῆ, τιμᾶς ἀργυρίου Μ □C.
βεβαιωτὴρ κατὰ τὸν νόμον Τελέσαρ-
χος Νικομάχου Περόχθεος. τὰν ὠνὰν
φυλάσσοντι Νικολέων Εὐμαίου, Εὔμαι-
ος Λαμίου Ναυπάκτιοι. μάρτυvvροι
Σώσανδρος ᾿Αλύπου, Λύκος Λαμίου, Καλ-
λικράτης Σωσάνδρου Ναυπάκτιοι, Λύ-
σανδρος Λυσάνδροvυ Φυλλαῖος, Εὐ-
ξενίδας ῾Αvγήμονος Βούττιος. ἐχει-
ρογράφησε ῾Ελλvvάνικος ὑπὲρ Φιλο-
μήλαν καὶ αὑτοσvαυτόν, ὅτι συνευ-
δοκεῖ τᾶι πράσει.

3 med. Φιλομήδα contra lapidem Nachmanson || 8 fin. sic recte iam Nikitsky in imag. phot. legit, μ(νᾶν) ΓΊ Nachm. per errorem || 18 in. μήδαν Nachm. lapide deceptus, littera Λ certa.

V. 1 ῾Υβρίστας Βουλάρχου ᾿Αγρινιεύς· praetor Aetolorum fuit ἄ. ἐν Δελφοῖς Πύρρου = 165/4? (Daux, *Chron. delph.* 53 L 34), *GDI* 1818. De tempore agonothesiae, de qua cf. ad nr. 681_1, vide ad v. 2. 2 ἔτους τετάρτου· Nachmanson de aera Achaea quae dicitur (annus initialis 146 a. Chr.) agi ratus titulum anno 143/2

vindicaverat, id quod A. Wilhelm, *Beitr.* 310, et W. Oldfather, *RE* XIII 1252, probaverunt, equidem (*SB Ak. Berl.* 1936, 376 ss.) refutavi. Nam ita altera praetura Phylacis, quam Nachm. in titulo nr. 7 post hunc titulum (nr. 8) exarato legerat, post a. 143/2 statuenda erat. Sed id repugnat iis, quae de tempore praeturarum Phylacis comperta habemus. Itaque conieci aeram huius tituli potius ab anno 166/5 initium cepisse. Nunc autem, quia apparuit lectionem Nachmansonii falsam esse et in tit. nr. 7 non alteram sed quintam Phylacis praeturam exstare, quae probabiliter c. a. 135/4 tribuenda est, ego quoque putaverim aeram Achaeam intellegendam et hunc titulum anno 143/2 vindicandum esse. Hoc tantum moneatur nunc etiam de anno praetoris Λάμιος Ἁγησάνδρου Πρόσχειος aliter iudicandum esse (*SB* l. c. 379). 3 Εὐθυαῖος· quintus mensis Aetolicus. 8 i. e. μ(νᾶς) σ(τατήρων) π(έντε), Nikitsky; idem compendium habes nr. 640 a_7. Nachm. lectionem suam quinque minas, unum statera, M. N. Tod (*Ann. Brit. Sch.* 18, 1911/2, 112[1]) sex minas significare putaverunt. 10 Περόχθεος· de hoc ethnico cf. Lerat I 67. 13 Σώσανδρος Ἀλύπου Ναυπάκτιος· idem custos manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 635 *a*. 15 Φυλλαῖος· de hoc ethnico cf. ad nr. 677_{23}. 16 ἐχειρογράφησε· cf. ad nr. 755_4.

9. In latere dextro. Litt. alt. 0,005—0,01, interv. vers. c. 0,006; ΑΘΜΠΣ. Ed. Nachmanson nr. 22. Cf Nikitsky 116. Ectypum, quod tamen nonnisi sinistram partem tituli praebet, contuli. *Ect.* partis.

c. med. s. II a.

γραμματεύοντος θεαροῖς ἐν
Ναυπάκτωι Πολυάρχου, μηνὸς Βου-
κατίου ἀπέδοτο Ἀμεινοκράτης Ἀ-
μεινοκλέα Βούττιος τοῖ Ἀσκλαπιοῖ τοῖ
ἐν Κρουνοῖς παιδάριον καὶ κορίδιον ἐ-
π' ἐλευθερίαι, οἷς ὀνόματα Φρυνίων,
Σωτηρίχα, τὸ γένος οἰκογενῆ, τιμᾶς
ἀργυρίου |Μ| Μ. παραμεινάτω δὲ Φρυ-
νίων καὶ Σωτηρίχα παρὰ Ἀμεινοκρά-
τη, ἕως κα ζῆ Ἀμεινοκράτης, ποιοῦν-
τες τὸ ποτιτασσόμενον Ἀμεινο-
κράτει· εἰ δὲ μὴ ποιέοιν, ἀγώγιμο⟨ι⟩ ὄν-
τω αὐτοῖ Ἀμεινοκράτει, ἄλλοι δὲ
μηθενί. προαποδότας κατὰ τὸν νό-
μον Λάμιος Ἀλεξομενοῦ Βούττ̣ι̣ο̣ς̣.
τὰν ὠνὰν φυλάσσοντι Λάμιος
Λεοντομένεος, Λάμπις Γάστρω-
νος Βούττιοι. μάρτυροι Ἀλεξιάδας,
Λύκων, Φίλων, Ἀγριάδας, Τίμαιος,
Νεαῖος, Ἁγήμων, Λέων, Μικκάδας.

12 fin. ΑΓΩΓΙΜΟΣ lapis.

V. 2 Πολύαρχος Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 638, 5_2. Ceterum non est, cur cum viro docto Nikitsky suspicemur titulum post demum titulum nr. 10 incisum, i. e. scribam thearorum Polyarchum post scribam Aristocratem munere functum esse. Neque enim ultimi versus tituli (nr. 9) coartati sunt et ethnicum testium etiam in aliis manumissionibus deest, cf. e. gr. nr. 639, 3. 640 *e*. — Βουκάτιος· tertius mensis Aetolicus. 3 Ἀμεινοκράτης Ἀμεινοκλέα Βούττιος· manumissor ἐν Κρουνοῖς etiam nr. 640 *d*; idem archon Buttiorum et custos manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 638, 11 et μάρτυς manumissionis ibidem nr. 638, 4. 15 Λάμιος Ἀλεξομενοῦ Βούττιος· cf. ad nr. 632_{11}. 16 Λάμιος Λεοντομένεος Βούττιος· cf. ad nr. 639, 5_3. 17 Λάμπις Γάστρωνος Βούττιος· cf. ad nr. 634_{12}. 18 Ἀλεξιάδας (Βούττιος)· cf. ad nr. 639, 2_4. 19 Λύκων (Βούττιος)· cf. ad nr. 639, 3_{12}. — Φίλων (Δαμοκράτεος Βούττιος)· cf. ad nr. 639, 10_4. — Ἀγριάδας (Βούττιος)· cf. ad nr. 638, 6_{13}. — Τίμαιος (Βούττιος)· cf. ad nr. 639, 2_4. 20 Νεαῖος (Βούττιος)· cf. ad nr. 640 a_{15}. — Ἁγήμων (Εὐξενίδα Βούττιος)· cf. ad nr. 639, 3_4. — Λέων (Βούττιος)· cf. ad nr. 639, 5_3. — Μικκάδας (Βούττιος)· cf. ad nr. 640 b_{11}.

10. In latere dextro infra nr. 9. Litt. alt. 0,008—0,015, interv. vers. c. 0,005; ΑΘΜΠΣ. Ed. Nachmanson nr. 23. Cf. Nikitsky 116 s. Ectypum, quod tamen solam sinistram tituli partem praebet, contuli. *Ect.* partis.

c. med. s. II a.

γραμματεύοντος θε-
αροῖς ἐν Ναυπάκτοι Ἀρισ[το]-
κ̣ράτεος τοῦ Παρμενείδα,
μηνὸς Ἀ⟨γ⟩υέου ἀπέδοτο Φί-
λων Δαμοκράτεος Βούτ̣τ̣ι̣-
ος, συνευδοκέοντος καὶ τ[οῦ]
ὑοῦ Δαμοκράτεος, τοῖ Ἀσ[κλ]-
απιοῖ τοῖ ἐν Κρουνοῖς ἐπ' ἐ̣-
λευθερίαι σῶμα ἀνδρ[εῖ]-
ον, οἶ ὄνομα Ζώπυρος,
γένος Σύρον, τιμᾶς ἀρ-
γυρίου Μ Μ Μ Μ. προα-
ποδότας κατὰ τὸν νό-
μον Λάμιος Λεοντο-
μένεος. μάρτυροι
Ἀγριάδας, Ἁγήμων,
Λύκος, Λύκων, Λεόνι(?)-
κος, Ἀλεξιάδας, Δαμ̣-
[ό]ξενος, Λέων Βούττιοι. τὰν̣
ὠνὰν φυλάσσοντι οἱ ἄρχο-
ντες Τίμαιος, Ἀλεξιάδ-
ας.

4 ΑΠΥΕΟΥ Nachmanson (*'unbedingt sicher'*), ectypum hoc loco minus clarum || 17 fin. ΛΕΟΝΙ Nachm., qui ipse de nomine Λεόνι|κος dubitat et de Λεοντ̣[ίσ]|κος cogitat; fuisse fortasse [Κ]λεόνι|κος putat Nikitsky. Ectypum deficit.

V. 2 Ἀριστοκράτης Παρμενείδα Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 639, 2_2. 4 Ἀγύεος· nonus mensis Aetolicus. — Φίλων Δαμοκράτεος Βούττιος· haud dubie idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 638, 6. 7. 9. 11. 12. 639, 9. 7 Δαμοκράτης Φίλωνος Βούττιος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 635 *b*. 640 *e*. 14 Λάμιος Λεοντομένεος (Βούττιος)· cf. ad nr. 639, 5_3. 16 Ἀγριάδας Βούττιος· cf. ad nr. 638, 6_{13}. — Ἁγήμων (Εὐξενίδα) Βούττιος· cf. ad nr. 639, 3_4. 17 Λύκος Βούττιος· cf. ad nr. 639, 3_3. — Λύκων Βούττιος· cf. ad nr. 639, 3_{12}. 18 Ἀλεξιάδας Βούττιος· cf. ad nr. 639, 2_4. — Δαμόξενος Βούττιος· cf. ad nr. 638, 11_{12}. 19 Λέων Βούττιος· cf. ad nr. 639, 5_3. 21 Τίμαιος (Βούττιος)· cf. ad nr. 639, 2_4.

11. In latere dextro infra nr. 10. Litt. alt. 0,005—0,01, interv. vers. 0,005—0,01; Π Σ. Ed. Nachmanson nr. 24. Cf. Nikitsky 117. *Ectypum* sinistrae partis tituli fere inutile.

c. med. s. II a.

γ̣ρ̣α̣μ̣μ̣α̣τεύοντος θεαροῖς
Σατύρου τοῦ Σώσου, μηνὸς
Ἀθαναίου ἀπέδοτο Πολυξέ-
να Πολυδόχου Βουττία τοῖ Ἀσ-
κλαπιοῖ τοῖ ἐν Κρουνοῖς ἐπ' ἐ-
λευθερίαι παιδάριον, οἶ ὄνο-
μα Θεόκριτος, τὸ γένος
οἰκογενῆ, τιμᾶς ἀργυρίου
Μ Μ Μ. προαποδότας κατὰ
τὸν νόμον Θεογείτων.
παραμενέτω δὲ Θεόκρ[ι]-
τος παρὰ Πολυξέναν, ἄχρ[ι]
οὗ κα ζῇ Πολυξένα, ποι-
ῶν τὸ ποτιτασσόμενον
πᾶν. μάρτυροι Θέων, Λέ-

ων, Δαμέας Βούττιοι, Δα-
μόνικος, Ἀπολλώνιος, Εὔ-
δικος, Θεογείτων, Δάμ-
ων, Δαμοκλῆς Ναυπά-
κτιοι, Λυκίσκος Βουταεύς,
Μενέστρατος. τὰν ὠνὰ-
ν φυλάσσοντι ὁ ἄρχων{ο}
Δαμέας Βούττιος, Δά-
μων Ναυπάκτιος.

4 Πολυδώρου? Πολυάρχου? Nikitsky.
V. 2 Σάτυρος Σώσου Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 638, 13_{3}. 3 Ἀθαναῖος· secundus mensis Aetolicus. 15 Θέων Βούττιος· cf. ad nr. 639, 3_{3}. — Λέων Βούττιος· cf. ad nr. 639, 5_{3}. 16 Δαμέας Βούττιος· cf. ad nr. 638, 13_{18}. — Δαμόνικος Ναυπάκτιος· scriba thearorum Naupactiorum nr. 639, 12. 17 Ἀπολλώνιος Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 638, 3_{15}. — Εὔδικος (Ἀρίστωνος) Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 638, 5_{3}. 19 Δαμοκλῆς Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 638, 3_{2}. 20 Βουταεύς· de hoc ethnico, ut videtur, Aetolico cf. Lerat I 23. 67.

12. In latere dextro infra nr. 11. Litt. alt. 0,005—0,01, interv. vers. 0,005—0,01. Ed. Nachmanson nr. 25. Cf. Nikitsky 117; Lerat I 66[1] (observa numeros mutatos).

c. med. s. II a.

γραμματεύοντος θε-
αροῖς Δαμονίκου, μηνὸς
Διονυσίου ἀπέδοτο Δα-
μ̣ὼ Δορκίνα Καφρεὰς τῷ̣ [Ἀ]-
[σ]κλαπιῷι τῷι ἐν Κρουνοῖς κο[ρί]-
[διο]ν ἐπ' ἐλευθερίαι, ἇι ὄνομα Νικα[γό]-
[ρα, τ]ὸ γένος οἰκογενές, τιμᾶς ἀργυρ̣-
[ίου Μ] Μ. παραμενέτω δὲ Νικαγόρα πα-
[ρὰ Δαμώ, ἕ]ως κα Δαμὼ ζῆ, ποιοῦσα τὸ ἐ-
[πιτασσόμεν]ον. προαποδότας κατὰ τὸν
[νόμον Μικ]κίων Καφρεύς. μάρ[τυ]-
[ροι . . . . c. 11 . . . .] ΡΛ . ¯πος . . . .
– – – – – – – – – – – – – ¯ . . 5 . .

Suppl. Nachmanson || 4 med. Καιρεάς idem, corr. Nikitsky || 8 in. *'Platz ist für das ergänzte* Μ *da, vielleicht für noch eins'*, Nachm. || 11 in. nomen suppl. Nik. coll. nr. 633_{15} || 11 med. Καιρεύς Nachm., corr. Nik. || 12 med. Κ]ρά[τι]π̣πος Nik.
V. 2 Δαμόνικος Ναυπάκτιος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 639, 11. 3 Διονύσιος· octavus mensis Aetolicus. — Δαμὼ Δορκίνα Καφρεάς· haud dubie eadem, quae nr. 632 etiam ἐν Κρουνοῖς manumisit (Nikitsky). De ethnico cf. ad nr. 632_{3}. 11 Μικκίων Καφρεύς· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 633.

640 Anta II, ut videtur, supra fracta a. 0,70, l. 0,55, cr. 0,35, quam a. 1883 Nikitsky invenit; postea deperdita est. Continebat quinque titulos, duos *(a. b)* in parte antica, duos *(c. d)* in latere sinistro, unum *(e)* in latere dextro. Ed. A. Nikitsky, *Žurn. Min. Nar. Prosv.* 1884, *Dekabr* 47 ss. nr. 4—7 [non vidi] (E. Nachmanson, *Ath. Mitt.* 32, 1907, 36 ss. nr. 29—33). Cf. A. Nikitsky, l. c. 1911, *Mart* 119 ss.

a In parte antica, atque ita quidem, ut vs. 1—14 supra titulum ***b***, vs. 15—19 infra exarati erant. Apparet igitur titulum ***b*** priorem fuisse. Litt. alt. + interv. vers. plus minus 0,014. Ed. Nikitsky nr. 4 (Nachmanson nr. 29). Cf. Nikitsky 1911, 119 ss.

med. s. II a. vel paulo post

γραμματεύον̣τος θεαροῖς ἐν Ναυπά[κτοι . . c. 6 . .]ν̣[ο]ς, [ἐν]
δὲ ΕΡ¯ΕΤΙΕΟΙΣ ἄρχοντος Ἀλκ[ι]άδα τ[ο]ῦ̣ ΝΙΟΥ, μηνὸς Δίου ἐ[μ]-
βολίμου ἀπέδ̣[ο]το Νικοκρ̣άτης Οἰνάστιος, συνευδοκέοντ-

ος καὶ τοῦ ὑοῦ Δάμωνος, τοῖ Ἀσκλαπιοῖ τοῖ ἐν
Κρουνοῖς ἐπ' ἐλευθερίαι σῶμα γυναικεῖον, ἇι
ὄνομα Μηνιάς, τὸ γένος Φρυγίαν, τιμᾶς ἀργυρί-
ου Μ $\frac{\Delta}{C}\frac{\Delta}{C}$ |C|. προαποδότας κατὰ τὸν νόμον Εὐρύδα-
μος Ἐρυμνίωνος Εὐπαλιεύς. δεῖ δὲ παραμεῖναι
Μηνιάδα παρὰ Φαρνάκη ἔτη τέσσαρα ποιοῦσαν
τὸ ἐπιτασσόμενον· εἰ δὲ μὴ παραμείναι, οἱ τὰν
ὠνὰν φυλάσσοντες ἐχφερόντω ΚΟΙΝΕΙΑΝ κα-
τὰ Μην[ι]άδος, οὗ μὴ παραμείναι ἐνιαυτοῦ, $\frac{\Delta}{C}$ ΠΠ καὶ

vacat unus versus

τῶν ἡμιολίων· ἄρξει τᾶς παραμονᾶς ὁ
μὴν Δῖος ὁ ἐν τᾶι ὠνᾶι. μάρτυροι Ἑλλάνι[κ]-

titulus b

ος, Νεαῖος, Λεοντομένης, Ἀμύνανδρος, Ἁγή-
μων Βούττιοι, Τιμόλοχος, Εὐρύδαμος, Τ[ι]μόξεν[ο]-
ς, Πολέμαρχος Εὐπαλιεῖς. τὰν ὠνὰν φυλάσσοντι
Τιμόλοχος Ἐρυμνίωνος Εὐπαλιεύς, Ἁγήμων Ε[ὐ]-
ξενίδα Βούττιος.

Suppl. Nikitsky || 2 in. Εὐπαλιέοις, Ἐργετιέοις (derivatum ab oppido Siciliensi Ἐργέτιον), Αἰγιτιέοις dubitanter sane Nik., Βουττίοις corr. Nachm., Εὐπαλιέοις? Lerat I 30[3], sed exspectatur potius nomen oppidi (fortasse in — εις cadens) || 2 fin. Νίου? Nik., Ν⟨έ⟩ου? Nachm., Νέου? Lerat || 7 in. Nik. 1911, 131 ectypo denuo collato || 11 ἐχφερόντω κοινεῖ αν vel ἐχφερόντων ὀκνείαν (hoc postea [1911, 144. 147] solum) Nik., ἐχφερόντω κοινείαν Nachm. Lectionem ποινείαν improbat Nik. 1911, 144, fortasse iniuria || 12 primo Nik. legit: ὅτι δεῖ(?) παραμεῖναι ἐνιαυτοῦ – –, unde Nachm. etiam versum sequentem inscriptum esse ratus coniecit: ὅτι δεῖ παραμεῖναι ἐν τᾶι τοῦ [Φαρνά|κου οἰκίαι. εἰ δὲ μή, πράκτιμοι ὄντω αὐτῶν καὶ]| τῶν ἡμιολίων. Postea (1911, 140. 141. 147) Nik. satis confidenter in ectypo legit, quae supra in textu dedimus. Sequentem versum nulla litterarum vestigia praebere atque procul dubio semper vacuum fuisse contendit Nik. 1911, 141 || 16 fin. vel [Δα]μόξεν[ο]|ς Nik. 1911, 148.

V. 2 Δῖος· quartus mensis Aetolicus. 3 Οἰνάστιος· Aut ethnicum aliunde ignotum aut genetivum nominis proprii intellegendum esse putant Nik. et Lerat I 67; equidem ut Nachm. ethnicum praetulerim, etiamsi in reliquo titulo non recurrit (cf. Lerat I 30[3]). 6 Μηνιάς· ad nomen cf. Bechtel, *H. P.* 316. 7 i. e. μ(νᾶς) σ(τατήρων) (εἴκοσι πέντε), Nik. 1911, 147. 8 Ἐρυμνίων· idem nomen exstat in basi Delphica *Klio* XV 56 nr. 79 et Diod. XX 16, 2 (corr. Pomtow, *Klio* l. c.); cf. etiam L. Robert, *Noms indigènes dans l'Asie-Mineure gréco-romaine* I (1963), 379. 11 Etiamsi de lectione non satis constat, hic locus ita fere interpretandus videtur: 'sin autem Menias apud Pharnacem non manet, custodes manumissionis documenti irroganto Meniadi pro singulis annis, quos non mansit, poenam quindecim staterum (Nik. 1911, 147) et sesquialterorum'. 14 Ἑλλάνικος Βούττιος· cf. ad nr. 634_2. 15 Νεαῖος Βούττιος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς etiam nr. 638, 4. 12. 639, 9. — Λεοντομένης Βούττιος· cf. ad nr. 634_{11}. — Ἀμύνανδρος Βούττιος· cf. ad nr. 638, 7_{19}. — Ἁγήμων Εὐξενίδα (v. 18/9) Βούττιος· cf. ad nr. 639, 3_4. 17 Πολέμαρχος Εὐπαλιεύς· eius proavus fortasse ἔγγυος proxeniae Thermi IG IX 1^2 1, 17_{133}.

Prosopographiae ratione habita titulus medio fere saeculo II a. Chr. vel paulo post vindicandus videtur, certe post titulum ***b***.

b In parte antica, intra vs. 14 et 15 tituli ***a***. Litt. alt. c. 0,016. Ed. Nikitsky nr. 5 (Nachmanson nr. 30). Cf. Nikitsky 1911, 148.

c. med. s. II a.

γραμματεύοντος θεαροῖς ἐν Ναυπά-
κτοι Σατύρου τοῦ Σώσου, μηνὸς Προ-
κυκλίου ἀπέδοντ[ο Τ]ελέσαρχος, Θ-

ρασύλαος, Λυ̣κ[ί]α̣, Φαινίππα Πώριοι τ[οῖ]
᾿Ασκαπιοῖ(!) το[ῖ ἐν] Κρουνοῖς σῶμα ἀνδρ-
εῖον ἐπ᾿ ἐλευθερίαι, οἷ ὄνομα Λεύκιος, τ-
ὸ̣ γ̣έ̣ν̣ο̣ς̣ οἰκογενῆ, τιμᾶς ἀργυρίου
ΜΙ. βεβαιω[τῆ]ρ̣ε̣ς κατὰ τὸν νόμον Νικιά[δ]-
α̣ς, Φιλ⟨λί⟩δας Πώριοι. μάρτυροι Ξένων, ᾿Αρ-
χέλα̣ος, Κλέων, Σιμίας, Νικιάδας, Φιλ⟨λί⟩δ-
ας Πώριοι, Δαμόξενος . Ρ̣Ι̣Ι̣Ν ΙΑΙΟΣ, Μικ-
κάδας Βούτιος(!). [τὰ]ν ὠνὰν φυλάσσον-
τι οἱ ἄρχοντες ῾Ελάνικος(!), Λεοντομέ[νης],
Δαμέας Βούτιοι(!), Νικι⟨ά⟩δας Πώριος.

Suppl. Nikitsky || 9 et 10 Φιλάδας Nik. (Nachm.), corr. Kla., cf. infra || 11 med. Φ̣[υ]λ[λ]αῖος corr. Nachm. probabiliter, reicit Nik. 1911, 148.

V. 2 Σάτυρος Σώσου Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 638,13_3. — Προκύκλιος· primus mensis Aetolicus. 3 Τελέσαρχος Πώριος· cf. ad nr. 638, 13_{13}. — Θρασύλαος Πώριος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 638, 2. 639, 1. 4 Πώριοι· de hoc ethnico cf. Lerat I 65 s. 69. 70. 5 ᾿Ασκαπιοῖ· non mendum scribae lapidarii sed ratio quaedam loquendi, cf. E. Nachmanson, *Beiträge zur Kenntnis der altgriech. Volkssprache* (1910) 20; L. Robert, Hell. XI/XII 582. 8 Νικιάδας Πώριος· cf. ad nr. 639, 1_2. 9 Φιλλίδας Πώριος· hic ἐν Κρουνοῖς βεβαιωτήρ manumissionis nr. 638, 13, μάρτυς nr. 639, 1. Sine ulla dubitatione idem est, qui supra v. 9 et 10 exstat, ubi vera nominis forma alibi quoque Locridis occidentalis obvia male lecta est, id quod iam Lerat II 225 s. v. indicare videtur. — Ξένων Πώριος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς etiam nr. 638, 2 et 639, 1. — ᾿Αρχέλαος Πώριος· idem βεβαιωτήρ et μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 639, 1. 10 Κλέων Πώριος· idem βεβαιωτήρ manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 639, 1. 11 Μικκάδας Βούττιος· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς etiam nr. 638, 7. 11. 639, 3. 9. 13 ῾Ελλάνικος Βούττιος· cf. ad nr. 634_2. — Λεοντομένης Βούττιος· cf. ad nr. 634_{11}. 14 Δαμέας Βούττιος· cf. ad nr. 638, 13_{18}.

c In latere sinistro. Ed. Nikitsky l. c. 1884 tab. II (Nachmanson nr. 32); 1911, 150 s.

c. med. s. II a.

– – – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – ε . . . τος, Δαμοκ – – – – – – – –
– – – – – ᾿Αρίστωνος, Σινδ – – – – – –
– – – – – – – – ᾿Αρχίας Ναυπ[άκτιοι – –
– – – – – – – ος, Λύκος Βόττι⟨ο⟩[ι].

1 in. Ε[ὔνοσ]τος? coll. nr. 633_{13} Nachm., propter spatium improb. Nik. || 1 fin. Δαμοκ[λῆς Nachm. || 2 in. fortasse [Εὔδικος], cf. nr. 638, 5_3 || 2 fin. Σίνα̣[νδρος? Nachm., sed ultimam litteram potius Δ quam Α esse affirmat Nik. || 4 fin. ΒΟΤΤΙΕ̣ Nik., corr. Nachm.

Habemus scilicet finem manumissionis cum recensu testium. — V. 3 ᾿Αρχίας Ναυπάκτιος· fortasse idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 635 *b*. 638, 1. 4 Λύκος Βόττιος· cf. ad nr. 639, 3_3.

Nomina testium servata docent titulum medii fere saec. II a. Chr. esse.

d In latere sinistro, infra titulum ***c***. Litt. alt. c. 0,012. Ed. Nikitsky nr. 7 (Nachmanson nr. 33). Cf. Nikitsky 1911, 151 s.

med. s. II a.

[γρ]αμματεύοντος θε-
[α]ροῖς ἐν Ναυπάκτοι . . .
. . . . . c. 9 . . . . ο . . c. 5 . . ω̣ν̣ο̣[ς],
[ἐν δὲ Βουτ]τ̣ο[ῖ ἀρχό]ν̣των
– – – – – – – – – – – – – – – – – – – –
[. . . . . c. 11 . . . . . μ]ηνὸς . . . .
. . . . ᾿Α[μ]εινοκρ[άτης Βούττι]-
[ος ἀπέδοτο] τοῖ ᾿Ασκλα̣[πιοῖ]
το[ῖ] ἐν Κρουνοῖς σῶμα γυ-

ναικεῖον ἐπ' ἐλευθερία[ι],
ἆι ὄνομα Σιμάκα, γένος Βο[ι]-
ωτίαν ἐκ Θεσπιᾶν, τιμᾶς ἀργυ-
ρίου ΤΜΙ Μ Μ Μ. προαποδότας κα-
τὰ τὸν νόμον Λάμπις Γάστρω-
νος Βούττιος. τὰν ὠνὰν φυλ-
λάσσει(!) Ἑλλάνικος Λαμίου
Βούττιος καὶ ὁ ἄρχων Λύκος. πα-
ραμεινάτω δὲ Σιμάκα
[π]αρὰ Ἀμεινοκράτη ποι-
οῦσα τὸ ἐπιτασσόμενον
ὑπὸ Ἀμεινοκράτεος· εἰ δὲ μὴ
ποιοῖ, ἄκυρος ἔστω ἁ ὠνὰ
καὶ ὁ βεβα[ιω]τὴρ Λάμπις
μὴ βεβαιούτω. μάρτυροι Δ-
αμόξενος, Ἁγήμων, Ἀλε-
ξίδαμος, Λεοντομένης, Ἀμ[ύ]-
νανδρος, Γάστρων [Βού]ττ[ιοι].

Suppl. Nikitsky || 3 med. τ]ο[υ? idem 1911, 151 || 4 sic aut [. . Ναυπακτ]ίο[υ, ἀρχό]ντων|[δὲ ἐν Βουττοῖ – – idem l. c. || 7 sic aut Ἀ[μ]εινοκρ[άτης Ἀμεινοκ|λέα ἀπέδοτο] coll. nr. 639, 9 idem l. c. || 9 in. idem l. c. || 13 in. idem 1911, 152 || 25/6 idem l. c. || 27 fin. idem l. c.

V. 7 Ἀμεινοκράτης Βούττιος· cf. ad nr. 639, 9_3. 11 Σιμάκα· de nomine cf. Bechtel, *H. P.* 491. 14 Λάμπις Γάστρωνος Βούττιος· cf. ad nr. 634_{12}. 16 Ἑλλάνικος Λαμίου Βούττιος· cf. ad nr. 634_2. 17 Λύκος Βούττιος· cf. ad nr. 639, 3_3. 24 Δαμόξενος Βούττιος· cf. ad nr. 638, 11_{12}. 25 Ἁγήμων Βούττιος· cf. ad nr. 639, 3_4. — Ἀλεξίδαμος Βούττιος· cf. ad nr. 638, 4_{23}. 26 Λεοντομένης Βούττιος· cf. ad nr. 634_{11}. — Ἀμύνανδρος Βούττιος· cf. ad nr. 638, 7_{19}. 27 Γάστρων Βούττιος· cf. ad nr. 634_{13}.

Incertum est, an titulus eidem anno tribuendus sit atque nr. 639, 3. Archon Buttiorum Lycus sane in utroque titulo occurrit, sed nomen scribae thearorum Naupactiorum diversum est, si lectio versus 3 exeuntis recte se habet, cf. Nachmanson 51 et Nikitsky 1911, 152. Certe autem titulus, ut prosopographia docet, medii saec. II a. Chr. est.

e In latere dextro. Litt. alt. c. 0,01; A. Ed. Nikitsky nr. 6 (Nachmanson nr. 31). Cf. Nikitsky 1911, 148 ss.

c. 148/7 στραταγέοντος Λύσ-
[ω]νος Στρατίου, μηνὸς{ος} Εὐ[θυ]-
αίου ἀπέδοτο Λύκιος Λαμίου Ναυ-
πάκτιος τοῖ Ἀσκλαπιοῖ τοῖ ἐν
Κρουνοῖς σῶμα ἀνδρεῖον, οἷ ὄνο-
μα Ἀλέξανδρος, οἰκογενῆ, τι-
μᾶς ἀργυρίου ΤΜΙ. βεβαιωτῆρα
κατέστασε Νικίαν Ἑρμ[ο]γένους.
τὰν ὠνὰν φυλάσσοντι Πραξίας
Ἐμιναύτου Ναυπάκτιος, Γάστρ-
ων Λάμπιος Βούττιος. μάρτυροι
Πολύστρατος, Ἀσκλαπιάδα[ς],
Δαΐτος, Μενέμαχος Μένω-
νος, Ἀλεξιάδας, Λύκος
Πύρρου, Ἀγέλαος, Λυσίμαχος,
Λυκίσκος, Θράσων, Λύκος,
Ἀμύνανδρο[ς], Δαμοκράτης,
Πετραῖος, Δαμέας.

1 fin. . Λ̣Υ̣Σ Nikitsky 1884, dubitanter supplens [N]αύσ[ω]νος; Λύσ[ω]νος Pomtow, *RE* IV 2679, Nachmanson; . Λ̣Υ̣Σ̣ – – Nikitsky 1911 || 10 in. ΕΜΙΝΛΥΤΟΥ Nik., quod et ipse et Nachmanson reiecerunt et diversis coniecturis temptaverunt, postea autem Nik. probavit et quidem suo iure, cf. G. Klaffenbach, Philol. 108, 1964, 295 s. et O. Masson, ibid. 110, 1966, 246 ss. || 17 vel Ἀμυνάνδρο[υ] Nachm.

V. 1 Lysonis Stratii praetura anno fere 148/7 vindicanda est (IG IX 1^2 fasc. 1 p. LII). 2 Εὐθυαῖος· quintus mensis Aetolicus. 10 Γάστρων Λάμπιος Βούττιος· cf. ad nr. 634_{13}. 12 Ἀσκλαπιάδας· probabiliter idem atque Ἀ. Βούττιος, μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς nr. 639, 6. 13 Μενέμαχος Μένωνος (Ναυπάκτιος)· cf. ad nr. 633_{12}. 14 Ἀλεξιάδας (Βούττιος)· cf. ad nr. 639, 2_4. — Λύκος Πύρρου (Ναυπάκτιος)· idem μάρτυς manumissionis Naupacti nr. 617. 16 Λυκίσκος (Βούττιος)· cf. ad nr. 638, 1_{16}. — Θράσων (Βούττιος)· cf. ad nr. 638, 6_2. — Λύκος (Βούττιος)· cf. ad nr. 639, 3_3. 17 Ἀμύνανδρος (Βούττιος)· cf. ad nr. 638, 7_{19}. — Δαμοκράτης· probabiliter idem Δαμοκράτης Φίλωνος Βούττιος, de quo cf. ad nr. 639, 10_7. 18 Πετραῖος (Βούττιος)· idem μάρτυς manumissionis ἐν Κρουνοῖς etiam nr. 638, 7. — Δαμέας (Βούττιος)· cf. ad nr. 638, 13_{18}.

V. INCERTAE ORIGINIS

641 Tabula lapidis calcarii undique mutila praeter infra, a. max. 0,285, l. max. 0,375, cr. max. 0,135, quondam inserta scalis eiusdem domus atque nr. 616 et 617, ubi tamen alio loco inaedificatam a. 1933 non repperi, nunc Naupacti in bibliotheca Παπαχαραλάμπειος. Litt. alt. 0,015—0,02 (o minus), interv. vers. c. 0,005; A et ΑΣΜΣΩ. Ed. W. J. Woodhouse, *Journ. Hell. stud.* 13, 1892/3, 341 nr. 4 et Aetolia 315 nr. 4 (IG IX 1, 363); E. Mastrokostas, *Rev. ét. anc.* 66, 1964, 300 nr. IV cum imag. phot. (tab. VIII 1). Ectypum contuli. *Ect. Phot.* (tab. VII 15).

c. 200—180 a. –
. . .c. 7. . . Ọ Ṇ καὶ τὰ Ἄλκωνος Ẹ. c. 4 .
[τιμᾶς ἀ]ργυρίου Μ (Δ). βεβαιωτῆρε[ς κα]-
[τὰ τὸν ν]όμον Βίαιος, Ἀριστώνυ̣[μος]
[Ναυπάκ]τιοι. μάρτυροι v Μέναρ[χος]
. . c. 6 . . εος, Ἀλέξανδρος Ζή[νωνος?],
. . c. 6 . . ης Ἁγία, Λεοντομένης . . c. 5 . .,
. . c. 5 . . τ̣όνικος Στράτωνος, . . c. 6 . .
. . c. 5 . . ρου, Αἰσχρίων Ἀριστων[ύμου?],
[τὰν ὠν]ᾲν φυλάσσοντι Λεον[τομένης],
. . c. 5 . . ων, Λυσίας, Ταυρίσκ[ος οἱ]
[ἄρχον]τες. *vac.*

Litterae lineis subscriptis insignitae tum demum apparuerunt, cum lapis inaedificatus extractus erat.

— Suppl. Mastrokostas || 1 in. Ọ Ṇ Kla. || 1 fin. π̣[αιδάρια] Mast., quo in supplemento et numerus et nomina liberorum desiderantur, sed in ectypo L certo legitur; fortasse [καὶ αὐτ]ὸν καὶ τὰ Ἄλκωνος (sc. servi Alconis peculium) ἐ[ν ἐνί] (cf. *GDI* 2323_4. *FD* III 3, 282_5. III 6, 84_9 al.) || 3 fin. Ἀρίστων[ος] Dttb., iusto brevius || 4 fin. idem || 5 fin. Kla., Ζην̣ – – Mast., Τη – – per errorem Woodh., unde Τη[λέφου] Dttb. || 8 in. [Αἰσ]χρίων iam Woodh., Dttb. || 8 fin. Kla. (et G. Daux, *BCH* 1965, 301[5]), Ἀρίστω[νος] Dttb., iusto brevius, Ἀριστών[υμος] Mast. || 9 fin. Dttb. || 10 in. [Λυ]σίας iam Woodh.

V. 2 Compendium sc. decem minas indicat. 3 Βίαιος et Ἀριστώνυμος Ναυπάκτιοι sine dubio fratres atque ita quidem, ut aut Aristonis aut Aristodami filii sint (Mast.). Nam Aristonis filii ambo venditores Naupacti in titulo nr. 624 *g* apparent et Aristodami filii uterque a Delphis proxenia honoratus est, Ἀριστώνυμος ἄ. Ἄρχωνος = a. 158/7 (Daux, *Chron. delph.* L 41), *FD* III 1, 151, Βίαιος ἄ. Δεξώνδα = a. 151/149? (Daux l. c. L 49), *FD* III 1, 152; Ἀριστώνυμος Ἀριστοδάμου etiam custos manumissionis Naupacti nr. 624 *f*. 6 Ἁγίας (Ναυπάκτιος)· probabiliter idem qui μάρτυς manumissionis Naupacti nr. 630, Mast. — Λεοντομένης Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 618_{13} et 625_8. Archon (v. 9) fuit inter annos c. 200-180 a. Chr. 10 Λυσίας Ναυπάκτιος· idem archon et custos manumissionis Naupacti etiam nr. 619. — Ταυρίσκος Ναυπάκτιος· idem archon, testis, custos manumissionis Naupacti etiam nr. 624 *f*.

Aetas tituli archonte Leontomene definitur (cf. ad v. 6).

642 Fragmentum lapidis calcarii undique mutilum a. 0,27, l. 0,55, cr. 0,18, quod Naupacti a. 1933 ante impluvii portam domus, quam tum Εὐστάθιος Λουκόπουλος possidebat, pavimento immissum repperi et contuli, nunc Naupacti in bibliotheca Παπαχαραλάμπειος sed denuo supra mutilatum. Litt. alt. c. 0,02,

interv. vers. c. 0,007; Α Μ Γ Ϲ Ω. Ed. W. J. Woodhouse, *Journ. Hell. stud.* 13, 1892/3, 341 nr. 5 et Aetolia 315 nr. 5 (IG IX 1, 362). *Ect.*

s. II[1] a. –
[– – – – – – – – – – – – προπω]λεῖ κατὰ [τὸν]
[νόμον – – – – – – – – – – μάρτυ]ρες Τιμολ .-
– – – – – – – – – – – – – –ο̣ς, Λύκος, Φορμίων, Α .-
– – – – – – – – – – – ἄπων, Διοπείθης, Στρα[τ .]-
– – – – – – – – –λης Ναυπάκτιοι, Δαμόκριτ[ος]
[– – – – –ἁ] ὠνὰ παρὰ vv Τελέσταν Ἀρχ .[2—3].
– – – – vac.

1—3 nunc fractura perierunt || 1 in. Dttb., suo iure cf. Lerat I 22[7] || 2 fin. Τιμόλ[αος] Woodh. Dttb. || 3 in. Kla., – – ε̣υ̣ς Woodh. || 4 in. [Ἀσκλ]άπων Dttb. || 5 fin. idem, Δαμοκρίτ[ης] Woodh. || 6 fin. παρὰ Τελέσταν ἄρχ[οντα] Woodh. (Aetolia l. c.), Ἀρχ – – Dttb., '*début de patronyme ou du nom d'un second dépositaire?*' Lerat II 223 s. v. Τελέστας.

De prosopographia non constat, sed ex litterarum formis priori parti saeculi II a. Chr. titulus vindicandus videtur.

---

643 Lapis calcarius ab omnibus partibus et a tergo fractus a. 0,22, l. 0,53, cr. 0,41, quem quondam H. Oellacher Naupacti in domo quadam privata viderat, equidem ibidem a. 1934 in domo, quam Παναγιώτης Ῥίγας possidebat, repperi; nunc Naupacti in bibliotheca Παπαχαραλάμπειος. Exstant reliquiae duorum titulorum difficillimae lectu. Litt. alt. 0,017, interv. vers. 0,005; Α Μ Γ Σ. Commemoravi *SB Ak. Berlin* 1935, 693/4; ed. ex apographo meo Lerat I 92 s. nr. III (SEG XII 297). Exscripsi. *Ect.*

c. med. s. II a. I [γραμματεύοντος θεαροῖς . . c. 6 . .] ΘΑ –
[. . συν]ε̣υδοκεόντων καὶ τῶν [ὀρ]φαν[οφ]υ̣λ̣[άκων – – – – – – – – – – – ἐπ']
[ἐλευ]θ̣ερίαι σῶμα ἀνδρεῖον, ὧι ὄνομα Α[– – – – – – – – – – – – προαποδό]-
[τας κ]ατὰ τὸν νόμον Δικαίαρχος Λαμίου. μ[άρτυροι – – – – – – – – – – – –]
. . ος, Ἀρχίδαμος, Βίαιος, Λαμ̣ιά̣δ̣ας, Ἡρ̣α̣[κλ – – – – – – – – – – – – – –].
II [γρα]μματεύοντος θεαροῖς Πολυκ[ρ]ίτου τ̣[οῦ – – – – – – – – συνευδοκεόν]-
[των κ]αὶ τῶν ὀρφανοφυλάκων Δικαίαρχ̣[ος – – – – – – – σῶμα ἀνδρεῖον],
[ὧι] ὄνομα Εὔβου[λ]ος, οἰκογενές, τιμᾶς ἀργ[υρίου – – – – – – – – – – – – –]
– – – – – – – – – – c. 30 – – – – – – – – – – – ἁ ὠνὰ πα[ρὰ – – – – – – – – – – –]

Suppl. Kla. || 5 med. nomen Λαμιάδας idem nunc certa ratione legit in ectypo.

V. 2 et 7 Ut hic sic etiam in manumissione Delphica *FD* III 2, 168 (cf. Daux, *Delphes* 431[5]; ἄ. Γλαύκωνος = c. 130 a., Daux, *Chron. delph.* L 67) orphanophylax quidam (unus tantum) et in manumissione Naupactia nr. 624 *g* orphanophylax quaedam συνευδοκεῖ. Qui magistratus eodem nomine invenitur etiam Athenis (Xenoph. De vect. II 7) et Gorgippiae (IPEux. IV 434, cf. Latte, *Gnomon* 1925, 262), aliis nominibus (ὀρφανισταί, συνορφανισταί, cf. etiam ὀρφανοδικαστάς legum Gortyniarum) alibi; vide E. Ziebarth, *RE* XVIII 1, 1197. 5 Λαμιάδας· idem nomen IG IX 1[2] 2, 291 (Thyrrhei).

Ex litteratura uterque titulus medio fere saec. II a. Chr. tribuendus videtur.

TITULI SEPULCRALES

644 Stela sepulcralis lapidis calcarii aëtomate instructa a. 0,705, l. 0,33—0,36, cr. 0,08, inaedificata in puteo, qui est in horto domus Ἀναστασίου Παγαγιωτοπούλου in orientali exitu Naupacti sitae, oriunda ex eodem sepulcreto atque nr. 646. Litt. alt. 0,025; Α. Commemoravi *SB Ak. Berl.* 1935, 693; ed. ex apographo meo Lerat I 90. Exscripsi.

s. IV/III a. Ἀνταδρίδαι.

Est nimirum nomen Ἀντανδρίδας, velut e. gr. exstant Νέαδρος, Νίκαδρος, cf. G. Meyer, *Gr. Gramm.*[3] 382.

645 Stela sepulcralis lapidis calcarii cineracei infra ut videtur fracta a. 0,755, l. 0,45, inaedificata muro exteriori καφενείου, quod a. 1934 Naupacti ad portum habebat 'Οδυσσεὺς Δ. Τραγούδας. Infra titulum in spatio rectiangulo excavato anaglyphum, quo repraesentatur Amor(?) alatus equo citato a dextra advectus. Litt. alt. 0,022—0,03; Α Σ. Commemoravi *SB Ak. Berl.* 1935, 693; probabiliter idem titulus, quem ed. Le Bas-Foucart II 1026 (IG IX 1, 394). Exscripsi. *Ect.*

s. II a. 'Αριστοκλεῖ.
ἥρωι.

1 Ante nomen litteram Π i. e. [ἐ]π' Foucart (Dttb.) in lapide neque ullum vestigium nec spatium necessarium exstat || 2 non habet Foucart.

Anno 1960 lapide denuo examinato revera de alis, non de chlamyde agi mihi videbatur, cf. *SB* l. c. adnot. 3.

---

646 Stela sepulcralis lapidis calcarii in duas partes contiguas fracta a. 0,64, l. 0,41—0,45, cr. c. 0,10, inventa in antiquo sepulcreto meridionalis collis 'Αγίου Γεωργίου in orientali exitu Naupacti siti, nunc asservatur in schola, quae dicitur Σχολεῖον Δημοτικὸν 'Αφροδίτης. Tabula aëtomate et acroteriis (acroterium angulare dextrum defractum) atque infra aëtoma denticulo ornata est; titulus in superiore tabulae parte exaratus et infra eum spatium rectiangulum excavatum est; tabula infra in dentem desinit. Litt. alt. c. 0,02; Α Σ. Commemoravi *SB Ak. Berl.* 1935, 693; ed. ex apographo meo Lerat I 90. Exscripsi.

s. I a. Μέλισα(!) χαῖρε.

---

647 'Naupacti. Descripsi anno 1860', Lenormant. Ed. idem, *Rh. Mus.* 21, 1866, 402 nr. 287 (IG IX 1, 988). Litterae Ε Λ Ϲ Ѡ (Len.). Frustra quaesivi.

aet. imp. Λεοντίσκος
ἐτῶν μβ'.

Vix est opus admonere, ut Lenormanti nomen multas cautiones habeat. Dttb. titulum in numero 'dubiorum et spuriorum' refert.

---

648 Naupacti 'ἐν τῇ 'Ακροπόλει ἐν τῇ προσκομιδῇ τοῦ προφήτου 'Ηλίου ἐν λευκῷ μαρμάρῳ' (Rhusopulos). Ed. Le Bas-Foucart II 1028 (IG IX 1, 395). Vidit 2. 8. 1868 Rhusopulos, cuius haud dubie accuratius apographum infra redditum est, Lolling et ego frustra quaesivimus.

aet. imp. ΠϹ
ΗΚ
ΛΥΚ
ΘΥΓ
5 ΛΘ

4 ΘΩΓ Foucart.

'Versus 5 reliquiae probabile reddunt, titulum sepulcralem fuisse, in quo defunctorum nominibus aetatis anni adderentur. Vs. 3 aut Λύκ[ος] aut nomen nescio quod inde derivatum fuit', Dttb. Vs. 4 sc. θυγ[άτηρ] praecedente genetivo nominis Λυκ – –; fuit igitur titulus sepulcralis feminae.

---

649 ''Εν τῷ μοναστηρίῳ τοῦ προδρόμου πρὸς βορᾶν τῆς Βομποκοῦς (de hoc vico in vicinia Naupacti sito cf. W. J. Woodhouse, Aetolia 331; Lerat I 93) ἐπὶ λίθου λευκοῦ μαρμαρ. κάλλιστα γεγραμμένα τὰ γράμματα. 0,70 τὸ ὕψος, 0,35 τὸ πλάτος, 0,06 πάχος. τῇ 5 Αὐγ. 1868', Rhusopulos in diario suo; addita est parva delineatio, quae stelam cum alto fastigio praebet. Ed. Lerat I 93 ex apographo Rhusopuli infra reddito (SEG XII 298). Non vidi.

ΑΥΛ' ΟΥΙΤΕΛΛΙΟϹ
ΤΕΡΤΙΟϹ' ΕΤ' ΛΕ
ΠΑΡΔΑΛΙϹ' ΘΥΓΑΤΗΡ

s. II p. (?) Αὖλ' Οὐιτέλ⟨λ⟩ιος
Τέρτιος· ἐτ(ῶν)· λε.
Παρδαλὶς' θυγάτηρ.

Vs. 3 Ad nomen hucusque ut videtur ignotum cf. L. Robert, *Noms indigènes dans l'Asie-Mineure gréco-romaine* I (1963), 172.

---

650 Naupacti in vestibulo templi cuiusdam Turcici exscripsit W. M. Leake et edidit *Travels in Northern Greece* II 1835 tab. XXIII nr. 105 (Le Bas-Foucart II 1030; CIL III 570). Frustra quaesivi.

INSIGNI . C .C
. IATRONAE TA . RIBVS
TEGERRIMAELVCRETIAE . M
AE · SOLEFOLICSSIMAE
. GI · BENEMERENTIE
. RVS · PATRIC
. AETVR

'Initium sic fere ordina: *Insigni c*[*astitate m*]*atronae* [*e*]*t* [*m*]*oribus* [*in*]*tegerrimae Lucretiae . . . . sobole f*[*e*]-

licissimae [*coniu*]*gi benemerenti* – –. Cum ager Locrensis universus excepto Amphissensi aetate imperatoria attributus fuerit coloniae Patrensi, hunc titulum pertinere opinor ad Patrensem matronam indeque explico sermonem Latinum', Mommsen.

651 INCERTUM. 'Tabula lapidis calcarii leucophaei, l. 0,50, c. 0,17, fracta a superiore et ab inferiore parte; titulus quindecim versuum ita evanidus, ut praeter nonnullas trium priorum versuum litteras nihil legatur. Naupacti ante introitum septentrionalem ecclesiae S. Demetrii. Exscripsit Lolling', Dttb. Ed. idem IG IX 1, 389. Frustra quaesivi.

s. III a (?)

Ι Ε Ρ Ο Ν Ν /// /// /// /// /// ///
Ο Σ Δ /// /// Ͻ ////////////////////////
Ϝ //

Interpretatio, quam Dttb. affert: 'Ἱερὸν [Δάματρ]|ος(?) δ[αμ]ό[σιον – – nullam meo quidem iudicio veritatis speciem habet. Intactum relinquo.

TITULI NAUPACTIORUM EXTRA NAUPACTUM ET VICINIAM INVENTI

652 *Athenis.* STELA SEPULCRALIS. IG II/III² 9988. Ectypum contuli. *Ect.*

s. I a. Δημώνασσα
Σ ί μ ο υ
Να⟨υ⟩πακ⟨τ⟩ία.

3 ΝΑΠΑΚΙΙΑ

653 *Athenis.* STELA SEPULCRALIS. IG II/III² 9989. Ectypum contuli. *Ect.*

s. II a. Ζωπύρα
Ναυπακτία.

S. II/I Kirchner, s. II praetulerim.

654 *Carthaeae in Ceo insula.* DECRETUM NAUPACTIORUM IN HONOREM CEORUM FACTUM. C. a. 225—220.

Commemoratur in Ceorum decreto IG XII 5, 532 vs. 4—6:

ἐψηφισμένοι εἰσὶν Ναυπάκτιοι | πολιτείαν εἶναι Κείοις καὶ γῆς καὶ οἰκίας
ἔγκτησιν καὶ τῶν ἄλλων μετέχειγ Κεί|ους ὧμπερ καὶ Ναυπάκτιοι μετέχουσιν.

Cuius Naupactiorum decreti initium titulus IG XII 5, 527 *A* praebere videtur:

ἐπὶ θεωροῦ Σωκράτους τοῦ Τιμόνου· [ἔ]δ[οξεν τῶι δάμωι(?) τῶι Ναυπακτίων]·
τὰν φιλίαν τὰν ὑπάρχουσαν ποτὶ Κε[ίους διαφυλάσσειν καὶ τὰ ψαφίσματα τὰ γε]-
γονότα αὐτοῖς [πρότερον περὶ πάντων τῶν φιλανθρώπων κατάμονα εἶμεν – – – – –]
– –

Suppl. Boeckh (CIG II 2351); litterae lineis subscriptis insignitae exstant etiam in apographo Κωνσταντίνου Μάνθου, quod ed. K. S. P(ittakis), Ἐφ. Ἀρχ. 1859, 1835 nr. 3520.

Cum hoc titulo auctore Boeckhio titulus IG XII 5, 527 *B* coniungi solet, sed eum potius concilii Aetolorum, non oppidi Naupactiorum esse ad IG IX 1² 1, 169 demonstravi. Neque etiam titulus IG XII 5, 539, ut ipse l. c. cum plerisque dubitanter sane putavi, Naupactiorum est. Nam suo iure iam editor princeps (A. R. Rangabé, *Antiquités Helléniques* II p. 345) dixit: '*c'est un décret du peuple des Céens, qui exprime sa reconnaissance aux Aetoliens*'. Forma enim decreti est Ceorum usitata (ὁ δεῖνα εἶπεν· ἔδοξεν τῆι βουλῆι καὶ τῶι δήμωι· ἐπειδὴ κτλ.) atque nomen Τιμόνους nusquam Locrorum invenitur sed redit Carthaeae (IG XII 5, 544 *B* 2_3, fortasse etiam ibidem 1071_1). Tum autem ἐπὶ θεωροῦ [sic! non θεαροῦ!] Σωκράτους τοῦ Τιμόνου non Naupacti titulo IG XII 5, 527 *A* sed Carthaeae demum praescriptum esse potest. Quod vidit iam E. Szanto, *Das griech. Bürgerrecht* 85[1]. Apparet igitur magistratum thearorum etiam Cei fuisse.

655 *Deli.* DECRETUM NAUPACTIORUM. Pars superior stelae marmoris albi cum aëtomate. IG XI 4, 1051. Cf. F. Durrbach, *Choix d'inscriptions de Délos* I p. 47. Ectypum nunc deest.

med. s. III a. θ ε ο ί.
[ψή]φισμ[α] Ναυπακτ[ίων].

'*L'écriture indique une date tout à fait contemporaine du* δόγμα *des Étoliens* [IG IX 1^2 1, 185 = a. 250 a.], *et il est difficile de ne pas chercher une relation entre les deux textes: peut-être sont-ils simultanés et connexes comme les deux décrets conjugués Sylloge*³, *522 = IG, XII, 5, 526 et 527 (cf. 532 et 539), par lesquels Étoliens et Naupactiens garantissent la sécurité des habitants de l'île de Céos, admis dans leur Ligue avec droit de cité*', Durrbach l. c.

---

656 *Olympiae.* DEDICATIO MESSENIORUM ET NAUPACTIORUM. Pila marmoris triangularis, in qua statua Victoriae, Paeonii opus, posita erat. *Inschr. Olymp.* 259.

brevi post a. 425 a. Μεσσάνιοι καὶ Ναυπάκτιοι ἀνέθεν Διὶ
Ὀλυμπίωι δεκάταν ἀπὸ τῶμ πολεμίων.

Παιώνιος ἐποίησε Μενδαῖος
καὶ τἀκρωτήρια ποιῶν ἐπὶ τὸν ναὸν ἐνίκα.

Etiamsi res non omni ex parte certa est, magna tamen cum probabilitate haec dedicatio ad Sphacteriam referenda videtur, cf. Syll.³ 80²; Tod, *Gr. Hist. Inscr.* I² 65; G. Lippold, *RE* XVIII 1, 2412 nr. 8; Lerat II 35 s. (dubius). — De artificis subscriptione minoribus litteris exarata (vs. 4 non est postea demum additus) cf. R. Harder, *Neue Beitr. z. Klass. Altertumsw. (Festschrift B. Schweitzer)* 1954, 192 ss.

Exstant etiam Delphis reliquiae unius vel duarum pilarum triangularium (*FD* II, *La Terrasse du Temple* 297 ss.) atque tria fragmenta inscriptionis alterutrius ex his (duo fragmenta *FD* III 4, 1 cum add. p. 163 ss.; tertium fragmentum add. J. Bousquet, *BCH* 85, 1961, 69 ss. = SEG XIX 392). Cum vero etiam hic in initio Μεσσάνιοι appellentur, coniectum est Messenios et Naupactios alterum exemplar dedicationis Olympicae simul Apolloni Pythio consecrasse (cf. praesertim H. Pomtow, *Arch. Jahrb.* 37, 1922, 55 ss.; *RE Suppl.* IV 1308 ss. nr. 54). Sed quia de reliqua inscriptione valde mutilata supplenda nequaquam constat, omnia plane incerta sunt (cf. Lerat II 36; Bousquet l. c.).

III. EUPALIUM

Nomen: Εὐπάλιον, Εὐπαλία, Eupalium.
Situs: Σουλές, nunc Εὐπάλιον.

Cf. Lerat I 30 s. 98 ss. 192 ss.; E. Kirsten apud A. Philippson, *Die griech. Landschaften* II 2 (1958) 319³.

657 DEDICATIO. Tabula lapidis arenacei fusci non laevigata a. 0,30, l. 0,27, quam in vico *Sules* (nunc *Evpalion*) pavimento areae immissam invenit W. J. Woodhouse et in demarchiam transportavit, sed Lerat et ego frustra quaesivimus. Litt. alt. 0,0125. Ed. W. J. Woodhouse, *Journ. Hell. stud.* 13, 1892/3, 348 nr. 14 (IG IX 1, 391) et Aetolia 1897, 346 s. cum delineatione fig. 23 (infra reddita).

s. V/IV a.

Φείδων
Ἀφροδίται.

De Veneris apud Ozolas cultu parum notum est, cf. Lerat II 167.

IV. ERYTHRAE

Nomen: Ἐρυθραί, Erythrae.
Situs: Μοναστηράκιον.

Cf. Lerat I 195; E. Kirsten apud A. Philippson, *Die griech. Landschaften* II 2 (1958) 319[3].

658 STELA SEPULCRALIS. Tabula cani lapidis calcarii undique fracta praeter dextrum latus et minimam partem sinistri, a. max. 0,43, l. max. 0,43, cr. max. 0,085; *'provient de la nécropole de Monastiraki, en Doride'*, i. e. ex portu vici *Sules* (Lerat I 229), nunc Delphis in museo asservatur (inv. nr. 6315), ubi eam rogatu meo diligentissime inspexit J. Bousquet. Litt. alt. 0,02—0,021, interv. vers. 0,012; Ν,Ω. Ed. A. E. Contoléon, *BCH* 66/7, 1942/3, 159 s. nr. 6. Ectypum contuli. *Ect.*

s. III a. — — — — — — —

[Ζ]ωπυρίων.

vac.

Suppl. Cont. || 1 vestigium litterae Σ aut Ε.

'L'écriture est déroutante, peut-être archaïsante. IIe siècle av. J.-C.?', Cont.; *'IIe s. av. J.-C., assez haut, peut-être fin IIIe'*, Bousquet; equidem tertium praefero.

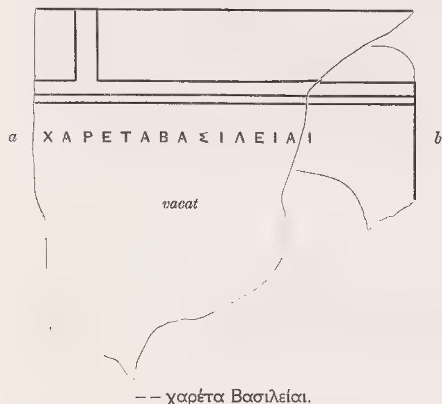
V. *GLYPHA / TRISONIA*

Fortasse Πόλις, quod oppidum inter Oeantheam et Oeneonem situm erat.

Cf. Lerat I 103 ss. 197; E. Kirsten, *RE* XXI (1952) 1391 ss. et apud A. Philippson, *Die griech. Landschaften* II 2 (1958) 319[2].

659 DEDICATIO. 'Tabula lapidis calcarii leucophaei fracta in duas partes [*a. b*], l. 0,57, c. 0,14, in superiore parte clivi meridionalis eius collis, in quo est palaeocastrum vici *Trisonia*, iuxta reliquias sacelli alicuius'. Ed. Dittenberger IG IX 1, 356 ex apographo Lollingii (infra reddito). Lapidem Lerat frustra quaesivit.

s. III/II a.

— — χαρέτα Βασιλείαι.

[Τυ]χαρέτα suppl. Dttb., sed potest etiam 'Αρχαρέτα vel 'Εχαρέτα, cf. Bechtel, *H. P.* 67. — De dea Βασίλεια cf. ad nr. 685 et de situ sacelli huius deae cf. Lerat I 108. II 160.

TITULI SEPULCRALES

660 Tenuis tabula marmoris albi a. et l. 0,29, cr. 0,025, asservata in vico *Glypha* in domo, quam possidet G. N. Hyphantis. Litt. alt. 0,03, lat. c. 0,02; formae *'d'époque impériale (Є lunaire)'*. Edd. L. Lerat et F. Chamoux, *BCH* 71/2, 1947/8, 74 (Lerat I 109; SEG XII 290). Non vidi.

aet. imp.
'Επίκτητε
χαῖρε ❦ ἀρχι-
ητρέ ❦

De titulo ἀρχιατρός Lerat l. c. relegat ad *RE* II 464 ss. (Wellmann) additis nonnullis aliis exemplis. *'Ce mot ne signifie pas exactement «médecin en chef», mais «médecin public»'*, J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1954, 285; cf. eosdem l. c. 1962, 374: *'La forme ionienne* ἰητροί *est significative aussi. C'est une recherche littéraire et professionnelle rappelant la vieille tradition ionienne des études médicales'.*

De origine lapidis Lerat haec adnotat: *'La provenance n'en est pas exactement connue. Dans ce port qui n'est pas sans relations avec l'extérieur, un aussi mince fragment peut avoir été apporté d'ailleurs'.* De Patris cogitat U. Kahrstedt, *Das wirtschaftliche Gesicht Griechenlands in der Kaiserzeit* (1954) 35: *'sicher ein Amtsarzt aus Patrai'.*

661 Lapis calcarius leucophaeus longus a. 0,41, l. 0,155 (immo certe 1,55), cr. 0,37. Inventus esse dicitur in insula *Trisonia*, ubi ante domum, quam possidebat Ioannes Zetos, vidit Lolling atque probabiliter eodem loco Lerat (*'elle sert de banc, à la porte d'une maison du port'*). Titulus exstat in inferiore parte frontis; Α Σ et Σ Ω (Lolling). Ed. Dittenberger IG IX 1, 1074 ex apographo Lollingii. Cf. Lerat I 103. Non vidi.

s. II a. (?) Στρατῶς.

VI. VICINIA VICI *MILEA*

Cf. Lerat I 114.

662 CARMEN. Porus lapis undique mutilus a. 0,34 ad 0,40, l. max. 0,67, inaedificatus in muro exteriore a dextra portae ecclesiolae "Αγιοι Πάντες, quae sita est in summo colle coni formae, qui dicitur Κάστρο Μπούχουρης, prope vicum Μηλέα ad septemtriones versus. Titulus rudi manu potius clavo ferreo irrasus quam scalpro insculptus est atque lineas incompositas habet. Litt. alt. 0,02—0,06; Α Μ Π Σ Ω. Edd. N. G. Pappadakis, Δελτ. VI 1920/1, παρ. 151 (SEG III 435); W. Peek, Mnemosynon Theodor Wiegand 1938, 27 ss. nr. III cum imag. phot. tab. 3, 2. Ectypum contuli. *Ect. Phot.*

s. III a.
τήκομαι ὥστ' ἐν ὄρεσι
χιὼν διὰ τὴν κατάχρ[υ]-
σον Μνάσαρον, ὡραί-
αν ἀπήτριαν· ὦ μέλι, πολ-
ὴν μνημοσύνην σου
ἔχω χρηστοσύνης
ἕνεκεν.

Imperfectam lectionem prioris editoris explevit et correxit Peek || 1 τήγομαι Papp., Peek, qui adnotat: 'X *während des Schreibens in* Γ *verbessert*', sed ectypum probat potius K ex Γ correctum esse.

V. 1/2 Apte confert Peek Od. 19, 205 et Theocr. VII 76. 3 Μνάσαρον· ad nomen novum cf. Bechtel, *H. P.* 319 ss. et ad nr. 716_1. 4 ἀπήτρια· '*Flickschneiderin*' (Peek). — ὦ μέλι· cf. L. Robert, *Noms indigènes dans l'Asie-Mineure gréco-romaine* I (1963) 232. 6 χρηστοσύνη· cf. A. S. Arvanitopullos, Θεσσαλικὰ μνημεῖα 442 nr. 194_2, ubi mortuus χρηστοσύνης πρύτανις appellatur (Peek).

Lapis dicitur una cum aliis lapidibus marmoreis ex vetustiore ecclesiola proxime sita oriundus esse; itaque Peek opinatur hoc loco antiquum fanum fuisse.

VII. VICINIA VICI *SKALULA*

Cf. Lerat I 137.

663 Rudis tabula pori lapidis in duas partes fracta, a. max. 0,45, l. max. 0,905, cr. supra c. 0,15, inventa 'εἴς τινα θέσιν -- 'Αλατζᾶ καλουμένην καὶ $^1/_2$ ὥραν ἀπέχουσαν τοῦ χανίου Βελᾶ πρὸς τὸ χωρίον Σκαλούλα' (Sotiriadis), nunc in schola vici *Lidoriki*. Tabula est et in fronte *(B)* et in latere superiore *(A)* inscripta; titulus *B* est βουστροφηδόν, titulus *A* sinistrorsum incisus. Litt. alt. 0,05—0,075. Commemoravit G. Sotiriadis, *BCH* 31, 1907, 278 et A. J. Reinach, *Journ. intern. d'arch. num.* 1911, 238[2], cf. *Rev. épigr.* I 1913, 200; ed. N. G. Pappadakis, Δελτ. 6, 1920/1, παρ. 151 (SEG III 433; Lerat I 138). Cf. IG IX 1[2] 1 p. 84 add. ad nr. 156. Lapidem contuli et delineavi. *Phot.* (tab. V 8).

s. V a. *A* ['Αν]θέλεια
B Ϝειλάται 'Ολυνπιάδι.

A Suppl. Kla. || *B* Ϝειλάτα 'Ολυμπιάδι Pappadakis.

Pappadakis de stela sepulcrali cogitat, quam Εἰλάτα(ς) statuit 'Ολυμπιάδι, et titulum *A* sic interpretatur: ''Η δὲ λ. θήλεια -- κεῖται προφανῶς πρὸς δήλωσιν τοῦ γένους τῆς νεκρᾶς 'Ολυμπιάδος (; ἢ μήπως ἄλλης προτεθαμμένης, βρέφους ἀνωνύμου ἔτι;)'. Contra Crönert (SEG l. c.) putat de dedicatione agi interpretatus: 'Ϝειλάτα (cf. Thess. Εἰλατίων --) Ἥρᾳ 'Ολυμπιάδι θηλεῖα (: θηλή, cf. θρέπτρα, τροφεῖα) ἀνέθηκεν'. Utramque interpretationem improbandam esse per se patet. Dedicationem autem esse ego quoque crediderim atque eam, quam Anthelea ignotae cuidam deae, cui nomen Ϝειλάτα et cognomen 'Ολυμπιάς erat, obtulit.

664 In novo vico *Pendapolis* prope vicos *Lidoriki* et *Skalula* sito vidit et exscripsit a. 1951 Lerat quinque inscriptiones sepulcrales '*gravées sur des pierres brutes, tantôt allongées, tantôt arrondies*'. '*Plusieurs pierres avaient déjà été retaillées. -- Les lettres -- sont du Ve siècle*' (Lerat I 228 s. ad p. 137). Apographa sua et imagg. phot. benigne permisit Lerat, equidem lapides non vidi. *Phot.* (tab. V 9 [*b*]. 10 [*c*]. 11 [*a*]).

a. '*Chez* Anastasios Kazos'. Litt. alt. 0,10—0,14.

Εὐβούλας.

Videtur potius saeculi IV a. esse.

b. '*Chez* Perikles Latphis'. Litt. alt. 0,13.

Κλεοτάρμου.

Nomen adhuc ignotum. An Κλεο⟨χ⟩άρμου?

c. '*Chez* Konstantinos Tsanggourgos'. Litt. alt. 0,091—0,14.

Ἀρισ[τ – – –].

d. '*Chez* Yannis Lellingos (ἱερεύς)'. '*Brisée endeux morceaux dont l'un était déjà remployé dans le mur d'une maison*'. Litt. alt. 0,08—0,12.

– – τοφάντου.

Ut opinor tituli *c* et *d* iungendi sunt, id quod imagg. phot. probare videntur.

e. '*Chez* Perikles Latphis'. Litt. alt. 0,075.

Τιμο – –.

VIII. PHYSCENSES

Nomen: Φυσκεῖς (inscriptiones; Plutarch.), Φύσκος, ὁ et ἡ (Steph. Byz.).
Situs: *Malandrino.*

Cf. Lerat I 48 ss. 77. 123 ss.

DECRETA

665 Pars superior stelae lapidis calcarii cani aëtomate et acroteriis ornatae a. max. 0,215, l. infra aëtoma 0,35, cr. 0,05. Inserta erat pavimento impluvii domus vici *Malandrino*, quam possidet Dimos Dimos, nunc translata est Delphos in museum (nr. inv. 7240). Litt. alt. 0,007 (O et Ω minores), interv. vers. 0,006; Α Ξ Π Σ Ω, formae bonae, στοιχηδόν dispositae. Commemoravit L. Lerat, *BCH* 71/2, 1947/8, 455; ed. Lerat I 133 s. cum imag. phot. tab. XXXII 5 (SEG XII 280). Cf. Lerat II 55 ss. 117; J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1954, 147; P. M. Fraser, *Gnomon* 26, 1954, 252 s. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* (tab. V 12).

med. s. IV a.

θ ε ὸ ς τ ύ χ α ι ἀ γ α θ ᾶ ι.
[ἔ]δοξε τῶι κοινῶι τῶν Λοκρῶν τῶν Ἑσ[περί]-
[ων]· ἐπειδὴ καὶ πρότερον οἰκει[ότατος πο]-
[τὶ τοὺς Μ]αρωνίτας διὰ τὸν – – –11 – – –
. . . .7. . . .ς αὐτῶν ἁμῖν [ὑπαρχούσας . . .5. . .]
[. . .5. . . ἀν]ανεῶνται – – – – – – –17– – – – –
. . . .7. . . .εὔνοι[α– – – – – – – –19– – – – – – – –]
– –

Suppl. v. 2 et 3 in. et 4 Μ]αρωνίτας Lerat, reliqua e. gr. J. et L. Robert || 4 in. τούς Kla.; καὶ(?)πρὸς M. Robb. || 4 fin./5 in. '*ici sans doute un détail précis sur la fondation et les héros par qui s'étaient établis ces liens*' Robb.

Titulus summi certe momenti est. Nam quod litterarum formae medium fere saeculum IV a. Chr. ('*second tiers du IVe siècle*', Lerat) produnt, edocemur iam hoc tempore velut postea saec. II a. Chr. commune Locrorum occidentalium exstitisse et eius caput Physcenses (Φυσκεῖς), ubi lapis inventus est, fuisse, Lerat. Atque mihi quidem persuasum est hunc virum doctum verum vidisse, qui sumit etiam hoc commune velut commune Aetolorum Epaminonda auctore conditum esse, cf. Lerat II 56 s. Recte autem J. et L. Robert intellexerunt hoc decretum, quoad servatum est, pertinere ad propinquitatem (οἰκειότης) inter Locros et Maronitas manentem eiusque restitutionem atque admonent de necessitudine, quae etiam cum Abderitis exstabat.

---

666 Alta stela lapidis calcarii, quae inserta erat pavimento iconostasii ecclesiae S. Nicolai sitae meridiem versus a vico *Malandrino* in antiqua arce Physcensium, a. 0,86, l. 0,285, cr. c. 0,16. Inventa erat stela c. 100 m meridiem versus ab ecclesia; viderat stelam etiam Lerat (cf. I 129) sed a. 1960 frustra quaesivimus pavimento renovato. Stela non est laevigata nisi ubi titulus exstat. Litt. alt. 0,01 ad 0,015, interv. vers. c. 0,005; Α Θ Μ Ξ Π Σ et Σ Ω, formae neglegenter incisae. Edidi *SB Ak. Berl.* 1935, 698 ss. (Lerat I 12 s.). Exscripsi. *Ect.*

s. III a.

ἄρχοντος Παμφαί-
δα ἔδοξε τᾶι πόλει·
πρῖνον τῶν Ἀχαιῶν εἶ-
μεν τὸμ ποὶ τῶι Ἀχιλλεί-
ωι καὶ τὸ χωρίον τὸ περὶ τὸν
πρῖνον χωρὶς τοῦ Ἀχιλλεί-

ου· τᾶς δὲ καταδίκας ἀπο-
λελύσθαι τοὺς Ἀχαιοὺς
ἀπὸ τᾶς πόλιος.

Litteras linea subscripta insignitas legere non potui, quia iconostasio occultatae erant, sed nomen Παμφαΐδας affirmavit incola quidam vici *Malandrino*, qui stelam effoderat. — Supra primum versum reliquiae litterarum minorum sc. tituli antiquioris postea erasi; nihil nisi ΔΥΜΑ (de Dymanibus cf. Lerat I 28 s.) agnovi.

Decretum oppidi Physcensium, quo regio quaedam litigiosa Achaeis conceditur iisque multa remittitur. Qui Achaei non Peloponnesii intellegendi sunt sed et ipsi Locri, vicini Physcensium et sine dubio, ut recte interpretatur Lerat, iis parentes. — V. 1 Παμφαΐδας· propter litterarum formas, quae titulum saeculo III a. Chr. vindicant, probabiliter idem est atque Παμφαΐδας Φυσκεύς, ἐπιλεκταρχέων Aetolorum c. a. 262 (IG IX 1² 1, 3 A_{19}) et Παμφαΐδας, hieromnemo Aetolorum c. a. 258 (*BCH* 1928, 260 v. 4). 4 De Achille apud Locros culto aliunde non constat (Lerat II 169).

667 PROXENIA. In latere dextro lapidis dextri podii exedrae nr. 694. Litt. alt. 0,01, interv. vers. 0,005; ΑΜΞΟΠΣ et ΣΩ. Ed. W. A. Oldfather, *Am. Journ. Arch.* 26, 1922, 445 ss. (SEG II 352). Cf. Lerat I 134⁴ cum imag. phot. tab. XXXII 2 (SEG XII 281). II 132⁴. Lapidem contuli.

med. s. II a. θεὸς ἀγαθᾶι τύχαι.
ἀγωνοθετέοντος Στρατάγου τοῦ Πορθάο[νος]
Φυσκέος τὸ κοινὸν τῶν Λοκρῶν ἔδωκε Ἀριστοβο[ύ]-
λωι Εὐαγόρα Ἀχαιῶι ἐξ Αἰγίου προξενίαν καὶ
εὐεργεσίαν καὶ πολιτείαν καὶ ἀσυλίαν καὶ
προδικίαν καὶ ἀτέλειαν καὶ προεδρίαν καὶ γᾶς
ἔνκτησιν καὶ οἰκίας καὶ αὐτῶι καὶ ἐγγόνοις
καὶ πολέμου καὶ εἰράνας καὶ κατὰ γᾶν
καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ τὰ ἄλλα ὅσα καὶ
τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέται-
ς δίδοται πάντα. vv ἔνγυοι τᾶς προξε-
νίας 〚[ἔνγυ]οι〛 Τελέσαρχος Δαμοτέλεος,
vac. Μένανδρος Δυμάν. *vac.*

Lectiones editoris his locis correctae sunt: 2 τοῦ omissum add. Lerat || 3/4 Ἀριστοκρά[τει | τ]ῶι Εὐαγόρα Oldf., corr. Lerat || 6 καί ante προεδρίαν omissum add. Kla. || 12 in rasura [Λοκρ]οί Oldf., [ἔνγυ]οι sc. a quadratario per errorem repetitum A. S. Pease apud Oldf., Lerat.

V. 2 Στράταγος II Πορθάονος Φυσκεύς· manumissor Delphis ἄ. Λαϊάδα = 170/69 (*GDI* 1739); probabiliter idem μάρτυς manumissionis Delphis ἄ. Θευξένου = 166/5 (*GDI* 1851) atque μάρτυς manumissionis Physcensibus nr. 674_9 (ante 166) et 688_9 (brevi post 166). Agonothesia autem post a. 154/3 functus est, fortasse iam a. 153/2, cf. infra ad v. 12; de patre cf. ad nr. 672 I_9. 3 Cum a. 166 a. Chr. (cf. Fasti Aetolici XLVI 21 ss.) maior pars Locrorum occidentalium ab Aetolorum dominatione liberata esset, etiam commune Locrorum occidentalium restitutum est, de cuius ambitu vide Lerat II 97 s. (= Fasti Locr. occid. XVIII 80 ss.). Atque ut antea eius caput Physcenses fuisse e titulo supra posito, qui ibi propositus erat, patet. Eponymus autem magistratus huius communis erat agonotheta, de quo cf. Lerat II 117 ss. 12 Τελέσαρχος Δαμοτέλεος· natus Delphis, ubi annis c. 165/4 (*GDI* 1757), c. 163/2 (ibid. 2272), c. 160/59 (ibid. 1702), 156/5 (ibid. 1895, inter senatores alterius semestris) nominatur, uno mense postea anno Locrensi 155/4 (cf. Daux, *Delphes* 472) Locrus Ozola (Φυσκεύς) factus statim agonothesia functus est (*GDI* 1908) atque inde non nisi Physcensis appellatur: συνευδοκέων manum. Delphis ἄ. Δεξώνδα = 151—149(?) (Daux, *Chron. delph.* L 49), *FD* III 1, 565; μάρτυς manumissionis Delphis sacerdotio VI = 153/2—144/3 (Daux, l. c. p. 55), *FD* III 3, 49; in manumissione Delphis ἄ. Σωξένου = 153/2—144/3 (Daux, l. c. L 55), *GDI* 2265. Suo igitur iure Daux, *Delphes* 633⁴ adnotat: '*Il serait à la rigueur possible de placer ce texte* [sc. titulum supra positum] *dans le mois qui sépare les deux magistratures de* Τελέσαρχος, *mais les chances sont plus fortes pour une date postérieure et il faut alors descendre après l'année 154–153, occupée par* Νικέας' [sc. Δαμαρμένου Οἰανθεύς, *GDI* 1901, Daux, *Chron. delph.* L 45]. Sed

ne multo inferius descendamus, dissuadent, quae ad v. 2 de aetate Stratagi adnotavimus, qui iam a. 170/69 Delphis manumisit (Lerat II 132[4]). 13 Δυμάν· ethnicum vici cuiusdam Locrensis probabiliter in vicinia Physcensium siti, cf. Lerat I 28 s. Menander fortasse etiam agonotheta Locrorum fuit, cf. ad nr. 679_1.

---

668 PROXENIA. In latere dextro lapidis dextri eius ordinis exedrae nr. 694, qui erat supra ipsa fundamenta; lapis a. 1960 sublatus erat. Litt. alt. 0,009—0,013, interv. vers. c. 0,007; Ꝁ Ν Σ. Titulus difficilis lectu. Ed. Lerat I 134 s. nr. 1 ex apographo meo (SEG XII 282). *Ect.*

brevi post a. 167 a.

– –Ẹ . . . . Ο̣Α̣Σ̣ προξε[ν]ίαν,
εὐεργ[εσί]αν, π[ολιτ]ε[ίαν], ἀσυλίαν, προδι[κ]ίαν, ἀτέλειαν, π[ρο]εδ[ρ]ί-
αν, γᾶς ἔν[κτησιν καὶ οἰκίας καὶ] αὐ[τῶι καὶ] ἐγγ[όν]οις καὶ πολέμου
καὶ ε[ἰρ]άνα[ς] κατὰ γᾶν κ̣α̣[ὶ κατ]ὰ θάλασσαν καὶ τὰ ἄλλα ὅσα καὶ
τοῖς ἄλλοις προξέν[οις κ]αὶ εὐ[εργ]έταις δίδοται πάν̣τ[α. ἀρ]-
χόντων Κρινία, Λεοντ[ίο]υ̣, Ἀντιγε̣νείδα, [Δ]ιοφάντου, Καλλι[κ]ρ̣[άτε]-
ος. ἔνγυος τᾶς προξενίας Λυκ^{v}έας Λύκ^{v}ωνος. *vac.*

Suppl. Kla. || 7 fin. nomina, quae Kla. ex parte tantum legerat, Lerat et Mastrokostas lapide collato enucleaverunt (‘*Dans chaque nom la place d’une lettre était demeurée libre à cause d’une fissure de la pierre*’).

Siquidem v. 5 ss. archontes (sc. Physcensium) ad definiendam tituli aetatem nominantur, apparet hoc proxeniae decretum non communis Locrorum sed oppidi Physcensium esse (Lerat). Quod priori saec. II a. Chr. parti tribuendum esse et litterarum formae et prosopographia demonstrant, verisimiliter annis brevi post 167 a. Chr.; cf. ad v. 6. — V. 6 Nomina Κρινίας et Λεόντιος frequentia inter Physcenses, sed Κρινίας, princeps archontum, certa ratione etiam nr. 675_2 suppletur, unde coniciendum videtur eum post a. 167 munere functum esse. — Ἀντιγενείδας probabiliter idem atque agonotheta, de quo cf. ad nr. 672_{15}. — Διόφαντος· eius filius haud dubie Ἀντιγέν[ης] Διοφάντ[ου (supplevi)] Φυσκεύς, βεβαιωτὴρ manumissionis Delphis ἄ. Ἀμφιστράτου = 160/59(?) (Daux, *Chron. delph.* L 39), *FD* III 3, 54. — Καλλικράτης fortasse idem atque agonotheta Καλλικράτης Ἀντιγενείδα Φυσκεύς a. 165/4(?), de quo cf. ad nr. 709_7. 7 Λυκέας Λύκωνος· eius filius Λύκων Λυκέα Φυσκεύς, agonotheta ἄ. (ἐν Δελφοῖς) Ἀρχία = 153/2—144/3 (Daux, l. c. L 46), *GDI* 2019. 2028; μάρτυς manumissionis Delphis ἄ. Θευξένου = 166/5 (Daux, l. c. L 33), *GDI* 1851, et ἄ. Σωσιπάτρου = 139/8 (Daux, l. c. L 60), *GDI* 2137 (ubi v. 14 legendum est Λύκων Λυκέα, cf. A. Nikitsky, *Žurn. Min. Nar. Prosv.* 1911, *Fevral* 87[1]).

---

669 DECRETUM SYNTHYTARUM DE DEDICATIONE QUADAM(?). Basis lapidis calcarii albicantis ab utroque latere mutila, a. 0,17, l. max. 0,38, cr. max. 0,38; inventa εἰς θέσιν Πεζούλια, Συκιούλα, nunc in domo vici *Malandrino*, quam possidet Μιχαὴλ Κατράπα. Litt. alt. 0,01—0,013, interv. vers. 0,005—0,007; Α Θ Π Σ, extremae hastae crassatae. Edd. Εὐθ. Μαστροκώστας, Ἐφ. 1955 (1957), 67 ss. nr. 9 cum imag. phot.; ectypo collato (Kla.) SEG XVI 362. *Ect.* denuo contuli. *Phot.* (tab. IX 19).

med. s. II a.

υἱοῖς καὶ
[– – – – – – το]ῖς ἐγόνοις(!) τοῖς αὐτ[ῶν – – – – – – – – – –]
– – – – – – – – – ορον Τιμαγόρα Ἀρμε[ν – – – – – – – – – – –]
– – – – – – – – – ον καὶ ἀπὸ τούτου γιν – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – οι καὶ τῶν συνθυτᾶν – – – – – – – – – – – –
– – – –Ẹ I I I ἐν στύλοι τὰ γενόμε[να – – – – – – – – – – – –]
– – – –σ̣αι τὰ ΕΠΑΝΟΚΑΤΟΥ περιτυ – – – – – – – – – – – –
[– – δέ]ν̣δρεα, ὁμοίως δὲ καὶ ἀμπελ[ο– – – – – – – – – – – –]
– – – ον, καθὼς ΕΠΕΣΤΩΤΑΙ ε – – – – – – – – – – – – – –
– – –, καθὼς ἀνέθ̣ηκ̣ε Τιμαγ[όρα – – – – – – – – – – – – – –]
– –

Suppl. Mastrokostas || 1 vocabula υἱοῖς καί, quae Mast. minoribus litteris supra lineam praebet, in ectypo agnoscere nequeo || 1 fin. vel αὐτ[οῦ] Mast. || 2 in. [ὅμ]ορον conicit idem || 2 fin. Ἀρμέ[νου] idem, Ἀρμε[νισᾶ?] Kla. coll. nr. 683_5 || 3 in. [ἀγρ]όν vel [ἄμπελ]ον Mast. || 3 fin. γιν[όμενα] idem || 4 in. ον idem, sed οι probabilius || 5 in. de [ἀναγράψ]ειν cogitat idem || 6 in. κ̣αί idem, σ̣αι Kla. || 6 med. obscurum. 'ὄνομα ἀμάρτυρον' (Ἐπανοκάτης) exstare putat Mast. An ἐπ' Ἀν⟨ι⟩κάτου? Kla. || 6 fin. περιτυ[γχάνοντα vel χόντα] Mast. || 7 fin. ἄμπελ[ον] idem || 8 med. ΕΠΕΣΙΤΩΤΑΙ idem, qui formam ἐπέστρωται subesse contendit, fortasse recte || 9 fin. Τιμαγ[όρας] Mast., sed quod v. 2 ante patronymicum Ἀρμεν – – articulus τοῦ deest, Τιμαγόρα non genetivus sed potius nominativus i. e. nomen muliebre intellegendum videtur esse.

Minora sane conservata sunt, quam ut certa ratione de argumento tituli iudicari possit. Cum autem Mastrokostas sumat, 'ὅτι εἰς Τιμαγόραν Ἀρμένου ἢ δεῖνα καὶ τοὺς ἀπογόνους του διὰ τὴν ἐπιμέλειαν ἢ ἀνάθεσιν ὑπ' αὐτοῦ εἰς μὴ διασωθεῖσαν ἐπὶ τοῦ λίθου θεότητα (καὶ τοὺς συνθύτας πιθανῶς) ἀμπέλου καὶ ἀγροῦ μετὰ τῶν ἐνόντων δένδρων καὶ πιθανῶς διὰ τὴν ἐπιμέλειαν στρώσεως κλινῶν καὶ διακόσμησιν τραπεζῶν θυσιῶν ἀπονέμεται τιμητικὴ διάκρισις', equidem potius putaverim hoc titulo constitui, quo modo dedicatio, quam mulier nomine Timagora (vide supra) commodo synthytarum quorundam fecit, singillatim sit adhibenda et peragenda. Utique verba τοῖς υἱοῖς καὶ ἐγγόνοις mea quidem sententia ad synthytas pertinent.

V. 4 De synthytis Mast. multa in commentario suo congessit; cf. etiam supra (fasc. 2) nr. 596. 5 ἐν στύλοι· sc. in scapo columnae. Ergo hic non de titulo supra posito agitur, qui in basi inscriptus est, sed de alia quadam inscriptione conficienda.

Litterarum formae medium fere saec. II a. Chr. indicant. Potest igitur Timagora filia Armenisae Physcensis (cf. ad nr. 683_5) fuisse.

---

670 LEX THIASI. Stela lapidis calcarii cineracei infra mutila, a. max. 0,493, l. 0,33—0,335, cr. ± 0,21; in fronte secundum tres margines servatos linea exstat. Inventa est stela in vico *Malandrino* in mandra quadam prope domum Εὐθυμίου Λιτρᾶ non longe ab ea parte munitionis antiquae Physcensium sitam, quae inter septentriones et occidentem solem spectat, tum in hanc domum transportata est, ubi ante portam stabuli asservatur. Vidit a. 1951 primus G. Daux atque exscripsit eodem anno Lerat; cum a. 1960 Lerat mecum stelam revisit, eius superior pars non iam exstabat. Litt. alt. v. 1 0,025—0,03, v. 2 c. 0,015, v. 3 ss. c. 0,012, interv. vers. c. 0,006; Α Ε Θ Μ Π Σ Ω, formae tenues. Commemoravit Lerat I 228 ad p. 132. II 240 ad p. 153. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* (tab. IX 20).

c. med. s. II p.

ἀγαθῇ τύχῃ. νόμ-
ος θιάσου Ἀμάνδου
[κατὰ συνό]δ̣ους δύω κατα-
[τετ]ε̣λ̣εσται· τοὺσς ⟨θιασώτας⟩ τῷ κοιν-
[ῷ] δ̣α̣πανᾶν δέκα τέσσαρας
[ὀβολ]ο̣ὺ̣ς κὲ μὴ ἔλασον(!)· τὸ κοινὸ[ν]
[παρ]έχεσθαι λύχνους τρῖς· με-
νάδα μαινάδι μὴ ἐπεγερθῆνε
μηδὲ λοιδορῆσε· ὁσαύτως(!)
μήτε βουκόλον ἐπεγερθῆνα[ι]
μήτε λοιδορῆσε· ἐὰν δέ τις,
δώσι τῷ κοινῷ καθ' ἓν ῥῆμα
προστίμου δδ̂· τὸν δὲ κατὰ
σύνοδον μὴ συνελθόντα
ἐπειδημοῦντα ὁμοίως·
[ὁ δὲ] κεὶς ὄρος μὴ συνελθὼν
[ἀποτ]ίσι τῷ κοινῷ δε̂· μενὰς
[ἐὰν μὴ] ἐνένκῃ τῇ εἱερᾷ νυκτ
. . .⁶. . . Τ̣ΡΙΑΣΙΕ, ἀποτίσι
[τῷ κοινῷ̣] δ̣ε̂· ὁμοίος(!) δὲ κὲ
[βουκόλος] ἐὰν μὴ ἐν̣[ένκῃ]
– – – – – – Α̣Ν̣Γ̣Ι̣Π̣ – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – – – – – – – – –

Exscr. et suppl. Lerat, 3 in., 4 in., 7 in., 20 in., 21 in. Kla. || 4 ⟨θιασώτας⟩ add. Kla., τοὺς ⟨θιασώτα⟩ς praefert Bousquet (per litteras) || 18 fin. νυκτ[ί] Lerat, sed fortasse fuit verbum compositum || 19 – – τρίας ιε'? Kla.

Mysteria Bacchia imperatorum demum aetate imprimis in Asia vigebant, in Graecia propria rara erant, cf. M. P. Nilsson, *The Dionysiac Mysteries of the Hellenistic and Roman Age*, Acta Instituti Atheniensis Regni Sueciae 8°, V, Lund 1957 et *Gesch. d. griech. Religion* II² (1961), 358 ss. Qualia autem fuerint, fere ignoratur. Itaque hic titulus bifariam permagni est momenti. Quamquam detrimento haud parvo afficimur, quod multa non satis intellegimus. Tamen vel maxime Iobacchorum sodalicii inscriptionem (Syll.³ 1109) cum hoc titulo conferendam esse suo iure monuit Lerat. Bacchi autem cultus nonnisi Naupacti compluribus manumissionibus notus erat, sed ex mensis nomine Διονύσιος Physcensibus occurrenti

colligi poterat in hoc quoque oppido Bacchum cultum esse, cf. Lerat II 153.

V. 2 Thiasus igitur a Romano nomine Amando constitutus erat, velut in oppido Cyme Aeolidis Bacchii θιασῶται οἱ Μενεκλεΐδα inveniuntur, cf. *BCH* 1927, 375 nr. 1. 3/4 Lex per duos conventus perfecta est. Persimiliter in Antigoni de Teo et Lebedo epistula (Syll.³ 344) v. 55/6 legitur: [ἕως δ' ἂν οἱ σύμπαν|τε]ς νόμοι συντελεσθῶσιν. De verbo κατατελέω aliunde non satis constat, cf. Thesaurum s. v. et IG I² 231 v. 15/6 pro κατα|[τ]ελõσι potius κατα|[δ]ελõσι suppl. ATL II 30 nr. 26 $I_{15/6}$, cf. ibidem III 88. 7 De maenadibus cf. Marbach, *RE* XIV 561 ss. Videtur saltatio earum et bucolorum summum officium fuisse, cf. Nilsson, *Dion. Myst.* 59 ss. 8 ἐπεγείρεσθαι est 'insurgere', cf. Greg. Nyss. V p. 145, 20/1 Jaeg.: τοῖς ἰσχυροτέροις τε καὶ μείζοσιν τῶν ἀνταγωνιστῶν ἐπεγείρεται (Thesaurus s. v.). 10 De bucolis cf. Nilsson, *Dion. Myst.* 58 s., *Gesch. Rel.* 360. 13 i. e. drachmas quattuor. 15 ἐπειδημοῦντα· 'quamquam in oppido adest'. 16 εἰς ὄρος· cf. carmen sepulcrale Milesium in sacerdotem Bacchiam compositum W. Peek, *G. V.* I 1344, ubi v. 3 de ea praedicatur: ὑμᾶς κεἰς ὄρος ἦγε (Lerat). Notum est illud Euripidis Bacch. 75 ss. (μάκαρ ὅστις) θιασεύεται ψυχὰν ἐν ὄρεσσι βακχεύων ὁσίοις καθαρμοῖσιν. Unde etiam Bacchi cognomina ὀρέσκιος sim., cf. O. Gruppe, *Griech. Mythologie* II 1411⁴. Commode autem Bousquet admonet apud Euripidem l. c. bis (v. 116 et 165) εἰς ὄρος εἰς ὄρος velut clamorem ritualem legi.

Cum Lerat titulum '*datable de l'époque des Flaviens ou des Antonins*' putet, equidem propter litteraturam et orthographiam c. med. s. II p. Chr. praefero.

MANUMISSIONES

I. EX FANO ΤΑΣ ΑΘΑΝΑΣ ΙΛΙΑΔΟΣ.

De natura huius deae non satis constat, vide quae Lerat II 156 ss. exposuit; de probabili situ templi cf. Lerat I 136 et *BCH* 75, 1951, 141 s.

671 Lapis, quem in vico *Malandrino* Lerat vidit inaedificatum ad fenestram domus Κοστᾶ Ἀλεξοπούλου, qui eum in agro suo invenerat. Mensurae lapidis ex ectypo, quod fecit Lerat: a. 0,28, l. max. 0,30; videtur supra et a sinistra margo exstare. Litt. alt. 0,013—0,02, interv. vers. c. 0,004; **A M** et **M N Γ Σ**. Titulus difficilis lectu. Exscripsi ex ectypo. *Ect.*

s. II¹ a. (ante 167)

[στ]ρ̣αταγέο[ντος – – – – – – – – τὸ – –]-
τον, μηνὸς Ἑρμ[αίου ἀπέδοτο Σωφρόνα]
ἁ̣ γυνὰ Ἀριστοδ̣[άμου Φυσκέος τᾶι Ἀ]-
θάναι τᾶι Ἰλιάδι [σῶμα γυναικεῖ]-
ον, ἇι ὄν̣ομ̣α̣ Ἀ̣γαθ[όκλεια, ἐπ' ἐλευθε]-
ρίαι τιμᾶς ἀργυ[ρίου μνᾶν – –. παρα]-
μ̣εινάτ̣ω̣ δὲ Ἀ̣γαθ[όκλεια, ἕως κα Σωφρό]-
να κ̣αὶ Ἀριστόδαμ̣[ος ζῶντι, παρὰ Σω]-
φ̣ρ̣ό̣ναν καὶ Ἀριστ[όδαμον ποιοῦ]-
σα τ̣ὸ ποτιτασσό[μενον – – – – – – –]
τ̣ω Ἀγαθόκλ̣εια – – – – – – – – – – – – – –
λα· ἐπεὶ δέ κα τε[λευτάσωντι Σωφρό]-
[να] κα[ὶ] Ἀ̣ριστό̣δ̣[αμος, ἐλευθέρα ἔστω]
[Ἀγαθόκλεια – – – – – – – – – – – – – –]

Suppl. Kla.

V. 2 Ἕρμαιος· mensis septimus Aetolicus. 3 Aristodamus quidam Physcensis est testis manumissionis brevi ante a. 167 (nr. 674_9); fortasse hic idem exstat.

672 Duo fragmenta *(a. b)* magnae tabulae lapidis calcarii leucophaei inter se contigua. Fragmentum *a* a sinistra integrum a. 0,57, cr. 0,13, liminis vice fungebatur in porta meridionali ecclesiae S. Ioannis in vico *Malandrino*, ubi a. 1960 non iam repperi. Continebat partem sinistram duarum manumissionum (I. II). Ed. Dittenberger IG IX 1, 349. 350 ex apographo Lollingii (350: *Inscr. jur.* II p. 288 nr. 26; Schwyzer 370, cf. M. N. Tod, *Ann. Brit. Sch.* 28, 1926/7, 144, 23). Contuli hoc fragmentum a. 1933, sed pedibus ita detritum erat, ut imprimis in sinistra et superiore parte permultae litterae plane evanuerint. — Fragmentum *b* a sinistra et dextra mutilum a. 0,60, l. 1,45, cr. 0,25, inventum a. 1946 in agro Θ. Ἀλεξοπούλου prope fontem Ἀσπρόβρυσι, qui est haud procul a vico *Malandrino* (cf. ad nr. 681), sed hodie totum discussum est, ut a. 1960 duas tantum minutissimas particulas in illo agro repperimus (nunc Delphis in museo inv. nr. 7701. 7702; earum litteras lineis subscriptis in vs. 15—25 [7701] et 38—42 [7702] indicavi). Fuerunt in hoc fragmento dextra pars manumissionum I et II, iuxta a dextra duae aliae manumissiones, eae quoque altera super alteram (III. IV), quae tamen tam evanidae erant, ut exscriptae non essent (etiam in ectypo nihil fere dispici potest), denique quinta manumissio (V) a dextra manumissionis III. Litt. alt. I 0,015—0,02, II c. 0,01, V 0,01—0,02, interv. vers. I c. 0,005, II c. 0,005, V c. 0,013; I **A M Σ**, II **A M Π Σ** et Σ, V **A Θ M Π Σ** et **Σ Ω**, omnes formae habent extremas hastas crassatas. Commemoravit L. Lerat, *BCH* 75, 1951, 141; edd. cum fragmento *a* Εὐθ. Μαστροκώστας, Ἐφ. 1955 (1957), 51 ss. nr. 1—3 cum tribus imagg. phot. (inutilibus);

ectypis collatis (Kla.) SEG XVI 355 (V). 356 (I). 357 (II). Cf. Lerat I 14². Ectypa denuo contuli. Apographum fragmenti *a*, quod fecit Jamot, commodavit A. Plassart. *Ect.*

a *b*

brevi post a. 166/5 I [ἀγωνοθετέοντος τ]ῶ̣ν̣ Λοκ̣[ρῶν – – –c. 7– – –], μην̣[ὸς ἕ]κτο̣υ̣ ἀπέδ̣[οτο Δωροθέα Φυ]σκὶ[ς] τᾶι Ἀθάναι τᾶι Ἰλιάδι σῶμα [ἀνδρεῖο]ν, ὧι [ὄ]νομα Π̣ό̣π̣λ̣ιο̣ς, ἐπ' ἐλευθερ[ίαι τ]ιμᾶς ἀ-ργυρίου ΜΜΜΜ. παραμενέ[τω δ]ὲ Πόπλι-ος παρὰ Δωροθέαν, ἄχρι οὗ κα ζ[ῆι Δ]ωροθέα, π-ο̣ιῶ̣ν τὸ ἐπιτασσόμενον. π̣ρ̣[οα]ποδ⟨ότ⟩ας κατ-ὰ τὸν νόμον Νικόδαμος Ἀ̣λπα[ῖ]ος, ἐπεί κα τε-λευτάσ̣η̣ι̣ Δωροθέα. μάρτυροι Πορθάω-ν, Ζεῦξις, Ἄρχων, Ἀνδρόνικος Λεοντίου, Ἀριστοπείθης Φυσκεῖς, Γ . ⸌όλαος, Πολύφρων, Ἀντιγενείδας, Καλλικρά[τ]ης, Ἀγαθοκλῆς. ἁ ὠνὰ παρὰ Ἀνδρόνικο[ν] Λεοντίου, Καλλικράτη Φυσκεῖς.

intervallum 0,017

med. s. II a. II ἀγωνοθετέοντος τῶν Λο[κρῶν] Ἀντιγενείδα Φυσκέ-ος, μηνὸς τρίτου ἀπέδοτ[ο Νικόλα]ο̣ς Μιστακεὺς τᾶι Ἀ-θάναι τᾶι Ἰλιάδι σώματα γυ̣[ναικεῖ]α̣ δύο οἰκογενῆ(!) ἐπ' ἐ-λευθερίαι, αἷς ὀνόματα Ἀ[ρχώ, Ἀφροδι]σία, τιμᾶς ἀργυρίου [M] ΜΜΜ. v παραμεινάντων̣ [δὲ παρὰ Νι]κόλαον Ἀρχώ, Ἀφροδι-σία, ἄχρι οὗ κα ζῆ Νικόλαος, [ποιοῦσαι] τ̣ὸ ἐπιτασσόμενον· εἰ δὲ μὴ παραμένοιν ἢ μὴ ποι[έοιν τὸ ἐπιτ]α̣σσόμενον, κύριος ἔστω Νικόλαος τύπτων [καὶ – –c. 10– –]ν̣ Ἀφροδισίαν καὶ Ἀρ-χών, εἰ μὴ ποιέοιν τι τῶν [ἐπιτασσομέ]ν̣ων ἢ εἰ μὴ παραμέ-νοιν Ἀρχὼ καὶ Ἀφροδισί[α· ἐπεὶ δέ κα ἀποθ]άν⟨η⟩ Νικόλαος, ἐ-λεύθεραι ἔστων Ἀρχ[ὼ καὶ Ἀφροδισία. β]εβαιωτὴρ κατὰ τὸν νόμον *vac.* *vac.*

vac.

a. 176/5 V στ̣[ρα]ταγέ[ον]τος [τῶν Αἰτωλῶν Εὐπολέμου] Ὑπαταίου τὸ δεύτε[ρον, μηνὸς] ἐμβολίμου Δίου ἀπέδοτο Κλευ[νίκα καὶ Εὐμήλα καὶ Κλεύ]-μαχ̣[ο]ς Φυσκεῖς ἐπ' ἐ[λευθερίαι τᾶι Ἀ]-θάναι τᾶι Ἰλιάδι σ̣[ῶμα γυναικεῖον, ᾆι ὄνομα] Τιμώ, τιμᾶς ἀργυ[ρίου – – – –]. β̣εβ̣αιωτὴρ̣ κατὰ τὸν ν[όμον – – – – – –] . c. 4 . π̣α̣ρ̣α̣μενέ[τω δὲ Τιμὼ παρὰ Εὐ]-

μῆλαν καὶ Κλε[υνίκαν καὶ Κλεύμαχον ποιοῦσα]
τὸ ποτιτασσόμ̣[ενον· εἰ δὲ μὴ ποιέοι, ἐπιτιμε(?)]-
όντω Τιμῶς [Κλευνίκα καὶ Κλεύμαχος καὶ]
Εὐμήλα, μέχ̣[ρι οὗ κα ζώωντι]·
ἐπεὶ δέ κα ἀπ̣[οθάνωντι Κλευνίκα καὶ Κλε]-
ύμαχος καὶ [Εὐμήλα, ἱ]-
ερὰ ἔσστω [Τιμὼ τᾶς 'Α]-
θάνας· εἰ δ[ὲ – – – – –]
Τιμὼ . . ρα̣ – – – – –
μάρτυροι – – – – –
Ξένων – – – – –
Σ . . . . Ρ – – – –

I suppl. Mastrokostas || 1 Lerat, ΟΙΛΟΥ Jamot || 2 in. ΜΕΣ Jamot || 2 med. ἕ]κτ̣ου ἀπ̣έ[δοτο Lerat, sic vel Πο]κίου̣ Mast. (ΙΟΤΑΝΕ Lolling, ΑΞΙΟΤΑΠΕΟ Jamot) || 4 in. [ὄ]νομα, quod voluit Lerat, habet Jamot || 4 med. ad nomen servi cf. v. 5/6; ΓΩΝΑΤΟΝ Lolling, ΙΑ . ΤΟΝ Jamot || 5 med. παραμενέ[τω Lerat || 5 fin. nomen servi nunc certe legit Kla., ΝΟΠαῖ|τος Mast. (sed v. 6 in. nihil nisi ΟΣ Lolling) || 7 in. ΡΙΟΝ Lolling, nihil Jamot || 7 med. ΗΓ Lolling, nihil Jamot || 7 fin. ΠΟΑΣ lapis || 8 med. 'Αλπαῖος A. Nikitsky, *Die geographische Liste der delphischen Proxenoi (Jurjew* 1902) p. 11, ΛΛΠΑ Lolling, ΛΑΓΙΑ Jamot || 9 in. ΤΑΣΔΩΡ Lolling, ΤΑΣΙΙΕ . . . ΟΟΕΑ Jamot || 11 med. [Τι]μ̣όλαος aut [Νι]κ̣όλαος Mast., Ἑ̣[ρ]μ̣όλαος Kla.

II suppl. Mastrokostas || 18 med. coniunctionem propter spatium delevit Kla., cf. v. 19 fin. || 22 med. supplendum alterum quoddam verbum castigandi; δέρω]ν Mast., breve || 24 fin. ΑΝΕΝΙΚ lapis || 26 titulus imperfectus relictus, ut Lolling et Jamot apographis suis et utrumque fragmentum certe docent.

V suppl. Mastrokostas; versus longitudine inaequales || 29 ἐμβολίμου litteris minoribus supra vocabulum ἀπέδοτο additum || 29 fin. nomen manumissoris Εὐρύμαχος fuisse putat Mast., quod v. 40 in. ρυμαχος legerat. Sed ibi nihil nisi υμαχος exaratum esse certum est; itaque ubique nomen Κλεύμαχος suppl. Kla.

I V. 8 'Αλπαῖος· cf. ad nr. 708_2. 9 Πορθάων (Στρατάγου I) Φυσκεύς· μάρτυς manumissionis Physcensibus nr. 682; βεβαιωτήρ manumissionis Delphis ἄ. Λαϊάδα = 170/69 (*GDI* 1739); de eius filio Στράταγος II cf. ad nr. 667_2. 10 Ζεῦξις Φυσκεύς· aut Ζ. Δαμοκλέος aut Ζ. Λέωνος, uterque in manumissione Delphica *GDI* 1842 (164/3?, cf. Lerat II 132^3). — Ἄρχων Φυσκεύς· μάρτυς manumissionis Delphis ἄ. 'Αρχελάου = 175/4 (*GDI* 1865). — 'Ανδρόνικος Λεοντίου Φυσκεύς· idem infra nr. 674_6 (ante a. 167 a. Chr.) et nr. 687. 11 Φυσκεῖς· '*La place de l'ethnique est due à une bévue du graveur*', Lerat I 14^2. Omnes testes Physcenses sunt. 12 'Αντιγενείδας Φυσκεύς· cf. infra ad v. 15. — Καλλικράτης Φυσκεύς· cf. ad nr. 709_7.

Tempus tituli I videtur brevi post 166/5 esse.

II V. 15 'Αντιγενείδας Φυσκεύς· idem ἄρχων Physcensium nr. 668_6 (s. II^1 a. Chr.); βεβαιωτήρ manumissionis Physcensibus nr. 687; μάρτυς ibidem supra v. 12 et nr. 676_7. 677_{25}. 682_8. 688_9. 705_{17}, Phaestini nr. 713_6, Delphis ἄ. Δεξώνδα a. 153—144 (Daux, *Chron. delph.* L 49), *FD* III 1, 565. Agonothesia igitur med. saec. II a. Chr. vindicanda est. Si nr. 677_{25} lectio recte se habet, eius pater Λυκίδας erat. 16 Μιστακεύς· forma Μυστακεύς exstat in tit. Aetolico nr. 59_7. Apparet nunc hunc vicum antea atque denuo post a. 167 Ozolarum fuisse (Mast.); probabiliter in vicinia Physcensium situs fuit (Lerat I 64). 26 An titulus ob eam causam ad finem perductus non est, quia neglegenter conceptus est (cf. v. 21 ss.)?

V V. 27 Solum praetorem Εὐπόλεμον Ὑπαταῖον, cuius altera praetura a. 176/5 fuit (cf. IG IX 1^2 fasc. 1 p. LI), in censum venire recte vidit Mast. 36/7 Ad verbum ἐπιτιμᾶν cum genetivo coniunctum Mast. confert *GDI* 2156_{18} ἐπιτειμέοντες τῶ⟨ν⟩ μὴ πειθαρχεόντων. Sed aliud exemplum desiderari videtur atque mihi quidem non apte dictum videtur ἐπιτιμεόντω, μέχρι οὗ κα ζώωντι. Itaque verbum ἐπιτιμεῖν fortasse non recte suppletum es et ex. gr. legendum τὸ ποτιτασσόμ[ενον ὑπὸ αὐτῶν καὶ κυριευ]όντω Τιμῶς κτλ. 45 Ξένων· cf. ad nr. 681_{21}.

673 Lapis a. 0,41, l. 0,19, cr. 0,28, quem a. 1901 inaedificatum in angulo inter septemtriones et orientem solem spectanti eiusdem horrei vici *Malandrino* atque nr. 680 invenerat Wilhelm, equidem a. 1933 non repperi. Litt. alt. max. v. 1 et 2 0,017, v. 3 ss. 0,012; Α Μ Ο Π Σ, bonae formae. Ed. A. Wilhelm, *Beitr.* 133 (et 311) nr. 121 cum imag. phot. Cf. Lerat II 131[1].

ante 167 a. [στραταγέοντ]ος [τῶν Αἰτωλῶν – – – – – – – – – –]
[. ο]υ Καλλιπολ[ίτα – – – – – – – – – – – – – – – –]
[Φυ]σκέος, μηνὸς [– – – ἀνέθηκεν – – – – – – – – – –]
[Φυ]σκὶς τᾶι Ἀθάν[αι τᾶι Ἰλιάδι σῶμα γυναικεῖον],
[ᾇι] ὄνομα Φίλα, τ̣[ὸ γένος – – –, ὥστε ἐλευθέραν]
[εἶμε]ν κα[ὶ ἀ]νέ[φαπτον. βεβαιωτῆρες κατὰ]
[τὸν] ν̣όμον Τ –
. . οντα, Εὔμηλος [– – –. μάρτυροι – – – – – – – – –]
. . δας, Δεξίθεος, Π – – – – – – – – – – – – – – – – – –
vac.

Suppl. Wilhelm || 1 fin. κατὰ πόλιν δὲ ἄρχοντος – – idem, id quod longum videtur, cf. infra || 3 med. Kla., ἀπέδοτο Wilhelm, sed deest pretium || 8 med. Kla. (praecedunt tres βεβαιωτῆρες cum patronymicis).

V. 1 Recte Wilhelm et Lerat perceperunt hic sine ulla dubitatione nomen praetoris Aetolorum atque summa cum probabilitate nomen praetoris Ἁγήτα τοῦ Λοχάγου Καλλιπολίτα supplendum esse, id quod etiam longitudini versuum tituli, quanta fere ex v. 4 concluditur, responderet. Qui praetor bis munere functus est, a. 218/7 et c. 201/0. Priorem autem praeturam intellegendam esse censet Lerat, si alter magistratus (v. 2/3) archon Physcensium sit, alteram, si hoc quoque loco magistratum quendam Aetolorum *('comme le boularque, l'hipparque ou le secrétaire')* sumamus. Equidem vero pro certo habeo spatium non suppetere ad supplendum alterum magistratum Aetolorum (βουλαρχέοντος, ἱππαρχέοντος, γραμματεύοντος), potius hic archontem Physcensium cum Wilhelmo statuendum esse. Quamquam locus non est relictus additamento cuidam velut κατὰ πόλιν, ἐπὶ πόλιος etc. Sed puto hic nihil nisi ἄρχοντος dictum et id propter ethnicum Φυσκεύς additum satis fuisse. Tum autem spatium utrique praeturae supplendae suppetit, dummodo non τὸ δεύτερον sed τὸ β' scribamus. Atque revera litteratura tituli mea quidem sententia melius in tempus alterius praeturae convenire videtur. Itaque v. 1 et 2 sic supplendos propono: [στραταγέοντ]ος [τῶν Αἰτωλῶν Ἁγήτα Λοχά|γο]υ Καλλιπολ[ίτα τὸ β', ἄρχοντος δὲ – c. 6 – | Φυ]σκέος. 6 βεβαιωτῆρες exstant etiam in consecrationibus servi nr. 677_{22} et *GDI* 2172. 8 Εὔμηλος· distinguendus est a viro cognomini aetate minore, de quo cf. ad nr. 713_4. 9 Δεξίθεος· sine dubio idem Δεξίθεος Φυσκεύς, qui a. 191/0 domo sua Delphica privatus est (*BCH* 1932, 3_{48}).

---

674 Duo fragmenta *(a. b)* lapidis calcarii subcaerulei inter se contigua, quae quondam inaedificata erant in furno domus Χαραλάμπου Μολοϊάννη in vico *Malandrino*. Fragmentum *a* supra et a sinistra integrum a. 0,29, l. 0,15, cr. 0,18, quod a. 1933 etiamtum in illo furno repperi, a. 1954 vidit Lerat apud Ἐλευθέριον Παναγιωτόπουλον eiusdem vici. Fragmentum *b* undique mutilum praeter supra a. 0,26, l. 0,235, cr. 0,17 quod a. 1901 Wilhelm pristino loco viderat, postea in scholam vici *Lidoriki* transportatum est, ubi a. 1933 repperi. Litt. alt. c. 0,015, interv. vers. 0,005 — 0,01; Α et Α Μ Σ et Σ. Ed. A. Wilhelm, *Beitr.* 128 ss. nr. 119 cum delineatione Lollingii. Utrumque fragmentum contuli. *Ect.*

brevi ante 167 a. στρατ[α]γέοντος Α̣ – – – – – – – – – c. 25 – – – – – – – – –
μηνὸς Ἑρμαίου ἀπέδ̣[οντο – – – καὶ – – – – – – –Φυσ]-
κεῖς τᾶι Ἀθάναι τᾶι Ἰλ[ιάδι σώματα ἀνδρεῖα δύο],
οἷς ὀνόματα Φιλωνίδα̣[ς, . . . c. 7 . . ., τὸ γένος Θεσσα]-
λοὺς τιμᾶς ἀργυρίου μ̣[νᾶν ἕξ(?). βεβαιωτῆρες κατὰ]
τὸν νόμον Πλείστ⟨α⟩ινο[ς – – – c. 12 – – –, Ἀνδρόνι]-
κος Λεοντίου, Κριτόλαο[ς – – – – – – – – – – – – – – – –]

τὰν τιμὰν ἀπέχοντι. μά[ρτυροι -------------]
᾿Αριστόδ[α]μος: Στράταγ[ος: -------------]-
δας: Φυ[σκεῖς:] ᾿Αλέξανδ[ρος: ---------------]
᾿Ανδρόβι[ος: Δυμ]ᾶνες --------------------
Π. . . . Ν ---------------------------

Litterae linea subscripta insignitae hodie perierunt. — Suppl. Wilhelm || 1 ultimam litteram legit Kla.; de praetore fortasse supplendo vide infra || 5 med. ἓξ propter spatia idem || 6. med. ΤΛΙ lapis || 6 fin. Lerat I 132^1 || 7 fin. de patronymico ᾿Αριστοφύλου cogitat Wilh., haud improbabiliter, cf. infra.

V. 1 Suo iure propter litteraturam et prosopographiam Wilhelm et Lerat (II 90^5) titulum aetati brevi ante a. 167 assignaverunt. Itaque potest in censum venire supplementum ᾿Αγελόχου τοῦ Τριχᾶ Στρατίου, quod spatiis optime respondet. Cuius praeturam aut a. 169/8 aut 168/7 vindicavi, cf. ad IG IX 1^2 69_2 (contra annum 187/6 vel 189/8 praefert G. Daux, *Rev. Phil.* 1938, 160). 2 Ἕρμαιος· sc. septimus mensis Aetolicus, cf. Lerat II 170. 6 Πλείσταινος Φυσκεύς· idem μάρτυς manumissionis Delphis ἄ. Θευξένου = 166/5 (Daux, *Chron. delph.* L 33), *GDI* 1851 (Wilh.). — ᾿Ανδρόνικος Λεοντίου Φυσκεύς· cf. ad nr. 672_{10}. 7 Κριτόλαος Φυσκεύς· haud dubie idem Κριτόλαος Φυσκεύς a. 191/0 fundo suo Delphico privatus, *BCH* 1932, 4_{41}. Cuius pater videtur fuisse ᾿Αριστόφυλος Φυσκεύς eodem anno domo sua Delphica privatus, l. c. 4_{52}, filii autem ᾿Αριστόφυλος Κριτολάου Φυσκεύς, manumissor Delphis ἄ. ᾿Αρχία = 153—144 (Daux, l. c. L 46), *GDI* 2019; agonotheta nr. 680 (Lerat II 129^3) et ᾿Αρμενισᾶς Κριτολάου Φυσκεύς nr. 683_5 (c. 150—130). Denique exstat nepos Κριτόλαος ᾿Αριστοφύλου Φυσκεύς, qui cum patris manumissione *GDI* 2019 (vide supra) consentit. Quod autem H. Pomtow Syll.^{3} 610^{15} putat basim Delphicam Marcadé, *Signatures* I 99 ad hanc familiam referri posse, prorsus incertum est. 9 ᾿Αριστόδαμος Φυσκεύς· idem fortasse nr. 671. — Στράταγος Φυσκεύς· cf. ad nr. 667_2. 11 ᾿Ανδρόβιος Δυμάν· cf. ad nr. 687_8.

---

675 Lapis calcarius undique fractus praeter dextram partem, ubi margo exstat, a. max. 0,32, l. 0,29, cr. 0,28; inventus in vico *Malandrino* in agro Θ. ᾿Αλεξοπούλου (cf. nr. 672) postea in domum Εὐθυμίου Τζάκα eiusdem vici transportatus est. Litt. alt. 0,01—0,013, interv. vers. 0,01; Α Γ Σ Ω. Exscripsit Lerat. Ectypum contuli. *Ect.*

post a. 167 a. [ἀγωνοθετέοντος τῶν Λοκρῶν . .c. 5. .]ο[., μηνὸς πέμπ]-
[του, ἐν δὲ Φυσκέοις ἄρχοντος Κρ]ινία, μηνὸς Διονυ-
[σίου, ἐν ἐννόμωι ἐκκλησίαι ἀπέδ]οτο Τεισίας Φυσ-
[κεύς, συνευδοκεούσας καὶ τᾶ]ς ματέρος Φιλτός,
[τᾶι ᾿Αθάναι τᾶι ᾿Ιλιάδι σῶμα] ἀνδρεῖον, οἶ ὄνομα
[. . 6—7 . . , τιμᾶς ἀργυρίου μν]ᾶν τριῶν. προαποδό-
[τας --- 12—13 --- Φυσκεὺ]ς κατὰ τὸν νόμον. μάρ-
[τυροι -----------------]τος Φυσκεῖς,
------------------------. ἁ ὠνὰ κεῖ-
[ται παρὰ ----------------]. *vacat*

Suppl. Lerat || 1 legit et suppl. Kla. || 4 fin. idem, ΝΑΥΣ Lerat.

V. 2 Κρινίας· idem in titulo nr. 668_6 princeps archontum Physcensium recensetur. Cuius magistratus, siquidem supplementum versus 1 probabile videtur, post a. 167 atque ex litteratura brevi post a. 167 statuendus est. — Διονύσιος· hic mensis Physcensium respondet mensi Πέμπτος fastorum communis Locrorum, cf. Lerat II 172. 4 Φιλτός· eandem formam genetivi pro Φιλτῶς habes in titulo IG XII 1, 719 (t. Camir. 179), ubi confer; vide etiam C. D. Buck, *The Greek Dialects* (1955), 93, qui recte monet in lege Amphictionum Delphorum IG II/III^2 1126 (Syll.^{3} 145) v. 8 pro τᾶς Λατῶς potius Λατός scribendum esse.

676 '*Bloc de marbre gris*' (?) a. 0,80, l. max. 0,45, cr. 0,15, inaedificatus quondam in apside ecclesiae S. Ioannis vici *Malandrino* atque ita quidem, ut dextra pars lapidis occultata esset, sed. a. 1933 et 1960 lapidem frustra quaesivi. In lapide duo tituli *(a. b)* et a sinistra tituli *a* vestigia tertii tituli tam exigua, ut hic praetermiserim. Litt. alt. 0,01; ΑΣ *(a)* Σ *(b)* (Cahen). Ed. E. Cahen, *BCH* 22, 1898, 354 ss. nr. 1. Cf. Lerat I 28[4] (SEG XII 283).

brevi post a. 166/5 ***a***
ἀγωνοθετέοντος Καλλ[– –, μηνὸς – – – ἀπέδοτο – – – – – – – – – – – –]
Φυσκεὺς ᾿Εργασίωνα τᾶι ᾿Αθά[ναι τᾶι ᾿Ιλιάδι – – – – – – – – – – – – –]
θη τὰν ὠνὰν ὑπὲρ ᾿Εργασίωνος ε –
νος κατὰ τὰν ὠνὰν τὰν οὖσαν πα[ρὰ – – – – – – – – – – – – – – – – – – –]
ων. βεβαιωτῆρες κατὰ τὸν νόμον Διο[– – – –, – – – – – – – –. μάρτυροι]
Εὐθύδαμος, Βούθηρος Λυκέα, Φιλον[– – – – – – – – – – – – – – – – Κρι]-
νίας, Παγκρατίδας, ᾿Αντιγενείδας [– – – – – – Φυσκεῖς, – – – – – – – – Ξε]-
ναίνετος, Φιλόνικος Ξένωνος, Φαλ[ακρίων ? – – – – – – – – Δυμᾶνες. τὰν]
ὠνὰν φυλάσσοντι Φιλόνικος Ξένων[ος Δυμάν, – – – – – – – – – – – Φυσκεύς].

brevi post a. 166/5 ***b***
ἀγωνοθετέοντος τῶν Λοκρῶν –,
μηνὸς πρώτου, ἐν δὲ Καλλιπόλει γρα[μματεύοντος – – – – – – – – – – – – –]
μηνὸς Πανάμου ἀπέδοντο ᾿Ανθεμὼ [καὶ – – – – τᾶι ᾿Αθάναι τᾶι ᾿Ιλιάδι]
παιδάριον οἰκογενές, οἶ ὄνομα Σωτήρ[ιχος – – – – *pretium* – – – – ἐπὶ τοῖσ]-
δε ὥστε παραμένειν Σωτήριχον πα[ρὰ ᾿Ανθεμὼ ποιέοντα τὰ ἐπιτασσό-
μενα]
ὑπὸ ᾿Ανθεμῶς, ἕως κα ζῇ ᾿Ανθεμώ· [εἰ δὲ μὴ παραμένοι ἢ μὴ ποιέοι τὰ
ἐπιτασσό]-
μενα, ἐξουσίαν ἐχέτω ᾿Ανθεμὼ [– ἢ ἕ]-
τερος, ὅν κα ᾿Ανθεμὼ κελεύσῃ· [εἰ δέ τι πάθοι ᾿Ανθεμώ, ἐλεύθερος ἔστω
Σωτή]-
ριχος. βεβαιωτῆρες Λοκρὸς [μὲν – – – – – – – – – – – – – – – – –, Αἰτωλὸς δὲ]
Καλλίμαχος Δωριμάχου [Καλλιπολίτας ?. – – – – – – – – – – – – – – – – – – –]
τόδαμος Καλλιπολίτας –
Καλλίστρατος, Στρατόν[ικος –]
Μνασίθεος, Πολέμων –

Suppl. Cahen || 1 in censum venit agonotheta Καλλικράτης ᾿Αντιγενείδα Φυσκεύς a. 165/4 (?), de quo vide ad nr. 709_7, sed cf. quae suo iure Lerat II 132[1] adnotat || 2 fin. – – καὶ ἀνετί]|θη Cahen || 5 fin. 7 med. 8 fin. 9 fin. Lerat I 28[4] || 15 μὴ παραμένοι ἢ add. Kla. propter spatium || 17 εἰ δέ τι πάθοι ᾿Ανθεμώ Kla., εἰ δὲ παραμένοι Cahen, iusto brevius || 18. 19 Kla. || 21 Lerat II 221 s. v.

a Probabiliter hoc Ergasionis manumissionis instrumentum non unicum fuit, sed praecesserat alterum (v. 4), quod nunc si non tollitur (cf. ex. gr. *GDI* 1844), at saltem nescio quo modo commutatur. Ita quoque intellegitur, cur de Ergasione nihil accuratius dicatur. — V. 2 ᾿Εργασίων· ad nomen cf. Bechtel, *H. P.* 161. 6 Εὐθύδαμος· haud dubie idem atque agonotheta [Εὐ]θύδαμος Φυσκεὺς ἄ. ἐν Δελφοῖς Μενεστράτου = 162/1 ? (Daux, *Chron. delph.* L 37), *GDI* 1878 et μάρτυς manumissionis Physcensibus a. 137/6 ?, nr. 677_{29}. — Βούθηρος· de hoc nomine, quod simul formam Βουθήρας praebet, cf. Bechtel, *H. P.* 209. Forma Βουθήρας etiam inter Physcenses occurrit, cf. *GDI* 1842. 7 Παγκρατίδας· idem μάρτυς manumissionis nr. 682_{18} et fortasse βεβαιωτήρ manumissionis nr. 678 IV_6. — ᾿Αντιγενείδας· probabiliter idem atque agonotheta, de quo cf. ad nr. 672_{15}. 8 Φιλόνικος Ξένωνος Δυμάν· sc. agonotheta a. 164/3 ? (Lerat II 132[3]), *GDI* 1842; βεβαιωτήρ manumissionis Delphis ἄ. Θευξένου = 166/5, *GDI* 1851; φυλάσσων τὰν ὠνάν ibidem ἄ. ᾿Αμφιστράτου = 160/59 ? (Daux, l. c. L 39), *FD* III 3, 54. De ethnico cf. ad nr. 667_{13}.

b V. 19 Δωρίμαχος Καλλιπολίτας· fortasse idem βεβαιωτήρ manumissionis Delphis ἄ. Σωσιπάτρου = 139/8, *GDI* 2137. 20 – – τόδαμος Καλλιπολίτας· videtur unus ex eis esse, qui τὰν ὠνὰν φυλάσσοντι, et nomina, quae v. 21/2 sequuntur, testium Physcensium. 21 Καλλίστρατος· haud dubie Καλλίστρατος Δαμοκρίτου Φυσκεύς, μάρτυς manumissionis Delphis a. 164/3 ? (Lerat II 132[3]), *GDI* 1842, et anno incerto (cf.

Lerat II 129[3]), *FD* III 3, 49; μάρτυς pensionis Drymaeae c. a. 162, IG IX 1, 226; βεβαιωτήρ manumissionis Physcensibus a. 137/6?, nr. 677_{22}.
Utrumque titulum annis proximis post 166/5 tribuendum esse e prosopographia apparet.

---

677 Tabula lapidis calcarii a dextra et supra a sinistra fracta a. 0,60, l. max. 0,50, cr. 0,25, nunc malleo in septem partes contusa; inventa in agro Εὐθ. Φριτζαλᾶ prope fontem Ἀσπρόβρυσι (cf. nr. 681) et in eandem domum vici *Malandrino* transportata atque nr. 679. Inscripti sunt tres tituli *(a. b. c)* atque ita quidem, ut titulus *a* in superiore parte tabulae, infra hunc titulum titulus *c*, a sinistra tituli *c* titulus *b* exstet. Litt. alt. *a* 0,014—0,022, *b* 0,006—0,01, *c* 0,006—0,012, interv. vers. *a* 0,008—0,015, *b* c. 0,008, *c* c. 0,005; *a* Α Θ Σ Ω, extremae hastae crassatae, formae neglegenter exaratae, *b* Α Μ Π Σ et Σ, *c* Α Μ Π Σ. Edd. Εὐθ. Μαστροκώστας, Ἐφ. 1955 (1957), 60 ss. nr. 5—7 cum imag. phot. (inutili); ectypo collato (Kla.) SEG XVI 354 (5). 359 (6). 360 (7). Ectypa denuo contuli. *Ect.*

brevi post a. 166/5 ***a*** [ἀ]γω̣ν̣[οθετέοντος τῶν Λοκρῶν – – – – – – – – – – – –]
[μ]ηνὸς [– – – ἐν ἐννόμωι ἐκκλησίαι ἀνέθηκε ἁ πόλις]
τῶν Φυσ[κέων σώματα γυναικεῖα δύο, αἷς ὀνόματα]
Σωστρ[άτα, – – – –, τὸ γένος – – – –, ἐπ' ἐλευθερίαι]
τᾶι Ἀθᾱ[̣ναι τᾶι Ἰλιάδι. μάρτυροι οἱ πολῖται].
vac.

med. s. II a. ***b*** [ἀγωνοθετέοντος τῶν Λοκρῶν – – – – – – – – – – Φυ]σκέος, μηνὸς
[πρώτου, στραταγέοντος – – – – – – – – – – – – – ο]υ, μηνὸς Πανά-
[μου ἀπέδοτο Με – – – – – – – – – – – – – – – – – – συν]ευδοκέοντος
[– – – – – – – – – – τᾶι Ἀθάναι τᾶι Ἰλιάδι ἐπ' ἐλευθ]ερίαι σῶμα ἀν-
[δρεῖον καὶ γυναικεῖον, οἷς ὀνόματα – – – – –, – –]ᾳ̣ς, τὸ γένος
[– – – – – – – – – τιμᾶς ἀργυρίου μνᾶν – – – – – – – – βε]β̣αιωτὴρ κα-
[τὰ τὸν νόμον – – – – – – – – – – – – – – – – – – εἰ δέ τ]ι πάθοι Με-
– ς γυναῖκα
– ὑπάρχοντα
vac.

a. 137/6? ***c*** ἀγωνοθε[τέοντ]ος τῶν [Λοκρῶν Εὐνίκου Τριτέος, μηνὸς – – –, στρα]-
ταγέου̣[τος Ἀν]τιόχου Ἀν̣[– – ου, μηνὸς – – –, ἐν δὲ Φυσκέοις]
ἄρ̣χο̣[ντος Εὐ]κ̣λείδα, μη[νὸς – – – ἐν ἐννόμωι ἐκκλησίαι τῶν]
Φυσ[κέων ἀνέ]θηκαν Τιμολέ̣[ων καὶ – – – – – – – τᾶι Ἀθάναι]
τᾶι Ἰλ̣[ιάδι] σῶμα ἀνδρεῖ[ον, ὧι ὄνομα Φάνης(?), τὸ γένος – – ἐ]-
π' ἐλευ̣[θε]ρίαι κατὰ τὸν νόμο̣[ν, ὥστε ἱερὸν εἶμεν καὶ ἐλεύθερον]
Φάνην(?) καὶ ἀνέφαπτον ἀπὸ π[άντων, καθὼς ἐπίστευσε τὰν ὠνὰν]
Φάνης(?) τᾶι Ἀθάναι τᾶι Ἰλιάδι. βε[βαιωτῆρες Καλλίστρατος Δα]-
μοκρίτο[υ] Φυσκεύς, Ξενοκράτη̣[ς – – – –. τὰν ἀνάθεσιν(?) φυλάσ]-
σοντι Κ̣[αλλί]στρατος, Τιμα [– – – Φυσκεῖς. μάρτυροι – – – –],
Ἀντι[γ]ε̣νείδα̣ς̣ Λυκίδα, Ξενο –,
Δεξίθεος Ἀνα[ξ]ανδρο., Πανταί[νετος – – – – – – – – – – – – – – – – – –],
Δαμοκλείδας Δαμοκλείδα, –
κλῆς, Μικκίνας, Πολέμαρχος Ạ –
Φιλάνδρου, Εὐθύδαμος –
vac.

a Mast. imprimis propter magnitudinem litterarum haec de dedicatione quadem superesse putat, iniuria si quid video, nam repugnat mensis commemoratio et forma lapidis. Itaque potius de manumissione atque ea gravitatis sane cuiusdam cogitaverim et non nisi exempli gratia ita supplevi || 1. ιΟΝ ('πρὸ τοῦ – ον – τοῦ 1ου στίχου ἴχνος καθέτου κεραίας') Mast., in ectypo nihil agnoscitur || 5 fin. cf. nr. $709_{8.\,12}$.

b Suppl. Mast. || 9 in. καὶ τοῦ υἱοῦ – – idem || 10 Kla., [δρεῖον, ὧι ὄνομα – –]ης Mast., iusto brevius || 11 in. ἔνδο – vel οἰκογενές Mast. || 13/4 [– – – παραμενέτω – ης παρὰ (τὸν υἱόν), ἄχρι κα (ὁ υἱός) – –]ς γυναῖκα | [λάβηι· ἐπεὶ δέ κα γυναῖκα λάβηι, ἀποτρεχέτω – ης ἔχων πάντα τὰ] ὑπάρχοντα. idem.

c Suppl. Mast. || 15 med. Kla. || 16 med. ΑΜ̣ Mast. || 16 fin.—18 in. legit et suppl. Kla., μηνὸς Παν]|ά̣μ̣ου . . . κ̣λείδα Μν[– – – – ἄρχοντος ἐν]| Φυσ[κέοις ἀνέ]θηκαν Mast. || 19 Φάνης, cf. v. 21 et 22, sed etiam – – φάνης fuisse potest, Kla. || 19 fin. οἰκογενές Mast. || 20 Kla., τιμᾶς ἀργυρίου ΜΜΜΜ, ὥστε ἱερὸν εἶμεν] Mast. || 21 med. post πάντων add. τὸν πάντα χρόνον Mast. || 22 fin. Kla., β. κατὰ τὸν νόμον – – – Δα] Mast. || 23 fin. Kla., τὰν ὠνάν Mast. || 24 med. Φυσκεῖς Kla. || 25 in. Λυκίδας Mast. || 26 in. Ἀνά[ξ]ανδρος idem.

a V. 2 Ad manumissionem ab oppido quodam factam cf. ex. gr. *GDI* 1706 (ἁ πόλις τῶν Δελφῶν) et *SBAk. Berl.* 1936, 371 (ἁ πόλις τῶν Ποτιδανιέων); vide etiam A. Calderini, *La Manomissione* (1908), 175[1].

Agonotheta Locrorum et litterarum formae titulum *a* proximis post a. 166/5 annis exaratum esse arguunt.

b Ex eo, quod in hoc titulo velut in insequenti praetor Aetolorum cum mense Aetolico additur, apparere manumissorem hic et illic Aetolicae originis fuisse recte adnotat Mast., cuius tamen supplementa vs. 13/4 probabilitate carent.

Quod ad aetatem tituli *b* attinet, ex dispositione titulorum, quae est in lapide, et litterarum formis evincitur eam ante tit. *c* statuendam esse, i. e. med. saec. II.

c V. 15 Agonothetam Eunicum Tritensem supplendum esse colligitur e certo supplemento archontis Physcensium Euclidae (v. 17). Nam ambo eodem anno magistratum gessisse atque anno archontis Delphorum Hybriae (137/6?, Daux, *Chron. delph.* L 74) ex tit. nr. 705 elucet. Idem Εὔνικος Λασθένεος Τριτεύς, προαποδότας manumissionis Delphis ἄ. Ἀρχία 153/2—144/3 (Daux, l. c. L 46), *GDI* 2028, et Εὔνικος Τριτεύς, μάρτυς manumissionis ibidem ἄ. Θρασυκλέος eiusdem temporis, *FD* III 3, 20. 16 Praetor Aetolorum Antiochus notus est ex nr. 634, unde docemur eum post praetorem Νικιάδαν Λέωνος Ἀπειρικόν (c. a. 141/0) munere functum esse (Lerat I 96). Quod nunc hoc titulo comprobatur, quo a. 137/6? tribuitur, vide supra. 18 Manumissores fortasse Φυλλαῖοι fuerunt, vide ad v. 23. 22/3 Καλλίστρατος Δαμοκρίτου Φυσκεύς· cf. ad nr. 676_{21}. 23 Ξενοκράτης· sc. non Physcensis, sed probabiliter Aetolus. Si idem est atque Ξενοκράτης Φυλλαῖος, συνευδοκέων manum. ἐν Κρουνοῖς med. s. II a., nr. 639, 7, apparet Φυλλαίους post a. 167 in dicione Aetolorum mansisse; ceterum cf. Lerat I 65. 69. 26 Δεξίθεος (Ἀναξάνδρου?) Φυσκεύς· distinguendus a priore cognomini Physcensi, de quo vide ad nr. 673_{9}. — Πανταίνετος Φυσκεύς· cf. ad nr. 681_{16}. 27 Δαμοκλείδας Δαμοκλείδα Φυσκεύς· aut idem aut filius eius, qui hoc ipso anno alius archon Physcensium fuit (nr. 705_{13}). 28 Μικκίνας Φυσκεύς· idem etiam μάρτυς manumissionis eiusdem anni Physcensibus nr. 705_{16}. — An supplendus Πολέμαρχος Ἀρχεδάμου Φυσκεύς, qui μάρτυς manumissionis Delphis 153/2—144/3 (Daux, *Chron. delph.* p. 55), *FD* III 3, 50? 29 Φίλανδρος· haud dubie idem nr. 713_{5}. — Εὐθύδαμος· cf. ad nr. 676_{6}.

---

678 Lapis calcarius undique fractus a. max. 0,43, l. max. 0,30, quem Lerat a. 1950 e muro agri Εὐθ. Φριτζαλᾶ in vico *Malandrino* (cf. nr. 677) extraxit; ubi nunc sit, ignoratur. Continet reliquias quattuor manumissionum (I—IV) atque ita quidem, ut a sinistra parte exstet I, a dextra II et III altera infra alteram, infra I et III medio loco IV. Litt. alt. I c. 0,011, II 0,012—0,018, III c. 0,011, IV 0,008—0,013, interv. vers. I c. 0,004, II c. 0,004, III c. 0,005, IV c. 0,006; I Α Θ Π Σ ω, II Α Σ, III Α Μ Ν Σ ω, formae neglegenter incisae, IV Α Μ Ν Π, formae bonae. Exscripsit et commemoravit Lerat II 239 s. Ectypa contuli. *Ect.*

I –
– – – – – – – – – – – – – – – – Ο . ΛΙΕ̣Σ
[– – – – – – – – – – – – τᾶι] Ἀθάναι τᾶι
[Ἰλιάδι – – – – – – – – σῶμ]α ἀν̣δ̣[ρεῖον]
– – – – – – – – – – – – – – – ε βεβαιωτὴρ
– – – – – – – – – – – – – – – α̣ς. μάρτυροι
– – – – – – – – – – – – – – – Φυσκεῖς, Πα-
– – – – – – – – – – – – – – – ΑΤΤΗΝ̣Ο .
[– – – – – – – – – – – ἁ ὠνὰ] κεῖται πα-
[ρὰ – – – – – – – – – – – –]. *vac.*

II ΣΩ – – – – – –
ΟΥΤ – – – – –
ΜΟΥ – – – – –
ΕΦ̣ΥΣ – – –
Ν̣ΟΣΑΜ̣ – – –
Λάδικος – – –

III Μ̣ΑΜΗωΤ – –
Τ̣ΕΤΑΝΤΑ – –
μος Φ̣υσ[κεύς? – –
ς̣, Νικόλα̣[ος, – –
Διότιμος, – –
δρος, Λυκέ̣[ας – –

ante med. s. II a. IV [ἀγω]νοθετέοντος Τολμ[ίδα τοῦ Δαμοτέλεος Τολφωνίου, μηνὸς]
[. . δ]εκάτου ἀπέδοτο Ἀνα[ξ – – – – – – – – – τᾶι Ἀθάναι τᾶι]
[Ἰλιά]δι, συνευδοκέοντ̣[ος καὶ τ – – – – – – – – – – – – – – – – –]
[σῶμ]α γυναικεῖον, ἇι ὄ[νομα – – –, τὸ γένος – – – – – – – – – –]
[ἐπ' ἐλε]υθερίαι τιμᾶς [ἀργυρίου μνᾶν – –. βεβαιωτὴρ κατὰ τὸν]
[νόμον] Παγκρατ[ίδας ? –]
– –

I 1 Kla., ΟΣ καὶ ἔστω Lerat || 3 Kla. || 7 idem, ΝΤΤΗ Lerat || 8 Kla.
III 3 Kla. || 4 idem || 6 fin. suppl. idem.
IV Suppl. Lerat || 1 fin. primam agonothesiam suppl. Kla.; vide infra || 2 in. [νος δ]εκάτου Lerat, propter spatium probabiliter ἑνδεκάτου vel potius δωδεκάτου, Kla. || 5/6 legit et suppl. idem.

Cum de compositione titulorum I. II (videntur nomina testium recensita esse). IV dubitari non possit, interpretatio tituli III plane obscura est. In fine quidem probabiliter exstant nomina intercessoris (?, – – μος) et testium, sed quid sibi velint vs. 1 et 2, non video. Abhorrent certe ab usitato initio manumissionum, itaque suspicio datur initium huius manumissionis alio quodam lapidis loco exaratum esse.

III V. 5 Διότιμος quidam Physcensis est testis manumissionis Delphicae a. 164/3? (Lerat II 132[3]), *GDI* 1842. 6 Λυκέας· nomen Physcensibus notum, cf. Lerat II 210 s. v.

IV V. 1 Minimum bis Tolmidas Tolphonius agonothetae munere functus est. Quod apparet e manumissione Delphica *FD* III 1, 565 (ἄ. Δεξώνδα, c. 151/149, cf. Daux, *Chron. delph.* 55), ubi altera agonothesia recensetur. Cum autem Lerat (II 240) dubitet, utri agonothesiae titulus supra positus tribuendus sit, equidem omnibus supplementis versus 1 prae supplementis aliorum versuum diligenter perpensis persuasum habeo priorem agonothesiam hic sumendam esse. Quae scilicet annis, qui sunt ante a. 151/149, assignanda est (Lerat II 133[1]). 4 Spatium post τὸ γένος fortasse praelongum est. Tum de additamento quodam condicionis velut αὐλητρίδα (*GDI* 1842) cogitaveris. 6 Παγκρατίδας, si supplementum recte se habet, testis manumissionum nr. 676_7 et 682_{18}.

De serie autem, qua hi quattuor tituli lapidi inscripti sunt, certe iudicari non potest. Videntur tamen litterarum formae indicare titulos I—III post demum titulum IV atque serie II. I. III exaratos esse.

---

679 Tabula lapidis calcarii cinerei undique ut videtur fracta a. 0,28, l. 0,20, cr. 0,225; inventa est 'εἰς τὸ δέμα, τὸν ἀναλημματικὸν ξηρότοιχον, τῶν ἀγρῶν Παναγιωτοπούλου καὶ Θ. Ἀλεξοπούλου παρὰ τὴν Ἀσπρόβρυσην (cf. nr. 681) καὶ μετεφέρθη εἰς τὴν οἰκίαν Λ. Τσιώτα ἐν Μαλανδρίνῳ'. Litt. alt. 0,007—0,01, interv. vers. c. 0,008; Α Θ Μ Π Σ et Σ. Edd. Εὐθ. Μαστροκώστας, Ἐφ. 1955 (1957), 58 ss. nr. 4 cum imag. phot.; ectypo collato (Kla.) SEG XVI 358. Ectypum denuo contuli. *Ect.*

med. s. II a. [ἀγωνοθετέοντος Με]νάνδρου – τοῦ δεῖνος *ethni*- –
[– *cum* –, μηνὸς – – ἀ]πέδοτο Λευκί[ας – – – – – – –]
[τᾶι Ἀθάναι τᾶι Ἰλι]ά̣δι σῶμα γυναι[κεῖον ἐπ' ἐ]-
[λευθερίαι, ἇι ὄνομα Σ]ω̣σώ, τὸ γένος Σα̣[ρματίν?],
[τιμᾶς ἀργυρίου Μ]Μ̣ΜΜ̣. παραμινάτω̣ [δὲ Σω]-
[σὼ παρὰ Λευκίαν], ἄχρι οὗ κα ζῇ Λευκία[ς, ποιοῦ]-
[σα τὸ ἐπιτασσό]μ̣ενον· εἰ δὲ μὴ παραμέ[νοι ἢ μὴ]
[ποιοῖ τὸ ἐπιτασσό]μενον, κύριος ἔστω Λευκ̣[ίας]
[τύπτων καὶ δέρ?]ων Σωσώ, εἰ μὴ ποιοῖ τι τῶ[ν]
[ἐπιτασσομένω]ν Σ̣ω̣σώ· ἐπεὶ δέ κα ἀπο[θάνῃ],
[ἐλευθέρα ἔστω Σωσ]ῴ. βεβαιωτὴρ κατὰ τὸν ν[ό]-
[μον. . . . c. 10 . . . .] Π̣ολεμάρχου̣. μάρτυροι̣ – –
– – –, – – – – c. 14 – – – της, Ὀρθόδικος, Ἀρισ̣[τ – –].
vac.

Suppl. Mast., sed vel supplementa vel versuum dispositionem spatiorum ratione habita hic illic mutavit Kla.; adnotata sunt graviora tantum || 3/4 ἐπ' ἐλευθερίαι add. Kla. || 4 fin. ἐν[δογενές] Mast. || 5 med. primum

M add. Kla. || 10/11 ἐπεὶ δέ κα ἀπο[θάνοι Λευκίας, ἐλευθέρα ἔστ]ω Mast. || 11/2 κατὰ τὸν ν[όμον] Πολέμαρχος id. || 13 in. [Καλλικρά?]της id.

V. 1 Quamquam supplementum Μένανδρος non ab omni parte certum est, tamen probabilissimum est atque titulum a. 167 a. Chr. recentiorem esse, i. e. Menandrum Locrorum agonothetam habendum esse litterarum formae clare docent; cf. etiam ad v. 12. Quem Menandrum eundem esse atque Menandrum Dymanem, testem proxeniae nr. 667, suspicatur Mast. 4 Σαρματίς· cf. *GDI* 2108; IG XII 1, 525; IG II/III^2 10243. Formam Σαρμάτισσα praebent nr. 638, 3; *GDI* 1724. 2274 (E. Nachmanson, *Ath. Mitt.* 1907, 10). 12 Magna cum probabilitate supplendus videtur Κριτόδαμος Πολεμάρχου Φυσκεύς, agonotheta Locrorum ἄ. ἐν Δελφοῖς Δάμωνος τοῦ Ξενοστράτου 142/1 aut 141/0 (Daux, *Chron. delph.* L 57), *GDI* 2140. De patre cf. ad nr. 688_7. 13 Ὀρθόδικος· adiectivum e Bacchylide notum hic ut nomen proprium primum occurrere videtur.

---

680 Duo fragmenta *(a. b)* lapidis calcarii. Fragmentum *a* a. 0,15, l. 0,36, cr. 0,16 inaedificatum est in angulo inter meridiem et orientem solem spectanti horrei, quod est prope ecclesiam S. Ioannis vici *Malandrino;* fragmentum *b* insertum est saepto domus, quam iuxta illud horreum sitam possidet Karanazos [non vidi]. Litt. alt. tituli I c. 0,015, II c. 0,01, interv. vers. I c. 0,01, II c. 0,005; I Α Σ et Σ Ω, formae neglegenter exaratae, II Α Μ Π Σ Ω, formae bonae. Frg. *a* ed. A. Wilhelm, *Beitr.* 131 s. nr. 120 cum imag. phot.; frg. *b* commemoravit Lerat, *BCH* 75, 1951, 142 et ed. II 172 una cum fragmento *a*. Contuli lapidem frg. *a* et ectypum frg. *b*. *Ect.*

a *b*

med. s. II a. I –
[Κρ]ινίας Λεοντίου, Σωτη[ρί]δα[ς –]
[Λ]εοντίου, Σώστρατος [Πα]μφαΐδα. *vac.*
II ἀγωνοθετέοντος Ἀριστο[φύ]λου Φυσκέος, μηνὸς [δωδεκά]-
του, ἐν δὲ Φυσκέοις ἄρχοντος Ν[ικά]νδρου, μηνὸς Δίνωνος, ἐν [ἐννόμωι ἐκ]-
κλησίαι, ἀπέδοτο Ξενοδόκα Χαιρέ[α Φ]υσκὶς τᾶι Ἀθάναι τᾶι Ἰλιάδι [σώματα ἀν]-
[δ]ρεῖα μὲν οἷς ὀνόματα Ἀριστε[ίδ]α[ς, .³⁻⁴.]δαμος, Τιμολέων, Κ̣α – –
[γυναικεῖον *vel* -κεῖα δὲ –] Α̣Γ̣ – –

Suppl. Wilhelm et Lerat || I 1 fin. Kla., Σωτη—δ̣α̣ο̣ Lerat, id quod II 222 s. v. suppl. Σωτή[ριχος]; at inter Σωτη et ultimas litteras spatium nonnisi max. duarum litterarum exstat. Litterae δα in ectypo clare leguntur neque tamen ο, ita ut supplementum Σωτηρίδας certum videtur || II 4 in. Wilhelm, *N. Beitr.* I (1911), 24 s. et G. Daux, *BCH* 56, 1932, 320[1] *('on attend un chiffre après* μὲν: *il a peut-être été oublié, mais l'énumération qui suivait* ὀνόματα *permettait d'y suppléer [il y a des exemples analogues à Delphes]')* || 4 fin. duas ultimas litteras legit Kla. || 5 in. Daux l. c. || 5 fin. legit Kla.

I V. 1 Κρινίας Λεοντίου· idem μάρτυς manumissionis Delphis a. 164/3? (Lerat II 132[3]), *GDI* 1842. Cuius pater probabiliter Λεόντιος Κρινία Φυσκεύς, proxenus Thespiensium, IG VII 1727; nam orator huius decreti, Τορτέας Φαείνω Θεσπιεύς, a. 189/8 proxenia a Delphis honoratus est (Syll.^{3} 585 nr. 42); cf. etiam E. Preuner, *Ein delphisches Weihgeschenk* 1900, 68. 2 Παμφαΐδας· fortasse idem aut nepos est μάρτυς cognominis manumissionis Delphis a. 164/3?, *GDI* 1842 (vide supra).

II V. 1 ἀγωνοθετέοντος Ἀριστοφύλου Φυσκέος· cf. ad nr. 674_7. De anno agonothesiae non constat, cf. Lerat II 129[3]; e litteratura tituli medio fere saeculo II a. Chr. assignandus est. — De mense duplici modo significato (et numero et nomine) cf. Daux apud Lerat II 172. 2 Νίκανδρος Φυσκεύς· eius filius fortasse Τιμόμαχος Νικάνδρου nr. 683_{14}.

Quod ad titulorum ordinem attinet, revera titulus II post titulum I videtur exaratus esse.

---

681 Lapis calcarius a dextra et infra mutilus a. 0,25, l. 0,27, cr. 0,17—0,21; inaedificatus in fonte Ἀσπρόβρυσι, qui decem fere minutarum intervallo septentriones versus abest a vico *Malandrino*, postea in vicum *Lidoriki* transportatus est, ubi a. 1933 in schola vidi. Litt. alt. 0,01, interv. vers. 0,003; Α Π Σ Ω. Ed. E. Cahen, *BCH* 22, 1898, 356 ss. nr. 2. Cf. A. Wilhelm, *Beitr.* 135 nr. 124; G. Daux, *FD* III 3 p. 40[2] et *BCH* 56, 1932, 319 s.; Lerat I 46. 69[0]. II 96. Apographum, quod fecit P. Jamot, misit A. Plassart. Lapidem contuli. *Ect.*

med. s. II a.

[ἀγωνο]θε[τ]έοντ[ος – – – – – – c. 16 – – – – – –],
[μηνὸ]ς πρώτου, ἐν δ[ὲ τοῖς Αἰτωλοῖς ἀγω]-
[νοθ]ετέοντος Ἀρχελάο[υ – – – c. 9 – – –, μη]-
νὸς Πανάμου ἀπέδοτ[ο Φίλιππος . . c. 5 . .]-
μύλου Οἰνοαῖος τᾶι Ἀθά[ναι τᾶι Ἰλιάδι]
παιδάριον καὶ κοράσιον [– – – c. 7 – – –, οἷς]
ὀνόματα Ἀντίοχος, Εὔ[πραξις, τι]-
μᾶς ἀργυρίου |Μ| Μ ἐπ' ἐ[λευθερίαι]·
παραμενέτωσαν δὲ Ἀ[ντίοχος καὶ]
Εὔπραξις παρὰ Φίλιππον, [ἕως κα ζῆι Φί]-
λιππος, ποιοῦντες τὸ ἐπι[τασσόμενον].
βεβαιωτὴρ κατὰ τὸ σύμβολο[ν Λοκρὸς]
μὲν Ἀγέλαος Χαιρελάου [⟨Οἰανθεύς⟩, Αἰτωλὸς δὲ]
Μενέμαχος Σείμου Ἀκοαῖο[ς. τὰν ὠνὰν]
φυλάσοντι(!) Λοκροὶ μὲν Ολ – –, – – –
τας, Πανταίνετος Φυσκε[ῖς, – – –]-
ων Χαιρελάου Οἰανθεύ[ς, Αἰτω]-
λὸς δὲ Στράτιος Οἰνοαῖο[ς. μάρτυ]-
ροι Λοκροὶ μὲν Ἀρισστο – –, – – –
κράτης, Καλλικράτης, – – – – – – – –,
Αἰνέας, Ξένων, Κεινέ[ας, – – – – – –]-
ας, Αἰτωλοὶ δὲ Δικαίαρ[χος – – –]
. . . ΑΣ . . . . ΤΟΣ¯˘ – – – – – – – –

Litterae lineis subscriptis notatae, quas etiamtum Jamot et Cahen viderunt, hodie non iam exstant. — Suppl. Cahen || 1/2 legit et suppl. Wilhelm || 2 fin. Kla., ἐν δ[ὲ Αἰτωλίαι Daux, iusto brevius || 4/5 Σι]μύλου? Cahen, sed nomen longius fuit || 6 οἰκογενῆ? Cahen || 7 legit Kla.; supplementum c. 5 litteris brevius. Fortasse vitium lapidis erat aut ἐν ἑνί ante τι]μᾶς supplendum est || 13 [Οἰανθεύς, ... Αἰτωλὸς δὲ] Cahen, multo longius. Lapicida aut Οἰανθεύς aut Αἰτωλὸς δέ per errorem omisit, illud verisimilius puto || 14 Ἀκ⟨ρ⟩αῖος Lerat I 69[6], sed etiam Jamot ΑΚΟΑΙΟΣ omnibus litteris exhibet || 16 fin. Jamot, Φυσκ[εύς] Cahen, sed praecedunt tria nomina || 20 in. Jamot, . ΡΑΤ Cahen || 21 fin. nomen Κρινίας mavult Lerat II 207 s. v., sed etiam Jamot ΚΕΙΝΕ habet || 22 in. Jamot, . Σ Cahen || 23 Cahen, . . . 6 . . . ΣΤΡΑΤΟΣ – – Jamot.

V. 1—3 De duobus agonothetis, qui hic nominantur, Locrorum et Aetolorum, et de difficili quaestione, quae fuerit ratio inter eos, fusius egi *SB Ak. Berl.* 1936, 372 ss.; nullam rationem interfuisse putat Lerat, qui etiam de agonotheta Locrorum aliter iudicat, cf. II 117 ss. 4 Πάναμος est ultimus mensis anni Aetolici. 5 Οἰνοαῖος· probabiliter ethnicum oppidi Οἰνεών (Οἰνόα), quod in campo vici *Marathia* situm fuisse videtur, cf. Lerat I 44 ss. 195 ss.; E. Kirsten apud A. Philippson, *Die griech. Landschaften* II 2 (1958), 319[3]. 13 Ἀγέλαος Χαιρελάου Οἰανθεύς (Lerat I 46[3])· idem βεβαιωτήρ manumissionis etiam Phaestini a. 166/5, nr. 709_5; frater infra v. 16/7. 14 Ἀκοαῖος· ethnicum oppidi ignoti, probabiliter olim Locrorum, quod tamen post a. 167 velut Οἰνεών in dicione Aetolorum mansit. 16 Πανταίνετος Φυσκεύς· idem μάρτυς manumissionis Delphis ἄ. Δεξώνδα = 153/2—144/3 (Daux, *Chron. delph.* L 49), *FD* III 1, 565, et Physcensibus ἄ. ἐν Δελφοῖς Ὑβρία = 137/6? (Daux, l. c. L 74), nr. 705_{18} et nr. 677_{26}; ἀγωνοθέτης ἄ. ἐν Δελφοῖς Ἀριστίωνος τοῦ Ἀναξανδρίδα = 134/3 vel 130/29? (Daux, l. c. L 65), *FD* III 2, 214. 19 Λοκροί· unde hi Locri oriundi sint, indicatum non est, nam locus huic designationi vacat nullus. Videntur autem Physcenses esse, cf. quae ad

nomina sequentia adnotavimus. 20 Καλλικράτης· vide ad nr. 709_7. 21 Αἰνέας· haud dubie idem φυλάσσων τὰν ἀνάθεσιν Physcensibus nr. 688. — Ξένων· probabiliter μάρτυς manumissionis Phaestini c. a. 140, nr. 713_6, et Physcensibus a. 137/6?, nr. 705_{17}, fortasse ibidem etiam a. 176/5 (nr. 672_{45}).

Titulum medii fere saec. II a. Chr. esse et agonotheta Locrorum et prosopographia et litteratura docent.

---

682 Lapis calcarius leucophaeus a. 0,435, l. 0,265, inaedificatus in exteriore pariete meridionali (proxime angulum, qui ad orientem solem spectat) ecclesiae S. Ioannis in vico *Malandrino*. Litt. alt. *a* 0,011—0,015, *b* c. 0,01, interv. vers. *a* et *b* c. 0,005; *a* Α Θ Μ Π Σ Ω, *b* Α Π Σ et Σ. Ed. Dittenberger IG IX 1, 352 ex apographo Lollingii. Cf. A. Wilhelm, *Beitr.* 134 nr. 122. Lapidem a. 1933 contuli neque vero a. 1960 videre potui. Apographum, quod fecit Jamot, commodavit A. Plassart. *Ect.*

med. s. II a. *a*
. . c. 5 . . ΥΜΑ . [– – – – – – – – – – – – – – παραμεινάτω δὲ – –]
. ος παρὰ Ἀριστ[– – –, ἕως κα ζῆ, ποιέων τὸ ἐπιτασσό]-
μενον καὶ κυρία [ἔστω ἁ ὠνά(?) – – – – – – – – – – – – – – – –]
ἐπεὶ δέ κα ἀποθάν[η Ἀριστ – – καὶ – – – – – – – – – – – – ο]-
ν Θεύκλεια Ἡρακ[λ – – –, παραμεινάτω – – – – – – – – – – – –]
εἰ δὲ μὴ παραμέν[οι – – – – – – – – – – – – – – –, ἀτελὴς καὶ ἀρ]-
μένα ἔστω ἁ ὠν[ά. μάρτυροι – – – – – – – – – – – – – – – – – – –]
Ἀντιγενεΐδας: –
Κρινίας: Πορθάω[ν: –]
ἁ ὠνὰ κεῖται παρ[ὰ –].

med. s. II a. *b*
[χειρόγρ]αφον Ἀρίστωνος τοῦ Λύκ[ωνος – μηνὸς]
[. . c. 6 . . ο]υ ἕκται ἱστα[μ]ένου ἐν ἐνν[όμωι ἐκκλησίαι τῶν Φυσκέων ἀπέδοτο Ἀρίστων]
[Λύκωνο]ς Φυσκεὺς τᾶι Ἀ[θ]ά[ν]αι τᾶι Εἰλ[ιάδι –]
. . . . c. 9 . . . . ΟΠΛΟ . . . c. 8 . . . ΤΟ . ΠΑ –
. . . c. 7 . . . σταιν . . c. 6 . . ΕΞΙΟΝΤ . ΕΝΕ –
[. c. 4 . κατ]ὰ τὸν νόμον ὁ πατὴρ αὐτῶν Π –
. . . c. 7 . . . χίδας [. . c. 5 . . λ]αος Ἐπιξένου Λ[– μάρτυροι]
[οἱ ὑπογρ]άψαντες· [Πα]νκρατίδας καὶ Θε –
[χειρόγρ]αφον Λύκωνος τοῦ Διοίτα· γ[έγονα βεβαιωτὴρ ἐπὶ τᾶς προγεγραμμένας ὠνᾶς]
[κατασταθ]εὶς ὑπὸ Ἀρίστωνος τοῦ Διο[ίτα].

vacat

a suppl. Dttb. || 1 non legit Lolling, ΥΜΑΣ Jamot, ˈΥΜΑˈ Wilhelm, ΥΜΑ′ Kla. || 2 in. . . ΟΣ Loll., ΟΣ Wilh., . ΟΣ Kla. || 2 med. Ἀρίσ[τωνα Wilh., sed cf. infra. — ἕως vel ἄχρι οὗ κα ζῆ Kla. || 2 fin./3 in. Wilh. || 3 fin. ἁ ὠνά(?) Kla. || 4/5 Kla. || 9 nomen Πορθάων neque supra lineam neque minoribus litteris scriptum esse recte adnotat Wilh.

b exscr. et suppl. Kla. praeter v. 11 in. (Wilh.); tituli difficilis lectu Lolling nihil nisi nonnulla in vs. 11 et 12, Jamot plura quidem sed plane incerta legit || 15 in. nomen velut Ἀρίσταινος, Ἀρισταίνετος, Πλείσταινος || 17 fin./18 in. cf. nr. 756_{24}.

a V. 4/5 Si recte interpretor, statuitur, ut, si post manumissoris mortem Theoclea f. Heracl – – libertum (– – ον) sibi habere velit, eius paramona permaneat. 8 Ἀντιγενεΐδας· cf. ad nr. 672_{15}. 9 Κρινίας· hoc nomen plures Physcenses gerunt, quam ut certa ratione distingui possint, cf. Lerat II 207/8 s. v. — Πορθάων· cf. ad nr. 672_9.

b Cum Dttb. de natura huius tituli dubius haereret, suo iure Wilhelm dixit: '*Weitere Entzifferung wird lehren, ob eine Urkunde von der aus delphischen Inschriften z. B. Bull. de corr. hell. XXII 107 u. s. bekannten Fassung oder ein Zusatz zu der darüber eingezeichneten Freilassungsurkunde vorliegt, in deren erster erhaltener Zeile der Name* Ἀρίστων *wiederkehrt*'. Nam nunc apparet revera eam perscriptionem manumissionis exstare, quam ille vir doctus respexerat et quae non solum apud Delphos sed etiam apud Locros occidentales innotuit (cf. nr. 754. 755), nullam igitur interesse necessitudinem inter titulos *a* et *b*, ita ut supplementum nominis Aristonis in titulo *a* infirmum sit. — V. 11 Ἀρίστων Λύκωνος· cf. ad nr. 683_{14}. 18 Παγκρατίδας· idem μάρτυς

manumissionis Physcensibus nr. 676_7 (brevi post 166/5), ubi confer. 19 Λύκων Διοίτα· cf. ad nr. 709_1. 20 Ἀρίστων Διοίτα· idem προαποδότας manumissionis Delphis a. 164/3? (Lerat II 132[3]), *GDI* 1842. Tamen putaverim vitium scribae agnoscendum esse, qui rectius 'ὑπὸ Ἀρίστωνος τοῦ Λύκωνος' scribere debuit. Nam huius est ἁ προγεγραμμένα ὠνά, sed nomina 'Λύκωνος τοῦ Διοίτα' versus antecedentis in errorem duxerunt.

Quod ad tempus titulorum attinet, uterque et e litteratura et e prosopographia medio fere saec. II a. Chr. tribuendus est atque ita quidem, ut titulus *a* paulo posterior esse videatur. Nam recte iam Wilhelm monuit intervallum, quod est inter postremos tres versus huius tituli minus esse quam inter praecedentes. Patet igitur in exarando titulo *a* tituli *b* rationem ductam esse.

---

683 Tabula lapidis calcarii ab angulo sinistro inferiore fracta a. 0,60, l. 1,05, cr. 0,27; latus dextrum habet anathyrosin. Inventa 'εἰς θέσιν Ἅγ. Γεώργιος εἰς Συκιοῦλα' postea discussa est et fragmenta in eandem domum vici *Malandrino* transportata sunt atque nr. 679. Litterarum formae ΑΞΘΜΟΠΣ et ΣΩ, neglegenter incisae. Edd. Εὐθ. Μαστροκώστας, Ἐφ. 1955 (1957), 65 ss. nr. 8 cum imag. phot.; melioribus imagg. phot. collatis (Kla.) SEG XVI 361. *Phot.* denuo contuli.

s. II² a. ἀγωνοθετέ[ον]τος τῶν Λοκρῶν Εὐθυδά[μο]υ τοῦ Εὐξιτέλεος Τρειτέος, μηνὸς πέντου(!) ἀπέδοτο Ὠφελίων Ὠφελίωνος Φυσκεὺς τᾶι Ἀθάναι τᾶι Ἰλιάδι σῶμα ἀνδρεῖον, οἷ ὄνομα Φιλέταιρος, τὸ γένος οἰκογενές, ἐπ' ἐλευθερίαι τ̣ειμᾶς ἀργυρίου ΜΜΜΜ. βεβαιωτὴρ κατὰ τὸν νόμον Ἀρμενισᾶς Κριτολάου Φυσκεύς. παραμενέτω δὲ Φιλέταιρος παρὰ Ὠφελίωνα ποιῶν τὸ ἐπιτασσόμενον(!), ἕως κα ζῇ Ὠφελίων· εἰ δέ κα μὴ παραμένῃ ἢ μὴ ποιῇ τὸ ἐπιτασσόμενον(!) ἢ ἄλλο τι ἀδικῇ Ὠφελίωνα̣, ἐξουσίαν ἐχέτω Ὠφελίων ἐπιτειμέων Φιλέταιρον, καθ' ὃν κα θέλῃ τρόπον, καὶ ἄλλο⟨ς⟩, ὅν κα κελεύῃ Ὠφελίων· ἐπεὶ δέ κα τελευτάσῃ Ὠφελίων, ἱερὸς καὶ ἀνέφ⟨α⟩π⟨τ⟩ος καὶ ἐλεύθερος ἔστω Φιλέταιρος. τὰν ὠνὰν φυλάσσοντι οἱ ἄρχοντες Ξενέας Κλεάνδρου, Λάμιος Ἀρχύλου. μάρτυροι Πασέας Λυσιμ⟨ά⟩χου, Ξενότιμος Ἄν̣δρωνος, Ἀρίστων Λύκωνος, Ἀρίστων Νικοβούλου, Τιμόμαχος Νικάνδρου, Τηλέμαχος Εὐσόφου.

χειρόγραφον Ἀρμενισᾶ τοῦ Κριτολάου Φυσκέος· γέγονα βεβαιωτὴρ κατασταθεὶς ὑπὸ Ὠφελίωνος τᾶι Ἀθάναι τᾶι Ἰλιάδι σώματος τοῦ ἐν τᾶι ὠνᾷ. γεγόναμεν μάρτυροι οἱ ἐν τᾶι ὠνᾶι.

10 ΑΛΛΟΝ || 11 ΑΝΕΦΠΟΣ || 13 ΜΔΧ || 16 non Ἀρμενίδα (Kla.) sed cum Mast. Ἀρμενισᾶ legendum neque igitur haec nominis forma v. 5 mutanda.

V. 1 Εὐθύδαμος Εὐξιτέλεος Τριτεύς· eius pater Εὐξιτέλης Τριτεύς, custos et μάρτυς manumissionis Delphis ἄ. Ἀρχία = 153/2—144/3 (Daux, *Chron. delph.* L 46), *GDI* 2028 (Mast.). Unde et ex eis, quae ad vs. 5 et 14 adnotavimus, agonothesia Euthydami alteri parti saec. II a. Chr. tribuenda est ('μεταξὺ 150 καὶ 130 π. Χ.', Mast.). Eadem agonothesia fortasse nr. 684_1 exstat.

5 Ἀρμενισᾶς Κριτολάου Φυσκεύς· frater ut videtur est Ἀριστόφυλος Κριτολάου Φυσκεύς, manumissor Delphis ἄ. Ἀρχία = 153/2—144/3 (cf. ad v. 1), *GDI* 2019 (Mast.); filia Timagora fortasse nr. 669_2 exstat; cf. etiam ad nr. 674_7. Forma nominis Ἀρμενισᾶς (vel Ἀρμενίσας?) aliunde ignotum videtur. 13 Ξενότιμος Ἄνδρωνος· una cum patre μάρτυς manumissionis Physcensibus nr. 688 (Mast.). 14 Ἀρίστων Λύκωνος· idem manumissor Physcensibus nr. 682; eius pater probabiliter agonotheta Λύκων Διοίτα Φυσκεύς (a. 166/5), cf. ad nr. 709_1 et Lerat II 193 s. v. — Ἀρίστων Νικοβούλου· eius pater fortasse custos manumissionis Phaestini nr. 713_4. — Τιμόμαχος Νικάνδρου· fortasse filius archontis Physcensium nr. 680 II_2. 15 Εὔσοφος· etiam hoc nomen novum videtur.

---

684 Lapis ex duobus fragmentis inter se contiguis compositus, qui nonnisi supra et a sinistra (anathyrosis) parvam partem marginis servavit, a. max. 0,54, l. max. 0,505, cr. 0,27; exstat in vico *Malandrino* '*dans un mur du champ* Γεώργιος Σταμαθόπουλος *très près de la route, à gauche de la maison en face du khani*',

Lerat. Agnoscuntur in lapide difficillimo lectu reliquiae duarum manumissionum (I. II). Litt. alt. I 0,01 ad 0,014, II c. 0,013, interv. vers. I et II c. 0,005; I Α Μ Π Σ Ω, II Α Σ. Exscripsit et commemoravit Lerat II 129[1]. Ectypa contuli. *Ect.*

s. II[2] a. (?)

I [ἀγωνοθετέοντος τῶν Λ]ọκρ̣[ῶ]ν Εὐθυδᾴ[μου τοῦ Εὐξιτέλεος Τρειτέος(?), μηνὸς – – – ἀπέδοτο]
[– – – – –c. 16– – – – o]υ Τολ̣φωνία τᾶι [Ἀθάναι τᾶι Ἰλιάδι σῶμα ἀνδρεῖον, οἷ ὄνομα Ἀριστομέ]-
[νης, οἰκογενὲς ἐπ' ἐλευ]θερίαι τιμᾶς ἀρ̣[γυρίου μνᾶν – – –. παραμεινάτω δὲ Ἀριστομένης παρὰ]
[Ν – – – – – – – – – – – – – –] Δ̣Ρ . Ο . Σ̣Α̣– –
[– – – – – – – – – – – εἰ] δ̣έ κα ἀποθ̣άνηι Ν –
[– – – – – – ἐλεύθερος] ἐ̣̄στω Ἀριστομένη̣ς –
– – – – – – – – – – – – – – – – – T .1-2. NET –
– – TO – – – – – – – – – – – – – Δωρίμαχο̣ς –
– – – τη̣ς, Ἀν[δρομέ?]ν̣ης, Ἀνδροσθενίδα[ς̣ –]

intervallum 0,02

II ἀγωνοθετέοντος τ̣ῶν Λοκρῶν Α –
– – – – – – – – – – – – – – ἅτου –
– – – – – – ατ̣α Φυσκεὺ̣[ς τ]ᾶι̣ [Ἀθάναι τᾶι Ἰλιάδι σῶμα –]

reliqua plane incerta; nihil nisi hic illic singulae tantum litterae perspiciuntur.

Suppl. e. gr. Kla. praeeunte nonnullis locis iam Lerato || 1 de supplemento agonothetae vide infra || 9 in. Lerat videtur Καλλικράτης legisse; de lectione nominis, quod sequitur, dubitat, sed ΕΝΗΣ pro certo dat.

V. 1 Innotuerunt duo agonothetae Locrorum nomine Εὐθύδαμος, alter Physcensis c. 162/1 (cf. ad nr. 676_6), alter Euxitelis filius Tritensis altera parte saec. II a. Chr. (cf. ad nr. 683_1). Litteratura quidem utrique convenire videtur atque Lerat caute quaestionem integram reliquit. Tamen restitutionem primorum tituli versuum, qualem supra proponere ausus sum, Tritensi potius favere putaverim, sed cf. etiam, quae ad v. 9 adnotavi. 9 Ἀνδροσθενίδας· siquidem Tolphonia quaedam manumittit, probabiliter testes huius versus et ipsi Tolphonii sunt. Atque revera nomen Ἀνδροσθενίδας Tolphone invenitur; nam Ἀνδροσθενίδας Κρινία Τολφώνιος a. 175/4 proxenia Delphica, quam iam avus acceperat, honoratur (Daux, *Delphes* 436/7). Haud dubie idem est, qui recensetur in catalogo theorodocorum Delphico *BCH* 1921, 23 IV_{70} (de tempore cf. Lerat I 118[4]) et a. 191/0 fundo suo Delphico privatus est (*BCH* 1932, 3_{14}). Itaque conieceris in titulo supra posito de filio quodam huius Androsthenidae cogitandum esse (alius filius Ἀρχίδαμος una cum patre theorodocus Delphorum *BCH* 1921, 23 IV_{71}), nisi supplementum agonothetae Physcensis praetuleris.

II. EX FANO ΤΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ.

De hac dea cf. Lerat II 158 ss. Cuius templum subter ecclesiam S. Nicolai i. e. in antiqua arce Physcensium fuisse conicit idem I 131 s. II 160.

685 Fragmentum lapidis calcarii leucophaei undique mutilum a. max. 0,18, l. max. 0,33, insertum (inversa positura) saepto ecclesiae S. Nicolai in vico *Malandrino ('partie à l'angle le plus voisin de la porte')*. Litt. alt. 0,012 (o minus), interv. vers. 0,008; Α Μ Π Σ, bonae formae. Ed. Lerat I 129 ss. nr. 3 cum imag. phot. tab. XXXII 3 (SEG XII 284). Ectypum contuli. *Ect.*

med. s. II a.

[ἀγωνοθετέοντ]ος [τῶν Λοκρῶν τοῦ δεῖνος *ethnicum*],
[μηνὸς . . .c. 7. . .] ἀνέθηκε [Λεωγένης τοῦ δεῖνος *ethnicum*]
[τὰς ἰδίας δούλα]ς Νικοστράταν, Πτολε[μαΐδα ἐπ' ἐλευ]-
[θερίαι τᾶι Βασ]ιλείαι· ὑπηρετείντω δὲ [τὰ δυνατὰ Νι]-
[κοστράτα, Πτολ]ẹμαῒς Λεωγένει, ἄχρι οὗ [κα ζῆι Λεωγέ]-
[νης· ὑπαρχόντων] δὲ τὸν ἐπίλοιπον χρόνον [ἐλεύθεραι]
[καὶ ἱεραὶ τᾶς Βασ]ιλείας. μάρτυροι Μέλαν[θος, . .5—6. .]
[– – – –c. 16– – – –, Πολ]έμαρχος, Παν – – – – – – – – – – – – –

vacat

Suppl. Lerat || 3 in. Kla., intactum reliquit Lerat, qui v. 3/4 τὰς ἰδίας θρεπτάς suppl. pro ἐπ' ἐλευθερίαι, quod primo ipse praetulerat et Kla. restituit || 4 med. et 7 med. nomen Βασιλείας agnovit Kla. || 6 in. idem, ἔστωσαν Lerat || 8 fin. Παν[φαίδας?] Lerat.

V. 1 Agonothetam Locrorum supplendum esse probant litteratura et prosopographia (Lerat). Titulus medii fere saeculi II a. Chr. est. 4 Ad supplementum τὰ δυνατά confert Lerat titulum *GDI* 1952_4. 6 Dictionem τὸν ἐπίλοιπον χρόνον hoc quidem loco insolitam neque autem absurdam esse iure adnotat Lerat. 7 Μέλανθος· probabiliter idem atque Μέλανθος (Φυσκεύς), μάρτυς manumissionis Delphis a. 164/3? (Lerat II 132[8]), *GDI* 1842 (Lerat). 8 Πολέμαρχος· videtur aut Πολέμαρχος Φιλίνου Φυσκεύς (cf. ad nr. 688_7) aut Πολέμαρχος Ἀρχεδάμου Φυσκεύς (cf. ad nr. 677_{28}) esse. Priorem praefert Lerat, qui una cum Melantho in titulo *GDI* 1842 commemoratur (vide supra ad v. 7). — Παν[φαίδας], quem Lerat supplendum proponit, et ipse in titulo *GDI* 1842 exstat. Sed etiam alia nomina Physcensium velut Πανκρατίδας, Πανταίνετος, Πανταλέων in censum venire confitetur Lerat.

III. INCERTAE ORIGINIS.

686 '*Malandrino. Dans la rue qui monte à la fontaine publique. Pierre dégagée par nous*, [i. e. P. Jamot et G. Deschamps], *et que nous avons faite déposer à l'École. Brisée de tous les côtés*', P. Jamot. Lapis hodie deperditus est. Litterae ΑΠΣ (Jamot).

apographum Iamoti

Α ΚΟΝ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΑΣ
ΣΑΥΤΑΣΚΛΕΟΝΑΝ
ΜΑΞΕΝΙΣΚΑΤΙΝΑ
ΕΙΔΕΜΗΠΑΡΑΜΕΝΕ
ΑΚΡΑΤΕΝΙΤΑΣ
ΑΛΗΣΕΥΝΑ
ΟΝ

s. II a. – – – – – – – – – – – – – – – – – – Α . .^c. 5^. . ΚΟΝ –
[– – – – – – – – – – – –ἀπέδοτο] Ἀριστοβούλα Σ[– – – – – – – – – – Φυσκὶς τᾶι Ἀθάναι τᾶι Ἰλιάδι(?)]
[συνευδοκέοντος καὶ τοῦ ἀνδρὸ]ς αὐτᾶς Κλεο⟨μ⟩άν[τιος καὶ τοῦ υἱοῦ – – – – – – – σῶμα γυναικεῖον οἰ]-
[κογενὲς ἐπ' ἐλευθερίαι, ἇι ὄνο]μα Ξενίσκα, τι⟨μ⟩ᾶ[ς ἀργυρίου – – – –. παραμενέτω δὲ Ξενίσκα παρὰ]
[Ἀριστοβούλαν, ἄχρι οὗ κα ζῆι]· εἰ δὲ μὴ παραμένε[ι –]
– – – – – – – – – – – – – – – – – – –ΑΚΡΑΤΕΝΙΤΑΣ –
– –άλης Εὐνα –
– –ΟΝ –

Suppl. ex. gr. Kla. usus etiam supplementis, quae ascripsit Jamot in scheda || 3 in. πατέρο]ς Jamot, sed prima littera patronymici Aristobulae haud dubie Σ fuit || 6 obscurum. An subest ἀκρατής (= ἄκυρος, cf. *GEL* s. v.) vel κρατέω? || 7 probabiliter reliquiae indicis testium manumissionis.

V. 4 Ξενίσκα· ad nomen cf. Bechtel, *H. P.* 342.

Dubium non videtur, quin titulus saeculo II a. Chr. tribuendus sit.

---

687 Lapis calcarius ab omnibus partibus sectus a. 0,285, l. 0,27, cr. max. 0,13, inaedificatus in caverna sinistra (in latere dextro interiore) fontis Ἀσπρόβρυσι vici *Malandrino* (cf. lemma nr. 681). Litt. alt. 0,014 ad 0,022, interv. vers. c. 0,005; Α Ϛ et Σ. Ed. Lerat I 132 s. ex apographo meo (SEG XII 285). Exscripsi. *Ect.*

s. II[1] a. Λ [– – – – – – – – – – – – – – ἐπεὶ δέ κα πρὸ τῶν – – ἐτέων]
τελευτάσηι Ṭ[. . .^6–7^. . ., ἐλευθέρα ἔστω καὶ ἀπολελυμένα]
Σωτηρὶς τᾶς [παραμονᾶς· βεβαιωτὴρ κατὰ τὸν νόμον Ἀντι]-
γενείδας : μ̣[άρτυροι – – – – – – – – – – – – – – – – Ἀνδρό]-

νικος Λεοντ[ίου, –]
Εὐξένου, Ἀρχ –
Ὀρθέας Ἀνδρ –
Ἀνδροβιο –
vac.

Suppl. ex. gr. Kla. (cf. Lerat l. c.) || 4/5 Lerat I 132[1].

V. 3/4 Ἀντιγενείδας· cf. ad nr. 672_{15}. 4/5 Ἀνδρόνικος Λεοντίου· cf. ad nr. 672_{10}. 7 Ὀρθέας· nomen etiam apud Preisigke, *Namenbuch* 243; de cognatis nominibus cf. Bechtel, *H. P.* 352 et L. Robert, *BCH* 57, 1933, 475[2]. 8 Ἀνδρόβιος· sine dubio idem atque Ἀνδρόβιος Δυμάν nr. 674_{11}.

Cum litterarum formae med. fere saec. II a. Chr. indicare videantur, tempus, quod est ante a. 167, prosopographia commendat.

---

688 Lapis calcarius leucophaeus a. 0,245, l. 0,47, cr. 0,265, inaedificatus in angulo, qui ad meridiem et occidentem solem spectat, parietis exterioris ecclesiae S. Ioannis in vico *Malandrino*. Litt. alt. 0,01—0,013, interv. vers. 0,005—0,007; A et A Z M Ξ Π Σ et Σ. Ed. Dittenberger IG IX 1, 351 ex apographo Lollingii. Cf. A. Wilhelm, *Beitr.* 134 nr. 122; W. A. Oldfather, *Am. Journ. Arch.* 26, 1922, 447[1] (ubi corrigendum 350 in 351). Lapidem a. 1933 contuli neque vero a. 1960 videre potui. Apographum, quod fecit Jamot, commodavit A. Plassart.

brevi post 166 a.
[– – ἀνέθηκε – – – – – – – – – – – – – – – – – – – σώματα τέσσαρα(?), οἷς]
[ὀνόματα Σωτ]ηρίς, Ζωπυρίς, Σωσίκληα, [Α – – – – – – – – – – – – – – –]
[. . .c. 6. . ., τὸ γέ]νος οἰκογενῆ, ὥστε ἱερὰ εἶμεν τᾶ[ς Ἀθάνας (?). παρα]-
[μεινάντων] δὲ Σωτηρίς, Ζωπυρίς, Σωσίκληα, Α [– – – – – – – – – – παρὰ]
[. .c. 5. . ποιέο]ντες τὸ ἐπιτασσόμενον, ἕως κα ζ[ῆ – – – –. τὸ ἀντίγρα]-
[φον φυλάσσ]οντι τᾶς ἀναθέσιος ὅ τε ἀγωνο[θέτας – – – – – – – – – – – – –]
[καὶ . .c. 5. . μ]αχος, Αἰνέας, Πολέμαρχος, Κριτ – – – – – – – – – – – – – – –
. . . . .c. 10. . . . ., Νικόδωρος. μάρτυροι Ἀριστο – – – – – – – – – – – – – – –
. . . . .c. 10. . . . . νων, Στράταγος, Ἀντιγενείδα[ς – – – – – – – – – – – – – – –]
[. . . .c. 9. . . . ., Ἄ]νδρων, Ξενότιμος, Κρινίας, Ἀλεξα – – – – – – – – – – –

Suppl. Dttb. (sc. distinctione versuum arbitraria) || 1 servorum numerus dubius; nam spatia vs. 4 quattuor sed vs. 2/3 plures indicare videntur || 3 fin. aut τᾶ[ς Βασιλείας], Lerat I 131 || 4 fin. probabiliter nomen masculinum propter ποιέοντες v. 5 || 5 fin. τὰ ἔγγραφα exempli gratia Dttb. nisus falso supplemento tituli nr. 624. τὸ ἀντίγραφον τᾶς ἀναθέσεος legitur in titulo Dauliensi *BCH* 1935, 202 nr. 1_{23} || 7 fin. Κριτ[όλαος] Oldfather || 8 fin. Ἀριστό[δαμος] idem || 10 fin. Ἀλέξα[νδρος] idem.

V. 7 Αἰνέας· cf. ad nr. 681_{21}. — Πολέμαρχος· noti sunt duo Physcenses huius nominis: Π. Φιλίνου, custos manumissionis Delphicae a. 164/3? (Lerat II 132[3]), *GDI* 1842, et Π. Ἀρχεδάμου, de quo cf. ad nr. 677_{28}, sed probabiliter priorem hic praefert Lerat I 131, qui eundem putat testem manumissionis Delphicae ἄ. Θευξένου = 166/5 (Daux, *Chron. delph.* L 33), *GDI* 1851 et patrem agonothetae Κριτοδάμου, de quo cf. ad nr. 679_{12}. 8 Νικόδωρος· haud dubie idem atque Νικόδωρος Εὐνίκου Φυσκεύς, cuius pater manumisit Delphis ἄ. Διοδώρου = 195/4 (Daux, l. c. L 4), *GDI* 2121. 9 Στράταγος· cf. ad nr. 667_{2}. — Ἀντιγενείδας· cf. ad nr. 672_{15}. 10 Ἄνδρων, Ξενότιμος· pater et filius, cf. ad nr. 683_{13}. — Κρινίας· cf. ad nr. 682_{9}.

Ex litteratura et prosopographia elucet titulum med. saec. II a. Chr., probabiliter annis brevi post 166, tribuendum esse.

---

689 Lapis undique ut videtur fractus inaedificatus in pariete exteriore domus cuiusdam in vico *Malandrino*, quem a. 1954 vidit Lerat, qui fecit ectypum. Mensurae lapidis ex ectypo: a. c. 0,27, l. c. 0,34. Litt. alt. 0,01—0,017, interv. vers. c. 0,007; A Π Σ. Titulus valde corrosus difficillimus lectu. Exscripsi ex ectypo, quod potuerim. *Ect.*

med. s. II a. *vestigia fallacia sex fere versuum*

– – – – – – – – – – – – – – A – – – –
– – – – – – – – – – – – ΛẸΣ – – – –
– – – ποιοῦ]σα τὸ ἐ̣π̣ιτασσό[μενον – –
– – – – – εἰ δέ τι] πάθοι̣ ΑΙΣ̣Α – – –
– – – – – – –ΛΛ̣ . ΠΛ . . . ΑΤΠ – –
– – – – – – – – – ΚΑ – – – – – – – – –

Ex litterarum formis titulus medio saec. II a. Chr. assignandus videtur.

---

690 Lapis supra et a sinistra integer a. 0,29, l. 0,32, cr. 0,185, quem inaedificatum inversa positura '*rechts vom Eingangstor eines Hauses nahe bei der Quelle mitten im Dorf Malandrino*' vidit Wilhelm, equidem non repperi (neque Lerat, cf. I p. IX, IX 18). Commemoravit A. Wilhelm, *Beitr.* 134 s. nr. 123.

Continet lapis 14 versus manumissionis saec. II a. Chr. ac quidem ante a. 167, nam praetor Aetolorum praescriptus est. In v. 2 nominantur mensis Ἕρμαιος et manumissores Φορμίων καὶ Ἀριστολα – –, sine dubio Ἀριστόλα[ος] coll. nr. 705 (ἄ. ἐν Δελφοῖς Ὑβρία = 137/6?, Daux, *Chron. delph.* L 74), ubi Ἀριστόλαος Φυσκεύς bis recensetur (Wilhelm), fortasse filius; sed cf. etiam ad nr. 705_{14}.

---

691 Lapis undique fractus praeter supra a. 0,25, l. 0,20, quem inaedificatum vidit Wilhelm in angulo inter septemtriones et occidentem solem spectanti eiusdem horrei vici *Malandrino* atque nr. 680, equidem non repperi. Commemoravit A. Wilhelm, *Beitr.* 133 s.

Exstant in lapide decem versus mutili manumissionis saec. II a. Chr. et quidem ante a. 167 tribuendae, quoniam annus nomine praetoris Aetolorum indicatus est.

---

692 Lapis calcarius undique mutilus a. max. 0,27, l. max. 0,355, cr. 0,21, inventus ibidem et transportatus eodem atque nr. 675. Vidit Lerat et ectypum fecit, in quo tamen ne una quidem littera certe agnosci potest. *Ect.*

DEDICATIONES

693 Tabula lapidis calcarii a. 0,56, l. supra 0,77, infra 0,73, cr. 0,33, inventa prope exedram nr. 694, nunc deperdita (eam iam a. 1933 frustra quaesivi). Superficies praeter planitiem excavatam a. 0,19, l. 0,39 titulum exhibentem rudis relicta. Litterarum formae Α Μ Σ Ω, extremae hastae leviter crassatae. Ed. A. Wilhelm, *Beitr.* 135 s. nr. 125 cum imag. phot. ectypi (Lerat I 135). Cf. Lerat II 145 ss.

s. IV fin./III in. Ἡδύλος
Διὶ Μειλιχίωι,
Ἀγαθοῖς θεοῖς.

De Iove Milichio et Bonis deis uberius egit Lerat II 145 ss., quorum sacellum infra fundamenta veteris cuiusdam ecclesiolae christianae fuisse putat, cf. ad nr. 694. Etiam in oppido Myania ἄλσος καὶ βωμὸς θεῶν Μειλιχίων fuisse auctor est Pausanias X 38,8. Infernam autem naturam Iovis Milichii impugnant J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1958, 111. 1959, 123.

---

694 In diruto monumento rotundo (exedra) lapidis calcarii, quod est meridiem versus a vico *Malandrino* prope portam inter septentriones et occasum solis spectantem antiqui oppidi. Monumentum, de quo cf. Lerat I 134, non iam originalem statum praebet sed postea commutatum est. In concava fronte eorum quattuor lapidum a. 0,195, qui supra fundamenta turbato quidem ordine iacebant, titulus uno versu exaratus est. Anno 1960 omnes hi lapides, quos etiam tum Lerat viderat, ex exedra sublati erant; unum tantum (nr. 4) in fonte vicino inaedificatum repperimus. Litt. alt. 0,03—0,035; Α Θ Ξ Π Σ, formae pulchrae saeculi III a. Chr. Ed. Lerat I 135 s. nr. 2 ex apographo meo (SEG XII 286). Exscripsi.

Lapides hoc ordine in exedra exstabant:

s. III a. 1 *vac.* Δέξω̣ṇ Καλλιστρατ
2 . ον Καλλίστρατον κ̣
3 . . νεταν τοῖς θεοῖς *vac.*
4 πάτραν καὶ τὸν υ

Unde haec dedicatio restituenda videtur:

Δέξω̣ṇ Καλλιστράτ|[ου τὰν γυναῖκα – –]|πάτραν καὶ τὸν ὑ|[ι]ὸν Καλλίστρατον κ̣|[αὶ τὰν θυγατέρα – –| αι]νέταν τοῖς θεοῖς.

Disposuit et supplevit Kla.

Quod dedicatio nr. 693 Διὶ Μειλιχίωι et Ἀγαθοῖς θεοῖς oblata prope exedram inventa erat, Lerat putat τοὺς θεούς dedicationis supra positae

ut Ἀγαθοὺς θεούς interpretandos esse et eorum cum Iove Milichio sacellum ibidem situm fuisse, ubi infra ruinas ecclesiae Byzantinae S. Ioannis fundamenta veteris ecclesiolae christianae detecta sunt, cf. Lerat I 134 ss. II 145. Sed suo iure monent J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1954, 147, dedicationem deis universis factam in eiusmodi titulis usitatam tritamque esse.

TITULI SEPULCRALES

695 Fragmentum tabulae lapidis calcarii leucophaei undique mutilum praeter partem superiorem, ubi margo exstat, a. 0,29, l. 0,36, cr. 0,32; in latere superiore foramen *(Dübelloch)*. Lapis inaedificatus erat in angulo meridionali et orientali ecclesiae S. Apostolorum sitae prope vicum *Malandrino* in clivo occidentali montis antiqui oppidi, postea in vicum *Lidoriki* transportatus est, ubi a. 1933 in schola vidi. In lapide reliquiae trium titulorum *(a. b. c)*, quorum *a* supra in parte non laevigata, *b* fere plane evanidus in tabula rotundata et leviter excavata, *c* in inferiore parte laevigata exaratus est. Litt. alt. *a* et *c* 0,03, interv. vers. *(c)* 0,03; *a* Α △, *c* Ν Ξ Π Σ, formae bonae. Ed. Dittenberger IG IX 1, 348 ex apographo Lollingii; Lerat I 129 ex apographo meo (SEG XII 287).

s. II a. ***a*** Κλεάνδρου.
b (Π̣ – – –
s. III a. ***c*** Προξενί[δας]
[Ἀ]ριστοφάν[εος aut του].

Suppl. Kla. || 4 fin. ultima littera (N), quam etiam P. Jamot viderat, hodie fractura hausta.

Non de proxeniae decreto, ut Dttb. propter v. 3 putaverat, sed de stela sepulcrali agitur, in qua *c* titulus principalis (saec. III a. Chr.) est, *a* et *b* postea demum additi sunt (*a* saec. II a. Chr.). Quam ad stelam fortasse pertinet fragmentum aëtomatis cum ornamentis pampineis et ipsum in schola vici *Lidoriki* asservatum, nam lapis calcarius plane idem est et foramen, quod est in latere superiore stelae, probat aëtoma exstitisse.

---

696 Stela lapidis calcarii subcaerulei a dextra et infra mutila a. 0,41, l. 0,52, cr. 0,17, quondam in vico *Malandrino* '*engagée dans le mur extérieur de l'Église ruinée Hagios Apostolos*' (cf. nr. 695), ubi vidit P. Jamot, postea in scholam vici *Lidoriki* transportata est, ubi a. 1933 exscripsi. Habet stela, cuius superficies laevigata non est, duos titulos, titulum principalem *a* in tabula rectiangula, super quem postea additus est titulus *b*. Litt. alt. *a* 0,035 ad 0,045, *b* 0,035—0,04; *a* Α et Α Μ, extremae hastae leviter crassatae, pulchrae formae, *b* Α Ο, formae minus diligenter exaratae. Commemoravit Lerat in prosopographia sua II 196 et 214 s. v. Praesto erat etiam apographum, quod fecit P. Jamot.

s. III a. ***b*** Νικαροχ – –
a Δαμαρε̣[τ – –

b ΝΙΚΑΡΟΥ Jamot.

Cum nomen tituli *a* nonnisi Δαμάρετος aut Δαμαρέτα fuerit, de nomine tituli *b* supplendo dubius haereo. Estne credibile nomen Νικάροχος vel Νικαροχίδας an vitium subest et Νίκαρ{ο}χος vel Νικαρ{ο}χίδας corrigendum est?

Formae litterarum utrumque titulum saec. a. Chr. tertio vindicant.

---

697 Lapis calcarius undique praeter dextrum latus mutilus a. max. 0,39, l. max. 0,79, inaedificatus in iconostasio, quod est in vico *Malandrino* prope monumentum rotundum (exedram nr. 694). Continet lapis, cuius superficies laevigata non est, duos titulos: titulum principalem *a* in fascia atque infra hanc titulum *b* postea demum additum. Litt. alt. *a* 0,032, *b* 0,03; *a* Α Μ Σ, *b* Α Σ, formae minus diligenter exaratae. Exscripsi. *Ect.*

c. 200 a. ***a*** – – τ̣ος. Ἁρμίας. *vac.*
s. II a. ***b*** – – οβούλας. *vac.*

Ad nomen Ἁρμίας cf. Bechtel, *H. P.* 75.

---

698 Stela magna lapidis calcarii a. 0,82, l. 0,335, crassitudine varians, inventa in vico *Malandrino* prope agrum fratrum Ἀλεξοπούλων ad viam, quae fert in vicum *Lidoriki*, postea in domum illius vici, quam possidet Γεώργιος Μολογιάνης, transvecta et scalis inserta est. Litt. alt. 0,03; Α Μ Ν Σ (Lerat per epistulam). Ed. Lerat I 136 s. (SEG XII 289). Non vidi.

s. III/II a. Μάκρωνος.
Κλευνίκας.

De nomine Μάκρων cf. J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1959, 490. — Cum formae litterarum eaedem esse videantur, nomina simul aut alterum brevi post alterum incisa sunt.

---

699 Stela lapidis calcarii aëtomate, in quo est clipeus, ornata a. 0,53, l. 0,415, cr. 0,17; asservabatur a. 1933 in domo vici *Malandrino*, quam possidebat Δημήτριος Γεωργίου Τσιμέκας. Titulus exaratus est in tabula ansata, quae ipsa in spatio rectiangulo (a. 0,22, l. 0,33) exstat. Litt. alt. 0,027; Α Η Σ. Ed. A. Wilhelm, *Beitr.* 136 nr. 126. Lapidem contuli.

aet. imp. Ὀνήσιμε
χαῖρε.

'*Inschrift römischer Zeit*', Wilhelm.

---

700 STELA SEPULCRALIS CHRISTIANA. Tabula lapidis calcarii a sinistra et infra fracta a. max. 0,44, l. max. 0,38, cr. 0,115, quam a. 1960 in clivo septemtrionali antiquae arcis Physcensium invenimus. Stela compluribus regulis circumdata planitiem rectiangulam excavatam praebet, in qua reliquiae magnae crucis Christianae exsculptae exstant; titulus in regula supra hanc planitiem exaratus est, praeterea in dextro margine litterae alia infra aliam incisae sunt. Litt. alt. 0,02 (in margine 0,015—0,025); Α Є Μ C V. Exscripsi.

serae aetatis [τοῦ δεῖνος καὶ τῆς γ]ạμετῆς αὐτοῦ Εἰρή-
νης.
☧
▨
Ο
Ν
Ο
Κ
Α
– –

In dextro margine infra alteram crucem (multo minorem et incisam) parvum foramen quadratum per totam stelam terebratum est. Fortasse igitur hic littera quaedam interiit.

Quid litterae in margine incisae sibi velint, mihi quidem obscurum est.

INCERTA

701 Lapis calcarius leucophaeus, qui nonnisi supra praebet partem marginis, a. 0,55, l. 0,26, inaedificatus in exteriore pariete ('*dans le mur de l'abside*', Jamot) ecclesiae S. Ioannis in vico *Malandrino*. Litterae grandes; Σ Ω (Jamot). Ed. Dittenberger IG IX 1, 353 ex apographo Lollingii. Habui etiam apographum, quod fecit P. Jamot. Frustra quaesivi.

s. III a. (?) Ξ Σ Ω

Vestigia primae litterae (probabiliter E) non habet Jamot.
Nomen proprium — έσων vel —εσώ subesse videtur.

---

702 Fragmentum lapidis calcarii leucophaei undique mutilum a. max. 0,26, l. max. 0,19, insertum saepto ecclesiae S. Nicolai in vico *Malandrino* ('*côté Nord-Est, dans la partie inférieure du mur*'). Litt. alt. 0,035—0,04, interv. litt. 0,03; Α. Ed. Lerat I 129 nr. 2. Non vidi.

s. II a. – – γόρα.

Aut genetivus nominis virilis aut nominativus nominis muliebris. Fragmentum tituli sepulcralis aut dedicationis. Saec. II a. Chr. (Lerat).

---

703 Fragmentum epistylii ab utroque latere mutilum a. 0,55, l. max. 0,88, cr. 0,37—0,47, inventum in agro quodam vici *Malandrino* sito in inferiore clivo septemtrionali arcis antiquae Physcensium. Epistylium compositum est ita: '*trois fasces d'architraves de 0,05 + 0,08 + 0,095, talon renversé de 0,07, listel de 0,05, gorge de 0,175, baguettes de 0,035*'; titulus in suprema fascia incisus est. Litt. alt. 0,085; Α Δ Ω. Ed. Lerat I 129 nr. 1 cum imag. phot. tab. XXXII 4 (SEG XII 288). Non vidi.

s. II/III p. Νεικάνδρωι ❦

De natura huius monumenti non constat; sepulcrale esse putat dubitanter sane Lerat II 213 s. v. (item SEG), qui saec. II/III p. Chr. tribuit.

TITULI EXTRA PHYSCENSES INVENTI

704 *Delphis.* STATUA EUDICI II AMPHISSENSIS. Basis lapidis calcarii ab angulis superioribus frontis mutila, in latere superiore duorum pedum foramina, a. 0,335, l. 0,605, cr. 0,65; exstat nunc Delphis ante museum (inv. nr. 7085). Litt. alt. 0,013—0,02, interv. vers. c. 0,012; Α Μ Σ Φ. Ed. H. Pomtow, *Klio* XV 1917/8, 69 nr. 98. Lapidem contuli. *Ect.*

c. 200 a. [ἁ] πόλις τῶν Φυσκέων ἀνέθηκε Εὔδικον Δαμαινέτου Ἀμφισσέα εὐνοίας ἕνεκεν καὶ εὐεργεσίας τᾶς εἰς αὐτούς.

Eudicum Damaeneti filium Amphissensem eundem esse qui una cum fratre Oxymacho patrem Delphis altera parte saec. III a. Chr. statua honoravit (nr. 776), e litteratura tituli colligitur, quae c. a. 200 tribuenda est (Pomtow eam recentiorem putat: '*um 160 v. Chr.*').

---

705 *Delphis.* MANUMISSIO PHYSCENSIBUS PERACTA TUM DELPHIS IN MURO POLYGONIO INSCRIPTA. Litt. alt. 0,007. Edd. A. Conze et A. Michaelis, *Annali* 33, 1861, 67 nr. 1; Ch. Wescher et P. Foucart, *Inscriptions recueillies à Delphes* (1863) nr. 432 (*GDI* 2097; Syll.[2] 855). Cf. E. Rüsch, *Grammatik d. delph. Inschriften* I (1914), 48[1]. Habui etiam apographum, quod fecit H. Pomtow. Non vidi.

a. 137/6? ἄρχοντος Ὑβρία, βουλευόντων τὰν δευτέραν ἑξάμηνον Ἁγίωνος τοῦ Κλεοδάμου, Τιμοκλέος τοῦ Πολύωνος, γραμματεύοντος δὲ Βαβύλου τοῦ Ἀνδρομένεος ἀνεγράφη ἁ ἀνάθεσις· ἀγωνοθετέοντος Εὐνίκου Τριτέος, μηνὸς τετάρτου, ἐν δὲ Φυσκέοις ἄρχοντος Εὐκλείδα, μηνὸς Ἀρατύου τριακάδι, ἐν ἐννόμωι ἐκκλησίαι ἀνέθηκε Ἁγησιβούλα Φυσκίς, συνευδοκεόντων τοῦ τε πατρὸς αὐτᾶς Λύκωνος καὶ τᾶς ματρὸς Ἁρμοξένας, τῶι Ἀπόλλωνι τῶι Πυθίωι σῶμα γυναικεῖον, ἇι ὄνομα Μνασώ, ὥστε ἱερὰν εἶμεν καὶ ἀνέφαπτον καὶ ἐλευθέραν Μνασώ· εἰ δέ τι Μνασὼ πάθοι ἀγενὴς ὑπάρχουσα, τὰ καταλειφθέντα ὑπὸ Μνασῶς Ἁγησιβούλας ἔστω. μάρτυροι ἄρχοντες Εὔνικος, Εὐκλείδας, Δαμοκλείδας, ταμίας Ἀρχέπολις καὶ οἱ συνπαρόντες ἐν τᾶι ἐκκλησίαι Ἀριστόλαος, Νικόμαχος, Δαμοτέλης, Δαμοκλείδας, Δαμόκριτος, Ἀρίστων, Θεόσαμος, Ξενόλαος, Μικκίνας, Εὔμηλος, Ξένων, Λεόντιος Δαμάνθεος, Ἀντιγενείδας, Χαιρέδαμος, Χαρίδαμος, Ξενοκράτης, Πανταίνετος, Ἀριστόλαος.

6 ἐκκλησίαι C.-M., Pw., ἐκκλησία W.-F. || 18/9 Πανταίνετος C.-M., Pw., Πανταινέτου W.-F.

V. 1 De anno archontis Hybriae 137/6? cf. Daux, *Chron. delph.* L 74. 4 'Inde a voce ἀγωνοθετέοντος incipit instrumentum manumissionis Physci perfectae. Inter negotium gestum et instrumentum lapidi incisum plus menstruo tempore elapsum est, siquidem quartus Locrorum mensis respondet quinto Delphorum, litterae vero altero semestri, i. e. non ante septimum mensem exaratae sunt', Dttb. Syll. l. c.[2]. — De agonotheta Eunico Tritensi cf. ad nr. 677_{15}. 5 Euclidas archon Physcensium exstat etiam nr. 677_{17}. 12 Εὔνικος Φυσκεύς·

idem manumissor Delphis ἄ. Διοδώρου = 195/4 (Daux, l. c. L 4), *GDI* 2121; a. 191/0 domo sua Delphica privatur, *BCH* 1932, 4_{69}; μάρτυς manumissionis Delphis ἄ. Ἀρισταινέτου = 183/2 (Daux, l. c. L 16), *GDI* 2133, et a. 164/3? (Lerat II 132[3]), *GDI* 1842. 13 Δαμοκλείδας Φυσκεύς· cf. ad nr. 677_{27}. 14 οἱ συνπαρόντες ἐν τᾶι ἐκκλησίαι· ad interpretationem vide Lerat II 123. — Ἀριστόλαος Φυσκεύς· cf. ad nr. 690; fortasse autem hic intellegendus est Ἀ. Ἀρνία Φυσκεύς, βεβαιωτήρ manumissionis Delphis ἄ. Δάμωνος = 142/1? (Daux, l. c. L 57), *GDI* 2140, et frater eius, qui sequitur, Nicomachi. — Νικόμαχος Φυσκεύς· haud dubie idem N. Ἀρνία Φυσκεύς, βεβαιωτήρ et μάρτυς manumissionis Delphis ἄ. Ἀρχία = 153—144 (Daux, l. c. L 46), *GDI* 2019, et μάρτυς manumissionis Delphis a. 164/3? (Lerat II 132[3]), *GDI* 1842. 16 Θεόσαμος· ad nomen cf. Bechtel, *H. P.* 398; reperitur Scotussae, cf. SEG XV 370 $b_{33 \cdot 60}$. — Μικκίνας Φυσκεύς· idem eodem anno μάρτυς manumissionis nr. 677 *c* (v. 28). — Εὔμηλος Φυσκεύς· cf. ad nr. 713_4. 17 Ξένων Φυσκεύς· cf. ad nr. 681_{21}. — Ἀντιγενείδας Φυσκεύς· cf. ad nr. 672_{15}. 18 Χαρίδαμος Φυσκεύς· manumissor Delphis anno incerto (cf. Lerat II 129[3]), *FD* III 3, 49. — Πανταίνετος Φυσκεύς· cf. ad nr. 681_{16}.

Manumissiones, quas Physcenses in Apollinis Delphici fano peregerunt et inscripserunt, enumeratas habes apud Lerat I 49.

IX. OEANTHEA

Nomen: Οἰάνθη (Oeanthe), Οἰανθέα, Οἰάνθεια (Oeanthia),
Εὐάνθεια (Evantia, Evanzia), de qua forma vide E. Rüsch, *Gramm. delph. Inschr.* 140.

Situs: Prope vicum *Vitrinitsa*?

Cf. Lerat I 41 ss. 110 s. 205 ss.; E. Kirsten apud A. Philippson,
Die griech. Landschaften I 2 (1951) 371[2]. 711[17].

706 PACTIO DE LOCRIDIBUS VIRGINIBUS FACTA. Stela marmoris candidi cymatio ornata, a dextra et infra fracta, a. max. 0,405, l. max. 0,56, cr. 0,087; inventa a. 1895 'ἔν τινι ἀγρῷ τοῦ Χαρ. Σταματοπούλου παρὰ τὴν Βιτρινίτσαν', ex alia fama in deleta ecclesia Πολυπορτοῦ prope sita, nunc Athenis in Museo Nationali (EM 180) asservata. Lapis et in fronte *(A)* et in latere sinistro *(B)* servato inscriptus est. Litt. alt. 0,007, interv. vers. 0,005; ΑΕ et ΕΙΜΞΠΣΦΩ. Commemoraverunt D. Angelidis in ephemeride Atheniensi Καιροί 1. XII. 1896 [non vidi]; A. Wilhelm, *Öst. Jahresh.* 1, 1898 *Beibl.* 50; A. Nikitsky, *Žurn. Min. Nar. Prosv.* 1911, *Janvar* 36 ss.; edd. A. Wilhelm, *Öst. Jahresh.* 14, 1911, 163 ss. cum imag. phot. (P. Roussel, *Rev. ét. gr.* 26, 1913, 460 ss.; A. J. Reinach, *Rev. hist. relig.* 69, 1914, 12 ss.); A. Nikitsky, *Žurn. Min. Nar. Prosv.* 1913, *Janvar* 1 ss. *Fevral* 49 ss. (Schwyzer 366 [1923]; C. D. Buck, *The Greek Dialects* 1955 nr. 60). Cf. aliis omissis F. Hauser, *Öst. Jahresh.* 15, 1912, 168 ss.; P. Corssen, *Sokrates* 67, 1913, 188 ss. 235 ss.; P. Fournier, *Rev. ét. anc.* 15, 1913, 337 ss.; C. F. Lehmann-Haupt, *Klio* 13, 1913, 314 s. et apud Gercke-Norden, *Einl. Altertumsw.* III[2] 1914, 105 s.; A. J. Reinach, *Rev. hist. relig.* 70, 1914, 21 ss. 40 ss.; P. Roussel, *Rev. ét. gr.* 27, 1914, 452 s.; W. Leaf, *Ann. Brit. Sch.* 21, 1914—16, 148 ss.; U. von Wilamowitz, *Die Ilias und Homer* 1916, 379 ss.; E. Kalinka, *Arch. Rel.* 21, 1922, 42 ss.; A. Momigliano, *Cl. Quarterly* 39, 1945, 49 ss.; Lerat II (1952) 19 ss. 137 s. 157 s. cum imag. phot. I tab. XX 1—2. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* (tab. VI 13. 14).

A

ἀ γ α ϑ ᾶ ι τ[ύ χ α ι].

c. 280 a. ἐπὶ τοῖσδε Αἰάντειοι καὶ ἁ πόλις Ναρυκαίων Λοκροῖς ἀνεδέξαντο τὰς κόρα[ς πέμψειν· εἶμεν Αἰαντείους ἀσύλους]
[κ]αὶ ἀρυσίους καὶ πολέμου καὶ εἰρήνας καὶ ἐφ' αἵματι μὴ ἐπικωλύειν καὶ προδικία[ν αὐτοῖς διδόμεν, αἴ τί κα ἀδικέωνται],
καὶ αὐτᾶι τᾶι πόλει· ξενίων μὴ ἀπελαθῆμεν κατὰ ξενίας ἐλθόντα ἀπὸ δαμοσίο[υ Ναρυκαίων· αἱ δέ κα ἀπελαθῆι, δεκαπέν]-
τε δραχμὰς τὸν ἄρχοντα ἀποτεῖσαι· αἱ δὲ δίκαι ἁλοίη ὁ ἄρχων, τριάκοντα δραχμὰ[ς ἀποτεισάτω· τὸν δὲ τὰν δίκαν ἐπιφέ]-
ροντα κατὰ ξενίαν ἀζάμιον εἶμεν· αἰ τῶν Αἰαντείων ῥυσιάζοι καταειδώς, τριάκο[ντα στατῆρας ἀποτεισάτω καὶ τοὶ ἄρ]-
[χ]οντες τὰ ῥυσιαχθέντα ἀμπράξαντες ἀποδόντω αὐθαμερὸν ἢ τᾶι ὑστεραίαι· εἰ δ[ὲ μὴ ἀμπράξαιεν ἢ μὴ ἀποδοῖεν, τὸ δι]-
[π]λοῦν ἀποτεισάντω· αἰ δὲ τῶν Αἰαντείων καταδῆσαι ἀδίκως ἢ ἔρξαι, ἑκατὸν στατῆρ[ας ἀποτεισάτω τᾶς ἁμέρας ἑκάστας]
καὶ τᾶς νυκτὸς ἄλλους ἑκάστας, ἔντε κα ἀφῆ· τροφεῖα τοῖς γονεῦσι τᾶν κορᾶν ἑκατέρ[ας . . . . . c. 18 . . . . . διδόμεν καὶ τοῖν]
κόραιν ἑκατέραι πεντεκαίδεκα μνᾶς ἐν κόσμον καὶ τροφὰν παρέχειν, ἔντε κα [. . . . c. 11 . . . . τῶν Αἰαντείων ἀπολυτρω]-
θῆμεν ἐμ πολεμίους ἁλόντα· οἰκίας Θήμωνος κατακαείσας, ὁποίας κα τᾶι πόλε[ι . . . . . . c. 14 . . . . . . ἀνοικοδομηθῆμεν]·
παντεῖ Λοκρῶν, Αἰαντείων εἴ τίς κα ἐλ Λοκροῖς οἰκεῖν δείληται, ἀτέλειαν εἶμεν καθ[ὼς . . . . c. 17 . . . . μετοχὰν τᾶν]
θοινᾶν εἶμεν τοῖς Αἰαντείοις, εἶμεν πάντοις, καὶ τῶι ἱερεῖ τὰ δέρματα ἀποδιδόμεν καὶ τὰ [σκέλεα καὶ τἆλλα γέρεα· παναγυρίζειν]
δὲ τοὺς Λοκροὺς πάντας τᾶι Λοκρίδι Αἰαντίαι ἐν Ναρύκαι· ἀγωνοθέτας δὲ εἶμεν Ναρυκα[ίους . . . . c. 10 . . . . ἐμ πολέμωι Αἰαντεί]-
ους παῖδας ὁμήρους μὴ δόμεν ἀέκοντας· ἐν τὰς κόρας Ναρυκαίοις ἀτέλειαν εἶμεν τᾶς ἐμ [πόλεμον ἱπποτροφίας καὶ εἰσφορᾶς]·
εἰ δέ τίς κα ἀνακκάζηι τρέφειν ἵππους ἢ ὁμήρους παῖδας διδόμεν, τοὺς Λοκροὺς τὰς δαπάνας [Ναρυκαίοις δόμεν· ἁ δὲ πόλις Ναρυ]-
καίων μὴ πεμψάτω ὅμηρα τῶν Αἰαντίων μηθένα· δίκαν τὸν ἄρχοντα δόμεν ἁμερᾶν τριῶ[ν τῶν Αἰαντείων τῶι ἐγκαλέσαντι]
καὶ ἐκκπρᾶξαι δέχ' ἁμερᾶν τὸ κατὰ ξένον· μὴ ἀπογνῶμεν μάρτυρα παρεχόμεν[ον ἀ]ξιόχρ[ειον· αἴ τίς κα ἀμφιλλέγηι δίκας τᾶς]
πρότερον, τὰν δίκαν εἶμεν ἐν τοῖς αὐτοῖς δικασταῖς· ἇ κα ἁλῶι τὸ μαρτύρ[ιον ψευδέ]ς, ἔ[στω ἁ δίκα ἀτελὴς καὶ ὁ μάρτυς ἐν ἐφ]-
[ι]ορκίαι ἐχέστω καὶ ἀποτεισάτω διπλόαν τὰν δίκαν· αἰ δέ κα μὴ πράξῃ ὁ ἄρ[χων, Αἰάντειοι αὐτὸν πρᾶξαι τὸν ἑλόντα ἀνει]-
πάντω, ὅντινά κα λάβῃ τῶν ἐκ τᾶς πόλιος, ἐξ ἇς κα τὸ ἔκκλημα ᾖ· τᾶι δί[και δικαστὰς αἱρεῖσθαι – – – – – – – – – – – –]
ον τριακοντοδράχμου ἕνδεκα ἄνδρας, ἐν δὲ Ναρύκαι ἐξ ἁπάντων –
ηι δικάζειν τοῖν κόραιν, ἐπιδικῆσαι τοῖν πρόσθ[ε]ν κὰτ τὸ δυν[ατὸν – – – – – – – – – – – – – – – – – – τοὺς ἄρχοντας Ναρυ]-
[κ]αίων δίκαν δόμεν κὰτ ταὐτὰ καὶ ἐκπρᾶξαι. ὅρκος· ἐπὶ το[ύτοις – ἐν τᾶι]
συνθήκαι καὶ ἐν τοῖς ὅρκοις· εὐορκεόντοις πολλ[ὰ καὶ ἀγαθά, ἐφιορκεόντοις δὲ – – – – – – – – – – – – – – – – ὀμόσαι ἄν]-
δρας πεντήκοντα πλουτίνδαν ὀμν[ύοντας τὸν νόμιμον ὅρκον –]
κοραν ταν πεμφθεισαν –
. . . ⌒‾⌒ΙΛΚ‾ –
– –

B

Περικυμασίων·
Νικαγόρας Κλε[ω]-
νύμου, Εὐξενί-
δας Τιμοκρίτ[ου],
Λύσων Τιμοσθέ-
νεος, Τιμοκρά-
της Ἀγάθωνο[ς],
Δάμων Μίκκω-
νος, Καλλίδα-
μος Ἀπολλοδώ-
ρου, Δαμόχαρις
Δάμωνος, Μενε-
κράτης Πυρρία,
Κρίτων Μαχάτα.
Ἡ̣ασσίων· Πατρέ-
ας Δαμοκρίτου, Ἀ-
ριστοκλῆς Ἀριστ-
ωνύμου, Ἀμύντ[ι]-
χος Ἁρμοξένου,
Θέων Θεομνά-
στου, Ἀρχέβιος
Ξενέα, Δικαιο-
μένης Εὐπαθ[ί]-
ωνος, Εὐθέας Εὐ-
θυμίδα, Εὐαρχ[ί]-
δας Σάμου, Μί-
. ων Ἀγήνορ̣[ος]
– – – – – – – – – – –

Quamquam Wilhelmi tractatio tituli, ut ipse confessus est (velut *N. Beitr.* III 1913, 26), tractatione, quam Nikitsky praebuit, longe superata est, praesertim quod eius supplementa iusto breviora sunt, tamen in adnotatione critica exemplum, quod Nikitsky dedit, secutus omnia Wilhelmi supplementa attuli. Nam in titulo tam difficili ubique etiam sententiae illius magistri doctissimi attentissime audiendae sunt. Schwyzer et Buck textum, quem Nikitsky habet, prorsus fere immutatum praebent.

Suppl. Nikitsky || *A* 2 κόρα[ς· Αἰαντείους ἀσύλους εἶμεν] Wilhelm, fortasse πέμπειν Nik., qui et additamentum ἐν Ἴλιον necessarium non esse iure dicit, atque revera hoc supplemento versus iusto longior esset, κόρα[ς τὰς ἐν Ἴλιον· Corssen l. c. 190[0] || 3 προδικία[ν εἶμεν τοῖς τε ἰδιώταις] Wilh. || 4 δαμοσί[ων μὴ ἐρχθῆμεν· αἰ δὲ μή, πέν]- Wilh. || 5/6 Kla., nam prima littera v. 6 sine ullo dubio est Ρ, δραχμὰ[ς ἀποτεισάτω· τὸν δὲ ἑλ]|θόντα Wilh., δραχμὰ[ς ἀποτεισάτω· τῶν ἰδιωτᾶν τὸν συλλα]|β̣όντα Nik., quamquam lectionem ροντα v. 6 praefert || 6 fin. τριάκο[ντα στατῆρας ἀποτεισάτω· οἱ δὲ ἄρ]- Wilh. || 7 ὑστεραίαι· εἰ [δὲ μὴ ἀποδοῖεν, τὸ ῥυσιαχθὲν δι]- Wilh. || 8 στατῆρ[ας ἀποτεισάτω τᾶς ἁμέρας] Wilh. || 9 ἑκατέρ[οις διδόμεν καὶ τοῖν] Wilh., ex. gr. μνᾶς ἓξ καθ' ἔτος Nik. || 10 Kla., [ἐν ἀνδρὸς ἔλθῃ? Αἰάντειον λυτρω]- Wilh., [εἰς Ἴλιον ἔλθῃ Reinach l. c. 69, 19[1], [ἐπανέλθωντι· τῶν Αἰαντείων μὴ ἐᾶν πρα]- Nik., ἔντε κα [ζώηι Corssen l. c. 197, de quo supplemento iam Wilh. cogitaverat || 11 πόλε[ι φράζηι ἀνοικοδομηθῆμεν· οἰκεῖν] Wilh., Ναρυκαίων δόξηι Nik., Corssen l. c. 194 || 12 in. παντεῖ Λοκρῶν. Αἰαντείων Wilh. || 12 fin. καθ[ὼς πρότερον. μετοχὰν τᾶν] Wilh., Corssen l. c. 195, καθ[ὼς ἐν τᾶι πατρίδι· αἴ τις θύοι ἐν Ναρύκαι], Nik. || 13 in. θοινᾶν Wilh., θοίναν Nik. || 13 fin. [ἄλλα γέρεα. θύειν] Wilh. || 14 Ναρυκα[ίους. Λοκροῖς Ναρυκαί]- Wilh., κατὰ τὰ πάτρια Nik. || 15 [. . . . . . . ἱπποτροφίας]· Wilh. || 16 δαπάνα[ς δόμεν. ἁ πόλις Ναρυ]- Wilh. || 17 τριά[κοντα . . . .] Wilh., sed ω in lapide certum || 18 in. ἁμερᾶν. τὸ κατὰ ξένον, μὴ Wilh., sic etiam Schwyzer et Buck sed τὸ κατὰ ξένον cum enuntiato praecedenti coniungentes, τὸ κατάξενον (velut τὸ παράνομον, τὸ παράλογον) Nik. et ipse cum enuntiato praecedenti coniungens || 18 fin. παρεχόμεν[ον ἀ]ξιοχρ[έονα· αἰ δέ τίς κα ἀπογνωσθῆ] Wilh., τᾶς δίκας τᾶς] Nik., prius τᾶς propter spatium del. Kla. || 19 δικασταῖς ἅ κα ἁλῶι. τὸμάρτυρ[α ὅν κά τι]ς ἕ[λῃ ψευδέα μαρτυρήσαντα, ἐπ]- Wilh., δικασταῖς· ἅ κα ἁλῶι τὸ μαρτυρ[ηθέν, ἀτελὴ]ς ἕ[στω ἁ δίκα καὶ ὁ μαρτυρήσας ἐν τᾶι ἐφι]- Nik., id quod imprimis propter spatia leviter mutavit Kla. || 20 in. .ΟΡΚ lapis || 20 fin. Kla., ἄ[ρχων, τοὶ ἑλόντες τὰν δίκαν αὐτοὶ πρα|ξ]άντω Wilh., ἄ̣[ρχων, τὸ διπλοῦν ἀποτεισάτω· εἴργεσθαι τῶν ἱερῶν? προει]|π̣άντω Nik., Schwyzer, ἄ[ρχων – – – προει]|πάντω Buck || 21 in.. π̣άντω Nik., sed lectio certa est || 21 fin. ἤ. τᾶι δί[και ἐπωμότας ἑλέσθαι πλου- sive ἀριστίνδαν, αἴ κα ἦ (sc. ἁ δίκα) πλέ]- Wilh., ἦ, τᾶι δί[και· δικαστὰς αἱρεῖσθαι πλουτίνδαν ἐκ τοῦ τέλεος μὴ μεῖ]- Nik., Schwyzer, Buck (qui autem vocem δικαστάς omisit, sine dubio per errorem) || 22 [– –, ταῖς δὲ μειόνοις – – –] Wilh., [πλὰν τῶν Αἰαντείων· αἴ κα – – – – δέ?]- Nik., Schwyzer, [– – – αἰ δέ κα δέ]- Buck || 23 in. Distinxerunt Wilh. (Buck) post δικάζειν, Nik. (Schwyzer) post κόραιν. Nik. v. 22/3 'σχηματικῶς' supplendum proponit: [αἴ κ' ἀποθανόντων τῶν γονέων περὶ κλήρων δέ]|ηι δικάζειν τοῖν κόραιν, ἐπιδικῆσαι τοῖν πρόσθεν κὰτ τὸ δυ[νατὸν participium] || 23 fin. δυ[νατόν – – –. τὰν δὲ πόλιν Ναρυ]- Wilh. || 24 Ὅρκος. Ἐπὶ το[ύτοις διαλυόμεθα ποτ' ἀλλάλους καὶ ἐμμενοῦμεν ἐν τᾶι] Wilh., ὅρκος ἐπὶ τ[ούτοις· ὑπισχόμεθα κατακολουθήσειν πάντοις τοῖς γεγραμμένοις ἐν τᾶι] Nik. || 25 πολ[λὰ καὶ ἀγαθά, ἐπιορκεόντοις δὲ τἀναντία. Λοκρῶν ὀμόσαι ἄν]- Wilh., πολλ[ὰ ἀγαθὰ εἴη, ἐφιορκεόντοις δὲ τὰ κακὰ ἀντὶ τῶν ἀγαθῶν. ὀμόσαι κατὰ πόλεις ἄν]- Nik., Schwyzer, πολλ[ὰ ἀγαθὰ ἐίη, ἐφιορκεόντοις δὲ – – –. ὀμόσαι ἄν]- Buck || 26 πλουτίνδαν· ὀμν[ύειν δὲ ὅρκον τὸν νόμιμον – – –] Wilh., πλουτίνδαν ὀμ[νύοντας τὸν νόμιμον ὅρκον, τοὺς δὲ Αἰαντείους καὶ Ναρυκαίους ὀμόσαι ἅπαντας. περὶ τᾶν] Nik., Schwyzer, πλουτίνδαν· ὀμν[ύοντας ὅρκον τὸν νόμιμον – – – περὶ τᾶν] Buck || 27 Sic Wilh., κορᾶν τᾶν πεμφθεισᾶν̣ [ἐν τῶι πρότερον χρόνωι μὴ δικάζεσθαι μηθένα. – – –] Nik., Schwyzer, nihil post κορᾶν τᾶν πεμφθεισᾶν Buck || 28 Vestigia litterarum, quae Wilh. prima lapidis inspectione videre putavit, hodie non iam agnosci possunt.

B 15 'Ιασσίων Wilh., inter lectiones 'Ιασσίων et Ηασσίων dubitat Nik., lectionem 'Ηασσίων certiorem putat Kla. || 27 in. [κ]ων, [λ]ων, [ρ]ων Wilh.

Continet tabula pactionem, quam Locri (orientales, cf. infra) cum Aeanteis et oppido Narycaeorum fecerunt et ex qua hi parati sunt Locridum Virginum Ilium missionem in posterum suscipere. Qua de notissima missione, qua Locris scelus Aeacis in Cassandram commissum expiandum erat, agere huius loci non est, praesertim quod in summa quaestionum copia tamen multa incerta manent. Omnia autem, quae ab antiquis auctoribus de hac re memoriae tradita sunt, Wilhelm et Nikitsky summa diligentia in commentariis suis uberrimis congesserunt et reliquarum commentationum gravissimas supra in lemmate protuli. Etiam in interpretando titulo ipso rem ex sententia mihi non evenisse libere confiteor.

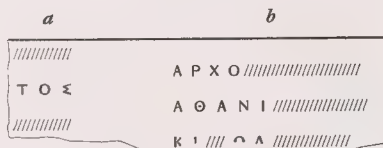
A v. 2 Αἰάντειοι· progenies Aeacis. Sed de sacerdotum gente, quae deam Αἰαντία (v. 14) colebat, cogitat Corssen l. c. 195. — De oppido Ναρύκα cf. W. A. Oldfather, *RE* XVI 1772 ss. Situm fuit hoc oppidum Locrorum orientalium in valle Boagrii fluvii, ubi nunc est Παλαιόκαστρον τοῦ 'Ρεγγινιοῦ. — Λοκροί· Wilh. quamquam ei concedendum est pactionem *'sonstiger Überlieferung nach'* ad solos Locros orientales pertinere videri (l. c. 193/4), tamen imprimis propter locum, ubi titulus inventus est, utrosque Locros intellegendos esse sumit et Nikitsky eius sententiam secutus existimat pactionem aut in omnibus utriusque Locridis oppidis aut in certis propositam esse, aliter explicari non posse, quod tabula in occidentali Locride detecta sit. Cum autem fieri non posse videatur, ut titulus etiam ad occidentales Locros referatur (cf. infra, ubi de aetate tituli agitur), adducor, ut cum Wilhelmo et contra Leratum (II 157) credam lapidem e fano Minervae Iliadis Physcensi nescio quo casu Oeantheam ablatum esse (sic etiam Corssen l. c. 190 et Reinach l. c. 69, 13). Nam magis idoneus locus, ubi pactio proponeretur, revera non fuit (cf. etiam Momigliano l. c. 50). Cultum enim illius deae ibi *'à titre de mesure expiatoire'* institutum esse Lerat II 157 s. verisimillimum putat. Fortasse autem cognomen 'Ιλιάς aliter explicandum est, cf. Kalinka l. c. 36 s., P. Von der Mühll, *Der große Aias (Progr. Basel* 1930) 35[90], Lerat II 158. 3 ἀρυσίους· de diversa significatione verborum συλᾶν et ῥυσιάζειν vide Wilh. 197 ss. — ἐφ' αἵματι· *'um der Blutschuld willen, die auf ihnen* [i. e. in Aeanteis] *des Frevels wegen lastete, den ihr Ahnherr an Kassandra begangen haben sollte'*, Wilh. 190 (dubitat Nik. 41 ss.). 4 Wilh. 207 interpretatur voces τὰ ξένια *'die gastliche Bewirtung'* et ἡ ξενία *'das Gastverhältnis'*. — κατὰ ξενίας· i. e. κατὰ ξενίαν, Wilh. 206 s. (cf. ad nr. 718 v. 1), sed Nik. acc. plur. exstare putat. — ἀπὸ δαμοσίου· i. e. δαμοσίαι, Nik. 51. 5 Ad δίκην ἐπιφέρειν τινί cf. Plat. Leges XII 943 *d*. De re vide Wilh. 209 s. 6 *'Die Auslassung des unbestimmten Subjektes entspricht der alten Gesetzessprache'*, Wilh. 211. — τῶν Αἰαντείων· genetivus partitivus pro obiecto, cf. Schwyzer, *Griech. Gramm.* II 102 ss.; vide etiam v. 8. 10 τοῖν κόραιν· non genetivus partitivus sed dativus, qui additamento ἑκατέραι explicatur, i. e. 'οὐκ ἀμφοῖν', Nik. 59 s. Qui vir doctus suo iure contra Wilhelmum sumit summam quindecim minarum et ad κόσμον et ad τροφάν pertinere et hoc loco statui, quid virginibus in tempus ministerii praebendum sit. 14 Potius 'Locrica Aeantia' (Nik., Corssen) quam 'Locris Aeantia' (Wilh., Lerat) intellegenda. 15 ἐν τὰς κόρας· 'propter virgines', Nik. Fortasse, ut mihi quidem videtur, comparari possunt Thuc. VIII 88: βουλόμενος αὐτὸν -- ἐς τὴν ἑαυτοῦ καὶ 'Αθηναίων φιλίαν -- διαβάλλειν et V 75, 3: τὴν -- ἐπιφερομένην αἰτίαν ἔς τε μαλακίαν -- καὶ ἐς τὴν ἄλλην ἀβουλίαν τε καὶ βραδυτῆτα. 17 De plurali collectivo ὅμηρα cf. Wilh. 228 s. 18 ἐκκπρᾶξαι· cf. Wilh. 245. 19 ἅ κα· 'si qua ex parte', Nik., cf. Buck l. c. § 132, 6. An α⟨ἰ⟩ legendum est, de qua correctura iam Nik. cogitaverat? 22 Pollux IV 165 praebet formam τριακοντάδραχμος, cf. M. N. Tod, *Num. Chron.* 1960, 18, 30. 23 ἐπιδικεῖν· verbum novum rati interpretantur *'vor Gericht Befriedigung der Ansprüche erwirken'* Wilh. 238, 'hereditatem adiudicare' Nik. 94, *'render justice'* Buck. Interim autem hoc verbum etiam aliunde innotuit, e titulo sepulcrali, de quo cf. Liddell-Scott s. v. II. Ubi, ut editor recte adnotat, significationem 'in ius vocare' habet.

B Apparet ex litteratura hunc catalogum nominum simul cum titulo principali exaratum esse. Videtur autem partem eorum quinquaginta iuratorum continere, de quibus v. 26 verba fiunt, atque probabiliter initium indicis in fronte tabulae inscriptum erat, fortasse pars quaedam etiam in latere dextro erat. Wilh. et Nik. nomina Περικυμασίων et 'Ηασσίων ethnica interpretantur, sed cum Wilh. in medio relinquat, utrum Locri occidentales an orientales intellegendi sint, Nik. de occidentalibus cogitat, id quod improbandum videtur. — Ad nomina Μαχάτας (v. 14), 'Αμύντιχος (v. 18), Εὐπαθίων (v. 23), Σαμος (v. 26) cf. Wilh. 242 s., ad nomen Μαχάτας etiam L. Robert, *Noms indigènes dans l'Asie-Mineure gréco-romaine* I (1963) 219 et O. Masson, *Beitr. Namenforsch.* 16, 1965, 164[87].

Wilh. ex comparatione inscriptionum Delphicarum litteraturam tituli annis fere 275—240 vindicavit. Antea autem de superiore aetate cogitaverat (l. c. 255) atque revera archontes illarum inscriptionum a Wilhelmo adhibitarum ex parte nunc aliis annis attributi sunt. Sic ex. gr. inscriptio *FD* III 2, 72,cuius litteraturam Wilh. valde similem tituli de Virginibus putaverat, ad annos 290/80 referenda est, cf. Daux, *Chron. delph.* F 28. Accedit autem aliud. Vix enim cogitari potest hanc pactionem tum factam esse, cum Locri orientales in dicione Aetolorum vel Boeotorum fuerunt, ut Wilh. sumit, sed Locri potius sui iuris fuisse existimandi sunt, cf. H. Swoboda, *Staatsaltert.* 448 ad p. 441[3]; *SB Ak. Wien* 199, 2 (1924) 53 ss. Iam ex hac re ipsa colligitur Locros occidentales hac pactione comprehendi non potuisse, siquidem Aetoli iam ante a. c. 294/3 eorum terram occupaverunt (sic etiam Momigliano l. c. 50. 53). Orientales autem Locri usque ad ineuntem annum 272 sui iuris manserunt, quo anno in potestatem Boeotorum venerunt (cf. G. Klaffenbach, *Klio* XX 1925, 76), i. e. tempus pactionis ante a. 272 statuendum est (Beloch[2] IV 2, 431; aliter Momigliano l. c. 53). Sic ex causis et historicis et palaeographicis titulus de Virginibus aetati c. 280 a. Chr. assignandus videtur.

---

707 INCERTUM. Fragmentum tenue tabulae marmoris albi l. 0,295, cr. 0,045, inaedificatum in orientali pariete ecclesiolae Ἁγίας Παρασκευῆς, sitae non longe a vico *Vitrinitsa*, infra fenestram parvam. Supra et a dextro latere exstat margo. Repperi lapidem a. 1933 loco descripto sed conferre nequivi, quod crassa calce oblitus erat. Videntur duo tituli *(a. b)* esse iuxta positi. Ed. Dittenberger, IG IX 1, 354/5 ex apographo Lollingii. Cf. G. Klaffenbach, *SB Ak. Berl.* 1935, 700[2].

a [ἄρχον]τος Dttb. || *b* 1 ἄρχο[ντος] idem || 2 nomen Ἀθανίων subesse dubitanter sane suspicatur Lerat II 188 s. v.

Titulorum genus obscurum.

X. PHAESTINUS

Nomen: Φαιστῖνος.

Situs: *Kisseli.*

Cf. Lerat I 47 s. 114 ss.

MANUMISSIONES

708 Basis lapidis calcarii leucophaei a. 0,815, l. 0,58, cr. 0,495; inventa in vico *Kisseli* in ruinis veteris ecclesiolae S. Athanasii, nunc in nova ecclesia inversa positura mensam sacram sustinet. In fronte baseos duo tituli *(a. b)* alter super alterum inscripti sunt, sed tit. *b* plane fere evanidus est. Litt. alt. *a* 0,014, *b* 0,007 ad 0,01, interv. vers. *a* et *b* c. 0,005; *a* ΑΖΘΜΠΣ, *b* ΑΜΣ. Commemoraverunt L. Lerat et F. Chamoux, *BCH* 71/2, 1947/8, 69; ed. *a* Lerat I 117 ss. nr. 3 cum imag. phot. tab. XXIV 3 (SEG XII 275), *b* Lerat I 120 nr. 4, cf. etiam ibid. 122 (SEG XII 276). Ectypa contuli. *Ect.*

c. 168 a. *a* στ⟨ρ⟩αταγ[έ]οντος ⟨Πολεμάρχου τοῦ⟩ Νικέα Σωσθ⟨ε⟩νέος, μηνὸς . . .c. 5. . -
ου· ἀπέδοτο Δαμαρ[έ]τα Ἄνδρωνος Ἀλπαία [σῶμα ἀν]-
δρῆον, ὧι ὄνομα Ἀριστόλαος, ἐπ' ἐλευθε[ρ]ία[ι τῶι Ἀπόλ]-
λωνι τῶι ἐν Φαι[σ]τείνοι τιμᾶς ἀργυρίο[υ] μν[ᾶν πέν]-
τε. παραμενέτω δὲ Ἀριστόλαος πα⟨ρὰ⟩ Δαμαρ[έταν],
ἕως κα ζῇ, ποιῶν τὸ ἐπιτασσόμενον· ἐπεὶ δέ [κα πάθ]-

ῃ τι, ἐλεύθερος ἔστω. βεβαιωτὴρ [κα]τὰ τὸν νό[μον Δα]-
μότιμος Ἐπιγόνου Ἀλπαῖος. ἁ ὠ[νὰ ἐν] Φαιστίνοι [ἐν τῶι]
[ἱ]εροῖ τοῦ Ἀπόλλω[νο]ς· τὰν ὠνὰ[ν φυλάσσε]ι Ἀλέξαν[δρος]
Λαντπ[ρί]ωνος Ἀλπαΐ[ο]ς. μάρ[τυροι· . .c. 4. .]ος, Πολύφρ[ων],
Δαμ. . ος, Μῖκος. *vacat*

intervallum 0,49

c. 168 a. *b* --
. . c. 6 . . βεβαιωτὴρ [κ]ατὰ τὸν νόμ[ο]ν Δαμ[ότι]μος Ἐπι[γόν]ου [Ἀ]λπ[αῖος].
[ἁ ὠνὰ ἐν Φαιστίνωι ἐν τῶι ἱερῶι το]ῦ Ἀπόλλωνος· τὰν ὠνὰν φυλάσσει
. . . . c. 10 . . . . ος Ἀ[λ]παῖ[ος]. μάρτυροι· Λυκίσκος, Φίλων, Σῖμος. *vac.*

a Suppl. Lerat || 1 in. ΣΤΑ, quod J. et L. Robert, *Bull. épigr.* 1954, 147 retinere volunt, sed respice cetera menda tituli || 1 med. de praetoris nomine suppleto cf. infra || 1 fin. ΘΝ; Σωσθ⟨ε⟩νέως Lerat per errorem || 5 fin. ΠΑΔ || 6 [τὰ] ἐπιτασσόμενα Lerat per errorem || 7 fin. [Δα?]- Lerat, sed cf. nunc v. 12 || 10 fin. Kla., Πολυ – – Lerat || 11 Δαμῖνος? Δαμύλος? Kla.

b Suppl. Kla., qui in omnibus versibus Leratii lectiones ex ectypo auxit.

V. 1 Quod Phaestinus in ea parte Locrorum Ozolarum situs erat, quae anno 166 a. Chr. ab Aetolorum dominatione liberata est, apparet tempus tituli *a*, cui nomen praetoris Aetolorum praescriptum est, ante hunc annum statuendum esse neque tamen multo ante, ut litterarum formae docent, quae medium fere saeculum secundum a. Chr. indicant. Cum autem novo praetori in catalogo annorum 200—167 locus non esse videatur, haud improbabilis est coniectura scribam in exarando nomine praetoris Πολεμάρχου τοῦ Νικέα Σωσθενέος, qui anno 169/8 aut 168/7 munere functus est, per imprudentiam nomen omisisse et solum patronymicum incidisse (Lerat). 2 Ἀλπαῖος· de oppido Ἄλπα eiusque situ probabili cf. Lerat I 13 ss. 212. 12 Titulum *b* aetate non multum distare a titulo *a* et litterarum formae et idem βεβαιωτήρ demonstrant; quin etiam haud inepte conicias eiusdem anni esse titulos. 14 Hic quoque Alexandrum Lamprionis f. e titulo *a* suppleri spatio vetatur.

---

709 Magnus lapis calcarius muri a. 0,315, l. 1,05, cr. c. 0,48, quem vidit a. 1919 Pappadakis in alveo rivi prope occidentalem exitum vici *Eratini*, ubi a. 1933 eodem loco repperi (*SB Ak. Berlin* 1935, 700), sed a. 1946 denuo luto occultatum L. Lerat et F. Chamoux frustra quaesiverunt (*BCH* 71/2, 1947/8, 70). Lapis non totus titulis obtegitur, sed ultima dextra pars vacua et rudis relicta est. Litt. alt. *a* 0,009—0,014, *b* 0,01—0,016, interv. vers. *a* c. 0,005, *b* c. 0,004; litt. formae *a* et *b* eaedem: **Α Θ Μ Π Σ Ω**. Ed. N. G. Pappadakis, Δελτ. VI 1920/1 (1923) παρ. 149 s. (SEG III 431/2). Cf. Lerat I 46[3]. 121[3], qui novas meas lectiones affert (SEG XII 278/9). Lapidem contuli. *Ect.*

a. 166/5 *a* ἀγωνοθετέοντος Λύκωνος Φυσκέος, μηνὸς ἑβδόμου πεντεκαιδε-
[κ]άτῃ, ἐν ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ τᾶς πόλιος τῶν Εὐανθέων, ἀπέδοτο Εὐρύτιμος Εὐαν-
θεύς, συνευδοκούσας καὶ τᾶς ματρὸς αὐτοῦ Κλεονίκας, τοῖ Ἀπόλλωνι τοῖ ἐμ Φαιστίνοι
σῶμα γυναικεῖον, ἇι ὄνομα Εὐτυχίς, ἐπ' ἐλευθερίᾳ τιμᾶς ἀ⟨ρ⟩γυρίου μνᾶν πέντε. βεβαιωτὴρ
κατὰ τὸν νόμον Ἀγέλαος Χαιρελάου. τὰν ὠνὰν φυλάσσοντι Διοίτας, Καλλίδαμος οἱ ἄρχον-
τες καὶ ἰδιώτας Μηνόδοτος. μάρτυροι οἱ πολῖται.

intervallum c. 0,017

a. 165/4 (?) *b* ἀγωνοθετέοντος Καλλικράτεος τοῦ Ἀντιγενείδα Φυσκέος, μηνὸς ἑβδό-
[μο]υ τριακάδι, ἀπέδοτο Εὐρύτιμος Οἰανθεύς, συνευδοκεούσας καὶ τᾶς ματρὸς
[αὐ]τοῦ Κλεονίκας, τοῖ Ἀπόλλωνι τοῖ ἐμ Φαιστίνοι σῶμα γυναικεῖον, ἇι ὄνομα
. . . οσύνα, ἐπ' ἐλευθερίαι τιμᾶς ἀργυρίου μνᾶν πέντε. βεβαιωτὴρ κατὰ τὸν
[νό]μον Δωρόθεος Πολεμάρχου. τὰν ὠνὰν φυλάσσοντι ο⟨ἱ⟩ ἄρ⟨χ⟩οντες Δαμόξε-
[νος], Ἐπικράτης, Θοινίας. μάρτυροι οἱ πολῖται.

Longum est omnia menda prioris editoris enumerare, siquidem nunc ubique de lectione constat et iam Lerat l. c. de potissimis correctionibus rettulit. Unus autem locus tractandus est, sc. v. 10 in. Hic ΦΡΟΣΥΝΑ praebet in apographo suo Pappadakis, qui supplevit [Εὐ]φροσύνα. Sed in lapide solum ΟΣΥΝΑ exstat neque credibile

est interim litteras ΦΡ fractura perisse, quoniam lapis per totum tempus eodem loco intactus manebat et equidem omnia reliqua initia versuum integriora legi quam Papp. Accedit quod ante ΟΣΥΝΑ non nisi trium litterarum spatium vacat, ut supplementum Εὐφροσύνα hoc spatium excedat. Itaque persuasum habeo Papp. etiam hoc loco erravisse et [Ἁβρ]οσύνα supplendum esse, quod est nomen servae in tit. Delphico *GDI* 1859. V. 1 ἀγωνοθετέοντος Λύκωνος Φυσκέος· innotuerunt duo agonothetae nomine Λύκων Φυσκεύς, alter Delphis ἄ. Θευξένου = 166/5 (*GDI* 1851), alter Delphis ἄ. Ἀρχία = 153/2—144/3 (*GDI* 2019. 2028, cf. Daux, *Chron. delph.* L 46). Quos non eosdem esse inde apparet, quod posteriori agonothetae utroque loco patronymicum Λυκέα additum est, nimirum ut ab homonymo agonotheta distingueretur; praeterea si de uno eodemque agonotheta ageretur, repetitio magistratus indicata esset (τὸ δεύτερον). Ceterum ambo viri inter testes manumissionis Delphicae *GDI* 1851 (vide supra) exstant, ubi unus ex omnibus Λύκων Λυκέα patronymicum habet. Suo igitur iure Lerat II 128^{2} aliter ac Papp., qui de posteriore agonotheta cogitaverat, titulum *a* agonothetae a. 166/5 attribuit. Quem suspicatur fortasse eundem esse atque Λύκωνα Διοίτα, βεβαιωτῆρα (non manumissorem) in tit. nr. 682. 2 ἐν ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ· cf. Lerat II 121. — Εὐανθεύς· huic ethnici formae in tit. *a* usurpatae respondet in tit. *b* forma Οἰανθεύς, quae vicissitudo alteri a. Chr. n. saeculo propria est, cf. ad nr. 625_{15}. 3 ὁ Ἀπόλλων ὁ ἐμ Φαιστίνωι· cf. Lerat II 152. De situ fani huius Apollinis non prope vicum *Eratini* sed prope vicum *Kato-Kisseli* cf. Lerat I 121 ss. 5 Ἀγέλαος Χαιρελάου (Εὐανθεύς)· idem βεβαιωτήρ manumissionis in oppido Φυσκεῖς nr. 681. 6 Μηνόδοτος· cf. nr. 712_{11}. — μάρτυροι οἱ πολῖται· cf. Lerat II 121. 7 ἀγωνοθετέοντος Καλλικράτεος τοῦ Ἀντιγενείδα Φυσκέος· eum non multo post Lyconem in magistratu fuisse ex eo concluditur, quod in utroque titulo non solum idem manumissor exstat, sed etiam utramque manumissionem eius mater approbat. Idem docent litterarum quoque formae, quae eandem manum produnt. Probabiliter igitur Lerat II 132^{2} suspicatur Callicratem proximum post Lyconem agonothetam fuisse. Fortasse idem est qui testis manumissionis Delphis ἄ. Θευξένου = 166/5 (*GDI* 1851) et bis in oppido Φυσκεῖς (nr. 672. 681) atque archon ibidem (nr. 668). De patre cf. ad nr. 672_{15}. 11 Δωρόθεος Πολεμάρχου (Οἰανθεύς)· eius frater videlicet Νικόστρατος Πολεμάρχου Οἰανθεύς, βεβαιωτήρ manumissionis Delphis ἄ. Λαϊάδα = 170/69 (*GDI* 1997).

---

710 Lapis calcarius undique fractus a. max. 0,18, l. max. 0,21, inaedificatus in vico *Kisseli* in eadem substructione atque nr. 712. Litt. alt. 0,006—0,008, interv. vers. c. 0,005; Α Μ Π Σ. Titulus difficilis lectu. Exscripserunt coniunctim Lerat et Kla. *Ect.*

s. II^1 a. – – – – – – – – – – – ΔΙ – – – – – – – – – –
[ἐν δὲ – – – ἄρχ]οντος – – – – – – – – – –
– – – – – – – λεος μηνὸς[– – – – – – – ἐν ἐν]-
[νόμωι ἐκκλ]ησί̣αι τ̣ᾶ̣ς π̣[όλιος τῶν – – –]
[. ^c. 4^ . ἀπ]έδοτο Ε̣ὐπόλεμο̣[ς – – – – – – – –]
[τῶι Ἀπ]όλλω̣νι τ̣[ῶι] ἐν Φ̣α̣ισ̣τ̣[ίνωι σῶμα]
[γυναι]κ̣εῖον, ἆι ὄνομα Ἀρισ̣[τ – – –, τὸ]
[γένος] οἰκογεν̣ή̣ς, ἐπ' ἐλε[υθερίαι]
[τιμᾶς ἀρ]γ^vvv^ υρίου μνᾶ̣ν – – – – – – – – – –
– –

Suppl. Kla.; versuum distinctio scilicet plane incerta || 9 in voce ἀργυρίου laesura lapidis.

An v. 2 ἐν δὲ Οἰανθέαι et v. 4/5 τῶν Οἰανθέων supplendum est? Cf. 709 *a*. 712.

Litterarum formae prioris saec. II a. Chr. partis sunt.

---

711 Longus lapis calcarius leucophaeus a. 0,265, l. 0,70, quem in vico *Kisseli* prope ecclesiam S. Basilii a. 1947 vidit Lerat, sed a. 1960 frustra quaesivimus. Lapis tantum in extrema sinistra parte frontis inscriptus est atque ita quidem, ut maior pars tituli in lapide a sinistra contiguo fuerit. Litt. alt. c. 0,013, interv. vers. c. 0,004; ΑΠΣ. Commemoravit L. Lerat, *BCH* 71/2, 1947/8, 455; ed. idem I 120 nr. 5 (SEG XII 277). Ectypum contuli. *Ect.*

s. II^1 a. – ΑΝ
[– – – – – – ἀπέδοτο – – – – – – – – – –] Α . .
[– – – – – – – – – – συνευδοκεούσας καὶ] τᾶς
[ματρὸς(?) αὐτοῦ – – – – – – τῶι] Ἀ̣πόλ-
[λωνι τῶι ἐν Φαιστίνωι σῶμα γυ]ναικεῖ-
[ον, ἆι ὄνομα – – – –, ἐπ' ἐλευθερί]αι τι-
[μᾶς ἀργυρίου μνᾶν – –. βεβαιωτὴρ κ]α̣τὰ τὸν
[νόμον – – – – – – – – – – – – – – – – τὰν ὠ]νὰν
[φυλάσσει – – – – – – – – – – – μάρτυρο]ι Δα-
– ιοι.

Titulum intactum reliquit Lerat, restituit Kla. || 2 nihil legit Lerat || 3 ΤΑΕΙ idem || 5 ΝΑΝ̣ΕΙ idem || 6 ΝΤΙ idem || 7 ΤΑΤΟΝ idem || 9 ΕΙΔΑ idem || 10 Ω̣ΝΙΟΙ idem (sc. Τολφώνιοι)).

Formae litterarum priorem saec. II a. Chr. partem indicare videntur.

712 Lapis calcarius undique fractus a. max. 0,55, l. max. 0,34, inaedificatus in vico *Kisseli* in substructione novicia ecclesiae S. Basilii. Litt. alt. 0,01—0,014, interv. vers. c. 0,009; ΑΙΘΜΠΣ et Σ et C ω. Titulus difficillimus lectu. Exscripserunt coniunctim Lerat et Kla. *Ect.*

incertum quot versus deleti sint

c. med. s. II a. [– – – – – – – ἀπέδοτο Νικόμαχος – – – – – – – – – – – – – –]
τῷ Ἀπόλλωνι] τῷ ἐν Φαιστείνῳ ἐπ' ἐλε[υθερίᾳ
τιμᾶς ἀ]ργυρίου μνᾶν τεσσάρων – –
ἐν ἐνν]όμῳ ἐκλησίᾳ(!) τᾶς πόλιος τ[ῶν Οἰανθέων(?)
παραμεινάτω δὲ] Ζωπύρα Νικομάχῳ ποιοῦ[σα] τὰ ἐπ[ιτασσόμενα
εἰ δέ κ]α μὴ πειθαρχῇ Ζωπύρα [μηδὲ ποιῇ τὰ ἐπι-
τασσόμενα] ὑπὸ Νικομάχου, κύριος ἔστω Ν[ικόμαχος – –
καὶ] τύπτων Ζωπύραν καὶ [α]ὐτὸς [καὶ ἄλλος ὅν κα κελεύῃ
ἐ]πιτιμέων τρόπῳ ᾧ κα θέλῃ· [εἰ δέ τί κα πάθῃ
Νικόμ]αχος, ἐλευθέρα ἔστω Ζωπύ[ρα καὶ ἀνέφαπτος
καθὼ]ς ἐπίστευσε τὰν ὠνὰν [τῷ θεῷ. βεβαιωτὴρ
κατὰ τὸ]ν νόμον Μηνόδοτος – –
– – – ς. ἁ ὠνὰ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ [Ἀπόλλωνος].

vacat

Suppl. ex. gr. Kla., neque autem supplementa apte congruenterque in unum coeunt, quoniam ne de longitudine versuum quidem ubique certe iudicari posse videtur, neque apparet, ubi locus fuerit testibus manumissionis.

Quoniam nomen Μηνόδοτος (v. 11) nusquam alibi harum quidem regionum innotuit, satis probabiliter conicias hunc virum eundem esse atque Menodotum Oeanthensem tituli nr. 709_6, siquidem litterarum formae etiam titulum supra positum medio fere saec. II a. Chr. tribuunt. Itaque verisimile est ut in illo titulo etiam in hoc v. 3 supplendum esse ἐν ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ τᾶς πόλιος τῶν Οἰανθέων, i. e. manumissorem Nicomachum et ipsum Oeanthensem fuisse. Quae si ita sunt, haud dubie idem est atque Νικόμαχος Πειθίνου (Οἰανθεύς), manumissor Delphis ἄ. Ἀριστίωνος τοῦ Ἀναξανδρίδα = a. 134/3 aut 130/29 (Daux, *Chron. delph.* L 65), *FD* III 2, 214.

---

713 Duo fragmenta lapidis calcarii leucophaei inter se contigua (*A* a. 0,15—0,16, l. 0,33, *B* a. 0,15—0,16, l. 0,27), quae in vico *Kisseli* in substructione novicia prope ecclesiam S. Basilii sita inaedificata erant, postea autem hac substructione diruta a. 1960 reperiri nequierunt. Continent iuxta fines duarum manumissionum *(a. b)*. Litt. alt. *a* 0,012, *b* 0,01, interv. vers. *a* c. 0,01, *b* c. 0,005; *a* ΑΠΣΩ, formae neglegenter incisae, *b* ΑΘΠΩ. Commemoraverunt L. Lerat et F. Chamoux, *BCH* 71/2, 1947/8, 69; ed. Lerat I 116 s. nr. 1 et 2 cum imag. phot. tab. XXIV 1 (SEG XII 273/4). Ectypa contuli. *Ect.*

A

c. 140 a. ***a*** [. . τιμᾶς] ἀργυρίου μνᾶν ε . . . ων. βεβαι-
[ω]τὴρ κατὸν νόμον Κρινίας. [ἁ] ὠνὰ ἐν τῶι
ἱερῶι τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ [π]αρὰ τὸν ἀγω-
νοθέταν Εὔμηλον Φυσκῆ, Νικ[όβ]ουλον, Κρ[ι]νιά-
δαν. μάρτυροι· Φίλανδρος, Ἀρ[χέ]δαμος, Διό-
[φ]ιλος, Ἀντιγενείδας, Ξένω[ν]. *vac.*

B

s. II a. ***b*** . Ν [– –ἐ]-
λεύθε[ρος ἔστω. βεβαιωτὴρ κατὰ τὸν νό-
μον – – – – – – – – – – – –. ἁ ὠ]-
νὰ παρὰ Χαρι[– – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – –. μάρτυροι]
Πρωτόμαχο[ς – – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – –].

a et *b* suppl. Lerat || 1 plane obscurum, quod nomen numerale lateat. 'Τεσσάρων, *qui paraît seul possible pour le nombre de mines, ne paraît pas s'accorder avec les traces de lettres vues sur la pierre*' (Lerat), sed cum cetera litterarum vestigia fallaciora sint, littera E certa est || 4 fin. Kla., . . νιά- Lerat || 5 aut Ἀρ[χί]δαμος, sed forma Ἀρχέδαμος praeferenda videtur pro homine Physcensi, cf. Lerat II 194.

Dubium esse non potest, quin manumissor et omnes viri hic ethnico carentes Physcenses fuerint, id quod non solum pleraque nomina produnt (vide infra), sed etiam ex eo concluditur, quod venditionis instrumentum agonothetae quoque traditum est, qui in oppido Physcensium magistratu fungebatur (Lerat). — V. 2 Κρινίας· nomen frequens in oppido Physcensium. 4 Εὔμηλος Φυσκεύς· haud dubie idem qui testis manumissionis Physcensibus a. 137/6? (nr. 705_{16}), cf. Lerat II 131^{1}. Alter Εὔμηλος aetate maior exstat nr. 673_{8}. — Νικόβουλος· eius filius fortasse Ἀρίστων (Φυσκεύς) nr. 683_{14}. 5 Φίλανδρος· cf. ad nr. 677_{29}. 6 Ἀντιγενείδας· sine dubio idem atque agonotheta Physcensis, de quo cf. ad nr. 672_{15}. — Ξένων· cf. ad nr. 681_{21}.

'Les indications données par la prosopographie permettent de dater ce texte [a] du troisième quart du IIe siècle', Lerat.

714 Anno 1884 A. Nikitsky in vico *Kisseli* duos titulos vidit, de quibus *Žurn. Min. Nar. Prosv.* 1911, *Janvar* 33/4 narrat haec (in linguam Germanicam conversa): *'Die Inschrift befand sich auf dem Hof bei einem Priester aus Kisseli. Das war, wie mir schien, eine Manumission, ohne obere Zeile, eine sehr späte, vielleicht aus der Kaiserzeit (übrigens nach oben offenes ω usw.). Sie war schlecht erhalten – – das Kopieren oder Lesen hätte viel Zeit erfordert, ich wollte aber abends wieder in Galaxidi sein* [propter nimiam pecuniam postulatam ectypum non fecit]. *Auf demselben Hof sah ich damals eine (rechts?) abgebrochene Inschrift bestehend aus zwei Zeilen:*

ΟΡΘΟΜ
ΑΡΧΟΝ

Große Schrift, aber augenscheinlich aus einer guten Zeit, vielleicht IV. Jahrh.(?). In der christlichen Zeit wurde in den Stein ein Kreuz gemeißelt'.

De utroque titulo nihil umquam innotuit.

XI. TOLPHON

Nomen: Τολοφών, Τολφών.

Situs: *Vidavi.*

Cf. Lerat I 50 s. 138 ss.

715 MANUMISSIO. Fragmentum lapidis calcarii cani a dextra integrum a. 0,20, l. 0,43, cr. 0,24; inventum prope vicum *Vidavi* loco Μάρμαρα in ruinis ecclesiolae S. Nicolai nunc in vico ipso liminis vice fungitur portae saepti domus Ἰωάννη Χούζου. Litt. alt. 0,01, interv. vers. 0,005; Α Μ Ν Π Σ, superficies pedibus valde detrita. Commemoravit L. Lerat, *BCH* 71/2, 1947/8, 455; ed. idem I 143 s. cum imag. phot. tab. XXXIX 1. 2 (SEG XII 272). Ectypum contuli. *Ect. Phot.*

c. med. s. II a.

[θεὸς τύχαν ἀγαθάν. ἀγωνοθετέοντος τῶν] Λοκρῶν Ἀρίστωνος [τοῦ – – – – c. 17 – – – – *ethni-*]
[*cum* – – – – c. 22 – *mensis* – – –, ἐν δὲ Τολφ]ῶνι [ἄρ]χ̣οντος Ἀριστείδα τ[οῦ .]Λ – – – c. 12 – – –
[– – – *mensis* – – – – c. 28 – – – *dies* – – –, ἐ]ν̣ ἐννόμωι ἐκκλησίαι τᾶς πόλιος ἀπ[έδοτο . . c. 6 . .]ο-
[. . c. 6 . . Τολφώνιος σῶμα ἀνδρεῖον, ὧι ὄ]νομα Ἀγάθων, τᾶι Βασιλείαι τᾶι ἐν Τ[ολ]φῶνι ἐπ' ἐ-
[λευθερίαι – – – – – – – c. 18 – – – – – – – –, συν]ευδοκέοντος καὶ τοῦ πα[τ]ρὸς αὐτοῦ Ἀριστίωνος, τι-
[μᾶς ἀργυρίου μνᾶν . c. 3 . · βεβαιωτὴρ κὰτ τὸ]ν̣ νόμον Οἰνοτίων Ἁγήμονος Τολφώνιος· ἃ ὠνὰ παρὰ
– – – – – – – – – – – – c. 32 *ethnicum* – –, – – – – Φιλοδάμου Τολφώνιον· μάρτυροι· Νικέας Ἁγη-
– – – – – – – – – – – c. 30 – – – – – – – – – – – – ου, Μενεκ̣λῆς, Ἀριστείδας Νικέα, Ἀριστείδ⟨α⟩ς Ξ̣ε̣νέα,
[– – – – – – – – – – c. 30 – – – – – – – – – – – Ἁ]γέλοχος, Στρατόλαος, Ξένυλλος, Φαινέας Σίμου
[– – – – Τολφώνιοι]. *vac.*

Legit et pleraque supplevit Lerat, sed v. 1 in. restituit nihil nisi ἐπὶ ἀγωνοθετέοντος, quia dei fortunaeque invocatio velut θεὸς τύχαν ἀγαθάν in Locrorum manumissionibus adhuc non reperitur. Equidem autem hanc invocationem utique supplendam esse puto aut spatia eis supplementis, quae mihi quidem necessaria videntur, non sufficiunt, qua de re aliter iudicat Lerat || 4 nomen deae agnovit Kla. || 5 in. hic quamquam insolito loco natio servi commemorata erat, ut probabiliter putat Lerat || 8 fin. ΑΡΙΣΤΕΙΔΣ.

V. 1 Ἀρίστων· agonotheta ceteroquin ignotus. Cuius de tempore, sc. post a. 167, suspicatur Lerat l. c. 144 *'une date plus voisine de 167 que de 145'*, cf. adnotationes sequentes. Sed quod addit: *'je l'identifierais volontiers avec le Physkéen Ariston Dioita, bien connu dans les premières années de l'indépendance locrienne et sans doute le frère de l'agonothète Lykon de 166/5'*, spatio, quod v. 1 fin./2 in. mea quidem sententia vacare videtur, redarguitur. 2 Ἀριστείδας· patronymici vestigia docere videntur archontem alium fuisse atque homonymos duos testes v. 8, sed unus ex his tribus viris fortasse is fuit, qui a. 190 domo sua Delphica privatus est (*BCH* 56, 1932, 4_{65}), Lerat. 3 ἐν ἐννόμωι ἐκκλησίαι· de eiusmodi manumissionibus Locrorum cf. Lerat II 121. 4 Eandem deam habes in titulis nr. 659 et 685, ubi confer. 6 Οἰνοτίων Ἁγήμονος Τολφώνιος· de homonymo (sine patronymico) Tolphonio, qui fuit testis manumissionis Delphis ἄ. Καλλικράτεος = 190/89 (*GDI* 2004 [sic!]) cogitat Lerat. 7 Filius Φιλοδάμου Τολφώνιος probabiliter aut Κλεύμαντις Φ. Τ., manumissor Delphis ἄ. Ξενοχάρεος = 176/5 (*GDI* 1745), aut Ἀνδρόνικος Φ. Τ., compluries nominatus in manumissione Delphica annorum 153/2—144/3 (*GDI* 1954), fuit, Lerat. — Νικέας Ἁγη – – · fortasse pater Ἀριστείδα τοῦ Νικέα v. 8, Lerat. 8 Μενεκλῆς· nimirum idem atque Μενεκλῆς Δάμωνος Τολφώνιος, testis manumissionis Delphis a. 153/2—144/3 (*GDI* 1954), Lerat. — Ἀριστείδας Νικέα· eius filius videtur esse Νικέας Ἀριστείδα Τολφώνιος, προαποδότης et μάρτυς manumissionis Delphis ἄ. Ἀρχία = 153/2—144/3 (*GDI* 2028, cf. Daux, *Chron. delph.* L 46), Lerat. 9 Στρατόλαος· eius filius Ἁγησίδαμος Στρατολάου Τολφώνιος, βεβαιωτήρ et μάρτυς manumissionis Delphis a. 153/2—144/3 (*GDI* 1954), Lerat. — Ξένυλλος· idem testis manumissionis Delphis ἄ. Κλευδάμου τοῦ Μαντία = 169/8 (*GDI* 1888), Lerat. — Ne mireris magnum testium numerum. Sunt ei, qui concilio affuerunt (Lerat).

XII. TRITEA

Nomen: Τριτέα, Τριτεία.

Situs: *Pendeoria*.

Cf. Lerat I 51 s. 145 ss. 211.

716 DEDICATIO. Duo fragmenta *(a. b)* baseos lapidis calcarii leucophaei inter se contigua, *a* a. 0,33—0,36, l. 0,53; a sinistra et supra margo, *b* a. 0,42, l. c. 0,46; nonnisi supra margo. Inventa prope vicum *Pendeoria* in fundo, qui c. 300 m regione inter occasum et meridiem spectanti abest et quem Ilias Kokkoris possidet, inserta sunt diversis locis muri, qui hunc fundum a vineto, cuius dominus est Yannis Mardakis, dividit. Titulus 0,09 a margine superiore et 0,15 a margine sinistro inscriptus est. Litt. alt. 0,03—0,04, interv. vers. 0,025; Α Μ Ν Π Σ. Edd. L. Lerat et F. Chamoux, *BCH* 71/2, 1947/8, 66; Lerat I 149 nr. 2 cum imag. phot. tab. XLIII 5 (SEG XII 271). Non vidi. *Phot.*

a *b*

s. III² a. Πασίας, Δάμαρον
Ἀρτέμιτ[ι] Ταυροπόλω[ι].

V. 1 Δάμαρον suo iure L. Robert (apud editores) nomen muliebre velut Μύλλαρον, Μάμμαρον coll. Bechtel, *Attische Frauennamen* 49. 66 interpretatus est, cf. etiam Μνάσαρον nr. 662_3. — 2 De dea vide quae Lerat II 161 ss. disputavit.

Exstant eodem loco etiam alii lapides antiqui, qui summa cum probabilitate ad monumentum a Pasia eiusque uxore deae dedicatum referendi sunt. Patet igitur hic fanum Dianae Tauropoli fuisse (Lerat).

Titulus mihi quidem posteriori parti saec. III a. Chr. tribuendus videtur, cum editores etiam de ineunti saec. II cogitent.

XIII. CHALIUM

Nomen: Χάλαιον (Chalaeon), Χαλειόν (inscriptiones),

Χαλεός (Χαλεώς), Χαλεόν.

Situs: *Galaxidi*.

Cf. Lerat I 23 ss. 152 ss. 198 ss.

717 PACTUM INTER CHALIENSES ET OEANTHENSES. Tabula aënea, quae in sinistro latere ansam in circuli formam redactam habet, qua suspensa erat, a. 0,083, l. (sine ansa) 0,285, cr. c. 0,008, inventa a. 1848 in aedificio antiquo prope ecclesiolam S. Blasii sitam proxime oppidum *Galaxidi* (Lerat I 151. 202), delata Corcyram in collectionem Woodhousii, a. 1896 in Museum Britannicum (*Cat. of Bronzes* 263). Tabula utrimque inscripta est *(A. B)*, atque ita quidem, ut duae manus distinguantur, quarum altera partem anticam *(A)* usque ad primas quinque litteras v. 8, altera reliquum v. 8 et totam partem posticam *(B)* exaravit. Litt. alt. c. 0,007 (θ et ο minores); de formis litterarum vide phot. tab. IV 5. 6. Edd. I. N. Οἰκονομίδης, Λοκρικῆς ἀνεκδότου ἐπιγραφῆς διαφώτισις, ἐν Κερκύρᾳ 1850 cum delineatione (L. Ross, *Alte lokrische Inschrift von Chaleion oder Oeantheia mit den Bemerkungen von I. N. Oekonomides, Leipzig* 1854 cum delin.; A. R. Rangabé, *Ant. hell.* II 1855 nr. 356*b* cum delin.; A. Kirchhoff, Philol. 13, 1858, 1 ss.); ex ectypo H. Roehl, IGA 322 cum delin. (1882), cf. etiam Imagines[3] 93, 2 (F. Bechtel, *GDI* 1479 [1885]; E. S. Roberts, *An Introduction to Greek Epigraphy* I 1887, 238 [nr. 232]. 354 ss. cum delin.; R. Dareste, *Rev. ét. gr.* 2, 1889, 318 ss.; Ed. Meyer, *Forschungen zur Alten Geschichte* I 1892, 307 ss.; R. Meister, *SB Sächs. Ges. d. Wiss.* 48, 1896, 19 ss.; L. Ott, *Beiträge zur Kenntnis d. griech. Eides*, diss. *Zürich* [*Leipzig* 1896], 103 ss.; Dttb., IG IX 1, 333 cum delin. [1897]; Michel 3 [1900]); H. B. Walters, *B. M. Cat. of the Bronzes* 1899, 263 (E. L. Hicks–G. F. Hill, *A Manual of Greek Historical Inscriptions* 1901 nr. 44); F. H. Marshall, *BMI* IV 2 (1916) nr. 953 cum imag. phot. (Schwyzer 363 [1923]; Solmsen-Fraenkel 45 [1930]; M. N. Tod, *Gr. Hist. Inscr.* 34 [1933]; C. D. Buck, *The Greek Dialects* 1955, nr. 58); L. H. Jeffery, *The Local Scripts of Archaic Greece* 1961, 403 cum phot. tab. 15, 4, cf. 106. 108, 4; H. Bengtson, *Die Staatsverträge des Altertums* II 1962 nr. 146 (solum *A*). Cf. A. Kirchhoff, *Stud. Gesch. griech. Alphab.*[4] 1887, 144 ss.; J. Wackernagel, *Rh. Mus.* 48, 1893, 301 ss.; H. F. Hitzig, *Altgriech. Staatsverträge* (*Festgabe für F. Regelsberger, Zürich* 1907) 13 nr. 15. 39. 45. 47 s. 59 s. 68 ss.; R. M. E. Meister, *Rh. Mus.* 63, 1908, 561 ss.; W. Bannier, ibid. 70, 1915, 400 ss.; I. A. Heikel, *Griech. Inschriften sprachlich erklärt, Helsingfors* 1924 nr. 53; H. A. Ormerod, *Piracy in the Ancient World* 1924, 76 s.; R. G. Kent, *The Textual Criticism of Inscriptions. Language Monographs published by the Linguistic Society of America, Nr. 2* (*Philadelphia* 1926), 20 s.; E. Schlesinger, *Die griech. Asylie* 1933, 61 ss.; Lerat II (1952) 31 ss. 120. Phot. contuli. *Phot.*

A

s. V[1] a. ⁝ τὸν ξένον μὲ *h*άγεν ⁝ ἐ(τ) τᾶς Χαλεΐδος ⁝ τὸν Οἰανθέα μ-
εδὲ τὸν Χαλειέα ⁝ ἐ(τ) τᾶς Οἰανθίδος ⁝ μεδὲ χρέματα αἴ τι(ς) συ-
λõι ⁝ τὸν δὲ συλõντα ἀνάτο(ς) συλε͂ν. τὰ ξενικὰ ἐ(θ) θαλάσας *h*άγεν ⁝
ἄσυλον ⁝ πλὰν ἐ(λ) λιμένος ⁝ τõ κατὰ πόλιν ⁝ αἴ κ' ἀδίκο(ς) συλõι ⁝ τέ-
τορες δραχμαί ⁝ αἰ δὲ πλέον δέκ' ἀμαρᾶν ἔχοι τὸ σῦλον, *h*ε-
μιόλιον ὀφλέτο ⟨*h*⟩ότι συλάσαι ⁝ αἰ μεταϝοικέοι πλέον μενὸς ε͂
ὁ Χαλειεὺς ἐν Οἰανθέαι ε͂ 'Οιανθεὺς ἐν Χαλειõι, τᾶι ἐπιδαμίαι δίκαι χ-
ρέστο ⁝ τὸν πρόξενον : αἰ ψευδέα προξενέοι : διπλ-
είοι θοιέστο.

B

αἴ κ' ἀνδιχάζοντι ⁝ τοὶ ξενοδίκαι : ἐπομότας ⁝ *h*ελέσ-
το ⁝ ὁ ξένος : ὀπάγον : τὰν δίκαν : ἐχθὸς προξένο
καὶ ϝιδίο ξένο : ἀριστίνδαν : ἐπὶ μὲν ταῖς μναια-

ἴαις : καὶ πλέον : πέντε καὶ δέκ' ἄνδρας : ἐπὶ ταῖς μειόνοις : ἐννέ' ἄνδρας : αἴ κ' ὁ Ϝαστὸς ποὶ τὸν Ϝ-αστὸν δικάζεται κὰ(τ) τᾶς συνβολᾶς : δαμιοργὸς *h*ελέσται : τὸς *h*ορκομότας ἀριστίνδαν τὰν πε-ντορκίαν ὀμόσαντας : τὸς *h*ορκομότας τὸν αὔτὸ-ν *h*όρκον ὀμνύεν : πλεθὺν δὲ νικε͂ν.

2 fin. τι(ς) Kirchhoff || 3 med. ἀνάτο(ς) συλε͂ν i. e. ἀνάτως (impune) συλῆν Roehl, ἀνὰ τὸ συλε͂ν Oikonomidem secuti pauci || 4 fin. ἀδίκο(ς) συλο͂ι Kirchhoff, ἀδικοσυλο͂ι priores || 6 med. ϜΟΤΙ tabula, corr. Schwyzer, cf. Wilamowitz, *Kl. Schr.* V 1, 473[1] || 7 med. 'Οιανθεύς = 'Ωιανθεύς = ὁ Οἰανθεύς || 9 i. e. θῳήστω (= θῳάσθω) Dttb., Index schol. Hal. hiem. 1885/6 p. XII; ceterum cf. Roberts l. c. p. 356 || 11 med. ὀπάγον = ὠπάγων = ὁ ἐπάγων || 11 fin. ἐχθός = ἐκτός || 15 med. κὰ(τ) τᾶς συνβολᾶς (non τὰς συνβολάς) suo iure R. Meister coll. nr. 718_1 κὰ(τ) το͂νδε.

Interpretatio huius tabulae in maxima sane controversia est et multum, permultum de ea scriptum est. Quae scripta non omnia supra attuli sed ea tantum, quae haud neglegenda esse videntur. Ne id quidem inter viros doctos constat, utrum tota tabula unum documentum sit an a v. 8, ubi etiam altera manus apparet, novum instrumentum incipiat, atque utrum tabula integra sit an ab initio manca, i. e. alia tabula vel aliae tabulae antecesserint. Quod vero tot tam diversae sententiae hoc quidem loco omnes referri nequeunt neque id mihi quidem in rem esse videtur, satis habeo textu in linguam Latinam converso (multifariam verbis Roehlii et Dittenbergeri usurpatis) eam tabulae interpretationem proposuisse, quam diligenter omnibus virorum doctorum sententiis compluries examinatis verisimillimam existimo, et commentario nonnullos tantum locos explicasse.

Ne liceat peregrinum Oeanthensem ex agro Chaliensium abducere neve (peregrinum) Chaliensem ex agro Oeanthensium neve eius bona, si quis pignus vi captum eat. Si vero quis (a tali peregrino) pignus vi capit, liceat impune pignus vi capere ab illo. Bona peregrini e mari abducere liceat securum ab ulla fraude, praeterquam e portu (utriusque) oppidi. Si quis iniuria pignus vi capiat, quattuor drachmae (ei pendendae sunt et bona capta ilico restituenda), sin autem plus decem dies retinuerit pignus vi captum, dimidio plus debeto quam quod pignus vi ceperit. Si habitaverit plus mensem aut Chaliensis Oeantheae aut Oeanthensis Chalii, domestico iure utitor. Proxenus si fallaciter munus gesserit, duplici multa multator. Si inter se dissentiant peregrinorum iudices, iuratores additicios eligito peregrinus litem instituens praeter proxenum et privatum hospitem optimos quosque, in litibus, quae minae et pluris aestimantur, quindecim viros, in minoribus novem viros. Si civis civi litem intenderit ex hac pactione, damiurgi eligant iuratores optimos quosque quinquiplex iusiurandum iurati. Iuratores idem iusiurandum iurent. Maior autem pars (suffragiorum) vincat.

Apparet me eam sententiam sequi, quam iam primus editor Oikonomidis dixit, tota tabula de uno eodemque documento agi, i. e. de pacto inter Chalienses et Oeanthenses facto atque ita quidem, ut nonnisi eius finis in tabula servatus sit. Quod autem ad magnam quaestionem attinet, quam vs. 1/2 praebent, primo editori, qui putat hic de omnibus (cuiuscumque oppidi) peregrinis dici, non assentior sed mihi persuasi solos cives utriusque oppidi (Chalii et Oeantheae), qui in altero oppido pro peregrinis habebantur, intellegendos esse, id quod Rangabé primus vidit. Quae si ita sunt, respondet hoc pactum aliis eiusdem generis, cf. foedus Lyttiorum et Mallaeorum, I. Cret. I 231 nr. $1_{8\,ss.}$ μὴ ἐξέστω δὲ συλὲν [μήτε] τὸν Λύττιον ἐν τᾶι τῶν Μαλλαίων μήτε τ[ὸν Μαλ]λαῖον ἐν τᾶι τῶν Λυττίων, ubi suo iure M. Guarducci adnotat: 'Λύττιον, Μαλλαῖον: obiecta verbi συλέν', et pactum Gortyniorum et Rhizeniorum, I. Cret. IV 183 nr. $80_{8\,s.}$ (Bengtson, *Staatsverträge* II nr. 216) ἐνεκυραστὰν δὲ μὲ παρέρπεν Γορτύνιον ἐς τὸ͂ 'Ριττενίο. Referenda igitur sunt vocabula τὸν Οἰανθέα et τὸν Χαλειέα ut attributa ad vocabulum τὸν ξένον, quod ipsum ad infinitivum ἄγειν obiecti vicibus fungitur. — V. 2 De notione verbi συλᾶν cf. A. Wilhelm, *Öst. Jahresh.* 14, 1911, 197 ss. 4 τὸ͂ κατὰ πόλιν· cf. Lerat I 152[2]. — Ad αἴ κα cum optativo cf. F. Solmsen, *Rh. Mus.* 63, 1908, 333 s. 7 ἐπιδαμία δίκα· Ϝαστία δίκα apud Gortynios, cf. I. Cret. IV nr. 13*g–i* 2 et nr. 64_4. 8 Probabiliter ea, quae inde ab hoc versu altera manu exarata sunt, paragraphi additiciae sunt. — Suo iure Dttb. ad vocabulum πρόξενος haec adnotat: 'Neque vero certum existimo, hic proxenum a peregrina civitate honoris causa electum, non ab ipsis Oeanthensibus [aut Chaliensibus] magistratus honore praeditum intellegi'. Revera hunc magistratum, de quo videas Busolt, *Griech. Staatskunde* I 229 cum nota 1, hic agnoscendum esse mihi quidem certum videtur. Nam solus magistratus talis a civibus suis poena affici poterat. Etiam vocabula πρόξενος et ἴδιος ξένος inter se opposita hanc

interpretationem probare putaverim. 10 ἐπομότας iam primus editor recte iuratores additicios interpretatus est. Quem ad morem, quo viro iniuriam passo iudices, quos ipse volebat, in peregrino oppido sibi eligere licebat, cf. vs. 9 ss. foederis Gortyniorum et Latiorum, I. Cret. I 108 nr. 1: αἰ δέ τις ἀδικε̃σθα[ι φωνίοι, δικαστὰ]νς ἑλέσθω ὁ ἀδικιόμεν[ος -- ὅν]ς κα λῆι αὐτός, ὁ μὲν Γορτύ[νιος Λατοῖ, ὁ δὲ Λάτι]ος Γ[ό]ρτυν[ι]. 14/5 'Haec cum antea omnes de lite inter civem Oeanthensem et Chaliensem intellexissent, Meyerus [praeeunte iam v. d. Dareste] rectissime observavit, verba ὁ Ϝασστὸς ποὶ τὸν Ϝαστὸν nullo modo ad duarum civitatium cives spectare posse, sed si civis civem in ius vocare diceretur, necessario eiusdem civitatis civem utrumque intellegi', Dttb. suo iure. Neque tamen viro doctissimo assentior probanti eam huius paragraphi explicationem, quam Meyer dedit, i. e. 'commodius visum esse civibus, illo expeditiore et cultoriore iudiciorum ordine uti, qui inter cives et peregrinos pactione (συμβολᾶ̣) constitutus esset; neque fuisse, cur cives eo uti prohiberentur'. Potius rectam eam interpretationem puto, quam R. Dareste et R. Meister praebuerunt, sc. id respici, si civis ex hac pactione litem intendit civi, i. e. civi hanc pactionem violanti ('*Le traité donne sans doute une action non seulement à la partie saisie, mais encore à toute personne*, ἄλλῳ τῷ θέλοντι', Dareste). 15 De damiurgis cf. ad nr. 720. 18 'Hoc non ad eos modo, qui proxima paragrapho (vs. 16) ὀρκωμόται dicuntur, sed etiam ad -- ἐπωμότας (vs. 10) referri merito monet Meyer', Dttb.

De tabulae aetate eorum sententiam comprobaverim, qui de parte priore saec. V a. Chr. cogitant; fortasse recte L. H. Jeffery annos 475—450 commendat. Id sane constat tabulam posteriorem esse tabula nr. 718.

---

718 OPUNTIORUM LEX DE COLONIS NAUPACTUM MITTENDIS. Tabula aënea utrimque inscripta *(A. B)* a. c. 0,18, l. c. 0,33, cr. c. 0,006, inventa una cum tabula nr. 717 atque eadem via in Museum Britannicum (*Cat. of Bronzes* 262) delata. Litt. alt. c. 0,006; de formis litterarum vide phot. tab. III 3. 4. Edd. I. N. Οἰκονομίδης, 'Εποίκια Λοκρῶν γράμματα τὸ πρῶτον ἐκδοθέντα καὶ διαλευκανθέντα, ἐν 'Αθήναις 1869 cum delineatione (G. Curtius, *Studien zur griech. und lat. Grammatik* II 1869, 441 ss.; W. Vischer, *Rh. Mus.* 26, 1871, 39 ss. cum delin. [= *Kl. Schr.* II 1878, 172 ss. cum delin.], quam disputationem in linguam Graecam convertit Δ. Χασιώτης, Πανδώρα 21, 1871, 525 ss. et 22, 1872, 3 ss. 55 ss. 104 ss.); ex ectypo H. Roehl, IGA 321 cum delin. (1882), cf. etiam Imagines[3] 92, 1 (F. Bechtel, *GDI* 1478 [1885]; E. S. Roberts, *An Introduction to Greek Epigraphy* I 1887, 234 ss. [nr. 231]. 346 ss. cum delin.; Ed. Meyer, *Forschungen zur Alten Geschichte* I 1892, 291 ss.; R. Meister, *SB Sächs. Ges. d. Wiss.* 47, 1895, 272 ss.; *Inscr. jur.* I 1895 *fasc.* 2, 180 ss. nr. XI; Dttb., IG IX 1, 334 cum delin. [1897]; Michel 285 [1900]); H. B. Walters, *B. M. Cat. of the Bronzes* 1899, 262 (E. L. Hicks–G. F. Hill, *A Manual of Greek Historical Inscriptions* 1901 nr. 25; Syll.[3] 47 [1915]); F. H. Marshall, *BMI* IV 2 (1916) nr. 954 cum imag. phot. (Schwyzer 362 [1923]; Solmsen–Fraenkel 44 [1930]; M. N. Tod, *Gr. Hist. Inscr.* 24 [1933]; C. D. Buck, *The Greek Dialects* 1955 nr. 57). Cf. C. Bursian, *Literarisches Centralblatt für Deutschland* 1870, 154 s.; E. Egger, *Journal des Savants* 1872, 29 ss. (cum textu tabulae in linguam Atticam converso); A. Riedenauer, *Herm.* 7, 1873, 111 s.; M. Bréal, *Rev. arch.* 32, 1876, 115 s.; E. Curtius, *Herm.* 10, 1876, 237 ss.; U. von Wilamowitz, *Zschr. f. d. Gymnasial-Wesen* 31, 1877, 637[2]; P. Girard, De Locris Opuntiis 1881, 16 s. 69 ss.; A. Kirchhoff, *Stud. Gesch. griech. Alphab.*[4] 1887, 146; O. Schultheß, *Woch. kl. Phil.* 10, 1893, 416 ss.; W. Bannier, *Berl. ph. Woch.* 18, 1898, 862 ss.; O. A. Danielsson, *Eranos* 3, 1898/9, 49 ss. (sed cf. R. Meister, *SB Sächs. Ges.* 50, 1898, 220[1]); R. Meister, l. c. 51, 1899, 156 ss.; H. F. Hitzig, *Altgriech. Staatsverträge* (*Festgabe für F. Regelsberger, Zürich* 1907) p. 14 nr. 16. 49 ss.; W. Bannier, *Rh. Mus.* 70, 1915, 403 s. et *Berl. ph. Woch.* 36, 1916, 956 s.; Br. Keil, *Indg. Forsch.* 36, 1916, 236 ss.; F. Bechtel, *Goett. Nachr.* 1918, 397 ss.; R. Mackenzie, *The Class. Quart.* 15, 1921, 187 s.; I. A. Heikel, *Griech. Inschriften sprachlich erklärt, Helsingfors* 1924 nr. 52; R. G. Kent, *The Textual Criticism of Inscriptions. Language Monographs published by the Linguistic Society of America, Nr. 2* (*Philadelphia* 1926), 17 ss.; J. G. O'Neill, *Ancient Corinth* I (1930) 250 ss.; H. Jeanmaire, *Rev. ét. gr.* 58, 1945, 66 ss. (de vocabulo ὁσία); Lerat II (1952) 29 ss. 137 s.; F. Gschnitzer, *Abhängige Orte im griech. Altertum* 1958, 56 ss.; L. H. Jeffery, *The Local Scripts of Archaic Greece* 1961, 106. 108, 3. Phot. contuli. *Phot.*

A

s. V[1] a. ἐν Ναύπακτον ⁝ κὰ(τ) τõνδε ⁝ *h*ἀπιϜοικία. ⁝ Λοϙρὸν τὸν ⁝ *H*υποκναμίδιον ⁝ ἐπ-
εί κα Ναυπάκτιος ⁝ γένεται ⁝ Ναυπάκτιον ἐόντα ⁝ *h*όπο⟨ς⟩ ξένον ⁝ ὅσια λανχάν-
ειν ⁝ καὶ θύειν ⁝ ἐξεῖμεν ⁝ ἐπιτυχόντα ⁝ αἴ κα δείλεται · ⁝ αἴ κα δείλεται ⁝ θύειν καὶ λ-

ανχάνειν ⁝ κὲ(δ) δάμο κὲ(ϙ) ϙοινάνον ⁝ αὐτὸν καὶ τὸ γένος ⁝ κατ᾽ αἰϜεί. ⁝ τέλος το-
ὑς ⁝ ἐπιϜοίϙους Λοϙρõν ⁝ τõν *H*υποκναμιδίον ⁝ μὲ φάρειν ⁝ ἐν Λοϙροῖς τοῖ-
ς *H*υποκναμιδίοις ⁝ φρίν κ᾽ αὖ τις Λοϙρὸς γένεται τõν *H*υποκναμιδίον. ⁝ αἰ
δείλετ᾽ ἀνχορεῖν, καταλείπον⁝τα ἐν τᾶι ἱστίαι παῖδα *h*εβατὰν ε̃ ᾽δελφεὸν ⁝ ἐξ-
εῖμεν ἄνευ ἐνετερίον· ⁝ αἴ κα *h*υπ᾽ ἀνάνκας ἀπελάονται ⁝ ἐ(γ) Ναυπάκτο ⁝ Λοϙ-
ροὶ τοὶ *H*υποκναμίδιοι, ⁝ ἐξεῖμεν ἀνχορεῖν, ⁝ *h*όπο Ϝέκαστος ἔν, ἄνευ ἐ-
νετερίον. ⁝ τέλος μὲ φάρειν μεδὲν ⁝ *h*ότι μὲ ⟨μ⟩ετὰ Λοϙρõν τõν Ϝεσπαρί-
ον ⁝ ∢ ⁝ ἔνορϙον τοῖς ἐπιϜοίϙοις ἐν Ναύπακτον ⁝ μὲ ᾽ποστᾶμεν ⁝ ἀ⟨π᾽ ᾽Ο⟩ποντίον
τέκναι καὶ μαχανᾶι ⁝ μεδὲ μιᾶι ⁝ Ϝεϙόντας· τὸν *h*όρϙον ἐξεῖμεν ⁝ αἴ κα δεί-
λονται ⁝ ἐπάγειν μετὰ τριάϙοντα Ϝέτεα ⁝ ἀπὸ τõ *h*όρϙο *h*εκατὸν ἄνδρας ᾽Ο-
ποντίοις ⁝ Ναυπακτίον καὶ Ναυπακτίοις ᾽Οποντίους ⁝ ꝏ ⁝ *h*όσστις κα λιποτελέε-
ι ἐγ Ναυπάκτο ⁝ τõν ἐπιϜοίϙον ⁝ ἀπὸ Λοϙρõν εἶμεν ⁝ ἔντε κ᾽ ἀποτείσει ⁝ τὰ νό-
μια Ναυπακτίοις ⁝ Γ ⁝ αἴ κα μὲ γένος ἐν τᾶι ἱστίαι ⁝ ἔι ε̃ ᾽χεπάμον ⁝ τõν ἐπι-
Ϝοίϙον ⁝ ἔι ἐν Ναυπάκτοι, Λοϙρõν ⁝ τõν *H*υποκναμιδίον ⁝ τὸν ἐπάνχισ-
τον ⁝ κρατεῖν, Λοϙρõν *h*όπο κ᾽ ἔι, ⁝ αὐτὸν ἰόντα, αἴ κ᾽ ἀνὲρ ἔι ε̃ παῖς, ⁝ τριõν μ-
ενõν· ⁝ αἰ δὲ μέ, τοῖς Ναυπακτίοις ⁝ νομίοις χρε̃σται ⁝ Δ ⁝ ἐ(γ) Ναυπάκτο ἀνχορέ-
οντα ⁝ ἐν Λοϙροὺς τοὺς *H*υποκναμιδίους ⁝ ἐν Ναυπάκτοι ⁝ καρῦξαι ἐν τἀ-
γορᾶι ⁝ κἐν Λοϙροῖς ⁝ τοῖ⟨ς⟩ *H*υποκναμιδίοις ⁝ ἐν τᾶι πόλι, *h*õ κ᾽ ἔι, ⁝ καρῦξαι ἐν
τἀγορᾶι ⁝ ꟸ ⁝ Περϙοθαριᾶν ⁝ καὶ Μυσαχέον ⁝ ἐπεί κα Ναυπάκτι⟨ός τι⟩ς ⁝ γένετα-
ι, ⁝ αὐτὸς καὶ τὰ χρέματα ⁝ τὲν Ναυπάκτοι ⁝ τοῖς ἐν Ναυπάκτοι χρε̃σται, ⁝
τὰ δ᾽ ἐν Λοϙροῖς τοῖς *H*υποκναμιδίοις ⁝ χρέματα τοῖς *H*υποκναμιδί-
οις ⁝

B

νομίοις χρε̃σται, ⁝ *h*όπος ἁ πόλις Ϝεκάστον νομίζει ⁝ Λοϙρõν τõν *H*υποκν-
αμιδίον· ⁝ αἴ τις *h*υπὸ τõν νομίον τõν ἐπιϜοίϙον ⁝ ἀνχορέει Περϙοθαριᾶ-
ν καὶ Μυσαχέον, ⁝ τοῖς αὐτõν νομίοις ⁝ χρε̃σται ⁝ κατὰ πόλιν Ϝεκάστους
⁝ ꟷ ⁝ αἴ κ᾽ ἀδελφεοὶ ἔοντι ⁝ τõ ᾽ν Ναύπακτον Ϝοικέοντος, ⁝ *h*όπος καὶ Λοϙρõ-
ν ⁝ τõν *H*υποκναμιδίον ⁝ Ϝεκάστον νόμος ἐστί, ⁝ αἴ κ᾽ ἀποθάνει, τõν χ-
ρεμάτον κρατεῖν ⁝ τὸν ἐπίϜοιϙον, τὸ κατιϙόμενον κρατεῖν : Ι ⁝
τοὺς ἐπιϜοίϙους ⁝ ἐν Ναύπακτον ⁝ τὰν δίκαν πρόδιϙον ⁝ *h*αρέσται, πὸ(τ) τοὺς δ-
ικαστε̃ρας ⁝ *h*αρέσται, ⁝ καὶ δόμεν ⁝ ἐν ᾽Οπόεντι κατὰ Ϝέος αὐταμαρὸν ⁝ Λοϙ-
ρὸν τὸν *H*υποκναμίδιον· ⁝ προστάταν καταστᾶσαι ⁝ τõν Λοϙρõν τὀπιϜ-
οίϙοι ⁝ καὶ τõν ἐπιϜοίϙον τõι Λοϙρõι, ⁝ *h*οίτινές κα ΠΙΑΤΕΣ ἔντιμοι ΕΣ ⁝ Ξ ⁝ *h*όσσ-
τις κ᾽ ἀπολίπει ⁝ πατάρα καὶ τὸ μέρος ⁝ τõν χρεμάτον τõι πατρί, ⁝ ἐπεί κ᾽
ἀπογένεται, ⁝ ἐξεῖμεν ἀπολαχεῖν ⁝ τὸν ἐπίϜοιϙον ⁝ ἐν Ναύπακτον
⁝ ⊕ ⁝ *h*όσστις ⁝ κα τὰ ϜεϜαδεϙότα ⁝ διαφθείρει ⁝ τέχναι καὶ μαχανᾶι ⁝ κα-
ὶ μιᾶι, ⁝ *h*ότι κα μὲ ἀνφοτάροις ⁝ δοκέει ⁝ *H*οποντίον ⁝ τε χιλίον ⁝ πλέθ-
αι καὶ ΝαϜπακτίον(!) ⁝ τõν ἐπιϜοίϙον ⁝ πλέθαι, ⁝ ἄτιμον εἶμεν ⁝ καὶ χρέ-
ματα παματοφαγεῖσται· ⁝ τὀνκαλειμένοι ⁝ τὰν δίκαν ⁝ δόμεν τὸν ἀρ-
χόν, ⁝ ἐν τριάϙοντ᾽ ἀμάραις ⁝ δόμεν, ⁝ αἴ κα τριάϙοντ᾽ ἀμάραι ⁝ λείποντ-
αι τᾶς ἀρχᾶς· ⁝ αἴ κα μὲ διδõι ⁝ τõι ἐνκαλειμένοι ⁝ τὰν δίκαν, ⁝ ἄτιμ-
ον εἶμεν ⁝ καὶ χρέματα παματοφαγεῖσται, ⁝ τὸ μέρος μετὰ Ϝο-
ικιατᾶν. ⁝ διομόσαι *h*όρϙον ⁝ τὸν νόμιον. ⁝ ἐν ὑδρίαν ⁝ τὰν ψάφιξ-
ξιν εἶμεν. ⁝ καὶ τὸ θέθμιον ⁝ τοῖς *H*υποκναμιδίοις Λοϙροῖς ⁝ ταὐ-
τὰ τέλεον εἶμεν ⁝ Χαλειέοις ⁝ τοῖς σὺν ᾽Αντιφάται ⁝ Ϝοικεταῖς.

1 ἐν Ναύπακτόν κα τõνδε ⟨εἶ⟩α [ἐ]πιϜοικία Oik., κὰ⟨τ⟩ τόνδε ἀ⟨γέστω τὸν νόμον ἐ⟩πιϜοικία Roehl, κατόνδε (sc. τὸν νόμον) Bursian, Bechtel, Roberts, *Inscr. jur.*, Walters, Michel, κατõνδε (= κατὰ τάδε) post G. Curtium et Dittenbergerum (Ind. schol. Hal. hiem. 1885/6 p. XI s.) reliqui || 2 ὁπόξενον (i. e. ὁμόξενον) Oik., (obscurum) Vischer, ὁπ⟨λ⟩όξενον (i. e. δορύξενον) G. Curtius, ὅπω ⟨κ᾽ ἧι⟩, ξένων ὅσια Wilamowitz, ὅπω ⟨κ᾽ ἧι⟩ ξένον ὅσια Roberts, Walters, ὅπω ⟨κ᾽ ἧ Λοϙρῶν⟩, ξένων ὅσια Roehl, ὅπο (alii ὅπου, alii recte

ὁπόθεν interpretantes) ξένον ὅσια Egger, Bréal, Bannier, Schwyzer, Solmsen–Fraenkel, ὅπο ξένον ὁσία Meister, Michel, Marshall, ὅπο⟨ς⟩ Cauer (Delectus[1] 91), Bechtel, Ed. Meyer, *Inscr. jur.*, Dttb., Danielsson, Hicks–Hill, Heikel, Buck || 3 alterum αἴ κα δείλεται delent Wilam., Roehl || 6 αὖτις Ed. Meyer; αἴ ⟨κα⟩ Roehl, Bechtel, Ed. Meyer, Dttb.,Michel || 7 καταλείπων {τα} Bursian, S.–Fr., καταλείπων τὰ ἐν τᾶι ἱστίαι Meister, Michel, Hicks–Hill, Hiller (Syll.[3]), Marshall, Tod, καταλείπον{:}τα Oikonomidem secuti omnes ceteri || 10 med. N || 11 fin. ⟨'Ο⟩ποντίων Oik., ἀπ' 'Ο⟨πο⟩ντίων Meister, Michel, Hiller, Marshall, Tod, ἀπ' ⟨'Οπ⟩οντίων Ed. Meyer, *Inscr. jur.*, ἀ⟨π' 'Ο⟩ποντίων post G. Curtium omnes ceteri || 12 in. τέ⟨χ⟩νᾳ Oik. || 15 med. ἀπόλοϙρον Roehl, Ed. Meyer, Schultheß, Danielsson, Lerat, ἀπὸ Λοϙρõν reliqui || 16 fin. ἐχέπαμον (sc. γένος) Oik., Vischer, Egger, Wilam., Roehl, Bechtel, Roberts, Ed. Meyer, Danielsson, Walters, {ἐι} ἐχέπαμον *Inscr. jur.*, ἢ 'χεπάμων Meisterum secuti omnes ceteri || 17 in. εἶ⟨μ⟩εν Ναυπάκτῳ Oik., qui tamen in commentario lectionem traditam praefert, εἶ⟨μεν⟩ ἐν N. G. Curtius, {ἐι} Wilam., Roehl, Bechtel, Ed. Meyer || 18 in. {Λοϙρõν} Wilam. || 21 med. ΤΟΙ || 22 (et 27 fin.) πὲρ Ϙοθαρίαν καὶ Μυσάχεον Oik., G. Curtius, Bursian, Bannier, Hiller (Syll.[3] IV 421. 453 s. vv.), Περϙοθαριᾶν καὶ Μυσαχέον post Vischerum omnes ceteri; ΝΑΥΠΑΚΤΙΣ· Ναυπάκτι⟨ο⟩ς Oik., G. Curtius, Meister, Michel, Hicks–Hill, Marshall, Tod, Ναυπάκτι⟨ός τι⟩ς post Vischerum omnes ceteri (Egger dubitanter) || 23 post αὐτός distinxerunt G. Curtius, Roberts, Tod, Buck; τοῖς ἐν Ναυπάκτοι ⟨νομίοις⟩ Roehl, Bechtel, *Inscr. jur.* || 27 αἴ ⟨κα⟩ Roehl, Bechtel, Roberts, Ed. Meyer, Dttb., Walters || 30 ἀποθάνει ⟨τῶν ἀδελφεῶν τις ἄπαις⟩ Roehl || 31 τõ κατικόμενον κρατεῖν Dttb., Hiller, S.–Fr.; alterum κρατεῖν del. Wilam., Roehl || 33 post ικαστῆρας add. Roehl ⟨καὶ δόμεν ἐν 'Οπόεντι κατὰ Ϝέων αὐταμαρόν· καὶ⟩; κατὰ Ϝέ⟨τ⟩ος Oik., G. Curtius, Vischer, Egger, Bréal, Bechtel, Roberts, Walters (dubitanter), κατὰ ⟨χρ⟩έος Riedenauer, κατ' ἄϜεος vel ἀϜέος (= εἰς τὴν αὔριον) Danielsson, κατὰ Ϝέος Roehlium secuti reliqui sed diversa interpretatione velut W. Prellwitz, *Glotta* 16, 1928, 155 s. (‘*nach der Reihe*’) et Tod (= καθ' ἑαυτόν, ‘*so far as he is concernd*’), desperavit Dttb. || 35 καπιατεςεντιμοιες Oik. (‘ἀκατάληπτα’ l. c. p. 126), G. Curtius, Roehl, *Inscr. jur.*, *h*οίτινές κα ΠΙΑΤΕΣ ἔντιμοι ΕΣ Bechtel, Roberts, Ed. Meyer, Hicks–Hill, Heikel, S.–Fr., οἵτινές κα 'πιατὲς (= κα ἐπιετές) ἐντιμόιε⟨ν⟩ (= ἐντιμῷεν) Bursian, οἵτινές κα 'πι⟨Ϝε⟩τὲς (‘*in diesem Jahre*’) ἔντιμοι ἔ⟨ωντι⟩ Vischer, Eggers, Dttb. (dubitanter), Walters, *h*οίτινές κα 'πιατὲς (= ἐπὶ Ϝέτος = ἐφ' ἔτος ‘hoc anno’) ἔντιμοι ες Hiller, Tod, Buck ({ες} ⟨ἔοντι⟩), οἵτινες κἀπίατες ἔντιμοι ΕΣ (ἔοντι?) (‘*die im folgenden Jahre im Amte sind*’) Prellwitz, *Glotta* 17, 1928, 147, *h*οίτινές κα πίατες (‘pingues, locupletes, nobiles’) ἔντιμοι ἔ⟨ωντι⟩ Meister, Michel, Marshall (Meister l. c. 1899, 160 ΕΣ potius ἧς i. e. nominativum pluralis adiectivi ἐύς interpretatur: ‘*soviele reich, in Ehren und wacker (sind)*’), οἵτινές κ' ἀπ⟨ρ⟩ᾶτες (‘*nicht verkauft*’ vel ‘*nicht verkauft habend*’) ἔντιμοι ἔ⟨ωντι⟩ Danielsson, *h*οίτινες κἀπίατες ἔντιμοι ἔς (i. e. καὶ ἀπιόντες ἔντιμοι ἦσαν) Br. Keil, Schwyzer (contra: P. Kretschmer, *Glotta* 10, 1920, 231 s.; ΕΣ = ἦσαν improb. J. Wackernagel, *Idg. Forsch.* 39, 1920/1, 223[1]), ἀπιᾶτες potius ex ἀπίη (γῆ) Homeri explanare vult K. Brugmann, *Idg. Forsch.* 38, 1920, 137 ss., id quod P. Kretschmer, *Glotta* 12, 1923, 184 s. refutavit || 42 {δόμεν} Wilam., Roehl || 44/5 τὸ μέρος μετὰ Ϝοικιατᾶν ad sequens enuntiatum (διομόσαι κτλ.) rettulerunt Oik., G. Curtius, Vischer, Egger, Bechtel, ad praecedens enuntiatum plerique secuti Roehlium, qui tamen dubitanter scribendum proposuit ⟨καὶ τῶ θεῶ εἶμεν⟩ τὸ μέρος μετὰ ⟨τῶν⟩ Ϝοικιατᾶν); τὸ μέρος ad praecedens, μετὰ Ϝοικιατᾶν ad sequens enuntiatum rettulerunt Roberts et Walters || 46 κα⟨τ⟩ τό Oik., G. Curtius, Vischer, Egger || 46/7 ταὐ|τᾶ Roehl, Bechtel, Roberts, Ed. Meyer, Dttb., Walters, Schwyzer, Heikel, S.–Fr., Buck (l. c. § 132, 6).

Quod de interpretatione tabulae nr. 717 diximus, multo sane magis convenit in tabulam supra positam. Etiam enim maior est difficultas ad singula intellegenda in rudi illo et incondito sermone. Itaque etiam plures viri docti in interpretanda hac tabula laboraverunt et sudaverunt, quos omnes fere in adnotatione critica nominavi. Unde cognoscas gravissimas controversias, omnes autem afferi non potuerunt. Sed quamquam alii loci dubii, alii obscuri manent, tamen hic quoque officium in me recepi interpretationem, quam iterum atque iterum deliberatam verisimillimam duxi, sermone Latino reddendi, rursus saepe verbis Roehlii et Dittenbergeri usus. Ceterum ea, quae mihi necessaria videbantur, commentario exposui.

Naupactum secundum haec colonia. Locro Hypocnemidio, si Naupactius factus erit, ut Naupactio liceat velut peregrino convenientes portiones sacrificii accipere et sacrificare, si quando (visendi causa antiquam patriam) adierit, si volet. Si volet, liceat ei sacrificare et accipere et a populo et a sodalibus, ipsi et genti eius in perpetuum. Vectigal coloni Locrorum Hypocnemidiorum ne pendant in Locris Hypocnemidiis, priusquam quis rursus Locrus Hypocnemidiorum factus erit. Si volet redire, liceat ei, relinquenti in foco suo filium puberem aut fratrem, sine

vectigali introitus. Si vi expellantur Naupacto Locri Hypocnemidii, liceat redire, unde quisque erant, sine vectigali introitus. Vectigal ne pendant ullum nisi una cum Locris occidentalibus. A *Iureiurando obstricti sunt coloni Naupactum ituri se non defecturos esse ab Opuntiis ulla arte, ullo dolo sua sponte. Iusiurandum liceat, si volent, exigere triginta annis post (primum) iusiurandum centum viris Naupactiorum ab Opuntiis et a Naupactiis Opuntiis.* B *Quicumque colonorum Naupacto vectigali non penso decedet, a Locrorum societate exclusus sit, dum pependerit legitima Naupactiis.* Γ *Si non sit gens in foco aut (alius) heres colonorum Naupacti, Locrorum Hypocnemidiorum proximus gente, undecumque Locrorum est, (hereditatem) capiat, ipse (Naupactum) veniens, sive vir est sive puer, intra tres menses. Sin minus, Naupactia iura valeant.* Δ *Qui Naupacto redire volet in Locros Hypocnemidios, Naupacti pronuntiet in foro et in Locris Hypocnemidiis in eo oppido, unde est, pronuntiet in foro.* E *Percothariarum et Mysachensium si quis Naupactius factus erit, ipse et bona, quae Naupacti sunt, Naupactiis iuribus utantur, bona autem, quae in Locris Hypocnemidiis sunt, Hypocnemidiis iuribus utantur, qualia cuiusque in oppido valent Locrorum Hypocnemidiorum. Si quis sub colonorum iuribus redeat Percothariarum et Mysacheorum, suis quisque iuribus utatur, qualia sunt in singulis oppidis.* F *Si fratres sint colono Naupactum ituro, qualiscumque singulorum Locrorum Hypocnemidiorum lex est, si (quis fratrum) mortuus erit, bona capiat colonus, legitimam portionem capiat.* I *Coloni Naupactum ituri litem ante ceteros instituant, apud iudices instituant, et ius det Opunte contra se eodem die Locrus Hypocnemidius. Patronus detur ex Locris colono et ex colonis Locro, quicumque – – honesti (sunt?).* H *Quicumque reliquerit patrem et partem bonorum patri, si (pater) vita decesserit, liceat accipere colono Naupactum.* Θ *Quicumque haec decreta subverterit ulla arte, ullo dolo, nisi quid utrisque (mutandum) probatum erit, Opuntiorum mille maiori parti et Naupactiorum colonorum maiori parti, infamis sit et bona eius publicentur. In ius vocanti det iudicium magistratus, intra triginta dies det, si triginta dies muneris supererunt. Si non det in ius vocanti iudicium, infamis sit et bona eius publicentur, fundus cum servis. Iurent iusiurandum legitimum. In urnam tabellae coniciantur. Et hoc decretum Hypocnemidiis Locris factum eodem modo ratum sit Chaliensibus Antiphata duce (Naupactum) colentibus.*

Habemus legem ab Opuntiis, penes quos apud Locros Hypocnemidios regimen publicarum rerum erat, de colonia Naupactum mittenda propositam. Litterarum autem formae docent tabulam in Locrorum occidentalium, non orientalium regione inscriptam esse et revera Chalii inventa est, quod oppidum huius coloniae particeps fuisse e vs. 46/7 apparet. 'Iam hoc additamentum non spectat ad res colonorum Hypocnemidiorum, neque eorum intererat id suae tabulae subiungere; quod contra, cum omnia colonorum Chaliensium iura hoc solo decreto, ut quaecunque in Hypocnemidios etiam in ipsos caderent, niterentur, sane opus erat eos exemplum tabulae Opuntiae sibi procurare, hoc ipsum, quod nos etiamnunc tenemus. Fortasse inde, quod ex alia tabula non plane eadem litteratura exarata (nam Opuntiorum et Ozolarum scriptura aliquantum differebat) haec transscripta sunt, errorum et corruptelarum multitudo nata est' (Dttb., cf. etiam Gschnitzer l. c. 57[3]). — V. 1 κὰ(τ) τõνδε· cf. Buck l. c. § 136, 5. — 'Quod [coloni] ἔποικοι dicuntur, recte Vischerus inde repetivit, quod in locum iam habitatum mittuntur' (Dttb.), cf. J. Oehler, *RE* VI 227 s. — Λοϙροὶ τοὶ *H*υποκναμίδιοι· de hac atque aliis significationibus Locrorum orientalium cf. G. Klaffenbach, *Klio* 20, 1926, 68 ss. 2/3 Tot et tam diversas sententias de interpretatione huius paragraphi prolatas esse, ut singulae hic explicari non possint, ex adnotatione critica colligas. Equidem Dittenbergero assentior, qui dicit: 'Lenissima medela Cauerus restituit ὅπω(ς) ξένον, quod unum sententiae plane accommodatum ideoque reliquorum conatibus – – longe praeferendum est'. Et in interpretandis sequentibus verbis Danielssonum secutus sum l. c. 57 haec docentem: '*Dass* ὅσια λανχάνειν *und* θύειν *nicht Gegensätze sind, sondern zu derselben, kultlichen Begriffssphäre gehören, das geht doch augenfällig aus dem Zusammenhange hervor* (ὅσια λανχάνειν καὶ θύειν — θύειν καὶ λανχάνειν). *Auch durch den ersteren Ausdruck wird also ein sakrales Vorrecht bezeichnet, und zwar, wie man dann am wahrscheinlichsten annehmen dürfte, die Erlangung eines Anteils vom Speiseopfer und die Berechtigung zur Teilnahme an der Opfermahlzeit — wie bekannt, ein sehr geschätztes Privileg*' (similiter Meister l. c. 1895, 283). 3/4 '*Dies zweite Glied ist nur eine erweiternde und präcisierende Wiederholung des vorhergehenden*' (Danielsson l. c. 54, ut iam Vischer). — 'Non modo totius populi (δάμω), sed etiam minoris corporis, veluti phratriae, gentis, pagi, cuius fuit, rei divinae interesse licebit. Ad eiusmodi corpora enim recte Vischerus rettulit ϙοινάνων nomen, monens Aristotelem Eth. Nic. VIII, 11, 1160*a*, 9 item ea omnia κοινωνιῶν voce comprehendere' (Dttb.). 6/7 αἰ sine κα velut v. 27 (utroque loco κα addidit Roehl), cf. Buck § 174. 8 'ἐνετήρια ab ἐνίημι *(intromitto)* descendere convenit inter editores; plerique vectigal intellegunt, quod pendant peregrini, quibus civitas detur. Cuius rei cum idonea testimonia desideraret Meisterus, sacrificium (ut εἰσιτήρια similia) intellegere

maluit. Sed nescio, an in summa obscuritate rerum publicarum per illa tempora nimium tribuerit testimoniorum penuriae' (Dttb.). 9 *hóπο* Fέκαστος ἐν· 'unde quisque erant' W. Schulze, *Kl. Schr.*[2] 1966, 221 s.; Buck p. 251. 10 'Hoc Vischerus ita intellexit, ut Naupactii novis colonis alia vectigalia [i. e. μετοίκιον similia] imponere vetarentur ac quae omnes cives penderent' (Dttb.). 11 Inde ab hoc versu paragraphi numeris A–Θ notatae sunt. Qua de causa hic demum factum sit, dubium est. 13 μετὰ τριάφοντα Fέτεα· i. e. post hominis aetatem (Vischer). 15 ἀπὸ Λοϙρõν (non ἀπόλοϙρον) defendit Br. Keil, *Herm.* 31, 1896, 515[1] verbis ἄτιμος ἔστω ἐγ Λαβυαδᾶν inscriptionis notissimae. Cui oblocutus A. Wilhelm, *Öst. Jahresh.* 14, 1911, 190 s. ipse vocem ἀπόλοϙρον defendit et quidem eisdem exemplis (velut ἀπόδρομος, ἀπέταιρος, ἀπάγελος), quae iam Danielsson l. c. 60 attulerat. Addiderat hic etiam Theopompi vocem ἀπαθήναιοι, quam valde reprehendit Pollux III 58. 22 '*In den* Περκοθαρίαι καὶ Μυσαχεῖς – – *sind längst Priestergeschlechter, „Reiniger und Schuldheiler" erkannt worden; bleibt auch unklar, ob diese Geschlechter den* Αἰάντειοι [cf. nr. 706] *zuzuteilen sind oder nicht, so liegt es doch nahe anzunehmen, daß die von ihnen verrichteten Sühnungen dem sagenhaften Frevel des Ahnherrn der Lokrer galten*', Wilhelm l. c. ad v. 15 p. 174; cf. etiam Danielsson l. c. 66: '*Die* Περϙοθαρίαι καὶ Μυσαχεῖς *unserer Inschrift die „hundert Häuser" oder lokrischen Adelsgeschlechter – –, auf welchen die sagenhafte Verschuldung ihres Stammheros, des lokrischen Aias, lastete, und denen es alljährlich oblag, das bekannte Jungfernopfer nach Ilion zu entrichten*'. Longe aliter censent *Inscr. jur.*: '*Il s'agit de colons d'une catégorie inférieure analogue aux Périèques de Laconie*'. 23 Quod probabile non est voces αὐτὸς καὶ τὰ χρήματα separari posse, cum plerisque viris doctis sumendum videtur scribae errore αὐτός pro αὐτόν exaratum esse. 27 *h*υπὸ τõν νομίον· cum Oikonomides totum enuntiatum falso interpretatus esset et Roehl haec verba obscura iudicavisset, alii viri docti (velut Ed. Meyer, Dttb., Heikel) Vischeri interpretationem '*aus dem Bereich der Gesetze der Epöken*', alii (velut Hicks–Hill, Marshall, Tod, Buck) Meisteri interpretationem '*unter den gesetzlichen Bestimmungen der* ἐπίFοιϙοι' probaverunt. 28 τοῖς αὐτõν νομίοις· de privilegiis illarum duarum gentium in singulis Locrorum Hypocnemidiorum oppidis diversis accipiendum est, cf. imprimis Meister l. c. 1895, 310 s. 29/30 'Nonnulla mente supplenda sunt, quae plane necessaria videntur, nempe αἴ κ' ἀδελφεοὶ ἔωντι ἐν Λοϙροῖς τοῖς 'Υποκναμιδίοις et αἴ κ' ἀποθάνῃ τῶν ἀδελφεῶν τις', Dttb. 31 'Non puto eos [priores editores] recte illi τῶν χρημάτων κρατεῖν per epexegesin subicere τὸ κατικόμενον κρατεῖν, quia sic sine idonea causa a genetivo ad accusativum casum transiretur; immo τῶν χρημάτων mihi videtur genetivus partitivus esse, τῶ vero pronomen relativum, et κατικόμενον verbi finiti locum tenere, ut προσῆκον (pro προσῆκόν ἐστιν aut προσήκει) aliaque id genus frequenter usurpantur. Totum igitur enuntiatum Attice sic exprimendum iudico: τὸν ἔποικον κρατεῖν τῶν χρημάτων τούτου τοῦ μέρους, οὗ αὐτὸν προσῆκόν ἐστι κρατεῖν', Dttb. Sed videas quae adnotaverunt Roberts (l. c. 352): '*The words* τὸ κατιϕόμενον κρατεῖν limit the *more general statement of the preceding* κρατεῖν; *hence perhaps the genetive after the first and the accusative after the second*' et Buck (l. c. 252): '*Note the double construction with* κρατεῖν *according as the sense is partitive or not*'. 32—35 Haec paragraphus si omnino, nonnisi difficillime intellegi potest, quamquam tot viri docti enixe operam dederunt (vide adnotationem criticam). Quorum sententiae omnes etiam hic enarrari nequeunt. Probabilissima mihi quidem ea visa est, quam Meister l. c. 1896, 43[1] protulit suadente Wackernagelio (per litteras): '*Ich muss Herrn Prof. J. Wackernagel Recht geben – – dass* κατὰ Fέος – – *recht wohl in dem gewöhnlichen Sinn „gegen sich" heissen könne, da ja bei Processen in Opus ein Lokrer nur als Beklagter betheiligt sein könne. Er schlägt deshalb vor, h*αρέσται *epanaleptisch und* Λοϙρόν *nur zu* δόμεν *als Subject zu fassen. Ich weiche nur insofern davon ab, als ich den ganzen Passus* ποτοὺς δικαστῆρας *h*αρέσται *als eine nachträgliche Bestimmung und als Zusicherung eines weiteren Rechtes vom Vorhergehenden trenne; die* ἐπίFοικοι *dürfen ihre Klage vor die Richter bringen; die übrigen* ξένοι, *deren Staaten mit Opus* συμβολαί *abgeschlossen hatten, mussten vor den* ξενοδίκαι *klagen*'. Ad κατὰ Fέος = καθ' ἑαυτοῦ cf. Schwyzer, *Griech. Gramm.* I 603; Buck l. c. § 118, 3. 35 Equidem cum Roehlio facio, qui suo iure ad hunc versum adnotavit: 'Vereor ne in hoc loco, quem viri docti frustra tentarunt, maior sit neglegentia scribae quam ut verum possit reperiri'. 36 Ad πατάρα cf. ματάρα Delphis, Buck l. c. nr. 48 (Schwyzer, *Griech. Gramm.* I 274*b* α). 39/40 χιλίον πλέθαι· πλήθαν velut πληθύν nr. 717 maiorem suffragiorum partem, non contionem iam primus editor recte interpretatus est. Nam 'vocabulo numerali nunquam apud Graecos comitia *totius* populi significantur, sed ea modo concilia aut corpora, quae *partem* civium comprehendunt' (Dttb.). De concilio χιλίων Locrorum orientalium cf. Busolt–Swoboda, *Griech. Staatskunde* II 1457. 41 παματοφαγεῖσται· cf. J. R. Wheeler, *The Class. Rev.* 17, 1903, 28; K. Latte, *Goett. Nachr., Phil.-Hist. Kl.* 1946/7, 65. — τὀνκαλειμένοι non passivum sed medium esse et accusatorem

ostendere perspexit Roehl. 'Quod unum – – pro rei natura probabile est. Neque enim hic cavendum fuit, ne reus causam dicere prohiberetur, sed ne facinus legis violatae mora iudicii impunitum relinqueretur. Medii ἐγκαλεῖσθαι usus sane perrarus est' (Dttb.). 44/5 τὸ μέρος μετὰ Ϝοικιατᾶν· rectam puto eam interpretationem, de qua Lerat (II 142) his verbis refert: '*Partant du sens donné au mot* μέρος *entendu comme synonyme de* κλῆρος = *lot de terre* [cf. imprimis R. Meister, *Rh. Mus.* 63, 1908, 578 s.], *on a pensé que les* Ϝοικιᾶται *devaient être, non des esclaves, mais des „serfs" attachés à la terre comme il en existe en Thessalie et dans les pays doriens. Le rapprochement avec l'emploi du mot* Ϝοικεύς *en Crète montre que cette interpretation est possible'*. Cf. etiam D. Lotze, Μεταξὺ ἐλευθέρων καὶ δούλων 1959, 56. 46 ταὐτά· accusativus relationis. 47 τέλεος = κύριος, cf. Bechtel, *Goett. Nachr.* 1918, 399 s.

Quando autem illa colonia missa est? Hoc sane constat, 'id nullo modo fieri potuisse, quo tempore Naupactus ab Atheniensibus capta a Messeniis teneretur (a. 454 [460]—404 a. Chr.). At cum Oeconomides tabulam illa aetate antiquiorem existimasset, Vischerus ad tempora bello Peloponnesiaco aliquanto recentiora descendere maluit; neque enim idoneam causam coloniae mittendae illo antiquiore tempore perspici; quod contra Naupacto a Locris recuperata (Paus. X, 38, 10 ἐκλιπόντων δὲ ὑπὸ ἀνάγκης τῶν Μεσσηνίων οὕτως οἱ Λοκροὶ συνελέχθησαν αὖθις ἐς τὴν Ναύπακτον), ne brevi rursus amitteretur, colonis accitis cavendum fuisse, praesertim cum oppidum amplissimum esset (Thuc. III, 102), neque facile nisi a magno civium numero defendi posset. Sed cum paene nihil sciamus de illarum regionum per priora saeculi quinti tempora rebus, quid valet quod occasionem coloniae deducendae demonstrare non possumus? Et litteraturam tituli cum Vischeri opinione pugnare nemo rei palaeographicae peritus negabit; quare cum Kirchhoffio recentiores editores ad unum omnes ad Oeconomidis sententiam redierunt; id sane non video, quare Meyerus titulum *multo* antiquiorem dicat quam Naupactum ab Atheniensibus occupatam, atque adeo ante bellum Persicum incisum probabile existimet; neque enim est cur per multos annos colonos illos, qui iam cum deducebantur, metuebant ne vi pellerentur (vs. 8), Naupacti mansisse statuamus; ac nescio an ipsum periculum ab Atheniensibus imminens novis civibus ex Locris orientalibus acciendis ansam dederit' (Dttb.). Cogitandum sane est etiam de Aetolis assiduis Ozolarum hostibus, quos equidem praetulerim. Sed quoquo modo res se habet, tabulam nr. 609, sive a Naupacto oriunda est sive aliunde, et tabulam supra positam si non ad res easdem, tamen ad similes pertinere vix negari posse mihi quidem videtur (cf. iam supra ad nr. 609). Quin autem haec tabula paulo, nescio quanto tempore minor illa, certe tamen prioris saec. V a. Chr. partis sit, nequaquam dubium esse potest (ad annos fere 500—475 tabulam refert Jeffery). Unus Kirsten ad Vischeri sententiam rediit, cf. apud A. Philippson, *Die griech. Landschaften* I 2 (1951), 719[98].

---

719 DECRETUM OPPIDI IGNOTI DE CN. POMPEIO MAGNO FACTUM. Lapis calcarius durus a dextra fractus, a sinistra leviter recisus, quem '*à Galaxidi, dans l'* εἰκονοστάσιον *qui s'élève à côté de l'église H. Nicolaos*', in cuius vicinia etiam inventus esset, se vidisse refert Perdrizet, sed id in dubium vocatum est, cf. Lerat I 202[4]. Videtur lapis, quem ego quoque frustra quaesivi, deperditus esse. Litt. alt. 0,01. Ed. P. Perdrizet, *Rev. ét. gr.* 10, 1897, 21 s. (Lerat I 202 ss. = SEG XII 270). Cf. L. Lerat, *Rev. ét. gr.* 1943 p. XIII s.; L. Lerat et F. Chamoux, *BCH* 71/2, 1947/8, 57; Lerat II 107 s.

c. a. 67—62 a.
. . ẹιτους τοὺς πατρίους καὶ ἰθαγεν[εῖς – – – – – – – – – – – – – – – – τὴν πό]-
[λι]ν τὴν τῶν Χαλειέων μεθειστανομ̣[– – – – – – – – – – – – – – Γναῖος Πον]-
[π]ήϊος Μάγνος ἀπὸ τοῦ τόπου μεθισταν – – – – – – – – – – – – – – – – – – –
[τ]ὸ θεῖον καὶ τοὺς καθειδρυμένους ὑπ̣[ὸ –]
ἀγαθῇ τύχῃ δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ [δήμῳ – – – – – – Γναίῳ Πονπηΐῳ]
[Μ]άγνῳ· ἐπὶ δὲ τῶν ἀνακομισθέ⟨ν⟩των θ –
. . . . ι τὰς πατρίους θυσίας, καθὼς –
[. . θ]ụσίαις Γναίου Πονπηΐου Μάγνου –
[. . . ἀν]αγράψαι δὲ εἰς τὰς βάσεις ṭ –

Suppl. Perdrizet. Initium tituli in lapide supra posito fuit || 1 in. sic Perd., ει τοὺς πατρίους Lerat || 1 fin. τὰ εἰς τὴν πό] Lerat || 2 fin. μεθειστανομ[ένην Perd., μεθειστανόμ[ενα Lerat || 3 fin. μεθιστάν[των Perd. || 4 fin. ὑ[πὸ τῶν προγόνων ναούς? idem || 5 fin. [δήμῳ τῶν Οἰανθέων idem || 6 fin. ΘΕΤΩΝ idem; θ[εῶν? idem || 7 in. περ]ὶ idem || 9 fin. εἰς τὰς βάσεις [τὸν – – – τόδε τὸ ψήφισμα] idem.

Cum Perdrizet hunc titulum oppido Oeantheae tribuerit ratus fortasse auctore Pompeio Magno incolas oppidi Chalei eo traductos esse, Lerat I 203 ss. comprobavit potius de decreto oppidi cuiusdam ignoti, quod sermone Attico utebatur, agi. Quod oppidum res quasdam in oppidum Chaliensium transposuerat, quae nunc reportatae sunt. Quaenam res fuerint, non constat, sed quia earum nomen a littera θ incipit et in eis (ἐπὶ τῶν – –) patria sacrificia facere praecipi videtur, mihi quidem probabile est oppidanos illos ignotos θυμιατήρια aurea vel argentea (cf. *RE* VI A 707) piratarum metu in locum tutum transtulisse. Itaque vs. 6/7 sic fere suppleri possunt: ἐπὶ δὲ τῶν ἀνακομισθέ⟨ν⟩των θ[υμιατηρίων – – – συντελέσα]ι τὰς πατρίους θυσίας καθὼς [νομίζεται – –]. Qua in re Pompeium haud parvam vim habuisse ideoque hoc decretum in eius honorem factum fuisse in promptu est. Fortasse igitur v. 5 χάριτας ἀξίας sim. ἀποδοῦναι Γναίῳ Πομπηΐῳ Μ]άγνῳ supplendum est et v. 8 de sacrificiis Pompeio offerendis agitur (καὶ – – – τιμῆσαι θ]υσίαις Γναίου Πομπηΐου Μάγνου [εἰκόνα vel εἰκόνας] ?). Siquidem autem hic titulus Chalei inventus est, consentaneum est etiam Chalienses honoratos esse, sed id alio decreto factum videtur.

De tituli aetate Lerat II 108 haec adnotat: '*Un épisode de ce genre peut se situer à merveille au temps de la guerre des pirates. Mais il a pu se produire aussi au cours de la guerre civile, au moment où Pompée était en Grèce le maître de la situation et entretenait une garnison à Naupacte*'. Equidem prius tempus praetulerim.

DEDICATIONES

720 Ansa paterae aëneae inventa in oppido *Galaxidi*, a. 1934 Athenis in Museo Nationali (inv. nr. 8169). Litt. alt. 0,005, interv. vers. 0,002; de formis litterarum incisarum vide phot. tab. IV 7. Ed. M. Collignon, *Rev. arch.* 32, 1876, 182 s. cum delineatione (H. Roehl, IGA 323 cum del. et Imagines[3] 93 nr. 3; *GDI* 1480; A. Kirchhoff, *Studien z. Gesch. d. griech. Alphabets*[4] (1887), 146[2]; E. S. Roberts, *An Introduction to Greek Epigraphy* I (1887) 240 nr. 233; IG IX 1, 335 cum del.; Michel 1121; Schwyzer 364; L. H. Jeffery, *The Local Scripts of Archaic Greece* (1961) 403 cum del. tab. 14, 5, cf. etiam p. 106. 108, 5). Ansam contuli. *Phot.* [Cf. add. p. 125]

s. V a. Εὔφαμος : καὶ τοὶ συν-
δαμιοργοὶ : ἀνέθεκαν
τõι *h*έροι.

De damiurgis cf. Lerat II 120. Vide etiam K. Murakawa, Historia 6, 1957, 385 ss. (tractatio universalis); Cl. Vatin, *BCH* 85, 1961, 236 ss. (de damiurgis Delphicis); H. V(olkmann), *Der Kleine Pauly* I (1964), 1472 s. — '*Il est possible que l'absence du nom du héros sur la patère de Galaxidi s'explique simplement par ce fait que la patère était déposée dans le temple même du héros, et qu'il était dès lors inutile de citer son nom*', Collignon. Quoniam damiurgi dedicant, fortasse de heroe conditore oppidi cogitari potest.

Titulum initio saec. V a. vindicat Lerat II 125, medio saeculo Jeffery l. c. 106. 108, 5.

---

721 DEDICATIO ET PROXENIAE DECRETUM ET MANUMISSIO. Basis lapidis calcarii ab angulo sinistro fracta, quae postea in novum usum supra recisa est atque ita quidem, ut a sinistra pars angusta pristinae superficiei servata sit, a. (a sinistra) 0,30, l. 0,56, cr. 0,47; inventa haud longe a vico Βασιλικό sito prope antiquam Sicyonem (*RE* II A 2533) et Oxonium delata. Inscripta est basis in fronte *(A)*, in latere sinistro *(B)*, in tergo *(C)*. Litt. alt. *A* 0,015 (o minus), *B* 0,011, *C* 0,006—0,01 (o minus), interv. vers. *A* 0,02, *B* 0,006–0,008, *C* varians; *A* ΑΡΩ, formae pulchrae, *B* ΑΜΡΣΩ, inter lineas leviter incisas, *C* A et A et AM et MΠΣ. Edd. *A* R. Chandler, Marmora Oxoniensia II (1763), 68 s. nr. XXIX 3 (CIG I 1594; Le Bas-Foucart II 579; L. Ross, *Alte lokrische Inschrift von Chaleion oder Oeantheia* (1854), 12; IG IX 1, 332), *B* R. Chandler l. c. 66 s. nr. XXIX 1 (CIG I 1567; Le Bas-Foucart II 580; L. Ross l. c. 11 s.; *GDI* 1476; Michel 288; IG IX 1, 330; Schwyzer 371), *C* R. Chandler l. c. 66 s. nr. XXIX 2 (CIG I 1607; Le Bas-Foucart II 581; L. Ross l. c. 12; *GDI* 1477; IG IX 1, 331; *Inscr. jur.* II 285 nr. 23; Syll.[3] 1205; Schwyzer 372). Cf. H. L. Ahrens, De Graecae linguae dialectis I 1839, 235[1] (de lapidis origine); H. Pomtow, *Klio* 18, 1922, 293 s. (de supplendo initio et tempore tituli *B*). Ectypa contuli. *Ect. Phot. B* (tab. VIII 18).

A

s. III a. – – τὸν υἱὸν
– – ν Ἀπόλλωνι.
vac.

B

c. med. s. II a.

ἀ γ α θ ᾶ ι τ ύ [χ α ι].
ἄρχοντος Ξένωνος, ἐπ̣[ιδα]-
μιοργέοντος Μίκκωνος· ἐπ[εὶ]
Κλεογένης Ἀλκιθόου Αἰγιεὺς
εὔνους ὢν καὶ εὔχρηστος διατελ[εῖ]
τᾶι πόλει τῶν Χαλειέων, ἔδοξε τᾶι πό-
λει ἐν ἐννόμωι ἐκκλησίαι· πρόξεν-
ον εἶμεν καὶ εὐεργέταν τᾶς πόλιο̣[ς]
τῶν Χαλειῶν Κλεογένη Ἀλκιθόου Αἰγ[ιῆ]
καὶ ἐκγόνους α̣ὐ̣τοῦ καὶ εἶμεν αὐ̣τ̣ῶ̣ι ἰσο[πο]-
λιτείαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν κα̣[ὶ πολέ]-
μου καὶ εἰράνας καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔνκτησ[ιν]
καὶ τὰ ἄλλα ὑπάρχειν αὐτῶι πάντα, ὅσα [καὶ]
τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέτ[αις]
τᾶς πόλιος ὑπάρχει.

post med. s. II a.

C

ἄρχο̣ν̣[τος ἐν μ]ἐ̣γ Χαλειῶι Ἀλεξίνου, μηνὸς Καρείου, ἐν δὲ Ἀμφίσσαι ἄρ-
χοντο[ς Ἀρι]στ̣ά̣ρχου, μηνὸς Ἀγραστυῶνος ἀπέδοτο Κλεογένης Ἀνδρονίκου
Ἀλεῖος ἐν Ἀμ[φ]ί̣σ̣σαι ἐνεργα[ζ]όμενος σῶμα ἀνδρεῖον, ὧι ὄνομα Δημήτριος, τὸ γέ-
νος Λαοδικῆ, ἐπ' ἐλευ̣θ̣ερίαι τῶι Ἀπόλ̣λ̣ωνι τῶι Νασιώται τιμᾶς ἀργυρίου δραχμᾶν χιλιᾶν· τὰν τι̣-
μὰν ἀπέχει πᾶσαν. [β]εβαιω[τὴρ κ]α̣τὰ τὸ σύμβολον Φίλιος Χαλειεύς. τᾶς ὠνᾶς τὸ ἀντίγ[ρα]-
φον φυλάσσοντι οἱ θεοκόλο[ι τοῦ] Ἀ̣πόλλωνος τ̣οῦ Νασιώτα Φι̣λ̣όξενος Νικία, Εὐχανδρίδας
Νικάνδρου Χαλειεῖς, ἐν δὲ Ἀμφίσσαι Ἀρίσταρχος Λαϊάδα. μάρτυρες Φιλόξενος, Νικ̣[ό]-
λαος, Πέτ̣[α]λος, ⟨Ν⟩ικόλαος, Θοφά̣ν̣ης, Ξενί[ας], Κ̣αλλιτέλης, Πολυξενίδας, Ἀλεξῖν̣[ος],
Ξενόσ[τρατο]ς̣.

A 2 [ἀνέθηκε]ν Boeckh, Ross.

B Suppl. Chandler || 2 fin./3 in. ἐ[πὶ Δη]|μιοργέοντος idem, ἐ[ν Αἰγίῳ δὲ δα]|μιοργέοντος Boeckh, reliqui, ἐ[πιδα]|μιοργέοντος Pomtow, quod supplementum iam Boeckh protulerat sed reiecerat, tamen probaverant Bergk et Ross (l. c. 11[4]) || 3 fin. Pomt., ἐπ[ειδὰν] Chandler, ἐπ[ειδὴ] Boeckh, reliqui || 9 fin. Αἰγ[ιέα] Chandler, Boeckh, Ross, Bechtel, Michel, Αἰγ[ιῆ] Dttb., Schwyzer || 13 fin. ὅσα[περ] Chandler, ὅσα Boeckh, Ross, Schwyzer, ὅσα [καὶ] Bechtel, Michel, Dttb.

C Suppl. Chandler || 1 in. μὲν ἐ]γ idem, Boeckh ('Fortasse etiam ἐν μὲ]γ Χαλείῳ scribendum est'), Ross, ἐν μὲ]γ Bechtel, reliqui || 2 med. ΑΙΡΑΣΤΥΩΝΟΣ Chandler (Boeckh, Ross), ΑΠΑΣΤΥΩΝΟΣ aut ΑΓΡΑΣΤΥΩΝΟΣ Roehl lapide examinato (*Beiträge zur griech. Epigraphik, Gymnasialprogramm Berlin* 1876 p. 5), Ἀγραστυῶνος Bechtel, reliqui (revera certa lectio in ectypo) || 5 med. [β]εβαιωτή[ς] Chandler, corr. Boeckh; Φίδιος Chandler, corr. Boeckh probante ectypo || 7 fin./8 in. Φιλόξενος Νικ[ία,]| Λᾶος Chandler (| – – λαος Boeckh, Ross), Νικ[ό]|λαος Bechtel, reliqui || 8 Πε[ρικ]λος Chandler, Πε . . . ⟨δ⟩ος Boeckh, Ross, Πέ[τα]λος Bechtel, reliqui probante ectypo; Ἰκόλαος Chandler, corr. Boeckh (N revera deest); Θοφά[νους] Chandler, corr. Bechtel probante ectypo; Καλλιτέλ[ου]ς? Πολυξενίδας Ἀλεξίν[ου] Boeckh, Ross || 9 in. Ξένος . . . . Chandler, Ξενόσ[τρατος] Dttb.

De origine lapidis vide quae Dittenberger ad IG IX 1, 330 adnotavit. 'Illuc [i. e. Sicyonem] vero facillimo negotio navi ex opposita sinus Corinthii ora, ubi situm erat Chalium, lapidem deportari potuisse luce clarius est'.

A V. 2 'Apollo sine dubio Νασιώτας *(C_4)* est', Dttb. ut iam Boeckh. — Litterarum formae etiam tertium a. Chr. saeculum prodere videntur.

B V. 2 Ξένων Χαλειεύς· '*Tout ce qu'on peut dire est qu'il a chance d'être postérieur à 166*', Lerat II 136. — De epidemiurgo apud Chalienses cf. Lerat II 120 (hoc loco supplementum Pomtowii reicit, sed aliter iudicat l. c. 213 s. v. Μίκκων). 3 Μίκκων Χαλειεύς· haud dubie idem atque Μίκκων Δωροκλέος Χαλειεύς, manumissor Delphis ἄ. Ἐμμενίδα = 163/2? (Daux, *Chron. delph.* L 36), *GDI* 1734 (Pomtow). 4 Ἀλκίθοος Αἰ-

γιεύς· probabiliter idem Ἄλκιθος Ξενοφῶντος Αἰγιεύς, legatus Achaeorum a. 169 a. Chr. (Polyb. 28, 12, 9. 19, 3), Dttb.

C V. 1 Κάρειος· de mensibus Chaliensium cf. Lerat II 173. 2 Ἀρίσταρχος Λαϊάδα (v. 7) Ἀμφισσεύς· pater est probabiliter Λαϊάδας Ἀριστάρχου Ἀμφισσεύς, manumissor Delphis ἄ. Αἰακίδα = 173/2 (Daux, *Chron. delph.* L 26), *GDI* 1856 (Dttb.), μάρτυς manumissionis Delphis ἄ. Κλέωνος = 168/7 (Daux, l. c. L 31), *GDI* 1777, et ἄ. Δεξώνδα τοῦ Δάμωνος = 151/149? (Daux, l. c. L 49), *GDI* 2279, custos pacti inter Drymios et Oetaeos brevi ante a. 160 a. Chr. facti, IG IX 1, 226 (Lerat II 208 s. v.). — Ἀγραστυών· secundus mensis, qui respondet Βουκατίωι Delphorum, cf. Lerat II 175. 3 ἐν Ἀμφίσσαι ἐνεργαζόμενος· *'un ,,commerçant" établi à Amphissa'*, Daux, *BCH* 1934, 159[1]. 4 De Apolline Nasiota cf. Lerat II 151 s. 5 Haud dubie τὸ σύμβολον non inter Eleos et Chalienses sed inter Amphissenses et Chalienses factum est (Daux l. c.). — Φίλιος (Λυκίνου, Pomtow, *Klio* l. c.) Χαλειεύς· idem βεβαιωτήρ manumissionis Delphis ἄ. Ἀριστίωνος = 134/3 aut 130/29? (Daux, l. c. L 65), *GDI* 2145, μάρτυς et custos manumissionis ibidem ἄ. Ἀμύντα = 139/8 ad 122/1 (Daux, l. c. L 64; 131—119, Klaffenbach, *Gnomon* 1938, 13), *GDI* 1693. 7/8 Alter ex Nicolais sine dubio Νικόλαος Τίμωνος Χαλειεύς, μάρτυς manumissionis Delphis ἄ. Εὐκλέος = 144/3? (Daux, l. c. L 51), *GDI* 2089, et ἄ. Ἀμύντα (vide ad v. 5), *GDI* 1693. — Πέταλος Χαλειεύς· archon 134/3 aut 130/29, *GDI* 2145 (cf. supra ad v. 5). — Θοφάνης· ad formam nominis cf. C. D. Buck, *The Greek Dialects* (1955) p. 41*f*. — Ξενίας (Χαλειεύς)· fortasse idem atque Ξενέας Χαλεεύς, μάρτυς manumissionis Delphis ἄ. Ἀμύντα (vide ad v. 5), *GDI* 1693 (Lerat II 99).

Prosopographia docemur titulum post medium saec. II a. Chr. exaratum esse.

---

722 In oppido *Pentagioi* i. e. *Galaxidi* (cf. ad nr. 736) *'dans une Église Grecque'* lapidem viderunt J. Spon et G. Wheler; eum 'Pantheae in Graecia' inventum esse tradit Muratori; lapis hodie deperditus. Omnes priorum editiones exhibet Mommsen, CIL III 569.

I(ovi)· O(ptimo)· M(aximo)· res-
titutori
Auruntius
Novatus· p(osuit).

1/2 I.O.M | RESTITVTORI Muratori || 3 C. ARRVNTIVS idem || 4 fin. P omittunt Spon-Wheler, *Voyage* II 261.

V. 3 'Nomen certe corruptum est, sed cum certa emendatio nulla suppetat, hoc loco ut alibi passim simpliciter retinui quae traduntur', Mommsen.

Dedicationem rotulae aëneae cum titulo in curvatura inciso Apollini oblatam, quam edd. H. T. Wade-Gery, *Greek Poetry and Life (Essays presented to Gilbert Murray on his seventieth birthday), Oxford* 1936, 64[3]; L. D. Caskey, *Am. Journ. Arch.* 40, 1936, 310 s. nr. 5 cum phot., et quae *'is said to come from Galaxidi'*, potius Delphis tribuendam esse comprobavit J. Bousquet, *BCH* 80, 1956, 591 ss. (SEG 16, 336). Cf. etiam Lerat I p. XI et L. H. Jeffery, *The Local Scripts of Archaic Greece* (1961), 106 s.

TITULI SEPULCRALES

723 Basim rectiangulam, cuius in parte superiore exstat excavatio ad infigendam stelam destinata, et fragmentum huius stelae effodit a. 1940 in oppido *Galaxidi* J. Threpsiadis; et stela *(a)* et basis *(b)* inscriptae sunt. *'La stèle funéraire est au musée local. L'épigramme est remployée dans un mur de l'ancien lycée de filles'* (Lerat I p. VII, II 5 *c*), nunc *'dans la cour de cet ancien lycée (transformé aujourd'hui en cinéma), à gauche de la façade'* (G. Daux per epistulam). Edd. *BCH* 64/5, 1940/1 (1942), 247 (Peek, *Griech. Vers-Inschr.* I 175); *Arch. Anz.* 1942, 139; *Journ. Hell. stud.* 64, 1944 (1946), 91. Ectypum tituli *b* contuli. *Ect. b.*

a

s. III[1] a. Ἁρμοξένου.

b

τάνδε πατὴρ μάτηρ τε Ἁρμοξένου εἵνεκα τεῦξαν,
ὡς εἴη τέκνου μνᾶμα ἐπιγινομένοις.

V. 1 τάνδε i. e. stelam; εἰ⟨κόν⟩α pro εἵνεκα vult Peek, sed in basi stela, non statua fuit.

De saeculis IV/III cogitat idem, equidem priorem partem saec. III praefero.

---

724 Alta stela sepulcralis marmorea magno anthemio et duabus rosis supra titulum ornata, a. 1,90, l. 0,54, cr. 0,25, inventa in iaciendis fundamentis

ecclesiae S. Nicolai in oppido *Galaxidi* (Dodwell), postea inaedificata 'ὡς ἁπλοῦς λίθος εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ τοίχου τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου πλησίον τῆς πρὸς Μεσημβρίαν Πύλης ἐμβαίνωντας εἰς τὰ ἀριστερὰ ἄνωθεν' (Δημήτριος Σύμου), nunc exstat ante ecclesiam prope angulum, qui inter meridiem et occidentem solem spectat. Inferior pars anthemii et duae rosae valde deletae. Litt. alt. c. 0,03; ΑΜΣΩ, formae pulchrae. Edd. E. Dodwell, *A classical and topographical tour through Greece during the years 1801, 1805, and 1806*, I (1819), 131; Th. S. Hughes, *Travels in Sicily, Greece and Albania*, I (1820), 397 (CIG I 1764; Le Bas-Foucart II 1017; *GDI* 1481; IG IX 1, 344). Exscripserunt etiam Δημήτριος Σύμου in epistula a. 1818, de qua vide lemma nr. 732, et L. Ross in diario suo a. 1834 p. 10. Cf. L. Lerat et F. Chamoux, *BCH* 71/2, 1947/8, 57; Lerat I 155 s. cum imag. phot. tab. XLVIII 4. Lapidem contuli.

s. III a. Κλεόδαμος.
Ξενώ.
[Δ]αμοτίμα.

Suppl. Boeckh. — Post miram tituli interpretationem duorum editorum, quos etiam Boeckh secutus est (ξένῳ pro Ξενὼ intellegebant), rectam primus dedit F. Bechtel, sc. stelam sepulcralem esse unius viri et duarum feminarum. — Litterarum formae saec. III a. prodere videntur.

---

725 Stela sepulcralis lapidis calcarii leucophaei cum aëtomate et acroteriis in oppido *Galaxidi* in domo, quam possidebat Nicolaos Castellos, a. 0,79, l. 0,42 ad 0,455, cr. c. 0,10. Litt. alt. 0,032; Α, formae bonae. Edd. P. Perdrizet, *BCH* 20, 1896, 243 nr. 2; Dittenberger, IG IX 1, 337 ex apographo Lollingii. Lapidem contuli.

s. III a. Ἀγία.

---

726 Lapis calcarius leucophaeus, cui infra ipsum marginem superiorem incisa est inscriptio, inaedificatus ab exteriore parte in ecclesia S. Nicolai in oppido *Galaxidi* in angulo parietum orientalis et meridionalis. Lapidem non repperi, quia ecclesia annis 1897—1902 renovata est. Litt. alt. 0,035; formae pulchrae saec. III. Edd. P. Perdrizet, *BCH* 20, 1896, 243 nr. 1; Dittenberger, IG IX 1, 340 ex apographo Lollingii.

s. III a. Δαΐμαχος.

727 Stela lapidis calcarii leucophaei supra margine prominenti ornata, a. 0,59, l. 0,47—0,48, cr. 0,26. Infra titulos fuerunt duae rosae, nunc excisae, sed rosa in dextro latere angusto servata est. Stela a. 1933 in horto ecclesiae Ἁγίας Παρασκευῆς oppidi *Galaxidi* ante angulum ecclesiae, qui inter septentrionem et occidentem solem spectat, erat. Litt. alt. v. 1 c. 0,04, v. 2 c. 0,035; v. 1 ΑΣ, extremae hastae crassatae, bonae formae, v. 2 ΑΣ. Ed. Dittenberger, IG IX 1, 345 ex apographo Lollingii. Cf. Lerat II 11; Anna Morpurgo Davies apud Lilian H. Jeffery, Philol. 108, 1964, 215[1]; O. Masson, *Glotta* 43, 1965, 219 s. Lapidem contuli.

s. III a. Λαδίκας.
s. II a. Εὐκρατείας.

Cum Dittenberger eumque secuti alii (cf. Masson l. c. 220[1]) de una defuncta cum adiectivo patronymico cogitaverint, suo iure Lerat oblocutus est et titulos sepulcrales duarum feminarum agnovit. Quod diversae litterarum formae confirmant. Apparet alterum versum postea demum additum esse.

---

728 Stela lapidis calcarii cum aëtomate immissa terrae in fundo vacuo, qui est in oppido *Galaxidi* inter domos Metropuli et Blasopuli prope ecclesiam S. Ioannis, a. (supra solum) 0,47, l. 0,50, cr. 0,20. Infra ultimum versum duae rosae. Litt. alt. v. 1 c. 0,025, v. 2 c. 0,02, v. 3 c. 0,025, v. 4 c. 0,02; v. 1 ΑЄ, formae malae, v. 2 ΑЄΣ, v. 3 Α, v. 4 ΠΣ, formae neglegentissime incisae. Ed. N. G. Pappadakis, Δελτ. VI 1920/1 (1923) παρ. 149 (SEG III 430). Cf. Lerat I 156[4]. Lapidem contuli.

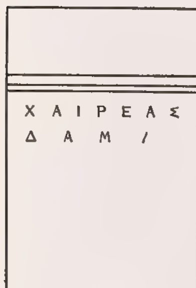
s. I a. Εὐτυχία χαῖρε.
s. III a. Ξεναί[ν]ας.
s. II a. { Νικαγόρα.
Πολύξας.

V. 2 Kla., Ξενα[γόρ]ας Pappadakis improbante lapide.

Versus hac serie exarati sunt: v. 2 (s. III a.), 3, 4 (s. II a.), 1 (s. I a.); vs. 2 et 3 videntur non satis deleti esse. — Ad nomen Πολύξα cf. nr. 734.

---

729 Tabula lapidis calcarii leucophaei a. 0,55, l. 0,44, cr. 0,15, quam Lolling ibidem vidit atque nr. 733. Ed. Dittenberger, IG IX 1, 347 ex apographo Lollingii. Frustra quaesivi.

s. III a. (?) Χαιρέας.
Δαμᾶ[ς].

Si delineatio accurata est, videntur duae manus distinguendae esse.

---

730 Fragmentum stelae sepulcralis lapidis calcarii cum aëtomate, quod vidit Perdrizet in domo oppidi *Galaxidi*, quam tum possidebat Κυριακὸς Καλμουκός, a. 1933 Ἑκατερίνη Σακελλαρίου. Litt. alt. 0,03; ΑϹѠ. Ed. P. Perdrizet, *BCH* 20, 1896, 243 nr. 3 (IG IX 1, 1073). Frustra quaesivi.

s. III/II a. (?) Δίωνος.
[Ἁγί]α(?).

Suppl. Perdrizet.

---

731 In oppido *Galaxidi 'on a rough old stone'*, Sir William Gell (1812/3). Ed. R. P. Austin, *Ann. Brit. Sch.* 27, 1925/6, 78 nr. 30 ex Gellii commentariis. C (Austin). Frustra quaesivi.

post s. III a. (?) Διονύσου.

Probabiliter titulus sepulcralis. Nomen Διόνυσος, si lectio recte se habet, homini datum ante aetatem quam vocant Hellenisticam non occurrere videtur.

---

732 Tabula lapidis calcarii leucophaei dextra mutila, quam in oppido *Galaxidi* 'χρησιμεύουσαν διὰ παραστάτης ἀριστερὸς τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἀνδρέου τινὸς Μποροδήμου ἐμβαίνωντας' vidit Δημήτριος Σύμου, ut refert in epistula quadam data Γαλαξίου 14. XI. 1818, asservata in schedis Academiae. Lapis postea evulsus et in tres partes dissectus est. Partem *a* = vs. 1—4 viderunt in eadem domo Lolling et Perdrizet inaedificatam ad scalas, equidem a. 1933 inaedificatam in muro aulae probabiliter eiusdem domus, quam tum possidebat Γεώργιος Γούναρης; partem *c* = vs. 6—7 vidit Lolling inaedificatam ad angulum orientalem et septentrionalem domus Borodemi, equidem a. 1933 inaedificatam a sinistra portae domus Gunaris; pars *b* = v. 5 nunc deperdita. Frg. *a* a. 0,295, l. 0,33, supra fascia leviter elata, in qua v. 1 exaratus est; *c* a. 0,30, l. 0,315, supra recisum. Litt. alt. v. 1 0,04, vs. 2—4 0,035, vs. 6—7 0,035—0,04; ΑΘΜΠΣΩ et Ѡ. Totum titulum tunc servatum exscripsit Δημήτριος Σύμου in epistula supra commemorata; edd. partem *a* P. Perdrizet, *BCH* 20, 1896, 243 nr. 4; Dittenberger, IG IX 1, 341 ex apographo Lollingii; partem *c* Dittenberger, l. c. 336 ex apographo eiusdem. Partes *a* et *c* contuli, *b* frustra quaesivi.

s. II a. Ἑρμιόνη χ[αῖρε]. *a*
Βρεισηῒ χ[αῖρε].
Ἀγαπήνω[ρ]
χαῖρε.
Ἔρως χα[ῖρε]. *b*
Ἀγάθων χ[αῖρε]. *c*
[Π]οντηΐα χ[αῖρε].
vac.

Suppl. Dttb. — Litteras linea subscripta insignitas, quae hodie non iam exstant, habet Δ. Σ. || 1 Ερμιονηι Χ idem, sed diffido lectioni, cuius causa probabiliter sequens vocativus Βρεισηῒ fuit.

Nomina non uno eodemque tempore inscripta esse docet litteratura. Series videtur haec esse: vs. 2 et 3, v. 1, vs. 6 et 7; de v. 5 non constat. Quod Lerat II 18 s. nonnulla servorum nomina esse putat, mihi non probatur.

---

733 Stela sepulcralis lapidis calcarii leucophaei ornata aëtomate et acroteriis, fracta in duas partes, quam inaedificatam vidit Lolling in maceria vineae, cuius domini tum erant Euthymios Levantis et Ioannis Kyriakis, qui et Phaleas, sitae in regione *Kanapitsa* proxime oppidum *Galaxidi*, ubi frustra quaesivi. Litterae Α et Α (Dttb.). Ed. Dittenberger, IG IX 1, 342 ex apographo Lollingii.

s. II a. (?) Εὐτείχα
χαῖρε.

De nomine Εὐτείχα cf. Bechtel, *H. P.* 420. — 'Lapidem, priusquam hic titulus incideretur, inscriptum fuisse tenuia quaedam litterarum vestigia indicant', Dttb.

734 In oppido *Galaxidi*. Ed. Th. S. Hughes in libro in lemmate nr. 724 citato p. 396 s. (CIG I 1765; Le Bas-Foucart II 1018; *GDI* 1482; IG IX 1, 346). Ut iam Lolling frustra quaesivi.

s. III—I a. (?) Πολύξα χαῖρε.

'Videtur hoc nomen hypocoristicum a Πολυξένα formatum esse', Dttb., cf. etiam Bechtel, *GDI* l. c.

---

735 Tabula lapidis calcarii leucophaei a sinistra fracta, a. 0,54, l. 1,33, inserta solo ante portam ecclesiolae Ἁγίας Τριάδος, quae est sita in colle fere dimidiae horae spatio meridiem et occidentem solem versus ab oppido *Galaxidi*. Lapidem in proxima vicinia inventum esse Lollingio affirmatum est. Pars antica tabulae obiter modo laevigata est. Litt. alt. 0,10, interv. vers. 0,085; formae pulchrae. Ed. Dittenberger, IG IX 1, 339 ex apographo Lollingii. Lapidem contuli.

s. II/I a. (?) [– – – – Βρ]αχύλλου
[ἐτῶν] λ'.

Suppl. Dttb. || 1 Βακ]χύλλου Oldfather, *RE Suppl.* III 194.

---

736 'In Achaia apud Cirram maritimam Civitatem Phocidis, quam Anconem Pentagiosque vocant', i. e. in oppido *Galaxidi* (cf. infra), vidit Cyriacus. Edd. (C. Moroni), Epigrammata reperta per Illyricum a Cyriaco Anconitano apud Liburniam (c. 1660), p. VIII nr. 63; L. A. Muratori, Novus thesaurus III (1740), p. MDCXXXVI nr. 2 e schedis Barberiniis Cyriaci (cf. lemma nr. 627) (CIG I 1762; Le Bas-Foucart II 1014; *GDI* 1483; IG IX 1, 338). Frustra quaesivi ut iam Lolling.

Ἀρχεδάμου.
Θαυμαρέτα χαῖρε.

Oppido *Galaxidi* saec. septimo decimo per triginta annos nomen Πεντάγιοι fuisse docet Χρονικὸν ἀνέκδοτον Γαλαξειδίου, quod a. 1703 monachus Εὐθύμιος (monasterii τοῦ Ἁγίου Σωτῆρος proxime oppidum siti, nunc plane deleti) conscripserat, K. Sathas a. 1864 publicaverat, cf. Lerat I 151. 152[1].

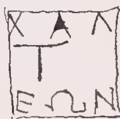
737 'Alius lapis', quem ibidem atque nr.736 vidit Cyriacus. Edd. (C. Moroni), Epigrammata reperta per Illyricum a Cyriaco Anconitano apud Liburniam (c. 1660), p. VIII nr. 64; L. A. Muratori, Novus thesaurus III (1740), p. MDCXLIX nr. 14 ex suis schedis (cf. ad nr. 760) (CIG I 1763; Le Bas-Foucart II 1015; *GDI* 1484; IG IX 1, 343). Lolling et ipse frustra quaesivimus.

Καλλικράτεος.
Καλλιστῶς.

V. 2 ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ Muratori. — Probabiliter vir et uxor.

---

738 PONDUS. A. 1934 Athenis in Museo Nomismatico (inv. nr. 323), *'nicht sicher in Lokris gefunden'*, Pernice. Quadratum aëneum a. et l. c. 0,04, cr. 0,007—0,008; pondo pendet 100,51 gr. Titulus litteris elatis expressus; pars antica et postica multa foramina eaque minima praebent. Litt. alt. v. 1 et 3 c. 0,01, v. 2 0,015. Ed. E. Pernice, *Griech. Gewichte* (1894), 67. 180 nr. 700. Delineavi.

s. V a. Χαλ-
Τ
έων.

'Das Τ *in der Mitte kann entweder* τέταρτον *bedeuten und wir erhalten dann eine Mine von 402,04 gr., die sich unter Anrechnung des Verlustes der attischen Mine nähert, oder* τρίτον, *womit sich eine Mine von 301,53 gr. ergiebt'*, Pernice.

Litteratura videtur saec. V a. indicare.

TITULI EXTRA CHALIUM INVENTI

739 *Delphis* (inv. nr. 3808). PACTUM INTER CHALIENSES ET TRITENSES. Ed. G. Daux, *BCH* 46, 1922, 449 ss. nr. 2 (SEG II 293). Cf. O. Schulthess, *RE* XV 2108 s. nr. 5; Lerat I 52[1] (SEG XII 232). II 84 s. Lapidem contuli. *Ect.*

fin. s. IV/in. s. III *tres versus plane evanidi*

– – – – – –ΑΕ . . . . Ε –
– – – – – – – – ΛΩΝ –

– – ΟΙΣΤΟΥΛΕ –
– – – ΟΔΟΙΗΑΓ – δότω τᾶ[ς τι]μᾶς . .
– – – ΟΠΕΛ . . . . . c. 12 . . . . . ἐλαιῶν Χαλεε . . . c. 8 . . . τᾶ[ι π]όλει παρεχέτω κα̣[ὶ ἐ]ν Τριτέα⟨ι⟩ Χαλε-
– – – – ΔΕΙ . . . . . c. 12 . . . . . τᾶι πόλει τὰ τέλη, [κ]ομιζέσθω αὐτὸ[ς] ἐκ Τριτ[έ]α[ς] τὰν φοράν· τὰν δὲ γᾶν ἀνα-
– – – – ΝΤΙΜ . . . . c. 11 . . . . \ωι δόμεν, εἴ κα μὴ αὐτὸς σπείρηι ἅμ[α] τῶι παρέχοντι τὰν γᾶν· τὰν δὲ γᾶν
– – – – – ΙΑΓ . . . c. 9 . . . . \ ἀμπέλους ἐπιτομὰ ἔστω, οὗ κα τὸ χωρίον ἧι. μάρτυροι Δελφοὶ Ἐχέμμας
– – – – – ΛΑΣ . . . 7 . . . \ Ἀριστόμαχος Χαιρεφάνεος, Ἀναξανδρίδας Ἀριστομάχου, Ἀρχέλας Κρίτω-
[νος – –]Ε̣ΝΩΝ . . . 6 . . . ος, Ἀριστίων Ἐχεκρατίδα, Ζακύνθιος Ἀγαζάλου. τὰν ὁμολογίαν ἔθεντο
– – – – – – – πό[λι]ος πεμφθέντες Ἀρχαγόρας Δαμοξένου, Δαμόξενος Ξενοδάμου Χαλειεῖς· Τριτέων
– – – – – – – σ̣τέα, Εὐνομίδας Πλειστέα. *vacat*
vacat

Large et copiose supplementa protulit W. Crönert SEG II 293, quorum non nisi probabiliora afferimus || 8 τ]ὸ πέλ[εθρον· τὸ δὲ τέλος τῶν] ἐλαιῶν [Χ]αλεε[ὺς Τριτέων] τᾶ[ι π]όλει παρεχέτω Crönert sed in initio iusto longius || 8 fin. Κλ[έω]ν Τριτέα Χαλε|[ιεύς dubitanter Daux, corr. e lapide (ΤΡΙΤΕΑ) Lerat et Pouilloux || 9 in. εἰ] δέ κ̣[α πάντα ἀποδῶι] τᾶι πόλει τὰ τέλη Crönert || 9 med. ΑΥΤΟ . ΕΚΥΡΙ (vel ΣΚΥΡΙ vel ΕΧΥΡΙ) . . . τὰν φοράν Daux, corr. e lapide Lerat et Pouilloux || 10 in. ἄλ]λωι Crönert || 10 med. ΛΛΟ Daux, ἀ̣λ⟨λ' ἤ⟩ Crönert, corr. Kla. e lapide || 12 in. Ἀγέ]λας Crönert || 14 in. [οἱ ὑπὸ τᾶς] idem, [οἱ ὑφ' ἑκατέρας] Hondius || 15 in. Ἀ]σ̣τέα Crönert.

'Pactum inter Triteenses et Chaleenses de agrorum locatione, i. e. quibusnam condicionibus Chaleenses ab alterius urbis civibus — quos confines fuisse hoc tit. discimus — fundos possint conducere' (Crönert). Sed singula satis obscura sunt.

V. 11 ἐπιτομά· 'Quid sibi velit „incisura esto, quocumque loco vinea sita est" non liquet, nisi forte de scrobibus ad vites serendas effodendis res est', Crönert. Sed mihi potius intellegendum videtur: 'ius vitium amputandarum esto eius, cuiuscumque fundus est'. — Ἐχέμμας Δελφός· ter βουλευτής inter annos 315—280 ἄ. Τιμοκράτεος, Ξενοχάρεος, Κλεοβούλου (Daux, *Chron. delph.* F 3, F 6, F 9). 12 Ἀριστόμαχος Χαιρεφάνεος Δελφός· invenitur Ἀριστόμαχος ΧΛΙ, βουλευτής ἄ. Διοδώρου = c. 315—280 (Daux, l. c. F. 23), *FD* III 1, 171, sed J. Bousquet de lectione ΧΛΙ dubitat, cf. *BCH* 1956, 562[1]. — Ἀρχέλας Κρίτωνος Δελφός· exstat in rationum tabula senatus Delphorum ἄ. Χαριξένου = 326/5 (P. de La Coste-Messelière, *BCH* 1949, 236), *FD* III 5, 20_{27}. 13 Ἀριστίων Ἐχεκρατίδα Δελφός· manumissor Delphis ἄ. Μελισσίωνος = 177/6 (Daux, l. c. L 22), *GDI* 2236, et ἄ. Ἀρχελάου τοῦ Δαμοσθένεος = 175/4 (Daux, l. c. L 24), *GDI* 1866. — Ζακύνθιος Ἀγαζάλου Δελφός· Ζακύνθιος (sine patronymico) ter βουλευτής inter annos 315—280 ἄ. Ἡρακλείδα, ἄ. Κρίτωνος, archonte ignoto (Daux, l. c. F 21, F 30, F 34). Pater fortasse βουλευτής ἄ. Ἀρχιδάμου = paucis annis ante 280 a. (J. Bousquet, *BCH* 1958, 89), *FD* III 1, 188. 14 Ἀρχαγόρας Δαμοξένου Χαλειεύς· cf. cognominem epidamiurgum nr. 740_{35} (c. a. 218/7).

Quod ad aetatem tituli attinet, Daux litteraturam medio fere saec. III a. dubitanter sane tribuit, prosopographia ambigua est, sed iure suo ut videtur Lerat plura priora indicia praefert atque ita de pacti tempore censet: '*Celle-ci semble à dater, au plus tard, du premier tiers du IIIe siècle et pourrait appartenir encore aux dernières années du IVe siècle*'. Tum sumendum est Aristionem Echecratidae f. Delphum (v. 13) cognominem nepotem habuisse.

---

740 *Delphis* (inv. nr. 1407 et 1209). DECRETUM CHALIENSIUM IN HONOREM ARISTODAMAE SMYRNAEAE POETRIAE FACTUM. Edd. inv. nr. 1407 H. Pomtow, *Klio* 18, 1922, 292 s. nr. 217; inv. nr. 1407 + 1209 G. Daux, *BCH* 46, 1922, 445 ss. nr. 1 (SEG II 263) et *FD* III 3, 145 cum imag. phot. (fig. 12). Cf. A. Wilhelm, *Öst. Jahresh.* 24, 1929, 166. Lapidem a sinistra difficilem lectu et ectypum multifariam contuli. *Ect.*

col. sinistra

a. 218/7 (?) [ἀγαθᾶ]ι τύχαι. [ἐπὶ ἄρχοντ]ος Στρατονίκου
[ἔδοξε] τᾶι πόλει τῶν [Χαλειῶ]ν· v ἐπειδὴ
[Ἀριστοδ]άμ[α Ἀμ]ύντα Ζμυρναί[α] ἀπ' Ἰωνίας

[ἐπέωμ] ποιήτρ[ια] παρα[γε]νομ[έν]α πλει-
. . .c. 6. . . Π . . c. 5. . ΞΑΙ . Ι◠ . . c. 5. . ΤΟΙ . . \ΙΟΝ
. . . . . c. 10. . . . ◠Ν . . ΑΙ . . Ρ . Ε . ΥΕΤΟ . . . .ιΟΥΣ
. . . . . c. 10. . . . ΝΟ . . c. 5. . Τ . . ΛΙ . Ξ . . c. 6. . ΓΑΣ
. . . . . c. 10. . . . ΙΦ . . . c. 8. . . . Ι . ΙΟΙ . Τ . . . c. 7. . . Ι
. . . . . c. 12. . . . . Α . . καὶ τῶν προγόνων τῶν τᾶς
[πόλιος ἁμῶν] μνάμαν ἐποιήσατο· v ὅπως οὖν
[φαινώμεθα τι]μέοντες αὐτὰν κατὰ τὸ ποθῖκον,
[ἐπαινέσαι αὐτὰν] ἐπί τε τᾶι εὐσεβείαι, ἇι ἔχει ποτὶ
[τὸν θεόν, κα]ὶ τᾶς ποτὶ τὰν πόλιν εὐνοίας
[ἕνεκα καὶ στ]εφανῶσαι αὐτὰν δάφνας [ἱε]ρᾶ[ς]
[στεφάνωι τᾶ]ς παρὰ τοῦ θεοῦ, καθὼς πάτριόν ἐστι
[Χαλειέοις· τὰ]ν δὲ ἀναγγελίαν ποιήσασθαι
[τοῦ στεφάνου] ἐν τᾶι παναγύρει τῶν Ποιτρο-
[πίων· πέμπε]σθαι δὲ αὐτᾶι καὶ ἀπὸ τᾶς
[πόλιος ἁμῶν γέρ]ας παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος

col. dextra

ἐκ τᾶς θυσίας μερίδα [κρεῶν ἐπὶ τὰν ἑστίαν ἐν]
Ζμύρναν· εἶμεν δὲ αὐτὰν [πρόξενον καὶ εὐεργέτιν]
τᾶς πόλιος· v δεδόσθαι δὲ αὐ[τᾶι παρὰ τᾶς πόλιος]
καὶ τοῖς ἐγγόνοις αὐτᾶς καὶ γ[ᾶς καὶ οἰκίας]
ἔγκτησιν καὶ ἀτέλειαν vv κα[ὶ ἀσυλίαν]
καὶ πολέμου καὶ εἰράνας κατὰ [γᾶν καὶ κατὰ]
θάλασσαν v καὶ τἆλλα πάντ[α, ὅσα καὶ τοῖς]
ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέτ[αις ὑπάρχει]·
ἀποστεῖλαι δὲ αὐτᾶι καὶ ξένια [ἀπὸ δραχ]μᾶν
ἑκατόν· v ὑπαρχέτω δὲ καὶ Διον[υσίωι τῶι]
ἀδελφεῶι αὐτᾶς προξενία, πο[λιτεία, ἀ]τέλεια·
ὅπως δὲ καὶ πάντοις φανερὸν ἦι τ[οῖς ἀφικνε]ιμένοις
ποτὶ τὸ ἱερόν, ὅτι ἁ πόλις τῶν Χαλ[ειέων π]ερὶ πολλοῦ
ποιεῖται τὸ τιμῆν τοὺς λέγειν ἢ γράφ[ειν] περὶ τοῦ θεοῦ
προαιρειμένους, τὸ ψάφισμα τόδε [ἀναγρ]άψαι τὸν
ἐπιδα[μι]οργὸν Ἀρχα⟨γ⟩όραν μετὰ το[ῦ γραμ]ματέος
Φιλίου κ[αὶ] ἀναθέμεν τὸ μὲν πα[ρὰ τὸν] ναὸν
τοῦ Ἀπό[λλ]ωνος τοῦ Νασιώτα, v τὸ [δὲ ἐν Δ]ελφοῖς.

Suppl. pleraque Daux, nonnulla etiam Pomtow || 5—8 lectiones suas incertas esse Daux ipse affirmat atque revera paucae tantum in lapide vel ectypo recognosci possunt; 4/6 fortasse πλεί|[ονας ἐπιδείξεις ἐποιήσα-τ]ο τῶν [ἰ]δίων | [ποιημάτ]ων, ἐν οἷς περί τε τοῦ γένους idem coll. IG IX 2, 62_4 s. || 17 in. Pomt., τὸν ἱεροκάρυκα Daux || 20 fin. [ἐπὶ τὰν ἑστίαν αὐτᾶς ἐν] Wilhelm l. c. || 24 fin. Pomt., ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν Daux iusto longius || 27 fin. Pomt., τᾶς πόλιος add. Daux iusto longius || 35 med. ΠΟΡΑΝ in lapide || 36 in. Pomt., [Φ]ιλίου {Γ.} [καὶ] Daux.

V. 3 Eadem femina a Lamiensibus a. 218/7 honorata est (IG IX 2, 62 = Syll.[3] 532). Probabilissimum autem est de una eademque peregrinatione, quam artis suae causa haec poetria per Graeciam susceperat, agi. 17 Ποιτρόπια· cf. Lerat II 152. 18 ss. De hoc more cf. Daux, *BCH* l. c. 448 s.; L. Robert, *Rev. Phil.* 1927, 123 s. 35 De epidemiurgo apud Chalienses cf. ad nr. 721 B_2. Ἀρχαγόρας Δαμοξένου Χαλειεύς nr. 739_{14} priori tempori attribuendus videtur. 36 Φίλιος· eius nepos fortasse Φίλιος Χαλειεύς nr. 721 C_5, certe non idem, ut Pomtow putaverat. 37 De Apolline Nasiota cf. Lerat II 151 s.

XIV. HYPNIA

Nomen: Ὑπνία.

Situs: *Kolopetinitsa.*

Cf. Lerat I 32. 167ss. 211.

741 STELA SEPULCRALIS. Lapis ut dicitur conglomeratus in formam pyramidis redactus, cuius basis est l. 0,47, latera 0,87; inventus prope vicum *Kolopetinitsa* in vineto quodam sito a dextra viae, quae ad vicum *Itea* ducit. In fronte stelae planities triangularis leviter excavata est, in qua titulus sursum litteris decrescentibus (0,10—0,05) incisus est. Edd. L. Lerat et F. Chamoux, *BCH* 71/2, 1947/8, 78 cum delineatione; Lerat I 168 cum imag. phot. tab. LIII 5 (SEG XII 269). Cf. L. H. Jeffery, *The Local Scripts of Archaic Greece* 1961, 105. 108, 1 (tab. 14, 1, cf. p. 403). Non vidi. [Cf. add. p. 125]

s. VI a. Ψ Α Ρ Ι Λ Α Ο Σ

Χαρίλαος.

Anno c. 525 (?) titulum vindicat Jeffery l. c.

---

742 CARMEN (?). Lapis calcarius leucophaeus a. 0,86, l. 0,48, cr. 0,35, inventus in vinea, cuius dominus fuit Lukas Ketéas, iuxta ecclesiam Panagiae in vico *Kolopetinitsa*. Viderunt et exscripserunt Lolling et P. Jamot, frustra quaesivit Lerat. Ed. Dittenberger IG IX 1, 320 ex apographo Lollingii (infra reddito). Apographum, quod confecit Jamot, misit A. Plassart.

s. IV a.

Ε Κ Τ Α Σ Α Ι Μ
Μ /// Σ Ι Υ Γ Ι Α
\ /// Γ Ι Θ Μ Α Τ
Λ Η ⌒ Υ Ρ
Ι Χ Ε Ι
Γ Λ Υ
Η Μ Ι
Α Ι Ε Ν
Ϝ Υ Σ Τ Ϝ
Ι Τ Α Σ
Σ Ι Σ
Σ Τ Υ
Δ Ε Κ
Ρ Ε Σ
vacat

Lolling plenius apographum praebet, a quo Jamot his quoque differt: v. 2 ΣΤΥΓΙΑ, v. 3 ΓΙΘΜΑΣ, v. 4 ΘΟΥΡ, v. 6 ΠΑΟ, v. 8 ΑΙΓΑ.

'De restituendo monumento, cuius argumentum satis memorabile fuisse videtur, desperandum est, praecipue quia aut utrimque aut certe a dextra scripturam in alio lapide attingente continuatam fuisse apparet; etenim neque vs. 1 et 2 neque 2 et 3 nulla alia littera interposita coniungi possunt. Vel singillatim nihil certi dispicitur nisi paucissima: vs. 1 ἐκ τᾶς αἰμ[ασιᾶς]; vs. 2 – – μ[ᾶ]ς ζυγία; vs. 3 ἴθματ[α]; vs. 4 fortasse θύρ[α]; vs. 7 ἡμι – –. Ceterum scriptura titulum quarto a. Chr. n. saeculo exaratum probat', Dttb.

Probabilissimum videtur haec de carmine quodam superesse.

INCERTA

743 Tabula lapidis calcarii undique praeter dextram partem mutila et in superficie admodum detrita, a. 0,50, l. 0,16, inventa prope vicum *Kolopetinitsa*. Viderunt Lolling et P. Jamot inaedificatam in ipso vico ad scalas externas domus Eliae Daniska, frustra quaesivit Lerat. Ed. Dittenberger IG IX 1, 325 ex apographo Lollingii (infra reddito). Exemplar apographi, quod Jamot habet in commentariis suis, misit A. Plassart.

Ε Α Ν
Ν Α Μ Ε Ι
Σ Γ Α Ε 8 Σ

'Vs. 2 [δυ]νάμει fuisse videtur. Reliqua obscurissima', Dttb. Duas ultimas litteras vs. 3 fortasse ψ interpretandas esse putat F. Sommer, sumens a dextra alteram tabulam excepisse, cf. *SB Ak. Mün-*

chen 1930, 1, 18. Differt autem apographum, quod habet Jamot, hisce: v. 2 AMEK, v. 3 ΣΠΑRΡΟΚ; praeterea quartum versum addit maioribus litteris scriptum: ΓΕΔΑ. Omnia igitur plane incerta.

744 Tabula lapidis calcarii supra fracta a. 0,48, cr. 0,16, quam in vico *Kolopetinitsa* inaedificatam eodem loco atque nr. 743 viderunt Lolling et P. Jamot, frustra quaesivit Lerat. Titulus exstat in latere angustiore lapidis. Ed. Dittenberger IG IX 1, 329 ex apographo Lollingii (infra reddito). Exemplar apographi, quod Jamot habet in commentariis suis, misit A. Plassart.

s. VI a. (?)

Apographum, quod Jamot habet, fere idem. Obscurum.

745 '*Kolopétinitza. — Longue dalle de pierre brute servant de montant à la porte de l'Eglise* Παναγία Ζωοδόχου Πηγῆς' P. Jamot in commentariis suis itineris a. 1888 facti.

ΟΜΑVΤΟΙ

Nequaquam indicatum est, num integer sit titulus. Haud igitur sine summa dubitatione conieceris de stela sepulcrali agi et utcumque nomen Ἔμαυτος latere; de hoc nomine cf. O. Masson, Philol. 110, 1966, 247 s.

XV. MYANIA

Nomen: Μυανία, Μυονία, Μυωνία.

Situs: *Hag. Efthymia.*

Cf. Lerat I 36 ss. 79 s. 169 ss.

TITULI SEPULCRALES

746 Pars superior stelae sepulcralis lapidis calcarii cum aëtomate a. 0,31 + x, l. 0,67, cr. 0,05. Vidit a. 1938 Bousquet in vico 'Αγία Εὐθυμία in domo, quam possidebat Ἰωάννης Κ. Γλίμις, non repperit Lerat. Litt. alt. 0,025—0,03; Α Μ Σ. Commemoravit J. Bousquet, *BCH* 64/5, 1940/1, 99²; ed. Lerat I 80 ex apographo, quod fecit Bousquet (SEG XII 268 *a*).

s. III/II a. Τειμοδάμας.

747 Pars superior stelae lapidis calcarii cum aëtomate prominenti mutilo, a. 0,49, l. 0,385, cr. 0,15, inventa in fundamentis domus, quam in vico 'Αγία Εὐθυμία possidebat Δρόσος Γ. Λαλᾶς, ubi a. 1939 vidit Bousquet, non repperit Lerat. Litt. alt. 0,03; Α Δ Μ Σ, v. 4 ab altera manu ut videtur exaratus. Commemoravit J. Bousquet, *BCH* 64/5, 1940/1, 99²; ed. Lerat I 80 ex apographo, quod fecit Bousquet, cum imag. phot. tab. LVIII 2 (SEG XII 268 *b*).

s. II a. Εὐκλείδας,
Δάμαρχος
χαίρετε.
Ναυχώ.

Duo prima nomina Myaniae nota esse adnotat Lerat. Occurrunt enim Εὐκλείδας Μυανεύς, μάρτυς manumissionis Delphis ἄ. Πατρέα τοῦ Ἀνδρονίκου = a. 157/6 (Daux, *Chron. delph.* L 42), *FD* III 3, 9, et Δάμαρχος Εὐτυχίδα Μυανεύς, βεβαιωτήρ manumissionis ibidem ἄ. Μαντία τοῦ Πολύωνος = a. 180/79 aut 179/8 (Daux, l. c. L 20), *GDI* 2065 et in titulo inedito (M. Lejeune, *Observations sur la langue des actes d'affranchissement delphiques* 1939, 8[11]). Utique litterarum formae stelam supra positam saec. II a. tribuunt. — Ultimum nomen obscurum.

TITULI EXTRA MYANIAM INSCRIPTI

748 *Delphis.* MYANENSIUM ET HYPNIENSIUM SYMPOLITIA. Duo fragmenta *(a. b)* non contigua tabulae lapidis calcarii Delphis sub et in lapidibus viae sacrae prope 'venationem Alexandri' inventa, nunc in museo Delphico asservata. Fragmentum *a* (inv. nr. 7089) undique mutilum praeter latus sinistrum ut videtur, a. max. 0,165, l. max. 0,10, cr. max. 0,06; fragmentum *b* (inv. nr. 6365) undique recisum, a. max. 0,40, l. max. 0,64, cr. 0,24. Titulus valde detritus ideoque difficillimus lectu (*'cette inscription est une des plus difficiles de Delphes'*, Bousquet) per columnas iuxta positas exaratus est; servatae sunt partes trium columnarum, e quibus unam (I) praebet *a*, duas (II. III) *b*. Litt. alt. c. 0,007, interv. vers. c. 0,007; ΑΑΜΣ. Commemoraverunt P. Lemerle, *BCH* 62, 1938, 463; G. Daux, *BCH* 63, 1939, 167; Lerat I 26. 32. 37. II 88 s.; ed. J. Bousquet, *BCH* 89, 1965, 665 ss. cum imagg. phot. Lapidem *b* contuli. *Ect. b. Phot. b* (inutile).

a

c. 190 a. *col. I* . . . . ΝΟΔ –
. . Α̣ΝΑΠΟΔ –
[τ]οῦ λόγου Ι̣Ι̣ –
. . χος τοῖς ἐν το̣ –
. . ρας, ὁ δὲ ἄρχω[ν – – – – – – – – – – – – – – – – – – κ]-
[λαρ]ωσάτω δικασ[τήριον – – – – – – – – – – – – – – – –]
. . . ἀνδρῶν πε[ντ –]
. . λαχόντες –
. . ΤΑΤ ΩΝ –
[. . ε]ἰ δέ τίς κ[α –]
. . 5 . . ΗΤ⌒ –

b

col. II – – – – – – – – – – – – – – – Ο̣Ι̣ – – – – – –
[. . . . . 16 . . . . κ]αθὼς τοῖς Ὑπνι-
[έοις. . . . . . 12 . . . . . .]ΙΛ̣ . . . . αίου δόμε-
[ν. . . . . . 13–14 . . . . . .]Ι̣ ἐν Ὑπνίαι τᾶς χώρ-
[ας τα]ύτας δικαστήριον δότω ἁ πόλις
. 3–4 . ων τῶν ἀπολ[ει]πόντων ἐξ Ὑπνίας
[κὰτ] τὸ μέρος, καθὼς καὶ τᾶν θυσιᾶν μ̣ε̣τ̣-
[έ]χ̣οντι — κὰτ ταὐτὰ δὲ καὶ τὰν ἄσ̣π̣ορον ν-
[ε]μ̣όντων — κὰτ ταὐτὰ δὲ καὶ τὰς πρεσβεί-
ας, εἴ τοίς κα ἀποστέλλωντι, ἀποστελλ-
όντων — ἀρχὸν ἐξ Ὑπνίας κὰτ τὸ μέρος
ἐλέσσθ̣[ων] — εἰ δὲ μὴ διοικέοι τὰ τῶν πολ-
ίων, ποθελέσσθων ἀρχὸν ἐξ Ὑπνίας κ-
ὰτ τὸ μέρος — τοὶ δὲ ἄρχοντες τοὶ ἐν Ὑπ-
νίαι κατα[γραφό]ντων τοὺς στρατιώτα-
ς τοὺς ἐν Ὑπνίαι — ἐπεί κα πορεύωνται,
πορευέσσθων κὰτ τὸ μέρος, καθὼς καὶ τᾶν

θυσιᾶν μ̣ε̣[τέχ]οντι — σίταρχον δὲ λα[μ]βα-
νόντων κὰτ τὸ μέρος — τὸν δὲ ἰατρὸν καὶ τ-
οὺς ἄλλους δαμοσιεργοὺς ἐν Ὑπνίαι κατα-
στᾶ[σα]ι̣ τῶν αὐτῶν μισσθῶν, καθὼς καὶ πρό-
τερον Ὑπνιεῖς καθίσσταν — καθισστάντων
ἀ[μ]φότεροι — χωροφυλακεόντων δὲ τοὶ Μυ-
ανεῖς τὰν Μυα[νιάδα] — τοὶ Ὑπνιεῖς τὰν Ὑπνι-
άδα — τὰς σκοπιὰς καὶ τὰ ὅρια κοινᾶι ἀμφό-
[τ]εροι — τὸν δὲ στατῆρα μὴ ἐμφερόντων το-
[ὶ ἐν] Ὑπνίαι χωροφυλακέοντες μηδὲ τοὶ ἐμ Μ-
[υανία]ι — πρόβατα — ἑκατ[ερ . . . . 11—12 . . . .]

col. III -

. . . . ν̣ τᾶι προτέραι τα̣ς̣ . . . . . . 13 . . . . . .
ἑκατέρας — εἰ δέ τις τῶν προβατέων τ[ῶν χ]-
ρησαμένων τὰ πρόβατα ποτάγοι πρὸ τᾶ[ς λ]-
ώτιος, λωτίξας ἀπαγέτω — ὅσοι δέ κα τῶ[ν πρ]-
οβα vvvv τέων μὴ χρήσ[ω]νται τᾶι χώραι λω[τίζ]-
ο̣ν̣τ̣ε̣ς̣ τὰς πόκας, νέμ̣οντ̣ες ἐν τᾶι χώραι [α]-
ὐλιζόντω ἁμέρας δέκα — εἰ δέ τί κα τῶν δ̣ι[ο]-
ρθωμάτων τῶν ὕστερον ποτιφερομένω̣ν̣
τᾶς Πανκλέος ἀρχᾶς ἀμφίλλογον γίνητ-
αι, ἐπικριθέντων ἐν Αἰσχρίωνι, Ἀρχεστ[ρά]-
τωι Φυσκέοις — Κρατίνωι Τριτεῖ — Κ. . 5 . .-
μωι, Δαμοκλεῖ, Ἀρισστομάχωι Χα[λειέοι]-
ς — κρινόντων δὲ μὴ ἔλασσον τριῶ[ν — τῶν]
δὲ λόγων τῶν κατὰ μῆνα τιθεμέν[ων — ἐ]-
πεί κα λάβηι ὁ ἐγ Μυανίας βούλαρχο[ς παρ]-
ὰ τῶν ἐξ Ὑπνίας ἀρχείων τὰ ἀντίγ[ραφα κα]-
ὶ συνθῆι ἐν τὰ κιβώτια, ἐπιβαλλέτω τ[ὸν δα]-
κτύλιον ὁ ἐγ Μυανίας καὶ Ὑπνίας βούλ[αρχο]-
ς — κὰτ ταὐτὰ δὲ καὶ τοὶ ἐξ Ὑπνίας βούλα[ρχοι]
ἐπεί κα λάβωντι τὰ ἀντίγραφα παρὰ τοῦ [ἐγ Μυ]-
ανίας βουλάρχου καὶ συνθέωντι ἐν τὸ κιβ[ώτιο]-
ν, συνεπιβαλλέτω τὸν δακτύλιον ὁ ἐγ [Μυ]-
ανίας καὶ ἐξ Ὑπνίας βούλαρχο[ς . . . . 10 . . . .]
Ν τοὶ ἐξ Ὑπνίας ἐμ Μυανίαν [. . . . 9 . . . . — ὁ δὲ]
νόμος καὶ τὸ ψάφισμα τὸ τῶ[ν - - - - - - - - - - - - -]

– –

– –

– – – – – – – – – – – – – ΛΗΤ – – – – – – – – – – – – – – – – –

Exscripsit admirabili sane industria et patientia Bousquet, qui et supplevit, adiutus hic illic ab aliis (imprimis Claude Vatin), neque tamen lectio ubique certa est sed in coniectura posita atque complures loci suspicione non carent. Ipse per duos dies lapidem *b* perscrutatus nonnisi ea, quae supra lineis subscriptis insignivi, certa ratione legi et in me recipere possum || 6 vel δικασ[τάς] Bousquet || 24 an pro ἀρχόν potius ἄλλον legendum? Kla. || 33 καθίσταν Kla., fortasse falso || 34 in. pro ἀμφότεροι interdum legit Bousquet τοὶ Ὑπνιεῖς, quod magis arridet || 44 in. foramen lapidis || 63 in. ΩΤΟΙ Kla.

Exhibet tabula instrumentum, quo duo oppida Myanensium et Hypniensium (cf. c. XIV) se consociant atque ita quidem, ut utrumque oppidum suam civitatem et territorium retineat (vs. 34—36). Retinet etiam suum senatum magistratusque, sed insuper communes magistratus instituuntur velut ὁ ἀρχός, annuus et eponymus, et ὁ ἐγ Μυανίας καὶ Ὑπνίας βούλαρχος, unde iure conicias communem quoque senatum creatum esse. Excutiuntur quoque singulis mensibus in vicem rationes pecuniarum (vs. 52 ss.). Apparet autem ex ea ratione, qua communes actiones et electio magistratuum constituuntur, duos socios non in aequo esse sed proportionem quandam inter eos valere eandem, qua et sacrificiorum participes sunt. Probabiliter autem Myania oppidum et maius et gravius est et Hypnia id oppidum, quod ad illius ductum se applicare cupit. Atque revera ex eis, quae servata sunt, mea quidem sententia cognosci potest, quanta cura Hypniensium commodis serviatur. Quod autem ad tituli aetatem attinet, haec conventio ineunti fere saec. II a. Chr. assignanda est (cf. ad v. 50) atque probabilibus causis Lerat (II 89) coniecit eam et obsidionem, qua M'. Acilius Amphissam clauserat, inter se cohaerere.

Vs. 1—17 satis obscuri sunt, probabiliter propter incertam lectionem. 19 De iure incultam terram pascendi. 21 τοις indefinitum *(aliquo)*, quod Delphico adverbio οἷς *(quo)* respondet. 23 εἰ δὲ μὴ διοικέοι τὰ τῶν πολίων probabiliter non iudicium est sed ita intellegendum: 'sin autem res duorum oppidorum administrandi facultatem non habet (propter morbum aut quod hoc officium uni et soli gravius est)'. 26 Bousquet imprimis de mercennariis cogitat, id quod improbabile videtur vel propter impensas parvo Locrico oppido idcirco faciendas. 29 De sitarchia cf. A. Wilhelm, *Mélanges Glotz* II (1932), 904 s.; M.-Th. Lenger, *BCH* 80, 1956, 460. — '*Le verbe* λαμβάνειν *peut surprendre, mais la lecture est assurée*', Bousquet 674^3. 31 Ad vocabulum δαμοσιεργός cf. δαμοσιοργίαν Syll.^{3} 1009_{10} i. e. ius magistratibus aliisque reipublicae honoribus fungendi (Dttb.). 34 ἀμφότεροι vix credi potest, cf. supra adnotationem criticam. 37—39 Haec paragraphus non satis intellegi potest, quia de natura stateris non edocemur; haud dubie in tituli parte amissa de eo actum erat. 41—46 Hi quoque versus haud faciles intellectu sunt. Verba fiunt de pastoribus, qui ovium tonsuram (λῶτις, λωτίζειν) faciunt aut in terra quadam, quae probabiliter eadem atque ἁ ἄσπορος (v. 19) est, aut alibi sed tum in illa terra greges pascunt. De singulis vide commentarium editoris. 48 Παγκλῆς sc. primus ἀρχός sympolitiae probabiliter Myanensis fuit. 50 Ex arbitris unus notus est Κρατῖνος Τριτεύς, qui fuit hieromnemo Aetolorum ἄ. ἐν Δελφοῖς Δαμ – – = 215—205 (Daux, *Chron. delph.* K 10), Syll.^{3} 538 *A* (cf. Bousquet, *BCH* 1956, 558 ss.) et μάρτυς manumissionis Delphis ἄ. Διοδώρου τοῦ Μνασιθέου = 195/4 (Daux, l. c. L 4), *GDI* 1994; idem a. 191/0 fundo et domo suis Delphicis privatus est, *BCH* 1932, $4_{20.\ 79}$ (Lerat).

Ceterum adeas editoris commentarium copiosum.

---

749 *Olympiae.* DEDICATIO IOVI FACTA, saec. VI a. Chr. (?).

Myanenses Iovi clipeum, cassidem, ocreas Olympiae in Sicyoniorum thesauro dedicasse auctor est Pausanias VI 19,4 s. X 38, 8. Dedicationis titulus in clipeo inscriptus erat, τὰ δὲ ἐπὶ τῇ ἀσπίδι γράμματα παρῆκται μὲν ἐπὶ βραχύ, πέπονθε δὲ αὐτὸ διὰ τοῦ ἀναθήματος τὸ ἀρχαῖον. Cf. W. A. Oldfather, *RE* XVI 992.

XVI. AMPHISSA

Nomen: Ἄμφισσα (Ἄμφισα).

Situs: *Amphissa.*

Cf. Lerat I 15 ss. 78. 174 ss.

750 DECRETA HONORARIA CUM EPISTULA. Concavus lapis calcarius nigricans supra fractus, qui partem sinistram exedrae rotundae efficiebat; latus sinistrum titulum praebet, dextrum anathyrosin; infra a sinistra, antica, postica parte cymatium exstat; a. max. 0,87, l. ab interiore parte 1,18, ab exteriore 1,505, cr. 0,565. Inventus est lapis Amphissae in fundo Γ. Γιαλέσα, nunc Delphis in museo asservatur (inv. nr. 6960). Litt. alt. 0,01, interv. vers. 0,007; ΑΑΠΣ, extremae hastae crassatae. Edd. W. Vollgraff, *BCH* 25, 1901, 221 ss.; A. D. Keramopullos, Ἐφ. 1908, 159 ss. cum imag. phot. interpolata (Schwyzer 369). Cf. A. D. Keramopullos, Ἀθηνᾶ 16, 1904, 161; A. Wilhelm, *Beitr.* 149. 164; *Anz. Ak. Wien* 1924, 132 (SEG III 428); H. Swoboda, *Klio* 11, 1911, 450[1]; *SB Ak. Wien* 199, 2 (1924), 67[3]; Lerat II 84. 121 s. 126 cum parva imag. phot. inutili (I tab. LXIII 1). Lapidem contuli. *Ect.*

s. II[1] a. –
[– καὶ τἆλλα τίμια]
[π]ά[ντα, κ]α[θ]ὼς κ[α]ὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις κ̣[αὶ εὐεργέταις]
[τᾶ]ς π[όλιο]ς ὑπάρ[χ]ει. βουλαρχέοντος Λυσιπόνου το[ῦ – – –]-
[. . . . ἔγγυοι] τᾶς προξενίας Λυσίπονος καὶ Χαρίξενο[ς].
[ἀ γ α θ] ᾶ ι τ ύ χ α ι.
[Ἀμφισσέ]ων [οἱ ἄρ]χοντες καὶ ἁ πόλις Σκαρφέων τοῖς ἀρχόντ[οις]
[καὶ τᾷ βουλᾷ] καὶ τᾶι πόλει χαίρειν· τῶν δεδομένων τιμίων ὑπὸ
[τᾶς] πό[λι]ο[ς] ἁμῶν Μηνοφάντωι Ἀρτεμιδώρου Μακεδόνι Ὑρκανίῳ
[τὸ ἀ]ντί[γ]ραφον ἐξαπεστάλκαμεν ποτὶ τὰν ὑμετέραν πόλιν,
[καθάπερ] καὶ αὐτὸς ὁ Μηνόφαντος ἁμὲ παρεκάλεσε. μηνὸς Ἀμ[ῶ]-
[νο]ς [ἕ]κτᾳ ἐπ' εἰκάδι. νομογράφων· ἐπειδὴ Μηνόφαντος Ἀρτεμιδ[ώ]-
[ρου] Μακεδὼν Ὑρκάνιος ἰατρὸς μεταπεμφθεὶς ὑπὸ τᾶς πόλιο[ς]
[μ]ετὰ πρεσβείας καὶ ἐργολαβήσας μόνος τὸ ἰατρικὸν ἔργον
[τῶ]ν ἀεὶ ἐμπιπτόντων ἀρρωστημάτων φιλοτέχνως ἐπιμελ[ό]-
[με]νος καὶ σπουδάζ[ω]ν κατὰ δύναμιν ἰδίαν μετὰ τᾶς τῶν θε[ῶν]
[εὐν]οίας σῴζειν το[ὺς] κινδυνεύοντας ἀνέγκλητ⟨ο⟩ς ἐγενήθη, τ[ὰν]
[ἐγχει]ρισθεῖσαν αὐτῷ πίστιν περὶ τᾶς κοινᾶς σωτηρίας ἐφ' ἴσου καὶ πο[θ']
[ἅπ]αντας εὐνοϊκῶς διαφυλάξας τάν τε κατὰ τὸν βίον ἀναστροφὰν
[πᾶ]ντα τὸν τᾶς παρεπιδαμίας χρόνον εὔτακτον καὶ σώφρονα παρέσχ[ε]
[κα]τὰ ἀξίαν τᾶς τε πόλιος καὶ τοῦ ἐπιταδεύματος, ἔτι δὲ καὶ τᾶς
[καθ'] ἑαυτὸν ἁλικίας, εἵνεκεν δὲ τῶν ποτιπεπτωκότων αὐτῷ π[αρὰ]
[τῶν] ο̣[ἰκεί]ων(?) χωρι[ζ]όμενος ἐκ τᾶς πόλιος ἁμῶν ἐποιήσατο πόθ[οδον]
[ποτὶ τὸ]ν δᾶμον ἀσπαζόμενος κοινῶς πάντας διελέγη τ[ε]
[μετὰ] πάσας εὐνοίας αὐτοῦ φροντίδα ποιήσασθαι τὰν κ[αθή]-
[κουσ]αν, δεδόχθαι τῷ δάμῳ· ἐπαινέσαι τε αὐτὸν ἐπὶ τ[ῷ . . c.6 . .]
[τ]ῷ ἐς δύ[ναμιν] καὶ δόμεν αὐτῷ συμπαραπομ[πο]ὺς ἀσ[τούς],
[ἵνα κομισθῇ(?) μ]ετ' ἀσ[φ]α[λ]είας, ἐν οὕς κα προαι[ρ]ῆται τόπους·
[ἐξαποστεῖλ]αι δὲ καὶ τᾶς δεδομένας αὐτῷ προξενίας τὸ ἀντίγρ[α]-
[φον τύχ]αι ἀγαθᾷ ποτὶ τὰν πόλιν τῶν Σκαρφέων, ἔ[τι δ]ὲ καὶ ποτὶ τὰ[ν]
τῶν Ὀπουντίων. vv Ἀμφισσεῖς ἔδωκαν Μην[οφ]άντῳ Ἀρτεμ[ι]-
[δ]ώρου Μακεδόνι Ὑρκανίῳ αὐτῷ καὶ ἐγγόνοις προξενίαν, ἰσο-

[πολι]τείαν, γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν, ἐπινομία[ν] καὶ ἀσφάλει-
[αν πολ]έμου καὶ εἰράνας καὶ τἆλλα τίμια πάντα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλ-
[λοις] προξένοις καὶ εὐεργέταις τᾶς πόλιος ὑπάρχει. βουλαρχέοντος
[᾿Α]ντιγένεος τοῦ Βίωνος. ἔ[γγυος . .ᶜ·⁵. .]ṭος . . ἀσω[νο]ς. *vac.?*

Suppl. Keramopullos praeeunte hic illic Vollgraffio, cuius vel falsas vel lacunosas lectiones omnes adnotare supersedi || 2/3 ᾿Αριστο|κλέα Vollgr., Keram. collato homonymo filio Lysiponi *GDI* 2223 || 6 καὶ τοῖς ξυνέδροις dubitanter Swoboda, *SB Ak. Wien* l. c., iusto longius || 8 ὑμετέραν Vollgr., lapis, ἡμετέραν Keram. per errorem, quem corr. Schwyzer || 15 ΤΩΣ lapis, corr. Keram. || 16 fin. idem de lectione dubitat, sc. utrum cum Vollgraffio legendum sit ΦΡΟ an ΠΟ, quod praetulit; in lapide ΠΟ dispexi || 17 fin. [παρὰ] Wilhelm, *Beitr.* 149, Schwyzer, at deest spatium || 18 ἐπιδαμίας Vollgr., Wilh. l. c., Schwyzer, παρεπιδαμίας Keram., lapis || 18/9 παρέσ[χε|το . . .]ν ἀξίαν Vollgr., παρέσ[χη|ται] ἀξίαν Wilh. l. c., Schwyzer, παρέσ[χε|τ]ο καὶ ἀξίαν Keram., adnotans: '῎Ισως ἐπὶ τοῦ λίθου κεῖται κατ' ἀξίαν', quod recepit, . . ⁻ΛΑΞΙΑΝ in lapide legi || 19/20 τὰ . . . . | – – [ἁ]λικίας Vollgr., τᾶ[ς | αὑτοῦ ἁ]λικίας Wilh. l. c., Schwyzer, τᾶς |[καθ'] ἑαυτὸν ἁλικίας Keram., equidem in lapide certo nihil nisi ΤΟ . ΑΛΙΚΙΑΣ agnovi, sed post O littera N probabilior quam Y et supplementum αὑτοῦ spatio multo brevius || 20/1 sic vel περὶ pro παρὰ Wilh., *Anz. Ak. Wien* l. c. *('Nachrichten über seine Angehörigen oder seitens dieser')*, π[ολ|λῶν πραγμά]των Keram., Schwyzer, iusto longius et in apographo Keram. exhibet: – – Ο(;) . . . ΩΝ, equidem litteram O non vidi || 23 fin. de Vollgraffii lectione ΚΟΙ – – dubitat Keram., qui nihil nisi K legit sicut ego quoque || 24/5 ἐπὶ τ[ῷ πόνῳ | τ]ῷ ἐ[ς] δύ[ναμιν] Keram. ('συμπλήρωσις ἀσυνήθης'), Schwyzer, vix probabiliter. An εὐνοεῖν? Kla. || 26 in. Kla., παραπέμψοντας αὐτὸν Keram., Schwyzer, quod spatium excedit || 34 fin. [Μν]άσω[νο]ς vel [Θρ]άσω[νο]ς Keram.

Continet titulus finem proxeniae cuiusdam decreti urbis Amphissae (vs. 1—3) et epistulam Amphissensium ad Scarphenses de medico Menophanto Artemidori f. Macedonis Hyrcanii datam additis rogatione νομογράφων et proxeniae decreto (vs. 5—34). Omnia autem uno eodemque tempore atque saeculi a. Chr. n. secundi parte priore lapidi inscripta esse e litteratura et nomine bularchi Lysiponi (cf. ad v. 2) apparet.

V. 2. 33 βουλαρχέοντος· sc. urbis Amphissae, cf. Keram. 188 ss., Lerat II 121 s. — Λυσίπονος· idem βεβαιωτήρ manumissionis Delphis ἄ. Μελισσίωνος = 177/6 (*GDI* 2027) et ἄ. Λαϊάδα = 170/69 (ibid. 1789); eius filii ᾿Αριστοκλέας, manumissor Delphis ἄ. Δάμωνος τοῦ Ξενοστράτου = 142/1 (ibid. 2223), legatus Delphis a. 119 (Syll.³ 826 E II 29) et a. 118 (ibid. I VII 7), et Δωρόθεος, μάρτυς manumissionis Delphis c. 108—100 (*GDI* 1931, cf. E. Rüsch, *Gramm. d. delph. Inschr.* I 96³). 7 Μακεδὼν ῾Υρκάνιος· de hoc ethnico et oppido, cui est nomen Hyrcanis, sito haud ita procul ab urbe Magnesia ad Sipylum cf. J. et L. Robert, Hellenica VI 16 ss. 9 ᾿Αμών erat ultimus mensis Amphissensium (= ᾿Ιλαῖος Delphorum), cf. Lerat II 175. — Dies probabiliter ad epistulam pertinet, non ad rogationem νομογράφων, Keram. 14/5 μετὰ τᾶς τῶν θε[ῶν|εὐν]οίας· cf. Wilhelm, *Beitr.* 164. 31 ἐπινομία· '*le droit de pacage sur les domaines publics*', L. Robert, Hellenica VII 157.

---

751 EPISTULA PROCONSULIS DECIMII SECUNDINI. Tabula lapidis calcarii caerulei supra et a dextra fracta a. 0,82, l. 0,54, cr. c. 0,21, quondam Amphissae in ecclesia τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, ubi eam integram atque pavimento ecclesiae insertam viderunt Cyriacus et Spon Whelerque, saepimento ecclesiae insertam atque supra truncatam Jamot et Perdrizet; postea in gymnasium Amphissae, ubi eam tunc etiam a dextra mutilam contuli, transportata est atque inde Delphos in museum (inv. nr. 6958). Litt. alt. 0,025—0,036, interv. vers. c. 0,007; litterae Latinae intermixtis Graecis (Є, Y). Priorum editiones huius tituli enumeratas habes apud Mommsenum CIL III 568 cf. p. 1317 et nr. 14203²⁵, qui primus verum textum constituit exemplis Cyriaci et Sponii Whelerique nisus et diversis lectionibus aliorumque temptaminibus diligenter allatis (Dessau 5794). Cf. P. Perdrizet, *BCH* 19, 1895, 391 nr. 6; Lerat II 111/2. Habui etiam apographum, quod fecit P. Jamot. Phot. apud Lerat I tab. LXIII 5. *Ect.*

s. IV p. Decim(ius) Secundinus
v(ir) c(larissimus) procons(ul) curat(ori)
et defens(ori) Amfissensium
salutem. ut memini, non
repurgari modo aquae d-
uctum, verum etiam indu-

ci aquam iusseram. confes-
tim igitur in veteres cister-
nas aqua ut semper cucur-
rerat inducatur, gratia-
s agente beatitudini tem-
poris et moderationi mea-
e Hesperio, quod fundus,
qui aquam publicam occ-
upavit, publicus non fit. sa-
ne ⟨ne⟩ similis interceptio ite-
rum fieri possit, in cisternis
ipsis lapideo titulo posito un-
de aqua veniat adscribite, u-
t nulla invadendi publicum
relinquatur occasio. memo-
res eritis perfecta haec
omnia ante diem decimu-
m kalendarum Ianuaria-
rum vos ad officium nun-
tiare debere. opto bene
valeatis.

Litteras, quas etiam in lapide a. 1933 legere potui, lineis subscriptis insignivi || 12 fin. mea|e Jamot, Perdrizet, me|e Mommsen || 16 SI lapis, corr. Mo. || 21 in. 'rennovatur' legendum esse fortissime affirmat Perdrizet (ut iam Wheler, cf. CIL III p. 1317 nr. 568), sed 'relinquatur' nequaquam in dubium vocari potest.

Nimirum exstat epistula proconsulis Decimii Secundini ad curatorem et defensorem Amphissensium, qui nomine non appellatur, data, id quod Hirschfeld *RE* I 1956 et Lerat l. c. non recte intellexerunt. — V. 1 Decimius Secundinus: 'Epocham non habeo quomodo accuratius definiam, nisi quod notabile est in legibus a. 409 (C. Th. 9, 2, 5. 11, 8, 3) defensores civitatium praeponi curatoribus et locum primum tenere inter magistratus municipales; haec autem epistula cum curatorem priore loco nominet, videtur referenda esse ad epocham vetustiorem et defensor intellegendus non qualem instituerunt quodammodo patroni oppidi loco imperatores Valentinianus et Valens a. 364, sed actor municipum. *Beatitudo temporis* in nummis lapidibusque incipit celebrari post Constantinum Magnum', Mommsen. Aliter iudicat E. Groag, *Die Reichsbeamten von Achaia in spätrömischer Zeit* (1946), 56, qui revera hic defensorem, qualis a. 364 institutus est, intellegendum atque propter dignitatem *vir clarissimus*, nondum *vir (clarissimus et) spectabilis* et nomen *Hesperius* (vide infra) titulum etiam ante exiens saeculum IV statuendum esse putat. 13 Hesperius: nomen rarum Seeckium secutus Groag l. c. aut ad filium poetae Ausonii Decimium Hilarianum Hesperium, proconsulem Africae 376, praefectum praetorio 377—380, aut ad nepotem Ausonii comitem Hesperium, cuius a. 385 mentio fit, referre cupit.

MANUMISSIONES

752 Lapis calcarius undique fractus a. et l. 0,18; anno 1933 Amphissae in domo Εὐθυμίου Νασοπούλου infra castellum. Litt. alt. c. 0,01, interv. vers. c. 0,004; ΑΜΠΣΩ. Ed. P. Perdrizet, *BCH* 19, 1895, 390 s. nr. 3 (IG IX 1, 1070); Lerat II 176 s. Lapidem contuli. *Ect.*

s. II² a. ἀ γ α θ [ᾶ τ ύ χ ᾳ · θ ε ο ί · ἐν Ἀμφίσσᾳ ἄρχον]-
τος Νικ̣[– – – τοῦ δεῖνος Ἀμφισσέος, θεοκολέοντος δὲ τῷ Ἀσ]-
κλαπιῷ Α[– – – τοῦ δεῖνος Ἀμφισσέος, μηνὸς – –, ἀπέδοτο]
Ἁρμυλίς, συ[νευδοκέοντος καὶ τοῦ – – αὐτᾶς τοῦ δεῖνος],
τῶι Ἀσκλα[πιῷ τῷ ἐν Ἀμφίσσᾳ σῶμα γυναικεῖον, ᾇ ὄνομα – –, ἐπ' ἐ]-
λευθερίᾳ τ[ιμᾶς ἀργυρίου μνᾶν – – καὶ τὰν τιμὰν ἀπέχει πᾶσαν].
παραμειν[άτω δὲ ἁ δεῖνα Ἁρμυλὶ ἔτεα – – ἀνεπικωλύτως πᾶν ποιοῦ]-
σα τὸ ἐπιτα[σσόμενον παρὰ Ἁρμυλίος· ἄρξει δὲ τῶν – – ἐτέων ὁ]
μὴν Ἐλευθ[έριος ὁ ἐν τᾷ ὠνᾷ· εἰ δέ τι πρὸ τῶν – – ἐτέων πάθοι Ἁρ]-
μυλίς, ἐλευθ[έρα ἔστω καὶ ἀνέφαπτος – – – – – – – ἐλευθε]-
ρίαν μηθεν[ὶ ποθήκουσα κατὰ μηθένα τρόπον. βεβαιωτὴρ – –]-
πων. τὰν ὠν[ὰν φυλάσσοντι –]
Τ . . . Ι ^ –

Suppl. exempli gratia vs. 1—6 Kla., 7—12 Lerat l. c., usi supplementis priorum editorum || 2 ΝΗ Perdrizet, ΝΙΚ̣ Kla. || 3 fin. Ἐλευθερίου, si v. 9 recte suppletus est || 4 συνευδοκέοντος καὶ τοῦ υἱοῦ, ἀνδρός, ἀδελφοῦ sim. || 7 ἀνεπικωλύτως cf. nr. 755 b_{11}. 756_5 || 8 vel ἄρχει τοῦ χρόνου, τᾶς παραμονᾶς || 9 in. vel Ἐλευθεριῶν ὁ ἐπὶ Νικ – – sim. || 9 fin. vel πρότερον.

V. 2 Fortasse supplendum Νικ[άρχου τοῦ Ἰόλα], qui a. 138/7 in munere fuit (*GDI* 2091), Lerat II 136. Formae litterarum sane consentire videntur. 4 Ἁρμυλίς· homonyma Amphissensis a. 194 a. Chr. Delphis manumisit (*GDI* 2122), Perdrizet. 9 Novum mensem Amphissensium, cui est nomen Ἐλευθέριος vel Ἐλευθεριών (utraque forma Halicarnassi exstat, cf. Syll.[3] 1044[33]), agnovit Lerat II 177.

Apparet hunc lapidem sicut lapides nr. 753—756, qui omnes inter se vicini sunt aut fuerunt, sacelli cuiusdam Aesculapii fuisse, quod in clivo meridionali antiquae arcis ʽπαρὰ τὰς σημερινὰς κρήνας τῆς πόλεως, τὰς καλουμένας „Πηγάδια" ʼ situm fuit. Probabiliter ibi manumissiones in analemmate quodam velut Delphis exaratae erant, cf. Keramopullos, Ἐφ. 1904, 137 ss., Lerat I 179.

---

753 Fragmentum lapidis angularis a. 0,19 utrimque inscriptum, sed litterae sinistri lateris fere evanidae; vidit anno 1899 Perdrizet Amphissae in domo Νικολάου Κόρδα infra castellum, ubi ipse frustra quaesivi. Litt. alt. 0,006; ΘΠΣ (Perdrizet). Ed. P. Perdrizet, *BCH* 23, 1899, 347 s.

s. II a. (?) [– – – – – ἀπέδοντο οἱ δεῖνες – – –]
. . ⁵. . τῶι [Ἀσκλαπιῶι τῶι ἐν Ἀμφίσσαι]
[σῶμα] οἰκ[ογενές, ὧι (ἇι) ὄνομα – – –]
καὶ ἄλλο σ[ῶμα – – ὧι (ἇι) ὄνομα – – –]
. . . τιμ[ᾶς ἀργυρίου μνᾶν – – καὶ ἀπέχον]-
[τι πᾶ]σαν τ[ὰν τιμὰν ὥστε εἶμεν αὐτοὺς]
ἐλευθέρου[ς καὶ ἀνεφάπτους καὶ ζών]-
των ἁμῶν α[. . . .ᶜ·⁸. . . καὶ ἀποθανόντων].
μάρτυροι Ἀντ – – – – – – – – – – – – – – – – – –.
[ἄρχ]ο⟨ν⟩τος [ἐν Ἀμφίσσαι τοῦ δεῖνος τοῦ]
. χα . . α⟨ν⟩τος [ἀπέδοτο ὁ δεῖνα, συνευ]-
δο⟨κε⟩όντων καὶ [– – – – –, τῶι Ἀσκ]-
[λ]απ[ιῶ]ι παιδάρι[ον, ὧι ὄνομα Νικ(?) – – τιμᾶς]
[ἀργυ]ρίου μ⟨ν⟩ᾶν [– – καὶ τὰν τιμὰν ἀπέχει]
[ὥστε εἶμ]εν Νικ(?) – – – – – – – – – – – – – –

Suppl. Perdrizet; vs. 1. 5. 6. 8 (coll. nr. 754_{12}). 11. 13—15 Kla. || 8 an ἀ[πὸ πάντων]? At displicet ordo verborum || 10 ΟΤΟΣ Perd. || 11 ΑΤΟΣ Perd. || 12 ΔΟΞΟ Perd. || 14 ΜΙΑΝ Perd.

---

754 Lapis angularis calcarius, utrimque inscriptus, a. 0,67, l. 0,40, inaedificatus inversa positura in muro domus l. Μάρκου, quae est Amphissae infra castellum loco Πηγάδια, ubi anno 1933 lapidem vidi, sed caeruleo colore perlitum conferre nequivi; tituli in latere occulto inscripti vestigia parva vidit editor neque autem exscripsit. Litterae ΑΕΘΜΠΣΩ (Keramopullos), difficiles lectu. Commemoravit P. Perdrizet, *BCH* 19, 1895, 390; ed. A. D. Keramopullos, Ἐφ. 1904, 113 ss. Cf. eundem, *Klio* 4, 1904, 19. 27.

s. I a. (?) – ὑ[πὲρ] Νᵛικασίπολι[ν]
[πα]ρεοῦσαν καὶ κελομέναν χειρόγραφον Νυμφ⟨ο⟩δώρου· Νικασίπολις καὶ Ἕ[ρμαι]-
ος τῶι Ἀσκλαπιῶι τῶι ἐν Ἀμφίσσᾳ, καθὼς ἐπίστευσεν τῷ θεῷ τὰν ὠν[άν],
σῶμα γυναικεῖον, ᾇ ὄνομα Σωτηρίς, γένος Βοιώτιον, μνᾶς ἀργυρίου [καὶ]
[Ἕρμα]ιο[ς] ἀπέδοτο σ[ῶμ]α
τὰν τιμὰν ἔχομεν πᾶσαν – – – – – – – – – καθέστακε δὲ βεβαιωτὰν [κατὰ]
[τὸν] ν̣[όμ]ο̣ν Νίκιππον Χιωνίδα. τὰν ὠνὰν φυλάσσοντι αὐτός τε ὁ θεο[κόλος]

καὶ οἱ ἱερεῖς Δημοσθένης καὶ Πολυξενίδας. ἐπὶ τοῖσδε Υ ὥστε παρα[μέ]-
νῃ Σωτηρὶς Νικασιπόλει καὶ Ἑρμαίῳ ποιοῦσα πᾶν τὸ ἐπιτασσόμε[νον]·
εἰ δὲ μὴ ποιέοι, ἐξουσίαν ἐχέτωσαν ἐπιτιμέοντες τρόπῳ, ᾧ κα θέ[λων]-
τι· ποτὶ δὲ τοὺς λοιποὺς πάντας ἔστω Σωτηρὶς ἐλευθέρα καὶ ἀνέπαφο[ς]
μὴ ἔχοντος αὐτὰν ἐξουσίαν μηδενὸς ἄγειν κατὰ μηδένα τρόπον μήτε [ζών]-
των Νικασιπόλιος καὶ Ἑρμαίου μήτε^v^ἀποθα^v^νόντων. μάρτυρες· Αγι – –,
Σωτέλης, Μνασίλαος, Ἀνδρόνικος, Εὔδικος.

Suppl. Keramopullos || 1 propter laesuras lapidis hic et in v. 12 spatia vacua relicta sunt || 2 med. H in apographo, o in transcriptione, sed *Klio* l. c. 19 η || 5 med. in lacuna vestigia incerta litterarum erasarum || 5 fin. vocabula supra lineam scripta addidit lapicida, quod v. 2 ante nomina Νικασίπολις καὶ Ἕρμαιος verbum ἀπέδοτο vel ἀπέδοντο per incuriam omiserat || 6 in. . . . Λ̣ . . Ο̣Υ̣ apogr. || 7 fin. ante ὥστε et paulo supra lineam littera Y incerti muneris || 12 fin. Ἄγι[ς] Keram., sed etiam Ἁγί[ας] suppleri potest.

Aetas tituli nonnisi ex litterarum formis definiri potest, quas editor primo a. Chr. n. saeculo tribuendas esse putat. — V. 5 Forma βεβαιωτής Delphis saepius primo demum p. Chr. n. saeculo invenitur, cf. *FD* III 6, 20_{19}. 34_{14}. 36_{16}. 47_{23} al.

---

755 Lapis angularis calcarius durus, utrimque inscriptus *(a. b)*, a. 0,46, l. 0,18(?), qui quondam in porta domus Eliae Kutsochionis Amphissae ad radices castelli sitae inaedificatus erat, ubi vidit Beaudouin, sed anno 1895 eum evellendum curavit Perdrizet; tum illam domum habebat Θεόδωρος Νιανούρης (*BCH* 23, 1899, 348), anno 1933 Εὐθύμιος Νασόπουλος, apud quem lapidem frustra quaesivi. Litt. alt. *b* 0,01 (vs. 1 litterae paulo altiores); *a* ΑЄΜϹω (Beaudouin), *b* ΑЄΜϹω (Perdrizet). Edd. *a* M. Beaudouin, *BCH* 5, 1881, 451 s. (*GDI* 1474); IG IX 1, 318 e collatione Lollingii; *b* P. Perdrizet, *BCH* 19, 1895, 385 ss. nr. 1 (IG IX 1, 1066; Syll.² 844; *Inscr. jur.* II 283 nr. 22). Cf. A. Jardé–M. Laurent, *BCH* 26, 1902, 338[1]; W. Vollgraff, Mnemosyne N. S. 47, 1919, 72 nr. V; H. Pomtow, *Klio* 17, 1921, 186; W. A. Oldfather, *Class. Philol.* 19, 1924, 177; A. Wilhelm, *Anz. Ak. Wien* 1924, 118; G. Colin, *FD* III 4 p. 89 s. [Cf. add. p. 125]

a

s. I¹ p. [θεο]ὶ [τ]ύχαν ἀγαθάν. [ἄρχοντος ἐν Ἀμφίσσᾳ]
[Ἀ]ρχικλέος τοῦ Δαμοφίλου, μην̣ὸ[ς] Πανάμ[ου],
θεοκο[λ]έοντος δὲ τῷ Ἀσκλαπιῷ τῷ ἐν Ἀμφίσσᾳ Ο[– – μβ]-
ρότου Ἀ[ρ]χία Ἀμφισσέος, χειρόγραφον Κριτολά[ου τ]-
[ο]ῦ Δωροθέου Δελφοῦ ὑπὲρ Ζωπύραν Μενάν[δ]-
ρου [θ]υγ(ατέρα) Ἀμφισσίδα παροῦσαν καὶ κελεύουσαν [γρ]ά[φει]-
ν ὑπὲρ αὐτάν, ἐπεὶ ἔλεγεν αὐτὰ γ[ρά]μματα μὴ εἰδέναι· ἀπέ[δ]-
οτο Ζωπύρα Μενάνδρου Ἀμφισσὶς τῷ [Ἀσ]κλαπιῷ τῷ ἐν Ἀμφ[ί]-
σσᾳ σῶμα οἰκογενές, ᾧ ὄνομα Νικόστ[ρατ]ος, μνῶν τριῶν καὶ
[τὰν] τειμὰν ἀ[πέχ]ω πᾶσαν. παραμεινάτω [Νι]κόστρατος Ζωπύρᾳ
[πάν]τα τὸν [τᾶς ζω]ᾶς χρόνον πᾶν ποιῶν τὸ ἐπιτασσόμενον πα[ρὰ]
[Ζωπύρας. ἔ]στω δὲ Νικόστρ[ατος με]τὰ τ[ὸν Ζωπύρας θάνα]τον
[ἐλεύθερ]ος καὶ ἀν[έφαπτος –]

b

s. I¹ p. θ̣ε̣ὸ̣ς̣ τ̣ύ̣χαν ἀγαθάν. [ἄρχοντ]ος ἐν Ἀ̣[μφίσ]-
σᾳ Φιλλίδα τοῦ Ζωπύρου θέσει, φύσει δὲ Ξενάνθου, μην[ὸς]
Ἀμῶνος, θεοκολέοντος δὲ τῷ Ἀσκλαπιῷ τῷ ἐν Ἀμφί[σσ]-
ᾳ Ἀρχία τοῦ Θεοδώρου, χειρόγραφον Νικία τοῦ Νικία Ἀμφι[σσέ]-
ος ὑπὲρ Σωσίχαν Ζωσᾶ παροῦσαν καὶ κελεύουσαν ὑπὲρ α[ὑτὰ]-
[ν] γράψαι, ἐπεὶ ἔλεγεν αὐτὰ γράμματα μὴ εἰδέναι· ἀπέδοτ[ο]
[Σω]σίχα Ζωσᾶ Ἀμφισσὶς τῷ Ἀσκλαπιῷ τῷ ἐν Ἀμφίσσᾳ σῶμα οἰκ[ογεν]-

ές, ἃ ὄνομα Νικοστράτα, δοῦσαν Ὀ[ν]ησιφόρῳ Νίκωνος παιδία δύο [εἴτε]
[ἐ]ξ ἀθῆς εἴτε ἀγοράσασα(!) μὴ ἔλασσον ⟨ἐ⟩τῶν δύο. παραμεινάτω [δὲ Νι]-
[κ]οστράτα Σωσίχᾳ Ζωσᾶ τὸν τᾶς ζωᾶς χρόνον πάντ[α ποιοῦ]-
[σα τ]ὸ ἐπιτασσόμενον πᾶν ἀνεπικωλύτως. ἔστω δὲ [Νικοσ]-
[τρά]τ[α μετ]ὰ τὸν θάνατον τὸν Σωσίχας ἐλευθέρα κα[ὶ ἀνέφ]-
[απτος μη]δενὶ ποθήκουσα μηδὲν κατὰ μηδένα [τρόπον],
[καθὼς ἐπίστ]ευσε τὰν ὠνὰν τῷ θεῷ. τὰν ὠνὰν [φυλάσσει]
[ὁ θεοκόλος] Ἀρχίας, τὸ δὲ ἀντίγραφον αὐτᾶς – – – – –
– – – – – – – – καθέστακε δὲ καὶ βεβαιωτῆρα κα[τὰ τὸν νόμον]
[– – – – – – Κ]αλλιξένου. μάρτυρες οἱ αὐτ[οί. χειρόγραφον – –]
[τοῦ Καλλιξένου Ἀ]μφισσέ⟨ο⟩ς· γέγονα βεβαι[ωτὴρ ἐπὶ τᾶς ὠνᾶς]
[τοῦ προγε]γραμμένου σώ[ματος – – – – – – – – – – – – – – – –]
– – – – – – – – – ΗΚΑΤΑΓΕΓ– – – – – – – – – – – – – – – – – – –

a Suppl. Beaudouin et Dittenberger || 3 in. Perdrizet l. c. 387 || 3 fin. 4 in. – – ΡΟΤΟΥ Beaud., [Κλεομβ]ρότου Bechtel *GDI* l. c., Ο – – ΡΟΤΟΥ Lolling, Θ[εομβ]ρότου Dttb., Ὀ[νασιμβ]ρότου? Kla. || 4 fin. Κριτοδά[μο]υ Beaud., Dttb., corr. Pomtow l. c. || 6 in. Υ¯ Beaud., Loll., expedivit Dttb. Fortasse autem non pars litterae Γ sed nota compendii exstat, ergo scribendum [θ]υ(γατέρα) || 10 med. ⟨δὲ⟩ post παραμεινάτω add. Dttb. || 12 fin. Kla. coll. b_{12}, πάν]τα τ[ὸν βί]ον Bechtel, Dttb., iusto brevius.

b Suppl. Perdrizet || 5 in. Ρ vocis ὑπέρ supra lineam additum forma multo minore || 8 med. Ὀ[ν]ησιφόρῳ in lapide esse testatur Vollgraff, Ὀ[ν]ασιφόρῳ Perd. || 9 med. μὴ ἔλασσον τῶν δύο Perd. (Dttb., *Inscr. jur.*), ὑ̣έων δύο Vollgraff, [μν]ῶν δύο Wilhelm, [ἐ]τῶν δύο Jardé–Laurent || 12 med. θάνατον τὸν Σωσίχας legit Vollgraff (*BCH* 1902, 338[1]), τὸν non exhibet Perd. || 16 fin. Keramopullos, Ἐφ. 1904, 118[2], Κα – – Perd. (Dttb., *Inscr. jur.*) || 17 Dttb. || 18 in. Kla. || 18 med. ΜΦΙϹϹЄΥϹΓΕΓΟΝΑ legit Vollgraff (*BCH* 1902, 338[1]) || 18 fin. Dttb.

a V. 2 Ἀρχικλῆς Δαμοφίλου· archon Amphissensium priore parte s. I p., cf. ad v. 4. — Πάναμος primus mensis, qui respondet Ἀπελλαίῳ Delphorum, cf. Lerat II 175. 4 χειρόγραφον· cf. A. D. Keramopullos, *Klio* 4, 1904, 18 ss. *(Die eigenhändigen Unterschriften in den delphischen Freilassungsurkunden)*. — Κριτόλαος Δωροθέου Δελφός· Delphorum βουλευτὴς ἄ. Εὐδώρου τοῦ Ἐπινίκου (c. 1—20 p., cf. Daux, *Chron. delph.* N 42), *FD* III 6, 20 et 27, ἄρχων (c. 67—75, cf. Daux, l. c. O 38), *FD* l. c. 134 (Lerat II 135 [1]).

b V. 2 Cum titulus haud dubie eidem fere aetati atque titulus *a* tribuendus sit, etiam archontem Φιλλίδαν priore parte s. I p. in munere fuisse statuendum est, Lerat II 135; cf. etiam ad v. 4 et 8. 4 Ἀρχίας Θεοδώρου· eum patrem θεοκόλου tit. $a_{3.4}$ fuisse suspicantur Perdrizet l. c. 388 et Lerat II 194 s. v., sed cf. Colin l. c. 90[0]. 8 '*Quoique cet acte soit qualifié vente, aucun prix n'est mentionné. Ce n'est pas un oubli: le prix est remplacé par l'obligation imposée à l'affranchie de fournir à un tiers (sans doute le fils de la patronne) deux enfants, soit nés d'elle, soit achetés par elle au marché*', *Inscr. jur.* l. c. 284. Qui mos imprimis in manumissionibus Calymniis invenitur, cf. M. Segre, *Annuario* 22/23, 1944/45 (1952), p. 177 s. — Ὀνησίφορος Νίκωνος· hunc Pomtow fratrem, Oldfather potius nepotem fuisse putant medici Philotae Niconis f. Amphissensis, qui Delphis '*dans les vingt premières années ap. J.-C.*' honoratur (*FD* III 4, 58); utrumque incertum. 9 'ΑΘΗΣ pro αὐτῆς scriptum esse perspexit editor. Et dialectus Dorica neglecta et ᾱ pro ᾱυ scriptum huic aetati optime convenit, ac vel aspiratae pro tenui usus paullo insolentior quidem est, sed neutiquam inauditus', Dttb. IG. — ἐτῶν δύο· Delphis etiam alia aetas indicatur, Calymnae semper est duorum annorum, cf. Segre l. c. 178. 11 ἀνεπικωλύτως· hoc vocabulum pro solito ἀνεγκλήτως hic et nr. 756_5 usurpatum valde suspectum habet Nikitsky, *Žurn. Min. Nar. Prosv.* 1913, 39[1], sed recurrit eodem loco in manumissione Delphica *FD* III 3, 263_6. 17 οἱ αὐτοί· 'Refertur illud ad tresviros modo commemoratos, ex quibus primus Archias sacerdos instrumentum venditionis, alter huius instrumenti exemplum conservat, tertius βεβαιωτῆρος officio fungitur', Dttb. IG.

---

756 Saxum quadratum non laevigatum sed margine accurate polito circumdatum lapidis ut dicitur conglomerati Amphissae in muro substructionum ad dextram domus Kutsochionis (cf. lemma nr. 755). Titulus, cuius initium in alio saxo contiguo exaratum erat, propter condicionem superficiei lapidis tribus columnis

inscriptus est. Litt. alt. 0,01; ΑΕΘϹω (Keramopullos). Edd. P. Perdrizet, *BCH* 19, 1895, 388 ss. nr. 2 (IG IX 1, 1067—1069); A. D. Keramopullos, Ἐφ. 1904, 120 ss. Cf. eundem, *Klio* 4, 1904, 23 ss. Frustra quaesivi.

s. I^1 p. (παραμεινάτω δὲ)
[Ἐπίκτησις], ὡς Ε[ὐ]-
[βουλίδα]ς συ[ν]ευα-
[ρέ]στησε, ποιοῦ[σ]-
[α] πᾶν τὸ ἐπιτασσό-
[μ]ενον ἀνεπικωλύ-
[τ]ως, μέχρι οὗ Εὐβουλί-
[δ]ας ζῇ· [ἐ]ξουσίαν δὲ ἐ-
[χέ]τω [Εὐ]βουλίδας ἐπιτ-
[ιμέων . .$^{5-6}$. . .τρόπῳ, ᾧ]
ἂν βουλη[θῇ], καὶ ἄλλος,
ὃν ἂν Εὐβουλίδας κ[ε]-
λεύῃ· εἰ δέ τι πάθ[οι Εὐ]-
βουλίδας ἢ Νικα-
σώ, ἐλευθέ[ρ]α
[ἔστω τελε]ίως καὶ ἀνέ[φαπτ]ο[ς]
[μηδε]νὶ ποθήκουσα κατὰ μηδέ-
[να] τρόπον, καθὼς ἐπίστευσε τ-
[ῷ θ]εῷ τὰν ὠνὰν Ἐπίκτησις. καθέ-
στακα δὲ καὶ βεβαιωτῆρα κατὰ τὸ-
ν νόμον Ξενοχάρην Εὐαινέτου.
τ[ὰν ὠν]ὰν φυλάσσι ὁ θεοκόλος [Ἀν]-
δ[ρ]όνικος, τὸ δὲ ἀντίγραφον [αὐτ]-
ᾶς ὁ βούλαρχος Δημήτριος Μọ[νί]-
μου. μάρτυρες οἱ ὑπογρ[ά]-
ψαντες·
Διοδώρο[υ]
τοῦ Θεοξέ[ν]-
ου Δελφοῦ
γέγονα μ-
άρτυς. Χρο-
μίου τοῦ Ἀ-
πολλων[ί]-
ου γέγονα
μάρτυς.
Μνα[σι]-
λάου
τοῦ Κλε-
οδά[μου]
μά[ρτ]-
υς.

Suppl. Keramopullos, qui primus vidit omnes columnas unius eiusdemque manumissionis esse (Perdrizet de duobus, Dittenberger de tribus manumissionibus cogitaverat) || 9 vestigia vocabuli τρόπῳ exstare adnotat Keram. Ante τρόπῳ lacuna 5 vel 6 litterarum statuenda est, ita ut supplementum Ἐπικτήσει (cf. *FD* III 6, 29_{10}. 50_{11}. 58_{9} al.) longum, αὐτῇ brevius videatur, Kla. || 23 fin. Μω[νύ]|μου Keram. adnotans duas primas litteras in lapide claras non esse, quamquam *Klio* l. c. 27 recte Μονίμου scripserat; nam agitur de pronepote Δημητρίου τοῦ Μονίμου Ἀμφισσέως tituli *GDI* 2143; corr. Lerat II 135[1] || 27 littera ο, 31 littera ι minore forma postea supra lineam additae.

Tempus tituli priori parti saec. I p. Chr. tribuendum est, vide ad vs. 20 et 23. — V. 5 ἀνεπικωλύτως· cf. ad nr. 755 b_{11}. 13 Mirum est, ut hoc loco mentio fiat Νικασοῦς. Nam recte adnotat Keramopullos, Ἐφ. l. c. 126: 'ἂν ἡ Ἐπίκτησις καθίσταται τελείως ἐλευθέρα καὶ ἀνέφαπτος μετὰ τὸν θάνατον τῆς Νικασοῦς, πῶς θὰ δύναται ὁ ἐπιζῶν Εὐβουλίδας νὰ ἐπιτάσσῃ καὶ ἐπιτιμᾷ τῇ Ἐπικτήσει „μέχρις οὗ Εὐβουλίδας ζῇ";' 20 Ξενοχάρης Εὐαινέτου· exstat in titulo Delphico *FD* III 3, 374 ἄ. Μένητος τοῦ Δάμωνος (ante 30/29?, cf. Daux, *Chron. delph.* N 16) manumissor Εὐαίνετος Ξενοχάρεος Ἀμφισσεύς„ qui proinde pater habendus est, cf. ad v. 23. 23 Δημήτριος Μονίμου· quia Keramopullos huius tituli litterarum formas primo post Chr. n. saeculo vindicat, dubitari non potest, quin idem sit atque testis manumissionis Delphicae *FD* III 6, 13 ἄ. Νικάνορος τοῦ Λυσιμάχου (c. 20—46, cf. Daux l. c. O 11), ubi v. 56 certa ratione suppletur [Μ]ο[ν]ίμου (Lerat II 199). Fuit quoque, ut Keramopullos perspexit, 'ἀπόγονός τις' (non '*petit-fils*', Lerat II 135[1]) alterius cognominis testis manumissionis Delphicae ἄ. Δαμοστράτου (c. 147/6, cf. Daux l. c. L 48), *GDI* 2143. Procul dubio agitur de proavo. 26 Probabiliter casum genetivum nominum testium ita interpretatur Keram., ut ante nomina vocabulum χειρόγραφον vel χείρ subaudiendem sit. 'Ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ ὑπογραφῇ ἕνεκα τῆς ἐξαντλήσεως τοῦ χώρου παρέλιπε (sc. ὁ χαράκτης) καὶ τὴν λέξιν „γέγονα"' (Ἐφ. l. c. 133 s.).

DEDICATIONES

757 Lapis calcarius durus a. 0,39, l. 1,25, cr. 0,49, inventus Amphissae in domo, quam possidebat olim Panagiotakis Pappakostas Tzamalas, tum in hortum gymnasii transportatus est, ubi a. 1933 vidi, postea Lerat frustra quaesivit. Lapidi et in fronte *(a)* et in planitie superiore *(b)* inscripto utrimque alii lapides adiuncti erant; equidem propter iniquam posituram lapidis titulum *a* conferre non potui. Litterae tituli *a* AN (Lolling) Ɲ (Perdrizet); tituli *b* litt. alt. 0,04—0,05, interv. vers. c. 0,04; ΑΕΠΣ. Edd. A. Conze et A. Michaelis, *Ann. dell' Inst. arch. Rom.* 33, 1861, 75 nr. 28 (*GDI* 1475); IG IX 1, 321/2 ex apographo Lollingii; P. Perdrizet, *BCH* 23, 1899, 346 s. nr. 2. Titulum *b* contuli.

a

s. V a. (?) – – ΚΑΔΑΝΟ – –

Non intellego; 'haud absurde conieceris [Νι]κάδαν ὁ [δᾶμος] fuisse', Dttb.

b

s. II a. [. . . c. 7 . . . Μ]ν̣ασιλάου *vac.*
. . . . . c. 11 . . . . . τὸ Εὐνίκειον *vac.*
. . . . . . c. 12 . . . . . . ι καὶ τᾶι πόλει. *vac.*

V. 1 suppl. Bechtel et Dttb., haud dubie recte, quia primam litteram servatam potius N quam I esse lapis docet; contra 'Ιασιλάου legendum esse affirmat Perdrizet || 2 lectio certissima, ΕΥΝΙΒΕΙΟΝ Perd. interpretatus '*un bassin destiné aux lustrations; le mot dériverait du verbe* νίπτω'.

'Apparet scripturam per duos contiguos lapides ita dispositam fuisse, ut eorum commissura singuli versus medii diffinderentur' Dttb., qui restituit vs. 2 ἐπισκευάσας et vs. 3 ἀνέθηκε τῶι ἥρωι, cuius sacellum τὸ Εὐνίκειον, cuius nomen igitur Εὔνικος fuisset (sic etiam M. N. Tod, Hermathena 59, 86). Improbabilius vs. 3 Conze–Michaelis et Bechtel de supplemento [τοῖ δάμοι] cogitaverunt.

De tempore huius tituli Dttb. recte adnotat: 'Litteratura titulum altero a. Chr. n. saeculo utique non antiquiorem indicat'.

---

758 Cubicus lapis leucophaeus a dextra integer, qui quondam Amphissae in vetere diruta ecclesia S. Ioannis columnam sustinebat, ubi a. 1888 vidit P. Jamot. Postea ecclesia renovata est, ut lapidem a. 1933 frustra quaesiverim. Litterae ΑЄϹ (Jamot). Ex apographo, quod praebuerat Jamot, ed. P. Perdrizet, *BCH* 19, 1895, 391 nr. 5 (IG IX 1, 1072). Cf. Lerat II 139 s. Exemplar apographi, quod Jamot habet in commentariis suis, misit A. Plassart.

s. I a. (?) ΙΔΑVΑϹΟΔΗ
ΚΡΑΤЄΙΑϹ
ΤΗΝϹΥΝΤΡΟ Β

Haud improbabiliter Dittenberger hanc restitutionem tituli proposuit: [τὴν δεῖνα | . .]ιδά⟨μ⟩ας ὁ Δη|[μο]κρατείας | τὴν σύντρο|[φον (vel συντρόφην, M. N. Tod, Hermathena 60, 32) ἀνέθηκεν]. Qui vir doctus etiam haec addit: 'Littera maioris moduli iuxta versus tertii finem a dextra scripta, qua ex parte lapidem integrum esse editor definite testatur, quid sibi velit et num omnino ad hunc titulum pertineat, in medio relinquendum est. Fortasse ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς) fuit'. Originem autem materno nomine significatam nihil aliud indicare nisi filium Democratiae naturalem fuisse suo iure contendit Lerat (aliter, ut videtur, Dttb., Oldfather *RE* XIII 1259, dubitanter F. Altheim, *Epochen der römischen Geschichte* I [1934] 242[34]).

---

759 Lapis calcarius durus a dextra fractus a. 0,45, l. 1,05, cr. 0,38; inventus Amphissae in eadem domo atque nr. 757, nunc Delphis in museo asservatur (inv. nr. 6955). Titulus in dextra parte frontis exstat. Litt. alt. c. 0,05 (vs. 4 c. 0,035), interv. vers. c. 0,03; ΑΘΛΟΠϹΩ, formae tenues et graciles neglegenter exaratea. Edd. A. Conze et A. Michaelis *Ann. dell' Inst. arch. Rom.* 33, 1861, 75 nr. 28; IG IX 1, 319 ex apographo Lollingii; P. Perdrizet, *BCH* 23, 1899, 345 s. nr. 1. Cf. A. D. Keramopullos, 'Εφ. 1904, 125[1]. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* (tab. IX 21).

s. III p. (?) Λαίτειμος Α[– – – – – – – –ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ]
αὐτοῦ 'Αριστοπε̣[ίθους ἀντὶ τοῦ – – – –]
αὐτῷ δοθῆναι ἐκ̣ [τῶν ἰδίων τὸ – – –βα]-
λανεῖον τῇ πόλι ἀν̣[έθηκεν].

Suppl. vs. 1 et 2 med. Dittenberger, qui etiam priore loco 'Αριστοπείθους restituit, vs. 3/4 Conze–Michaelis, Keramopullos, Perdrizet, reliqua exempli gratia Kla. || 2 fin. sc. honor aut magistratus filio datus || 3 med. ΕΙ Conze–Michaelis et Lolling, hodie nonnisi Ε agnoscitur || 3 fin. probabiliter balneae additamento quodam ab aliis distinctae fuerunt || 4 in. ⟨δ⟩άνειον

Dttb. contra lapidem || 4 fin. 'Α[μφισσέων] Perd., sed in lapide post Α vestigia litterae Ν.

Vs. 1 Ad nomen Λαίτειμος cf. Bechtel, *H. P.* 273 (*'vielleicht ist* Λάτιμος *gemeint'*, id quod iam Dttb. coniecerat).

---

760 'In Achaia, apud Soloneum Phocidis oppidum, prope Delphos ad X. mil.', Cyriacus, quem oppidum Salonam = Amphissam significare voluisse suo iure monuit Boeckh. Edd. (C. Moroni), Epigrammata reperta per Illyricum a Cyriaco Anconitano apud Liburniam (c. 1660) p. VIII nr. 65; neglegenter exaratae. Edd. A. Conze et A. Michaelis, L. A. Muratori, Novus thesaurus III (1740) p. MDCCLXXV nr. 6 e schedis suis et Cyriaci (CIG 1761; Le Bas-Foucart II 1020; IG IX 1, 323). Ut iam Lolling frustra quaesivi.

ΠΟΛΥΕΤΙΟΥΓΟΝΤΗΝ·
ΑΚΡΕΙΒΕΑΦΙΛΑΔΙΑ
ΤΗΡΕΚΤΗΝΙΔΙΗΝ
Ψ Β

Cyriaci textus, quem praebet Muratori, plane congruit cum eo, quem praebet Moroni, excepto quod hic v. 3 fin. per errorem habet ΙΔΗΙΝ. 'Schedae meae', quas affert Muratori, sunt codex Estensis latinus 413 f. 119—139 scriptus a. 1503 a Martino de Sieder, cf. E. W. Bodnar, *Cyriacus of Ancona and Athens* 1960, 76 s.

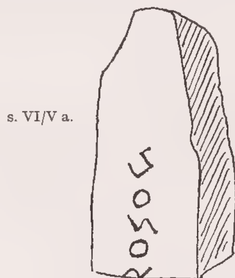
Certum est v. 3/4 legendum esse ἐκ τ⟨ῶ⟩ν ἰδί⟨ω⟩ν. ψ(αφίσματι) β(ουλᾶς) (Boeckh, Dttb.), probabile v. 2/3 ἀκρειβέα Φίλα ⟨ἁ μ⟩άτηρ (iidem), prorsus incertum, quo modo v. 1 interpretandus sit. Cum Boeckh statuerit hoc esse monumentum, quod filiae posuit mater, atque scribendum esse putaverit [τὴν δεῖνα] Πολυετίου(?) – – τὴν ἀκρειβέα ('Polyetius videtur pater puellae esse; nisi in ΓΟΝ quaesiveris γυναῖκα'), Dttb. recte dicit: 'Immo ἀκρειβέα vs. 2 magis in virum cadit neque omnino hoc adiectivum per se elogii locum tenere credibile est, sed referendum ad nomen aliquod appellativum quod officium aut magistratum significet'. Idem vero collato v. 3, ubi bis Η pro Ͱ perperam lectum est, in ΓΟΝΤΗΝ latere suspicatur πολιτῶν velut [ἔκδικον τῶν] ⟨π⟩ο⟨λι⟩τ⟨ῶ⟩ν ἀκρειβέα. Tamen addit: 'Sed cum hac sententia rursus pugnat initium versus primi, de quo vix quicquam certi dici licet; genetivum nominis proprii Πολυετίου hic scriptum fuisse non uno nomine improbabile est'. An [τὸν δεῖνα] Πολυετίου (Πολυεύκτου?) ⟨ὑπ⟩ο⟨κρι⟩τὴν ἀκρειβέα? Ad ἀκρίβειαν actorum vel pantomimorum cf. L. Robert, *Hermes* 65, 1930, 113; Hell. XI/XII 464°.

De aetate tituli e forma Ͱ quae sumitur coniecturam facere non audeo, siquidem etiam de dialecto non ab omni parte constat.

TITULI SEPULCRALES

761 Stela lapidis calcarii incondita infra fracta a. 1,23, l. 0,23—0,50, cr. 0,265. Inventa in parte Χάρμαινα oppidi Amphissae et in gymnasio asservata, ubi eam a. 1933 vidi, postea Delphos in museum transportata est (inv. nr. 6956). Titulus sursum exaratus est. Litt. alt. 0,07—0,08. Edd. P. Perdrizet, *BCH* 23, 1899, 344 s.; Lerat I p. X nr. 21, cf. II 229. Delineavi.

s. VI/V a.

Perdrizet, qui lapidem sinistram partem supercilii sepulcri subterranei esse sumit, Σωσώ aut initium nominis cuiusdam legit, contra Lerat recte – – ροσος. An [Δ]ρόσος supplendum?

---

762 'Lapis calcarius leucophaeus obiter laevigatus, a. 1,47, l. 0,50, c. 0,19, inaedificatus in septentrionali pariete ecclesiolae Ἁγίας Τριάδος, quae est decem minutarum intervallo ab oppido Amphissa ad eam regionem, quae spectat inter meridiem et occidentem solem'. Ed. Dittenberger IG IX 1, 326 ex apographo Lollingii. Cf. L. H. Jeffery, *The Local Scripts of Archaic Greece* 1961, 106. 108, 6. Frustra quaesivi.

s. V a. ΝΙΚΑΡΧΟ

Νικάρχο.

Sc. Νικάρχω = Νικάρχου. — Jeffery titulum probabiliter saec. V a. Chr. (c. 450?) vindicandum esse putat.

---

763 Fragmentum tabulae lapidis calcarii non laevigatae, quod a sinistra marginem habet, a. max. 0,51, l. max. 0,41, cr. 0,10; inaedificatum in furno

domus Νικολάου Ζωμένου oppidi Amphissae. Litt. alt. c. 0,11. Delineavi.

s. V a. (?)

Incertum est, utrum post litteram K foramen non profundum an littera O exstet. Quod si ita est, fortasse de nomine Μίκος agitur, cf. nr. 708_{11}.

---

764 Tabula lapidis calcarii a. 0,63, l. 0,40, cr. 0,17, inserta scalis domus Εὐσταθίου Κουτρολίκου, quae sita est in parte Τέχολι oppidi Amphissae. Litt. alt. v. 1 et 2 0,03, v. 3 0,015—0,033, v. 4 0,02, v. 5 c. 0,025; v. 1 ΑΜΣ, v. 2 ΑΣ, formae pessimae, v. 3 Σ, formae pulchrae, v. 4 ΑΣ, formae bonae, v. 5 ΑΣ, formae neglegenter exaratae. Ed. P. Perdrizet, *BCH* 23, 1899, 345. Lapidem contuli.

s. III –II a. Μελιτείας.
Ἀντιγόνας.
Φίλωνος.
Ἀρχικλέος.
Ἀρχικλέος.

Ordinem, quo tituli stelae inscripti sunt, recte mihi videtur editor indicasse, sc. vs. 3. 4. 5. 1. 2 atque ita quidem, ut vs. 3 et 4 saec. III a. Chr., reliqui fere saec. II a. Chr. tribuendi sint. Neque autem cum eo sentio, quod dicit vs. 3 et 4 cohaerere et etiam v. 5 eiusdem manus esse, immo unumquodque nomen ab alia manu scriptum est.

---

765 Tabula lapidis calcarii a. 0,555, l. 0,475, cr. 0,09, immissa scalis domus Παναγιώτη Παπουλιᾶ, quae sita est in parte Τέχολι oppidi Amphissae. Litt. alt. 0,03; v. 1 ΑΣ, v. 2 ΑΝ, v. 3 ΑΣ, formae neglegenter exaratae. Ed. P. Perdrizet, *BCH* 23, 1899, 345. Cf. A. D. Keramopullos, Ἐφ. 1904, 125[1]. Lapidem contuli.

s. III a. Κλεοκρίτας.
s. II a. Νικαρχίδα.
s. II a. (?) Ξεναίνας.

v. 2 ΝΙΚΑΡΧΙΔΑΣ Perd., sed Σ deest in lapide, ut recte adnotavit Keram. l. c.

---

766 Stela sepulcralis lapidis calcarii albi aëtomate ornata, nunc supra et infra mutila; a. 0,67, l. 0,49, cr. 0,14. Lapidem Amphissae in vineto Εὐαγγέλου Κακανᾶ prope ecclesiam Sanctorum Apostolorum inventum vidi a. 1933 in domo illius viri, postea Delphos in museum translatus est (inv. nr. 6227 = 6959). Litt. alt. v. 1 et 2 c. 0,025, v. 3 c. 0,02, v. 4 c. 0,03, v. 5 c. 0,045, v. 6 c. 0,04; v. 1 et 2 ΑΜΟΣ, formae bonae, v. 3 ΑΟΣ, v. 4 ΑΜΣ, formae neglegenter incisae, v. 5 titulus in fascia ansata leviter excavata litteris quasi caelatis *(en relief)* male scriptus V, v. 6 ΑΣ, formae tenues. Ed. A. E. Contoléon, *BCH* 66/7, 1942/3, 159 nr. 5 cum imag. phot. fig. 2 (P. M. Fraser et T. Rönne, *Boeotian and West Greek Tombstones* 1957, 145, 1 cum imag. phot. tab. 28 Amph. 1, cf. etiam p. 163; SEG XVII 245). Imag. phot. praebet etiam Lerat I tab. LXIII 3. Lapidem contuli. *Ect.*

s. III—I a. Δαμοκλείας.
Δικαίας.
Εὐβούλας.
rosa *rosa*
Δαμοκλείας.
Ξενοδόκου.
Καλλινίκας.

Feminarum nomina eodem quo exstant ordine aliud post aliud in stela exarata esse litterarum formis evincitur atque ita quidem ut tria prima exeunti fere saeculo a. Chr. tertio (neque autem ab una eademque manu incisa, ut Fraser–Rönne putant), reliqua secundo attribuenda esse videantur; contra Contoléon illa potius priori parti saeculi II a. Chr. vindicanda, v. 4 paulo recentiorem, v. 6 non ante saec. I a. Chr. ponendum esse censet. Viri autem nomen (v. 5) novissimum atque saec. fere I a. Chr. loco alterius, probabiliter muliebris etiam huius, insculptum esse apparet (nequaquam v. 5 et 6 simul incisi sunt, ut sumunt Fraser–Rönne: '*They doubtless represent husband and wife*').

---

767 Superior pars tabulae lapidis calcarii a. 0,38, l. 0,365, cr. 0,09. Tabula Amphissae in oliveto Π. Κουτσοχιόνη prope ecclesiam Sancti Nicolai inventa in duas partes fracta et superior pars in illius viri domum translata est. Ibi equidem a. 1933, cum

Δημήτριος Ἰωάννου Κουτσοχιόνης domum possidebat, lapidem vidi et Lerat a. 1949 revisit. Litt. alt. *a* c. 0,02, *b* c. 0,025, *c* c. 0,05; *a* A et AMΠΣ, formae pulchrae, *b* ANΣ, *c* AΠ, litterae deformes et fere evanidae. Edd. Θεοχ. Κ. Μελισάρης, Ἡ ἱστορία τῆς Ἀμφίσσης καὶ τῶν πέριξ (Amphissae, sine anno) 70 ss. depravata lectione [non vidi]; Lerat I 180, cf. II 136 (SEG XII 267). Lapidem contuli.

s. II a. *a* Καλλιόπας·
ἐπὶ Χαιρεδάμου
ἄρχοντος κεῖται.
s. II a. *b* Διονυσίας.
s. II/I a. (?) *c* ἐπὶ Ἰọ-
λάου.

b Primae quinque litterae in rasura || *c* lectionem difficilem neque omni ex parte certam probat Lerat; non habet Melisaris.

a Ad archontem confert Lerat Χαιρέδαμον Ἀριστομήδεος Ἀμφισσέα, βεβαιωτῆρα manumissionis Delphis ἄ. Εὐδώρου = 153/2? (Daux, *Chron. delph.* L 50), *GDI* 1684 et Χαιρέδαμον, patrem Ξενοκράτους Ἀμφισσέως, μάρτυρος manumissionis Delphis ἄ. Νικοβούλου = 186/5, *GDI* 1844, βεβαιωτῆρος manumissionis Delphis ἄ. Πύρρου = 165/4? (Daux, l. c. L 34), *GDI* 1757.

c De interpretatione mihi non constat. Utrum ἐπὶ Ἰολάου dictum est pro ἐπὶ Ἰολάῳ (cf. Dittenbergerum ad IG VII 1713) i. e. nomen tertii hominis mortui exstat an a rudi quadam manu nomen archontis, sub quo Dionysia mortua est, additum est, quia id in Calliopae titulo factum erat? Equidem hoc praetulerim.

768 Lapis calcarius leucophaeus a. 0,62, l. 0,34, non laevigatus nisi in superiore parte frontis. Vidit et exscripsit Lolling prope oppidum Amphissam, fere quindecim minutarum intervallo ad viam, quae ad vicum *Topolia* fert. Litterae AMΣ (Lolling). Ed. Dittenberger IG IX 1, 328 ex apographo Lollingii. Frustra quaesivi.

s. II a. (?) Δαμῶς.

769 Stela lapidis calcarii duri albi ex monte Parnasso oriundi infra mutila, a. 0,725, l. 0,54—0,555, cr. 0,20. Vidi a. 1933 Amphissae in horto domus, cuius dominus quondam fuit Christos Portokalakis, tum Nikolaos Konitsotis. Stela antea scalis domus inserta nunc ita detrita est, ut nonnisi paucas litteras agnoscere potuerim, quas lineis subscriptis insignivi; ceterum v. 13 et 14 (praeter vestigia extremarum quinque litterarum), quos etiam tum Lolling legit, hodie fractura perierunt. Litt. alt. variat inter 0,025 (v. 7) et 0,045 (v. 12); de litterarum formis, quae et ipsae multum variant, vide apographum Lollingii in proëcdosi IG IX 1, 327; quas ipse vidi, notatu dignae v. 1 A, v. 2 M, v. 5 K, v. 11 E (versus satis neglegenter scriptus), v. 12 A, vs. 6. 9. 12. 14 intra planities excavatas prominentibus litteris exarati sunt. Edd. Ch. Wescher et P. Foucart, *Inscriptions recueillies à Delphes* 1863, 304 nr. 478 (cf. praef. p. VIII); IG IX 1, 327 ex apographo Lollingii (P. M. Fraser et T. Rönne, *Boeotian and West Greek Tombstones* 1957, 146, 2, cf. p. 163; SEG XVII 246). Lapidem quantum poterat contuli.

s. II a.—I p. Καλλενίκα.
Ὀλύμπου.
Ἁγησανδρο[.].
Ξενάνθου.
Κλεῶς.
Καλλικράτεος.
Δαμοτίμου.
Τιμησίλα.
Θεαγένεος.
Πύθωνος.
Ἐπίκτητος.
Πραξιδάμου.
Τι . . / – – –
Ἀνδρόνικος.

V. 2 ΟΛ . . . . ΙΟ. Wescher–Foucart, ΟΛΥΝΙΟΥ Lolling, sed M certum in lapide.

'Novem hic leguntur genetivi, tres certi nominativi (vs. 1. 11. 14), duorum nominum (vs. 3. 13) forma ambigua est. Inde apparet genetivos hic non paternae originis significationem habere, sed unumquodque nomen per se poni, ut quattuordecim hominum, sine dubio cognatorum, eodem loco sepultorum epitaphia agnoscenda sint', Dttb. Multa quidem nomina saepius Amphissae inveniuntur, neque autem sine patronymicis quicquam certi statui potest. Tamen si nulla alia saltem haec adnotentur. V. 1 Cf. Καλλενίκαν Δαμαινέτου Ἀμφισσίδα manum. Delphis ἄ. Πειθαγόρα = 194/3 (*GDI* 2068). 3 et 10 Iam Dttb. reie-

cit ad Ἁγήσανδρον Πύθωνος Ἀμφισσέα manum. Delphis ἄ. Ξένωνος τοῦ Ἀτεισίδα = 189/8 (*GDI* 2070), qui et in aliis manumissionibus Delphicis occurrit (cf. Lerat II 187 s. v.). 4 Nomen non ita crebrum, sed Amphissae compluriens invenitur. 8 Idem nomen habet tyrannus Sinopensium Τιμησίλεως (Plut. Pericl. 20).

De singulorum titulorum tempore non facile iudicari potest, siquidem hodie plurimae litterae evanuerunt. Dttb. vero e litteratura hoc monumentum secundo a. Chr. n. saeculo vindicavit, recte, ni fallor, sed vs. 5 et 11 utique recentiores sunt, mea quidem sententia saeculi fere primi p. Chr. n.

770 Lapis albus undique fractus, quem vidit a. 1888 P. Jamot Amphissae in domo Georgii Syri sita in inferiore parte oppidi. Litterae grandes, v. 2 ΑΕΞ, v. 3 Δ, v. 4 ω. Ex apographo, quod praebuerat Jamot, ed. P. Perdrizet, *BCH* 19, 1895, 391 nr. 4 (IG IX 1, 1071). Frustra quaesivi. Exemplar apographi, quod Jamot habet in commentariis suis, misit A. Plassart.

aet. imp. (?) — — ινίκου.
[Ἀλ]εξάν-
δρου.
[Στρ]ατιώτ[ου].

V. 1 [Ἑλλ]ανίκου Dttb., quod Perdrizet in initio versus hastam inclinatam dat. Sed Jamot in commentariis suis rectam hastam habet; itaque nomen velut Ἐπίνικος aut Σωσίνικος (utrumque Amphissae reperitur) praeferendum videtur. 2 suppl. Dttb.; de v. 4 dubitavit adnotans: 'nescio quae forma vocabuli [στρ]ατιώτ[ης] fuisse videtur. Natura et argumentum tituli obscura'. Equidem putaverim de stela sepulcrali agi, in qua tria nomina inscripta esse videntur; de nomine proprio Στρατιώτης cf. Bechtel, *H. P.* 515.

771 Stela cum aëtomate fracta a. 0,65, l. 0,50, cr. 0,17; fuit Amphissae in domo Georgii Tsinkerzis. Ed. A. E. Contoléon, *Rev. ét. gr.* 15, 1902, 133 nr. 1. Frustra quaesivi.

aet. imp. (?) ΜΕΙΤΑΦΡω

Nomen Ἐπαφρῶ latere videtur. Neque vero scio, quid de littera Μ faciam.

772 VERTICILLI. Amphissae in fundanda domo Γ. Γιαλέσα novem verticilli fictiles inventi sunt, quorum duo litteras male incisas praebent. Ed. A. D. Keramopullos, Ἐφ. 1908, 161[2]. Non vidi.

a CΩ *b* ΚΛΕΑ

Scilicet de ineuntibus feminarum nominibus agitur.

773 OPUS TESSELLATUM. Amphissae in hypogaeo domus Ξενοφ. Ζαφειρίου in pavimento tessellato pugnam Pygmaeorum cum gruibus effingente (latera 2, 25 et 1, 50) duo tituli ascripti sunt. Litt. alt. c. 0,03. Edd. A. E. Contoléon, *Rev. ét. gr.* 15, 1902, 133 nr. 2; multo melius A. D. Keramopullos, Ὁ Ἀποτυμπανισμός (Athenis 1923) 133 cum delineationibus (SEG II 353). Titulos contuli.

aet. imp.

a σχολή! μὴ τ[ὸν] δρεῖλον! *b* βοίθει, παπᾶ!

Legit et supplevit Keramopullos || *a* ΣΧΟΛΗ ΜΗΤ[η] ΔΡΕΙΛΟΝ Contoléon, quod non intellego || *b* fin. παπαί Crönert (SEG), sed post Α vacat.

Adnotavit Keram. ad titulum *a*:

'δεικνύει πυγμαῖον τραπέντα εἰς φυγὴν καὶ ὑποστρεφόμενον ἐπτοημένον καὶ βλέποντα πρὸς τὰ ὀπίσω τὸν διώκοντα καὶ καταφθάνοντα καὶ τὸ κρεμάμενον μέγα αἰδοῖον ἀπειλοῦντα γέρανον, πρὸς ὃν ἄπελπις φωνάζει ὅ, τι λέγει ἡ παρακειμένη ἐπιγραφή (= παῦσαι, μὴ θίγῃς, μὴ πειράζῃς τὸν δρεῖλον!)'.

et ad titulum *b*:

'ἡ ἄλλη ἐπιγραφὴ εἶνε ἀντίπους πρὸς τὴν προηγουμένην καὶ πιθανώτατα ἀνήκει εἰς ἄλλην ἀφανῆ νῦν παράστασιν ὁμοίως ἀπέλπιδος ἀγῶνος πυγμαίου τινός, ὅστις ἐπικαλεῖται τὸν πάπαν αὐτοῦ'.

TITULI EXTRA AMPHISSAM INVENTI

774 *Athenis*. COLUMELLA SEPULCRALIS. IG II/III² 8088.

post a. 317/6 Ἀπολλωνία
Μενάνδρου
Ἀμφισσαία,
Καλλιμάχου
ἐκ Κεραμέων
[γυνή].

V. 3 Ἀμφισσαία· Usitata ethnici forma, etiam in nummis adhibita, est Ἀμφισσεύς, Ἀμφισσίς, cf. Lerat I 18, sed formam hic usurpatam testatur Steph. Byz. s. v. Ἄμφισσα.

775 *Delphis.* STATUA REGALIS. Lapis calcarius ater, mutilus a dextra et sinistra et a tergo, a. 0,216, l. max. 0,35, cr. max. 0,26. Inaedificatus erat Delphis in muro novicio sito meridiem versus a peribolo fani, nunc in museo (inv. nr. 4017) asservatur. Litt. alt. 0,016—0,017, interv. vers. 0,015; ΑΣ, extremae hastae paululum crassatae, formae pulcherrimae, στοιχ., v. 2 intra lineas leviter incisas. Ed. G. Daux, *BCH* 73, 1949, 258 ss. § 5 cum imag. phot. fig. 2 et tab. VII. Lapidem contuli. *Ect.*

s. IV²/III in. [᾿Αμ]φισσεῖς Φ – – – – – –
βασ[ιλ – –].

Cum litterarum formae spatio temporis, quod est inter annos fere 340 et 280, conveniant, ed. dubitanter sane de hoc supplemento cogitat:

[᾿Αμ]φισσεῖς Φ[ίλιππον ᾿Αμύντα]
βασ[ιλέα].

Ceterum adnotat v. 2 fortasse postea demum additum esse. Quodsi illud supplementum rectum est, concluseris Philippum oppidum Amphissam non ita duriter tractasse (Lerat II 54).

776 *Delphis.* STATUA DAMAENETI AMPHISSENSIS. Basis lapidis calcarii infra et a sinistra fronte mutila, in cuius latere superiore duorum pedum foramina, a. 0,355, l. 0,715, cr. 0,645; inventa Delphis in thermis meridiem versus a foro sitis, nunc in museo asservatur (inv. nr. 3839). Litt. alt. 0,014 — 0,02, interv. vers. c. 0,025; ΑΘΜΣ, formae bonae. Ed. H. Pomtow, *Klio* XV 1917/8, 69 nr. 97. Lapidem contuli. *Ect.*

s. III² a. Εὔδικος, ᾿Οξύμαχος
τὸμ πατέρα Δαμαίνετον Εὐδίκου
᾿Αμφισσέα ἀνέθηκαν.

Litterae linea subscripta insignitae hodie non iam exstant || 2 fin. patronymicum postea litteris compressis additum.

Quod nomina Δαμαίνετος et Εὔδικος saepius Amphissae recurrunt quam ut sine patronymicis certa ratione iudicari possit, omnia, quae Pomtow l. c. et ibid. XVI 127, 6. 55 (= Syll.³ 610⁴. ²⁵) protulit, plane incerta sunt, siquidem etiam titulus supra positus non ei tempori, quod Pomtow putabat *('um 190 v.Chr.')*, sed sine dubio alteri parti saec. III a. Chr. tribuendus est, cf. etiam G. Daux, *Delphes* 488 *('peut-être antérieure à 190')*. Id sane certum videtur Damaeneti filium Eudicum II eundem esse, qui c. a. 200 a Physcensibus statua honoratus est, cf. nr. 704.

Manumissiones, quas Amphissenses in Apollinis Delphici fano peregerunt et inscripserunt, enumeratas habes apud Lerat I 16.

XVII. *SIGDITSA*

Cf. Lerat I 181 s.

777 Stela sepulcralis lapidis calcarii non laevigata, a sinistra fracta, a. 0,86, l. max. 0,47; inventa loco Βλυσείδια vici *Sigditsa* prope Amphissam siti (cf. Lerat I 181 s.) 'εἰς τὸ ἀλῶνι τῶν ἀδελφῶν Τσαμπᾶ', tum in ecclesiolam 'Αγίας Τριάδος transportata, sed a. 1949 eam non repperit Lerat (I p. X nr. XIII). Edd. N. G. Pappadakis, Δελτ. 6, 1920/1 (1923) παρ. 148 (SEG III 429); A. D. Keramopullos, ᾿Εφ. 1931, 162 cum delineatione (ibid. 1927/8, 209 s. titulum iam commemoraverat). Cf. Lerat I 182. Non vidi.

s. III/II a. ᾿Αλεξ-
ῶς.
Χαριξένου.
Τιμῶς·
Στρά|των|ος.
Τιμα|ινέτα|ς.

Mancam lectionem, quam Pappadakis dederat ([Παλαί?]στρα | Χαριξένου), feliciter complevit Keramopullos, qui adnotat: 'Τὸ ὄνομα Στράτωνος φαίνεται μεταγενέστερον τῶν ὑποκειμένων μικροτέροις γράμμασιν ὀνομάτων. Ὑπὸ τὴν κατάληξιν ως (Ἀλεξῶς) καὶ ἐν συνεχείᾳ φαίνονται λείψανα προγενέστερα ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὸ Χαριξένου'. Apparet stelam minimum ter inscriptam esse. — De lectione primi nominis dubitat Lerat, qui ad Amphissensem Ἀλέξωνα Χαριξένου (Lerat II 189 s. v.) delegat.

XVIII. TITULI ORIGINIS INCERTAE

778 DEDICATIO. Lapis arenaceus incertae originis, qui nunc in schola vici *Lidoriki* asservatur, undique praeter superiorem partem fractus a. c. 0,28, l. c. 0,32, cr. c. 0,24; in superficie excavatio non profunda, quae circularem formam habuisse videtur. Titulus sinistrorsum circum excavationem incisus erat. Litt. alt. 0,035—0,045. Delineavi.

c. 500 a. [titulus delineatus]

Lectio dubia. An Φ]υλ̣α̣κ – – agnoscendum est? Probabiliter basis dedicationis cuiusdam fuit.

779 GLANS MISSILIS PLUMBEA. Annis 1871 ad 1873 a Guilelmo Vischer comparata et museo Basileensi donata; pondo pendet 42,1 gr. Ed. A. Burckhardt in libro Wilhelm Vischer, *Kleine Schriften* II (1878), 273 nr. 66. Non vidi.

in latere adverso	*in latere averso*
Δαμοκλῆς	Ὑαῖος(?)

De latere averso editor haec adnotat: '*ob davor noch Buchstaben standen, ist nicht auszumachen; wenn nicht, so ist es* Ὑαῖος'. De hoc ethnico Locrorum Ozolarum cf. Lerat I 31. 197.

XIX. TITULI EXTRA LOCRIDEM OCCIDENTALEM INVENTI

Adde nr. 652—656. 704. 705. 739. 740. 748. 749. 774—776.

780 *Athenis*. DUAE LECYTHI SEPULCRALES. *A* IG II/III² 9216; *B* M.T. Mitsos, Ἐφ. 1957 (1960), 45 s. nr. 3.

s. IV¹ a. *A* Ἱππίας Τ[ι]μοθέου *B* Ἱππίας Τιμοθέο
[Λ]οκρός. Λοκρός.

Cum litterarum formae utriusque tituli saec. IV a. prodant, consentaneum est de duabus lecythis unius eiusdemque sepulcri agi. Contra Mitsos titulum *B* propter formam genetivi ad cognominem avum refert. De Hippiae origine a Locride occidentali scilicet non constat.

781 *Athenis*. STELA SEPULCRALIS. IG II/III² 9218. Ectypum contuli. *Ect.*

med. s. IV a. Ὀλυμπιὰς
Λοκρίς.

Scilicet incertum est an de Locride occidentali agatur.

782 *Athenis*. COLUMELLA SEPULCRALIS. IG II/III² 9217. Ectypum contuli. *Ect.*

s. II a. Μυρώτα
Σωσινίκου
Λοκρίς,
Ἑρμοκράτου
5 Σημαχίδου
γυνή.

V. 1 Μυρώτα· nomen aliunde ut videtur ignota. 3 Λοκρίς· nimirum de origine ab Ozolis non constat.

---

783 *Delphis* (inv. nr. 3216). STATUA LADICI AETOLI AB OAXIIS ERECTA. R. Flacelière, *FD* III 4, 240.

s. II[1] a. [ἁ πόλις τῶν 'Οα?]ξίων Λάδικον Δρωπίνα
[Αἰτωλὸν ἐκ Κ]αλλιπόλιος 'Απόλλωνι.

Suppl. Flacelière.

Si supplementum recte se habet, de incolis oppidi Locrorum Ozolarum 'Αξία (Steph. Byz.) agi post editorem verisimile reddidit Lerat I 18 ss., cf. etiam J. Bousquet, *BCH* 1960, 164[1] (aliter E. Kirsten, *RE* XVII 1691). — Δρωπίνας· sc. idem Δρωπίνας Καλλιπολίτας, testis et custos manumissionis Delphis ἄ. Μαντία = 200/199 (Daux, *Chron. delph.* K 19), *GDI* 2116.

---

784 *Thermi* (inv. nr. 9). HYAEI NICOSTRATUM CALYDONIUM STATUA HONORANT. IG IX 1^2 1, 71 *a*.

c. 200 a. πόλις 'Υαίων Νικόστρατον
Μικκέα Καλυδώνιον
ἀνέθηκε.

De Hyaeis Locrorum Ozolarum cf. Lerat I 31 s. Incolebant ut videtur inter Oeantheam et Oeneonem, ibid. 197.

ADDENDA ET CORRIGENDA

II. NAUPACTUS ET VICINIA

785 MANUMISSIO (ex Dionysio Naupactiorum). Lapis cineraceus a tergo et a sinistro latere fractus, ceteroquin laesus, a. 0, 24, l. 0, 375, cr. 0, 18. Insertus erat Naupacti muro sepulcreti novi; nunc ibidem in museo. Litt. alt. 0,018—0,021; Α Ε Μ Π Σ Ω. Ed. Euthymios Mastrokostas, *Ath. Mitt.* 80, 1965 (1968), 159 nr. 18 cum imag. phot. (*Beilage* 64, 4). Contuli phot.

a. 180/79 aut 179/8
[στραταγέοντος Λοχάγου Καλλιπολ]ί̣τα, μηνὸς̣ . . c. 6 . .
[ἀπέδοτο – – – – – – – – – – – – – – – τῶι] Διονύσωι τῶι ἐν Ν[α]-
[υπάκτωι σῶμα ἀνδρεῖον, ὧι ὄνομα – –]ώνιος, τὸ γένος Σύρ̣-
[ον, τιμᾶς ἀργυρίου μνᾶν – – – – – –]. προπωλητὴρ κατὰ τὸ-
[ν νόμον – – – – – – – – – – – – – – – Ναυ]πάκτιος. μάρτυρο̣ι̣
– ας, Πάσων, Σ – –
[– – – – – – – – – – – – – – – – – – – τὰν ὠνὰν φυ]λ̣ά̣σσοντι – – –
– –

Exscr. et suppl. Mastrokostas || 6 Ἀσπάσων Σ idem, corr. Kla.

V. 1 Lochagus Callipolites, quem Mast. recte puto supplevit, aut anno 180/79 aut anno 179/8 praetura functus est, cf. G. Daux, *BCH* 58, 1934, 162 s.; *Chron. delph.* L 19. 20. 6 Πάσων· cf. ad nr 620_{11}; fortasse de uno eodemque viro agitur.

XIII. CHALIUM

720 Cf. nunc etiam Margherita Guarducci, *Epigrafia Greca* I 1967, 301 nr. 4.

XIV. HYPNIA

741 Cf. nunc etiam Margherita Guarducci, *Epigrafia Greca* I 1967, 301 nr. 3.

XVI. AMPHISSA

755 Ectypum lapidis, quod fecerat Vollgraff, commodavit G. Daux. Unde haec in lemmate corrigenda sunt: Litt. alt. *a* 0,006—0,012, *b* 0,008—0,013; *a* Α Ͼ Μ Π Ϲ Ω, *b* Α et Α Ͼ Ζ Θ Μ Π et Π Ϲ Ω, formae utriusque tituli tenues et neglegenter exaratae. — Ex ectypi collatione, quam et Daux et Kla. fecerunt, nunc hic correctior textus titulorum praebetur, ubi monendum est in ectypo nonnisi litteras linea subscripta insignitas exstare et versuum distinctionem non ab omni parte certam esse, quia litterarum numerus propter scripturae neglegentiam nequaquam sibi constat.

a

s. I¹ p. [θεο]ὶ [τ]ύχαν ἀγαθάν. [ἄρχοντος ἐν Ἀμφίσσᾳ]
[Ἀ]ρχικλέος τοῦ Δαμοφίλου, μηνὸ[ς] Πανάμ[ου],
θεοκο[λ]έοντος δὲ τῷ Ἀσκλαπιῷ τῷ ἐν Ἀμφίσσᾳ Ο[-- μβ]-
ρότου Ἀ[ρ]χία Ἀμφισσέος, χειρόγραφον Κριτολά[ου τ]-
[ο]ῦ Δωροθέου Δελφοῦ ὑπὲρ Ζωπύραν Μενάν[δ]-
ρου [θ]υγ(ατέρα) Ἀμφισσίδα παροῦσαν καὶ κελεύουσαν [γρ]ά[φει]-
ν ὑπὲρ αὐτάν, ἐπεὶ ἔλεγεν αὐτὰ γράμματα μὴ εἰδέναι· ἀπέ[δ]-
οτο Ζωπύρα Μενάνδρου Ἀμφισσὶς τῷ [Ἀσ]κλαπιῷ τῷ ἐν Ἀμφ[ί]-
σσᾳ σῶμα οἰκογενές, ᾧ ὄνομα Νικόστ[ρατ]ος, μν⟨ᾶ⟩ν τριῶν καὶ
[τὰν] τειμὰν ἀ[πέχ]ω πᾶσαν. παραμεινάτω [δὲ Ν]ικόστρατος Ζωπύρᾳ
[πάν]τα τὸν [τᾶς ζω]ᾶς χρόνον πᾶν ποιῶν τὸ ἐπιτασσόμενον πᾶν
[ἀνεπικωλύτως. ἔ]στω δὲ Νικόστρ[ατος με]τὰ τ[ὸν Ζωπύρας θάνα]τον
[ἐλεύθε]ρος καὶ ἀν[έφαπτος ---------------------]

b

s. I¹ p. θεὸς τύχαν ἀγαθάν. ἄρ[χ]οντος ἐν Ἀμφί[σ]-
σᾳ Φιλλίδα τοῦ Ζωπύρου θέσει, φύσει δὲ Ξενάνθου, μην[ὸς]
Ἀμῶνος, θεοκολέοντος δὲ τῷ Ἀσκλαπιῷ τῷ ἐν Ἀμφί[σσ]-
ᾳ Ἀρχία τοῦ Θεοδώρου, χειρόγραφον Νικία τοῦ Νικία Ἀμφι[σσέ]-
ος ὑπὲρ Σωσίχαν Ζωσᾶ παροῦσαν καὶ κελεύουσαν ὑπὲρ α[ὑτὰ]-
[ν] γράψαι, ἐπεὶ ἔλεγεν αὐτ⟨ὰ⟩ γράμματα μὴ εἰδέναι· ἀπέδοτ[ο]
[Σω]σίχα Ζωσᾶ Ἀμφισσὶς τῷ Ἀσκλαπιῷ τῷ ἐν Ἀ⟨μ⟩φίσσᾳ σῶμα οἰκ[ογεν]-
ές, ᾇ ὄνομα Νικοστράτα, δοῦσαν Ὀνησιφόρῳ Νίκωνος παιδία δύο ε[ἴτε]
[ἐ]ξ ἀθῆς εἴτε ἀγοράσασα(!) μὴ ἔλασσο[ν] ⟨ἐτ⟩ῶν δύο. παραμεινάτω [δὲ Νι]-
[κ]οστράτα Σωσίχᾳ Ζωσᾶ τὸν τᾶς ζωᾶς χρόνον πᾶν π[οιοῦ]-
[σα τ]ὸ ἐπιτασσόμενον πᾶν ἀνεπικωλύτως. ἔστω δὲ [Νικοσ]-
[τρά]τ[α μετ]ὰ τὸν θάνατον τὸν Σωσίχας ἐλευθέρα κα[ὶ ἀνέφ]-
[απτος μη]δενὶ ποθήκουσα μηδὲν κατὰ μηδένα [τρόπον],
[καθὼς ἐπίστ]ευσε τὰν ὠνὰν τῷ θεῷ. τὰν ὠνὰν [φυλάσσει]
[ὁ θεοκόλος] Ἀρχίας, τὸ δὲ ἀντίγραφον αὐτᾶς -----
------- καθέστακε δὲ καὶ βεβαιωτῆρα κα[τὰ τὸν νόμον]
[------Κ]αλλιξένου. μάρτυρες οἱ αὐτ[οί. χειρόγραφον --]
[τοῦ Καλλιξένου Ἀ]μφισσέος· γέγονα βεβαι[ωτὴρ ἐπὶ τᾶς ὠνᾶς]
[τοῦ προγε]γραμμένου σώμ[ατος ---------------]
-------- ΗΚΑΤΑΓΕΓ------------------

a 9 fin. O in lapide || 11 fin. / 12 in. cf. *b* 11.

b 6 med. Λ in lapide || 7 fin. A I in lapide || 9 med. TE in lapide || 18 in. ΜΦΙΣΣΕΟΣΓΕΓΟΝΑ lapis.

INDICES

COMPENDIA POTISSIMA

Locorum notae

Aet. = Aetolia		*My.* = Myania	
Alp. = Alpa		*Naup.* = Naupactus	
Amph. = Amphissa		*Oeanth.* = Oeanthea	
Butt. = Buttus		*Oen.* = Oenastii	
Chal. = Chalium		*Phyll.* = Phyllaei	
Delph. = Delphi		*Physc.* = Physcenses	
Dym. = Dymanes		*Por.* = Porii	
Erythr. = Erythrae		*Smyrn.* = Smyrna	
Eup. = Eupalium		*Tolph.* = Tolphon	
Hyp. = Hypnia		*Trit.* = Tritea	

Aliae notae:

al. = alias
f = filius (filia) eius, cuius nomen antecedit
p = poëtice
sim. = similia
|| = distinguuntur homines diversi

I. VIRI ET MULIERES

Α – – *Naup.* ? 620 8 || 622 18 || 622 19
[῾Αβρ]οσύνα (?) *serva* 709 10
᾿Αγάζαλος *f*: Ζακύνθιος Δελφός 739 13
᾿Αγαθόκλεια *serva* 671 5. 7. 11
᾿Αγαθοκλῆς Φυσκεύς 672 12
῎Αγαθος *servus* 624 *e* 11
᾿Αγαθώ *Naup.* 638, 4 12
᾿Αγαθὼ Σατύρου, κατοικέουσα ἐν Ναυπάκτοι 639, 4 2. 6
᾿Αγαθώ *serva* 639, 6 12. 16
᾿Αγάθων *Chal.* 732 6
᾿Αγάθων *f*: Καλλίστρατος *Naup.* 625 8. 11
᾿Αγάθων *f*: Τιμοκράτης Περικυμάσιος 706 *B* 7
᾿Αγάθων *servus* 715 4
᾿Αγαπήνωρ *Chal.* 732 3
᾿Αγέλαος 640 *e* 15
᾿Αγέλαος Ναυπάκτιος p. XVI 36
᾿Αγέλαος *Naup.* ? 622 19
᾿Αγέλαος Χαιρελάου Οἰανθεύς 681 13. 709 5
῾Αγέλοχος ῎Ισιος 638, 13 16
[῾Α]γέλοχος *Tolph.* 715 9
᾿Αγέμαχος *Naup.* 624 *f* 15
῎Αγεμος Λύσωνος Ναυπάκτιος p. XIII 40
῾Αγέστρατος ῾Αγησίππας *Phyll.* 639, 7 7. 17. 28
῾Αγη – – *f*: Νικέας *Tolph.* 715 7
῾Αγήμων *Butt.* 639, 3 3
῾Αγήμων I *f*: Εὐξενίδας Βούττιος 639, 8 16
῾Αγήμων *f*: Στράτων Βούττιος 639, 6 23
῾Αγήμων II Εὐξενίδα Βούττιος 636 11. 638, 1 15. 21. 639, 3 4. 639, 5 4. 639, 6 18. 639, 9 20. 639, 10 16. 640 *a* 15. 18. 640 *d* 25
῾Αγήμων Ναυπάκτιος 636 4. 638, 9 25
[῾Αγ ?]ήμων *Por.* 638, 13 16
῾Αγήμων *f*: Οἰνοτίων Τολφώνιος 715 6
᾿Αγήνωρ *f*: Μι[.]ων ᾿Ηάσσιος 706 *B* 27
῾Αγήσανδρος *Amph.* 769 3
῾Αγησιβούλα Λύκωνος Φυσκίς 705 6. 12
῾Αγησίππα Φυλλαία 639, 7 5. 12. 13. 15. 16. 25
῾Αγήτας ᾿Ιστώριος (?) 634 9
[῾Αγήτας Καλλ]ιπολ[ί]τας (*praetor Aetolorum*) 614 1
῾Αγήτας ᾿Αμυνάνδρου (?) Ναυπάκτιος 633 10
Αγι – – *Amph.* 754 12
᾿Αγίας *Chal.* 725
᾿Αγίας Ναυπάκτιος 630 8 || 641 6
῾Αγίων Κλεοδάμου *Delph.* 705 2
᾿Αγριάδας Βούττιος 638, 6 13. 639, 3 10. 639, 9 19. 639, 10 16
᾿Αγρολέων *f*: Λύκων Ναυπάκτιος p. XV 28
᾿Αέροπος Συνμάχου ᾿Ιστώριος 634 15
᾿Αθανίων (?) *Oeanth.* 707 *b*
Αἰάντειοι 706 *A passim*
Αἰνέας *Physc.* 681 21. 688 7
Αἰσχίνας Ναυπάκτιος 630 7 (*idem* 620 12 ?)
Αἰσχρίων *f*: Φίλων *Naup.* 617 8
Αἰσχρίων ᾿Αριστων[ύμου ?] *Naup.* 641 8
Αἰσχρίων Φυσκεύς 748 49
Αἰσχύλος 631 12
᾿Ακρίσιος Φυλλαῖος 639, 2 12
᾿Αλεξα – – *Physc.* 688 10
᾿Αλέξανδρος Λανπρίωνος ᾿Αλπαῖος 708 9
᾿Αλέξανδρος *Amph.* 770 2
᾿Αλέξανδρος Δυμάν 674 10
᾿Αλέξανδρος Νικία Καλυδώνιος (*praetor Aetolorum*) 638, 9 1. 20
᾿Αλέξανδρος *Naup.* 616 12 || 619 4
᾿Αλέξανδρος Ζή[νωνος ?] *Naup.* 641 5
᾿Αλέξανδρος *servus* 640 *e* 6
᾿Αλεξιάδας Βούττιος 638, 7 17. 638, 9 27. 638, 11 9. 639, 2 4. 13. 14. 639, 9 18. 639, 10 18. 21. 640 *e* 14
᾿Αλεξιάδας Ναυπάκτιος 619 3
᾿Αλεξίδαμος Πολυξένας Βούττιος 638, 2 6. 638, 4 23. 25. 638, 6 14. 640 *d* 25
᾿Αλεξ[ίδαμος ?] *f*: ᾿Αριστόμαχος Βούττιος 633 7
᾿Αλεξῖνος *Chal.* 721 *C* 1. 8
᾿Αλεξομενός *f*: Λάμιος Βούττιος 632 11. 638, 12 3. 639, 9 15
᾿Αλεξώ (?) *Sigditsa* 777
᾿Αλκιάδας ΝΙΟΥ 640 *a* 2
᾿Αλκίθοος *f*: Κλεογένης Αἰγιεύς 721 *B* 4. 9
῎Αλκων *servus* 641 1
῎Αλυπος *f*: Σώσανδρος Ναυπάκτιος 635 6. 639, 8 13
᾿Αμ – – Ναυπάκτιος 637 3
῎Αμανδος *Physc.* 670 2
᾿Αμεινοκλέας *f*: ᾿Αμεινοκράτης Βούττιος 639, 9 3
᾿Αμεινοκράτης ᾿Αμεινοκλέα Βούττιος 638, 4 22. 638, 11 15. 639, 9 3. 9. 10. 11. 13. 640 *d* 7. 19. 21
᾿Αμοίβας *f*: Εὔδικος *Naup.* 617 6
᾿Αμύνανδρος Βούττιος 638, 4 22. 638, 7 19. 638, 11 15. 640 *a* 15. 640 *d* 26. 640 *e* 17
᾿Αμ[ύνανδρ]ος *f*: ᾿Α[σκλαπι]άδας *Naup.* 625 9
᾿Αμύνανδρος Ναυπάκτιος (*fortasse f*: ῾Αγήτας) 633 10
Idem fortasse:
᾿Αμύνανδρος Τεισάνδρου Ναυπάκτιος 638, 6 11
᾿Αμύνανδρος *f*: Κρινώ [Ναυπακτία ?] 636 7
᾿Αμύντας *f*: ᾿Αριστοδάμα Ζμυρναία ἀπ᾿ ᾿Ιωνίας 740 3
᾿Αμύντιχος ῾Αρμοξένου ᾿Ηάσσιος 706 *B* 18
᾿Αν – – Οἰκυληεύς 618 9
᾿Αν c.8 ος *f*: ᾿Αντίοχος (*praetor Aetolorum*) 634 1. 677 16
᾿Ανα[ξ – –] 678 IV 2
᾿Αναξανδρίδας ᾿Αριστομάχου Δελφός 739 12
᾿Ανάξανδρος *Physc.* 677 26 (*fortasse f*: Δεξίθεος)
᾿Αναξι . c.5 . . Δικαιάρχου *Naup.* 624 *a* 4
᾿Ανδρ – – 687 7
[᾿Α]νδρ – – *Naup.* ? 620 2
᾿Ανδρέας (?) 611 4
᾿Ανδρόβιος 687 8
᾿Ανδρόβιος Δυμάν 674 11
᾿Ανδρόβολος Μένωνος Αἰτωλὸς ἐκ Ναυπάκτου p. XV 5
᾿Ανδροκλῆς *f*: ᾿Αριστίων Χα[λεύς] p. XIV 91
᾿Αν[δρομέ]νης (?) 684 9
᾿Ανδρομένης *f*: Βαβύλος *Delph.* 705 3
᾿Ανδρομένης *Naup.* 624 *a* 19
᾿Ανδρόνικος *f*: Κλεογένης ᾿Αλεῖος 721 *C* 2
᾿Ανδρόνικος *Amph.* 754 13 || 756 21 || 769 14
᾿Ανδρόνικος *f*: Στρατόνικος ᾿Αμφισσεύς p. XIX 35
᾿Ανδρόνικος *Naup.* 624 *a* 3
᾿Ανδρόνικος Λεοντίου Φυσκεύς 672 10. 13. 674 6. 687 4
᾿Ανδροσθενίδας 684 9
᾿Ανδροσθενίδας Κρινία Τολφώνιος p. XVII 23. XVIII 69; *f*: ᾿Αρχίδαμος p. XVII 24
᾿Ανδρὼ ᾿Αριστάρχου Φυλλαία 639, 2 5
᾿Ανδρὼ Οἰκιάδα Φυλλαία 639, 2 5
῎Ανδρων *f*: Δαμαρέτα ᾿Αλπαία 708 2
῎Ανδρων *f*: Ξενότιμος *Physc.* 683 13. 688 10
[᾿Αν]θέλεια *Shalula* 663 *A*
᾿Ανθεμώ (Καλλιπολῖτις) 676 12. 15. 16. 17
᾿Αντ – – *Amph.* 753 9
᾿Ανταδρίδας *Naup.* 644
᾿Αντιγενείδας Λυκίδα Φυσκεύς 668 6. 672 12. 15. 676 7. 677 25. 682 8. 687 3. 688 9. 705 17. 713 6; *f*: Καλλικράτης 709 7
᾿Αντιγένης Βίωνος *Amph.* 750 34
᾿Αντιγόνα *Amph.* 764 2
᾿Αντίδ[ωρος] *f*: – – εα Ναυπακτία 624 *e* 5
᾿Αντίδωρος Κρίτωνος Ναυπάκτιος 633 12
[᾿Αν]τίδωρος Σω – – Ναυπάκτιος 624 *e* 5
᾿Αντικράτης Ναυπάκτιος 638, 12 17 || 613 13
᾿Αντίμαχος Καφρεύς 632 8
᾿Αντίοχος ᾿Αν c.8 ου (*praetor Aetolorum*) 634 1. 677 16
᾿Αντίοχος Βούττιος 638, 4 23. 638, 6 8
᾿Αντίοχος Φυλλαῖος 639, 2 10
᾿Αντίοχος *servus* 681 7. 9
᾿Αντισθένης *f*: ῾Ελλάνικος Καλλιεύς 639, 8 5
᾿Αντιφάτας *Chal.* 718 47
᾿Απο[λλ – –] *f*: Νικαία 627 *a*
᾿Απολλόδωρος *f*: Καλλίδαμος Περικυμάσιος 706 *B* 10
᾿Απολλωνία Μενάνδρου ᾿Αμφισσαία 774 1
᾿Απολλώνιος *f*: Χρόμιος *Amph.* 756 31
᾿Απολλώνιος Ναυπάκτιος 624 *c* 12. 638, 3 15. 639, 11 17

Πλεῖστος *servus* 629 3. 6
Πολεμαίνετος Θαῖος 638, 13 10
Πολεμαῖος Ἱστώριος 638, 5 9
Πολέμαρχος 679 12
Πολέμαρχος Εὐπαλιεύς 640 *a* 17
Πολέμαρχος *Naup.* 616 11
Πολέμαρχος *f*: Δίων Ναυπάκτιος 633 14
Πολέμαρχος *f*: Δωρόθεος *Oeanth.* 709 11
Πολέμαρχος *Physc.* 677 28. 685 8(?) || 688 7. 685 8(?)
⟨Πολέμαρχος⟩ Νικέα Σωσθενεύς 708 1
Πολέμαρχος Μένωνος Χαλεύς p. XV 56
Πολεμο – – *Naup.*? 624 *g* 7
Πολε[μοκράτης?] 605 3
Πολεμοκράτης *Naup.* 617 11
Πολεμώ *serva* 622 6. 8
Πολέμων *Physc.*? 676 22
Πολύαρχος Ναυπάκτιος 638, 5 2. 638, 12 18. 639, 5 2. 639, 9 2
Πολύδοχος *f*: Πολυξένα Βουττία 639, 11 4
Πολυέτιος(?) *Amph.* 760 1
Πολύκριτος *Naup.* 616 14 || 624 *c* 12 || 643 6
Πολύξα *Chal.* 728 4 | 734
Πολυξένα Ἡρακλείτου Βουττία 638, 2 4; *f*: Ἀλεξίδαμος *ibid.*.
Πολυξένα Πολυδόχου Βουττία 639, 11 3. 12. 13
Πολυξενίδας *Amph.* 754 7
Πολυξενίδας *Chal.* 721 *C* 8
Πολύξενος Ναυπάκτιος 638, 12 17
Πολύστρατος 640 *e* 12
Πολύφρων 708 10
Πολύφρων Φυσκεύς 672 11
Πολύων *f*: Τιμοκλῆς *Delph.* 705 2
Ποντηΐα *Chal.* 732 7
Γναῖος Ποντήϊος Μάγνος 719 2. 5. 8
Πόπλιος *servus* 672 4. 5
Πορθάων Φυσκεύς 672 9. 682 9; *f*: Στράταγος II 667 2
Ποσειδώνιος Μένητος *Naup.* 621 6
Ποσειδώνιος *f*: Φιλο – – [Τρ]αγά[ντιος?] 613 10
Πραξίας Ἐμιναύτου Ναυπάκτιος 640 *e* 9
Πραξίδαμος *Amph.* 769 12
Πραξώ *serva* 616 4
Πρατίων *servus* 614 4
Προ – – 631 13
Προξενί[δας Ἀ]ριστοφάν[εος *vel* του] *Physc.* 695 *c*
Πρόξενος Χαλκ[ιδέος] Χαλ[ειεύς?] p. XII 3
Πρωτόμαχος 713 10
Πτολεμαΐς *serva* 685 3. 5
Πυθόδωρος *Naup.* 624 *g* 1. 639, 6 2
Πυθόδωρος I *f*: Εὔμαιος *Naup.* 624 *c* 2
Πυθόδωρος II (*aut alter*) Εὐμαίου *Naup.* 636 10
Πυθόδωρος Μεγιστοτίμου Ναυπάκτιος p. XVIII 56
Πύθων *Amph.* 769 10
Πυρρανοΐδας Ἱστώριος 634 9. 638, 3 17
Πυρρι – – Ἡρακλεώτας 622 15
Πυρρίας *Naup.*? 622 18
Πυρρίας *f*: – –αρχος Ναυπάκτιος 629 5
Πυρρίας *f*: Μενεκράτης Περικυμάσιος 706 *B* 13
[Πύρρ]ος *f*: Καλλίδαμος *Naup.* 630 14
Πύρρος I *f*: Λύκος *Naup.* 617 7. 640 *e* 15
Πύρρος II Λύκου Ναυπάκτιος p. XIX 19

Σ – – *Naup.* 613 15 | 785 6
Σ . . c. 6 . . ος Ν . . c. 5 . . *Naup.* 625 8
Σάμος *f*: Εὐαρχίδας Ἠάσσιος 706 *B* 26
Σατυρῖνος 639, 7 31
Σατυρῖνος Ἀκωτιεύς 634 6
Σατυρῖνος *Naup.* 616 9
Σάτυρος *f*: Ἀγαθώ 639, 4 2
Σάτυρος Ναυπάκτιος 638, 12 17
Σάτυρος Μενῦος Ναυπάκτιος 638, 4 4. 11
Σάτυρος Σώσου *Naup.* 638, 13 3. 639, 11 2. 640 *b* 2
Σάτυρος Ἀριστοβούλου Φυλλαῖος 639, 2 9. 634 7(?)
Σάτυρος Ἀριστοφίλου Φυλλαῖος 633 2. 634 7(?)
Secundinus *cf.* Decimius
Σιμάκα *serva* 640 *d* 11. 18
Σιμίας Πώριος 640 *b* 10
Σῖμος 708 14
Σεῖμος *f*: Μενέμαχος Ἀκοαῖος 681 14
Σῖμος *Naup.*? 628 9
Σῖμος *f*: Δημώνασσα Ναυπακτία 652 2
Σῖμος *f*: Φαινέας *Tolph.* 715 9
Σινδ – – 640 *c* 2
[Σκόπ]ας Τριχόνιος (*praetor Aetolorum*) 613 2
Σκορπίων Βούττιος 638, 6 8. 638, 12 16
Σοΐδας Ναυπάκτιος p. X 10
Στασίας *Naup.* 610
Στέφανος Ἱστώριος(?) 634 9
Στρα[τ – –] Ναυπάκτιος 642 4
Στράταγος *Naup.* 624 *f* 16
Στράταγος II Πορθάονος Φυσκεύς 667 2. 674 9. 688 9
[Στ]ράτιος 623 12
Στράτιος I *f*: Στράτιος II Ναυπάκτιος p. XVIII 53
Στράτιος II Στρατίου I Ναυπάκτιος p. XVIII 53
Στράτιος Οἰνοαῖος 681 18
Στρατιώτης *Amph.* 770 4
Στρατόλαος *Tolph.* 715 9
Στρατόλαος Φυλλαῖος 634 7
Στρατόνικος Ἀνδρονίκου Ἀμφισσεύς p. XIX 34
Στρατόνικος *Chal.* 740 1
Στρατόν[ικος] *Physc.* 676 21
Στρατώ *Trisonia* 661
Στράτων Ἁγήμονος Βούττιος 639, 6 22. 639, 7 30
Στράτων *f*: . . c. 5 . . τόνικος *Naup.* 641 7
Στράτων *Sigditsa* 777
Σύνμαχος *f*: Ἀέροπος Ἱστώριος 634 15
Σύων Καφρεύς 633 15
Σω – – (*femina*) *Amph.* 772 *a*
Σω – – Ναυπάκτιος 624 *e* 20
Σω – – *f*: [Ἀν]τίδωρος Ναυπάκτιος 624 *e* 6
Σω – – ίδας *Naup.* 624 *f* 17
Σωκράτεια *Naup.* 624 *f* 3. 8. 11
Σωκράτης Καλλία ἐξ Ἀμφίσσας p. XV 14
Σωκράτης Ναυπάκτιος 625 2
Σώπατρος *f*: Εὐαίνετος Ναυπάκτιος 624 *e* 16
Σωσ . . . *servus* 638, 7 4. 7. 12
Σώσανδρος I *f*: [Σώ]σανδρος II *Butt.* 625 20
[Σώ]σανδρος II Σωσάνδρου I *Butt.* 625 19
Σώσανδρος *f*: Καλλικράτης Ναυπάκτιος 639, 8 14
Σώσανδρος *f*: Φίλων *Naup.* 634 11. 638, 2 3. 639, 1 1
Σώσανδρος Ἀλύπου Ναυπάκτιος 635 6. 639, 8 13
Σώσανδρος Λυκίδα *Naup.* 624 *d* 8. 9. 638, 5 11
Σωσᾶς *f*: Λυκίσκος Ναυπάκτιος 636 6
Σωσᾶς *servus* 638, 4 6. 10
Σωσίας *f*: Φίλων *Naup.* 638, 4 2. 638, 6 2
Σωσίας Τηλέφου Ναυπάκτιος 638, 4 19. 26
Σωσίβιος Ναυπάκτιος 638, 4 20
Σωσίκληα *serva* 688 2. 4
Σωσικράτης Ναυπάκτιος 626 4. 630 9
Σωσίνικος *f*: Μυρώτα Λοκρίς 782 2
Σωσίνικος Ναυπάκτιος 635 15
Σωσίνικος *Naup.*? 612 11; *fortasse f*: Πίθων *ibid.*
Σωσίπατρος Ναυπάκτιος 624 *c* 13. 630 6. 7
Σωσίπατρος *f*: Λέων Ναυπάκτιος 639, 5 9
Σωσίπατρος Δαμονίκου Ναυπάκτιος 633 11
Σωσίστρατος *Naup.* 624 *c* 12
Σωσίχα Ζωσᾶ Ἀμφισσίς 755 *b* 5. 7. 10. 12
Σωσίχα Βουττία 638, 11 4
Σῶσος *f*: Σάτυρος *Naup.* 638, 13 3. 639, 11 2. 640 *b* 2
Σωστράτα *serva* 624 *c* 8 || 677 4
Σώστρατος Παμφαΐδα *Physc.* 680 I 2
Σωσώ *serva* 638, 4 7. 11 | 639, 7 10. 11. 19. 23 || 679 4. 9. 10. 11
Σωτέλης *Amph.* 754 13
Σωτη – – Ναυπάκτιος 624 *e* 19
Σωτηρίδας *Physc.* 680 I 1
Σωτηρίς *serva* 687 3 || 688 2. 4 || 754 4. 8. 10
Σωτηρίχα *serva* 639, 9 7. 9
Σωτήριχος *servus* 676 13. 14. 17
Σωτίων *Naup.* 624 *c* 12 *Fortasse idem*:
Σωτίων *f*: Δελφίων Ναυπάκτιος 624 *d* 2
Σωφρόνα *Physc.* 671 7. 8

Ταυρίσκος *Naup.* 624 *f* 17. 19. 641 10
Τείσανδρος Μικκίνα Αἰτωλὸς ἐγ Βοττοῦ p. XV 17
Τείσανδρος *f*: Ἀμύνανδρος Ναυπάκτιος 638, 6 12
Τείσαρχος Λύκου Ναυπάκτιος 632 9. 11
Τεισίας Φυσκεύς 675 3
Τείσιππος Τριχονεύς (*praetor Aetolorum*) 631 1
Τείσων Φυλλαῖος 639, 2 11
Τελέσαρχος Δαστιάδας 634 8
Τελέσαρχος Νικομάχου Περόχθεος 639, 8 9
Τελέσαρχος Πώριος 638, 2 16. 638, 13 13. 14. 639, 1 8. 640 *b* 3
Τελέσαρχος Δαμοτέλεος *Physc.* 667 12
Τελέστας Ἀρχ – –(?) 642 6
Τέλλων Ναυπάκτιος 622 14
Τέρτιος *cf.* Οὐιτέλλιος
Τηλε – – Ἡρακλεώτας 622 16
Τηλέμαχος Ἀριστοκράτεος Ἀμφισσεύς p. XIX 38
Τηλέμαχος Εὐσόφου *Physc.* 683 15
Τήλεφος *f*: Σωσίας Ναυπάκτιος 638, 4 20. 26
Τι – – 620 9
Τιμα – – *Physc.* 677 24
Τιμα . . . ο – – 623 11
Τιμαγόρα Ἀρμε[ν – –] *Physc.* 669 2. 9
[Τι]μάγορος Ἡρακλεώτας 622 15
Τιμαινέτα *Sigditsa* 777
Τίμαιος Βούττιος 638, 7 15. 638, 11 12. 639, 2 4. 639, 9 19. 639, 10 21

II. NOMINA GEOGRAPHICA

III. NOMINA SACRA

IV. SERMO GRAECUS

ἀφίημι· 706 *A* 9

ἀφικνέομαι· τ[οῖς ἀφικνε]ιμένοις ποτὶ τὸ ἱερόν 740 31

ἀφίστασθαι· μὲ ’ποστᾶμεν ἀπ’ ’Οποντίον 718 11

ἄχρι· ἄχρι οὗ κα ζῇ 639, 11 12. 672 6. 20. 679 6. 685 5

β′ (= τὸ δεύτερον)· 638, 12 2

[βα]λανεῖον· 759 3

βασιλεύς· 775 2

βάσις· ἀναγράψαι εἰς τὰς βάσεις 719 9

βέβαιος· (βέβαιος ἔστω) ἀλλαγά 609 20, τεθμὸς ὅδε 609 1, ἁ ὠνά 618 7. 638, 9 18

βεβαιόω· βεβαιοῖ (τὰν ὠνάν) ὁ δεῖνα 619 2; ὁ βεβαιωτὴρ (μὴ) βεβαιούτω 638, 7 11. 638, 12 14. 640 *d* 24; ὁ προαποδότας (οἱ προαποδόται) μὴ βεβαιούτω (βεβαιούντω) 624 *f* 7. 638, 4 16. 639, 7 22

βεβαιωτήρ (βεβαιωτῆρες)· 612 9. 618 9 *al.*; κατὰ τὸν νόμον 614 5. 616 7. 631 8. 633 6. 635 4 *al.*; κατὰ τὸ σύμβολον 681 12. 721 *C* 5 βεβαιωτὰς κατὰ τὸν νόμον 754 5

βίος· τὰν κατὰ τὸν βίον ἀναστροφάν 750 17

βιόω· ἕως κα βιοῖ 629 6

βοηθέω· βοίθει 773 *b*

βουκόλος· 670 10

βουλαρχέω· βουλαρχέοντος τοῦ δεῖνος (*Amph.*) 750 2. 33, [τοῦ Λοκρικοῦ] τέλεος 618 1. 625 1; [βουλ]αρχεόν[των τῶν δείνων] (*Aet.*) 605 2

βούλαρχος· (*Amph.*) 756 23; ὁ ἐγ Μυανίας βούλαρχος 748 54. 60; ὁ ἐγ Μυανίας καὶ (ἐξ) Ὑπνίας βούλαρχος 748 57. 62; τοὶ ἐξ Ὑπνίας βούλαρχοι 748 58

βουλεύω· (*Delph.*) 705 1

βουλή· δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ [δήμῳ] (*opp. ign.*) 719 5

βούλομαι· [τρόπῳ ᾧ] ἂν βουλη[θῇ] 756 10

γᾶ· γᾶς ἔνκτησις καὶ οἰκίας 667 6. 668 3. 721 *B* 12. 740 23. 750 31; κατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν 667 8. 668 4. [740 25]; εἴ κα μὴ αὐτὸς σπείρηι ἅμα τῶι παρέχοντι τὰν γᾶν 739 10; τεθμὸς περὶ τᾶς γᾶς 609 1, *cf.* 16 τὰν γᾶν ἀνα-- 739 9; τὰν γᾶν-- 739 10

γαδαισία· 609 11

γαμετή· 700

γενεά· αὐτὸς καὶ γενεά 609 12. 15; [μὴ θρεψάτω δ]ὲ γενεάν *servus* 624 *d* 6

γένος· αὐτὸν καὶ τὸ γένος 718 4; αἴ κα μὲ γένος ἐν τᾶι ἱστίαι ἔι 718 16 (*servus, serva*) τὸ γένος *ethn.* 613 7. 616 5. 617 5. 619 1. 620 4. 622 7 *al.*, (*sine* τό) 624 *d* 4. 624 *g* 6. 639, 6 9. 639, 10 11 *al.*; τὸ γένος ἐκ Πυ . . . ος 639, 5 7 *Cf.* οἰκογενής

γέρας· [πέμπε]σθαι ἀπὸ τᾶς [πόλιος ἁμῶν γέρ]ας παρὰ τοῦ ’Απόλλωνος 740 19

γίγνομαι· 1. *adi.*: ἀμφίλλογον γίνηται 748 48; ἀνέγκλητος ἐγενήθη 750 15 2. *subst.*: γέγονα βεβαιωτήρ 682 19. 683 16. 755 *b* 18; φρίν κ’ αὖ τις Λοϙρὸς γένεται 718 6; γέγονα (γεγόναμεν) μάρτυς (μάρτυροι) 756 29. 33. 683 18; ἐπεί κα Ναυπάκτιος γένεται 718 2. 22 3. *inc.*: τὰ γενόμε[να --] 669 5

γονεύς· γονεῦσιν 609 3; τοῖς γονεῦσι 706 *A* 9

γράμμα· γράμματα μὴ εἰδέναι 755 *a* 7. 755 *b* 6

γραμματεύς· (*Aet.*) 615 2; γραμματεὺς θεαροῖς (*Naup.*) 639, 7 3; (ἀναγράψαι) μετὰ τοῦ γραμματέος (*Chal.*) 740 35

γραμματεύω· γραμματεύοντος τοῦ δεῖνος (*Aet.*) 605 4. (*Delph.*) 705 3. (ἐν Καλλιπόλει) 676 11; γραμματεύοντος θεαρῶν (ἐν Ναυπάκτοι) τοῦ δεῖνος 638, 5 1. 638, 3 1. 638, 13 1 *al.*, θεαροῖς (ἐν Ναυπάκτωι) 617 2. 621 1. 624 *b* 1. 624 *c* 1. 624 *d* 1. 624 *e* 1. 624 *g* 1 *al.*, 638, 1 1. 638, 4 1. 638, 6 1 *al.*

γράφω· τὰ γεγραμένα 609 23; καθὼς γέγραπται 624 *f* 5. 629 7. 638, 9 17. 639, 7 20. 27; γράφειν ὑπὲρ αὐτάν 755 *a* 6. 755 *b* 6; λέγειν ἢ γράφειν περὶ τοῦ θεοῦ 740 33

γυνά· 638, 4 12. 671 3. 677 13. (γυνή) 782 6

γυναικεῖος· *cf.* σῶμα

δ′· 1. (τέσσαρες) 639, 7 12. 14. 29. 670 13 2. (δραχμή) 670 13. 17. 20

δαιθμός· 609 10

δακτύλιος· ἐπιβαλλέτω (συνεπιβαλλέτω) τὸν δακτύλιον 748 56. 61

δαμεύω· χρέματα δαμευόσθον 609 12

δαμιοργός· (*Chal.*) 717 15. (*Naup.?*) 609 22

δᾶμος· (*Naup.*) 718 4; δεδόχθαι τῷ δάμῳ (*Amph.*) 750 24; πόθ[οδον ποτὶ τὸ]ν δᾶμον 750 22

δαμοσιεργός· τὸν ἰατρὸν καὶ τοὺς ἄλλους δαμοσιεργούς 748 31

δαμόσιος· τὰ δαμόσια 609 3; ἀπὸ δαμοσίου 706 *A* 4

δαπάνα· τὰς δαπάνας 706 *A* 16

δαπανάω· 670 5

δάφνα· δάφνας ἱερᾶς [στεφάνωι τᾶ]ς παρὰ τοῦ θεοῦ (τοῦ ’Απόλλωνος τοῦ Νασιώτα, *Chal.*) 740 14

δείλομαι· 706 *A* 12. 718 3 (*bis*). 7. 12

δέκα· δέκ’ ἀμαρᾶν 717 5, δέχ’ ἀμερᾶν 706 *A* 18, ἀμέρας δέκα 748 46; πέντε καὶ δέκ’ ἄνδρας 717 13, μνᾶς 706 *A* 10; ἔτη δέκα 638, 9 11. 13; δέκα τέσσαρας [ὀβολ]ούς 670 5

δεκάτα· δεκάταν ἀπὸ τῶμ πολεμίων 656 2

δέκατος· μηνὸς δεκάτου (*vel* ἐν-, δω-) 678 IV 2

δένδρεον· [δέ]νδρεα 669 7

δέρμα· τῶι ἱερεῖ τὰ δέρματα ἀποδιδόμεν 706 *A* 13

δεύτερος· ἁ δευτέρα ἐξάμηνος (*Delph.*) 705 1; (στραταγέοντος) τὸ δεύτερον 617 1. 638, 11 2. 672 28

δέω· δεῖ παραμεῖναι 639, 7 23. 640 *a* 8

διά· 1. *cum gen.*: δι’ ἐννέα ϝετέον 609 24 2. *cum acc.*: διὰ τὴν Μνάσαρον *p* 662 2; διὰ τὸν -- 665 4

διαδίδωμι· τὸς κοίλος μόρος διαδόντο 609 20

διακάτιοι· 609 8

διαλέγομαι· διελέγη αὐτοῦ φροντίδα ποιήσασθαι 750 22

διατελέω· εὔνους ὢν διατελεῖ 721 *B* 5

διαφέρω· ψᾶφον διαφέροι 609 10

διαφθείρω· τὰ ϝεϝαδεϙότα διαφθείρει 718 38

διαφυλάσσω· τὰν πίστιν διαφυλάξας 750 17

δίδωμι· 739 7. 10. 748 14. 759 3; δίκαν 706 *A* 17. 24. 718 33. 41. 43; δικαστήριον 748 16; *multam* 670 12; ὁμήρους 706 *A* 15. 16; παιδία 755 *b* 8; προξενίαν (*alia privilegia*) 667 3. 11. 668 5. 740 22. 750 27. 29; συμπαραπομπούς 750 25; τίμια 750 6

δίκα· δίκαι ἁλοίη 706 *A* 5; τὰν δίκαν πρόδιϙον *h*αρέσται 718 32; δίκαν διδόναι *cf.* δίδωμι; τὰν δίκαν εἶμεν ἐν τοῖς αὐτοῖς δικασταῖς 706 *A* 19; ὀπάγον (= ὁ ἐπάγων) τὰν δίκαν 717 11; τᾶι ἐπιδαμίαι δίκαι χρέστο 717 7 ἀποτεισάτω διπλόαν τὰν δίκαν 706 *A* 20

δικάζω· 706 *A* 23; αἴ κ’ ὁ ϝασστὸς ποὶ τὸν ϝαστὸν δικάζεται 717 15

δίκαιος· κὰ(τ) τὸ δίκαιον 609 6

δικαστάς· ἐν τοῖς αὐτοῖς δικασταῖς 706 *A* 19; [κλαρ]ωσάτω δικασ[τάς *vel* –τήριον] 748 5

δικαστήρ· (δίκαν) πὸ(τ) τοὺς δικαστε̃ρας *h*αρέσται 718 32

δικαστήριον· τᾶς χώρ[ας τα]ύτας δικαστήριον δότω ἁ πόλις 748 16; [κλαρ]ωσάτω δικασ[τήριον *vel* – τάς] 748 6

διοικέω· διοικέοι τὰ τῶν πολίων 748 23

διόμνυμι· διομόσαι *h*όρϙον τὸν νόμιον 718 45

διόρθωμα· τι τῶν διορθωμάτων 748 46

διπλεῖος· διπλείοι θοιέστο 717 8

διπλόος· ἀποτεισάτω διπλόαν τὰν δίκαν 706 *A* 20; [τὸ διπ]λοῦν ἀποτεισάντω 706 *A* 7

δοκέω· ἔδοξε τῶι κοινῶι (*Locr. occ.*) 665 2; ἔδοξε τᾶι πόλει (*Chal.*) 721 *B* 6. (*Physc.*) 666 2; δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ [δήμῳ] (*opp. ign.*) 719 5; δεδόχθαι τῷ δάμῳ (*Amph.*) 750 24; *h*ότι κα μὲ ἀνφοτάροις δοκέει 718 39; αἱ μὲ δόξξαι ἀνδράσιν 609 7

δραχμά· τέτορες δραχμαί 717 5; [δεκαπέν]τε δραχμάς 706 *A* 5; [δραχ]μᾶν ἑκατόν 740 28; δραχμᾶν χιλιᾶν 721 *C* 4

δρεῖλος· 773 *a*

δύναμις· ἐς δύ[ναμιν] 750 25; κατὰ δύναμιν ἰδίαν 750 14

δυνατός· κὰτ τὸ δυνατόν 706 *A* 23

δύο· ⟨ἐτ⟩ῶν δύο 755 *b* 9; μ(νᾶν) δυῶν 638, 5 8; παιδάρια δύο 625 16; παιδία δύο 755 *b* 8; [κατὰ συνό]δους δύω 670 3; σώματα δύο 639, 6 8. 672 17

[δωδέκα]τος· μηνὸς [δωδεκά]του 680 II 1

ε′· (πέντε) 670 17. 20; τὸ ε′ 639, 7 2

ἐάν· 670 21; ἐὰν δέ τις (*ellips.*) 670 11

ἑαυτοῦ· τᾶς [καθ’] ἑαυτὸν ἁλικίας 750 20

ἕβδομος· μηνὸς ἑβδόμου 709 1. 7

ἔγγυος (ἔνγυος) *proxeniae*: 605 5. 668 7; ἔνγυοι 667 11

ἐγκαλέω· τὀνκαλειμένοι, τοὶ ἐνκαλειμένοι 718 41. 43

ἔγκτησις (ἔνκτησις)· γᾶς ἔνκτησις καὶ οἰκίας *sim.* 667 7. 668 3. 721 *B* 12. 740 24. 750 31

ἐγχειρίζω· τ[ὰν ἐγχει]ρισθεῖσαν αὐτῷ πίστιν 750 16

ἐγώ· με (= *fontem*) *p* 611 6

εἰ· 1. *ind.*: 624 *d* 6. 639, 7 26. 686 5 2. *opt.*:

624 *f* 5. 10. 638, 4 13. 638, 7 12. 638, 9 12. 638, 12 11 *al.* 3. εἴ κα *cum coni.*: 621 9. 638, 7 9. 638, 12 12. 683 7. 706 *A* 12. 16 *al.*; *sine* κα· 639, 7 18. 19

εἰκάς· ἕκτᾳ ἐπ' εἰκάδι 750 10; ἐνάται ἐπ' εἰκάδι 639, 4 2

εἰμί· 1. *exstare, ortum esse*: αἰ δὲ μὲ παῖς (κόρα) εἶε 609 4; αἴ κ' ἀδελφεοὶ ἔοντι 718 29; hõ (hόπο) κ' ἔι 718 21. 18; hόπο ϝέκαστος ἔν 718 9 *copula*: *subst.*: ἀξιοδότας ἔστο 609 17; Ναυπάκτιον ἐόντα 718 2; αἴ κ' ἀνὲρ ἔι ἐ παῖς 718 18 *al.* *adi.*: ἄσυλος ἔστο 609 7; βέβαιος ἔστο 609 1. 21; ἰαρὸς ἔστο 609 14; hίλαος ἔσστο 609 16 *al.* 2. *cum gen.*: 609 18. 624 *d* 7. 639, 7 25. 666 3. 739 11 3. *cum dat.*: ἔστο γονεῦσιν 609 3; εἶμεν αὐτῶι *privilegia* 721 *B* 10 4. *cum praepos.*: ἀπὸ Λοϙρõν εἶμεν 718 15; αἴ κα μὲ γένος ἐν τᾶι ἰστίαι ἔι ἐ 'χεπάμον ἔι ἐν Ναυπάκτοι 718 16. 17; τὰν ὠνὰν τὰν οὖσαν πα[ρὰ– –] 676 4

εἶμι· αὐτὸν ἰόντα 718 18

εἰράνα (εἰρήνα)· καὶ πολέμου καὶ εἰράνας 667 8. 668 4. 706 *A* 3. 721 *B* 12. 740 25. 750 32

εἰς· εἰς ὅρος 670 16; ἀναγράψαι εἰς τὰς βάσεις 719 9 εὐεργεσία ἁ εἰς αὐτούς 704 4 ἐς δύ[ναμιν] 750 25

εἷς· hενὶ κἐκατόν 609 8; καθ' ἓν ῥῆμα 670 12; τέκναι (τέχναι) καὶ μαχανᾶι μεδὲ (καὶ) μιᾶι 718 12. 39

εἴτε — εἴτε· 755 *b* 9. 10

ἐκ· ἐγ *et* ἐ Ναυπάκτο 718 8. 15. 19; ἐκ Πυ. . .ος 639, 5 7; ἐκ Τριτέας 739 9; ἐξ Ὑπνίας 748 17. 22. 24. 63; ἐ τᾶς Χαλεΐδος (Οἰανθίδος) 717 1. 2 Ἀχαιὸς ἐξ Αἰγίου 667 4; Βοιωτία ἐκ Θεσπιᾶν 640 *d* 12 τὰ ἐξ Ὑπνίας ἀρχεῖα 748 55; ὁ ἐγ Μυανίας βούλαρχος 748 54. 59, ὁ ἐγ Μυανίας καὶ (ἐξ) Ὑπνίας βούλαρχος 748 57. 61, τοὶ ἐξ Ὑπνίας βούλαρχοι 748 58; οἰκογενῆ ἐγ Ναυπάκτου 624 *e* 12. 626 3 ἐκ τᾶς αἱμ[ασιᾶς?] 742 1; ἐ θαλάσας 717 3; ἐ λιμένος 717 4; ἐξ ἁπάντων 706 *A* 22; οἱ ἐκ τᾶς πόλιος ἐξ ἇς κα τὸ ἔκκλημα ᾖ 706 *A* 21; ἐκ τᾶς θυσίας μερίδα 740 20; [τὰ τέκν]α τὰ ἐκ Πολεμῶς 622 8, τὸ ἐξ αὐτᾶς κορίδιον 639, 4 4, παιδία δύο ἐξ ἁθῆς 755 *b* 9; χωριζόμενος ἐκ τᾶς πόλιος 750 21 κἐ δάμο κἐ φοινάνον 718 4; ἐκ τ⟨ῶ⟩ν ἰδί⟨ω⟩ν 760 3. 759 3(?)

ἕκαστος· ϝέκαστος 718 9; ἕκαστος τούτων 639, 6 13; κατὰ πόλιν ϝεκάστους 718 28; ϝέκαστοι Λοϙρõν τõν *H*υποκναμιδίον 718 26. 30; τᾶς νυκτὸς ἑκάστας 706 *A* 9

ἑκάτερος· ἑκατέρα 706 *A* 9. 10. 748 41; ἑκάτερα (*sc.* σώματα) 638, 4 8 ἑκατ[ερ– –] 748 39

ἑκατόν· hεκατὸν ἄνδρας 718 13, ἀνδράσιν hενὶ κἐκατόν 609 8; [δραχ]μᾶν ἑκατόν 740 29; ἑκατὸν στατῆρας 706 *A* 8

ἔκγονος (ἔγγονος)· τοῖς ἐγόνοις τοῖς αὐτ[ῶν] 669 1; αὐτῶι καὶ ἐγγόνοις 667 7. 668 3. 750 30; αὐτᾶι καὶ τοῖς ἐγγόνοις αὐτᾶς 740 23; τὸν δεῖνα καὶ ἐκγόνους αὐτοῦ 721 *B* 10

ἔκκλημα· 706 *A* 21

ἐκκλησία· ἐν ἐννόμωι ἐκκλησίαι 682 12. 705 6. 709 2. 710 4. 712 3. 715 3. 721 *B* 7. [680 II 2]; οἱ συνπαρόντες ἐν τᾶι ἐκκλησίαι 705 14

ἐκπράσσω· ἐκκπρᾶξαι τὸ κατὰ ξένον 706 *A* 18, *cf. ibid.* 24

ἕκτος· μηνὸς ἕκτου 672 2; ἕκται ἱσταμένου 682 12; ἕκτᾳ ἐπ' εἰκάδι 750 10

ἐκφέρω· ἐχφερόντω ποινείαν(?) 640 *a* 11

ἑκών· μὲ 'ποστᾶμεν ϝεϙόντας 718 12

ἐλαία· 739 8

ἐλάσσων· μὴ ἔλασσον 670 6. 748 52. 755 *b* 9

ἐλευθερία· (ἀποδίδοσθαι, ἀνατιθέναι) ἐπ' ἐλευθερίαι 620 5. 624 *a* 8. 624 *b* 2. 624 *d* 3. 624 *e* 9. 624 *g* 5 *al.*

ἐλεύθερος· ἐλεύθερος ἔστω 624 *f* 14. 638, 9 18. 683 11. 708 7. 713 8. 755 *a* 13, ἐλευθέρα (ἐλεύθεραι) ἔστω (ἔστων) 712 9. 752 10. 755 *b* 12. 672 24; ὥστε εἶμεν ἐλευθέραν (ἐλευθέρους) 705 10. 753 7; ἐλευθέρα [ἔστω τελε]ίως 756 14; ποτὶ τοὺς λοιποὺς ἔστω ἐλευθέρα 754 10

ἐμβόλιμος· Δῖος ἐμβόλιμος 640 *a* 2. 672 29

ἐμπίπτω· τῶν ἀεὶ ἐμπιπτόντων ἀρρωστημάτων 750 13

ἐμφέρω· δαιθμὸν ἐνφέροι 609 10; τὸν στατῆρα μὴ ἐμφερόντων 748 37

ἐν· I. *cum dat.*: 1. *loc.*: *cum nomine oppidi passim, cf. etiam ind. III s. v.* Ἀπόλλων, Ἀσκλαπιός, Βασίλεια, Διόνυσος-Σάραπις; ἐλ Λοκροῖς 706 *A* 12. 718 5 ἐν τῷ ἱερῷ 712 12. 713 2; ἐν τᾶι ἰστίαι 718 7. 16; ἐν ὄρεσι *p* 662 1; ἐν στύλοι 669 5 ἐν τᾶι ἐκκλησίαι 705 14, ἐν ἐννόμωι ἐκκλησίαι *cf. s. v.* ἐκκλησία; ἐν τᾶι παναγύρει 740 17; ἐν πρείγαι, ἐν πόλι, ἐν ἀποκλεσίαι 609 10; τὰν δίκαν εἶμεν ἐν τοῖς αὐτοῖς δικασταῖς 706 *A* 19; ἐπικριθέντων ἐν τοῖς δείνοις 748 49; ἐν τοῖς ὅρκοις 706 *A* 25; ἐν τᾶι ὠνᾶι 640 *a* 14. 683 18 (*bis*) 2. *temp.*: ἐν τριάϙοντ' ἀμάραις 718 42; ἐν τοῖ χρόνοι 639, 7 23

II. *cum acc.*: 1. *loc.*: ἐμ Μυανίαν 748 63; ἐν Ναύπακτον 718 1. 11. 29. 32. 37; ἐν Λοϙρούς 718 20 ἐμ πολεμίους ἁλόντα 706 *A* 11; ἐν οὓς τόπους 750 26 ἐν τὸ (τὰ) κιβώτιον (κιβώτια) 748 60. 56; ἐν ὑδρίαν 718 45 2. ἐν τὰς κόρας (*propter virgines*) ἀτέλειαν εἶμεν 706 *A* 15; ἐν κόσμον παρέχειν 706 *A* 10

ἔνατος· ἐνάται ἐπ' εἰκάδι 639, 4 1

ἕνδεκα· ἕνδεκα ἄνδρας 706 *A* 22

ἕνεκα (ἕνεκεν)· τοῦ δεῖνος εἵνεκα *p* 723 *b* 1; εὐνοίας ἕνεκεν 704 3; εἵνεκεν τῶν ποτιπεπτωκότων αὐτῷ 750 20; χρηστοσύνης ἕνεκεν *p* 662 7

ἐνεργάζομαι· ἐν Ἀμφίσσαι ἐνεργαζόμενος 721 *C* 3

ἐνετήρια· ἄνευ ἐνετερίον 718 8. 9

ἐνιαυτός· οὗ μὴ παραμεῖναι ἐνιαυτοῦ 640 *a* 12

ἐννέα· ἐννέ' ἄνδρας 717 14; δι' ἐννέα ϝετέον 609 24

ἔννομος· *cf. s. v.* ἐκκλησία

ἔνορκος· ἔνορϙον τοῖς ἐπιϝοίϙοις 718 11

ἔντε· ἔντε κα– – 706 *A* 10; ἔντε κ' ἀποτείσει 718 15; ἔντε κα ἀφῇ 706 *A* 9

ἔντιμος· 718 35

ἑξάμηνος· βουλευόντων τὰν δευτέραν ἑξάμηνον (*Delph.*) 705 1

ἐξαποστέλλω· τὸ ἀντίγραφον ἐξαπεστάλκαμεν 750 8

ἔξεστι· ἐξεῖμεν 718 3. 7. 9. 12. 37

ἐξουσία· ἐξουσίαν ἐχέτω– – 676 16; ἔχοντος ἐξουσίαν μηδενὸς ἄγειν 754 11; ἐξουσίαν ἐχέτω (ἐχέτωσαν) ἐπιτειμέων (ἐπιτιμέοντες) 683 8. 756 7. 624 *f* 7. 754 9

ἐξώλεια· παρβαίνοντι ἐξξόλειαν (ἔμεν) 609 15

ϝέος (= ἑαυτοῦ)· (δίκαν) δόμεν κατὰ ϝέος 718 33

ἐπάγχιστος· τὸν ἐπάνχιστον κρατεῖν 718 17

ἐπάγω· ἄνδρας διακατίος ἐφάγεσθαι 609 9; τὸν hόρϙον ἐπάγειν 718 13; ὀπάγον (= ὁ ἐπάγων) τὰν δίκαν 717 11

ἐπαινέω· ἐπαινέσαι ἐπὶ *cum dat.* 750 24. [740 12]

ἐπεγείρομαι· μὴ ἐπεγερθῆναι 670 8. 10

ἐπεί· 1. *caus.*: 721 *B* 3. 755 *a* 7. 755 *b* 6 2. *temp.*: ἐπεί κα *cum coni.* 618 8. 671 12. 672 8. 39. 679 10. 682 4. 683 10 *al.*

ἐπειδή· 665 3. 740 2. 750 10

ἐπί· I. *cum gen.*: 1. *temp.*: ἐπὶ τοῦ δεῖνος ἄρχοντος *sim.* 638, 7 1. 639, 2 3. 767 *a* 2. 767 *c*, θεαροῦ 610, ἱερέος 615 3, (στραταγοῦ) 638, 9 20 2. ἐπὶ τῶν ἀνακομισθέντων θ– – 719 6; ἐφ' ἴσου 750 16

II. *cum dat.*: 1. ἕκτᾳ (ἐνάται) ἐπ' εἰκάδι 750 10. 639, 4 2 2. ἐφ' αἵματι 706 *A* 3; (ἐπαινέσαι) ἐπὶ τᾶι εὐσεβείαι *sim.* 740 12. 750 24 3. (ἀποδίδοσθαι, ἀνατιθέναι) ἐπ' ἐλευθερίαι *cf. s. v.* ἐλευθερία; ἐπὶ τοῖσδε (ἀνεδέξαντο) 706 *A* 2; προαποδότας ἐπὶ τούτοις 638, 4 16; ἐπὶ τοῖσδε ὥστε 754 7. [676 13]; ἐπὶ το[ύτοις – –] 706 *A* 24 4. ἐπὶ ταῖς μναιαίαις (δίκαις) 717 12; ἐπὶ ταῖς μειόνοις (δίκαις) 717 13

III. *cum acc.*: τἀκρωτήρια ποιῶν ἐπὶ τὸν ναόν 656 4

ἐπιβάλλω· ἐπιβαλλέτω τ[ὸν δα]κτύλιον 748 56

ἐπιγίγνομαι· μνᾶμα ἐπιγινομένοις *p* 723 *b* 2

ἐπιδαμιοργέω· ἐπ[ιδα]μιοργέοντος τοῦ δεῖνος (*Chal.*) 721 *B* 2

ἐπιδαμιοργός· τὸ ψάφισμα [ἀναγρ]άψαι τὸν ἐπιδαμιοργόν (*Chal.*) 740 35

ἐπιδάμιος· τᾶι ἐπιδαμίαι δίκαι 717 7

ἐπιδημέω· 670 15

ἐπιδικέω· 706 *A* 23

ἐπιϝοικία· ἐν Ναύπακτον hἀπιϝοικία 718 1

ἐπίϝοικος· 609 9. 18. 718 *passim*

ἐπικρίνω· ἐπικριθέντων 748 49

ἐπικωλύω· 706 *A* 3

ἐπίλοιπος· τὸν ἐπίλοιπον χρόνον 685 6

ἐπιμέλομαι· τῶν ἀρρωστημάτων φιλοτέχνως ἐπιμελ[όμε]νος 750 13

ἐπινέμω· ἐπινεμέσθο 609 5

ἐπινομία· (*heredis institutio*) 609 3; (*ius pascendi*) 750 31

ἐπίνομος· τοὶ ἐπίνομοι 609 6

ἐπιτάδευμα· κατὰ ἀξίαν τοῦ ἐπιταδεύματος 750 19

ἐπιτάσσω· τὸ ἐπιτασσόμενον 638, 3 13. 638, 4 13. 639, 7 17. 19. 639, 12 9. 640 *a* 10. 640 *d* 20 *al.*; τὰ ἐπ[ιτασσόμενα] 712 4

ὅδε· τετθμὸς ὅδε 609 1. 14; τὸ ψάφισμα τόδε 740 34; τάνδε (*sc.* στάλαν) *p* 723 *b* 1 κὰ τõνδε 718 1; ἐπὶ τοῖσδε 706 *A* 2. 754 7. [676 13]

οἶδα· γράμματα μὴ εἰδέναι 755 *a* 7. 755 *b* 6

οἰκει[ότας]· 665 3

οἰκέω· ἐλ Λοκροῖς οἰκεῖν 706 *A* 12; τõ 'ν Ναύπακτον ϝοικέοντος 718 29

οἰκητάς· τοῖς σὺν 'Αντιφάται ϝοικεταῖς 718 47

οἰκία· 609 13. 706 *A* 11 γᾶς ἔνκτησις καὶ οἰκίας *sim. cf. s. v.* ἔγκτησις

οἰκιάτας· τὸ μέρος μετὰ ϝοικιατᾶν 718 44

οἰκογενής· 624 *a* 10. 625 17. 632 4. 634 4. 635 13. 639, 7 10 *al.*; τὸ γένος οἰκογενής 624 *c* 8. 634 14. 638, II 6. 640 *b* 7. 683 4, *sine* τό· 638, I 9. 638, 4 7. 639, 6 13. 639, 8 8 οἰκογενὴς ἐγ Ναυπάκτου 624 *e* 12. [626 2] σῶμα οἰκογενές 755 *a* 9. 755 *b* 7

ὅμηρος· 706 *A* 15. 16, *plur. collect.* ὅμηρα 706 *A* 17

ὀμνύω· τὸν αὐτὸν *h*όρκον ὀμνύεν 717 18; τὰν πεντορκίαν ὀμόσαντας 717 17; ὀμν[ύοντας τὸν νόμιμον ὅρκον] 706 *A* 26

ὅμοιος· ὁμοίως 669 7. 670 15. 20

ὁμολογία· τὰν ὁμολογίαν ἔθεντο 739 13

ὄνομα· (*servus, serva*) ᾧ (ἆι, οἷς, αἷς) ὄνομα (ὀνόματα) 613 7. 614 4. 616 4. 617 4. 619 1 *al.*

ὁποῖος· 706 *A* 11

ὅπω (= ὁπόθεν)· *h*όπο ϝέκαστος ἔν 718 9; Λοφρõν *h*όπο κ' ἔι 718 18

ὅπως· 1. *h*όπο⟨ς⟩ ξένον 718 2; *h*όπος ἀ πόλις νομίζει 718 26; *h*όπος ϝεκάστον νόμος ἐστί 718 29 2. ὅπως [φαινώμεθα] 740 10; ὅπως φανερὸν ἦι 740 31

ὅριον· τὰ ὅρια 748 36

ὅρκος· 706 *A* 24; τριάϙοντα ϝέτεα ἀπὸ τõ *h*όρϙο 718 13; ἐν τοῖς ὅρκοις 706 *A* 25 διομόσαι *h*όρϙον τὸν νόμιον 718 45; τὸν *h*όρϙον ἐπάγειν 718 12; τὸν αὐτὸν *h*όρκον ὀμνύεν 717 18

ὁρκωμότας· δαμιοργὸς *h*ελέσται τὸς *h*ορκομότας 717 16; τὸς *h*ορκομότας τὸν αὐτὸν *h*όρκον ὀμνύεν 717 17

ὄρος· εἰς ὄρος 670 16; ἐν ὄρεσι *p* 662 1

ὀρφανοφύλαξ· συνευδοκεούσας καὶ ὀρφανοφύλακος τᾶς δεῖνος 624 *g* 4, *cf.* 628 5; συνευδοκεόντων καὶ τῶν ὀρφανοφυλάκων (*sine nominibus*) 643 2. 7

ὅς· οὗ κα τὸ χωρίον ἦι 739 11; ᾧ (ἆι, οἷς, αἷς) ὄνομα (*servus, serva*) *cf. s. v.* ὄνομα; τρόπῳ ᾧ κα θέλῃ (θέλωντι) 712 8. 754 9; ὃν κα κελεύῃ (κελεύσῃ) 683 10. 676 17 ἄχρι οὗ 639, II 13. 672 6. 20. 679 6. 685 5; ἐξ ἇς κα τὸ ἔκκλημα ᾖ 706 *A* 21; μέχρι οὗ 672 38. 756 6 ἐν οὗς κα προαιρῆται τόπους 750 26; ὧι κα θέλωντι τρόπωι 624 *f* 9; καθ' ὃν κα θέλῃ τρόπον 683 9

ὅσιος· ὅσια λανχάνειν 718 2

ὅσος· ὅσον χρόνον 639, 7 12; ὅσοι κα μὴ χρήσωνται 748 43; τὰ ἄλλα ὅσα 667 9. 668 4; τὰ ἄλλα πάντα ὅσα 721 *B* 13. 750 32

ὅστις· 1. *cum opt.*: 609 9. 17. 717 6 2. κα *cum coni.*: 609 6. 706 21. 718 14. 35 (*bis*). 38. 39 3. *ellipt.*: 718 10

ὅτι· 639, 8 18; 740 32

οὖν· 740 10

οὗτος· 1. *adi.*: τᾶς χώρ[ας τα]ύτας 748 16 2. *subst.*: ἀπὸ τούτου 669 3; ἕκαστον τούτων 639, 6 14; ἐπὶ τούτοις 638, 4 17. 706 *A* 24; ταῦτα (πάντα) 609 15. 624 *c* 8

ὀφλισκάνω· *h*εμιόλιον ὀφλέτο 717 6

παιδάριον· 616 4. 623 3. 632 4. 5. 638, 4 5. 638, II 5. 639, 7 24. 639, 8 7. 639, 9 5. 639, II 6. 676 13. 681 6. 753 13; παιδάρια δύο 625 16

παιδίον· 639, 7 26; παιδία δύο 755 *b* 8

παῖς· ἀνὲρ ἒ παῖς 718 18; παῖδα *h*εβατάν 718 7 *filius*: 609 4 (*bis*); ὁμήρους παῖδας διδόμεν (μὴ δόμεν) 706 *A* 16. 15

παματοφαγέω· χρέματα παματοφαγεῖσται 718 41. 44

πανάγυρις· ἐν τᾶι παναγύρει τῶν Ποιτρο[πίων] (*Chal.*) 740 17

παντεῖ· παντεῖ Λοκρῶν 706 *A* 12

παπᾶ· 773 *b*

παρά· 1. *cum gen.*: τὰ ἀντίγραφα λαμβάνειν παρὰ τοῦ δεῖνος (τῶν δείνων) 748 54. 59; δάφνας ἱερᾶς τᾶς παρὰ τοῦ θεοῦ 740 15; [γέρ]ας παρὰ τοῦ 'Απόλλωνος 740 19 2. *cum acc.*: ἁ ὠνὰ παρὰ τὸν δεῖνα (τοὺς δεῖνας) 617 10. 619 5. 621 10. 622 18. 625 10 *al.* ἀναθέμεν πα[ρὰ τὸν] ναόν 740 36; τὰν ὠνὰν τὰν οὖσαν πα[ρὰ – –] 676 4; ἁ ὠνὰ κεῖται παρὰ – – 678 I 8. 682 10; παραμένειν παρὰ τὸν (τὴν) δεῖνα 621 7. 624 *f* 3. 629 6. 638, 3 12. 638, 4 11. 638, 9 10 *al.*

παραγίγνομαι· (ποιήτρια) παρα[γε]νομ[έν]α 740 4

παρακαλέω· ἁμὲ παρεκάλεσε 750 9

παραμένω· 1. *abs.*: 621 9. 638, 4 14. 639, 7 18. 23. 640 *a* 10. 12 *al.* 2. *cum dat.*: 638, 9 13. 754 7. 755 *a* 10. 755 *b* 9 3. *cum* παρά *et acc.*: 621 6. 624 *f* 2. 629 5. 638, 3 11. 638, 4 9. 638, 7 7. 638, 9 9 *al.*

παραμονά· 640 *a* 13

παρβαίνω· 609 15

πάρειμι· 754 2. 755 *a* 6. 755 *b* 5

παρεπιδαμία· τὸν τᾶς παρεπιδαμίας χρόνον 750 18

παρέχω· τᾶι πόλει παρεχέτω 739 8; ἐν κόσμον καὶ τροφὰν παρέχειν 706 *A* 10; τῶι παρέχοντι τὰν γᾶν 739 10; τὰν ἀναστροφὰν εὔτακτον καὶ σώφρονα παρέσχε 750 18 [παρ]έχεσθαι λύχνους 670 7; μάρτυρα παρεχόμενον 706 *A* 18

πᾶς· 1. *subst.*: ἀνέφαπτον ἀπὸ π[άντων] 677 21; εἶμεν πάντοις 706 *A* 13; (ἐξξόλειαν) πάντεσιν (*neutr.*) 609 15; ἀσπαζόμενος κοινῶς πάντας 750 22 2. *adi.*: τὰ ἄλλα πάντα 721 *B* 13. 740 26; ἅματα πάντα 609 12; πάντοις τ[οῖς ἀφικνε]ιμένοις 740 31; πᾶν τὸ ἐπιτασσόμενον (κελευόμενον, ποτιτασσόμενον) 754 8. 756 4. 755 *a* 11 (*bis*) (*corr.*). 755 *b* 10. 11 (*bis*) (*corr.*). 621 8. 639, II 15; [μετὰ] πάσας εὐνοίας 750 23; ποτὶ τοὺς λοιποὺς πάντας 754 10; τοὺς Λοκροὺς πάντας 706 *A* 14; ὅσα δίδοται πάντα 667 11. 668 5; ταῦτα πάντα 624 *c* 8; τὰν τιμὰν πᾶσαν 721 *C* 5. 753 6. 754 5. 755 *a* 10; τἄλλα τίμια πάντα 750 32; πάντα τὸν τᾶς ζωᾶς (παρεπιδαμίας) χρόνον 755 *a* 11. 750 18

πάσχω· εἴ τι πάθοι 638, 9 12. 677 12. 689 10. 705 11. 756 12; εἰ τί κα πάθῃ 638, 12 12; ἐπεί κά τι πάθηι 618 9. 708 6

πατήρ· 638, 3 14. 682 16. 705 7. 715 5. 718 36 (*bis*). *p* 723 *b* 1. 776 2

πάτριος· τὰς πατρίους θυσίας 719 7; τοὺς πατρίους καὶ ἰθαγεν[εῖς – –] 719 1 καθὼς πάτριόν ἐστι 740 15

πειθαρχέω· 638, 7 12. 712 5

πέμπτος· μηνὸς πέντου 683 2

πέμπω· μὴ πεμψάτω ὅμηρα 706 *A* 17; [πέμπε]σθαι ἐκ τᾶς θυσίας μερίδα 740 18; [οἱ ὑπὸ – –] πόλιος πεμφθέντες 739 14; κοραν ταν πεμφθεισαν 706 *A* 27

πέντε· μνᾶν πέντε 709 4. 10. 708 4 πέντε καὶ δέκ' ἄνδρας (μνᾶς) 717 13. 706 *A* 10

πεντεκαιδέκατος· μηνὸς ἑβδόμου πεντεκαιδεκάτῃ 709 1

πεντήκοντα· [ἄν]δρας πεντήκοντα 706 *A* 26

πεντορκία· τὰν πεντορκίαν ὀμόσαντας 717 16

περί· 1. *cum gen.*: τὰν πίστιν περὶ τᾶς κοινᾶς σωτηρίας 750 16; στάσιν περὶ γαδαισίας 609 11; τεθμὸς περὶ τᾶς γᾶς 609 1 λέγειν ἢ γράφειν περὶ τοῦ θεοῦ 740 33 περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι 740 32 2. *cum acc.*: τὸ χωρίον τὸ περὶ τὸν πρῖνον 666 5

πιστεύω· ἐπίστευσε τὰν ὠνὰν τῷ θεῷ 712 10. 754 3. 755 *b* 14. 756 17

πίστις· τ[ὰν ἐγχει]ρισθεῖσαν αὐτῷ πίστιν περὶ τᾶς κοινᾶς σωτηρίας 750 16

πλάν· 717 4

πλήθα (= *maior pars*)· *h*ότι κα μὲ δοκέει (τῶν δείνων) πλέθαι 718 39. 40

πλῆθος (= *maior pars*)· δόξξαι ἀνδράσιν *h*ενὶ κἐκατὸν τõι πλέθει 609 8

πληθύς (= *maior pars*)· πλεθὺν νικε̃ν 717 18

πλουτίνδαν· 706 *A* 26

ποθαιρέω· ποθελέσσθων ἀρχόν (? ἄλλον?) 748 24

ποθήκω (ποθίκω)· (*serva*) μηδενὶ ποθήκουσα 755 *b* 13. 756 16 κατὰ τὸ ποθῖκον 740 11

ποί *cf.* ποτί

ποιέω· ἐποίησε (*artifex*) 656 3; τἀκρωτήρια ποιῶν 656 4 ποιεῖν τὸ ἐπιτασσόμενον (κελευόμενον, ποτιτασσόμενον) *cf. s. v.* ἐπιτάσσω, κελεύω, ποτιτάσσω; στάσιν ποιέοι 609 11 ἀναγγελίαν ποιήσασθαι 740 16; μνάμαν ἐποιήσατο 740 10; ἐποιήσατο πόθ[οδον] 750 21; φροντίδα ποιήσασθαι 750 23 περὶ πολλοῦ ποιεῖται 740 33

ποιήτρια· 740 4

ποινεία(?)· 640 *a* 11

πόκα· λωτίζοντες τὰς πόκας 748 45

πολέμιος· δεκάτα ἀπὸ τῶμ πολεμίων 656 2; ἐμ πολεμίους ἁλόντα 706 *A* 11

πόλεμος· καὶ πολέμου καὶ εἰράνας 667 8. 668 3. 706 *A* 3. 721 *B* 11. 740 25. 750 32; πολέμοι ἀνανκαζομένοις 609 7

πόλις· ἁ πόλις τῶν Εὐανθέων 709 2, Ναρυκαίων 706 *A* 2, 'Οπουντίων 750 28, Σκαρφέων 750 28, 'Υαίων 784 1, Φυσκέων 704 1, Χαλειέων 721 *B* 6. 8. 740 2. 32 *ceterum passim*

πολίτας· μάρτυροι οἱ πολῖται 709 6. 12
πολιτεία· 667 5. 668 2. 740 30
πολύς· πολλ[ὰ καὶ ἀγαθά] 706 *A* 25; περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι 740 32; πολὴν μνημοσύνην *p* 662 4 καὶ πλέον 717 13; πλέον δέκ' ἀμαρᾶν 717 5; πλέον μενός 717 6; πλεί[ονας ?] 740 4
πορεύομαι· 748 27. 28
ποτάγω· τὰ πρόβατα ποτάγοι 748 42
ποτί· 1. *cum dat.*: ποὶ τῶι Ἀχιλλείωι 666 4 2. *cum acc.*: τ[οῖς ἀφικνε]ιμένοις ποτὶ τὸ ἱερόν 740 32; ἐξαποστέλλειν ποτὶ τὰν πόλιν 750 8. 28 (*bis*) (δίκαν) πὸ τοὺς δικαστε̄ρας *h*αρέσται 718 32; τὰν πίστιν πο[θ' ἅπ]αντας εὐνοϊκῶς διαφυλάξας 750 16; ὁ ϝασστὸς ποὶ τὸν ϝαστὸν δικάζεται 717 14 ποτὶ τοὺς λοιποὺς ἔστω ἐλευθέρα 754 10; εὐσεβείαι ἇι ἔχει ποτὶ [τὸν θεόν] 740 12; τᾶς ποτὶ τὰν πόλιν εὐνοίας 740 13; ἁ φιλία ἁ ὑπάρχουσα ποτὶ Κείους 654
ποτιγράφω· ποτιγράψαι κέρδος 609 25
ποτιπίπτω· τὰ ποτιπεπτωκότα αὐτῶι 750 20
ποτιτάσσω· ποιῶν (ποιοῦσα) τὸ ποτιτασσόμενον 624 *f* 4. 638, 7 9. 638, 9 11. 638, 12 11 *al.*
ποτιφέρω· τῶν διορθωμάτων τῶν ποτιφερομένων 748 47
πρᾶσις· 639, 8 19
πράσσω· αἰ δέ κα μὴ πράξῃ 706 *A* 20
πρείγα· 609 10
πρεσβεία· μεταπεμφθεὶς μετὰ πρεσβείας 750 12; τὰς πρεσβείας ἀποστελλόντων 748 20
πρίν· *cf.* φρίν
πρῖνος· 666 3. 6
πρό· πρὸ τᾶς λώτιος 748 42; πρὸ τοῦ τὰ δέκα ἔτη [διελθεῖν] 638, 9 13
προαιρέω· ἐν οὓς κα προαιρῆται τόπους 750 26; τοὺς λέγειν ἢ γράφειν περὶ τοῦ θεοῦ προαιρειμένους 740 34
προαποδότας· προαποδότας κατὰ τὸν νόμον 624 *a* 13. 624 *c* 9. 624 *d* 5. 624 *e* 14. 624 *g* 7. 625 5. 17. 628 6. 632 6 *al.*; προαποδότας ἐπὶ τούτοις κατὰ τὸν νόμον 638, 4 16; προαποδότας κατὰ τὸν νόμον ὁ δεῖνα, ἐπεί κα τελευτάσηι (*venditrix*) 672 7 ὁ προαποδότας μὴ βεβαιούτω (προπωλίτω) 624 *f* 6. 638, 4 15. 624 *d* 6
προβατεύς· τις τῶν προβατέων 748 41; ὅσοι τῶν προβατέων 748 43
πρόβατον· πρόβατα 748 39; εἴ τις τῶν προβατέων τὰ πρόβατα ποτάγοι πρὸ τᾶς λώτιος 748 42
πρόγονος· τῶν προγόνων τῶν τᾶς [πόλιος] 740 9
προγράφω· [τοῦ προγε]γραμμένου σώ[ματος] 755 *b* 19; [προαποδόται ἐπὶ τοῖς προγεγραμ]μένοις 639, 7 30
προδικία· 667 6. 668 2. 706 *A* 3
πρόδικος· τὰν δίκαν πρόδιϙον *h*αρέσται 718 32
προεδρία· 667 6. 668 2
προξενέω· αἰ ψευδέα προξενέοι 717 8
προξενία· 667 4. 668 1. 740 30. 750 27. 30; ἔνγυος (ἔνγυοι) τᾶς προξενίας 668 7. 667 11. 750 3
πρόξενος· 717 8. 11; πρόξενον εἶμεν καὶ εὐεργέταν 721 *B* 7; τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις 667 10. 668 5. 721 *B* 14. 740 27. 750 1. 33
προπωλέω· [προ]πωλεῖ ὁ δεῖνα 621 6; [προπω]λεῖ (προπωλέοντι) κατὰ τὸν νόμον ὁ δεῖνα (οἱ δεῖνες) 642 1. 629 4; ὁ προαποδότας μὴ προπωλίτω 624 *d* 7
προπωλητήρ· 785 4
πρόσθεν· 706 *A* 23
πρόσοδος· ἐποιήσατο πόθ[οδον ποτὶ τὸ]ν δᾶμον 750 21
προστάτας· προστάταν καταστᾶσαι 718 34
πρόστιμον· 670 13
πρότερος· τᾶι προτέραι 748 40 πρότερον (*adv.*) 624 *f* 10. 665 3. 706 *A* 19. 748 32
προχέω (?)· λουτρόν *p* 611 1
πρῶτος· μηνὸς πρώτου 676 11. 681 2

ῥῆμα· 670 12
ῥυσιάζω· αἰ ῥυσιάζοι 706 *A* 6; τὰ ῥυσιαχθέντα 706 *A* 7

C (= στατήρ)· *passim*
σίταρχος· 748 29
σκοπιά· 748 36
σπείρω· σπείρηι τὰν γᾶν 739 10
σπουδάζω· σπουδάζων σῴζειν τοὺς κινδυνεύοντας 750 14
στάσις· στάσις περὶ γαδαισίας 609 11
στατήρ· τὸν στατῆρα μὴ ἐμφερόντων 748 37; ἑκατὸν στατῆρ[ας ἀποτεισάτω] 706*A* 8
στεφανόω· στεφανῶσαι δάφνας ἱερᾶς [στεφάνωι τᾶ]ς παρὰ τοῦ θεοῦ 740 14
στραταγέω· στραταγέοντος (*sc. Aetolorum*) τοῦ δεῖνος 612 1. 615 1. 616. 1. 622 1. 626 1. 627 *a*. 631 1. 633 1. 635 1. 640 *e* 1. 674 1. 677 15. 708 1 στραταγέοντος τῶν Αἰτωλῶν τοῦ δεῖνος 634 1. 10. 638, 9 1. 638, 12 1. 639, 7 1. [672 27]. [673 1] *cum numero praeturae*: : τὸ δεύτερον (τὸ β') 614 1. 638, 11 1. 638, 12 1. 672 27; τὸ τρίτον 613 1. 629 1; τὸ ε' 639, 7 1; τὸ – – τον 671 1
στρατιώτας· κατα[γραφό]ντων τοὺς στρατιώτας 748 26
στῦλος· ἐν στύλοι 669 5
σύ· μνημοσύνην σου *p* 662 5
συλάω· αἴ τι(ς) συλο̃ι 717 2; αἴ κ' ἀδίκο(ς) συλο̃ι 717 4; ⟨*h*⟩ότι συλάσαι 717 6; τὸν δὲ συλο̃ντα ἀνάτο(ς) συλε̃ν 717 3
σῦλον· 717 5
συνβολά· κὰ τᾶς συνβολᾶς 717 15
σύμβολον· βεβαιωτὴρ κατὰ τὸ σύμβολον 681 12. 721 *C* 5
συμπαραπομπός· δόμεν συμπαραπομποὺς ἀσ[τούς] 750 25
σύν· τοῖς σὺν Ἀντιφάται ϝοικεταῖς 718 47
συνδαμιοργός· τοὶ συνδαμιοργοί 720 1
συνεπιβάλλω· συνεπιβαλλέτω τὸν δακτύλιον 748 61
συνέρχομαι· ὁ κατὰ σύνοδον (εἰς ὅρος) μὴ συνελθών 670 14. 16
συνευαρεστέω· ὡς ὁ δεῖνα συνευαρέστησε 756 2
συνευδοκέω· συνευδοκεῖ τᾶι πράσει 639, 8 18 συνευδοκέοντος (– δοκεούσας, – δοκεόντων) 677 8. 678 IV 3. 752 4. 753 12, τοῦ ἀνδρός 639, 8 4, τᾶς θυγατρός 624 *d* 2. 639, 6 4, τᾶς ματρός (ματέρος) 624 *g* 3. 627 *a*. 709 3. 8. 675 4, τῶν ὀρφανοφυλάκων 643 2. 6, τοῦ πατρός (καὶ τᾶς ματρός) 715 5. 705 7, τοῦ ὑοῦ (τῶν ὑῶν) 634 13. 638, 2 6. 639, 10 6. 640 *a* 3. 639, 7 5
συνθήκα· [ἐν τᾶι] συνθήκαι 706 *A* 25
συνθύτας· τῶν συνθυτᾶν 669 4
σύνναος· Ἀπόλλων ὁ Πύθιος καὶ οἱ σύνν[αοι] (*Naup.* ?) 609 14
σύνοδος· 670 14
συνπάρειμι· οἱ συνπαρόντες ἐν τᾶι ἐκκλησίαι 705 14
συντίθημι· (τὰ ἀντίγραφα τῶν λόγων) συνθῆι (συνθέωντι) ἐν τὰ κιβώτια (τὸ κιβώτιον) 748 56. 60
σχολή· 773 *a*
σῴζω· σῴζειν τοὺς κινδυνεύοντας 750 15
σῶμα· σῶμα ἀνδρεῖον 612 7. 613 6. 614 4. 615 5. 619 1. 620 4 *al.*, σώματα ἀνδρεῖα δύο 639, 6 8; σῶμα γυναικεῖον 616 3. 617 4. 621 4. 622 5. 624 *c* 6. 634 4 *al.*, σώματα γυναικεῖα δύο 672 17; σῶμα οἰκογενές 755 *a* 9. 755 *b* 7 σῶμα τὸ ἐν τᾶι ὠνᾷ 683 17; [τὸ προγε]γραμμένον σῶ[μα] 755 *b* 19
σωτηρία· τᾶς κοινᾶς σωτηρίας 750 16
σώφρων· τὰν ἀναστροφὰν εὔτακτον καὶ σώφρονα παρέσχε 750 18

ταμίας· (*Physc.*) 705 13
τε· 1. (= καί) *p* 723 *b* 1. 750 17. 22 2. τε – καί 638, 4 14. 15. 639, 7 20. 21. 705 7. 8. 718 39. 40. 740 12. 13. 750 19. 24. 25. 754 6. 7
τέθμιον· τὸ θέθμιον τοῖς *H*υποκναμιδίοις Λοϙροῖς 718 46
τεθμός (τετθμός)· τεθμὸς ὅδε βέβαιος ἔστο 609 1; ὅδε τετθμὸς ἱαρὸς ἔστο 609 14; κὰτ τὸν ἀνδρεφονικὸν τετθμόν 609 13
τέκνον· τέκνου μνᾶμα *p* 723 *b* 2
τέλειος· τὸ θέθμιον ταὐτὰ τέλεον εἶμεν Χαλειέοις 718 47 ἐλευθέρα [ἔστω τελε]ίως 756 15
τελευτάω· ἐπεί κα τελευτάσηι (τελευτάσωντι) 672 8. 683 10. 687 2. 671 12
τέλος· 1. [τοῦ Λοκρικοῦ] τέλεος 625 1. 618 2 2. τέλος μὲ φάρειν (μεδέν) 718 4. 10; – – τᾶι πόλει τὰ τέλη 739 9
τέσσαρες· τέτορες δραχμαί 717 4; ἔτη τέσσαρα 640 *a* 9; μνᾶν τεσσάρων 712 2; δέκα τέσσαρας [ὀβολ]ούς 670 5
τέταρτος· ἔτους τετάρτου 639, 8 2; μηνὸς τετάρτου 705 5
τεύχω· (στάλαν) τεῦξαν *p* 723 *b* 1
τέχνα· τέκναι (τέχναι) καὶ μαχανᾶι μηδὲ (καὶ) μιᾶι 718 12. 38
τεχνίτας· [τε]χνίταν ἀρτοποιόν 630 5
τέως· εἴ κα παραμείν[ηι τέ]ως 621 10
τήκομαι· *p* 662 1
τίθημι· ὁ δεῖνα θῆκέ με (= *fontem*) *p* 611 5; τῶν λόγων τῶν κατὰ μῆνα τιθεμένων 748 53; τὰν ὁμολογίαν ἔθεντο 739 13
τιμά· δότω τᾶ[ς τι]μᾶς – – 739 7; (ἀποδίδοσθαι σῶμα) τιμᾶς ἀργυρίου 612 8. 613 8. 617 5 *al.*; τὰν τιμὰν ἀπέχει πᾶσαν *sim.* 721 *C* 4. 754 5. 755 *a* 10, (*sine* πᾶσαν) 674 8
τιμάω· τιμῆν τοὺς προαιρειμένους 740 33; [τι]μέοντες αὐτάν 740 11

τίμιον· τῶν δεδομένων τιμίων (τὸ ἀντίγραφον) 750 6; τἆλλα τίμια πάντα 750 32

τις· 1. *absol.*: τις· 670 11. 706 *A* 16. 717 2. 718 6. 748 10 τι· *cf. s. v.* πάσχω; εἰ δέ τι μὴ πειθαρχέοι 638, 7 12; ἄλλο τι ἀδικεῖν 683 8 2. *cum gen.*: τις· Αἰαντείων 706 *A* 12; Περϙοθαριᾶν 718 27; τῶν προβατέων 748 41 τι· τῶν ἐπιτασσομένων 672 23. 679 9; τῶν διορθωμάτων 748 46

τοις (*aliquo*)· 748 21

τόκα· 638, 7 10. 638, 12 13

τόπος· ἀπὸ τοῦ τόπου μεθισταν – – 719 3; ἐν οὗς κα προαιρῆται τόπους 750 26

τρεῖς· μὴ ἔλασσον τριῶν (ἀνδρῶν) 748 52; ἁμερᾶν τριῶν 706 *A* 17; λύχνους τρῖς 670 7; τριῶν μενῶν 718 18; μνᾶν τριῶν 622 11. 638, 13 9. 639, 2 8. 675 6. 755 *a* 9

τρέφω· εἰ δὲ θρέψει (γενεάν) 624 *d* 6; εἰ δὲ μὴ τρέφει τὸ παιδίον 639, 7 26; θρεψάτω παιδάριον ἢ κορίδιον 639, 7 22; τὸ τραφέν 639, 7 25 τρέφειν ἵππους 706 *A* 16

τριακάς· μηνὸς τοῦ δεῖνος τριακάδι 705 6. 709 8

τριάκοντα· ἐν τριάϙοντ' ἀμάραις 718 42, τριάϙοντ' ἀμάραι λείπονται 718 42; τριάκοντα δραχμάς 706 *A* 5; μετὰ τριάϙοντα ϝέτεα 718 13; τριάκο[ντα στατῆρας] 706 *A* 6

τριακοντόδραχμος· 706 *A* 22

τρίτος· μηνὸς τρίτου 672 16; (στραταγέοντος) τὸ τρίτον 613 3. 629 1

τρόπος· τρόπῳ ᾧ κα θέλῃ (θέλωντι) [638, 7 13]. 712 8. 624 *f* 9. 754 9; καθ' ὅν κα θέλῃ τρόπον 683 9; κατὰ μηδένα τρόπον 754 11. 756 17

τροφά· 706 *A* 10

τροφεῖον· 706 *A* 9

τύπτω· 672 22. 712 7

τύχα· ἀγαθᾶι τύχαι (ἀγαθῇ τύχῃ) 638, 4 1. 706 *A* 1. 721 *B* 1. 740 1. 750 4. 28. 752 1. 670 1. 719 5 θεὸς (θεοὶ) τύχαι ἀγαθᾶι (τύχαν ἀγαθάν) *cf. s. v.* θεός

ὑγίεια· ὑγείην (προ?) χέω *p* 611 3

ὑδρία· ἐν ὑδρίαν τὰν ψάφιξξιν εἶμεν 718 45

ὑμέτερος· ἁ ὑμετέρα πόλις 750 8

ὑός (υἱός)· ὑός· 634 13. 636 3. 638, 2 7. 639, 7 6. 16. 25. 639, 10 7. 640 *a* 4; υἱός· 669 (1). 694. 721 *A* 1

ὑπαπροσθίδιος· 609 18

ὑπάρχω· ὑπαρχέτω τῶι δεῖνι προξενία 740 29; ὑπάρχειν αὐτῶι πάντα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις ὑπάρχει 721 *B* 13. 15; καθὼς (ὅσα) καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις ὑπάρχει 750 2. 33 ἀγενὴς ὑπάρχουσα 705 11; τὰν φιλίαν τὰν ὑπάρχουσαν ποτὶ Κείους 654; – – ὑπάρχοντα 677 14

ὑπέρ· 1. *cum gen.*: – – θη τὰν ὠνὰν ὑπὲρ Ἐργασίωνος 676 3 2. *cum acc.*: γράφειν ὑπὲρ αὐτάν 755 *a* 7. 755 *b* 5; καταβαλὼν ὑπὲρ αὐτοσαυτόν 624 *f* 12; ἐχειρογράφησε ὑπὲρ τὴν δεῖνα καὶ αὐτοσαυτόν 639, 8 17; χειρόγραφον ὑπὲρ τὴν δεῖνα 754 1. 755 *a* 5. 755 *b* 5

ὑπηρετέω· ὑπηρετείντω 685 4

ὑπό· 1. τῶν δεδομένων τιμίων ὑπὸ τᾶς πόλιος 750 6; τὸ ἐπιτασσόμενον ὑπὸ τοῦ (τῆς) δεῖνος 640 *d* 21. 676 15. 712 6; τοὺς καθειδρυμένους ὑπ[ὸ – –] 719 4; κατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ δεῖνος 683 17. 682 20; τὰ καταλειφθέντα ὑπὸ τῆς δεῖνος 705 11; μεταπεμφθεὶς ὑπὸ τᾶς πόλιος 750 11 2. *h*υπ' ἀνάνκας 718 8; αἴ τις *h*υπὸ τõν νομίον τõν ἐπιϝοίϙον ἀνχορέει 718 27

ὑπογράφω· μάρτυρες οἱ ὑπογράψαντες 756 24. 682 18

ὑστεραῖος· τᾶι ὑστεραίαι 706 *A* 7

ὕστερον· ὕστερον τᾶς Παγκλέος ἀρχᾶς 748 47

φανερός· ὅπως πάντοις φανερὸν ἦι 740 31

φέρω· τέλος μὲ φάρειν (μεδέν) 718 5. 10; ἐὰν μὴ ἐνένκῃ 670 18. 21

φιλία· τὰν φιλίαν τὰν ὑπάρχουσαν ποτὶ Κείους 654

φιλότεχνος· τῶν ἀρρωστημάτων φιλοτέχνως ἐπιμελόμενος 750 13

φορά· κομιζέσθω τὰν φοράν 739 9

φρίν· φρίν κα γένεται 718 6

φροντίς· αὐτοῦ φροντίδα ποιήσασθαι τὰν κ[αθήκουσ]αν 750 23

φυλάσσω· τὰν ὠνὰν φυλάσσοντι (φυλάσσει) 616 13. 618 11. 624 *a* 21. 624 *c* 15. 624 *d* 8 *al.*; τᾶς ὠνᾶς τὸ ἀντίγραφον φυλάσσοντι 721 *C* 6; [τὰν ἀνάθεσιν? φυλάσ]σοντι 677 23; οἱ τὰν ὠνὰν φυλάσσοντες 640 *a* 11

φύσις· (*filius*) φύσει τοῦ δεῖνος 755 *b* 2

φυτεύω· 609 6

χαίρω· (*in titulis sepulcralibus*) χαῖρε 660 2. 699 2. 728 1. 732 *passim.* 733 2. 734. 736 2; χαίρετε 747 3 (*in epistula*) χαίρειν 750 6

χειρογραφέω· 639, 8 16

χειρόγραφον· 682 11. 19. 683 16. 754 2. 755 *a* 4. 755 *b* 4

χέω· λουτρὸν (προ?) χέω *p* 611 2

χίλιοι· *H*οποντίον χίλιοι 718 39; δραχμᾶν χιλιᾶν 721 *C* 4

χιών· *p* 662 2

χράομαι· τᾶι ἐπιδαμίαι δίκαι χρέστο 717 7; τοῖς τῶν δείνων νομίοις χρε͂σται 718 19. 23. 24-26. 28; τῶν προβατέων τῶν χρησαμένων (τᾶι χώραι) 748 41, ὅσοι δέ κα τῶν προβατέων μὴ χρήσωνται τᾶι χώραι 748 44

χρεοφύλαξ· 624 *c* 16. 624 *a* 22

χρήζω· ὅιτινι (*dare*) χρέιζοι 609 17

χρῆμα· τὸ μέρος τõν χρεμάτον 718 36; τὰ χρέματα τε͂ν Ναυπάκτοι (τὰ ἐν Λοϙροῖς τοῖς *H*υποκναμιδίοις) 718 23. 24 μεδὲ χρέματα (*h*άγεν) 717 2; χρέματα δαμευόσθον 609 12; τõν χρεμάτον κρατεῖν τὸν ἐπίϝοιϙον 718 30; χρέματα παματοφαγεῖσται 718 40. 44

χρηστοσύνη· *p* 662 6

χρόνος· ἐν τοῖ χρόνοι 639, 7 23; τὸν λοιπὸν (ἐπίλοιπον) χρόνον 639, 7 14. 685 6; ὅσον μέν κα χρόνον ζῇ 639, 7 12 τὸν τᾶς ζωᾶς χρόνον 755 *b* 10. 755 *a* 11; τὸν τᾶς παρεπιδαμίας χρόνον 750 18

χώρα· τᾶς χώρ[ας τα]ύτας δικαστήριον δότω ἁ πόλις 748 15; νέμοντες ἐν τᾶι χώραι 748 45; χρήσωνται τᾶι χώραι 748 44

χωρίζω· χωριζόμενος ἐκ τᾶς πόλιος 750 21

χωρίον· 666 5. 739 11

χωρίς· 666 6

χωροφυλακέω· 748 34. 38

Ψ Β· ψ(αφίσματι) β(ουλᾶς) 760 4

ψάφιξις· ἐν ὑδρίαν τὰν ψάφιξξιν εἶμεν 718 45

ψάφισμα (ψήφισμα)· ψήφισμα Ναυπακτίων (*in capite tituli*) 655 2; τὸ ψάφισμα τόδε [ἀναγρ]άψαι 740 34; [ὁ δὲ] νόμος καὶ τὸ ψάφισμα 748 64

ψᾶφος· ψᾶφον διαφέρειν 609 10

ψευδής· αἰ ψευδέα προξενέοι 717 8

ὦ (*vocativus*)· *p* 662 4

ὦ (= ὅθεν)· ἐν τᾶι πόλι *h*õ κ' ἐ͂ι 718 21

ὠνά· ἁ ὠνὰ ἐν Φαιστίνοι ἐν τῶι ἱεροῖ τοῦ Ἀπόλλωνος 708 8, (*sine* ἐν Φαιστίνοι) 712 12. 713 2; ἁ ὠνὰ παρὰ τὸν δεῖνα (τοὺς δεῖνας) 619 5. 621 10. 622 18. 625 10 *al.*; τᾶς ὠνᾶς τὸ ἀντίγραφον 721 *C* 5; μάρτυροι οἱ ἐν τᾶι ὠνᾶι 683 18; ὁ μὴν ὁ ἐν τᾶι ὠνᾶι 640 *a* 14; σῶμα τὸ ἐν τᾶι ὠνᾷ 683 18 ἁ ὠνὰ ἄκυρος ἔστω 639, 4 7. 640 *d* 22, ἀτελής *cf. s. v.* ἀτελής, ἀτελὴς καὶ ἀρμένα 624 *d* 6. 682 7, βέβαιος 618 7. 638, 9 18, ἰτηλός 621 10, κυρία 638, 12 13. [638, 7 10] κατὰ τὰν ὠνὰν τὰν οὖσαν παρὰ – – 676 4; ἁ ὠνὰ κεῖται παρὰ – – 682 10. 675 9. 678 I 8; ἐπίστευσεν τῷ θεῷ τὰν ὠνάν 754 3. 755 *b* 14. 756 18. 712 10; φυλάσσειν τὰν ὠνάν *cf. s. v.* φυλάσσω; – – θη τὰν ὠνὰν ὑπὲρ Ἐργασίωνος 676 3

ὡραῖος· *p* 662 3

ὡς· ὡς συνευαρέστησε 756 1 ὡς εἴη μνᾶμα *p* 723 *b* 2

ὡσαύτως· 670 9

ὥστε· 1. *adv.*: ὥστε χιών *p* 662 1 2. *coni.*: ὥστε ἱερὰ (ἱερὰν) εἶμεν 688 3. 705 9; ἐπὶ τοῖσδε ὥστε παραμένειν (παραμένῃ) 676 14. 754 7

V. INDEX GRAMMATICUS

cf. Bechtel, *Gr. Dial.* II 3 ss.

declinatio tertia:

singularis: *gen.*: *in* – εος· 1. Ἀντισθένεος 639, 8 5; Διοκλέος 621 2; Λεοντομένεος 625 19 *al.* 2. Ἀγρινιέος 618 3; Τριτέος 705 4; Τριχονέος 631 2 *al.* 3. ἱερέος 615 3; τέλεος 618 2 *al.*
in – ιος· Λάμπιος 635 15; λώτιος 748 42; πόλιος 666 9 *al.*
in – ῶς· Μνασῶς 705 12; Καλλιστῶς 624 *d* 3. 737 2; Πολεμῶς 622 9, *sed* Φιλτός (*pro* Φιλτῶς) 675 4
dat.: πόλι 609 10. 718 21
acc.: Πολεμοκράτη 617 11 Ἀντιοχῆ 624 *g* 6; Λαοδικῆ 721 *C* 4; Φυσκῆ 713 4

pluralis: *nom.*: μάρτυρες et μάρτυροι *promiscue, vide indicem IV s. v.*
gen.: ἐτέων 639, 7 14. 29 Χαλειῶν 721 *B* 9 πολίων 748 23
dat.: ἀρχόντ[οις] 750 5; εὐορκεόντοις 706 *A* 25; μειόνοις 717 14; πάντοις 706 *A* 13. 740 31 (*sed* πάντεσιν 609 15); Φυσκέοις 680 II 2. 705 5. 748 50; Χαλειέοις 718 47
acc: *in* – εα· δένδρεα 669 7; ϝέτεα 718 13; ψευδέα 717 8
in – ες· βεβαιωτῆρες 638, 13 9. 639, 1 5

---

de pronominibus vide indicem IV.

---

coniugatio:

activum: *praesens*: *ind.*: ἀπέχοντι 674 8; προπωλέοντι 629 4; φυλάσσοντι 616 13 *al.*
coni.: ἕōντι 718 29; ζῶντι 624 *f* 4; θέλωντι 624 *f* 9
opt.: διοικέοι 748 23; ποιέοι 609 11 *al.* παραμένοιν 672 21. 23; ποιέοιν 639, 9 12 *al.*
imp.: ἔστων 672 25 βεβαιούντω 639, 7 22; ὑπηρετείντω 685 4 ἐχέτωσαν 754 9; παραμενέτωσαν 681 9
inf.: *h*άγεν 717 1. 3; ὀμνύεν 717 18 νικε̄ν 717 18; συλε̄ν 717 3; τιμῆν 740 33 διδόμεν 706 *A* 16; εἶμεν 666 3 *al.*
part.: ἐπιτιμέων (ἐπιτιμέοντες) 638, 7 13. 683 9. 712 8. 754 9; τιμέοντες 740 11

imperf.: καθίσσταν 748 33

aor.: *ind.*: ἀνέθεν 656 1
coni.: συνθέωντι 748 60
opt.: παραμείναισαν 638, 4 14
imp.: ἀποτεισάντω 706 *A* 8; διαδόντō 609 20
inf.: ἀναθέμεν 740 36; δόμεν 706 *A* 15 *al.*
part.: λωτίξας 748 43

medium: *praesens*: *part.*: ἐνκαλείμενος 718 41. 43; προαιρείμενος 740 34

passivum: *praesens*: *imp.*: ϑōιέστō 717 9; δαμευόσθōν 609 12
aor.: *inf.*: ἀπελαθῆμεν 706 *A* 4
part.: κατακαείσας 706 *A* 11; ῥυσιαχθέντα 706 *A* 7

---

syntaxis:

ordo verborum: κὰτ ταὐτὰ δέ 748 58 τῶν δεδομένων τιμίων ὑπὸ τᾶς πόλιος 750 6 ἔχοντος αὐτὰν ἐξουσίαν μηδενὸς ἄγειν 754 11

constructiones notabiles: φυλλάσσει οἱ δεῖνες (*duo*) 640 *d* 15; χρέ̄ματα δαμευόσθōν 609 12 τὸ θέθμιον τοῖς *H*υποκναμιδίοις Λοφροῖς 718 46; ἀξιοδότας τὰν αὐτō̃ (*sc.* γᾶν) 609 17 τῶν Αἰαντείων (*genetivus partitivus pro obiecto*) 706 *A* 6. 8; ἀγοράσασα (*pro acc.*) 755 *b* 9 ὥστε παρα[μέ]νῃ 754 7
δέ *apodoticum* 638, 9 14

de usu articuli, praepositionum, coniunctionum al. vide indicem IV.

VI. COMPARATIO NUMERORUM

IG IX 1	IG IX 1^2
318	755*a*
319	759
320	742
321	757*a*
322	757*b*
323	760
324	—
325	743
326	762
327	769
328	768
329	744
330	721 *B*
331	721 *C*
332	721 *A*
333	717
334	718
335	720
336	732*c*
337	725
338	736
339	735
340	726

IG IX 1	IG IX 1^2
341	732*a*
342	733
343	737
344	724
345	727
346	734
347	729
348	695
349	672 I
350	672 II
351	688
352	682
353	701
354	707*a*
355	707*b*
356	659
357, 358	615
359	616
360	617
361	619
362	642
363	641

IG IX 1	IG IX 1^2
364	614
365	622
366	612
367	620
368	621
369	618
370	613
371	623
372	627*a*
373	627*b*
374	624*d*
375	624*c*
376	624*a*
377	624*e*
378	624*b*
379	638, 4
380	638, 11
381	638, 12
382	638, 7
383	638, 6
384	639, 1
385	639, 2
386	637 *B*

IG IX 1	IG IX 1^2
387	637 *A*
388	610
389	651
390	611
391	657
392	—
393	607
394	645
395	648
986	—
987	—
988	647
1066	755*b*
1067, 1068, 1069	756
1070	752
1071	770
1072	758
1073	730
1074	661

E. Nachmanson, *Ath. Mitt.* 32, 1907, 1—70 (nr. 1—36)

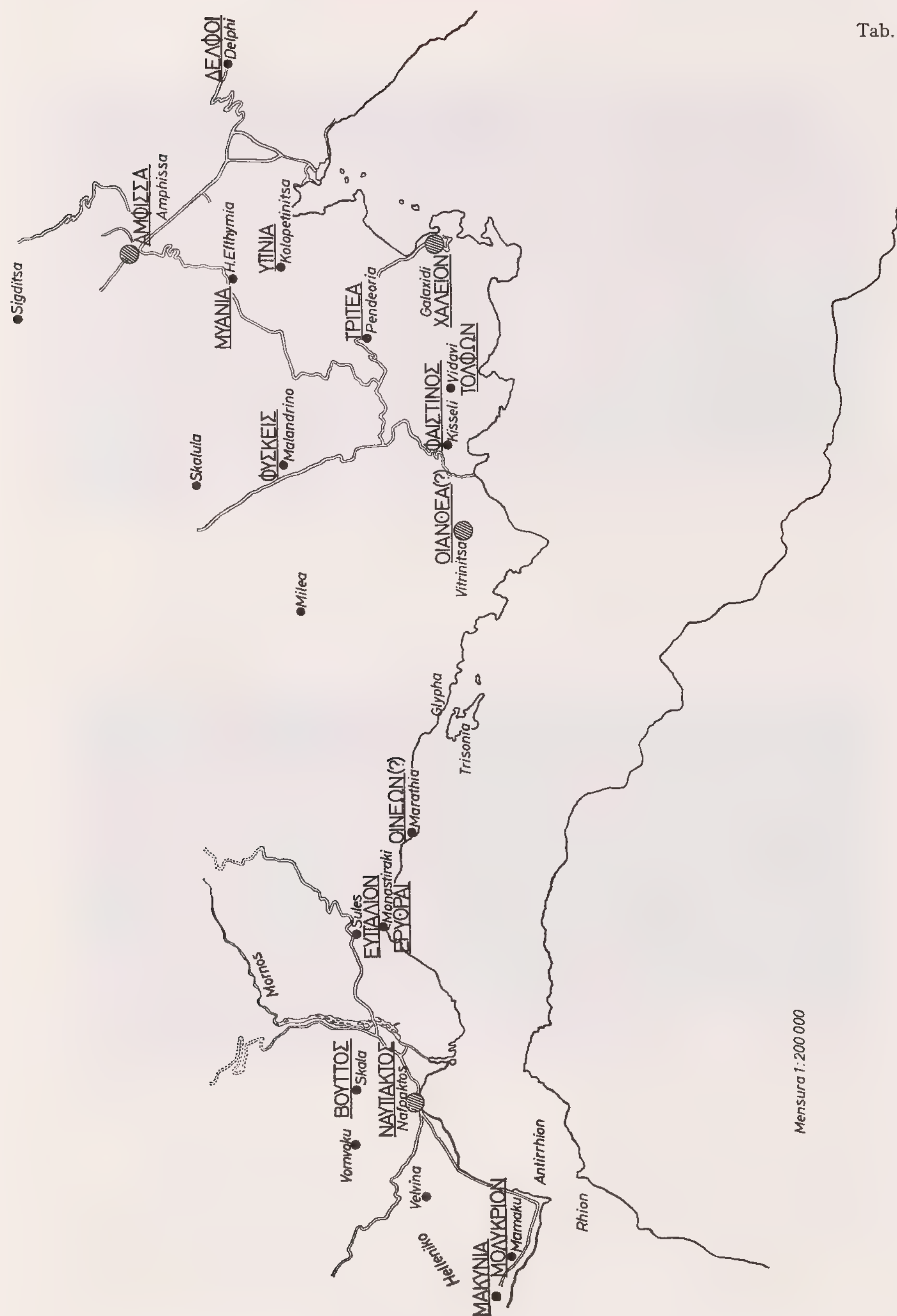
Nachmanson	IG IX 1^2
1	638, 1
2	638, 2
3	638, 3
4	638, 4
5	638, 5
6	638, 6
7	638, 7
8	638, 8
9	638, 9

Nachmanson	IG IX 1^2
10	638, 10
11	638, 11
12	638, 12
13	638, 13
13*a*	638, 12
14	639, 1
15	639, 2
16	639, 3
17	639, 4

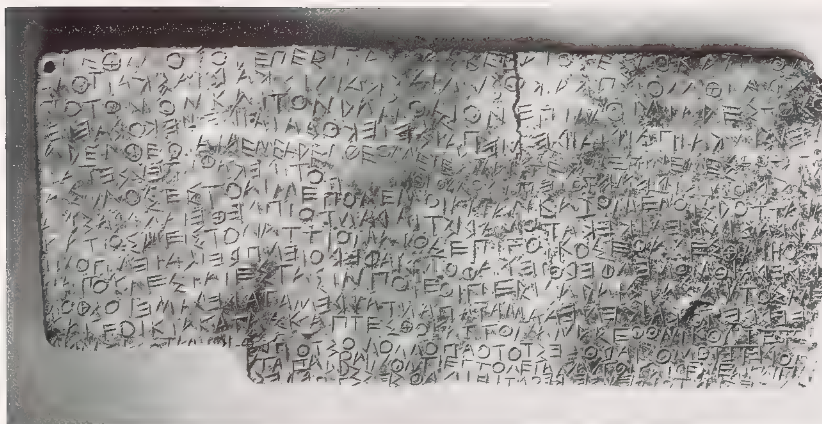
Nachmanson	IG IX 1^2
18	639, 5
19	639, 6
20	639, 7
21	639, 8
22	639, 9
23	639, 10
24	639, 11
25	639, 12
26	632

Nachmanson	IG IX 1^2
27	635*a*
28	635*b*
29	640*a*
30	640*b*
31	640*e*
32	640*c*
33	640*d*
34	633
35	637 *B*
36	637 *A*

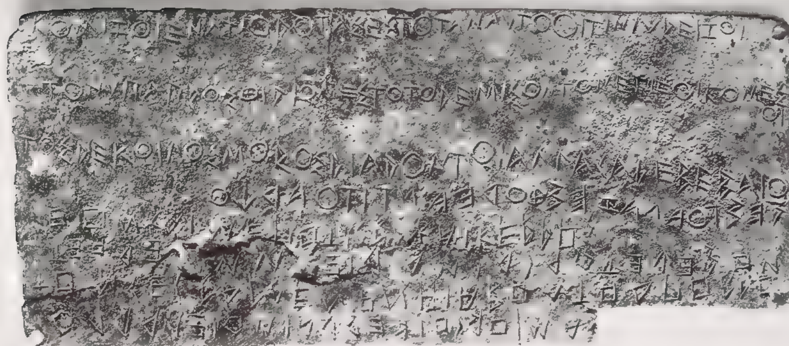
Tab. I

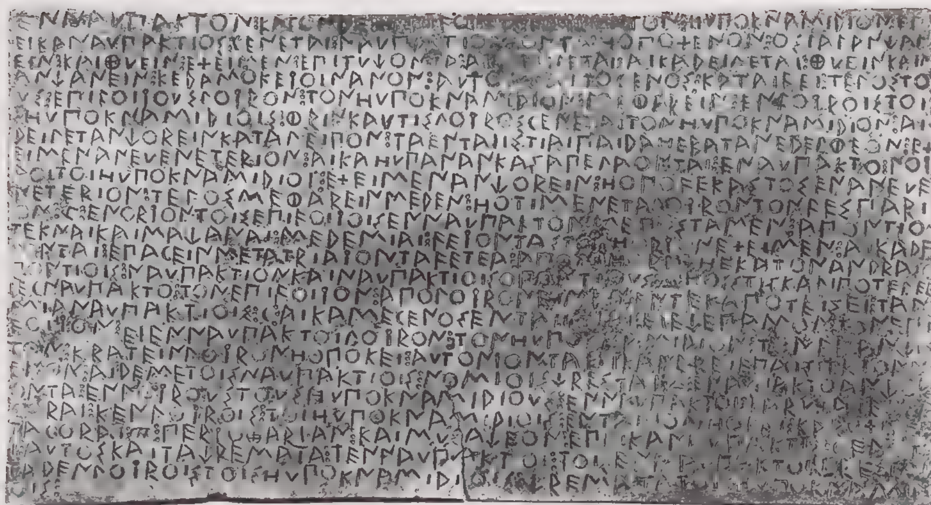
ΔΕΛΦΟΙ
Delphi
ΑΜΦΙΣΣΑ
Amphissa
Sigditsa
ΜΥΑΝΙΑ
H. Efthymia
ΥΠΝΙΑ
Kolopetinitsa
ΤΡΙΤΕΑ
Pendeoria
Galaxidi
ΧΑΛΕΙΟΝ
Vidavi
ΤΟΛΦΩΝ
ΦΑΙΣΤΙΝΟΣ
Kisseli
ΦΥΣΚΕΙΣ
Malandrino
Skaluia
ΟΙΑΝΘΕΑ(?)
Vitrinitsa
Milea
Glypha
Trisonia
ΟΙΝΕΩΝ(?)
Marathia
ΕΡΥΘΡΑΙ
ΕΥΠΑΛΙΟΝ
Monastiraki
Sules
Mornos
ΒΟΥΤΤΟΣ
Skala
ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ
Nafpaktos
Vomvoku
Velvina
Antirrhion
Rhion
Hellenika
ΜΟΛΥΚΡΙΟΝ
Mamaku
ΜΑΚΥΝΙΑ
Mensura 1:200 000

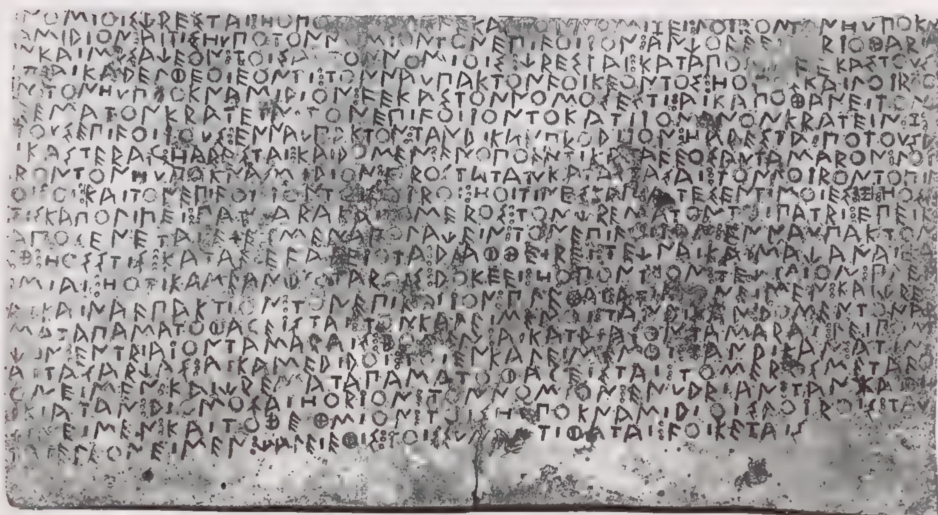
1 NAUPACTUS. Nr. 609 *A*. C. 500 a.

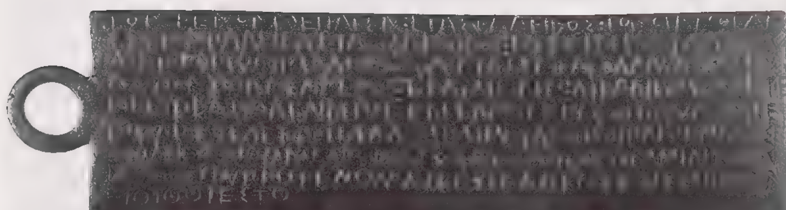
2 NAUPACTUS. Nr. 609 *B*. C. 500 a.

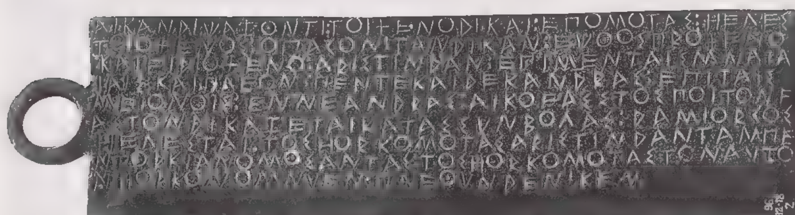
3 CHALIUM. Nr. 718 *A*. Saec. V[1]a.

4 CHALIUM. Nr. 718 *B*. Saec. V[1]a.

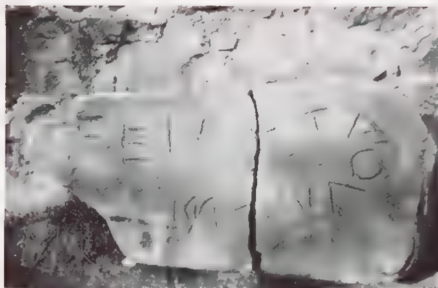
5 CHALIUM. Nr. 717 *A*. Saec. V^{1}a.

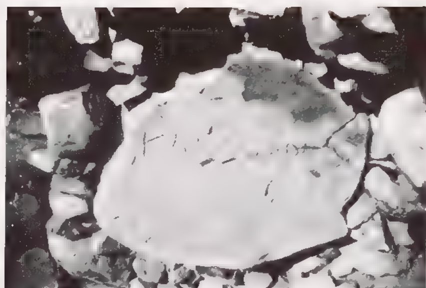
6 CHALIUM. Nr. 717 *B*. Saec. V^{1}a.

7 CHALIUM. Nr. 720. Saec. Va.

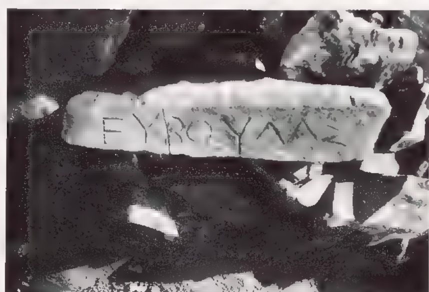
8 VICINIA VICI *Skalula*. Nr. 663. Saec. Va.

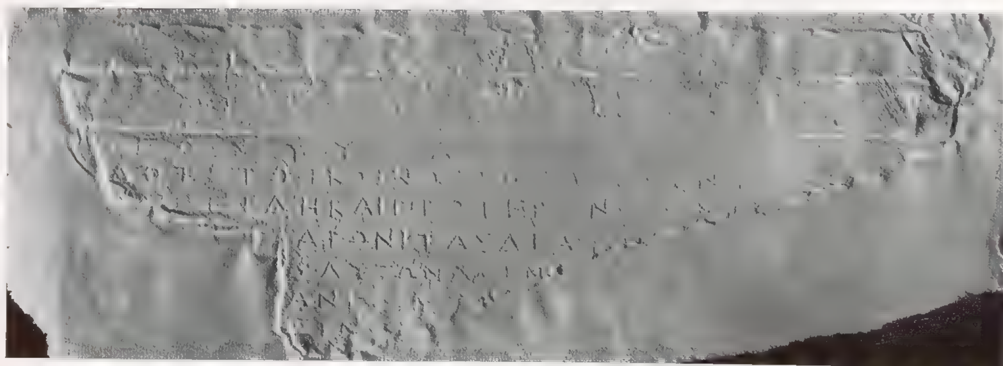
9 VICINIA VICI *Skalula*. Nr. 664*b*. Saec. Va.

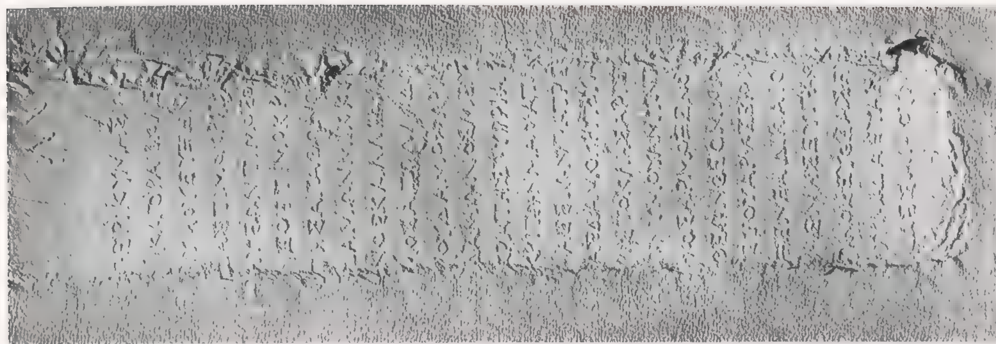
10 VICINIA VICI *Skalula*. Nr. 664*c*. Saec. Va.

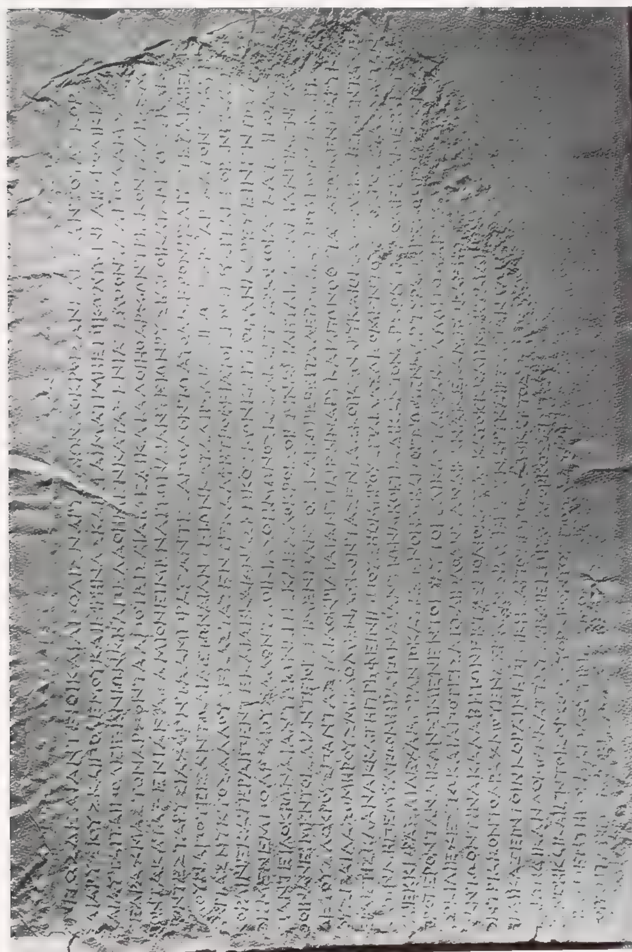
11 VICINIA VICI *Skalula*. Nr. 664*a*. Saec. IVa.

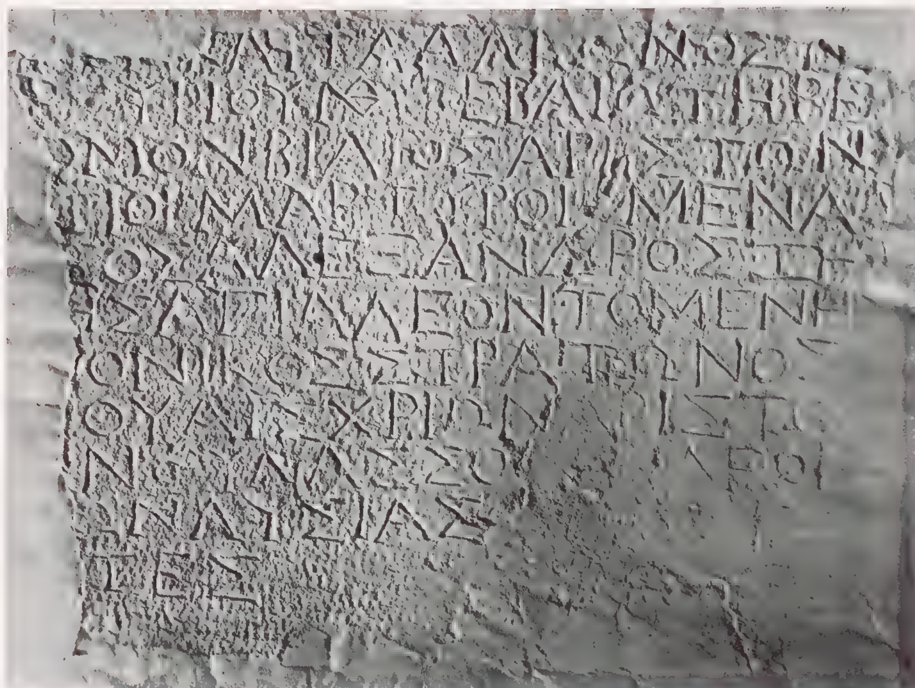
12 PHYSCENSES. Nr. 665. Med. saec. IVa.

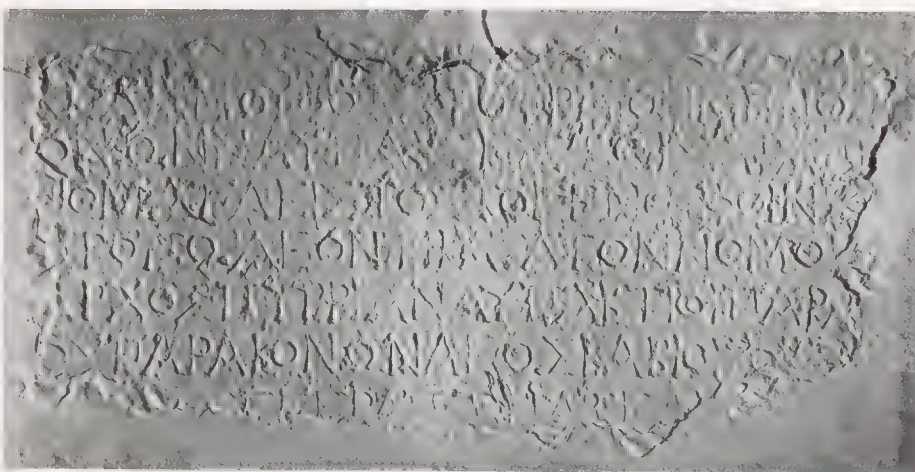
14 OEANTHEA. Nr. 706 *B*. C. 280a.

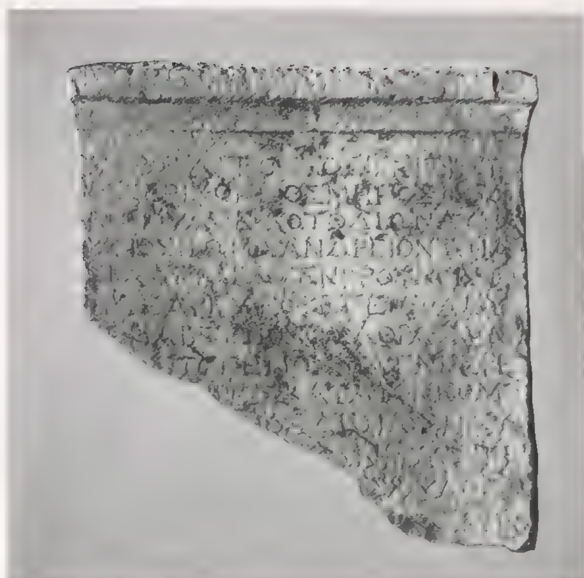
13 OEANTHEA. Nr. 706 *A*. C. 280a.

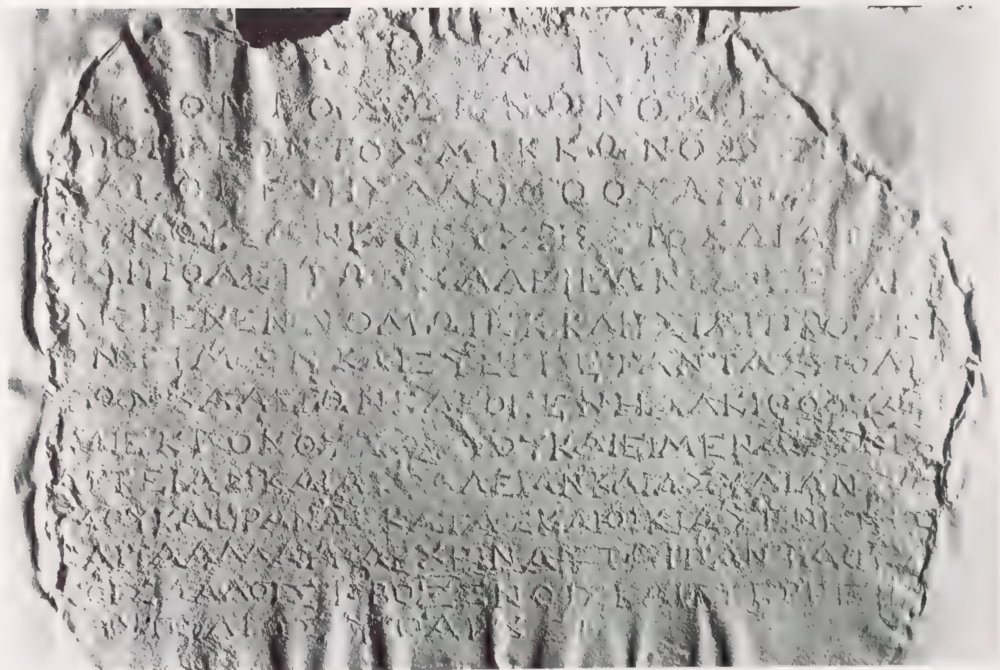
15 NAUPACTUS. Nr. 641. C. 200 180a.

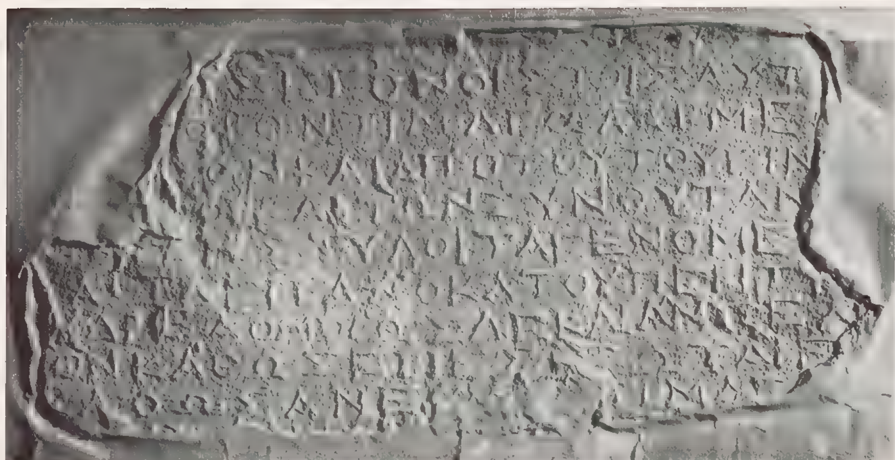
16 NAUPACTUS. Nr. 629. A. 182/1a.

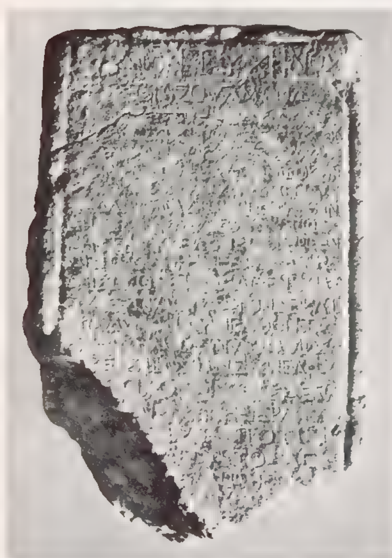
17 NAUPACTUS. Nr. 631. C. 163 2a.

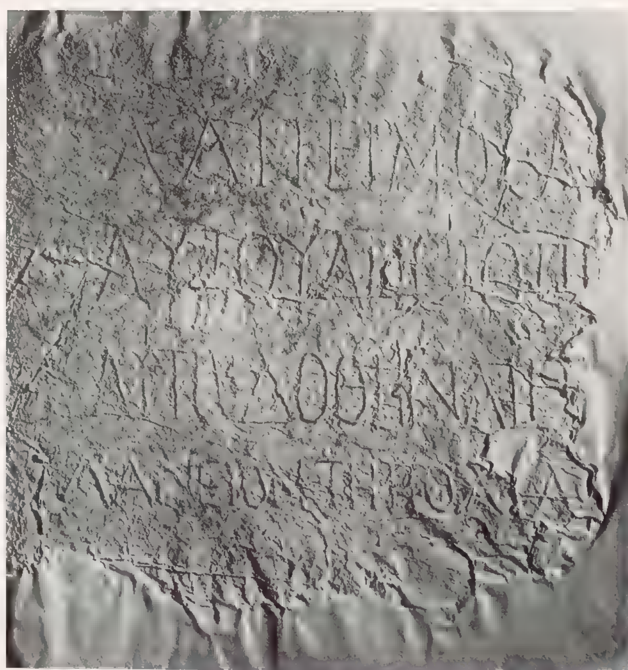
18 CHALIUM. Nr. 721 *B*. C. med. saec. IIa.

19 PHYSCENSES. Nr. 669. Med. saec. II a

20 PHYSCENSES. Nr. 670. C. med. saec. II p.

21 AMPHISSA. Nr. 759. Saec. III p.

INSCRIPTIONES GRAECAE

EDITAE CONSILIO ET AUCTORITATE ACADEMIAE SCIENTIARUM GERMANICAE

***paratur　　**prelo traditum　　†editum**

† Vol. I. Inscriptiones Atticae anno Euclidis vetustiores ed. A. Kirchhoff. 1873. Neudruck 1956 . . M. 180.—
† Supplementa. Accedunt indices. 1877. 1886. 1891 . . . . M. 35.50
(Adhuc inscribebatur Corpus Inscriptionum Atticarum. Vol. I et vol. IV pars I. fasc. 1—3.)

† Vol. II. Inscriptiones Atticae aetatis quae est inter Euclidis annum et Augusti tempora ed. U. Koehler.
† pars I. Decreta continens. 1877 . . . . M. 78.75
† pars II. Tabulas magistratuum, catalogos nominum, instrumenta iuris privati continens. 1883 . . . . M. 101.25
† pars III. Dedicationes, titulos honorarios, statuarum subscriptiones, titulos artificum, titulos sacros, inscriptiones ararum, oracula, similia, titulos sepulcrales continens. 1888 . . . . M. 75.—
† pars IV. Indices continens. Composuit J. Kirchner. 1893 . . . . M. 20.50
† pars V. Supplementa. 1895 . . . . M. 67.50
(Adhuc inscribebatur Corpus Inscriptionum Atticarum. Vol. II. pars 1—4 et vol. IV pars 2.)

† Vol. III. Inscriptiones Atticae aetatis Romanae ed. W. Dittenberger.
† pars I. Decreta senatus populique Atheniensium etc. Additae sunt tabulae quinque lithographicae. 1878 . . . . M. 93.75
† pars II. Tituli sepulcrales. Tituli memoriales. Fragmenta incerta. Addenda et corrigenda. Indices. 1882 . . . . M. 71.25
† pars III. Appendix inscriptionum Atticarum: defixionum tabellae in Attica regione repertae ed. R. Wuensch. 1897 . . . . M. 17.—
(Adhuc inscribebatur Corpus Inscriptionum Atticarum Vol. III. pars 1—2 et Appendix.)

† Vol. IV. Inscriptiones Argolidis ed. M. Fraenkel. 1902 . . . . M. 90.—
(Adhuc inscribebatur Corpus Inscriptionum Graecarum Peloponnesi et insularum vicinarum. Vol. I.)

† Vol. V. Inscriptiones Laconiae Messeniae Arcadiae.
† fasc. I. Inscriptiones Laconiae et Messeniae ed. W. Kolbe. Additae sunt tabulae septem. 1913. Nachdruck 1967 . . . . M. 380.—
† fasc. II. Inscriptiones Arcadiae ed. F. Hiller de Gaertringen. 1913. Nachdruck 1967 M. 220.—

Vol. VI. Inscriptiones Elidis et Achaiae.

† Vol. VII. Inscriptiones Megaridis et Boeotiae ed. W. Dittenberger. 1892 . . . . M. 159.50
(Adhuc inscribebatur Corpus Inscriptionum Graecarum Graeciae septentrionalis. Vol. I.)

Vol. VIII. Inscriptiones Delphorum.

† Vol. IX. Inscriptiones Graeciae septentrionalis voluminibus VII et VIII non comprehensae.
† pars I. Inscr. Phocidis, Locridis, Aetoliae, Acarnaniae, insularum maris Ionii ed. W. Dittenberger. 1897 . . . . M. 42.—
(Adhuc inscribebatur Corpus Inscriptionum Graecarum Graeciae septentrionalis. Vol. III. pars I.)

† pars II. Inscriptiones Thessaliae ed. O. Kern. Indices composuit F. Hiller de Gaertringen. Inest tabula geographica una. 1908. Nachdruck 1967 . . . M. 320.—

Vol. X. Inscriptiones Epiri, Macedoniae, Thraciae, Scythiae.
pars I. Inscriptiones Macedoniae.
** fasc. I. Inscriptiones Thessalonicae et viciniae ed. C. Edson.

Vol. XI. Inscriptiones Deli.
† fasc. II. Inscriptiones Deli liberae. Tabulae archontum, tabulae hieropoeorum ann. 314—250 ed. F. Dürrbach. 1912. Nachdruck 1961 . . . . M. 112.—
† fasc. III. Tabulae adn. F. Hiller de Gaertringen. 1927 . . . . M. 7.50
† fasc. IV. Inscriptiones Deli liberae. Decreta, foedera, catalogi, dedicationes, varia ed. P. Roussel. 1914. Nachdruck 1961 . . . . M. 110.—

Vol. XII. Inscriptiones insularum maris Aegaei praeter Delum.
(Adhuc inscribebatur Inscriptiones Graecae insularum maris Aegaei.)

† fasc. I. Inscriptiones Rhodi Chalces Carpathi cum Saro Casi ed. F. Hiller de Gaertringen. 1895 . . . . . M. 56.25
† fasc. II. Inscriptiones Lesbi Nesi Tenedi ed. W. Paton. 1899 . . . . . M. 33.—
† fasc. III. Inscriptiones Symes Teutlussae Teli Nisyri Astypalaeae Anaphes Therae et Therasiae Pholegandri Meli Cimoli ed. F. Hiller de Gaertringen. 1898 M. 60.—
† fasc. III. Supplementum ed. F. Hiller de Gaertringen. 1904 . . . . . M. 20.50
fasc. IV. Inscriptiones Coi et Calymni.
† fasc. V. Inscriptiones Cycladum ed. F. Hiller de Gaertringen.
† pars prior. Inscriptiones Cycladum praeter Tenum. 1903 . . . . . M. 45.—
† pars altera. Inscriptiones Teni insulae et totius fasciculi indices. 1909. Nachdruck 1967 . . . . . M. 170.—
* fasc. VI. Inscriptiones Chii et Sami.
† fasc. VII. Inscriptiones Amorgi et insularum vicinarum ed. J. Delamarre. Indices composuit F. Hiller de Gaertringen. Addita est tabula geographica una. 1908. Nachdruck 1967 . . . . . M. 140.—
† fasc. VIII. Inscriptiones insularum maris Thracici ed C. Fredrich. 1909. Nachdruck 1967 . . . . . M. 180.—
† fasc. IX. Inscriptiones Euboeae insulae ed. E. Ziebarth. Additae sunt tabulae septem. 1915. Nachdruck 1967 . . . . . M. 220.—
† Supplementum ed. F. Hiller de Gaertringen. 1939 . . . . . M. 135.—

Vol. XIII. Inscriptiones Cretae.

† **Vol. XIV. Inscriptiones Siciliae et Italiae** additis Graecis Galliae Hispaniae Britanniae Germaniae inscriptionibus ed. G. Kaibel. 1890 . . . . . M. 168.75

Vol. XV. Inscriptiones Cypri.

Voluminis I editio altera. Inscriptiones Atticae Euclidis anno anteriores ed. F. Hiller de Gaertringen. 1924. Nachdruck 1967 . . . . . M. 360.—

Voluminis II et III editio altera. Inscriptiones Atticae Euclidis anno posteriores ed. J. Kirchner.
pars I. Decreta continens.
† fasc. I. Decreta annorum 403—229 a. Chr. 1913. Nachdruck 1967 . . . . . M. 280.—
† fasc. II. Decreta anno 229 a. Chr. posteriora. 1916 . . . . . M. 92.—
pars II. Tabulas magistratuum, catalogos nominum, instrumenta iuris privati continens.
† fasc. I. Tabulae magistratuum. 1927 . . . . . M. 150.—
† fasc. II. Catalogi nominum, instrumenta iuris privati. 1931 . . . . . M. 270.—
pars III. Dedicationes, titulos honorarios, titulos sacros, titulos sepulcrales continens.
† fasc. I. Dedicationes, tituli honorarii, tituli sacri. 1935 . . . . . M. 183.—
† fasc. II. Tituli sepulcrales, tituli memoriales ed. J. Kirchner. 1940 . . . . . M. 294.—
pars IV. Indices continens.
† fasc. I. Archontum tabulae. Chronologica. Sermo publicus decretorum proprius. 1918. Nachdruck 1967 . . . . . M. 60.—

Voluminis IV editio altera. Inscriptiones Argolidis.
† fasc. I. Inscriptiones Epidauri ed. F. Hiller de Gaertringen. 1929 . . . . . M. 144.—

Voluminis IX editio altera. Inscriptiones Graeciae septentrionalis voluminibus VII et VIII comprehensae.
pars I. Inscriptiones Phocidis, Locridis, Aetoliae, Acarnaniae, insularum Maris Ionii.
† fasc. I. Inscriptiones Aetoliae ed. G. Klaffenbach. 1932 . . . . . M. 101.25
† fasc. II. Inscriptiones Acarnaniae ed. G. Klaffenbach. 1957 . . . . . M. 130.—

VERLAG WALTER DE GRUYTER & CO · BERLIN 30